

ஹரிவம்சம்

(முதல் பாகம்)

எழுதியவர்:

புத். உ. ஸ். S. ராமானுஜய்யங்கார்

திருவாரங்கம்

பதிப்பித்தது:

கிருமதி லட்சுமி நாராயணன் (மகள்)

9, கோபாலகிருஷ்ண ரோடு,

தி. நகர், சென்னை-17.

முன்னுரை

பேராசிரியர் C. ஜெகதீந்தரதாசாரியர்
M. A. (History), M. Sc. (Tamil) L.T., P. O. L. Dipl. Geog., V. edwan.
முன்னுள் தலைமைத்தமிழ்ப் பேராசிரியர் விவேகானந்தர் கல்யாணி,
மல்கை, சென்னை-4.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஹரிவம்சம்-விஷ்ணுபர்வம் (தமிழாக்கம்)

இந்தத் தமிழாக்க நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்குவதற்கு முன்னர்
குறிக்கொள்ளத்தக்க சில விஷயங்கள் உள். அவை வருமாறு —

நூல் வந்த வழி

ஹரிவம்ச நூலினில் விஷ்ணுபர் வத்திற்
குரியதமிழாக்கமிந் நூல்.

சித்திக்க வைக்கும் ஹரிவம்ச நூலுக்கும்
சந்தத் தமிழாக்கஞ் செய்யென்று—முந்தி
வியாசரின் பாரதத்தைத் தண்டமிழி லீந்த
தயாளர் பணித்திட்டா ராய்கு.

அவரிட்ட அப்பணியைத் தெய்வப் பணியா
அவர்மருக ஓர்விரமேற் முய்விப்—புவனஞ்
செழிக்க ஐரிநாட் மேலங்கிலை செந்தார்
தழைக்க அவர்நாமத் தால்.

ஹரிவம்சம் என்பது வடமொழியில் அமைந்த நூல். அது
மதப்பாரதத்தொடர் ஒட்டிய நிறைவாகும் [supplement]

ஆகவே, இந்தியப் பாரதத்தின் பத்தொன்பதாவது ப வம்
என்றும் கூறுவர். ஆனால் பெருவழக்காகப் பதினெட்டுப் பர்வங்
கள் உள். இந்த ஹரிவம்சத்தை முதன்முதலில் தோஷநீய புராதன
முதல் புராணம் என்பர். இது ப்ரஜாபதி தொடங்கி வ்ருஷ்ணி
குலத்தவரின் வரலாற்றைக் கூறுவது. இது வ்ருஷ்ணி குலத்தின்
வரலாற்றோடு வ்ருஷ்ணினின் பெருமைகளையெல்லாம் பேசுவது.

ஹரிவம்சத்திற்கு ஏனைய பெயர்கள்:— கிலா [khila], ஆர்ச்சர்ய
பர்வம், பாரிஜாதம், மாதூரா என்பன.

பெயர்க்காரணம்:— ஹரிவம்சம் மஹாபாரதத்தின் நிறைவீனாப்பு. ஆதலின், கிலா [khila] எனப்பட்டது. கிருஷ்ணன் ஆச்சர்யன் என்று அழைக்கப்படுவதாலே அவன் லீவ்ய சரித்திரம், ஆச்சர்ய பர்வம் எனப்பட்டது. இதில் நாரதர் கிருஷ்ணனை ஆச்சர்யன் என்றே அழைத்தார். இந்தப் பர்வத்தை மகாபாரதத் தோடு ஒட்டிப் பத்தொன்பதாவதாகச் சேர்த்துள்ளார்கள் என்பர்.

இதனைப் பாரிஜாதம் என்றது-பாரிஜாத மரத்தைக் கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குக் கொண்டு வந்தமையால், பாரிஜாதஹரணம்.

இதனை மாதூரா என்றது—கிருஷ்ணன் பிறந்த இடம் மதுரா [வடமதுரை]; அவன் வளர்ந்த இடம் மதுராவையடுத்த கோகுலம் பிருத்தாவனம். மாமனாகிய கம்ஸனைக் கொன்றதும் மதுராவிலே. ஆகவே, இந்த மாதூரா நூல் எனப்படும் ஹரிவம்ச நூல், வைசம்பாயன முனிவர் ஜனமேஜயனுக்குச் சொன்னார். கருங்கக் கூறின், இஃது ஹரிவம்ச நூல் யாதவ வர்சத்தைச் சேர்ந்த வருஷணி குலத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணனைப் பற்றிக் கூறுவது.

*வடமொழி ஹரிவம்சம் முதல் volume-இல் [volume-I] அந்த நூல் மொத்தம் 6073 கலோகங்களைக் கொண்டது என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [Introduction-page XXIX] இந்த வடமொழி முதல் volume-1 முதல் 118-அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. மூன்று பர்வங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன—1 ஹரிவம்ச பர்வம், வீஷ்ணுபர்வம், பவிஷ்யபர்வம் என்பன.

ஹரிவம்சபர்வம் — 1 முதல் 45 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. [மொத்தம்-45 அத்தி].

வீஷ்ணுபர்வம் — 46 முதல் 113 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது [மொத்தம்-68 அத்தி].

பவிஷ்யபர்வம் — 114 முதல் 118 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது [மொத்தம்-5 அத்தி].

*வடமொழி ஹரிவம்ச நூல் முதல் volume-ஐக் கொடுத்துப் பார்வையிட உதவியவர்கள் மயிலையில் திகழும் ஸம்ஸ்கிருத கல்யாணிப் பேருந்தகையோர் ஆவர். அன்னார்க்கு அடியேன் தலை யல்லால் கைம்மாறிலேன்.

1 ஹரிவம்சம் என்பது முழுநூலுக்குப் பெயர். அந்த நூலின் முதல் பரிவத்திற்கு ஹரிவம்சபர்வம் என்று பெயர். இது நோக்கத் தக்கது.

[குறிப்பு:- இனி வடமொழி இரண்டாம் volume உட்பட—
மொத்தம் 313 அத்தியாயங்கள் இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது
ஆனால் பின்னர்க் காணப்படும் 200 அத்தியாயங்கள் ஹரிவம்ச
நூலின் முக்கிய விஷயங்களோடு பெரிதும் சம்பந்தப்படாது
தொடர்பின்றியுள்ள பிற்சேர்க்கைகளாகத் தோன்றுகின்றது
என்பர்]

இப்போது அடியேன் மதிப்புரை வழங்க எடுத்துக்கொண்டது
வடமொழி ஹரிவம்சத்தில் 68 அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ள
இரண்டாம் பர்வமாகிய விஷ்ணு பர்வத்தில் தமிழாக்க நூலுக்காகும்.
இந்தத் தமிழாக்க நூல் 128 அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாகி
இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிடப்படுகின்றது. ஆகவே, ஒவ்வொரு
பகுதியும் 64 அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்போது
வெளிவரும் இது முதற்பகுதியாகும். நரகாகர வதத்தோடு முடி
கின்றது. மேல்வரலுக்கும் இரண்டாம் பகுதி—மேலும் 64
அத்தியாயங்கள் கொண்டு [அத்தி. 65-128] பாரிஜாதஹரணம்
தொடங்கி, மங்களகரமான உஷஸின் திருமணலைபவம் கூறி,
மேலும் இந்த நூலுக்கற்போர் கேட்போர்க்காகும் நற்பயன்களைக்
கூறுமுகத்தான் பலங்குதியோடு முடிகின்றது.

மதிப்புரை

ஹரி வம்சம் - வீஷ்ணு பர்வம் (தமிழாக்கம்)

ஹரிவம்சம் என்ற பெயர்க் காரணம்.

மனு வமிசத்தில் இக்ஷ்வாகு பிறந்தான். அந்த இக்ஷ்வாகு வமிசத்தில் ஹரியர்வம் என்ற ராஜா இருந்தான். அவன் பெயரால் அவன் வழி வந்த வம்சம் ஹரிவம்சம் எனப் பெயர் பெற்றது. எனவே அந்த ஹரியர்வம் என்பவனே ஹரிவம்சத்தின் மூலபுருஷனாவான் அவன் மதுலகரன் மகன் மதுமதி என்பவனை மணந்தான். அந்தவமிசத்தில் உதித்த அரசன் யது. அதனால் அவன் பிரஜைகளுக்கு யாதவர் எனப் பெயருண்டாயிற்று. அவன் தன் மனைவியருடன் சமுத்திரத்தில் ஜலக்ரீடை செய்தான். அப்போது தூம்ரவர்ணன் என்ற சர்ப்பராஜனால் இழுக்கப்பட்டு, சர்ப்ப நகரத்திற்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அங்கு அந்தத் தூம்ரவர்ணன் தன் கன்னியர் ஐவரை இந்த யதுவுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். அந்த ஐந்து நாக மங்கையருக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் தோன்றினர். அவர்கள் யது குலத்தை விளக்க வந்தவர். அவர்கள் பெயர்கள்—மகா பாஹு, முககுந்தன், பத்மவர்ணன், ஸாரஸன், ஹரிதன் என்பன. இந்த ஐவரும் பிறந்த பிள்ளைகளால் யதுவம்சம் பெருகிற்று. இந்த யாதவ வம்சத்தில் ஏழு குலங்கள் மிக்க கீர்த்தி வாய்ந்தனவ. அவற்றின் பெயர்கள்—ஸபாஸர், குதூர், போஜர், அந்தகர், யாதவர், காமஸாஸர், விக்ரஹி என்பனவ. பின்னர் இந்த ஏழு குலமும் விளங்க உதித்த அரசன் நகுஷன் மகனாகிய யயாதி. அவனுக்குப் பிள்ளைகள் ஐவர். மத்த மகன் பெயர் யது. அவனால் இந்த யாதவ வமிசம் போஜம் கிரம்புற்றுப் போற்றப்படுகிறது. அந்தக் கமிசம் போல் கீர்த்தி வாய்ந்த தாயிற்று. அதனால் இந்த யதுவம்ச யாதவ குலத்துக்கு நகுஷனுடைய அரசன் என்பர். இந்த யமிசத்தில் பிறந்தவர் கை தேவர். அவர் விக்ரஹி அரசன் எனப் பெரிந்தவர். அவர் மகன் ஸாகபேதாஸனாகிய கிருஷ்ணன். அவன் பருஷ்ணன் விக்ரஹி குலத்தில் அவதரித்த உதவ வமிசத்தைப் பெரிந்தவர். யாதவர்கள் பெரும்பாலும் புறவில் அதனை மாற்றவும் இவையர் குலத் தவராவர்.

இந்தக் கிருஷ்ணன் பத்திலிஸர், குகிலிணி நகர மந்திர எட்டுப் பேர்கள், அவர்கள் பெயர்கள் காவிர்த்தி, மித்ரவந்தன், ஸத்யநு, ஜயப்பலி, போதரிணி, ஸக்ஷமலை, வித்தியபாலன்

காந்தாரீ. இவர்களைத் தவிர வேறு ஆயிரக் கணக்கான ஸ்திரீகளையும் மணம் புரிந்தான். அவர்களிடத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனுக்கு ஆயிரக் கணக்கில் வீர புத்திரர்கள் பிறந்தனர்— “பதினாறு மாயிரவர் தேவீமார் பணி செய்யத் துவையென்னும். அதில் நாயகராசி வீற்றிருந்த மணவாளர்” என்பது பெரியாழ்வார் பாசரம். ருக்மிணியிடத்துக் கிருஷ்ணனுக்குப் பத்து ஆண்பிள்ளைகளும் சாகுமதி என்னும் பெயருடைய ஒரு பெண்ணும் பிறந்தனர். எல்லாப் பிள்ளைகளும் பலவான்சன். இங்ஙனம் யாதவ வம்சம் பரந்து பெருகலாயிற்று.

இந்தக் கிருஷ்ணன் ஹரியாகிய விஷ்ணுவின் அவதாரம். கார்மேகம் போல் இருத்ததால் கிருஷ்ணன் என்ற நாமம் பெற்றான். பசுக்களின் மத்தியில் வளர்ந்தான்; துஷ்டநிக்ரஹம், சிஷ்ட பரிபாலனம், தர்ம சம்ஸ்தாபனம் என்ற முன்றின் நிமித்தமாக ஹரி [விஷ்ணு] கிருஷ்ணனாக அவதரித்தார் என்பதை

பரிதாபனாய ணாதுளும் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் !
தர்மஸம்ஸ்த்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாயி யுகே யுகே!!

என்ற தீநாஸ்திராகத்தாலும் உறிக ஆக. இந்த ஹரிவம்சம் என்ற நூலில் விஷ்ணுபர்வத்தில் பெரும்பாலும் கிருஷ்ணன் அவதரித்த யாதவ வம்சத்தின் மேன்மை சிறப்பாகக் கூடுப்படுகின்ற பொருளடக்கமாகும் ஆக. விஷ்ணுபர்வம் என்ற இப்பகுதி கிருஷ்ணனாராத்தின் பெருமைகளைப் பரக்கப் பேசுவதாகும்.

இந்த விஷ்ணுபர்வம் ஹரிவம்ச நூலின் முதற்பகுதியைச் சேர்ந்ததாகும். இந்நூல் ‘ஜயம்’ என்னும் மறுபெயருடைய மகாபாரதத்தில் வழிவந்ததாகும். இந்த ஹரிவம்ச நூல் நுவலும் விஷயங்கள் யாவும் வைசம்பாயன முனிவரால் ஜனமெஜைய ராஜாவுக்குச் சொல்லப்பட்டதன் விரிவாகும்.

இரண்டே முத்துக் கொண்ட ஹரி என்ற நாமம் ‘ராம’ நாமம் போல் பெரிதும் போற்றப்படுவதாகும். ஹரி நாமத்தின் பெருமைகளைப் பின் வரும் சான்றுகளால் அறியலாம் -

1. “மலிக்கு மேல் பாவிலக்காய் அழகா! லேத வயக்கு நில நான்கு நிலை மகனார் வானா நிலைக்குமேல் எழுதினார் அரியென்று எங்கள் தாலத்தின் மேல் எழுதச் சமர்த்துலாரோ” என்றது அழகர் கலம்பகம்.

2 முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ளவெழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்
என்றது திருப்பாவை.

3 "அரன் அதிகன்" என்று கூறிய கம்பர் அதே மூச்சில்
"உலகனந்த அரி அதிகன் என்று அஃட கொடுத்து
அரி தாமத்தைச் சிறப்பித்துள்ளமை காணலாம். மற்றும்,
"ஆதியந்தம் அரியெனயாவையும் ஒதினார், அவகில்லன
உள்ளன வேதங்கள்" என்றதும் காண்க.

4. "லானவர் நானவர்க்கென்றும் அறிவதரிய அரியாய
அம்மானே! என்னும் (திருவாய்-9-4:4): 'அரியாய அம்மானே
அமரர் பிரானே'" என்றும் (திருவாய் 9.4:5) நம்மாழ்வார்
அருளிச்செய்துள்ளார்.

கிருஷ்ணாவதாரத்தின் அஃப சேஷ்டிதங்களை இந்நூலில் காண
லாம். மாதுலனாகியும் ஏதிலனாகிய கம்ஸன் விருத்தாந்தத்தாலும்,
அவனது மாமனார் ஜராசந்தன் விருத்தாந்தத்தாலும், காலயவனன்
விருத்தாந்தத்தாலும், பூமி புத்திரன் நரகாசுரன் விருத்தாந்தத்
தாலும் அவற்றை மையமாகக் கொண்டு 64 அத்தியாயங்களால்
பெற வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் வடமொழியின் ஹரிவம்சத்தின் மொழிபெயர்ப்பு
ஆதலின், தமிழ்நடை அதற்கேற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வட
மொழிப் போக்கினைத் தழுவித் தமிழாக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ள
தென்பது பல இடங்களில் தெளிய வைக்கப்பட்டுள்ளன. வட
சொற்கள் தற்சமமாகவும், தற்பவமாகவும் தமிழ்மொழியில் பயில
வருவது இயல்பே. "வட சொற்கிளவி வடவெழுத்து ஓர்இ எழுத்
தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே," "சிதைந்தனவரினும்
இயைந்தன வரையார்" என்பன தொல்காப்பியம். பிற்காலத்தில்
நன்னூலாகும். நானுலகைச் சொற்களில் வடசொல்லைச் சிறப்பாக
எடுத்தாண்டுள்ளார். ஆக, இந்த ஹரிவம்சம் தமிழில் ஆக்கப்
பட்டமை ஒரு அரும்பெருஞ்செயலாகும் என்பது தட்டில்லை.

இந்நூல் "வடகலை தென்கலையொடு பயிலும் வித்தகர்"
அகிலருக்கும் தெவிட்டாத இன்பமாகும். இதில் கூறப்பட்டுள்ள
விஷயங்களைப் படிக்குங்கால் "அன்னிக்கும் அமுதாறும்
நாவுக்கே" என்ற கணக்கிலே சிறக்கும்.

இதனுள் கூறப்பட்டுள்ளவை—இயற்கை வளம்; பர்வ கால
வருணாடிகள் (வர்ஷா காலம், சரத் காலம், சந்தியா காலம்,

வைகறை இவற்றின் வருணனைகள்); வருணசீரம் தர்மங்கள்; ராஸக்கிரீடை; யது—யாதவ சரித்திர வரலாறு; பலராம—தேவதி விவாகம்; கிருஷ்ண—ருக்மிணி விவாகம்; பிரத்யும்நன்—சபாக்கி விவாகம்; அறிகுத்தன்—ருக்மவதி விவாகம். இவை சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. [சபாக்கி—ருக்மியின் புத்ரியாவள்; ருக்மவதி—ருக்மியின் பெளத்ரியாவள்]

மற்றும் முக்ஷியமான விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன: உதாரணமாகச் சில காட்டுவல்;

பூதனை—கம்ஸனுடைய உவளர்ப்புத்தாய் எனல, தாதி என்பாகும் உண்டு. (P. 35);

தாமோதரன் என்ற பெயர்க் காரணம் (P. 29);

கோகுலத்திலிருந்து ஆய்ப்பாடி பிருந்தாவனத்திற்கு மாற்றப் படல் (P 33—36).

தாய் முலையன்ன சரயு என்று கம்பர் கூறியது போல, இங்கு யமுனாநதியின் விழுமிய சிறப்பு (P. 43—44);

பசுக்களை மேய்க்கும் பொழுது கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்களைப் பேர் சொல்லிக் கூலிக் கொள்ளுதல் (P 53);

சங்கர்ஷணன் என்னும் பெயருடைய பலராமனுக்குப் பலதேவங் பட்டம் கொடுத்தல் (P 58);

பாரதயுத்தம் பின்னர் நடக்கப் போவதை முன்னரே அறிந்து இந்திரன் தன் அம்சமான மகன் அருச்சுனனைக் கிருஷ்ணன் கையில் அடைக்கலமாக ஒப்பித்தல் (P 82 ;

அசுப நிமித்தங்கள், கிரக சாரங்களின் செவ்வாக்கு (Astrological significance) (P 102—103);

கிருஷ்ணன்—கேசவ நாமம் ஸபதல்; அதன் பெருமை (P—110)

“கெடும் இடராயவெல்லாம் கேசவா என்னதானும்

கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுகலில்லார்”

—என்றார் நம்பாழ்வார் (திரு:10—2—1)

“மாதவனைக் கேசவனை; கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டுட
கிடத்தியோ”—திருப்பாலை:30, 7.

கம்ஸன் என்ற பெயர் ஏற்பட்ட விவரம் [கஸ்பத்வம்]—இதன் பொருள்—நீ யானைச் சேர்ந்தவன் [P 137]

கம்ஸனின் தம்பியின் பெயர் “ஸீநாம” [P 162]

ருக்மிணியின் அழகு வருணனை [P 313-314]

பலராமர் தலைமையில் யாதவர்கள் ஜராஸந்தன் சிசுபாலன் இவர்களோடு கடும் போர் புரிதல் [315-316]

பலராமன் ருக்மினியைச் சதுரங்கப் பலகையால் [chess-board] அடித்துக் கொல்லுதல் [325]

சில சிறப்புடைப் பகுதிகள் :

ஆர்யா ஸ்துதி— [அத்.3]

யாதவன் அந்தகன் கம்ஸனுக்கு யாதவ குலத்தின் மேன்மையைக் கூறிப் புத்திமதி சொல்லுதல் [அத். 23]

அக்ரூரர்க்கு விச்வரூபம் [அத் 25];

யாதவ குலம் தோன்றிய சீர்திர வரலாறு [அத் 37, 38]

மிக்க வனிமையுடைய பலராமனின் மஹாத்மியம் [அத். 62].
தத்துவங்கள்:

இந்த உலகம் முழுவதும் காலத்திற் ற உட்பட்டது [P 19];
[உலகின்] எவனுடைய புத்தி முதிர்ந்திருக்கிறதோ அவனே பெரியோன்; தலை நரைத்ததாலும், நூற்றுக் கணக்கான வயதான தாலும் பெரியோனல்லன். [P 96];

தனமும் பிராமணர்கள் செய்ய வேண்டிய ஹோமங்கள் [P 112].

பிள்ளையானவன் மாதா பிதாக்களுக்கு முறைப்படி ப்ரதிபுபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பது தர்ம சாஸ்திரம் [P 118];

மணிதன் வாழ்க்கை நிலையற்றது [P 152]

அரசலிடம் ஒழுக்கினம் கூடாது [P 157];

அசை கர்மங்கள் செய்யும் மக்கள் உலகில் அதிகம் [P 157];

ஊழலினை மீற முடியாது [P 159];

எக் க டப் பிராலிகஞ்ஜம் காலத்திற் ற வசப்பட்டவன [P 160]

காலத்தால் ஆயுள் தேய்கிறது; ஒருவனும் அகாலத்தில் சாக மாட்டான். காலம் வந்த போது ஜீவிக்கவும் மாட்டான். இவ்விதம் நிச்சயம் செய்து, ஒருவனுக்கும் பயமடையப்படாது. [P. 203]

சென்றது சென்றதே [what is past is past] [P 263]

உவமைகள் : இறந்த நூலில் காணப்படும் உவமைகள் மிகவும் ரசிக்கத்தகுந்தவை. உருவகங்களும் அப் படியே. இனி உவமைகளில் சில காட்டுவல்:—

அடிக்கடி சுற்றித்திரிந்து நிலையிலலா குதிரைக்குட்டிகள் போல் விளையாட முடிகள் மிகுஷண பலராமர்கள். [p 30];

இவ் வகையில் இறு நகைகளும் முகமும் சேர்ந்து மூன்று தலை பாம்பு போல் சோய்த்தனர். [P 30]

குய்ய பிரதேசமானிய வுக்காழ வயலுளமில்லா சாப்பாடு போன்றது [p 31];

தலைமயிர் வகிர் எடுத்தாற் போலக் காளித்தி யமுனை
ஒடுகிறது. (p 32);

சில கோபர்கள் உடலில் தொங்கும் அணிகயிறு மற்ற
கயிறுகளின் கமைகளால் விழுதுகளுடைய ஆலமரங்கள் போல்
தோற்றுமளிக்கின்றன. (p 35);

பருவக் காற்றால் தரை சுத்தம் செய்யப்பட்ட பூமி யெளவன
பருவத்தினன் போல் காணப்படுகிறது (p 37);

சந்தனப் பூச்சு கொண்ட அங்கங்களுடன் அழகிய திருமேனி
கொண்டு யமுனாதீரத்தில் இறங்கி, சேறு பூசப்பட்ட உடலை
யுடைய காளைகள் போல் விசேஷமாகப் பிரகாசித்தன. (p 125);

காக்கை போல் முச்சு விட்டுக்கொண்டு கொள் வன். (p 127);

கடப்ப மரங்கள் (சிவப்பு) முட்டைக்களைத் தரித்துத் தீபங்கள்
போல் விளங்கின (p 134);

நெய்பெய்த அக்திபோல் என் ஹிருதய அக்தி கொழுந்து
விட்டு வளர்கிறது (p 136);

மலையில் தலை மறைந்த சர்ப்பத்தின் பின்பாகத்தைக் கருடன்
இழுப்பது போல் பவராமன் யானையின் வாலை வேகமாக
இழுத்தான் (p 142);

குட்டியிழந்த பெண்மான்போல் அழுது கொண்டு (p 155);

மற்றும், ஓடைநீர் போல் வாடியிருக்குமவரை எப்படிப்
பார்ப்பேன்? (p 156);

கூழாங்கற்களைப் பூஷணமாகவுடைய கங்கை வேகமாக
ஓடுவது போன்று பெரிய மலையிலிருந்து கீழே விழும் நதிக்
களையில் (p 198);

புலியால் முகரப்பட்ட மான்சன் போல ஒடினர் (p 224);

வேரறுந்த கொடி பேரல் (p 230);

கணவனைப் பிரிந்த பெண்கள் போல் (p 242);

எல்லா அகரர்களும் இரத்தத்தால் பூசப்பட்டு, புஷ்பித்த
சிம்கப மரங்களைப் போல் காணப்பட்டனர் (p 336)

உருவகத்திற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:-

சக்ரவாஹ பகடிகளாய் விதன் ப்ரதேசத்தையும், மணல்
திட்டுகளாய் ப்ருஷ்ட பாகத்தையும், ஹம்ஸ பக்ஷிகளாய் அழகிய
புன்சிரிப்பையும் உடைய நதிகள் ஸமுத்ரமாய் பதினாயாடை
கின்றன (p 62);

யமுனைநதி மணல் திட்டுகளாகிற பின்பாகத்தை உடையவள்;
தண்ணீரால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த நுனாகளாகிற மெகலை
களைத் தரித்தவள் (p 237);

நுரையாகிற சிரிப்பு (p 238).

தேவதூதர் ஓலையைச் சீரமைத் து அரசர் கடவு
யடைத்தவர் (p 255).

நூலின் கவினிய நடை: [style]

புராணம் பிரவசனம் செய்யும் பொழுது சோன்ன விஷயங்
களையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவது இயல்பு. இது 'சுநியது
கூதம்' என்னும் குற்றமாகாது. மற்றும் முன்னாலேயே நடத்த
நீசுழ்ச்சிகளையெல்லாம் தொகுத்துக் கூட்டிச் சொல்லுதல் கேட்
பொருக்கு விஷயங்களை அப்பொழுது அப்பொழுது ஞாபகப்
படுத்தவது போல் அமைவது இயல்பே. அங்ஙனமே இந்நூலின்
போக்கு அமைந்துள்ளது உதாரணமாக, புராண ரீதியில் பல
ருடைய பெயர்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுதல் வழக்கம். அதன்
படியே, யாதவ முதல்வர்கள் சிலரின் பெயர்கள் (p 90,91);

ஆரசந்தன் பிரியத்தை விரும்புவரின் பெயர்கள் (p 168);

பலதேசத்து அரசர்களின் பெயர்கள் (p 213);

வருஷணி குல முக்யர்களின் பெயர்கள் (p 314);

ருக்மிணியின் பிள்ளைகளின் பெயர்கள் (p 320);—இவை கூறப்
பட்டுள்ளன. படிக்கப்படிக்க வாயினிக்கும், நாசனைக்கும்.

மற்றும், இந்த நூலில் பல நுணுக்கங்கள் பூகோள ரீதியாக
வும் (geographical), புலியியல் ரீதியாகவும் (geological), சரித்திர
வரலாற்று ஆராய்ச்சி ரீதியாகவும் (historical research) எடுத்து
இயம்பப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அந்தத் துறை வல்லுநர்கள்
ஆராய்ச்சி செய்வதால் பல அண்மைகள் வெளிப்படும் உதாரண
மாக, கோகுலத்தை விட்டுப் பிசுந்தாவனம் வருதல் (அத் 9);
மதுரையை விட்டு யாதவர்கள் துவாரகை வருதல் (அத் 36);
யமுன நதியின் போக்கைக் கலப்பையாலே பலராமன் பிசுந்தா
வனத்திற்குத் திருப்புதல் (அத் 46); பலராமன் அஸ்திபுரத்தைக்
கங்கையில் இழுத்தல் (அத் 62); கிருஷ்ண-பலராமர் கேந்தசை
யாத்திரையாக ஸஹ்யமலைத் தாழ்வரையில் பரகராமரைக்
கண்டு அவர் ஐந்நாறு வில்லடி தூர நீளமும் ஐந்நாறு அம்படி
தூர அகலமும் உள்ள விஸ்தாரமான பெரிய தேசத்தை அமைத்
தலைப் பாராட்டல் (அத் 39). [இது, கேரள நாட்டை இன்றும்
பரகராம கேசத்திரம் என்று கூறுவதால் அறியலாம்]

முடிவு:

இந்நூலைத் தமிழாக்கம் பெற எழுதியவர் பெரிதும் பாராட்
ட வகியவார். அவர் திருநாமம் S சாமாநுஜ அய்யங்கார் (M. A. L. T.)
என்பது இவர் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள ஆசிரியர் பதிற்சிப்
பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றிக் கல்விச் சீரேற்றத்
திறமை கம்மையாக கல்வியைப் போக்குகையாவார். இந்த உத்தமர்
பாரொனில்,

"நீர் எழுதி உலகத்து மனதா நாலைவாட்டுந் தென்று நிலை நிற்கவே.
லாப நாடு கல வாயினை முனியாசன் சொன்ன" பாரதத்தைத்
வாழ்க்கையாக களிக்கவாடி அந்நிலை அறிந்துப் பார்வங்களையும்

தமிழ்தாடு பயன்படும்படி பெருந்தொண்டு புரிந்த மஹா உதவிபா
பாத்யாய மா. டி. நாகாநுஜாசாரியாரின் மாப்பிள்ளையாவர்,
அவர் விருப்பத்தின்படியே இந்த ஹரிவம்ச நாடா, உட்கலை
தென்கலை பல்கலையும் பொலி நாவின்ராகிய தமிழ் கற்றுப்
பயன்படும்படி தமிழில் S ராமாநுஜ அய்யங்கார் ஆக்கஞ் செய்
தனர் இதனை இவரது இரண்டாவது மகளான ஸ்ரீமதி மகேஸ்வரி
நாராயணன் என்னும் பெண்ணரசி தமது கருத்தில் பொதிய
வைத்து அனைவரும் கற்றுப் பயன்படும்படி இந்நாடாப் பதிப்
பித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

இது முதற்பகுதியாகும். நரகாகரவதத்தோடு முடிந்துள்ளது.
மேலும், ஒரு பகுதி வர வேண்டியுள்ளது. விரைவில் வெளிவர
வேண்டும் என்பது அவா.

“மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி மிலந்தந்தை

என்றோற்றன் கொல்லெனுஞ் சொல்—என்றார் திருவள்ளுவர்.
அது போல இங்கு “மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி” பெரிதும்
பொற்றத்தக்கது.

இந்த மதிப்புரையை எழுதுதற்கு “உதவிய இருவர்-திருமதி
E. N. சுதா M.A. Econ, M.A. (Vaishnavism), சென்னை M
ஸ்யாமளா M.A. (Tam). M.Phil. ஆவர். இவ்விருவர்க்கும்
பார்த்தசாரதிப் பெருமான் ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் அருள்
வானாக.

இந்தப் பதிப்பில் அச்சுத்தாள் திருத்துவோர் சோர்வாலும்,
அச்சுச்சாடையார் அஜாக்கிரதையாலும் பல பிழைகள் நேர்ந்
திட்டன; அவற்றுள் முக்கியமான பலவற்றிக்குத் திருந்தம்
காட்டியுள்ளேன் பல இடங்களில் புள்ளி பெற வேண்டிய
எழுத்துக்கள் புள்ளி பெறாமலும், எழுத்துக்கள் சிதறியும், தலை
கீழாகமாரியும், வல்லினறகர இடையின ரகரங்கள் தம்முள்
மாறிய தவறுகளும், ஸகர ஸகரங்கள் தம்முள் மாறிய தவறு
களும், ஸகர ஸகரங்கள் தம்முள் மாறிய தவறுகளும், ஸகர
ஸகரங்கள் தம்முள் மாறிய தவறுகளும், சந்தி சேர்க்க வேண்டிய
இடங்களில் சேர்க்காத தவறுகளும் இங்ஙன் பல வழுக்களும்
உள்ளன இப்பிழைகளை யெல்லாம் விஷய கௌரவம் நோக்கிக்
கற்றோரும் கற்போரும் பொறையை மேற்கொண்டு திருத்திப்
படித்துக் கொள்வாராக.

“நெல்லுக் குடியுண்டு நீர்க்கு றுரையுண்டு

புல்விதழ் பூவிற்கு முண்டு”

என்பதைக் குறிக்கொள்ளவும்.

‘குற்றங் களைந்து குணங்கொண்டு வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்’

1 தேரடித்தெரு

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 5.

7-10-1993

இங்ஙனம்,

C. ஜெகந்நாதாசாஸ்தர்.

பொருளடக்கம்

அட்டவணை

அத்தியாயம் 1 ஸ்ரீநாரதர் மதுரை வகுதல்; கம்ஸனுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணுதல்.

அத்தி 2 தேவகி கர்ப்ப விநாசத்திற்குக் கம்ஸன் ப்ரயத்தனம்.

அத்தி 3 ஆர்யா ஸ்துதி.

அத்தி 4 தேவகியின் ஆறு குழந்தைகளைக் கம்ஸன் கொல்லுதல்; ஏழாவது ரோஹிணி கர்ப்பத்துக்கு ஏழாம் மாஸம் மாற்றும்; க்ருஷ்ணன் பிறப்பும் நித்யதேவியான யசோதை குழந்தை மாற்றமும்-கம்ஸன் ஏமாறலும்.

அத்தி 5 நந்தகோபன் பத்தினி ஸஹிதம் கம்ஸனுக்குக் கப்பம் கட்ட மதுரை வந்தான். வந்த நந்தகோபனை வஸுதேவர் குழந்தைகள் இருவர் பாதுகாப்புப் பற்றி எச்சரித்து ஊர் திரும்பச் செய்தல்.

அத்தி 6 சகடாஸுரன் பூதனை இவர்களின் வதம்

அத்தி 7 க்ருஷ்ணன் பலராமன் பாஸகீடிகள்—இரு மருத மரங் களை உரலில் கட்டுண்டு க்ருஷ்ணன் முறித்தல்.

அத்தி 8 க்ருஷ்ண பலராமர் இருவர்களுக்கும் கோகுலத்தை ப்ருத்தா வனத்திற்கு மாற்றச் செய்தல்.

அத்தி 9 ப்ருத்தாவனம் ஆய்குடி மாற்றும்

அத்தி 10 வர்ஷாகால வர்ணனை

அத்தி 11 பூர் க்ருஷ்ணனின் அமரது பாழின் நதி வர்ணனை— காளியின் மடு

அத்தி 12 காளியின் சிகழ்த்தல்

அத்தி 13 பலராமர் மரன் தேனுசாஸுரன் வதம்.

அத்தி 14 பலராமனும் ப்ரஸம்பாஸுர வதமும் பலராமனுக்குத் தேவர்களால் 'பலிதவ' பட்டமும்.

அத்தி 15 இந்திர விழாவின் காரணத்தைக் கேட்ட க்ருஷ்ணனுக்குக் கோபங்குத்தர் பதில்.

அத்தி 16 சரத்கால வர்ணனை; ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கிரிபூஜை கோபுஜங்களுக்குக் காரணம் கூறிச் செய்ய வற்புறுத்தல்.

அத்தி 17 விமலீசையான கிரி கோபுஜையும் மலைதேவன் ஆசையும்

அத்தி 18 கோவர்த்தன கிரியைத் தூக்கி ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஆயர் பாடிவை ரக்ஷித்தல்; இந்திரன் தோல்வி.

அத்தி 19 இந்திரனால் க்ருஷ்ணனுக்குக்கோவிந்தப்பட்டாட்டிஷேகம்.

அத்தி 20 ஆயர்களால் போற்றப்படல்; க்ருஷ்ணன் ராஸக்ரீடை

அத்தி 21 அரிஷ்டன் எனும் கானையஸூரன் வதம்.

அத்தி 22 கம்ஸனின் மந்த்ராலோசனை: பலராம க்ருஷ்ணரை அக்ருரர் மூலம் வில்விழாவிற்கு மதுரைக்கு அழைத்தல்.

அத்தி 23 கம்ஸன் வஸுதேவரை ழித்தித்தல், வீருத்த அந்தகன் புத்திமதி.

அத்தி 24 கேசி வதமும் நாரதர் க்ருஷ்ணனிடம் தூதும்.

அத்தி 25 அக்ருரர் கோலத்தில் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்தல்.

அத்தி 26 அக்ருரர் கோகுலத்தில் உரையாடல்—கோபர் மதுரைக்குப் புறப்பாடு—அக்ருரர் க்ருஷ்ணன் பலராமனுடன் தேரில் செல்லுதல்; கானிக்கன் மடுவில் ஸ்தாநம் செய்யும் அக்ருரருக்கு விச்வரூபம் காட்டுதல்.

அத்தி 27 பலராம க்ருஷ்ணர் மதுரையில் ப்ரவேசம்; வண்ணனைத் தலையல் அடித்தொழித்தல்; மானாகாரர்க்கு வரம் கொடுத்தல், வணியிடம் க்ருபை; கம்ஸனின் பூஜை வில்லை ஒடித்தல்.

அத்தி 28 கம்ஸன் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட தனது பிறப்பு வ்ஷயத்தை யானைப்பாகனுக்குச் சொல்லிப் பெருமைப்படல்.

அத்தி 29 பலராமக்ருஷ்ணர்கள் குவலயாபீடம் என்ற யானையைக் கொண்டு மற்களத்தில் ப்ரவேசித்தல்.

அத்தி 30 கம்ஸ வதம்.

அத்தி 31 மரித்த கம்ஸனுக்காக ரோதனம்

அத்தி 32 உக்ரஸேனன் பட்டாபிஷேகம்.

அத்தி 33 பலராமக்ருஷ்ணர் ஸாந்தீபழுவீடம் குருகுலவாஸம்-
குருதஷ்டினையாக மரித்த குருபுத்ரனை மீட்டுக் கொடுத்தல்.

அத்தி 34 கம்ஸன் மாமனார் ஜராஸந்தன் நண்பர்களுடன்
முற்றுக்கையிடல்.

அத்தி 35 ஜராஸந்தனுடன் அணிவகுப்பும் போகும்.

அத்தி 36 மதுரை முற்றுக்கை—இரு வேணுகனிடையே போர்;
ஜராஸந்தனுக்கும் பலராமனுக்கும் கதாயுத்தம்-ஜராஸந்தன்
தோற்றுத்திரும்புதல்.

அத்தி 37 யது யாதவர் சரித்திரம்—ஜராஸந்தனிடம் பயமும்
நீவர்த்தி வழியும்.

அத்தி 38 விக்ரு மூலம் யது ஸந்ததி வர்ணனை.

அத்தி 39 வர்ணனையின் தொடர்ச்சி—பலராமக்ருஷ்ணர் தென்
திசை யாத்ரை; பரசுராமரை ஸந்தித்தல்.

அத்தி 40 கோமந்த மலையை அடைதல்.

அத்தி 41 கோமந்த மலை வாஸம்—பலராமர், மதிரா, காந்தி,
யக்ஷமி இவர்களை ஸந்தித்தல்; விஷ்ணு க்ரீடம் வைந்தேயரால்
மீட்பு.

அத்தி 42 கோமந்த மலைப்போர் ஆரம்பம்—அரசன் மலைக்குத் தி
வைத்தல்

அத்தி 43 கோமந்த மலைப்போர்

அத்தி 44 காவியபுரம் புகழ்காவுறு வ் செய்த போரில் ஸ்ருகால
ராஜா கொல்லப்பட்டார் அவன் மகன் சக்ரதேவன்
மீட்டாபிஷேகம் - மதுரை நிறுப்பதல்

அத்தி 45 பலராமக்ருஷ்ணருக்கு மதுரையில் அடியாக வரவேற்பு.

அத்தி 46 பலராமன் ஜயப்பாடி சென்று மகிழ்தல்; யட்சைகள் கலப்பையால் இழுத்தல்.

அத்தி 47 க்ருஷ்ணன் யாதவர்களுடன் குண்டினபுரம் செட்டிணி யம்மவரந்துக்காகச் செல்லுதல்.

அத்தி 48 குண்டினபுர நகரில் க்ருஷ்ணன் வரவைக் குறித்து அரசர்கள் மந்த்ராலோசனை - ஜராஸந்தன் பேச்சு; ஸுத்தன் நல்லுரை.

அத்தி 49 தந்துவக்தர், சால்வகன் இவர்கள் லார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மகன் க்ருஷ்ணன் பெருமையைக் கூறல்.

அத்தி 50 க்ருத கைசிகர் தங்கள் இராஜ்யங்களைக் க்ருஷ்ணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தல்—பகவான் க்ருஷ்ணன் இந்திரனின் விருப்பத் தால் எல்லா ராஜாக்களாலும் சக்ரவர்த்தியாக அபிஷேகம் செய்து கொள்ளல்—எல்லோரையும் ஸமாதானம் செய்தல்.

அத்தி 51 க்ருஷ்ண பீஷ்மகன் ஸம்வாதம்—பீஷ்மகன் க்ருஷ் ணனைத் துதித்தல்—க்ருஷ்ணன் மதுரை வருகை.

அத்தி 52 சால்வகன் சொற்படி காலயவனனிடம் ஜராஸந்தன் அனுமதியின் பேரில் சால்வகனை தூது செல்லல்.

அத்தி 53 காலயவனனிடம் சால்வகன் தூது -; ஜராஸந்தன் சொன்னதைக் காலயவனன் கேட்டல்.

அத்தி 54 காலயவனன் க்ருஷ்ணனை ஜெயிக்க மதுரைக்குப் புறப் படல்.

அத்தி 55 கருடன், துவாரகை இடம்பார்க்கச் செல்லுதல்— மதுரையில் க்ருஷ்ணனுக்கு வரவேற்பு.

அத்தி 56 க்ருஷ்ணன் ஆஜ்ஞைப்படி மதுரைவிட்டு யாதவர்கள் த்வாரகையை இருப்பட்டமாக அடைதல்.

அத்தி 57 காலயவனனின் வதம்.

அத்தி 58 பலராமன் — தேவதீபிவாதம் — விஸ்வகர்மா துவாரகையை விரிவாக தீர்மானித்தல்—தேவஸபையாகிய ஸுத்தன் இவ்வுதவகுதல்—யாதவர்கள் க்ருஷ்ணனால் ஸம்வாதம் கவனிக்கப்பட்டல்.

அத்தி 59 க்ருஷ்ணன் ருக்மிணியை அபஹரித்தல்; ஜா
ஸந்தன் சிகபாலனுடன் யாதவர்கள் கடும்போர்.

அத்தி 60 க்ருஷ்ண ருக்மிணி விவாஹம்; ருக்மியின் தோல்வி;
ருக்மிணியின் ஸந்தானம் பற்றிச் சுருக்க அறிமுகம்.

அத்தி 61 ருக்மிபுத்ரி சுபாக்கி ப்ரத்யும்நனை மணத்தல்; அநிருத்
தன் ருக்மியின் பெளத்ரி ருக்மவதியை மணத்தல்; பலராமுனால்
ருக்மி வதம்.

அத்தி 62 பலதேவனின் மஹாத்மியம் — ஹஸ்தினாபுரத்தைக்
கங்கையில் இழுத்தல்.

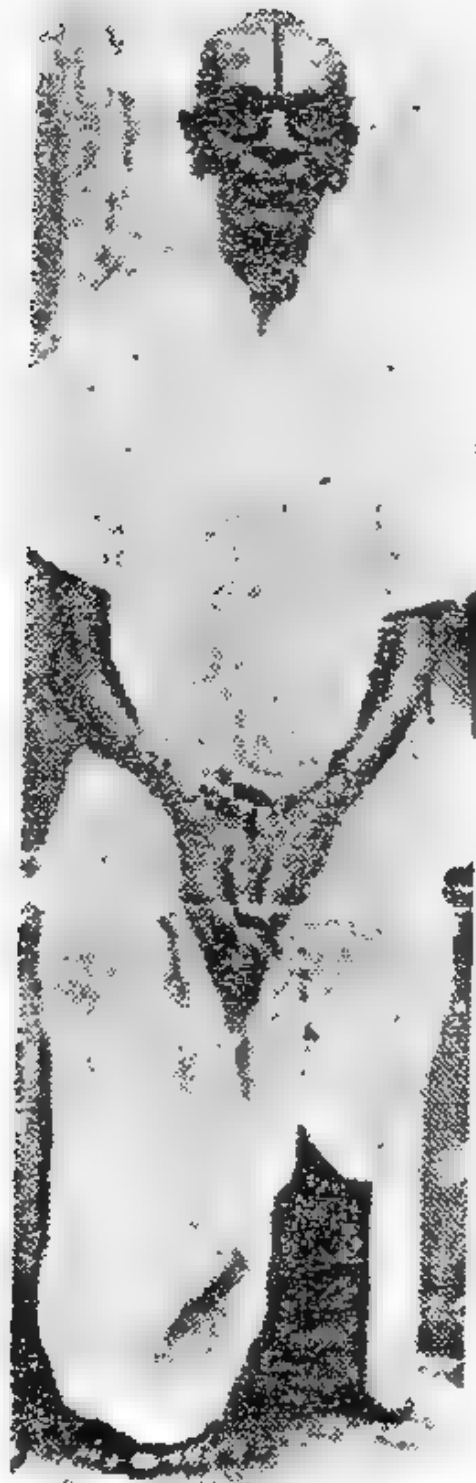
அத்தி 63 நரகாஸூர பரிசயம்; த்வாரகைக்கு இந்திரன் வந்து
நரகாஸூர வதத்தைச் செய்யக் க்ருஷ்ணனை வேண்டதல்
ஸத்யபாமா ஸஹிதம் ப்ராக்ஜ்யோதிஷ்புரம் சென்று முருகு;
நிஸுந்தன், ஹயகீவன் பஞ்சநதன் முதலிய அஸூரர்களை
யும் நரகாஸூரனையும் வதம் செய்தல்.

அத்தி 64 நரகாஸூரன் மாளிகையில் புகுந்து அங்குள்ள செல்லங்
களை த்வாரகைக்கு அனுப்புதல்; அப்படியே பதினாறாயிரம்
பெண்களை விடுவித்து த்வாரகைக்குக் கொண்டு போதல்.
தேவலோகத்தில் அதிதியிடம் குண்டலங்களைக் கொடுத்துப்
பாரிஜாதமரம் கொணர்தல்.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் மகாத்மா காந்தி அவர்கள்
 உருவம் கா. கி. சுவாமிநாதன் அவர்கள்

ശ്രീമാൻ മാ. ടി. ദക്ഷാതുജാചാരിയாரിൻ മാപ്പിളൻ
പ്രഭുവേലി ചെറി. ദാമോദ്രായുധം, M A., L.T.

நன்றியுரை

திருவரங்கம் எம்பெருமான் பெரிய பெருமான் பெரியபட்டி அருள் ஆசியாலும் அலுமேலும்ங்கா ஸமேத திருவேங்கட மூடையான் கருணையாலும் வேதவல்லி ஸமேத பார்த்தசாரதி பெருமாள் க்ருபையாலும் செய்து கொள்ளும் விஞ்ஞாபனம்.

ஹரிவம்சம் என்னும் மஹாகாவ்யம் ஸ்ரீமன் தாராயண னுடைய சரித்ரம். அவர் பல அவதாரங்கள் செய்த வீலைகளை உடையது இந்த ஹரிவம்சத்தில் அடங்கிய 'விஷ்ணு பர்வத்தை அடியேன் தகப்பனார் காலம் சென்ற எஸ். ராமானுஜயங்கார் அவர்கள் இதை தமிழ் ஆக்கம் உரைநடையாக செய்துள்ளார். இக்காவ்யம் மகாபாரதத்தின் ஸாரம் என்னுடைய தகப்பனாரின் மாமனார் அதாவது என்னுடைய 'மாதாமஹர்' தாத்தா "பாஷா பாரத துரந்தர மஹா மஹோ உபாத்யாய மா ஸீ ராமானுஜாச் சார்யார் மஹாபாரதத்தை தமிழ் ஆக்கம் செய்துள்ளார். அவர் எனது தகப்பனருக்கு இட்ட கட்டளை தன்னால் ஹரிவம்சத்தை தமிழில் எழுத சக்தி அற்றவனாக ஆனதால் தாங்கள் இந்த தெய்வீக காரியத்தை ஏற்று முடிக்குமாறு 'கேட்டுக் கொண்டார். அவரது நிபமனப்படி தனது 80 வயதில் அதேக பண்டிதர்களின் ஆசீர் வாதத்தாலும் அருளாலும் மூன்று வருட காலம் அரும்பாடுபட்டு இந்த காவ்யத்தை எழுதி அந்த மஹானின் ஆசையை பூர்த்தி செய்தார் ஆனால் இதை அச்சில் கொண்டு வருவதற்கு முன் எம் பெருமான் தன் திருவடி ஜோதியில் சேர்த்துக் கொண்டார். என்னுடைய மாதாமஹர், விருப்பப்படியும் எனது தகப்பனார் அபிப்ராபப்படியும் ஆசார்யர்கள் அருளாலும் இக்காவ்யத்தை அடியேன் எடுத்துக் கொண்டேன்.

என்னுடைய மாப்பிள்ளை கிரீதரகோபாலன் அவர்கள் உதவியால் திருமண வெங்கடேஸ்வர பங்கைகழக பேராசிரியர் திரு எம் வரதராஜன் M.A. Phd ஆதரவினால், அவரே இக்கைப் பிரதிஸா பரிசோதித்து அத்தியாயங்களாகப் பிரித்து அகற்கு தலைப்பு அமைந்து பொருளடக்கம் செய்து தந்த உதவிக்கு நான் என்றும் கடமைப்பட்டு உள்ளேன்.

மேலும் அவருடைய உதவியால் இக்காவ்யத்தை அச்சில் கொண்டு வர திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்திலிருந்து நிதி உதவியும் பெற உதவினார். இக்காவ்யத்தை அச்சில் கொண்டு வர போதுமான அளவு நிதி உதவி தேவைப்பட்டதால் பல பெரிய யோர்களை சந்தித்து அவர்கள் கொடுத்த உதவியால் அச்சல் கொண்டு வர நேரிட்டது நிதி உதவி செய்த பெரியோர்களின் சிலரின் விவரம் T.V.S காக்குமானி Charities, ஸ்ரீமதராமானுஜ வைஷ்ணவ சாரிசன் முதலியன. சாரிசுகளை அறிமுகப்படுத்தி நிதி உதவி வாங்கி வாங்கி கொடுத்த எஸ் விநேகிறு ஸ்ரீமதி சரணாலிந்கு

மிகுந்த நன்மை. தவிர பல அன்பர்களும் உலகினர்களும் நண்பர்களும் தங்களால் முயன்ற உதவியைச் செய்து உற்சாகம் காட்டினார்கள். இது உதவியைச் செய்த ஒன்பதாவது நன்மை. வேலைகளுக்கு நேரம் என்னென்று கூட்டரில் அமைத்துச் சென்ற திரு. பாலகாப்பியன் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன்.

இக்காலியத்தை அச்சில் கொண்டு வர வழி உதவியாகத் தண்டாடும் போது, "கிதாசாரியன்" ஆசிரியர், ஸ்ரீ வெங்கட கிருஷ்ணன் ஒரு அச்சகத்தை அறிமுகப்படுத்தியதும் அவ்வாறும் முதலில் proof பார்த்து, தந்த உதவிக்கு மிகவும் நன்றி உடையவனாகவுள்ளேன்.

இந்த காலியத்தை அச்சில் கொண்டு வர திருவல்லிக்கேணி 'குரு அச்சகத்தாருக்கு' எப்படி ஏன் கருதக் குறையை தெரிவிப்பது என்று சொல்லத் தெரியாமல் இருக்கிறேன். பின்னால் அவ்வப் பொழுது சிறிது சிறிது தொகையாகக் கொடுத்த பொழுதும் கடனாகக் காட்டி உற்சாகப்படுத்தி அதைத் தந்து அச்சில் பூர்த்தி செய்து கொடுத்த திரு. இ. வ. கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு நான் மிகவும் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன்.

அடியேனின் அருமை சகோதரன் திருவல்லிக்கேணி சாரதாத கோபாலன் தனது குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட இன்னல்களுக்கு நடுவில் இந்த காலியத்தின் 'proof' பார்த்து உதவியாக ஏன் எப்பொழுதும் கடமைப்பட்டவனாக இருப்பேன். இந்த காலியத்திற்கு சிறப்புரை எழுதிக் கொடுக்க திருவரகரபுறம் லட்சுமி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விவேகானந்த கல்லூரியிலிருந்து கல்வி பெற்ற மஹாமேதை ஸ்ரீ 'C.I' ஜெகன்னாதசாச்சாரியார் அவர்களுக்கு தானும் ஏதாவது கட்டுக்கதைக் கூப்பிட்டு நன்றி செய்து நன்றியை எப்பொழுது சொல்லத் என்று தெரியாமல் தவிக்கிறேன்.

அவரை நான் முதலில் சந்தித்த பொழுது 'அடியேனின் மாதாமஹர்' மஹா மஹோபாதியாய் ராமானுஜாச்சாரியாரின் திருநாமத்தை கேட்டு மிகவும் உதவி உடையது இந்நூலின் விசேஷ கவனம் செலுத்தி இந்த நூலின் வயதிலும் மதிப்புவரவும் பொருளடக்கமும் பிழைத்திருக்கவும் செய்து கொடுத்து உதவித்து உதற்கு மிகவும் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன். அவரின் 'திருமங்கையாழ்வார்' விஷயமாக அறியச்சி செய்யும் குடியி சீயாமளா உதவிக்கு நான் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன். ஸ்ரீ C.I ஜெகன்னாத சாச்சாரியரின் பேரன் பார்வாள் ஸ்ரீமதி சுதா, இக் காலிய வழியாக உதவி செய்து கொடுத்ததற்கு மிகவும் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன். இந்த மஹா காலியத்தை அச்சில் எடுத்துக் கொண்ட நான் பல அறிய பெரிய மஹானின் சந்திப்பும் ஆசியும் முக்கியமான காரணம் அடியேனின் 'மாதாமஹர்' பிதாவின் ஆசிரியாதம் அவ்வப்பொழுது எனக்கு உதவரைக் கொடுத்தும் உற்சாகப்படுத்தி என்னுடைய உரையாக திரு. ஆர். எஸ். நாராயணன் அடியேன் தந்தை ஸ்ரீமதி பூர்த்தி செய்ய உதவினார்.

9. கோபாலகிருஷ்ண சாரதி
தி. நக. சென்னை-17.

கைக்கி ராமராமன்
(மகன்)

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஹரிவம்சம் விஷ்ணுபர்வம்

முதல் அத்தியாயம்

**ஸ்ரீ நாரதர் மதுரை வருதல் கம்ஸனுக்குப்
பயத்தை உண்டா யொணுதல்**

நாராயணன், நரன், (பத்ரி நரநாராயணர்) புகுஷோத்தட
ஞகிய க்ருஷ்ணன், ஸரஸ்வதி தேவி, வ்யாஸர், இவர்களை வணங்கி
பிறகு, ஜயத்தை (மஹாபாரதத்தை) சொல்ல வேண்டும்.

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார். ஜனமேஜயரே! விஷ்ணுவும்
தேவாம்சங்களும் பூமியில் அவதரித்ததை அறிந்து, நாரதர்,
கம்ஸனுக்கு விஞ்சத்ததை குகிபிப்பவராக மதுரைக்கு வந்தார்.

2. தேவலோகத்திலிருந்து இறங்கின அந்த முனிச் சேஷ்டர்
நாரதர், மதுரையின் உபவனத்தில் இருந்துகொண்டு கம்ஸனுக்குத்
தூதனை அனுப்பினார்.

3. அந்த தூதன் வனத்தில் முனிவரின் வரவைத் தெரிவித்
தான். பத்மலோகனான அந்த அஸுரகம்ஸன் நாரதர் வரவைக்
கேட்டு, மிக வெகந்துடன் தன் பட்டினத்திலிருந்து வெளிக்
கிளம்பினான்.

4. அந்த கம்ஸன் கல்மஷமற்ற, சலாக்யரான அதிபரான
தேவாரிஷியைப் பார்த்தான்.

5. தேஜஸ்வால் ஜ்வலிக்கும் தோற்றமும் சூர்ய
வர்சஸ்ஸுமுள்ள சாரமுடைய அவரை வணங்கி அந்த ரிஷிக்கு
முறைப்படி பூஜை செய்தான்.

6. அந்த கம்ஸன், அக்கி போல் ஒளி வீசும் ஆஸனத்தைக்
கொடுத்து உபசாரம் (அர்க்ய பாத்ய ஆசமனீயம்) செய்தான்.
இந்திரன் நன்மரான அந்த முனிவர் அந்த ஆஸனத்தில்
அமர்ந்தார்.

7. அக்ரிஸவரின் மகனும் பரமகோபிஷ்டநுமான
கம்ஸனை நோக்கிக் கூறினார்; வீரனை உவ்னால் தான், சாஸ்திர

முறைப்படி பூஜிக்கப்பட்டேன். இதனால், என் (நல்)வார்த்தையைக் கேள். மனதில் நிறுத்திக் கொள்.

8, 9. அப்பா! ப்ரஹ்ம லோகம் முதலான தேவலோகங்களில் ஸஞ்சரித்து. நந்தன (இந்தரன்) வனத்தையும், சைத்ராக (குபேரன்) வனத்தையும் பார்த்து சூர்ய ஸகாவான, விசாலமான மேருபர்வதத்தை அடைந்தேன்.

10. தேவதைகளுடன் எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நதிகளிலும் ஸ்நானம் செய்யப்பட்டது. ஸ்மரணமாத்ரத்திலேயே எல்லோருடைய பாவங்களையும் அடியோடு போக்கக்கூடிய மூன்று பிரிவாகச் செல்லும் திவ்யமான புண்ய கங்கை நதி என்னால் பார்க்கப்பட்டது.

11, 12. திவ்யமான தீர்த்தங்களில் முறைப்படி ஆசமனம் செய்யப்பட்டது. தேவ சுந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய காவனகோஷங்களாலும் இனிய நாதம் ஸ்ரவாபிக்கப்பட்டதும், ப்ரஹ்ம ரீஷிக்கட்டங்களால், ஸேவிக்கப்பட்டதுமான ப்ரஹ்மாவின் ஸபையை அடைந்தேன்.

14. அங்கு, நானாவித ரத்னங்களையும், வெண்ணிறத் துடிப்பானகங்களையும் அணித்து, திவ்ய ஆஸனங்களில் அமர்ந்திருக்கும், ப்ரஹ்மாவுடன் கூடிய தேவர்களைக் கண்டேன்.

15. அங்கு, ஆலோசனை செய்கிற தேவர்களிடம், உன்னையும், உன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும், கொல்வதற்குரிய மிகக்கொடிய உபாயம், என்னால் கேட்கப்பட்டது.

16 கம்ஸா! மதுரையிலுள்ள உன் அழகிய ஸஹோதரியின் எட்டாவது கர்ப்பம், உனக்கு 'மருத்யு' ஆவான். என்று (என்னால் கேட்கப்பட்டது).

17. அந்த எட்டாவது கர்ப்பம், தேவர்களுக்கு எல்லாமும் அவனே; ஸ்வர்க்கத்திற்கு அவனே புகலிடம். தேவர்களுக்குப் பரம ரஹஸ்யப் பொருளும் அவனே. அவன் உனக்கு 'மருத்யு' ஆவான்.

18. அவன் அத்தேவர்களுக்கு, பரமும் அபரமும், (மோகமும், ஸ்வர்க்கமும்). அவனே தேவலோக வாஸிகளுக்கு 'ஸ்வயம்பூ'

எனும் ப்ரஹ்மாவும் ஆவான். ஆதலால், அது தீயமாய்தான்; மிகப் பெரிது; அதை உனக்குச் சொல்கிறேன்.

19. கம்ஸ! முன்னமேயே எல்லாருக்கும் ம்ருத்யுவாய் இருந்து கொண்டிருக்கும் அவனே உனக்கு இப்பொழுது சுவாக்ய ம்ருத்யுவாக வரப்போகிறான் என்று நினைத்துக் கொள். தேவகியின் கர்ப்பத்தை அழிப்பதில் முயற்சியும் செய்யப்பட்டதும்.

20. உன்னிடமுள்ள ப்ரீதி காரணமாகவே, நான் இங்கு வந்தேன். உன்னால் எல்லா போகங்களும் அனுபவிக்கப்பட்டும். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் போகிறேன்."

21. இவ்விதம் கூறி நாரதர் சென்றதும், அவர் வார்த்தையை ஆலோசனை செய்யும் கம்ஸன். பிறகு, பற்கள் தெரிய வெகு நேரம் உரக்கச் சிரித்தான்.

22. ஸேவகர்கள் முன் இருக்கும் அவன், 'புன்செய்யுடனேயே சொன்னான்: "அந்த நாரதர் எல்லோராலும் பரிஹஸிக்கத் தகுந்தவர். விசேஷ ஸமர்த்தரில்லை.

23. நான் உட்கார்ந்திருந்தாலும், படுத்திருந்தாலும் கவன மில்லாமலிருந்தாலும் மதி மயங்கியிருந்தாலும் இந்திரனுடன் கூடிய தேவர்களும் என்னைப் பயமுட்ட சக்தர்களிடம்.

24. விசாலமான இரு கைகளால் இந்த பூமியை, நிலைகலங்கச் செய்யக் கூடிய என்னை, மனித உலகத்தில், நிலை கலங்கச் செய்ய சக்தி உள்ளவன் எவன் இருக்கிறான்?

25. இந்த நான், இன்று முதல் தேவர்களுக்கும், தேவர்களைப் பின்பற்றும் மனிதர், பறவை, பசுக் கூட்டங்களுக்கும் மஹத்தான ஸம்ஹாரத்தைச் செய்கிறேன்.

26. 27. "குதிரை கேசி, ப்ரஸம்பன், தேனுகள், காளை அரிஷ்டன்டூதனை, காளியன் (ஆகிய நீங்கள்) இஷ்டரூபங் கொண்டு பூமி முழுவதையும், இஷ்டப்படி ஸஞ்சரியுங்கள். உம் பசுத்தைத் தாஷெக்கிறவர்கள் எல்லோரையும் கொல்லுங்கள்.

28. கர்ப்பத்திலிருக்கும், ப்ராணிகளின் பேர்க்குங்கூட அறியத்தகுந்தது. நாரதரால், கர்ப்பங்களிலிருந்து தானே நமக்கு பயம் சொல்லப்பட்டது.

29. தங்கவாழ்வனில் பயமான்றி, இஷ்டப்படி எடுத்தகாஷ்ட மாயிருங்கள். என்னை நாநனுக அடைத்து உங்களுக்கு மேலுடையம் கிடையாது.

30. அத்த நாரதம்பா, வன்னையாட்டாகப் பிப்பவன். (நம்பர் களை) பேதப்படுத்துவதே வேலையாகவுடைய மாற்றமொன். இவ்வுலகில் மிக நெருங்கியவர்களுையும் பேதப்படுத்திக் கொண்டு சந்தோஷம் அடைகிறார்.

31. எம்பொழுதும் நன்னெடுத்தவராய் சந்தர பித்தியுடன் அரசர்களினட தந்திர வினோதங்களை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு இരിക്കிறார்."

32. அத்த கம்ஸன், இவ்விதம் சொல்லல் மட்டும் புலம்பிக் கொண்டே, மனதில் வெத்து கொண்டு துன்பமனை அடைந்தான்.

முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று

2ம் அத்தியாயம்

**தேவாரி கர்ப்பம் விநாயக தந்திரம்
காவலன் விநாயகன்**

பரமபகவத கர்ப்பம் மாற்றவும், ஷட்கர்ப்பங்களை தேவகி கர்ப்பத்தில் வைக்கவும் விஷ்ணு, நிதரா தேவியை ஸதுபி செய்துரைப்பாடு செய்தல்

1. காவலம்பாயனார் சொல்லார் ஸுலா (கம்ஸன்) கர்ப்பம் சிறைத்தவராய், காவலன் எடுக்காமல் உலகத்திலேயே மாடுக்கு "தேவகியின் கர்ப்பத்தை நாமம் சொல்லவில் எல்லோரும் மறந்தி எட்டம் இருங்கள்" என்று கர்ப்பம் சொல்லி என்.

2. 'கர்ப்ப கர்ப்பம்' என்றும், மரவினத்திதே கொல்லியா. விவரபுயனாய்கள் எங்கு கரு எடுக்கிறோ அது அனர்த்தம். அடியிலிருந்தே அழிக்கப் பா 'காவலன்' என்று

3. தேவகியார் கர்ப்பத்தின்கண் காவலன் களான் காக்கப் பட்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கப் (நிம். கர்ப்பம் காவல்தில் விநாயக மாகப் பாதுகாக்கப்பட்டார்) மும்.

4. என்ஜுடைய ஸ்திரீகள் (தேவகியின்) கர்ப்பங்களைக் கணக்கிடட்டும். கர்ப்பத்தை முறித்த ஸமயத்தில், பாக்கி கார்யத்தை நாம் பார்த்துக் கொள்வோம்.

5. வஸுதேவர், ஸத்ரீகளுடன் கூடிய இடத்தில் (அந்தப் புரத்தில்) எனக்கு ஹிதகாரர்களான ஸத்ரீகள் மூலம் அடிகளாலும் கவனத்துடன் இரவும் பகலும் காக்கத் தகுந்தவர். காரணம் சொல்லக்கூடாது.

6. இது கேட்கப்பட்டதும்: இந்த மனித யத்னம், மனிதர்களால் செய்யப்படுகிறது. தெய்வ யத்னமோ என் போன்றவர் களால் எதிர்த்துத் தாக்கப்படுகிறது.

7. நன்கு தொகுக்கப்பட்ட மந்திர ஸமூகங்களாலும், நன்கு பயன்படக் கூடிய மருந்துகளாலும், அனுகூல முயற்சியினாலும், தெய்வமும் கூட அனுகூலமாக்கப்படுகிறது.

8. சைவம்பாயனர் கூறுகிறார், நாரதரிடம் விஷயமறிந்த அந்த கீம்ஸன் பயத்தினால் மந்த்ராலோசனை செய்தான் இவ்விதம் தேவகியின் கர்ப்பத்தை அழிப்பதில் முயற்சி செய்தான்.

9. கெடுதலைத் தோற்றுவிக்கும் கம்ஸனின் பாயத்னத்தைக் கேட்டு அந்தர்யாமியான வீர்யனான் விஷ்ணு சிந்தித்தார்.

10. "இந்த ஏழு (தேவகியின்) கர்ப்பங்களையும் போது குமாரன் கம்ஸன் அழிக்கப் போகிறான். எட்டாவது கர்ப்பத்தில் நான் இருப்பது, என்னால் செய்யத் தக்கது.

11 இவ்விதம் சிந்திக்கும் விஷ்ணுவின் மனது, கர்ப்பக்ருஹத்தில் சயனித்திருக்கும் 'ஷட்கர்ப்பர்' எனப்பெயர் கொண்ட அஸுரர், வசிக்கும் மாதான லோகத்தை அடைந்தது.

12. அந்த 'ஷட்கர்ப்பர்' காலநேமியின் பிள்ளைகள். அவர்கள் பராக்ரம உடல் உடையவர்: அம்ருதம் உண்டவர் போன்றவர்; தேவர் போன்ற, தேஜஸ்விகள். யுத்தத்தில் தேவர், இவ் ஓங்கவர்.

13. அவர்கள் முன்னர் தங்கள் பிதாமகன் ஹிரண்ய கசிபுவை அறவே விட்டு, முதல் லோகப் தாமஹரான பிரக்ரமாவை உபாஸித்தனர்.

14. ஜடா மஸ்டலத்தை தரித்துக்கொண்டு, அவர்கள் கோடிய தவம் செய்தார்கள். அந்த ஷட்கர்பரிடத்தில் பரீதியடைந்த ப்ரஹ்மா வரம் தந்தார்.

15. ப்ரஹ்மா சொன்னார் "ஓ! தானவக்ரேஷ்டர்களே! துபஸ்ஸால் நான் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தேன் உங்களில் யார் யாருக்கு, என்ன விருப்பம் என்பதைச் சொல்லுங்கள். அதனை அன்றுக்குச் செய்கிறேன்."

16. ஓரே நோக்குடைய அந்த எல்லா அஸுரர்களும். ப்ரஹ்மாவிடம் சுற்றினர் "எங்களிடம் தேவரீர் பரித்ரானால், எங்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டமான வரம் கொடுக்கப்பட்டும்தும்.

17. பெரிய நாகர்களுடன் கூடிய தேவதைகளாலும். சொல்லப்படக்கூடாதவர்களாக ஆகக்கடவோம். சாபத்தை ஆயுதமாகவுடைய மஹர்ஷிகளாலேயும் எங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

18. பகவானே! எக்களுக்கு வரம் கொடுக்கிறீரானால், யக்ஷ, கந்தர்வ தலைவர்களாலும், சித்தர் சாரணர் மனிதர்களாலும், எங்களுக்கு வதம் உண்டாகக் கூடாது."

19. ப்ரஹ்மா மிக பரிதி கொண்ட மனதுடன், "உங்களால் சொல்லப்பட்ட இந்த எல்லாம், அப்படியே ஆகும்" என்று சொன்னார்.

20. ப்ரஹ்மா ஷட்கர்பர்களுக்கு வரத்தைக் கொடுத்துத் தன் உலகம் சென்றார். பிறகு கோபங் கொண்ட (பிதாமஹனான) ஹிரண்ய கசிபு சொன்னான்.

21. "என்னை விட்டு தாமரையில் தோன்றிய ப்ரஹ்மாவிடமிருந்து வரம் பெறப்பட்டதால், உங்கள் ஸ்நேகம் என்னால் விடப்பட்டது. சத்ருக்களாகிய உங்களை தயழிக்கிறேன்."

22. எந்த தகப்பனால் 'ஷட்கர்ப்பர்' என்ற பெயர் லளர்க்கப்பட்டதோ, அந்த தகப்பனே, கர்ப்பத்தில் புதுந்த உங்களை எல்லோரையும் கொல்லப் போகிறான்.

23. 'ஷட்கர்ப்ப'ரெனும் மஹா அஸுரர்களாகிய நீங்கள்: தேவமியன் கர்ப்பத்தில் ஆறு கர்ப்பர்களாகவே தோன்றுவீர்கள்.

பிறகு, (தற்போது கால நேமியான) கம்ஸன், கர்ப்பத்தில் இருக்கும் உங்களைக் கொல்வான்."

24. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: பிறகு தம் லோகத்திலிருந்து, விஷ்ணு, அந்த அஸுரர்களிருக்கும் பாதுகா லோகத்திற்குச் சென்றார்; அங்கு ஒன்று கூடிய ஷட்கர்ப்பர். ஜலத்தில் கர்ப்பக்குஹத்தில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

25. ஜலத்தில் கர்ப்பக்குஹத்தில் நிலைபெற்று தூங்குகிறவர்களாகவும், காலகுபிணியான நித்ரையினால் மறைக்கப்பட்டவர்களாகவும் உள்ள ஷட்கர்ப்பர்கள் எல்லோரையும் அவர் (விஷ்ணு) பார்த்தார்.

26. பிறகு, விஷ்ணு, ஸ்வப்நரூபமாக அவர்களுடைய சரீரங்களில் புகுந்தார். அப்பொழுது அவர்களுடைய முக்ய ப்ராணைகளை இழுத்து நித்ரா தேவியிடம் கொடுத்தார்.

27. 28. பிறகு ஸத்ய பராக்ரமன் விஷ்ணு, நித்ரா தேவியைப் பார்த்து கூறினார்: "நித்ரே! என்னால் தூண்டப்பட்ட நீ தேவகிக்குஹஸம்பம் அடைவாய். ப்ராணேச்வரர்களும் அஸுரோத்தமர்களும்மான இந்த ஷட்கர்ப்பர்களை எடுத்து இவர்களைத் தேவகியின் கர்ப்பத்தில் வரிசைப்படி சேர்ப்பாய்.

29. 30. இந்த கர்ப்பங்கள் பிறந்ததும், யமனோகத்துக்கு அழைந்துப் போகப்பட்டு, கம்ஸனின் முயற்சிவினாகி தேவகியின் கர்ப்பம் ஸபலமான போது, நித்ரா தேவியே! உகதத்தில் என் பெருமைக்கு ஸமமான அனுக்ரஹத்தை உனக்குச் செய்வேன். அதனால் நீ எல்லா லோகத்துக்கும் தேவி ஆவாய்.

31. தேவகியின் ஏழாவது கர்ப்பம் எனது அழகு அம்ரம் கொண்ட தாமயன் ஆவான். அவன் ஏழாவது மாலத்தில் (வஸு தேவர் பத்னி) ரோஹிணியிடம் உன்னால் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியவன்.

32. கர்ப்பப்பிறந்து பூசுக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவன் ஸங்கர்ஷணன் என்றும் யுவா ஆவான். சந்த்ரன் தோற்றத்தை யுடைய அவன் எனக்குமுன் பிறந்த ஸஹோதரன் ஆவான்.

33. தேவகியின் இந்த ஏழாவது கர்ப்பம், கம்ஸ பாயத்தாள் அழிந்துவிட்டது என்று எட்டாவதான நான் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போது, கம்ஸன் கொல்ல முயற்சி செய்வான்.

34, 35. நத்தகோபருக்கு ப்ரிவியயும், பூமியில் கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், கோபகுலத்துக்கு எஜமாவியுமான யசோதை இருக்கிறாள். நீ க்ருஷ்ண பகும் நவமிதிதியில் எங்கள் குலத்தில் ஒன்பதாவதாக அவளுடைய (யசோதையுடைய) கர்ப்பமாக ஆவாய். உனக்கு மங்களம்.

36. நான் நடு இரவில் அபிஜித்யோகத்தின் முற்பகுதியில் ஸுகமாகவே கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிவருவேன்.

37. கம்ஸனின் நாசகாலம் வந்தும் எட்டாம் மாஸத்தில் ஒரே ஸமயத்தில் நாயிருவரும் பிறந்து, மாறுதலை அடைவோம்.

38. தேவீ! நான் யசோதையை அடைவேன். நீ தேவகியை அடை. நம்முடைய கர்ப்ப சேர்க்கையில் கம்ஸன் அறியாமையை அடையட்டும்.

39. பிறகு உன்னை காலைப் பிடித்து கல்லில் மோதப் போகிறான். விடுபட்ட நீ ஆகாயத்தில் நிலைமான இடத்தை அடையப்போகிறாய்.

40, 41. உனது நிறம் என் போன்ற கருப்பு; முகம் பல தாமரைப் போன்ற விசாலமானவை. உன் கைகள் மூன்று; கைகளுடைய சூலத்தையும், தங்கப்பிடியுடைய கத்தியை, மது பூர்ணமான பாத்தாளையும் மிக நிர்மலமான தாமரைப்பூவையும் கையில் பிடித்திருப்பாய், நீயுநிறப் பட்டாடை உடுத்துவன்; மஞ்சள் நிறமான சந்திரன்; மார்பில் சந்திரக்கிரண ப்ரகாச ஹாரம்; திவ்யமான அண்டலங்கள் நிறைந்த காதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; சந்திரனுடன் போட்டியிடும் முகக்காந்தி; விசித்திரமான கிரீடமும் கந்தல் கட்டும் உடையவன்; பாம்புகள் மொண்ட பாயக்கா பூஷன் எனப் பத்துதிக்குகளையும் ப்ரகாசப் படுத்துவான்; உயர் உயர் மயில்தோகைக் கொடியால் ப்ரகாசப்பவன்; மயில் தோகை தோளணியால் விளங்குபவன். பாயக்கா பூக்களையெல்லாம் குழப்பட்டு என் ஆற்றைவைய பின்பற்றுவவனாய் பெளமார வ்ரகத்தை மேற்கொண்டு, நீ ஸவர்க்க சோகத்தை அடைவாய்.

47. அங்கு நூற்றுக்கணக்கான கண்களுடைய இந்த்ரனால் என் ஆஜ்ஞைப்படி திவ்யமான அபிஷேகத்தால் எதவங்களோடு சேர்க்கப்படுவாய்

48. அங்கேயே அந்த இந்த்ரன், உன்னை சகோதரியாக அங்கீகரிப்பான். குசிக் கோத்ரத்தால் நீ 'கௌசிகி'. என்று அழைக்கப்படுகிறாய்.

49. அவன் சிறந்த விந்த்ய பர்வதத்தில் உனக்கு உபாயான இடத்தை அளிப்பான் பிறகு ஆயிரக்கணான இடங்களால் நீ பூமியைப் பரகாசப்படுத்துவாய்.

50. புன்யவதியே; அந்த நீ பூமியில் இஷ்டரூபத்துடன் மூன்று லோகங்களிலும் சஞ்சரித்து. உன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக வரலளிப்பவன் ஆவாய்.

61. அங்கே மலையில் 'சும்ப' 'நிசும்ப', என இரண்டு அணுரர்கள் ஸஞ்சரிக்கின்றனர். என்னை மனதில் நினைத்து அவர்களுக்கும், பின் தொடர்ந்தோரையும், அழிப்பாய்.

52. கன், மாம்ஸம் நிலேதனம் ப்ரியமுண்ட நீ பூதங்களால் பின் தொடரப்பட்டு நவமிதிதியில் ம்ருக பலியோடு கூடிய பூஜையை அடைவாய்.

53. என் பெருமையை அறிந்து உன்னை எண்ணுதும் 'மனிதர்களுக்கு, புத்ரன், தனம் முதலிய எதுவும் அடைய முடியாததாக ஆகாது.

55. காட்டில் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் மஹாஸமுத்ரத்தில் மூழ்கியவர்களுக்கும், திருடர்களிடம் அகப்பட்டவர்களுக்கும் நீ மேலான கதி ஆவாய்.

55. மங்கள தேவதைபோ! உன்னை இந்த ஸ்தோத்ரத்தால் பக்தியுடன் துதிப்பவர்கள் என்ருக்குப் ப்ரியமானவர்கள் நானும் அவர்களுக்கு ப்ரியமானவன்.

(இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று)

3ம் அத்தியாயம்

ஆர்யா ஸ்துதி

வைசம்பாயனர் சொன்னார் : முற்காலத்தில் ரிஷிகனால் சொல்லப்பட்டபடி ஆர்யா ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்வேன், முடிவாகத்தலைவியான நாராயண் தேவியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

2 ஸித்தி, தகுதி, வீர்த்தி, ஸ்ரீவித்யா, ஸந்ததி, மதிஸந்த்யா, ராத்ரீ, ப்ரபா, ந்த்ரா, காள ராத்ரி, இவையாவும் நீயே.

3 ஆர்யா, காத்யாயன், தேவீ, கௌரிசி, ப்ரஹ்ம சாரிணி, ஸித்த ஸேனவின் அன்னை, உக்ரசாமீ மஹாபலா, இவையாவும் நீயே.

4 ஐயா, விஜயா, புஷ்டி, துஷ்டி, க்ஷமா, ஸயா யமனின் மூத்த ஸுஹோதரி நீலப்பட்டாடையாள் இவையாவும் நீயே.

5. பஹுரூபா, விருபா, அநேக வீதிசாரிணி விருபாக்ஷி, விமாலாக்ஷி, பக்தர்களை நன்கு ரக்ஷிப்பவன் எல்லாம் நீயே.

6. மஹாதேவியே, பர்வத சிகரங்களிலும், பயங்கர துகளிலும், குகைகளிலும், வனங்களிலும் உபவனங்களிலும் உனக்கு வாஸம்.

7. சபரர், பர்பரர், புனிந்தர், (மூலகை மலைவாஸிகள்) இவரால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவள். மயிஸ்தோகை கொடியுடையளாய் லோகங்களில் எல்லாவிடங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிறாய்.

8. கோழிகள், வெள்ளாடுகள், செம்மறியாடுகள், ஸிம்மங்கள், புலிகள், இவைகளால் சூழப்பட்டவள். தன் பக்கல் அதிக மணியோசை யுடையவள். விந்த்யமலை வாசியாக ப்ரஸித்தி பெற்றவள்.

9. க்ரிதுலம், பட்டிஸம் (கூரிய ஈட்டி) இவை இரண்டையும் தரித்தவள். சூர்ய சந்த்ரர்களைக் கொடியாகவுடையவள். க்ரதக்ஷண பக்ஷ நாமியாகவும் சுக்ல பக்ஷ ஏகாதசியாகவும் விளங்குபவள்.

10. பலதேவன் தங்கை ராத்ரி ஸ்வரூபன், தக்க பரியை, எல்லா பூதங்களுக்கும் வசஸந்தானமும், முடிவும் உயர்ந்த நதியும் ஆவாய்.

11. நந்தகோபன் பெண்; தேவர்களுக்கு ஐயம் கொடுப்பவன்; மரவுரி தரித்தவள்; நல்ல ஆடை அணிந்தவள் பயங்கரமானவள்; ஸந்த்யா காலத்தில் ஸஞ்சரிப்பவள்; நிசா (இரவு)

12. விரித்த கூத்தலுடையவள்; யம ஸ்வரூபினி; கள், மாம்ஸம், ம்ருகபலி ப்ரியா; லக்ஷ்ம்; அஸுரவதத்துக்காக நீ வலக்ஷ்மி ஆகிராய்.

13. தேவர்களுக்கு ஸாவித்ரி தேவி; பூதகணத்துக்கு மாதா; கன்னிகைகளுக்கு ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதம் நீ; யுவதிகளுக்கு ஸௌ பாக்யம் (புருஷ ஸ்த்ரீ இருவரும் உறுதியான அன்பு)

14. யாகஞ்சுண்டமத்யம்; குத்விகளுக்கு தக்ஷிணை, உழவர் களுக்கு கலப்பைமுனை (ஸீதா); ஸகல ப்ராணிகளையும் தாங்கும் பூமி.

15. கடல் ப்ரயாணிகளுக்கு பல லெத்தி ஸமுத்ரத்துக்கு கரை; யக்ஷர்களுக்கு முதல் யக்ஷி (குபேரன் தாய்); நாசர்களுடைய தாயார் ஸுரஸா.

16. ப்ரஹ்ம வாதினியான திகை; மிக உயர்ந்த சோபை எல்லா ஜோதிகளுக்கும் ப்ரகாசம்; நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணி.

17. அரண்மனை வாசல்; புன்ய தீர்த்தங்கள்; நதிஸங்கமம். இவைகளில் நிறைந்திருப்பவன் (லக்ஷ்ம்); சந்த்ரனிடத்தில் பூர்ணிமை; க்ருத்திவாஸையென ப்ரஸித்தி பெற்றவன்.

18. வால்மீகி மஹர்ஷிடத்தில் ஸரஸ்வதி; வீயாஸரிடத்தில் ஸ்ம்ருதி (அடங்கவை பற்றிய அறிவு) ரிஷிகளிடத்தில் தர்மபுத்தி; தேவதைகளிடத்தில் சித்தவ்ருத்தி

19. ஸமஸ்த ப்ராணிகளிடத்தில் தம் கார்யங்களால் ஸுரா தேவியாகத் துதிக்கப்படுகிராய்) இந்தரனுக்கு ப்ரிய த்ருஷ்டி. ஆயிரம் கண்ணுடையாள்.

20. தபஸ்விகளுக்கு தேவி; அக்னி ஹோத்ரிகளுக்கு அரணி. எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் பரி; தேவதைகளுக்கு த்ருப்தி.

21. எல்லா ப்ராணிக்கும் ஸ்வாஹா, த்ருப்தி, த்ருதி, குமஸ்தி; ஸுக்களுக்கு வஸுமதி; மனிதர்களுக்கு ஆசை கடமை முடித்தவர் சூக்துக்கு புஷ்டி (பலன்).

22. திக்குகள், விநிக்குகள் (இடைதிக்குகள்); அக்ஷ் சுகை; ப்ரஸை. ஸகுதி (அரக்கி), பூதனை (அரக்கி) மித க்ருரமான ரேவதி (அரக்கி)

23. நீ எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் மயக்கும் நித்ரை, நீ சுத்தரிசைய வித்யைகளுக்குள் ப்ரஹ்ம வித்யை, நீ ஓங்காரம், வஸட்காரம் (தேவதைகளுக்கு ஆஹுதி மந்த்ரம்).

24. ரிஷிகள், உன்னைப் பெண்களுள். புராண ப்ரஸித்தமான பார்வதியாக அறிகிறார்கள். ப்ரஹ்மாவின் வசனப்படி அன்புடை யோரில் நீ அருந்ததி.

25. நீ என்னுடைய அநேக பர்யாய நாமங்களால் இந்த்ராணி ரூபமாக ப்ரஸித்தியடைகிறாய். உன்னால் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான இவ்வுலக முழுதும் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

26. 27. காட்டு பயங்களிலும், வெளியூர் வாஸத்திலும், ராஜ தண்டனையிலும், சத்ருக்களின் ஆக்ரமிப்பிலும், எல்லா விதமான ப்ராண பயங்களிலும், நீ காப்பு, ஸந்தேகமில்லை.

28. உன்னிடத்தில், என்னுடைய, ஹ்ருதயம் சித்தம், மனது, இவை வயித்துள்ளன. எல்லா பாபங்களிலிருந்து, என்னைக் காப்பாற்று. அனுக்ரஹம் செய்ய வேண்டும்.

29, 30. இந்த திவ்ய ஸ்துதியை வ்யாஸர் அருளியதாக காலே எழுந்து, சுத்தனாய், மன அடக்கத்துடன், படிக்கிறவனுக்கு மூன்று மாதங்களில் விரும்பிய பலத்தைக் கொடுக்கிறாய். ஆறு மாதங் களில் உயர்ந்த ஒரு வரத்தைக் கொடுக்கிறாய்.

31. மூன்று மாதங்கள் அர்ச்சிக்கப்பட்ட நீ, திவ்ய சக்ஷஸ்ஸைக் கொடுக்கிறாய். ஒரு வருஷத்தில் விரும்பியபடி வித்தியைக் கொடுக்கிறாய்.

32, 33. வ்யாஸரின் வார்த்தையின்படி, ஸத்யமும் திவ்யமு மான ப்ரஹ்மமாக இருக்கிறாய். மனிதர்களுக்கு பந்தம், வதம், புத்ரநாசம், துஷ்க்ரமம், வ்யாதி மிகுத்யு பயமாகிய கோரமான இவற்றை, நீ துஷ்டிக்கப்பட்டு வளாய் அடக்குகிறாய். புண்யவதியே! இஷ்டரூபமெடுக்கவல்ல நீ, வரங்களைக் கொடுப்பவளாகவும் ஆகிறாய்.

34. அந்த கம்ஸன் 'மோஹித்சு' செய்து, 3 'ஹத்தியே', உலகத்தை அனுபவிப்பாய். நானும் பசுக்களிடையே ஆய் போல் என் கார்யத்தைச் செய்கிறேன்.

35, 36. நான் எங்களுடைய வருத்தின் பொருட்டு, கம்ஸனுக்குட்பட்ட இடையகை ஆவேன்." தீவ்ஷத் அவளுக்கு கட்டினாயிட்டு விஷ்ணு மறைந்தார். அலனும் அவரை (விஷ்ணுவை) வணங்கி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று உறுதி கூறினாள்.

37. இந்த ஸுத்தியை அடிக்கடி படிக்கிறவனும் கேட்கிற வனும் எல்லா கார்ய வெத்தியையும் அடைகிறான். இதில் ஸந்தேஹமில்லை.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

4ம் அத்தியாயம்

தேவரீயின் ஆறு குழந்தைகளை கம்ஸன் கொல்லுதல்; ஏழாவது ரோஹிணி கர்ப்பத்துக்கு ஏழாம் மாஸம் மாற்றல்; கிருஷ்ணன் பிறப்பும், நித்ரா தேவியான யசோதைக் குழந்தை மாற்றமும். கம்ஸன் எமாற்றமும்.

1. வைசம்பாயனர் [சொன்னார் : கர்ப்பாதானம் செய்யப் பட்டதும் தேவதை போன்ற தேவகி முறைப்படி கர்ப்பம் தரித்தாள்.

2. கம்ஸன் வெளிவந்த அந்த ஆறு கர்ப்பங்களையும் கல்லில் (மோதிக்) கொன்றான். பிறகு வந்தடைந்த ஏழாவது கர்ப்பத்தை, அந்த நித்ரா தேவி ரோஹிணியிடம் சேர்த்தாள்.

3. கர்ப்பம் தரித்த (தேவகி) நடுநிலையில், நித்ரா தேவியால் ஆவேசிக்கப்பட்டு, கர்ப்பம் நழுவிவிழ ரஜஸ்வதியாக பூமியில் விழுந்தாள்.

4. அந்த தேவகி தன்னிடமிருந்து வெளிவந்த அந்த கர்ப்பத்தை ஸ்வப்நம் போல் பார்த்து தன் கர்ப்பத்தை வெளியே காணாமல், ஒரு முஹூர்த்தம் (48 நிமிஷங்கள்) துக்கமடைந்தாள்.

5. நடுநிலையில், சந்திரனுக்கு ரோஹிணி போல புத்திமான் வகதேவருடைய பரிய பத்னியும், ஆச்சர்யமடைந்தவளுமான ரோஹிணியைப் பார்த்து நித்ரா

6. தேவி கூறினாள் 'சுபோ! கஷ்டம் கொடுத்தும் இந்த கர்ப்பம் உன் கர்ப்பத்தில் இழுத்து வைக்கப்படுவதால் உனக்கு 'ஸங்கர்ஷணன்' என்ற புத்ரன் உண்டாவான்''

7. சந்திராஷ்டமடைந்த அந்த ரோகிணி தேவி, திவ்வீதம் புத்ரனையடைந்து (ஷஷ்மையால்) சிறிது குவிந்த முகத்துடையனாய் மிக்க ப்ரகாசமுடைய ரோகிணி நகூத்ரம் போல் வீட்டில் நுழைந்தாள்.

8. தேவகி தேவி அந்த (மறைத்த ஏழாவது) கர்ப்பத்தில் வழியில் எதன் பொருட்டு அந்த ஏழு கர்ப்பங்களும் கம்மனால் அழிக்கப்பட்டனவோ, அந்த எட்டாம் கர்ப்பத்தைத் தரித்தாள்.

9. அந்த (எட்டாவது) கர்ப்பத்தையோ அக்கம்ஸன் மந்த்ரிகள், மிக்க முயற்சியுடன் பாதுகாத்தனர். அந்த ஹரியும் கர்ப்ப வாஸத்தில் தன் திசையால் வலித்தார்.

10. யசோதை தேவியும், அந்நாளினேயே, விஷ்ணுவின் சரீரத்தில் உண்டானவளாயும், அவர் ஆஜனஞ்சையச் செய் பவளாயும் உள்ள நித்ரா தேவியை கர்ப்பத்தில் தரித்தாள்.

11. கர்ப்பகாலம் நிறைவு முன்பே எட்டாம் மாதத்தில் தேவகி யசோதையாகிய அந்த இரண்டு பெண்களும் அபஃபாமுது ஸம காலத்தில் ப்ரஸவித்தனர்.

12. எந்த இரவில் க்ருஷ்ணிகுல உயர்வுக்குக் காரணமான க்ருஷ்ணன் ஜனித்தானோ அதே இரவில் யசோதையும் கன்னிகையைப் பெற்றாள்.

13. ஸமகாலத்தில் கர்ப்பம் தரித்த அவ்விருவரும், யசோதை நந்தகோபனுடைய பார்வைய; மற்றவளாகிய தேவகி வஸுதேவருடைய பார்வைய.

14. (க்ருஷ்ண ஜனனத்தால்) விசேஷமாக ப்ரகாசப்படுத்தப் பட்ட நள்ளிரவில் அபிஜித் முஹூர்த்தம் வந்த அளவில், தேவகி விஷ்ணுவை பெற்றெடுத்தாள். யசோதையோ அந்தப் பெண்ணைப் பெற்றாள்.

15. ஜனார்த்தனன் ஜனிக்கும் போது, ஸமுத்ரங்கள் கொந்தளித்தன, மலைகள் அசைந்தன. சாந்தமான அக்ஷிகள் மிக ஜ்வலித்தன.

16. ஜனார்த்தனன் ஜனிக்கும்போது, காற்று மங்கனமாக வீசின. தூசி அடங்கியிருந்தது. நகூத்ரங்கள் மிக ஒளி வீசின.

17. ஜனார்த்தனன் பிறக்கும் ஸமயம் (ரோகிணி) அபிஷித் என்னும் நகூத்ரம்; ஜயந்தி என்னும் இரவு விறயம் என்கிற முஹூர்த்தம்.

18. அறிவறியன், சாஸ்வதன், சூக்ஷ்மன், பாபஹு, ப்ரபு நாராயணனாகவும் உள்ள ப்ரபுக்குஷ்ண பகவான் பிறக் தட்சணமயம் தன் திருக்கண்களால் உலகத்தை மோஹமடைச் செய்தான்.

19. ஆகாயத்தில் தேவ துந்துபி வாத்யங்கள் அடிக்கப் படாமலேயே 'தாமாகவே) முழங்கின தேவேந்த்ரனும் ஆகாயத் திலிருந்து பூமாரியைப் பொழித்தான்.

20. தொடர்ந்து மஹர்ஷிகளுடன் கந்தர்வரும் அப்ஸரஸ் ஸுக்களும் மங்கள வார்த்தைகளால் மதுஸுதனனை ஸ்தோத்ரம் செய்து கொண்டு அங்கு வந்தனர்.

21. ஹ்ருஷ்கேசன் பிறக்கும் பொழுது உலகு முழுதும் ஆநந்தத்தில் முழங்கியது இந்த்ரனும் தேவர் களுடன் மதுஸுதனனைத் துதித்தான்.

22. வஸுதேவரும், இரவில் பிறந்த அதோஹஜனான அந்த புத்ரனை, தில்ய லக்ஷணங்களுடன் கூடியவனும், பூர்வத்ஸ அடையாளமுடையவனுமாகப் பார்த்து "ப்ரபோ! இந்த ரூபத்தை மறைத்துக் கொள்ளும்" என்று சொன்னார்.

23. "தேவனே! கம்ஸனிடமிருந்து நான் பயப்படுகிறேன், ஆகையால் இவ்விதம் சொல்கிறேன். காமரைக்கண்ணன்! உன் முத்த ஸ்நேஹாதார்களான என் புத்ரர்கள் கம்ஸனால் கொல்லப் பட்டனர்."

24. வைசம்பாயனார் பொன்னார்: அச்சுதன் வஸுதேவர் வார்த்தையைக் கேட்டு, பிதாவாக அவரை அழைக்கிற்று, 'நந்தகோபன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்' எனச் சொல்லி ரூபத்தை மறைத்துக் கொள்ளான்.

25. புத்ரன் வந்தான்வாழ்ந்தான் வஸுதேவரும் பன்னையைச் சீக்ரமாகவே எடுத்துக் கொண்டு, இரவில் பாசோபை வீட்டில் நுழைந்தார்.

26. பாசோபைக்கருத் பிதரிபாமம் அங்கு பிள்ளை: வளந்து விட்டுப் பெண் வயதும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து 19வயதில் படுக்கையில் வைத்தார்.

27. அக்தமத்தனாகக் கண்ணன் பார்ப்பதும் செய்யப் பட்டதும், க்குதார்க் காமன் வஸுதேவன், பாபுதிறம் விராஸனமன் ககனாமய இருப்பிடத்திலிருந்து விவரிக்கின்றார்.

28. பிறகு, வஸுதேவர், கம்ஸனுக்கு அப்போது அந்த அழகிய பெண் குழந்தையைத் தெரியப்படுத்தினார்.

29. அந்தக் கேட்டு விரயவான் கம்ஸன், வேகமாக வரும் காவலர்களுடன், வஸுதேவரின் வீட்டு வாசலை வேகமாக அடைந்தான்.

30. வாசலில் அந்த சம்ஸன், "என்ன பிறந்தது" என்று கேட்டான். "சீக்ரம் கொடுக்கப்பட்டதும்" என்று இவ்வித வார்த்தைகளால் அதட்டினான்.

31. பிறகு, தேவகியின் வீட்டில், எல்லா ஸ்த்ரீகளும் "ஆறா ஹா;" எனக்கூவினார்கள். வருத்தமுற்ற தேவகியும், கண்ணீர் சோர தளதளத்த குரலுடன் சொன்னாள்:

32. "ப்ரபுவோ! என்னுடைய ஸ்ரீமான்களான ஏழு பிள்ளைகளும் உன்னால் கொல்லப்பட்டனர். (இப்போது) பிறந்திருக்கிறதோ பெண்" என்று சம்ஸனைக் கெஞ்சி வேண்டினாள்.

33. தீ எண்ணப் பார்த்தால் இவள் பெண். கொல்லப்பட்டவளே, ஆவள் பார்" என்று சொல்லி, கம்ஸன் தேவகியை நோக்கி ஸந்தோஷத்துடன், அந்த கன். விகையை இழுத்தான்.

34, 35. கர்ப்ப சயனத்தில் கஷ்டப்பட்டவளும், கர்ப்ப ஜுவத்தினால் நனைந்த தலைமயிரையுடையவளும், பூமிக்கு ஸமானமான வனாமாண அந்தக் குழந்தை, கம்ஸனுக்கு முன்னால் பூமியில் வைக்கப்பட்டாள். விண்ண எண்ணமுடைய அந்த கம்ஸனுடன் "இவள் என்விவரத்து பிறந்தாள் கொல்லப்பட்ட வளை ஆவள்" என்று சொல்லி இவளைப்பிரித்து உதறி உதறித் தூக்கிக் கொண்டே சென்றான் கம்ஸன் பின்புறம்.

36. அக்குழந்தை, கம்ஸன் உதறிவிடப்பட்ட கதறி எறியப்பட்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பினாள்.

37. அவள் கர்ப்ப பீடத்தை அடந்து வந்திருந்த கந்தனுடன் கிளம்பாவிடையார் பூகவிளையார் அணிந்து கம்ஸனை அடர்ந்து கொண்டிருந்த பின்புறம் கிளம்பினாள்.

38. கர்ப்பத்தால் பீடத்திலும் ஸர்வாங்கங்களிலும் ஜ்வலிக்கும் கரீடம் கரித்து தேவர்களால் குழிக்கப்பட்ட நிம்மா குபமுடன், நித்ய கண்ணிகையாக விளங்கினாள்.

39. மஞ்சளாடையும், நலமேலாடையும் தரித்து யானை மஸ்தகங்கள் போன்ற ஸ்தனங்கள் தேர் போன்ற பரந்த அக்குல் சந்த்ரமுகம், நான்கு புஜங்கள் இவையுடையவளாக விளங்கினாள்.

40. மின்னல் போன்ற விசேஷ காந்தி பால சூர்யன் போன்ற கண்கள், ஞானப்பால் நிறைந்த ஸ்தனங்களுடைய அவள் மேகங்களுடன் கூடிய ஸ்த்த்யா காலம் போன்று விளங்கினாள்.

41. அவள் பூதகணங்களால் சூழப்பட்டு இருள் நிறைந்த தன்ளிரவில், நர்த்தமை செய்து கொண்டும் சிரித்துக் கொண்டும் கோரமாகப் ப்ரகாசித்தாள்.

42. ஆகாயத்தில் சென்ற பயங்கரமான அவள் சிறந்த (மது) பாணத்தைக் குடித்தாள். அட்டஹாஸமாக சிரித்தாள் கோபங் கொண்டு கம்ஸனைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

43 44 "கம்ஸ! ஏ! கம்ஸ! நான் உன்னால் பலாக்காரமாக நன்கு உயரத் தூக்கப்பட்டு கல்லில் மோதி, உன் நாசத்தின் பொருட்டுக் கொல்லப்பட்ட காரணத்தால் உன் மரணகாலத்தில் சங்குவால் இழுக்கப்பட்ட உன்னுடைய சரீரத்தைக் கைகளால் பிடித்து உஷ்ணமான ரத்தத்தைக் குடிபேன்.

45. 'அந்த (நிப்பா) தேவி, இவ்விதம் கோரமான வர்த்தை யைச் சொல்லி இஷ்ட பாய் பாரிக்குத்தால் நன் கணங்களுடன் கூட. தேவர்கள் இறப்பது மரண விவாக வேளாகத்தில் எஞ்சுமித்தாள்!

46. கார்ப்பா நிராப்பா அந்த கண்ணா வஸிதேவர் ஆஜனாந்த கால் புத்பிணம் பிளால் விருஷணி காந்தகாரால் நன்கு பூஜிக்கப் பட்டது, அப்பேக (ஸஸாக்க வேளாகத்தில்) வளர்ந்தாள்.

47. ஐனபேக பூபா! விஷ்ணுவின் அம்சத்தினைத் தந்து உன் பாவவனாகவும், தவக்கேச அம்சமில்லாதவளான பியாக கண்மையவாகவும், கோவாவின் மெய்காலனுக்காக அவதரித்தவளாகவும், இவளை நீ அறிந்துகொள்.

48. இவ்வா சரீரமுடைய அவளால் க்ருஷ்ணன், தேவர்களால் பிரால், ரகழிக்கப்பட்டான். அந்த தேவியை, எல்லா யாதவர்களும் மகிழ் மனஸுடைய பூஜித்தார்கள்.

49. அவள் [தித்ரா தேவி], மறைந்ததும் அவளை கம்ஸன் தனக்கு ம்ருத்யுவாக நினைத்தான். தனி இடத்தில் வெட்கமடைந்த வளைய் தேவகியைப் பார்த்துக் கூறினான்.

50. கம்ஸன் சொன்னான்: "ஸுஹோதரீ! என்னால் அழிக்க முயன்ற சிசுக்கள் கொல்லப்பட்டனர், தேவியே! வேறு வழியில் மற்ருெரு ம்ருத்யுவே எனக்கு வந்து விட்டான்.

51. அறியாமையால் முயன்று தன் ஜனங்காட்டமே அபஹாரம் செய்யப்பட்டது. என் முயற்சியால் நான் தெய்வத்தை மீறவில்லை.

52. சிசுக்களைப் பற்றிய கவலையை விடு. அவைகளை [மரணத்தைக்] குறித்து துக்கத்தை விடு. கால விபரீதமிருக்கும் போது, நான் அவைகள் வதத்திற்கு [போலி] நிமித்த மாணேன்.

53. கரலந்தான் மனிதர்களுக்கு சத்ரு. காலமே [பிறப் பிறப்பு] மாறுதலுக்குக் காரணம். காலந்தான் எல்லாவற்றையும் அடைத்துச் செல்கிறது. என் போன்றவன் [போலி] நிமித்த மாத்தரத்தன்.

54. துன்பங்கள் பங்குமுறைப்படி வரவே போகின்றன ஐத்து. 'நான் கர்த்தா' என்று நினைக்கிற இது கஷ்டம்.

55 புத்ர விஷயமான கவலைக கொள்ளாதே! துக்கத்தா லுண்டன புலம்பலை விடு. மனிதப் பிறவி இத்தகையதே. கஷத்துக்குநிலை இல்லை.

56. தேவகியே! உன் புத்ரனைப் போல் எனது சிரஸால் உன் பாதுங்களில் [வணங்குகிறேன்] எனளிடத்தில் உண்டான கோபம் விடப்படட்டும். உனக்குச் செய்த அபஹாரத்தை உணர்விறேன்.

57. இவ்விதம் சொல்லி (வணங்கிய) கம்ஸனைப் பார்த்து கண்ணீர் நிரம்பி வழியும் முகத்தையுடைய தனையான தேவகி பர்த்தாவை பதம் பார்த்துக் கொண்டு தாய் போன்று பேசுகிற வளாய் "குழந்தாய்! கம்ஸா! 'எழுந்திரு எழுந்திரு' என்று சொன்னான்.

58. தேவகி சொல்லினாள்: "குழந்தாய், காய் குப்பான உன்னால், என் சிசுக்கள் என் முன்னால் கொல்லப்பட்டன. அதற்கு நீ மாத்ரம் காரணமில்லை. தெய்வமும் காரணமாகும்.

59. தன் கார்யத்தில் பஸ்சாதாபம் கொண்டு, என் கால் களில் தலையால் (வணங்கி) விழுகிற உன்னால் செய்யப்பட்ட இந்த சிசு ஹத்தி, பொறுத்துக் கொள்ளத் தகுந்தது.

60. கர்ப்பத்திலும் மரணம் நிச்சயம். பால்யத்திலும் (மரணம்) ஒழிவதில்லை. வாலிபனும் மரணத்துக்கு வசப்பட்டவனே. கிழவனே இறந்தவனே.

61. இந்த உலக முழுதும், காலத்துக்குப் பட்டது. உன் போன்றவன் (போலக்) காரண பூதனே, பிறப்பில்லையானால் (முடிவு) கால தர்ஸனமில்லை; காற்று எப்படியோ அப்படியே தான்.

62. பிறந்தபோதிலும், விதியினால் எங்கு அழைத்துச் செல்லப் படுகிறானோ. அங்கு பிறவாதவனாகி (மறைந்து) விடுகிறான். ஆகையால் குழந்தாய்! நீ போ. என்னைச் "சேர்ந்த சிசு மரண காரணம் ந. னக்கு வேண்டாம்.

63. உண்மையில் ப்ராரப்த விதி காரணமாக ம்ருத்யுவால் முன் அடிக்கப்பட்டபின், மீதி வ்யாஜமாக ஆகிறது. அதே ப்ராரப்த விதி காரணமாக ப்ரஜா ம்ருஷ்டியும்; தாய், தகப்பன் காசியம் வ்யாஜம்."

64, 65. வைசம்பாயனார் சொன்னார்: அந்த கம்ஸன் தேவகி வாக்கியத்தைக் கேட்டு, தவிக்கும் மனதுடையவனாய் பரபரப்புடனும், கார்யம் நிகழவேருததால் மனமுடைந்தும் மிக் மெலிவுற்றும் சென்று, தன் வீட்டில் நுழைத்தான்.

4-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5ம் அத்தியாயம்

பீடிஸைக

கந்தகோபன், பத்னி ஹரிதம் கம்ஸனுக்கு கப்பம்: கட்ட மதுரை வந்தான். வந்த கந்தகோபனை வஸுதேவர், குழந்தைகள் திருவர் பாதுகாப்பு பற்றி எச்சரித்துனர் திரும்பச் செய்தல்.

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்:— கோகுலத்திலேயே முன்னரே சந்திரனைக் காட்டிலும் அழகிய முகமுடைய ஒரு பிள்ளையை, ரோஹிணி தேவி பெற்றதாக வஸுதேவர் கேள்விப்பட்டார்.

2. அவர் நத்தகோபரைப் பார்த்து சுபமான வாக்கால் கூறினார். "நீர் இந்த யசோதைபோடு கூடவே சீக்ரமாக இடைச் சேரிக்கே போய்ச் சேரும்.

3. நண்பா அங்கே சென்று அந்த இரு குழந்தைகளுக்கும், ஜாதகர்ம முதலிய சுபகாரியங்களைச் செய்வித்து கோகுலத்தின் ஸுகமாக வளர்ப்பீராக.

4. ரோஹிணி பெற்ற என் பிள்ளையையும் கோகுலத்தில் நன்கு காப்பீராக. நான் ஒரே குழந்தையின் முகத்தைப் பார்க்க வில்லை. யென்று புத்ரர்களுடைய ஜ்ஞாதிகனாவ் தீந்திக்கப் படுபவன்.

5. புத்திமானான எனக்கும் கூட விவேகம் அபஹிக்கப் படுகிறது. இரக்க மற்ற இந்த சும்ஸனிடமிருந்து குழந்தையின் வதத்தில் பயம் உண்டாகிறது.

6.7. ஆகையால் நத்தகோபனோ! நீர் ரோஹிணிக்குப் பிறந்த என் பிள்ளையைக் காப்பாற்றும்படி, தத்வத்தை அறிந்து செய்யும். உலகத்தில் பல விக்னங்கள் குழந்தைகளை நடுங்கச் செய்கின்றன அல்லவா!

8. அந்த என் புத்ரன் 'ஸங்கர்ஷணன்' பெயியவன் இந்த உன் பிள்ளை இறியாவன், பெயரால் இருவருமே ஸமமே. ஸுகமாகக் கவனித்துக் கொள்.

9. நந்தகோபா! ஸமான வயதுடைய இந்த இருவரும் வளர்ந்து எப்படி அந்த கோகுலத்தில் ப்ரகாசிப்பார்களோ. அப்படி செய்.

10. பால்யத்தில் எல்லோரும் விளையாட்டிலேயே நோக்க முடையவர். பால்யத்தில் எல்லாரும் புத்தி மயக்கம் பால்யத்தில் எல்லோரும் பிடிவாதமுடையவர் அந்த விஷயத்தில் கவன முடையவனாய் இரு

11. பஞ்சநாவாயத்தில் எக்காரணத்தாலும் பசுக்கொழுவம் கட்டக்கூடாது. அங்கே வசிக்கும் பாபியான கேலிக்கு உபப்பட வேண்டும்.

12. ஸர்ப்பங்கள், புழுக்கள், பறவைகள், உட்படியே தொழுப் பசுக்கள், கன்றுக்குட்டிகள் ஆகிய இவைகள் உட்குந்து, இவ்விரு குழந்தைகளும் காக்கத்தக்கவர்.

13. நந்தகோபரே! இரவு கழிந்தது. துயிலெழுந்தால் ஏறி சீக்ரம் போலீராக வலது இடது பக்கங்களிலுள்ள இட்டைவைகள், உம்மைக் கூலி அழைக்கின்றன, போலும்.

14. மஹாத்மா வஸுதேவரால் ரகச்யமாக விடை கொடுக்கப்பட்ட நந்தகோபர் ஸத்தோஷமடைந்தவராய் யசோதையுடன் வண்டியில் ஏறினார்.

15. பாலர், தோளில் சுமக்கக்கூடிய தொட்டிவிட வைத்தான மாக உறங்கக்கூடிய குழந்தையை, மஹா புத்திமானான நந்தன் ஸுகமாக அமர்த்தினான்.

16. ஏகாந்தமான யமுனைக்கரைவழியாக சென்றுத் தீர்த்த ஸம்ருத்தியும், குளிர்ந்த காற்றும் இருந்தன.

17. கோவர்த்தமலைக்கு ஸம்பத்தில் செல்லுகிற வழியில் மங்களமான தேசத்தில் கோகுலத்தைப் பார்த்தாள் கோகுலம் யமுனைக்கரையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. குளிர்ந்த காற்று ஸுகமாக வீசப்பெற்றது.

18. சப்தமிடும் காட்டு மருகங்களால் அழகியது கொடி வகைகளையும், பெரிய மரங்களையும் உடையது. புஷ்ப விரும்பி ஸஞ்சரிக்கும் பசுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

19. பசுக்கள் ஸஞ்சரிக்கத்தக்க ஸமவெளிப்ரதேசத்தையுடையது நிறைந்த தீர்த்தமுடைய நீர் நிலைகளுடையது காளைகளின் தோள்களாலும் கொம்புகளாலும் உராயப்பட்ட மரங்களையுடையது.

21. காட்டுப் பூனைகளாலும், பருந்துகளாலும், பித்தொடப் பட்ட, மாம்சத்தில் பேராசை கொண்ட கழுதகளாலும், தசை, கொழுப்புகளை உண்கிற நரி சிறுத்தை, வம்ஸங்களாலும் குழப் பட்டது.

21. புலியின் சப்தத்தால் எங்கும் ஸ்ரபிக்கப்பட்டது. தானாவித பஹிகளால் நிறைந்தது. இவிய பழங்கள் நிறைந்த மரங்களையுடையது, அழகியது. ஏராளமான புல், கொடி இவை களையுடையது.

22. பசுக்களின் சப்தமுடையது. கோபி ஸ்திரீகளால் நிறைந்தது. எல்லா பக்கங்களிலும் கன்றுகளின் "அம்மா" என்ற சப்தம் நிறைந்தது அழகியது.

23. வண்டிகள் திரும்புவதற்கு ஏற்ப விசாலமானது. எங்கும் முட்செடி ப்ரதேசங்களை உடையது எல்லா பக்கங்களிலும் கீழே விழுந்த பெரிய காட்டு மரங்களையுடையது.

24. கன்றுகள் கட்டுமுனைகளாலும், கயிறுகளாலும் அவங்கரிக்கப்பட்டது. பசுச் சாணங்களால் நிறைந்த பூமியையுடையது. பாய்க்குளையுடைய குடில்களையும், மடங்களையும் உடையது.

25. ஸுகமான விளையாடுமிடங்கள் நிறைந்தது. புஷ்ப யுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் கூடிய ஜனங்கள் நிறைந்தது. மாட்டுக் கயிறுகள் மிகவுடையது. தயிர் கடையும் மத்தோசை கொண்டது.

26. மோர் ப்ரவாஹம் நிறைந்தது. தயிராடை நனைந்த மண்தரை உடையது. தயிர் கடையும் கோபிகளின் வளையல் சப்தத்தையுடையது.

27. காகபகும் (சிகாலங்காரம்) தரிக்கும் கோபாலர்களின், விளையாட்டால் நிறைந்தது. தாளுடைய கதவுகள் கொண்ட தொழுவங்களையுடையது. நடுவில் கோசாலையையுடையது.

28. அங்குள்ள காற்று நெய்காய்ச்சும் பரிமளம் கொண்டது. நீலம் மஞ்சள் நிற ஆடைகள் அணிந்த இளம் பெண்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டது.

29. வன புஷ்பங்களை தலையில் சூடிய கோபிகளால் நிறைந்தது. மார்பில் கச்சணிந்து, தலையில் குடங்கள் தாங்கிய முழைக்கரை மார்க்கம் ஜலம் கொண்டு செல்லும் கோபிகளால் நிறைந்தது.

30, 31. கோபர்களின் ஒலியுடைய கோதுவத்தில் சந்தோஷமாக ஆழ்ந்து நந்தகோபர், அங்கு வயதான கோப கோபிகளால் எழிர் பகாண்டி அழைக்கப்பட்டு ஸுகமான இடத்தில் தங்கி விடுவார்.

32. அங்கு வஸுதேவர் ப்ரியை ரோஹிணி தேவி பிடுக்கும் இடத்தில் பாலஸூர்ய காந்தியுடைய அந்த க்ருஷ்ணன் ரஹஸ்யமாக இருக்கச் செய்தார்.

ஜந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

6ம் அத்தியாயம்

கௌரவன் பூதன் இவர்களின் வதம்

1. வயசம்பாபனார் கொன்னார் : அந்த கோகுலத்தில் வளித்து கோபகர்மாக்களை செய்து கொண்டிருக்கும் நத்தகோபருக்கு பலகாலம் கழிந்தது.

2. நாமகரணம், செய்யப்பட்ட அந்த இரு குழந்தைகளும் ஸுகமாக வளர்ந்தனர். ஸங்கர்ஷணன் மூத்தவன், க்ருஷ்ணன் இளையவன்.

3. அவதாரம் செய்த ஹரி, கார்மேகம் போன்றிருந்ததால், க்ருஷ்ணன் ஆனான். கடல் மத்தியில் மேகம் போல், பசுக்களின் மத்தியில் வளர்ந்தான்.

4. ஒரு ஸமயம் புத்ரவாத்ஸல்யமுடைய யசோதை, தாங்கும் க்ருஷ்ணனை வண்டியின் அடியில் விட்டு, யமுனை நதிக்குச் சென்றாள்.

5. பிறகு கைகால்களை வீசி, குழந்தை வளைபாட்டைச் செய்கிற அந்த க்ருஷ்ணன், இரண்டு கால்களையும் தூக்கிக் கொண்டு இலிமையாக அழுதான்.

6. அவன் அங்கு, ஒரு காலால் வண்டியை வீசிக்கழற்றி குப்புறத்தள்ளினான் தாய்ப்பால் விரும்பி அழவும் செய்தான்.

7. இந்த ஸமயம் ஸ்நாதம் செய்து, கட்டப்பட்ட கன்றை யுடைய பசுவைப்போல், பால் வடியும் ஸ்தனங்களை யுடையளாய் யசோதை, பயத்தால் கலங்கி வந்தாள்.

8. காற்றடிக்காமல் கனிழந்து கிடக்கும் வண்டியை அவள் பார்த்தாள். "ஹா! ஹா!" என்று கூறி வினா, உத பிழைத்து குழந்தையை எடுத்தாள்.

9. வண்டி கவிழ்ந்த உண்மையை அவள் அறியவில்லை. 'என்குழந்தைக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்' என்று, பீதியுடனும் பீதியுடனும் இருந்தாள்.

10. "குழந்தாய்! நீ வண்டியின் கீழ் தூங்கும் போது காரண மில்லாமல் வண்டி கவிழ்ந்ததில், பரம கோபிஷ்டரான உன் தந்தை என்ன சொல்வாரோ!"

11. எனக்கு ஸ்நாந்ததான் என்ன! ஸ்நாநம் இது. நதிக்குப் போவதால் எனக்கு என்ன? வண்டி கவிழ்ந்து வெட்ட வெளியில் படுத்திருக்கும் உன்னைப் பார்க்கிறேனே! (என்று தன்னை நொந்து கொண்டாள்)

12 இந்த ஸமயத்தில், வளத்தும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு செவ்வாடை அணிந்திருந்த நந்தகோபன், பசுக்களுடன் கோகுலத் திற்கு வந்து சேர்ந்தான்

13. அசைத்து ஓடித் தன் அச்சையுடையதும், உடைத்த, பாத்ரம், ஜாடி, குடங்களையுடையதும் சக்ரத்தை மேலே கொண்ட நுமான், தள்ளப்பட்ட வண்டியை, அவள் பார்த்தான்.

14. 15. மடலே பயந்தவனாய் கண்ணீர் ததும்பும் கண் களுடன் சக்ரமாக வந்து, 'என் குழந்தை கேட்கமா?' என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு நாய்ப்பால் குடிக்கும் குழந்தையைப் பார்த்து ஸமாநுதானமடைந்து, மறுபடியும் 'காளைகளுள் சண்டை யில்லாமல் எப்படி, என் வண்டி தள்ளப்பட்டது?' என்று கூறினான்.

16 17. "வண்டி யாரால் தள்ளப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியாது. பிரியம்! நான் மூடவை துவைக்க நதிக்குச் சென்றிருந் தேன்" வந்ததும் பூமியில் கவிழ்ந்த வண்டியைப் பார்த்தேன்" என்று பயந்து நிறுந்த தாதுடன் பேசுகிற யசோதை பதில் சொன்னாள்.

18. பூமியிலும், அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, அங்கு வந்த மறுவர்கள், 'இந்த வண்டி இந்தக் குழந்தையாக் காலால் கவிழ்க்கப்பட்டது. வந்திருக்கையாக இங்கு வந்த எங்களாக் இது பார்க்கப்பட்டது' என்று கூறினார்கள்.

19. நந்தகோபன் அந்தக் கொட்டு ஸந்தோஷமும், பயமும் அடைந்து, "இது என்ன!" என்று நினைத்து, மிகுந்த ஆச்சர்யத்தை அடைந்தான்.

20. 21. எல்லா கோபர்களும் (க்ருஷ்ணனை மன்தனாக நினைத் தார்கள்) ஆச்சரியத்தால் தெறிக்க விழித்த கன்சனுடையவர் களாய் இதை க்ருஷ்ணன் கவிழ்த்ததாக நம்பலிட்ட. வன்மடியை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வைத்து, சக்ரங்களையும் சுட்டினார்கள்.

22, 23 வைசம்பாயனர் சொன்னார்: சிறிது காலம் சழிந்தபின், போஜகுல கம்ஸனுடைய வளர்ப்புத் தா(தாதி)டன 'பூதனை' யென்பவள், பகி வேஷம் கொண்டு கோர ரூபத்துடன் ப்ராணி களுக்கு பயத்திதச் செய்வளாய், கோபத்தால் தீறுக்கைகளை வேகமாக அடித்துக் கொண்டு, நள்ளிரவில் கைகுலத்தை யடைந்தாள்.

24. புலிபோல் பெருமீத சப்தத்தை அடிக்கடி கர்ஜித்துக் கொண்டு, நடுநிசியில், பூதனைத் தோன்றினாள்.

25. வன்மடியின் அச்சானியில் மறைந்திருந்தான். பால் பெருகிற ஸ்தனங்களுடையவளாய், இரவில் எங்கேண்டும் உறுங்கும் போது க்ருஷ்ணனுக்கு முனை கொடுத்தாள்.

26. க்ருஷ்ணன் அவனுடைய ஸ்தனத்தை ப்ராணைகளுடன் கூட குடித்தான். உடனே பறிக்கப்பட்ட ஸ்தனங்களுடைய பூதனை பெரிய கோஷத்துடன் திடீரென்று பூமியில் விழுந்தாள்.

27. அந்த சப்தத்தால் நடுங்கிய இடையர்களும், நந்த கோபரும், மிகவும் பயந்த யசோயையும், பயத்தால் விழித்துக் கொண்டார்கள்.

28 மூர்ச்சையடைந்து ஸ்தனங்கள் பறிபட்டு கஜ்ராயுதத் தால் பிளக்கப்பட்டவள் போல் பூமியில் விழுந்திருக்கும் அந்த பூதனையை அவர்கள் பார்த்தார்கள்.

29. அந்த இடையர்கள் "பூது என்ன? யாருடைய கார்யம்!" என்று நடுங்கியவர்களாய், நந்தகோபரை முன்னீட்டுக் கற்றி நின்றார்கள்.

30. அதற்குக் காரணத்தை அவர்கள் அப்பேருத்து எப்படியும் தெரிந்து கொள்ளலிட்டை "ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அவரவர் வீட்டையடைந்தனர்.

31. ஆச்சர்யத்துடன். எல்லா கோபர்களும் தங்கள் விட்டுக்குப் போனவுடன், தந்தகோபர் ப்ரபரப்பில்லாமல் யசோதையைக் கேட்டார்.

32. இது என்ன விதியோ தெரியவில்லை, இது எனக்குப் பெரிய ஆச்சர்யம், என் குழந்தைக்குக் கொடிய பயம் (எல்லோருக்கும், பயம் வந்து விட்டது).

33. யசோதை பயந்தவளாய் "ஐயா நான் ஒன்றும் அறியேன். குழந்தையுடன் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். சப்தம் கேட்டு எழுந்தேன்!

34. யசோதைக்கும் தெரியவில்லை, என்ற பொழுது பந்துக் கூடல் கூடிய நந்தகோபர் கம்ஸனிடமிருந்து கொடிய பயத்தை அறிந்தார். ஆச்சர்யத்தையும் அடைந்தார்.

6-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

7-ம்-அத்தியாயம்

க்ருஷ்ணன், பலராமன், பால லீலைகள்—இரு மருதமரங்களை உரலில் கண்டுண்ட க்ருஷ்ணன், முறித்தல்

1. வைசம்பாயனார் சொன்னார்: சாலம் கடந்து கொண்டிருக்கும் போது சங்கர்ஷணன், க்ருஷ்ணன் என்று பெயரிடப்பட்ட அவ்வழியிய ஐராவதும் சேர்ந்து ஓடி ஆடி விளையாட ஆரம்பித்தனர்.

2. அந்நொடிய பாலமுடைய அவ்விரு பாலர்கள், குழந்தைப் பர்வமிருந்தே ஒற்றுமையுடையவர்கள், ஒரே மாதிரி உருவம், மனதுக்கு இனியவர்கள் உதயசந்திர சூர்யர்களை போன்ற சாந்தி உடையவர்கள்.

3. ஒன்று பட்ட பிறப்பு; ஒரே பழக்கை; ஒரே ஜன்மம்; ஒரே பாலஜனம்; ஒரே வித அவங்காரம் ஒரே மாதிரி குழந்தைப் பழக்கத்தையுடையவர்கள்.

4. ஒரே மாதிரி கார்யத்தில் ஈடுபடுபவர்கள்; ஆகவே பட்ட பழக்கத்தையுடையவர்கள் ஒரே நடத்தை; மிகுந்த சீர்தன்மை; ஒரே புகழின் மயக்கங்கள்.

5. சோக த்ருஷ்டிக்கு ஒரே தோற்றம்; தேவ சிவ உடைய மனிதர்கள்; எல்லா உலகுக்கும் ரக்ஷகர்கள்; ஆயர் சிவ உடைய கிறித்தவர்கள்.

6. அந்யோந்யமாக விளையாடும் விளையாட்டாளர் அகாயத்தில் அந்யோந்யமாக வ்யாபித்த இரண்டே உடைய சந்த்ரவாயர்கள் போல் நன்கு ப்ரகாசித்தார்கள்.

7. ணர்ப்ப உடல் போன்ற கைகளையுடைய அகாய் நவரும், எல்லா இடங்களிலும் ஓடி விளையாடு கிறவர்களாய் உடல் படிந்த உடலுடன் மதயானைகள் போல் ப்ரகாசித்தனர்.

8. ஓரிடத்தில் தூசிபூச்சுடனும், ஓரிடத்தில் உலர்ந்த சாணிப் பூச்சுடனும், அவ்விருவர், அக்னிகுமாரர்கள் (ஸ்கந்த வசுதகர்கள்) போல் ஓடி விளையாடினர்.

9. சில இடங்களில் முழங்கால்கள் உராய சேகமாகச் சென்றும், கன்றுகள் இருக்கும் இடங்களில் சாணியால் பூசப்பட்ட உடலையும் தலைமயிரையும் உடையவர்களாய் விளையாடியும் ப்ரகாசித்தனர்.

10. சோபையோடு கூடிய அவர்கள் சிலவிடங்களில் பிதா வுக்கு மலிழ்ச்சி ஊட்டுபவராயும், சில இடங்களில் சூனிகளுக்கு விரும்பாதவற்றைச் செய்து சிரித்துக் கொண்டும் விளங்கினார்கள்.

11. குழல் சுருவர்களால் மறைக்கப்பட்ட சைனையும் சந்த்ரன் போன்ற முகத்தையும் உடைய அந்த அழகிய திரு பிள்ளை கூறும் அக்கோகுலத்தில் குதூஹலமுடையவர்களாய் ப்ரகாசித்தார்கள்.

12. எல்லா மீறி குறும்பு செய்து கொண்டு கோடும் முழுதும் திரியும் மிகந்த மதம் கொண்ட அவர்களை, நந்தகேயர் தடுப் பதற்குக் கத்தியற்றவர் ஆனார்.

13, 14. பிறகு மிதக் யோபங்கொண்ட யசோதை, சாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணனை வரவழைத்து வண்டியின் அடியில் கயிற்றால் வயிற்றில் கட்டி உரவில் கட்டிவிட்டான். சைனியருக்கு மானால் போ" என்று அடிக்கடி அதட்டிச் சொல்லி, வீட்டு வேலையைச் செய்தான்.

15, 16 யசோதை வேலையில் உலகத்துடனிருக்கும்போது க்ருஷ்ணன் உரலை இழுத்துக் கொண்டு அந்த அங்கவத்திலிருந்து வெளிக் கிவம்பினான். பிறகு குழந்தை விளையாட்டைச் செய்கிற க்ருஷ்ணன், ஆய்பாடியை ஆச்சர்யப் படுத்திக் கொண்டு, அவ் விதம் வளத்தில் ஊஞ்சரித்துக் கொண்டே, மிகப் பெரிய இரட்டை அரஜுன (மருத) மரத்தின் நடுவில் குந்து உரலை இழுத்துக் கொண்டே வெளி வந்தான்.

17. க்ருஷ்ணனால் இழுக்கப்பட்ட உரல், அந்த இரட்டை மரங்களின் குறுக்கில் அகப்பட்டது. அந்த உரலை வேரோடு கூடிய மரங்களுடன் இழுத்தான்.

18. அதைக் குழந்தையால் வேகமாக இழுக்கப்பட்ட, அந்த மரங்கள் வேருடனும், கிளையுடனும் ஓடிந்து விழுந்தன. தன்னுடைய திவ்ய பலத்தை மடைந்த அவன் கோபாலர் அறியும் பொருட்டு சிரித்தான்.

19, 20 அக்சய்று[அந்த குழந்தையின் டெலமையால் செட்டி யாய் (அறுபடாமல்) இருந்தது யமுனைக் களர வழியில் இருக்கும் ஆயர் பெண்கள், அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தார்கள். ஆச்சர்ய மடைந்த அப்பெண்கள் சோஷமட்டுக் கொண்டு யசோதையிடம் சென்றார்கள்.

21, 22. பரபரத்த தோற்றமுடைய அப்பெண்கள்: "ஓ! யசோதா! கீகரம் வா வா, ஏன் தாமதம் அந்த மருதமரங்கள் இரண்டும் உன் குழந்தை மேல் விழுந்தன. குழந்தை பிழைக்க வேண்டுமே என்று எங்கள் பார்த்தனை மனத்தது குழந்தை பிழைந்தது.

23. பசுமான் கயிற்றால் கன்றுக்குட்டி போல் வயிற்றில் கட்டப்பட்ட அந்த சின்ன குழந்தையான உன் பிள்ளை மரங்களின் நடுவில் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

24. எழுந்திரு பொ! புத்தியில்லாதவனே! முட்டாளே! செட்டிக்காரியென்று நினைத்துருக்கிறவனே! யமன் வாயிலிருந்து தப்பி உயிரோடு இருக்கும் குழந்தையை அழைத்து வா!"

25. பயமடைந்த யசோதை "ஹா ஹா" என்று கூவி, உடனே எழுந்து அந்த இரண்டு மரங்களும் தள்ளப்பட்ட இடத் திற்கு வந்தாள்.

26. அவன் அந்த மரங்களின் தழுவில் வயிற்றில் கயிற்றாகக் கட்டப்பட்டு, உரலை இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் தன் மகனான குழந்தையைப் பார்த்தான்.

27, 28. ஆயர்பாடி கோபி கோப வந்தார்கள் 'இது மிக ஆச்சரியம்' என்று சொன்னார்கள். நினைவிலிருந்து வந்த வன ஸஞ்சாரிகளான கோபர்கள் அவரவர் ஆய்ந்தபாடி கூறினர். இந்த ஆய்ப்பாடிக்கு கோயில் போன்ற இரண்டு மரங்களும் யாரால் தள்ளப்பட்டன.

29. காற்று, மழை, இடி. யானை உபத்ரவம் இவை இல்லாது, யாரால் இந்த மரங்கள் தள்ளப்பட்டன!

30. வேருடன் பூமியில் தள்ளப்பட்ட இவ்விரு அரஜுன மரங்களும், நீரற்ற மேகம் போல் கோபிக்கவில்லையே! கஷ்டம்!!

31. நந்தகோபரே ஆய்ப்பாடியிலிருக்கும் மங்களகரமான, அழகிய இந்த இரண்டு மரங்களும் இப்படியான போதிலும், பூமியில் விழுந்த இந்த மரங்களிலிருந்து உன்குழந்தை தப்பினானே.

32. சகடம், பூதகை, மருதமரங்கள். இந்த முன்றின் வந்தாசங்களில், இது மூன்றாவது துர்நிமித்தமாக ஆய்ப்பாடியில் தோன்றி யிருக்கிறது.

33. இந்த இடத்தில் இந்த ஆய்ப்பாடி யிருத்தல் சரியில்லை, ஏனெனில் இங்கு துர்நிரித்தய்கள் தோன்றுகின்றன. மங்களம் இல்லை என்று கூறினார்கள்.

34. நந்தகோபர் உடனே உரவினிருந்து க்ருஷ்ணனை விடுவித்து, வெகு நேரம் மடியில் உட்கார்த்தி, இறந்து பிழைத் தவன் போன்ற தாமரைக் கண்ணான க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து த்ருப்தியடையவேயில்லை.

35. பிறகு, நந்தகோபர் யசோதையை நிந்தித்துக்கொண்டே வீட்டில் நுழைந்தார். அந்த எல்லா கோபர்களும் ஆய்ப்பாடியை அடைந்தனர்.

36. அந்த க்ருஷ்ணனும் கயிற்றுக்கட்டு காரணமாக அதே பெயராக, இடைச்சேரியிலுள்ள கோபிகளால் "தாமோதரன்" என்று காளம் பண்ணப்படுகிறான்.

37. ஜனமே ஜயனே! பரதஸ்ரேஷ்டனே! இடைச்சேரியில் வசிக்கிற பாலக்ருஷ்ணனுடைய இந்த விளையாட்டு ஆச்சரியம் மல்லவா!

7ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

8ம் அத்தியாயம்

க்ருஷ்ண பலராம இருவர்களும்—கோரூலத்தை
ப்ருக்தாவனத்துக்கு மாற்ற—சூழ்ச்சி செய்தல்

1. வைசம் பாயனர் சொன்னார்: இவ்விதம் குழந்தைப் பர்வம் நீங்கிய அந்த க்ருஷ்ண பலராமர் இருவரும், அந்த ஆய்ப்பாடி யிலேயே ஏழு வயதினர் ஆனார்கள்.

2. நில பீதாம்பரங்களை உடுத்திக் கொண்டும் மஞ்சள் வெளுப்பு, அங்கராக பூச்சுக் கொண்டும், தொங்கும் கருங்குழலைக் கொண்டும் அவ்விருவரும் கன்று காப்பாளராக இருந்தனர்.

3. அழகிய முகத்தையுடைய அவ்விருவம், காட்டையடைந்து இடை ஊதலை, காதுக்கு இனிமைபாக ஊதிக் கொண்டு (ஊதலில் இருகைகளும் முகமும் சேர்ந்து) மூன்று தலை பாம்பு போல் சோபித்தனர்.

4. மயூர் புஷ்பத்தை தோள்வளையிலும் காதிலும் குட்டிக் கொண்டும், துளிர் இலையை தலையில் குடிக் கொண்டும், துளசி மாலையை அசையுமிதி - மார்பையுடையவர்களாயும், சிறிய மரங்கள் போல் வெளிக் கிளம்பினார்கள்.

5. 6. 7. தாமரைப் பூவை சிரஸில் குட்டி, கயிற்றுப் பூநூல் தரித்து, உரிக்கலையுமும், சுரக்காய் கமண்டலும் கொண்டு, இடையர்களுக்கரிய புல்லாங்குழலை ஊதிக்கொண்டு

அந்நியோந்யமாக, ஒரிடத்தில் சிரித்து, ஒரிடத்தில் விளையாடி, ஒரிடத்தில் இலைப்படுக்கைகளில் நன்கு படுத்துறங்கி, ஒரிடத்தில் விழித்த திருக்கண்களைக் கொண்டு

இவ்விதம், கன்றுகளைப் பாதுகாத்து, பெரியவனத்தைப் ப்ரகாசிப்பித்து, அடிக்கடி 'சுற்றித் திரிந்து நிலையில்லா குதிரைக் குட்டிகள் போல விளையாடினார்கள்.

8. 9. பிறகு 'தாமோதர ஸ்ரீமான், பலராமனை நோக்கி, "அண்ணா! இந்தக்காட்டில் ஆயர்களுடன் விளையாட முடியாது, இந்தக் காடு முழுதும் நம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டு பழகியதே; மிகவும் குறைந்து போன கட்டை, புல், இளையுடையது ஆயர் களால் ஒடிக்கப்பட்ட மரங்களையுடையது.

10 பெரிய காடுகளும் சிறுவனங்களும், அடர்ந்து இருந்தவை தீப்பிடித்து ஆகாசம் போன்ற வெளியாகக் காணப்படுகின்றன. என்னை? அப்போது தான்.

11. தன்பான் தொலைந்த தொழுவங்களில் திறைந்த சோலையுடைய எல்லா மரங்களும் தொழுவ அடுப்புத்தீயில் நாசமாயின.

12. புற்களும் கட்டைகளும் அருகில் இருந்தனவை தூரத்து நிலங்களில் தேட வேண்டியிருக்கின்றன.

13. இத்தக் காட்டில், நீர்குறைவு உலர்ந்த புல் குறைவு பழகுமிடங்கள் இல்லை. இளைப்பாறுமிடம் தேடிப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது பயங்கரமாயிருக்கிறது. மரங்கள் மிகக் குறைவு.

14. பலனற்ற மரங்களில் முன் தங்கிய பறவைகள் துப்போது வேறிடம் சென்று விட்டன இந்தப் பெரிய இருப்பிடத்துக்காக, ஜனங்கள் மரங்களை அழித்து விட்டனர்.

15. இங்கு ஸத்தோஷத்துக்கு இடமில்லை உன்யவை இல்லை பயனற்ற காற்று பறவைகள் இல்லை சூன்ய ப்ரத்தசம் திக்காடு வ்யன்ஜனமில்லா சாப்பாடு போன்றது.

16. பட்ட மரங்களும் காட்டுக் காய்கறிகளும் விற்கப் பட்டன. கூட்டம் கூட்டமான புற்களும் வெட்டப் பட்டன. இந்த கோகுலம் நகரம் போலாயிற்று.

17. மலைகளுக்கு ஆபரணம் கோகுலம்; கோகுலத்துக்கு ஆபரணம் காடு; காடுகளுக்கு ஆபரணம் பசுக்கள்; ஆனல் நமக்கு மேலான கதி.

18. ஆனையால், நுளி லாடாத இளம் புற்களையும், விறகு களையும், உடைய வேறு காட்டிற்குச் செல்வோம். பசுக்களும், புதிய புற்களை மேய்வதற்கு விரும்புகின்றன.

19. ஆயர்கள் உதவு பூட்டு இல்லாதவர்கள். வீடு தீவும் அற்ற வர்கள். உலகில் கோபர்கள் சக்ரம் போல் (ஒரிடம் தல்லாமல்) சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அல்லவா! ஆனையால் புது புற்களுடைய வேறொரு காட்டிற்கு (கோ) தனிகர்களான நாம் போவோம்

20. அந்த பசுக்களின் சாணி மூத்ரங்களில் தீவைத்து எரிக்க கிரிக்கும் புல்லை, பசுக்கள் மேய்வதில்லை அது பட்டாக்கம் நல்ல தாகாது.

21. புதிய வனங்களில், ஸமலேனியான வீதிகளில் பசுக் கூட்டங்களுடன் ஸஞ்சரிப்போம். சீக்ரம் கோகுலம் தூக்கிச் சிசுவ்ப்பட்டிடும்.

22. போதுமான புல்வெளிகளோடுடையதும், இவ்விய பழ மரங்கள் தண்ணீர் உடையதும் பிருந்தாலனம் என்று ப்ரஸித்தி பெற்றதுமான அழகிய காடு கேட்கப் படுகிறதல்லவா?

23. அங்குத் தத்துக்கிலியும், முள்ளும் கிடையாது எவ்வாறு வன லக்ஷணமும் பொருந்தியது. கதம்ப மரங்களை மிகுதியாக வுடையது. யமுனைக்கரையிலுள்ளது.

24. குளிர்ந்த மனோஹரமான காற்றையுடையது. ஸர்வ குதுக்கங்களுக்கும் இருப்பிடம் மங்களகரமானது கோபிகன் நடமாட ஸுகமானது அழகிய விசித்ரமான உள்ளிடங்களுடையது

25. அங்கு அருகில் உயர்ந்த சிகரங்களுடையதும் (இத்தா னின்) நந்தனவனத்துக்கு. மந்த்ரமலை போன்றது கோவர்த்த மெனும் பெரியமலை ப்ரகாசிக்கிறது

26. இந்த வனத்தின் நடுவில் ஒரு யோஜனை உயர்ந்ததும், மிகப்பெரிய கிளைகளையுடையதுமான 'பாண்டிரம்' எனும் ஆல மரம் ஆகாயத்தில் நிலமேகம் போல் ப்ரகாசிக்கிறது.

27. இந்த வனத்தின் மத்தியில் (தலை மயிர்) வகிர் எடுத்தால் போல் காணிந், யமுனை) 'நந்தன வனத்தில் 'நனினி' நதிபாய் றுகிறது.

28. அங்கு கோவர்த்தன மலையையும் "பாண்டிரம்" என்ற மேகான ஆலமரத்தையும் அழகிய யமுனை நதியையும், ஸுகமாக பார்த்துக் கொண்டும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டும் இருப்போம்.

29. அங்கு இந்த ஆயிர்பாடி நிர்மாணிக்கப்பட்டும். குண சூர்ணமான வனம் வரப்பட்டும். உனக்கு மன்கனம். ஒரு காரணத்தாகக் கல்பித்து ஆயிர்களேப் பயப்படுத்துவோம்.

30. 31. இவ்வியும் பேசிக்கொண்டிருக்கிற புத்திமானான வாலமகேதவ வனம் யோமங்களிலிருந்து ரத்தம் மாமலம், கொழுப்பு இலையகிளை என்னும் கோர ரூபமுடைய பயங்கர மான ஓநாயிகள் நாயாபக்கங்களிலிருந்தும் நூற்றுக்கணக்காக வெலிக்கிளம்பின.

32. கோகுலத்தின் நாசத்திற்கு கணக்கற்ற ஓநாய்கள் விவளிக் கிளம்பின. இஷ்டப்படி ஒடுகிற இவைகளைப் பார்த்து, பசுக்கள், கன்றுகள், மனிதர்கள், கோபிகள் ஆக கோகுலம் முழுதும் பெரிய நடுக்கம் உண்டாயிற்று.

33, 34. ஸ்ரீமதஸ அடையாளமுடைய எல்லா ஓநாய்களும் ஐந்து, பத்து, இருபது, முப்பது, நூறு கொண்ட கூட்டங்களாக வானுதேவன் திருமேனியிலி ருந்து வெளிக்கிளம்பின.

35. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ஓநாய்கள், கருப்பு சூகங்களுடன் கோபர்களுக்குப் பயத்தையுண்டு பண்ணின கன்றுகளைத் தின்றும், பசுக்கூட்டங்களை நடுங்கச் செய்தும், இரவில் சூழ்ந்ததைகளை அபஹரித்தும், அவ்வோநாய்களால், கோகுலம் நாசம் செய்யப் பட்டது.

36. காட்டுக்குள் போகவும், பசுக்களைக்காக்கவும் காட்டி லிருந்து எதையும் கொண்டு வரவும் ததையைத் தாண்டவும் முடிய வில்லை.

37, 38. புலிபோன்ற பராக்ரமமுடைய பயங்கர ஓநாய் களால் நடுங்கிக் கலங்கிய மனதையுடையவர்களாக (கோபர்கள்) அந்த வனத்தில் வளித்தார்கள். அந்தக் கோகுலம் அசைவற்று ஒரே யிடத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்தாகச் செய்யப்பட்டது.

8-ம் அத்தியாயம் முத்திற்று

9-ம் அத்தியாயம்

புருந்தாவனம்—ஆய்க்கு மாற்றம்

1. கவசம்பாய சொன்னார்: இப்படிப் பெருகி வளக்கமுடியாத அந்த ஓநாய்களைப் பார்த்து, ஆன் பெண் அடைவாக அந்தக் கோகுலம் முழுதும், அப்போது கூடி ஆனாசனைசெய்தது.

2. 'இந்த இடத்தாலே நமக்கு கார்யம் இல்லை மங்களகரமானதும், ஸுகமாக வளிக்கக் கூடியதும் பசுக்களுக்கு ஸுகம் கொடுப்பதுமானவேறொரு பெரிய காட்டுக்குச் செல்லும்.

3. ஓநாய்களால் நம் கோகுலம் முழுதும் கொடிய நாசத்தை அடையுமுன் நாளாக்குவானேன். இன்றே! பசுக்களுடன் செல்வோம்.

4. சாம்பலும், சிகப்பும் கலந்த நிறமுடைய அங்குமும், கருப்பு முகமும், கோரைப் பற்களும் கிழிக்கும் நகங்களுமுடைய, இரவில் ஊளையிடும் ஒநாய்களுக்குப் பயப்படுகிறோம்.

5. என்பிள்ளை, என் ஸ்வேதாதரன் என் கன்று என் பக இவைகள் ஓ நாய்களால் கொல்லப்படடன' என்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கூக்குரலிட்டார்கள்.

6. அந்தப் பெண்களின் அழகைக் குரலாலும் பசுக்களின் அம்மா' சங்கத்தாலும் ஒன்று சேர்ந்த ஆய்ப்பாடிப் பெரியோர்கள் கோகுலத்திலின்று வெளியேற நிசையம் செய்தார்கள்.

7. 5. கோகுலம் நிர்மாணத்திற்காகவும், பசுக்களின் நன்மைக்காகவும் ப்ருந்தாவனம் செல்லும் அவர்களின் அபிப்பாயத்தை அறித்து, அங்கு வாஸம் செய்ய நிச்சயித்து, அவர்களைக் குறித்து தந்தகோபர் ப்ரஹ்ஸபதி போல் சீரிய வார்த்தையைக் கூறினார்.

9. "தீங்கள் நிச்சயம் செய்து விட்டால் நாம் இன்றே போக வேண்டியதே கோகுலம் சீக்ரம் ஏலப்படட்டும் தயாராய் இருங்கள் தாமதம் வேண்டாம்"

10, 11. அப்போது ஸாதாரண ஜனங்களால் இடைச்சேலி யில் பறை சாற்றப்பட்டது. ' சீக்ரம், பசுக்கள் (ப்ரயர்ணத்திற்கு) தய ருக்கப்படட்டும், வண்டிகள் சுட்டப்படட்டும் கன்றுக் கூட்டங்கள் கூலி அழைக்கப்படட்டும் ஸாமான்கள் ஏற்றப் படட்டும் இந்த ஸ்ரபணத்திலிருந்து ப்ருந்தாவன வாஸத்திற்குப் புறப்படுங்கள்.

12. தந்தகோபருடைய அந்த அழகிய வார்த்தையைக்கேட்டு புறப்பட்டில் வீருப்பங்கொண்ட அந்த கோகுலம் முழுதும் சீக்ர மாசக் கிளம்பியது.

13. ' புறப்படு எழுத்திடு, போவோம், ஏன் படுக்கையு; புறப்படுக வண்டியை சுட்டு' என்று ஆயர்களின் பெரிய கோஷம் கோகுலத்தில் உண்டாயிற்று.

14. பெரிய வண்டியும், சிறியவையும், வேண்ட அந்த ஆயர் பாடி, புறப்படும் போது ஸமுத்ர இடைச்சல் கடையதாய் புல் கோஷம் போன்ற பெரிய கோஷமுண்டாய் வரிவளங்கிற்று.

15. தீலையில் அருக்கு குடங்களுடனும் (நாட்டினங்களும்) மத்து களுடனும், கோபிகளின் வரிசை ஆகாயத்தில் 65 கஷத்ர வரிசைபோல் ஆயர்பாடியிலிருந்து புறப்பட்டது.

16. கோபிகளின், தீலம், மஞ்சள், சிகப்பு தீடம்கொண்ட மார்பு கமலாடைகளால் அவர்களின் வழிநடை வரிசை, இந்திர வில் (வானவில்) தோற்றத்தை அளிக்கிறது.

17. வழிச்செல்லும் சில கோபர்கள், உடலில் தொங்கும் அணை கயிறு மற்ற கயிறுகளின் கமைகளால் வீழுதுகளுடைய ஆல மரங்கள் போல தோற்றம் அளிக்கின்றனர்,

17. செல்லும் ப்ரகாசமுடைய வண்டிக் கூட்டத்தால் அந்த கோகுலம், காற்றால் தள்ளப்பட்டபடகுகள் கொண்ட கடல்போல் ப்ரகாசித்தது.

19. (அவர்கள் சென்ற பிறகு) ஒரே கணத்தில் கோகுலம் இருந்த இடம், பாலைவனம் போல ஆயிற்று. சிந்தினை பல தாண்டியங்களுடைய அந்த இடம், காக்கைக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது.

20. பிறகு, க்ரமமாக அந்த ஆய்க்குலம், ப்ருத்தாவனத்தை யடைந்து, அங்கு தங்களுக்கும்கோபர்களுக்கும் ஸுகமாகவிஸ்தார மாண இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டது.

21 வண்டி சுற்றி வரும் பரட்டை உடைபது. நீளம் இரண்டு யோஜனை (18 மைல்) அகலம் ஒரு யோஜனை (9 மைல்) உள்ள அந்தரசந்திர வடிவில் இருப்பிடம் அமைக்கப்பட்டது.

22. நன்கு வளர்ந்த முட்செடிகளாலும், அடிமுதல் நுனி வரை முள் அடர்ந்த மரங்களாலும், நாற்புறமும் வேலியிடப் பட்டது.

23, 20. மத்துக்கழி, நாட்டல் மத்துக்கயிறு இழுத்தல்; தண்ணீரால் மத்தைக் கழுவல்; அணைகயிறு, கட்டி நாட்டப்படும் தூண்கள், நிரூப்பி தூணில் கட்டப்பட்ட வண்டிகள். மத்துக்கழி உச்சியில் தொங்கவிடப்பட்ட கடை கயிறுகள், கூரை மேய பரப்பப்பட்ட புற்பாய்கள், மரக்கிளைகளால் அமைக்கப்பட்ட கூரை உச்சி, மேடுகள், சுத்தி செய்யப்படும் மாட்டுத் தொழுவங் கள், நிலை நாட்டப்படும் உரல்; ஜலம் தெளித்து (சுத்தம் செய்து)

தீமூட்டப்படும் சிறுக்கு முகமான அருப்புகள், (வண்டியிலிருந்து) இறக்கப்பட்ட கன்று குட்டி 3 தால் விரிப்புடன் கூடிய கட்டில்கள் தண்ணீர் இழுப்பவர் வளத்தைப் பார்க்கிறவரும் மரக்கிளைகளை இழுக்கிறவருமான கோபிகள், கட்டைகளையும், மரங்களையும் சுறுசுறுப்புடன் கோடரிசனாக வெட்டுகிற கோப வருத்தங்கள். யுவர்கள் இனிய கிழங்குகள், பழங்கள், தண்ணீர் ஆகிய இவற்றைக் காடு குழந்தை அவ்வழகிய கோகுலம் மிகவும் பரகாசித்தது.

31. அவர்களுடைய பசுக்கள் விரும்பிய அளவு பாசு கொடுக்கக் கூடியவை, அந்த வனமோ எல்லா பசுதனின் சப்தம் நிறைந்தது (தேவேந்திரன்) 'தந்தன' வனம் போன்ற காடுகளைக் கொண்டது. அத்தனையுள் பருந்தாவனத்தை ஆயர்கள் அடைந்தனர்.

32. முன்பே பசுக்களில் திறிதத்தை விரும்பி வனத்தின் திரியும் க்ருஷ்ணனாள் அந்தவனம் (பருந்தாவனம்) மங்களையுமான அவன் மனதால் பார்க்கப்பட்டது.

33. பிறகு களங்கமற்ற கடுமையான கோடைக்காலம் கடைசி மாதத்தில் (-ஆடி மாதம்) அம்ருதம் போல் மனத பெய்யும் போது. அங்கு புல் செழித்து வளர்ந்தது.

34. லோகசேமத்திற்காக க்ருஷ்ணன் வலிக்கிற அங்கு கன்றுகள், பசுக்கள் மற்றும் ஜனங்கள் ஆகிய எவரவர் கண்டப் படலில்கூட.

35. அந்தப் பசுக்கள் சூயர்குலம், யுவாலான ஸங்கர்ஷணன் (பலராமன்) ஆகிய க்ருஷ்ணனாள் நிறுவப்பட்ட அந்த இடத்தில் கலையாற்று வாரிந்தார்கள்.

9-ம் அத்தியாயம் முத்திற்று

10-ம் அத்தியாயம்

வரீஷா காவ வரீணனை

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பருந்தாவனத்தையடைந்ததன் பிறகுமுதலான அந்த வனமேவ புத்ரர்கள் இருவரும் கன்றுக் கூட்டங்களை மேய்த்துக் கொண்டு ஸஞ்சரித்தனர்.

2. கோபாலர்களுடன் விளையாடியும் யமுனையில் நீராடியும் அவ்விருவரும் கோனா முழுதையும் அவ்வனத்தில் ஸுமந்தச் சுழித்தனர்.

3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

15. விவரமாகக் கூற்றும் கூறல்களாயும், பெரிய விவரம் பெருக்கையும் கொண்டு, அதன் களமாவதனைச் சாய்ந்திழுத்து விஸ்தாரமாறின.

16. பகலிகள், இடைவிடாத மழைத்தாரலால் மேல் இறக்கைகள் தனைந்து (மேல் கிளம்ப) யத்தம் பலிக்காததால் களைப்புற்றது போல் மரத்தின் துனிக்கினைவிடாமல் முயற்சியற்று இருந்தன.

17. குண்ணீர் கவத்தால் தணிந்தும் மழை பொழிந்தும் முழங்கும் புதுமேகங்களின் நடுவில் சூரியன் முழுகியது போல் தோன்றுகிறது.

18. நீர்ப் பெருக்காலும், புல் வெளியாரலும் முடப்பட்ட பூமி, கிழே விழுந்த மரங்களால் புலப்படாத வழிசையுடைமையாய் விளங்குகிறது.

19. மாங்கள் விளங்கும் மலைச்சிகரங்கள் மழைப் பெருக்கால், நாற்புறமும் அரிக்கப்பட்டு வற்றாயுதத்தால் வெட்டப்பட்டவை போல் கிழே விடுகின்றன.

20. குட்டைகள் வழிந்து கிழ் தோக்கியோடும் நீரால் மேக வர்ஷத்தினால் போல் வளங்கள் நிறப்பபட்டன.

21. துதிக்கையால் மறைக்கப்பட்ட முகங்களையுடையனவும், மேகங்கள் போல் முழங்குகின்றனவும் அதிக மழையால் கலக்க மடைந்து திரிகின்றவனுமான யானைகள், பூமியை அடைந்த மேகங்கள் போல் தோன்றின.

22. பலராமன் மழைக்கால நடப்பைப் பார்த்து நீருண்ட மகங்களையும் கண்டு க்ருஷ்ணனிடம் காலத்தைக் குறித்து தனிய சொன்னான்.

23. "க்ருஷ்ண! கொக்கு வரிசையாகிற ப்ரகாச ஆபரணத் தையுடையனவும் உன் உடல் நிறத்தைக் கொள்ளை கொண்டனவு மான ஆகாயத்தில் உயர்ந்து தோன்றும் கர்ரி மேகங்களைக் காள்.

24. உனக்குத் தூக்கத்தையுண்டு பண்ணும் காலம் ஆகாயம் உன் உடல் போன்றது, உன்னைப் போல் சந்த்ரனும் மழைக்கால அஜீரணலாஸம் செய்கிறான்.

25. நீலமேகத்தால் கருத்து நீலோத் பலவிதந்தோல் காந்தி யுடைய இந்த ஆகாயம், மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட துரத்தின மூலம் வந்தபோது துரத்தினம் கெட் திசும் ஆகவே விளங்கி கிறது.

26. க்ருஷ்ண! பார்! நீர் பொழிய, மூன் தித்கும் ஒன்று கூடின கார் மேகங்களால் அழிய அவதரித்தவர் வதங்கோலர்த்தன மாகவே (பசுக்களை வருத்தி செய்யுமதாகவே) ப்ரகாசிக்கிறது.

27. இந்த கருநிற மாண்கள் காடுகளின் நாற்புறங்களிலும் விழுந்த ஜலத்தால் மதங்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் விளங்குகின்றன

28. தாமரைக்கண்ணா! தண்ணீரால் மகிழ்ந்து பசுநிறம் கொண்ட மருதுவான இந்த புத்கள்; இலைகளால் பூமியை மறைக் கின்றன.

29. வர்ஷா காலத்தில் விழும் அருவிகள் தோண்ட மலை களுக்கும் பபிர் செழித்த காடுகளுக்கும் ஆகிய தோண்ட இரண்டின் எல்லையையும் பிரித்தறிய முடியவில்லை.

30. நாமோதரா! காற்றினால் தோன்றியவைகளுக்கும் பரதேசம் சென்ற புருஷர்களுக்கு (வீடு திரும்பும்) மகிழ்ச்சியை ஊட்டுபவை களான மேகங்கள் நன்கு கர்ஜித்து பெருமை அடைகின்றன.

31. ஓ! த்ரிவிசர்மா! உன்னுடைய பாதமத்யமான (இடைபாதமான) ஆகாசம் அம்பு நான் இல்லாத முற்றிறம் பொருந்தியவன் வில்லால் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது ஒரு குறிப்பு; திருவடி பூமிபீதும் மற்ருென்றுப் ப்ரஹ்ம லோகத்திலும் இரண்டி டிகளுக்கும் இடைபாதம் ஆகாசம் என்றபடி

32. பராவண (ஆவணி) மானத்தில் ஆகாசக் கண் ஆகிய சூர்யன் மேகங்களால் குளிர்ந்த வெயிலை கொடுத்துக் கொண்டு கிரணங்கள் இறந்து ந அவை தில்லாதவன் போல ப்ரகாசிக்கிறான்

33. ஆகாசத்தில் ப்ரளிய ஸமுத்ர ப்ரஸாங்கம் போன்ற இடைவிடாது பெய்கிற தாசரகளின் செறிவுடைய மேகங் களால் பூமியும், ஆகாமும் இணைக்கப்பட்டன.

34. அம்ம நம்மாநினும் கடப்ப கதம்ப ஆர்ஜுன பாதகளுடைய தறு மண வகோபிடு காமத்தை வளர்க்கும் காற்று பூமியில் வெக வகையாக விசுறுது.

35. பொழிகிற பெருமையோடும் விதாங்கும் பெருமேகங்களோடு, ஆழமான அளவுடைந்த ஆகாசமும் ஸமுத்ரத்துடன் கூடியது போல்தோன்றுகிறது.

36. நிர்மலமான மழைத்தாரைகளை புடையதும் மின்னலாகிற கவசமுடையதும், வானவில் ஆகிற ஆயுதத்தைத் தாங்கியதுமன ஆகாசம் புத்தத்துக்கு தயாராயிருப்பது போல் தென்றுகிறது..

37. அழகிய முகமுடைய க்ருஷ்ண! மலைகள் காடுகள், மரங்கள், திவ்வகனின் உச்சிகள், கணத்த மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட மலகளால் பரகாசிக்கின்றன.

38 யானைக் கூட்டம் போன்ற நீர்சொரியும் மேகங்களால் வயாபிக்கப் பட்ட ஆகாசம் ஸமுத்ரத்தின் நிற ஒற்றுமையை யடைகியது.

39. ஸமுத்ரக் கொத்தளிப்பால், தோன்றி அளையும் புற்களை நதிவாசச் செய்து, நீர் நுளிகொடு விரைந்து செல்லும் குளிர்ந்த காற்று பொறுக்கமுடியாதபடி ஈடுவாயாக வீசுகிறது.

40. ஆகாசத்தில் சூர்யன் மறைந்தும் மழைபொழியும் மேகங்களால் இரவி சந்திரனும் (மறைத்து) தாங்கிய போது பத்து திசைகளும் புலப்படவில்லை.

41. எங்கும் கோஷிக்கும் ஆகாசம், ஜீவன் கொண்டு அதிபதியால் முழங்குவது போல் உள்ளது. க்ருகஷிர்கள் பகல் இரவு, நேறுபாடு அறியுார்கள். இவ்வீ.

42 க்ருஷ்ண! இந்த மந்திரத்தாலவசத்தைப் பார்க் வெய்க் தோஷம் இல்லாதது. மழை நீரால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. சைத்ர ரத்வனம் (குபேரன் ஸனம்) போல் இருக்கிறது."

43. இவ்விதம், க்ருஷ்ணன் தமயஞன் | ஸ்ரீமான் பலராமன் மழைகால குளங்களை போல்க்க கொண்டே ஆய்ச்சேரியை அடைந்தான்.

44. பரஸ்பரம் வினாயாடுகிற ராமக்ருஷ்ணர் இருவரும் தங்கள் அம் வாய் போல்க்கொண்ட அப்பெரிய வனத்தின் திரித்தனர்.

11-ம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் அழகு; யமுனை நதி வசீனனை காளியன் மடு

1. ஸ்ரீ வைசம்பாயனர் சொன்னார்: எல்லோராலும் விரும்பக் கூடிய ரூபத்தையும், அழகிய முகத்தையுமுடைய க்ருஷ்ணன் அப்போது ஒரு ஸமயம் பலராமர் இல்லாமல், அந்த அழகிய காட்டில் ஸஞ்சரித்தான்.

2. சுருண்ட குழக்களுடையவனும், தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணையுடையவனும் கார்பீமணி கொண்டவனுமான ஸ்ரீமாநுசிய க்ருஷ்ணன், ஸ்ரீலத்ஸமருஷுடைய மார்பினாலு, களங்கமுடைய சந்த்ரன்ட்போல் ப்ரகாசித்தான்.

3. தோள் வளையணிந்த கையின் முன்பாகம் மலர்ந்த தாமரையின் காத்தி பெற்றிருந்தது. துள்ளி ஓடும் திருவடிகள் மிருதுவாயும் அழகாயும் இருந்தன.

4. தாமரையின் மகரந்தக் கம்பி போன்ற மஞ்சள் சோபையுடையதும், மலிதர்களுக்கு பீர்தி கொடுப்பதுமான மெல்லிய வஸ்த்ரங்களைத் தரித்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸந்த்யாகால மேகம் போல் விளங்கினான்.

5. அவனுடைய புஜங்கள் கன்றுகளைப் பாஷிக்கும் நொழிலில் ஈடுபட்டும், அவைகளின் கழுத்துக் கயிறுகளைக் கவனித்துப் பிடித்தும் உருவாடு திரண்டும் தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்டும், ப்ரகாசித்திருந்தான்.

6. பாலானு இவனது அழகிய (உதடுகள்) கூடிய முகம், வெண் தாமரை போன்ற காந்தியையும், செந்தாமரையின் வாணையையும் கொண்டு ப்ரகாசித்தது.

7. அவனது முகமாகிய தாமரை, தொங்கும் குழக்கற்றைகளால், வலிந்து வரிசைகளால் சூழப்பட்ட தாமரை மண்டலம் போல் ப்ரகாசித்தது.

8. திவன் தலைச் சூடிய, அர்ஜுன, கதம்ப (வெண்) புஷ்பங்களை உட்புறமும்) விளிம்பில் கடப்பப் (கிசப்பு) பூ மொட்டுகளை கொண்ட மாலை, ஆகாயத்தில் நகந்தாமலை போல் விளங்கிற்று.

9. காதுற்றுல் அணிந்த அதே மாலையால் கார்பீரக வரிசை கொண்ட பூட்டி மாதும் போல் ப்ரகாசித்தான்.

10. கார்த்திக் கயற்றில் தொங்கி மருதுவான காற்றால் அனாதை ஒரு கக்குமான மயில் பிளியால் நன்கு விளங்கினான்.

11, 12. கார்த்திக் ஒரிடத்தில் பாடியும் ஒரிடத்தில் விலையாடியும் ஒரிடத்தில் கழன்றுடியும், ஒரிடத்தில் இலைக்குழலைக் கேட்ட இனியமயாக ஊதியும், ஒரிடத்தில் பசுக்களின் மகிழ்ச்சிக் காக ஆயர்க்கு உரிய புல்லாங்குழலை தன் இச்சைப்படி இனிமையாக காசித்தும், யௌவன குஞ்சுநன் வனந்தையடைந்தான்.

13. கார்த்திக் வண்ணனான, காந்திவீகம் லோகநாதன், அந்தக் கோகுலத்தில், வீசித்ரமான அழகிய வனத்தை தொடர் களில் விளையாடி அழித்தான்.

14, 15, 16, 17 மயில்களின், த்வணியால், எழுப்பப்பட்ட கோஷமுடையனவும்; காம வகுத்திகரமும் மேக த்வணியின் எதிரொலி கோண்டனவும் நாற்புறமும் பசுப்புல் முடிய வறியை உடையனவும், வாழைப் பூக்களால் அழகியனவும், மொட்டு சூடன் கூடிய அழகிய இலைகளையுடையனவும், ழும் தீர் உடையனவுமான அழகிய வனத்தோடர்களில் அடிக்கடி ஸுகந்த பெருமூச்சு வீதும் காமிக்களிடத்தில் போல், நன் மனத்தால் மரசு விடுவது போன்ற விகம் பூக்களின் நறுமணங்கள் அடர்ந்த மரங்களிலின்று வெளிக்கொண்டின. இனங்காற்றுவார் ஆராதிக்கொட்ட ழுக்குஞ்சுநன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

18. அனன் ஒரு மடையம் அன்னத்தில் பகட்டாண் திரிகிற வனம் மரங்களில் சீரேஷ்டமான மிக் கார்த்திக் ஒரு மரத்தைப் பார்த்தான்.

19, 20, 21, 22, 23 அது பூமியும் நிலை விபற்றது. மேகத்தை யொத்த நிறம் இலைக் கூட்டங்களால் தெதுங்கியது ஆகாயத்தின் பாதிவரை வயர்ந்தது. பர்வதம் போல் விஸ்தரமானது. நிலம் முதலிய பல வண்ணங்களால் அரங்கிதமான பல பறவைகளுக்கு துன்புடம் அடர்ந்துயான பழங்காறும் வளிகளாலும் இத்தர னில் [வானவில்] லோடு கூடியமரம் போன்றது. வீடுகள் போன்ற கிளைகள் உடையது. பசுக்களாலும் புழ்ப்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. எச்சமான விழுதுகளால் நணிந்தது. மரங்களும் மேகத்தையும் தடுக்கிறது. அங்குள்ள எல்லா மரங் களுக்கும் தன்மை தாங்குவது போல் உள்ளது. சுபமான கார்யங் களை உடையது. மழையையும் வெள்ளையும் தடுப்பது. பர்வத நிகரம்

பேரன்ற, 'பாண்டிரம்' என்றுப் ப்ரஸித்திபெற்ற அந்தக் காலத்திலே பார்த்துப் ப்ரபு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அங்குதங்க ளிரும்பினான்.

24. பாபமந்த, 'மேதுயிரி' அந்தக் காலத்திலே கங்கே டொத்த வயதுடைய, கன்று மேய்க்கும் ஆயர்களுடன் மூன்று பரம்பதத்தில் போல நாள்முழுதும் விளையாடி ரமிக்ந்தான்.

25, 26. அச்சமயம் பாண்டிரே மரத்தடியில் வலிந்து விளையாடும் அந்தக் க்ருஷ்ணனைக் கோபலர்கள் வன்மையாட்டு களால் ரமிக்கச் செய்தனர். மன மகிழ்ச்சி கொண்டு வேறு கோபர்கள் நன்றாகப்பாடினார்கள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ராஸ்டீடையளில் ப்ரீதிக்கொண்ட இதரகோபர்கள் க்ருஷ்ணனையே பாடினார்கள்.

27. அவர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போதே ஸ்ரீயலான் க்ருஷ்ணன், அங்கே இலை ஊதல் புல்லாங்குழல் சுரக்காய் விளை யுளைகளை அவர்கள் பாட்டுக்கு அனுஸரணையாக வாசித்தான்.

28. ஒரு ஸமயம் பசுக்களை மேய்க்கும் க்ருஷ்ணன் பசுக்கள், லிஷ்பங்கள் இவைகள் மேல் பார்வை சுயனம் கொண்டவனாகக் கொடிசளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்து யமுனைவ கரையை யுடைந்தான்.

29. அலைகளாகிற வளைந்த கடைக்கண் பார்வையும் நீர் ஸ்பர்சயந்தால் குளிர்ந்த காற்றையும் தாமரை தெய்வப் பூக்களை யும் உடைய அந்த யமுனே நதியை பார்த்தார்கள்.

30, 40. (யமுனைத்தாய்) தெளிந்த நீருடையவன்; ருகியான நீர் கொண்டவன். மடுக்கையுடையவன். வேகமாய்ச் செல்பவன்; நீர், காற்று, இவற்றின் வேகத்தால் வளைக்கப்பட்ட மரங்களை (கரையில்) உடையவன். ஹம்ஸம் நீர்கோழி இவைகளின் கோஷத்தையுடையவன்! ஸாரஸ; பசுவின் இனிய சப்தத்தை யுடையவன்; ஜோடியாக ஸஞ்சரிக்கும் சக்ரவர்த்தி முதலிய அந்நியோந்ய போகம் கொள்ளும் பறவைகளையுடையவன் இவ் ப்ரானிகளால் நிறைந்தவன், குளிர்ச்சி முதலிய குணமுடையவன்; நீர்ப்பூக்களால் அழகுடையவன்; ஜலத்தில் உண்டாகும் புல் போவறவைகளால், பசுமையாகத் தோன்றும் நீரையுடையவன்; ஒடுகிற ப்ரவாகமாகிற பாதங்களை யுடையவன் மனம் திட்டு களாகிற ப்ருஷ்ட பாகத்தையுடையவன். சுழல்களாகிற அழ்ந்த தொப்புளையுடையவன். தாமரைப் பூ வரிசையாகி உருவம்

வரிசையையுடையவள்; பாவாகத்தான் அறுக்கப்பட்ட சை
ப்ரதேசமாகிற வயிற்றையுடையவள்; அழகியவள்; அலைகளாகி
மூன்று வயிற்று பாடிப்புகளையுடையவள்; நுரைகளாகிற புன்சீர்ப்
புடைய முகத்தைக் கொண்டவள்; தெளிந்த தோற்றமுடையவள்;
ஹம்ஸமாகிற சிசிப்பை யுடையவள்; அழகிய செந்தாமரைப் பூ
வாகிய உதடுகளையுடையவள்; வளைந்த ப்ரதேசங்களாகிற புருவங்
களையுடையவள்; தாமரைப் பூக்களாகிற கண்களையுடையவள்;
மடுக்களாகிற நீண்ட தெற்றியின் இரு புறங்கள் (பொட்டுக்கள்)
யுடையவள்; பாசிக் கொத்துக்களாகிற தலைக்கூந்தலையுடையவள்;
இத்தகைய அழகுபெற்றவள்; சக்ரவாக பகழி போன்ற கொங்கை
ப்ரதேசத்தைக் கொண்டவள்; பக்கத்துக் கரைகள் போன்ற நீண்ட
முகத்தையுடையவள், ஓடுகிற ப்ரவாகமாகிற காதுகளையுடைய
வள்; நீர்கோழியாகிற குண்டலங்களைக் கொண்டவள்; அழகிய
தாமரைகளாகிற கண்களையுடையவள்; கரை மரங்களாகிற
ஆபரணங்களையுடையவள்; மீன்களாகிற ப்ரகாசிக்கும்
மேகலையையுடையவள்; துஷ்டம் அலைகளாகிற வெள்ளாட்டாடையு
டையவள்; ஸாரஸ பகழிகளின் இனிய குரலாகிற சிலம்பொலி
யுடையவள்; ஹம்ஸங்களுடன் கூடிய கோரைப் புற்களாகிற
மஞ்சள் கரை ஆடையையுடுத்தியவள்; மயங்கரமான முத்தையா
கிற வாகனைப் பூச்சையையுடையவள்; ஆனமகளாகிற அழகான
அலங்காரம் கொண்டவள்; துஷ்ட மிருகங்களாகிற சிவோ
பூஷணத்தையுடையவள் மனிதர்களால் குடிக்கப்பட்ட ஸ்தானங்
களையுடையவள்; துஷ்ட மிருகங்களின் (குடித்த) எச்சில் நிறை
யுடையவள்; "ரிஷிகள் (ஸாதுக்களால்) ஆச்ரமங்களால் நிறைந்
தவள். இத்தகைய ஸமுத்ர மலிஷியான யழகு நதியைப்
பார்த்துக் கொண்டு, கருஷ்ணன் அவளை (யமுனையை) ப்ரகாசிப்
படுத்திக் கொண்டு, ஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரித்தான்.

41-50. அந்தச் சேஷ்டமான நதிநீர்த்தத்தில் ஸஞ்சரிந்துக்
கொண்டு மேலான (ஒரு) மடுவைப் பார்த்தான். நீண்டது;
குறுக்கே ஒரு யோஜனை (9 மைல்) அகலம். தேவர்களாலும் தாண்ட
முடியாதது. ஆழமானது. வற்றாத ஜலமுடையது. அசைவற்ற
கடல் போன்றது நீரில் உண்டாகும் துஷ்ட ப்ராணிகளால் விடப்
பட்டது தண்ணீரின் நா மாடும் பாறாகள் இல்லாதது. ஆழமான
தண்ணீரால் நிறைந்தது. மேகம் நிறைந்த ஆகாசம் போன்றது.
கரையில் பொந்துகளில் வகிக்கும் பாம்புசளால் (எவராலும்)
நெருங்க முடியாதது. ஸர்ப்பத்தின் விஷமாகிற அரணிக்கட்டை
யிலிருந்து உண்டான நெருப்பின் புகையால் சூழப்பட்டது. பசு

எனக்கு உபயோகமாற்றது. நான் விரும்பும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் குடிக்கத்தக்கது. மூன்று கால ஸ்நாதம் செய்யும் தேவர்களாலும் விடப்பட்டது. ஆகாசத்தில் ஸந்திரிக்கும் பறவைகளாலும் ஆகாசமாய்க் கமுகக் கூடப்போக முடியாதது. ஜெத்தில் புல் எழுந்தாலும் ஜ்வாலை விகிறது. நானு பக்கமும் ஒருயோஜன் (9 மைல்)க்கு அதிக தூரத்துக்குள்ளேவர்களாலும்போகமுடியாதது. கோரமான வீஷ் நெருப்பால் ஜ்வாலை விட்டுடெரியும் மரங்களையுடையது. ஆய்ப்பாடிக்கு ஒரு க்ரோசம் (2½ மைல்) வடக்கில் உள்ளதும், வ்யாதி, சோகம் அற்றதுமான அந்தப் பெரிய மடுவையுள்ள பார்த்து யோசனை செய்தான் "இந்த ஆழமான பிரகாசமுள்ள மடு, எந்த பிராணியுடையது கருப்பு மைத்திரன் போன்ற பயங்கரமான காளியன் எனும் நாகராஜன் தானே வளிக்கிறான். இவனை எனக்கு முன்பே தெரியும். இவன் பார்ப்பதனை உணவாகக் கொள்ளும் (பகிராஜன்) கருடவிடம் பயத்தால், ஸமுத்ர வாஸத்தை விட்டு இங்கு வளிக்கிறான்"

51-54. அவனால் ஸமுத்ரத்தில் கலக்கிற இந்த யமுனை தன் முழுதும் கெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த 'நாகராஜன் பயத்தால், இந்த இடத்திற்கு ஒருவரும் வருவதில்லை. இந்த மடுவுள்ள காடானது, பயங்கர தோற்றமுடையது. பசும் புல் நிறைந்தது விழுதுடன் கூடிய மரங்களுடையது. பயங்கரமானது நானுவிட கொடிகள் சுற்றிய மரங்களால் நிறைந்தது. நாகராஜன் ஆய்ந்த மந்திரிகளால் ரகசிக்கப் பட்டது அந்த வனம் சூன்ய பிரதேசமாகத் தோற்றமது. வீஷ் கலந்த அன்னம் போல்தொட முடியாதது. அந்த ஆய்வுகளால் நாற்புறமும் எப்போழுதும் நன்கு ரகசிக்கப் பட்டது.

55. இந்த மடுவின் இருகரைகள் பாசிக் கொத்துக்களாலும் தாமரைகளாலும் சிறு கொடிகள் படர்ந்த மரங்களாலும் (மறைக்கப்பட்டு) வழிதேடும் படியால் இருக்கின்றன.

56. ஆகையால் இந்த நாகராஜனுடைய திக்ரஹம் என்னால் செய்வதற்கது. அதனால் இந்த நீர் நிறைந்த யமுனை நதி மங்களமான மடுவுடையதாக ஆகும்.

57. என்னால் இந்த நாகம் அடக்கப்பட்ட பின் (இந்த நதி) வோருவத்தால் அனுபவிக்கக் கூடியதும் எங்கும் ஸுகமாக ஸந்திரிக்கத் தகுந்ததும் எங்கும் நீர் உபயோகிக்க கூடியதும் ஆகும்.

58. இந்த ஆங்குள வாய்ப்பும் இயக்கூடப் பிறப்பும் இதற்காகத்தான் வாய்ப்பு மீறித் தவறு செய்யும் இந்த துபாக்கமாக்களின் நிக்ஷத்தாக்காகவே.

59. இப்படி அரம்ப மரத்தில் ஏறி அப்போது (முன்போல்) முற்றை விளையாட்டினாலேயே காளியை மருவில் உள்ளி நன்கு தன்டிப்பேன்.

60. இப்படி செய்யப்பட்ட போது என் புலபராகாமம் உலகில் ப்ரஸித்தியடையும்.

11ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

12ம் அத்தியாயம்

காளியை சீகஷித்தல்

கலசம்பாயனர் சொன்னார் : அவன் நதிக்கரையையடைந்து, கச்சம் இழுத்துக் கட்டி ஊக்கமுடையவனாய் ஸந்தோஷித்துடன் கதம்ப மரத்தின் உதகியை ஏறினான்.

2. தாமரைக் கண்ணன், கார்மேனி க்ருஷ்ணன், கதம்ப மர உச்சியிலிருந்து தொங்கி, மடு நடுவில் குதித்து சப்தம் செய்தான்.

3. அங்கு வேகமாக குதிக்கும் க்ருஷ்ணனால் யமுனை மடு கலக்கப்பட்டது. பிளக்கப்பட்ட மேகம் போல் அதன் தண்ணீர் கரை புரண்டது.

4. அந்த சப்தத்தால், ஸர்ப்பத்தின் பெரிய வீடு நன்கு கலக்கப்பட்டது. கோபத்தால் கலங்கிய கண்களுடைய ஸர்ப்பம் தண்ணீரிலிருந்து மேல் கிளம்பிற்று

5. பிறகு மேகக்கூட்டம் போன்ற காந்தியுடைய நாகராஜன் காளியன், கோபங்கொண்டு முற்றிலும் ரத்தச் சிவப்புடைய கண்ணரூய்க் காணப்பட்டான்.

6. ஐந்து முகங்களுடையவன்; அனல் வீசும் சூரச்சுடையவன்; அசையும் நாக்குடையவன்; தீமுகத்தன், பரந்த, பெரிய பயங்கரமான படங்கள் ஐந்துடையவன்,

7. அக்ஷி காந்தியுடைய சீரத்தால் மடு அடைய வளைத்து கோடக்கால் துடித்தும் தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலித்தும் தோன்றினான்.

8. த்வலிக்கும் அவனுடைய கோபத்தால் தண்ணீர் கொதிப்பது போலாயிற்று. யமுனா நதியும் பயந்தவன் போல் திசைமாறிச் சென்றான்.

9. அவனுடைய கோபாக்கினி நிறைந்த முகங்களிலிருந்து காற்று வீசியது. மடுவை அடைந்து குழந்தை விளையாட்டு விளையாடும் க்ருஷ்ணனை நோக்கி நாகராஜனுடைய முகத்திலிருந்து புகையுடன் கூடிய அக்னி ஜ்வாலைகள் கிளம்பின.

10. யுக முடிக்கும் காலம் போல் கோபக்கினி வீசும் அவனால் பக்கத்தில் கரையிலுள்ள மரங்கள் ஒரு விநாடியில் சாம்பலாக் கப்பட்டன.

11, 12 அவனுடைய அவதூற காந்திகொண்ட, மனைவிகள் புத்ரர்கள் பணி செய்வோர் பருத்த நாக ஸ்ரேஷ்டர்கள் ஆகிய அந்தப் பாம்புகள் பயங்கர விஷாக்கினியை முகத்திலிருந்து கக்கிக் கொண்டு வெளிக்கிளம்பின.

13. எல்லா பாம்புகளின் உடல் வளையத்துக்குள் சிக்கும்படி செய்யப்பட்ட க்ருஷ்ணன் அசைவற்ற மலைபோல் அசைக்காத நால் முந்ரிய அங்கங்கள் கொண்டவன் ஆனான்.

14. விஷப்பெருக்கு ஜலம் கொண்ட கூரிய பற்களால் அந்த நாகத் தலைவர்கள் க்ருஷ்ணனைக் கடித்தனர். வீர்யவான் க்ருஷ்ணன் இறக்கவில்லை.

15. பூச்சமயம் பயங்கொண்ட அந்த எல்லா கோபர்களும் கண்ணிரால், நழுநழுந்த குரலுடன் அவறிக் கொண்டு கோகுலத்துக்கு ஓடி ஓடினர்.

16 கோபாலர்கள் கொன்றார்கள். இந்தக் க்ருஷ்ணன் மூச்சை யடைந்து விட்டான். காளிய மடுவில் மூழ்கி விட்டான்; நாக ராஜனும் அவ்வாறாயிற்று. ஆகையால் வாருங்கள் தாமஸம், வேண்டாம்.

17. "இந்த என் க்ருஷ்ணன் பெரிய மடுவில் ஸர்ப்பத்தால் இழுக்கப்படுகிறான்" என்று பக்கபலத்துடன் கூடிய நந்தகோபனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதும்.

18. நந்தகோபன் இடி விழுந்தாற் போன்ற அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, மன வருத்தமும் உடல் சோர்வும் அடைந்து, அந்த மேலானமடுவைச் சேர்ந்தான்.

19. குழந்தைகள், பெண்கள் இவர்களுடன் கூடிய அந்த யுவா வங்கர்ஷணனும் ஜலத்துக்குள் இருக்கும். நாகராஜனுடைய விஷையாட்டு பூமியை (மடுவை) அடைந்தான்.

20. நந்தகோபன் முதலிய அந்த எல்லா ஆயர்களும் கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் "ஹா! ஹா" என்று கூவிக் கொண்டு மடுவின் கரையில் நின்றனர்.

21-24. வெட்கமும், ஆச்சர்யமும், சோகமும்டைந்த சிலர் அடிக்கடி "ஹா! குழந்தே!" ஹா! நாகராஜன் ஒழிக!" என்றும் மத்தும் சிலர் "நாங்கள் கொல்லப்பட்டோம்" என்றும் மிக்க துக்கமடைந்தவர்களாய் அழுதார்கள். பெண்களும் யசோதையைப் பார்த்து "நீ கொல்லப்பட்டாய்" நாகராஜ வசப்பட்டவனும் அவன் உடலால் சுற்றப்பட்டவனும் இழுக்கப்பட்டு இறந்தவன் போலிருப்பவனுமாகிய இந்தப் பிள்ளையைப் பார்த்து என் உடல் பிணக்கப்படவில்லை உன் ஹிருதயம் நிச்சயம் கல்மயமானது", என்று சோன்றார்கள்.

25. "பிள்ளையின் முகத்தைப் பார்த்து துக்கமடைந்த தன் நினைவற்று மடுக்கரையிலிருக்கும் நந்தகோபனைப் பார்போம்."

26. யசோதையைப் பன் தொடர்ந்து பாம்பு வாசஸ்தானமான இந்த மடுவில் இறங்குவோம் தாமோதரனில்லாமல் ஆய்ப் பாடிக்குப்போக மாட்டோம்.

27. குர்யனில்லாமல் பகல் என்ன? சந்தரன் இல்லாமல் இரவு என்ன? நிற்பமில்லாமல் பகலென்ன? க்ருஷ்ணனில்லாமல் ஆய்க் குலம் என்ன? கன்றுகள் இல்லாத பசுக்கள் போல் க்ருஷ்ணனில்லாமல் போக மாட்டோம்" என்றனர்.

28, 29. நாகராஜ க்ருஷ்ணனும் ஒரே பாவங்கொண்ட இரண்டு சிறிங்கள் என் நாகராஜ உடல் இரண்டாயிற்று என்றும் அறிந்த வங்கர்ஷணன் கோபிகள் ஆயர்கள், நந்தகோபன் இவர்களின் புலப்படையும் யசோதையின் அழகையையும் கேட்டு மிக்க கோபம் கொண்டு அழிவில்லா க்ருஷ்ணனைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

30. "க்ருஷ்ண! க்ருஷ்ண! மஹத்தான தோள்வன்வம்
யுடையவனே! கோபர்கள் ஆந்தத்ததைப் பெருக்குபவனே!
விஷத்தை ஆபாசமாகக் கொண்டு இந்த நாகராஜன் சீர்தம்
தண்டிக்கப்பட்டும்.

31. ப்ரிய த்ரி! பாபுவே! மனித புத்தியுடைய சீர்தம்
எல்லா பத்துக்களும் உன்னை மனிதனாகவே நினைத்து எவரும்
இரங்கும்படி புலம்புகிறார்கள்."

32. குறிப்பாகக் கூறப்பட்ட பலராமனுடைய வார்த்தையைக்
கேட்டு (க்ருஷ்ணன்) உதலாறுத்துடன் கிளம்பி பாம்புக்கட்டை
விலக்கித் தோள் தட்டினான்.

33. பிறகு, ஜலத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய பாம்பின் உடல்
கருளை தன் திருவடியால் நன்கு மிதித்தழுக்கி தன் கையால்
அதன் தலையை வளைத்துப் பிடித்தான்.

34. உடனே அதனுடைய பெரிய நடுத்தலையில் ஏறினான்.
அந்த க்ருஷ்ணன் அதன் தலையில் அழகிய தோள்வனை, அது
யனுய் நடனமாடினான்.

35. க்ருஷ்ணனால் நகக்கப்பட்ட அப்பாம்பு படம் அடங்கி
ரத்தத்தைக் கக்கும் வாய்களால் நடுங்கிக் கொண்டு வார்த்தை
சொன்னான்.

36. "சுந்தர முகத்தையுடைய க்ருஷ்ண! என்ருங்குத் பாஸம்
யால் இந்தக் கோபம் நன்கு காட்டப்பட்டது நகக்கப்பட்ட நான்
விஷமடங்கி உனக்கு வசப்பட்டேன்.

37. நான், குழந்தைகள்! பந்துகுடன் எப்போதும் என்ன
அடிமை செய்வது, யாருக்கு வசப்படுவது என்பதை, தீயமிக்க
வேண்டும், எனக்கு உயிர் பிச்சை கொடுக்கப்பட்டும்"

38. ஸர்ப்ப சத்ருவை (கருளை) கொடிய அடியுடைய
க்ருஷ்ண பகவான், ஐந்து தலைகளாலும் வணங்கும் தலை
பார்த்து, கோபங்கொள்ளாமலேயே பதில் கூறினான்.

39. 40. "ஸர்ப்பமே உனக்கு இந்த யமுனை நீரில் உத்ததை
நான் கொடுக்கவே மாட்டேன். மனைவியுடனும் பந்துக்களுடனும்
ஸமுத்ர ஜலத்தை அடைவாயாக. உன்னுடைய சேவகன். மகன்

ஆகிய எவனொருவன் மறுபடியும் இந்த இடத்திலோ ஜலத்திலோ காணப்படுவானோ அவன் என்ஞல் சீக்ரமே கொல்லப்பட்டுத் தகுந்தவன் ஆவான். இந்த ஜலத்துக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும், நீயும் ஸமுத்தரத்துக்குப் போய் சேர். இந்த இடத்திலோ உனக்கு முடிவை உண்டாக்கும் பெருங் குற்றம் உண்டாகும். ஸர்ப்பமே உன் தலைகளில் என் பாதங்களாக் (கடையாளங்களை) கண்டு நாக சக்ரவரண கருடன் ஸமுத்திரத்தில் உன்னை துன்புறுத்த மாட்டான்!

நா 7-ம் ரேஷ்டனோ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை தலையாக் தாழ்த்தி, கோபர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது மடுவில் குந்து சென்று மறைந்தான். ஜயிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம் சென்றதும், மடுவின் கீழிருக்கும் க்ருஷ்ணனைத் தூக்கி ஆச்சர்யமடைந்த கோபர் சன் துதித்தனர். வலமும் வந்தனர். கோபர்கள் எல்லோரும் மிக்க பரிதியுடையதாய் நந்தகோபனைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள், "இத்தகைய மகனைப் பெற்ற நீர் பாக்க்யசாலியாயும் அனுக்ரஹிக் கப்பட்டவராயும் இருக்கிறீர். பாபமற்றவரே நீண்ட கண் களுடைய க்ருஷ்ணன், இன்று முதல் கோபர்களுக்கும், பகக் களுக்கும், ஆய்ப்பாடிக்கும், ஆபத்துகளில் புகளிடமும் ஸ்வாமியு மாலான் முனிசுளால் ஸேவிக்கப்பட்ட யமுனை முழுதும் மங்கலம் : 7-ம் ஜலத்தையும் உடையதாய்ந்து இந்த யமுனையின் கரையிலும் நம் பகக்கள் எப்போதும் எஞ்சரிக்கும். ஆய்ப்பாடியில் இத்தகைய க்ருஷ்ணனை கோபர்களாகிய நாம், 'மகத்தானவன்' என்று மறைக் கப்பட்ட தெருப்பைப் போல், தெளிவாக அறியவேயில்லை.

41. தீவ்லதம் ஆச்சர்ய மடைந்த அந்த எல்லா கோபர் கட்டங்களும் அழிவற்ற க்ருஷ்ணனைத் துதித்துக்கொண்டு, தேவர் கள் சைத்ரா - வைத்தாதிப் போல் ஆய்ப்பாடியை அடைந்தனர்.

12-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

13-ம் அத்தியாயம்

பரமஹம்ஸ் மூலம் தேனுதாஸபரண வதம்

1. ஸைதம்பாயஸர் கோணஞர் : க்ருஷ்ணனால் யமுனை மடுவில் : 13-ம் ஜலம் கட்டப்பட்டபின், பரமஹம்ஸ் க்ருஷ்ணனும் பார்த்து, அதன் கீடத்தில் எஞ்சரித்தனர்.

2. கோபனங்களுடன் ஒன்று கூடியே செல்கின்ற அந்த வடம் : 13-ம் ஜலம் கட்டியதும் அழகிய கோவர்த்தன மலையை அடைந்தனர்

3. கொலாத்தா மலைக்கு வடக்கில் யமுனைக் கரைத்துள்ள பெரிய அழகிய பனங்காட்டை அந்த விரி இருவரும் கண்டனர்.

4. காளைக்கன்றுகள் போல் உற்றத் தோற்றமுடைய அக்ஷர் வரும் பிசுந்த ப்ரீதியுடையவர்களாய் அடர்ந்த ஒளையுடைய பனைக்கைக் கொண்ட அழகிய பனங்காட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் லஞ்சரித்தனர்.

5. அந்த இடமோ, எப்பொழுதும் குளிர்ந்து மிகுதுவானது. கரங்கற்கள் அற்றது, பாய் விரித்தார் போல் தர்ப்ப புற்கள் பரந்த அள்ள நல்ல இடம் மிக விஸ்தாரமானது கருப்பு மண் உடையது.

6. பரந்த மட்டைகளுடையதும் உயர்ந்தனவுட். கருநிறக் கணுக்களுடையதும், கீழ்முனையில் பழங்களுள்ள மட்டைகளைக் கொண்ட, பனை மரங்களால், உயர்த்தப்பட்ட பாலைத் துதிக்கைகளால் போல், அந்த இடம் விளங்குகிறது.

7. 8. 9. அங்கு வாக்லல்லவன் தாமோதரன். வார்த்தைகளைச் சொன்னான். "மதிப்பித்குரிய அண்ணா! பழுத்த பனம் பழங்களால் இந்த வனப்ரதேசம் நறுமணம் வீசுகிறது. ஆச்சரியம். ருசியுள்ள, ரஸமுள்ள, நறுமணம் வீசும், கருநிற பனம் பழங்களை இவரும் கட்டி ஸுஸ்பமான வழியில் தள்ளுவோம் பழங்களுக்கு ஸ்னிமை யால் மூக்கை திருப்தி செய்யக்கூடிய இத்தகைய வாஸனை இருக்குமேயானால் இவை அம்ருதம் போன்ற ருசியுடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்."

10. தாமோதரன் வார்த்தையைக்கேட்டு பலராமன் சிரித்துக் கொண்டே, களிந்த பழங்கள் லமும்படி அந்த பனை மரங்களை அசைத்தான்.

11. 12. அந்த பனங்காடு மனிதர்கள் நெருங்க முடியாதது, தாண்ட முடியாதது. உலர் பாலைவனமாகவே ச்ருஷ்டிக்கப் பட்டது. தரமாம்ஸ பக்ஷிகளின் இருப்பிடம் போன்றது. அதில் கழுதை உருவம் பூண்ட கொடிய தேனுகள் எனும் கஸுரன், பெரிய கழுதைக் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டு ஸ்திர வாஸம் பண்ணுகிறான்.

13 மிகவும் துர்புத்தியுள்ள அவன் கழுதை உருவம் கொண்டு மனிதர், பறவை, காட்டு மிருகங்களின் கூட்டங்களை நடுங்கச் செய்து, பனங்காட்டைப் பரிபாலிக்கிறான்.

14 அவன் பனம் பழம் நஞ்சுவதால் நன்கு ஒலித்த பனை யின் சப்தத்தைக்கேட்டு கோபங் கொண்டான். அவன் கொட்டு சப்தம் கேட்ட யானை போல் பொறுக்கவில்லை.

15. 16. சப்தத்தை நோக்கி, கோபங் கொண்டு கர்வத்தால் உதறின பிடரியுடைய முகத்துடனும், இமை கொட்டாத விழியுடனும் பலமாகக் களைத்து குளம்புகளால் தரையை வெட்டி, தாக்கின வானுடன் மகிழ்ந்து, பிளந்த வாயுடைய யமன் போல் ஒடிவந்து கொண்டே பக்கத்திலிருக்கும் பலராமனைப் பார்த்தான்.

17. 18. பங்களை ஆயுதமாகவுடைய கொடிய துஷ்டனான அந்த தேனுதன், பனையாகிற நன் த்வஜம் போன்ற உருவமுடைய, அழிவற்ற அந்தப் பலராமனை, பனை மரங்களின் கீழ் பார்த்துக் கடித்தான். மறுபடியும் அந்த அஸுரபதி, பின்புறம் திரும்பி, தன் இரண்டு பின் கால்களாலும், ஆயுதமற்ற பலராமனை மார்பில் உதைத்தான்.

19. அவன் (பலராமன்) லளைத்த கழுத்தையும், முகத்தையும் உடைய அந்த அஸுரக் கழுதையை, பனை உச்சியில் ஏறிய, அந்த (உதைத்த) இரண்டு காங்களைப்போலிடித்தான்.

20. ஒடிந்த துடை இடுப்பு கழுத்து முதலு. இவைகளுடைய விகார ரூபமுள்ள கொடிய அஸுரன், பனம் பழங்களுடன் பூமியில் விழுந்தான்.

21. உயிர் நீங்கி, அழலெழந்து கீழே விழுத்த அந்தக் கழுதை வயப் பார்த்து, அவன், அதன் பந்துகளாகிற மற்றவைகளையும் அதே மாதிரி பனை மரத்தில் வீசி எயிந்தான்.

22. அந்த பூமி, கழுதை உடல்களாலும், தள்ளப்பட்ட கனிந்த பனம் பழங்களாலும் நவித்தனி தோன்றும். மேகங்கள் கொண்ட, தெளிவற்ற சரங்கால ஆகாசம் போன்று விளங்கியது.

23. அந்தக் கழுதை அஸுரன் பந்துக்களுடன் கொல்லப் பட்டதும் அந்த அழகிய பனங்காடு மேலும் அழகாக விளங்கிற்று.

24. பயம் அடியோடு விலக்கப்பட்டு, சுத்தமானதும் மிகத் தெளிவான தோற்றமுடையதுமான அந்த உத்தம வனத்தில், பசுக்கள் ஸுகமாகத் திரிந்தன.

25 பிறகு வன ஸஞ்சாரிகளான அந்த எல்லா ஆயர்களும் வருத்தம், பயம் களைப்பு நீங்கியவர்களாய். நாற்புறமும் ஸஞ்சரித் திரிந் தனர்.

26. மீன்பு, பசுக்கள் மீறித்து, ஸுகமாக போயும் போது, கஜராஜ பராக்ரமமுடைய அவ்விருவரும், மர இனங்களான, ஆவணத்தில், முறைப்படி உட்கார்த்தனர்.

13ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

14ம் அத்தியாயம்

பலராமனுல் ப்ரவர்பாஸாரவதாமம் — பலராம னுக்கு தேவர்களால் 'பலதேவ' பட்டமும்

1. ஸவசம்பாயனர் கொள்ளுர் : பிறகு மகிழ்ச்சி கொண்ட அந்த வஸுதேவ குமாரர் இருவரும், அந்த பனங்காட்டை விட்டு மறுபடியும் 'பரணமா' ஜலமாத்மிக வந்தார்கள்.

2. மிக ஸ்ருத்தியடைந்த 'மங்களமான பசுச் செவ்வங்களை மேய்த்துக் கொள்ளும் தன்கு படர்த்து வளர்த்த பயிர்களையுடைய வனங்களையும் பார்த்துக் கொள்ளும், சத்துக்களைத் தபிக்கச் செய்யும் ஆவர்கள் சீட்டியடித்துக் கொஷித்துக் கொண்டும், தன்கு பாடிக் கொண்டும், மரங்களை புஷ்பம்பழம், நழை, இவற்றுக்காகத் தேடிக் கொண்டும், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்களைப் பேர் சொல்லிக் கூவிக் கொண்டும் தன்கு அழகுள்ள தோள்களில், மாடு கட்டும் கயிறுகளைப் போட்டுக் கொண்டும், மார்பில் திருத்துழாய் மாலையணிந்தும், ஏறிகளும் கொம்புகளுடைய (இளம்) காளைகளை போன்றும், தங்கப்பொடி, கம்பப்பொடி போன்ற காத்தியுடனும் ஒருவருக்கொருவர் கிருமணிக் குத் தக்க உடை அணிந்தும், இருவரும் தோற்றத்தில் வானவீங்கியொத்தும், வெண்ணெய் கரு மேகம் போன்று காட்டு வழியில் தர்ப்புல் முனைபோன்ற புஷ்பங் களை காதுகளில் நிறைத்து இனியதோற்றம் கொண்டுக் காட்டும் பொருள்வளால் தங்களை அலங்கரித்தும் உலகத்திலுள்ள வீளையாட்டுக்களில் (எவராலும்) ஜயிக்கப் படாதவர்களாகி ஆயர்கள் பின் தொடர கோவர்த்தனமலையின் பக்கம் ஸஞ்சரித் தனர்.

3. தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் இவ்விதம் மனிதத் தன்மையை வ்ரதமாகவுடையவர்களாய் அந்த அனிதஜாதி குணத்தோடு கூடிய வீளையாட்டுகளுடன் வனத்தில் ஸஞ்சரித்தனர்.

9. அவர்கள் பின்ன வினையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு பாண்டித ஆயமரத்தில் தங்கி இனாயாத்தி உயர்ந்த கிளைகள் நிறைந்த பிண்டான வள்ளி மரத்தையடைந்தனர்.

10. அங்கு ஊஞ்சல் வினையாட்டுகளாலும் வசியெறியும் கற்களாலும் போர் முறைகளில் சிறந்த உயர்கள் உடல் பயிற்சி செய்தனர்.

11. ஸம்ஹம் போல் பராக்ரமம் வாய்ந்த அவ்விருவரும், கோபாலர்களுடன் கூடி மகிழ்ந்து பலவித போர் முறைகளால் இஷ்டப்படி வினையாடினர்.

12, 13 அவர்கள் வினையாடி கொண்டிருக்கும் போதே ஸமயம் பார்த்து, அவர்களைத் தூக்கிப் போக விரும்பி காட்டுப் பூக்களைச் சூடி கோபால வேஷம் பூண்டு, அந்த வீரர்களை, சிரிப்பூட்டியும் வினையாட்டுகளால் மகிழ்வித்தும் அஸுரோத்தமன் ப்ரலம்பன் வந்தான்.

14. மனிதனால்லாத அஸுரோத்தமன் ப்ரலம்பன் மனிதனுட லெடுத்து, கோபாலர் மத்தியில், ஸந்தேகிக்க இடமில்லாமல், துணைந்தான்.

15. அந்த எல்லா கோபர்களும் கோப சீரம் கொண்ட (ப்ரலம்பனை) தம் பந்துவாகவேதினைத்து அவ்வஸுரனுடன்நன்கு வினையாடினார்கள்.

16. கோபர் வேஷங்கொண்ட அப்ரலம்பனும், தக்க ஸமயம் எதிர்நோக்கி க்ருஷ்ணனிடத்திலும் ரோஹிணி புத்ரனிடத்திலும், கோடிய பார்வையைச் செலுத்தினான்.

17. அஸுரதிகாமணியான ப்ரலம்பனும் ஆஸ்ரய பராக்ரம முடைய க்ருஷ்ணனைத்தான் சண்டையிட முடியாதவனாகநினைத்து, பிறகு பலராமன் வதத்தில் முயற்சி செய்தான்.

18, 19. பிறகு ஹரினாகரீடனம் (கை கால்களை ஊன்றி மாண் போல துள்ளியோடி, தோற்றவன், ஜயித்தவனைச்சுமந்து ஒருதூரம் போதல்) என்கிற குழந்தை வினையாட்டை ஆடுகிற அவர்கள் எல்லோரும் இரண்டுஇரண்டு பேராகச் செர்ந்து, ஒரே ஸமயத்தில் கிளம்பினார்கள். க்ருஷ்ணன் பூர்வாசிரியன் செர்ந்து துள்ளி யோடினான்.

20. பாபற்ற ஜனமே ஜரே! பலராமனோ ஆட்பட்டான் வேடம் பூண்ட ப்ரலம்பனுடன் துள்ளியோடினான் மந்திர கோபர்களும் வேறு கோபர்களும் பரஸ்பரம் வினாவான கதையுடன் தாண்டி ஜோடி ஜோடியாக ஓடினார்கள்.

21. க்ருஷ்ணன் சிமாலிகளை ஜயித்தான் பலராமன் ப்ரலம்பனை ஜயித்தான் க்ருஷ்ணன் கபலையைச் சேர்த்தவர்கள் மற்றவர்களை ஜயித்தனர்.

22. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தோற்றுவனர் சுமக்கச் செய்து கொண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பன்மரக் கிளையைக் கல்லையாகக் குறித்து ஓடி உடனே திரும்பி வந்தனர்.

23. ப்ரலம்பாஸூரனோ பலராமனைத் தோளில் வினாவாக தூக்கிக் கொண்டு வேறு திணை குறித்து சந்த்ரனுடன் கூடிய மேகம் போல் வேகமாகச் சென்றான்.

24. அந்த அஸூரன், அந்த புத்திமான் பலராமனுடைய பாரத்தைத் தாங்க முடியாமல் அதற்காக இந்த்ரனைத் தாங்கும் மேகம் போல் பெரிதாக்கிக் கொண்டான்.

25. அஸூர ஸ்ரேஷ்டன் ப்ரலம்பன் காய்ச்சிச் சேர்த்தமை மலையைப்போன்ற ஒளியுடைய பன்மரே வருஷம் போல் தன் உடலைத்தோற்று வந்தான்.

26, 28 மலர்ந்த பூக்கொத்துகள் சேர்த்த சூர்யன் போல் ப்ரலம்பனும் கரீடத்தினால் விளங்கும் முகத்தையுடைய அஸூரன், சூர்யனைச் சுமக்கும் மேகம் போன்றும் பெரிய முகம் பெரிய கழுத்துவுடைய பெரிய உருவத்துடன் யமனைப் போன்று பயங்கரமாயும் வண்டிச் சக்கரம் போன்ற கண்களும் கால்களால் பூமியைப் பெரிய பாள்மமாக்லி வளைத்துத் தொங்கும் சிரோ மாணியைப் பீஷணமாகக் கொண்டும்; தொங்கும் வஸ்த்ரங்களையும் ஆபரணமாகக் கொண்டும், இத்தகைய வீரன் ப்ரலம்பன் தீர் கனத்துத் தொங்கும் மேகம் போல் வேகமாகச் சென்றான்.

29. பிறகு ப்ரளயாதி காவத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் பலராமனை அந்த மஹாஸூரன் முழு உலகத்தைக் கொள்ளும் யமன் போல் அபஹரித்து ஓடினான்.

30. ப்ரலம்பனால் அபஹரித்துச் செல்லப்படும் பலராமன் ஆகாயத்தில் கார் மேகத்தால் சுமக்கப்படும் சந்த்ரன் போல் ப்ரகாசித்தான்.

31. அஸுரன் கழுத்தின் மேலுள்ள அந்த ஸ்ரீமாந் பலராமன் தன்னைப் பராண ஸம்சயமடைந்தவனாக நினைத்தான். அப்போது க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து இதைச் சொன்னான்.

32, 33 "க்ருஷ்ண! மனிதகுபம் கொண்டு பெரிய மானைய மலைபோல் உயர்ந்த அஸுரனான நான் அபஹரிக்கப் படுகிறேன். இமிரால் இரட்டித்த காந்தியையுடைய கெட்ட உள்ளங்கொண்ட மிக்க பலவானான இவனை எவ்விதம் அடக்குவது"

34. பலராமனின் சரிதத்தையும், பலதனையுமறித்து க்ருஷ்ணன் புன் சிரிப்புடன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கூடியஸமாதான வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

35, 40 "ஆர்சர்யம்! இந்த மனிதத் தன்மை தெளிவாக உன்னால் காட்டப்படுகிறது. போதும் நீ உலக மயமான பரம துறஸம்மான தேவனுபித்திருய் உலக மறியும் காலத்தில் நீ நாராயண ஸ்வரூபியாய்ப் பிறப்பதை நினைவு கொள். ஸமுத்ரங்களை பொங்கி ஒன்று சேரும்போது பரமாந்மாவாகிய உன்னை நீயே என்று இப்போது தெரிந்து கொள்.

பலதய தேவர்கள், பரஹ்மா, ஜலம் உன் சரிநிரம் பெருமை இவைக்கெல்லாம் மூலகாரணமான உன் திருமேனியை நீ நன்கு நினைவு கொள். ஆகாசம் உந்தலை; ஜலம் உன் உடல் பூது உன் பாதங்கள் அக்ஷி உன் முகம்; ஸோக ஜீவனகாரணமான வாயு உன் மூச்சு; சந்திரன் உன் மனது (பிம்பம்) எல்லாம் உனக்கு ஆனது ஆயிரம் வாய் ஆயிரம் உடல் ஆயிரம் கைகள், ஆயிரம் கண்கள் ஆயிரம் நாமரைகள் உனது நாடியில் ஆயிரம் பிரணவ கனுடைய சூரியனை (சக்ராவுதமாக) தரித்து சந்திக்கவே வேக்பலன் நீ உன்முன் எது முன்னதாகச் சொல்லப்படவில்லையோ அதை எவன் தேடியாரிய முடியும்.

41, 49 "மிக உலகின் உறு அறியப்பட்ட வேண்டியபிறகு அது முன்னர் உன்னால் சொல்லப்பட்டது உன் குருவரூபேயே எது அறியப்பட்ட கொ அடைந்தேவர்களும் அறியார்கள் உனது பாபகாசத்திலுள்ள பாபத்தின் ஸ்வரூபத்தை தேவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள் (பிம்பம், உனது சுவரூபகயமான) அவதார மூர்த்தியைத் தேவர்கள் அர்ச்சிக்கிறார்கள். உனது முடிவு தேவர்களாலும் காணப்பட்டது அத்தான் நீ அநந்தன் (முடிவற்றவன்) என்று அறியப்படுகிறாய் நீ ஸர்வம ரூபி; ஒப்பாயர்வற்றவனும் நீ ஸுக்ஷண

மமான் இத்தரியங்களாலும் அறியப்படாதவன். நீயே உலகுக்கு ஆதாரத்தான் உன்னிடத்திலேயே இந்த உலகம் நிலை நிறுத்தப் பட்டுள்ளது ப்ராணிகளின் உத்பத்தி ஸ்தானமாகிற இந்த உலக முழுதும் உன்னால் நிரந்தரமாகத் தாங்கப்படுகிறது நான்கு ஸமுத்ரங்களும் உனது உடல்நான்கு வர்ணங்களே. பி.பி.பி. அறிக்கைகள். நீ நான்கு யுகங்களிலும் உலகங்களின் சாதுவோதர யக்ஞ பலகை அனுபவிக்கிறவன் நீ. உலகங்களுக்கு நான் எப்படியோ தீயும் அப்படியே. அது என் கொள்கை நாம் இருவரும் ஒரே சரீர முடையவர்கள். உலகிற்காவ. இரண்டாயிருக்கிறோம். நானே சாஸ்வதமான க்ருஷ்ணன் (விஷ்ணு) நீயே பழையான சேஷன் (ஆதிசேஷன்) நீ உலகங்களுக்கு நிலையான, நிர்ந்தரமான ஆதர புதன் சேஷனல்லவா! இந்த உலகம் நம்முடைய தேகத்தாலேயே இரண்டாகத் (சேதன சேதவமாக) தரிக்கப்படுகிறது. எவன் நான். அவன் நீ; நீ யாரோ, அவன்தான் நான். (அழிவற்றவன்); நாம் இருவருமே பெரும் பலத்தையுடைய இரண்டு தேகங்களாக ஆயிருக்கிறோம். நீ ஏன் தெரியாதவன் போல் இருக்கிறாய்? தேவ சத்ருவான அஸுரன் (மூச்சடீசு) லஜ்ராயுதம் போன்ற முஷ்டியால் தலையில் அடித்துக் கொல்.

50. உலகம்பாயன் சொன்னார்: முவுலகுள்ளும் ஸஞ்சரிக்கிற க்ருஷ்ணனால் பழைய ரஹஸ்யத்தை நிலைநிறுத்தப்பட்ட பலராமனும், அப்போது சந்தியால் நிரப்பப்பட்டான்.

51. பிறகு மிக்க புஜபலம் பெற்ற பலராமன் லஜ்ராயுதத்துக்கு ஸமமாக பிடிக்கப்பட்ட முஷ்டியால் இந்த அயோக்யன் ப்ரலம்பனை தன்கு கொன்றான்.

52. அஸுரனின் தலை, தன் உடலில் மண்டையோடு வரை முழுவியது. பலராமனின் முழங்காக்களால் அடிக்கப்பட்டு அந்த அஸுரமஹான், உயிர் நீங்கி கீழே விழுந்து கிடந்தான்.

53, 54. அப்போது, பூமியில் சிதறிக் கிடக்கும் அஸுரனின் ரூபம், ஆகாயத்தில் சிதறிக் கிடக்கும் மேகத்தின் ரூபம் போல் இருந்தது. தலை நீங்கின அஸுரனின் உடலிலிருந்து, மலை உச்சியிலிருந்து, செம்மன் கரைந்த ஜலம் போல் ரத்தம் பெருகற்று.

55. அந்த ப்ரலம்பனைக் கொன்று தன் பலத்தை உடக்கி வீரம் மிக்க பலராமன், க்ருஷ்ணனை ஆவிங்கனம் செய்து கொண்டான்.

56. க்ருஷ்ணனும் ஆயர்களும், ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும், அஸுரன் கொல்லப்பட்டதும், மஹா பலனான பலராமனை 'ஜய! ஜய!!' என்ற ஆசீர்வதித்துக் துதித்தனர்.

57. "இந்த அஸுரன் அனாயாசமாக, குழந்தை பலராமனால் கொல்லப்பட்டான்" என்று தேவர்களால் கொல்லப்பட்ட அசுரரிடம் வாக்குகள் விசேஷமாக ஒலிக்கின்றன.

58. ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவர்களால் பிவனுக்கு (இனி) 'பலதேவன்' எனப் பெயர் என்று கொல்லப்பட்டது. அப்போது பூமியில் பல தேவனுடைய பலத்தை ஜனங்கள் அறிந்தனர்.

59. தேவர்களாலும் அனுக முடியாத அஸுரன் கொல்லப்பட்ட போது 'பலதேவன்' என்ற பெயர் அவ்விச செயலால் உண்டாயிற்று.

14-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

15-ம் அத்தியாயம்

**துந்தர் வீழாண்ட காரணத்தைக் கேட்ட
க்ருஷ்ணனுக்கு கோப வருத்தம் பதம்**

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: க்ருஷ்ணனும் பலதேவனும் வனஸஞ்சாரத்திலேயே காண்கூழிதலுக் கொண்டிருக்கும் போது வர்ஷாகல மாதங்கள் திரண்டும் இவ்விதம் கழித்தன.

2. அவ்விருவரும் ஆய்ச்சரிக்கு வந்தார்கள். வீரர்களான அவர்கள் இந்திர வீழா ஸம்பத்திருப்பதாகவும் வீழாவில் கோபர்கள் வீழாவில் உற்சாகம் கொண்டவர்களாக விருப்பதாகவும், அப்போது ஆய்பாடிபல கேட்டறிந்தனர்.

3. க்ருஷ்ணன் கௌதாஹஸத்துடன் அங்கு அவர்களை தோக்கி இவ்வார்த்தை சொன்னான். 'எதற்கு உங்களுக்கு ஸந்தாஷம் வந்துள்ளது? தீர்த்த தந்தா வீழா என்பது என்ன?'

4. அங்கு வந்த டைமுதிந்த துர்கோபன் பதில் சொன்னான். 'பிள்ளாயி! எதற்காக இந்திரன் கொ + குழிக்கப்படுகிறது என்பது கேட்கப்பட்டிரு.

5. சத்ருகளை வெல்லும் க்ருஷ்ண! இந்தரன் (இதன் - க்ருஷ்ணம். மேகங்களுக்கும் தலைவன். லோகநாதனான இத் - க்ருஷ்ணன் குறித்து நடக்கும் சாஸ்வத, பழமையான. நிலைத்த) உத்தமன் இது.

6. அவனால் ஏவப்பட்ட மேகங்கள், அவனுடைய ஆயுதமான வானவில்லால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அவனது க்ருஷ்ணனையே பின்பற்றி புது நீர்களால் பயிரை உண்டு பண்ணுகின்றன.

7. வேலேந்திரன் 10 மகத்துக்கு ஜலத்தைக் கொடுப்பவன். மிக மகிழ்ச்சி கொண்ட பகவானாகிய வேலேந்திரன் உலக முழுவதையும் ப்ரியப்படுத்துகிறான்.

8. அவனால் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட பயிர், நாமும் மற்ற மனிதர்களும், உபயோகித்து ஜீவிக்கிறோம். தேவதைகளையும் த்ருப்தி செய்கிறோம்.

9. இந்த உலகில், மழை பெய்கிறது. அதன்பின் பயிர் செழிகிறது. பூமி வளம் பெற்று த்ருப்தியடைந்ததும், உலகம் அம்ருதத் துடன் கூடியது போல் காணப்படுகிறது.

10. குழந்தாய்! அதனாலே நன்கு செழித்த புச்சனால் புஷ்டியான எருமைகளுடன் கூடி பசுக்களும் பால் தாம்பியிருக்கும், கன்றுகளுடன் கூடியும் மனமுவந்து இருக்கும்.

11. மழைபொழியும் மேகங்கள், எங்கு காணப்படுகின்றனவோ, அங்கு பூமி பயிரில்லாது இருக்காது. புல்லில்லாது இருக்காது. பரியால் பீடிக்கப்பட்ட ஜனமும் இருக்காது.

12. இந்திரன், பால் போன்று நீர்நிறைந்த சூரிய கிரணங்களாகிற தேவ பசுக்களைக் கறக்கிறான். அப்படி உத்த நீராகிய பாலை; மேகங்களாகிய பாத்ரங்கள் கொள்கின்றன. அவை, புனிதமான புதிய பால் போன்ற நீரை (பூமியில்) ஒழுக விடுகின்றன.

13. வாயுவினால் உந்தப்பட்ட மேகங்களில் உலக நீர் பெரிய சப்தத்தைச் செய்கிறது வேகமாக சுற்றப்பட்ட அக்ஷே கர்ஜிக் கிறது என்று மூலங்கள் அறிகிறார்கள்.

14. மேகங்களில் வாயுவால் தூண்டப்பட்ட மலையை பிளக்கும் சப்தங்களே (இந்திரன்) வஜ்ராயுதத்தின் தீம (மழக்கம்) போல் கேட்கப்படுகின்றன.

15. தலைவன் இந்தரன், தன் இச்சைப்படி செல்லும் வேலைக் காரர்கள் போல், ஆகாசத்தையடைந்த பல மேகங்களை வஜ்ராயுதத்தால் இடித்துப் பிழிந்து பொழியச் செய்கிறான்.

16, 17 ஓரிடத்தில் ஆகாய முழுதுமே மேகங்களால் மூடப் பட்டு (துந்தினமாக) இருக்கிறது; ஓரிடத்தில் தூண்டிக்கப்பட்ட வெண் மேகங்கள். இருக்கின்றன. ஓரிடத்தில் பிளக்கப்பட்ட மைக் கட்டி போல் மேகங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. ஓரிடத்தில் மேகங்கள் மழைத்துளிகளைப் பெய்கின்றன. ஓரிடத்தில் மேகம் ஆகாயத்தைத் துளிகளாகிற முத்துக்களின் ஒளியையுடையதாகச் செய்கிறது இவ்விதம் பலமேகங்கள் கொண்ட ஆகாயத்தை தேவேந்தரன் மேகங்களாலேயே அலங்கரிக்கிறான் போலும்.

18. இவ்விதம் சூரிய கிரணங்களால் கறக்கப்பட்ட (பாலா கிற) நீரை, ப்ரஜன்ய தேவன் (இந்தரன்) எல்லா ஜீவன்களின் வாழ்வின் பொருட்டு, பூமியில் மேகங்களைக் கொண்டு, பொழி கிறான்.

19. க்ருஷ்ண! அதனால் இந்த வர்ஷருது பூமியில் இந்த்ரனுக்குப்ரியமானவனோ, அதனுலயே எல்லா ராஜாக்களும் மகிழ்ச்சி அடர், வர்ஷருதுவில், தெவராஜனுன இந்த்ரனை விழாக்கொள் பூஜிக்கிறார்கள்; (அப்படியே) நாங்களும் மற்ற மனிதர்களும்"

18-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

18-ம் அத்தியாயம்

சரதிகால வர்ணனை: முநீக்குஷணனின் கீர் கோ மனதுகருங்கு காரணம் கூறி வற்புறுத்தல்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: இந்த்ர விழாவை ஒப்புக் கொள்வதில் கோப வருத்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு இந்த்ரன் பெருமையை அறிந்தவனாயினும் தாமோதரன் வார்த்தை சொன்னான்.

2. "நான் வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் ஆயர்கள் எப்போதும் கோதகத்தாலேயே ஜீவிக்கிறோம். பசுக்கள் நமக்குத் தெய்வம், தெரிந்து கொள், அப்படியே மலைகளும் வனங்களும்.

3. உழவர்களுக்கு உழவு தொழில் வர்த்தகனுக்கு வர்த்தகம். (வனவாசிகளான) மிகு கோரகணம் சிறந்த தொழில். (ஆக

வாய்மையான தமக்க இம்முன்று வித கொழிதல் கொள்வப் படுகிறது.

4. எந்தக் கலையால் (தொழிலால்) எவன் புகைக்கப் பட்டுள் னானோ அவனுக்கு அது உயர்ந்த தெய்வம் அதுவே வணங்கத் தக்கதும், பூஜை செய்யத்தக்கதும் அதுவே அவனுக்கு உதவி செய்யக்கூடியது.

5. எவன் ஒருவனுடைய பயனை அனுபவித்து வேறொரு வனுக்குப் பூஜை செய்கிறானோ அந்த மனிதன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இரண்டிலும் கேட்டை அனுபவிக்கிறான்.

6. (தொழிலின்) எல்லை உழவை முடிவாகவுடையது எனப் ப்ரஸித்தம். (அந்த) உழவு நிலத்தின் (மருதத்தின்) எல்லை வன மெனக்கேட்கப்படுகிறது. எல்லா மலைகளும் வனத்தை முடிவாக வுடையன. அவை தமக்கு நிலையான கதி.

7 இந்த வனத்தில் மலைகளும் இங்ங் குபத்தைக் கொள்ள வல்லனவாகக் கேட்கப்படுகின்றன. அந்தந்த சரீரங்களில் ப்ரவேசித்து, தமது தாழ்வரைகளில் விளையாடுகின்றன.

8 பீடமி யயிருடைய விற்பனையாகவும், நகமுடைய வற்றில் சிறந்த புலிகளாகவும் உருவெடுத்து, வனத்தை அழிப் பவர்களை தடுக்கச் செய்து, தம் வனங்களைக் காக்கின்றன.

9. வனவானிகள். எப்போது இனங்களைத் துன்புறுத்து நின்றனவோ, அப்போது கொடுமை செய்யும் அவர்களையே தறிமனைத் தொழிலாலேயே அழிக்கின்றன.

10. அத்தனார். மந்த்ரத்தையே வேள்வியாகவுடையவர், அப்படியே, ஆயர் மலையை வேள்வியாக வுடையவர். ஆக நம்மால் வனத்தில் மலைவேள்வி செய்யத் தக்கது.

11, 12. அது எனக்குப் பிடித்தமானது. ஆயர்களே! மலை வேள்வி தொடங்கப்படட்டும். மரத்தடியிலோ மலையடியிலோ தல்ல இடத்தில் வேலை செய்து, அங்கு புனிதமான மிருகங்களைக் கொண்டு தல்ல இடத்தில் பரப்பி; எல்லா வித மல்களை கொஷுங் களும் எழுப்பப்படட்டும். என் யோசிக்கிறீர்கள்?

13. - சரத்காலம் புஷ்பங்களை சீரே பூஷணமாகக் கொண்ட எல்லா பசுக்களும், அந்த மலையை வலம் வந்து பிறகு, மறுபடியும் ஆய்ப்பாடியை அடைவதும்.

14. - சரத்காலம் வந்து விட்டதல்லவா! கொக்களுக்காக இனிய குணமுடைய நீரையும் புல்லையும் உடையது. நீர் நிலைகள், பொழியும் மேகங்கள் நீங்கி (தெனிலாக) உள்ளன. இக்காலம் அழகாகவும், மகிழ்ச்சியூட்டுவதாயும் இருக்கிறது.

15. - ஓரிடத்தில் பூத்த 'ப்ரியக்' மரங்களால் வெளுப்பாகவும், ஓரிடத்தில் பூத்த 'பாணாஸன்' மரங்களால், நீலமாகவும், முதிர்ந்த புற்களையும், யதார்த்த மயில்களின் கேகா சப்த மஃபதாரையும் வனம் வினங்குகிறது.

16. - மேகங்கள் ஆகாயத்தில் நீர், கனங்கம், (கருநிறம்) கொக்கு, மின்னல், இளையற்றனவாக, தந்தமற்று யானைகள் போல் பெருகுகின்றன.

17. - புது நீரை இழுத்துக் கொண்டு வரும், வேகமான மேக (வாடை)க் காற்றால் இவை நிரப்பி கனத்த எல்லா மரங்களும் தெனிலாகக் கணப்படுகின்றன.

18. - வெளுத்த மேகங்களாலிய, தலைப்பாகையுடையதும் அன்ன பறவையாய சாமரங்களால் வசப்பெற்றதும் பூர்ண சந்திரனாய ஸுத்தமான குடை கொண்டதுமான ஆகாயம். பட்டாபிஷேகத்து (ராஜா) போல், வினங்கிற்று.

19. 20. வர்ஷிக்கும் மேகம் மறைந்ததும் எல்லா (நீர் நிலைகளின்) நீர்களும் மிகவும் வற்றிவிட்டன. (ஆகவே) நீர் நிலையங்களில் வளரிக்கும் ஹம்ஸங்கள் பரிஹரித்தர், அறவே வெளியேறின போலும், சக்ரவாஹ பக்ஷிகளாய ஸ்தன ப்ரதேசத்தையும் மணத்திட்டுகளாய் ப்ருஷ்ட பாகத்தையும், ஹம்ஸ பக்ஷிகளாய அழகிய புன்சிரிப்பையும் உடைய நதிகள் ஸமுத்ரமாய பதியையடைகின்றன.

21. - மலர்ந்த அவிப்பூக்களால் அழகிய ஜலமும் நகத்தரங்களால் அழகிய ஆகாயமும் ஒன்றுக்கொன்று ஒரே மாதிரி கர்வம் கொள்கின்றன.

22. - மதங்கொண்ட க்ரௌஞ்ச பறவையளின் கோஷத்தை கொண்டதும், முதிர்ந்த தெற்க்குதர்களால் வெண்மையானவை

யும் மிக்க அழகியவையுமான வனங்களில் மனம் ஈந்தோஷமுடை
கிறது.

23. தாண்டவப் பவரீ குளங்கள், தடாகங்கள் தடைவாயிகள்
நதிகள், ஏரிகள், நீர்கொண்ட பயிர் நிலங்கள், இவை எல்லாம்
லக்ஷ்மீ சோபையுடன் விளங்கின.

24. சிவந்த நாவரங்களும், அப்படியே வெணந்த மற்ற
புஷ்பங்களும் நீலரத்தபலங்களும் ஜலத்திலுதித்த சோலையை
பயிர்ந்து கொண்டன.

25. காற்றுடன் மதத்தை (வேகத்தை) விட்டன. குளிர்ந்த
கடைக்கண் பார்வையுடன் மிருதுவாக லீசின. ஆகாயம் வேகம்
நீங்கி (நீர்மலமாக) யிருந்தது நீர் நிலைகள் அரசவம்மிருந்தன.

26. நாட்டியத்தில் உதிர்ந்தவைகளும், குதுக்கனின் மாற்றத்
தால் நழுவினவையுமான மரில் தோகைகளால் பூமி பல எண்
களுடையது போல் காணப்படுகிறது.

27. கோரைப்புல், பூக்களும், கொடிகளும் வ்யாபித்து தன்
செறு படிந்து, ஹம்ஸ, ஸாரஸ பகடிகளின் பாதச் சுவடு பதிந்த
கரைகளால் மங்களகரமான யமுனை சோபிக்கிறது.

28. பருக்த நெற்கதிர்களால் அழகிய வாக்களிலும் நீர்
களிலும் பயிர்களை உண்பவையும் மீன்களை உண்பவையுமான
பாடவங்கள் மதங்கொண்டு கோஷித்தன.

29. வர்ஷா கால் ஆரம்பத்தில் மேகங்கள், எந்த பயிர்களுக்கும்
நீர் வளம் இல்லா அச்சிற்று பயிர்கள் முற்றிவிட்டன.

30. எந்த சத்திரன் (வர்ஷா கால) மேகங்களாய் லஸ்தரத்தை
விளக்கி, சரத்தால் குளங்களால், விளங்கப் பெற்று, மாசற்ற
ஆகாயத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் அலிக்கிறது.

31. பக்கங்கள், இரண்டு பங்கு பாலை உடையன, கானைகள்
இரண்டு பங்கு பெருமதம் கொண்டன. உணங்களின் சோபை
இரட்டித்தது. பூமி பயிர்கள் மிகுண பூர்ணையான.

32. தாண்டவப் முருகிய குளிப்போனார்கள், மேகங்களினின்று
விடப்பட்டன. நீர்களுந் தாமரைகளால் விளங்கின மனிதரின்
மனமும் தெளிவடைந்தது.

33. மேகங்களால் வீடப்பட்ட கூரிய கிரீனங்கள் கொண்டு ஓர்வன், நீர் நிலையங்களை வற்றடித்துக் கொண்டு ஆகாயத்தில் சரத் குதுவால் பூவவிக்கச் செய்யப்பட்ட ஓவியை உண்டு வண்ணிடுவர்.

34. வெற்றியை வீரும்பும் அரசர்கள், பூமிநிலை குறிக்கோவாகக் கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் ராஜ்யத்தை எந்நீராக்கி, ஸாந்யஸ்தர்க்கு ஆளத்திவழித்து, புறப்படுகின்றனர்.

35. 'பந்துஜீவ' புஷ்பங்களால் நாற்புறமும் சிவப்பாகவும் உலர்ந்த கெட்டிச் சேற்கறையுடையவனுமான அழகிய ஆச்சர்வ வாகக் கூட்டங்களில் மனம் ஈடுபடுகிறது.

36, 37. வேங்கை, ஏழிலை மலை அத்தி இடி சகில, நீரும்பு பரியக கிலாசனமார, சித்ரம் பேசகதேவி திவையாகிய வனத்தைப் பரகாசப்படுத்து. எல்லா மரங்களும், வனங்களின் நாலா பக்கங்களிலும் விளங்குகின்றன.

38. மத்தேயுப்பும் ஓசையால் விளங்கும் ஆயப்பாடி மகட்டுத் தோழுவங்களில் சரத்தால சோகையாகிற பெண், வடிவெடுத்து விசேஷமாக பலன் வருவது போல் தோன்றுகிறது.

39. மகாழ காலத்தில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் தேவர் தேவருள் கருடக் கொடியோன் விஷ்ணுவை, தேவர்கள் எழுப்பு இரூர்கள் நிச்சயம்.

40, 41, 42. இவ்விதம் வர்ஷா காலம் முடிந்து, சேழ்த்த பாய்களையுடைய சரத்தாலம் வந்தபோது, நீல நிறத்தையும் சந்திரன், நீரக்களையுடைய, பறவைகளைக் கொண்டதும், பழங்கள், தவிரகள், நிறைந்ததும் வானவில்லுடன் கூடிய மேகத்துக்கு ஒப்பானதும், வீடுகள் போன்ற மரங்களையுடையதும், கொடிய காலம் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதும், விசாலமான அடிவாரத்தால் நாழிந்ததும், பரந்து எங்கும் காற்று வீசுவதால் பரம ஸுகமானது மான் விரி தேவகையும், பசுக்களையும், விசேஷமாகப் பூஜிப்போம்.

43, 44. கொம்புகளுக்கு ஆபர்ணம் பூட்டியும், மயில் தோகை போன்று வன புஷ்ப அலங்காரங்களாலும், தொங்கும் மணிகளாலும், சரத்தால புஷ்பங்களாலும், மங்களத்தின் பொருட்டு பசுக்கள் பூஜிக்கப்பட்டும், கிரி பூஜை துவக்கப்பட்டதும், இந்தரன் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டும், அப்படியே நம்மால் கிரி பூஜிக்கப்பட்டும்.

45. பல்லந்தப் படுத்தியும், கோபுறை செய்யப் போகிறேன், ஸந்தேகமில்லை. உங்களுக்கு என்னிடம் பரிதியிருக்குமானால், நாம் நண்பர்களானால் எல்லோருக்கும் எப்போதும் பகக்கன் தானே புதிக்கத்தக்கவை. இதில் ஸந்தேகமில்லை.

47. நல்லார்தனையே, உங்களுக்கு (விரி பூஜையில்) பரிதி யிருக்குமானால், உங்களுக்கு பெருமையின் பொருட்டும், இந்த உண்மையான என்வார்தனை, விசாரிக்கப்படாமலேயே செய்யப் பட்டதும்.

16-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

17-ம் அத்தியாயம்

வீமர்சையான கீர், கோ, பூஜையும்

மலைதேவன் ஆசியும்

1. வைசம்பாயனர், கோன்றார் தரமோதரன், வார்தனை யைக் கேட்டு, மகிழ்ச்சி கொண்டு, பகக்களால் ஜீவிக்கும் அலர்கள் அவனுடைய வார்தனைகளாகிற அம்ருதத்தை அனுபவித்து, ஸந்தேஹத்துக்கிடமில்லாமல் பதில் கூறினர்.

2. குழந்தைய, கோபர்களுக்கு ஹிதத்தை வருந்தி, செய்வதும், பகக்களுக்கு நன்மை பெருக்குவதுமாகிய இந்த உண்மையை மெலர்சை நினைத்தி, எங்கள் எல்லோரையும் ஸந்தோஷப் படுத்தவே செய்கிறது.

3. நீயே கதி, நீயே துணைதம், நீயே ஸர்வஜ்ஞன், நீ மெலர்சை புகழிடதம், பூய்யதனில், அபயம் கொடுப்பவன் நீ, எங்களுக்கு நன்மை தருதுபவர்களில் சிறந்தவன் நீயே.

4. கருஷ்ணா நீ இங்கு இருப்பதன் காரணமாகவே மகிழ்ச்சி கொண்டு, பகக்களையுடைய ஆய்ப்பாடி கேமமாயிருக்கிறது. இது ஆய்ப்பாடி முழுதும் ஸர்வகதன்படைத்தது போன்று பகை பற்றதாக வாழ்கிறது.

5, 6. நீ பிறந்தது முதல், பூமியில் (நீ செய்த) அரிய செயல் களெல்லாம், தேவர்களாலும் செய்ய முடியாது (உன்) அபிமானத் தாலும், (உன் விடமிருந்து) அறியத்தக்கவற்றாலும், எங்கள் மனங்

முடி—9

கன ஆச்சர்ய மடைந்தன. மதிக்க முடியாத பலத்தாலும் புகழாலும், வீரத்தாலும், தேவர்களில் இந்தரன் போல மனிதர்களில் நீயே உத்தமன்.

7, 8. கூரிய கிரணத்தாலும், ஒளியாலும், நிறைவாலும் தேவர்களுள் சூர்யன் போல், மனிதர்களில் நீ உத்தமன் காந்தி. சென்மம், தெளிவு, முகம், புன்சிரிப்பு இவை எல்லாவற்றாலும் தேவர்களுள் சந்தரன் போல் நீயே மனிதர்களுள் உத்தமன்.

9, 10 பலத்தாலும், வீரத்தாலும், பால்யத்தாலும் சரிதத்தாலும், உனக்கு நேரானவன் சக்திரன் ஸுப்ரமன்யன் ஆவான் மனிதன் ஒருவனும் இல்லை. விரியஜ்ஞத்தைக்குறித்து, உன்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை, ப்ரபுவே கரையைக் கடல் போல் எவனும் மீற முடியாது.

11. ப்ரியனே! இந்தர விழா நிறுத்தப்பட்டதும் உன்னால் நியமிக்கப்பட்ட மங்களகரமான இந்த கிரியஜ்ஞம் கோபர்களுக்காகவும் பசுக்களுக்காகவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும்.

13, 13, 14, 15 பாத்ரங்கள் பால்நிறைந்தது, அழகியவை களாகச் செய்யப்பட்டதும் நீர்க்குடங்களில் மங்களகரமான குடபதிகள் வைக்கப்பட்டதும், பரந்து நீண்ட மலைப்பள்ளங்கள் பாலால் நிறைக்கப்பட்டதும் ஆறுகளாக ஓட்டிடும்; கடித்து உண்ணத்தக்கதும், குசித்துண்ணத்தக்கதும், குடிக்கத் தக்கதும், ஆகிய எல்லா உணவுகளும் (மலை) அருகில் சேர்க்கப்பட்டதும் மாம்ச உணவு நிறைந்த பாத்ரங்களும், திரான்மை நிறைந்த பாத்ரங்களும் வைக்கப்பட்டதும் ஆய்ப்பாடி முழுதும் மூன்று நாட்களாக பால் எல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டதும் உணவிற்குரிய எருமை முதலிய மிருகங்கள் பக்ஷம் செய்யப்பட்டதும் ஒன்று சேர்ந்த எல்லா கோபர்களாலும் இந்த யஜ்ஞம் துவக்கப் பட்டதும்.

16, 17 (யஜ்ஞாரம்பத்தில் கோபர்கள் எழுப்பிய) பெருங்கோஷம், ஆய்ப்பாடியை அகமகிழ்வித்து ஆனந்தத்தை உண்டு பண்ணியது வாத்யத்தின் கம்பீர கோஷங்களாலும், காளையின் கர்ஜனையாலும், கன்றுகளில் 'அம்பா' சப்தங்களாலும் கோபர்களுக்கு ஆதத்தம் பிறந்தது.

18. தயிர்-மடு சுழல்நெய், எங்கும் பால் ஓடைகள் மாம்ச துவியங்கள் நிறைந்த பொருள்கள் நிறைந்த பிரகாசமான அன்ன

பர்வதம், எங்கும் மகிழ்ச்சி கொண்ட கோபர்கள், எங்கும் மனம் மகிழும் கோபிகள், எங்கும் பசுக்கள்; இங்ஙனம் கிஷ்கிந்தை தொடங்கியது.

19. அங்கு தீன்பண்டக் குவியல்கள் நூற்றுக்கணக்கில் அமைக்கப்பட்டன. அப்படியே, பலவிதப் வாஸனைத் தரவங்கங்கள், பலவேறு பூமாலைகள்; உயர்தர தூபங்கள்.

20. பிறகு காய்ச்சி பக்ஷப்படுத்தப்பட்ட (தேவராம) தீர்த்தங்கரை நார்புறமும் உடைய பூறை முறை வித்தமரானதும் தன்னுளில் அந்தணர்களுடன் கோபர்கள் கிரி பூஜை செய்தனர்.

21. கிரியக்கும் முடிவில் அந்த சொறுபாட்டி உயர்ந்த தபிரமாம்ஸம் முதலியவற்றை, க்ருஷ்ணன் மாலையினால் மலை சூழியாக நன்கு புஜித்தான்.

22. பராஹ்மணச் சேஷ்டர்கள் (அங்குபானாதிகளால்) திருப்தியடைந்து (தஷ்டிணயால்) ஸத்தோஷம் கொண்டு, மனம் திறந்து மங்கள ஆசிரீவாதம் செய்து, அகமகிழ்ந்து ஸரிகமாக எழுந்து சென்றனர்.

23. யஜ்ஞ முடிவு மங்கள விநாநம் ஆனதும் க்ருஷ்ணன் தியே ருபத்துடன், இஷ்டப்படி உண்டும் பால் குடித்தும் பரம திருப்தி அடைந்தேன் என்று சொல்லி உரக்கச் சிரித்தான்.

24. மலையுருவாகி, தியேமான், மாலையையும், பூச்சுக்களையும் கொண்டு மலை உச்சியில் இருக்கும் க்ருஷ்ணனை, கோபர்கள், பரமாத்மாவாகக் கருதி தலைவாகக் கொண்டனர்.

25. ப்ரபு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், பகவானாகி குந்தும், (பரதத்வம்) மறைக்கப்பட்ட கோபக்ருஷ்ணனாகி, மற்ற கோபர்களுடன் தன்னைத்தானே தலைகுவிந்து வந்தனை செய்தான்.

26. கிறந்த மலையினிக்கும், அந்த தேவனை (க்ருஷ்ணனை) தோக்கி, ஆச்சரியமடைந்த கோபர்கள் சொன்னார்கள். "பகவானே! ஏவல் செய்யும் அடிமைகளாகி உன் வசப்படி ருக்கும் நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

27. 28. 29. 30. பிறகு அவன் (மலை மேலுள்ள க்ருஷ்ணன்) மலையிலுதிக்கும் சொங்கனாலேயே கோபர்களை தோக்கி

சொன்னான். "பசுக்களிடம் உங்களுக்குத் தய்ய இருந்தால்; இன்று முதல் நான் பூஜிக்கத் தக்கவன். நான் உங்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்ட பூர்த்தி செய்யும் மங்களமான முதல் தேவன். என் பெருமையால் பத்தாயிரம் பசுக்களை நீங்கள் போஷிப்பீர்கள், என் பக்தர்களாகிய உங்களுக்கு ஒவ்வொரு வணத்திலும் சுபமாக இருப்பேன். தய்ய வேரகத்தையடைந்த (மலைத் தேவன்) நான், எப்படி இருப்பேனோ அப்படியே உங்களுடன் (இங்கு) ஆனந்தமாக விளையாடுவேன். பரிதயடைந்த நான், நந்தகோபர், முதலான, புகழ்பெற்ற, இந்த எல்லா கோபர்களுக்கும் அளவற்ற செவ்வத்தைக் கொடுக்கிறேன். சீக்ரமாக கன்றுகளுடன் கூடிய எல்லா பசுக்களும், என்னை வலம் வரட்டும். இதனால் எனக்கு பரம் பரிதியுண்டாகும். ஸந்தேகமில்லை.

32. பிறகு மங்களாவத்தி எடுப்பதற்கு, காளைகளுடன் கூடிய பசுக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக, நாலா பக்கங்களிலும், அந்த கிரிராஜனைச் சுற்றி வந்தனர்.

33. புஷ்பங்களை கிரோபூஷணமாகவும் கால் விளையங்களாகவும் கொண்டும், சொம்பு முனைகளில் பூமால்கள் குடியும், அப் பசுக்கள், நூற்றுக்கணக்கிலும் ஆபிரக் கணக்கிலும் மகிழ்ந்து விடின.

34, 35, 36, 37. சிகப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை, நிற ஆடைகளை அணிந்தும் கோதனங்களை (பசுக்களை) ஓட்டிக் கொண்டும் கோபாலர்கள் பிங் தொடர்ந்தனர். அப்போது மயில் தோகைகளாலாகிய தோள்வளைகளோடு, அழக்கடி, தட்டிக் கொண்ட புஜங்களோடும், மயில் தோகை நன்கு சேர்க்கப்பட்ட தலைப் பால்களோடும் ஆச்சர்யமான கூட்டத்தில், கோபர்கள் மிக விளங்கினார்கள். வேறு சில கோபர்கள், காளைகள் மீது ஏறிச் சென்றனர், மற்றும் சிலர் ஸந்தோஷத்தால் ஆடினர்; வேறு சிலர், வேலமாகச் செல்லும் காளைகளைப் பிடித்தனர். பசுக்களின் அந்த பரிபாஜன் (மங்களாலத்தி) உத்ஸவம், முறைப்படி முடிந்தது. அந்த மிலத்தேவன் சீக்ரம் மறைந்தான்.

38, 39. கிருஷ்ணனும், கோபர்களுடன், ஆய்ப்பாடினால் அடைந்தான். கிரி பூஷையால் உண்டாகிய மிக்க ஆச்சர்யம் கொண்ட பால் விருந்தர்களுடன் கூடிய கோபர்கள் மதுஸுதனனைத் துதித்தனர்.

6

**காவர்த்தன கீர்த்தய தூக்கி முடிக்குஷ்ணான்
ஆயர்பாடியை ரகடித்தல் இரத்தரன் தோல்வ**

1. கைசம்பாயனார் சொன்னார் : பிறகு இந்தர விழா நிறுத்தப் பட்டதும், கோபங்கொண்ட தேவர் தலைவன் இந்தரன் 'ஸம்வர்த்தகம்' எனும் ரேக்கி கூட்டத்தை நோக்கிக் கூறினான்.

2, 3, 4 : "மேக யான்களே! ராஜ பக்தியை முன்னிட்ட என் இஷ்டம், உங்களால் செய்யப்பட்டவேண்டுமெனாலும் என் வார்த்தை கேட்கப்பட்டதும், பிருத்தர்வன்ததைச் சேர்த்த இந்த நந்தகோபன் முத்தியி கோபர்கள், தாமோதரனையே தலைவனாகக் கொண்டு என் விழாவை வெறுக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எது மேலான ஜீவாதாரமோ? கோபர்கள் என்ற பெயர் எதனால் ஏற்பட்டதோ? அந்த பகைகள், ஏழு இரவு மழையாலும் காற்றாலும் துன்புறுத்தப்பட்டதும், நானும் ஐராவதத்தின் மேல் ஏறி வையமாகவே வஜ்ராயுதத்தாலாகியது. போன்ற மின்னலுடன் பயங்கரமான நீரையும், மழையையும், காற்றையும் உற்பத்தி செய்வேன். கனத்த மழையாலும், வீசும் காற்றாலும், உங்களால் கொல்லப்பட்ட அந்த ஆயர்பாடியுடன் கூடிய பகைகள், பூமியில் ப்ராணை விடப்போகின்றன."

7. க்ருஷ்ணனால் (இந்தர விழாலாகிய) பழய ஒழுக்கம், அடியோடு அழிக்கப்பட்ட போது, ப்ரபு இந்தரன் எல்லா மேகங்களையும் இங்ஙனம் கட்டளைவிட்டான்.

6 பிறகு, கோர சப்தமுடைய பயங்கரமான அந்த கருத்த (மலை போன்ற) மேகங்கள், ஆகாயத்தை நாற்புறமும் மறைத்தன. வானவில்லால் அழகுபடுத்தப்பட்ட அந்த மேகங்கள், அப்போது மின்னல் இடிகளுடன் ஆகாயத்தை இருள் மூடியதாகச் செய்தன.

10 11 12 சில மேகங்கள், வேறு யான்களுடும், கூடிய யான்கள் போலும் சில முதலை போன்று காந்தியோடும், வேறு சில மலைகள் போலும், பெரிய மேகங்கள் ஆகாயத்திடி ஸஞ்சரித்தன. அவைகள் ஒன்றோடொன்று உடலால் பிணைக்கப்பட்டுச் செல்லும் பதினாயிரம் யானைக் கூட்டங்கள் போல், ஆகாயம் முழுதும் மறைத்து, 'துர்தினம்' (மேகத்தால் சூர்யன் மறைக்கப்பட்ட தினம்) ஆக்கின. அந்த மேகங்கள் மனிதவின் கை, யானையின் கை, மூங்கில்கள் இவைக்கு நேரான உருவமுடைய தானைகளாகப் பொழிந்தன.

13. நுழைய முடியாததும், முடிவற்றதும், ஆழமான ஆமான அந்த இருள் தினத்தை ஆகாயத்தில் ஏறிய ஸமுத்ரமாக மனிதனின் கண்கள் எண்ணின.

14. மலை போன்ற மேகங்கள் ஆகாயத்தில் நாற்புறமும் கர்த்திக்கும்போது பறவைகள் வெளிக்கிளம்பவே யில்லை.

15, 16, 17. மருகக் கூட்டங்கள் ஒடின ஆகாயத்தில் பவங்கர மேகங்களின் பெரு பழையால்; குர்யசந்தரர் அழிந்து விட்டனர். போல உலகம் உரு மாறவிட்டது. ஆகாயம் மேகக் கூட்டங்களால் கோபையற்ற உருவமுடையதாயும், காணமுடியாத கீரண நகத்தரங்களையுடையதாயும், சந்திர குர்ய கிரணங்களற்றதாயும் அடியோடு ஒனியற்றதாயும் ஆகிறது. மேகத்தால் விடப்பட்டதும் விட்டுக்கொடுக்கிறதுமான ஜலத்தினால் அங்கு நாற்புறமும் பூமிநீர் மயமாகவே காணப்பட்டது.

18, 19. அங்கு மயில்கள் கூவின; பறவைகள் குஞ்சுகள் போல (மெய்யிய) சப்தத்தையுடையனவாயின. நதிதன் மிகப் பெருகின் குரங்குகள் (மரங்களுடன்) வெள்ளத்தில் அழிந்தன. மேகங்களின் கர்த்தாவாலும், பப்ஜன்ய தேவன் இந்தரன் சப்தத்தாலும் அதட்டப்பட்டவை போல, மரங்களோடு புற்களும் நடுங்கி கின்றன.

20. உலகங்களுக்கு முடிவு காணம் வந்து விட்டது. தெளிவு பூமி ஒரே ஸமுத்ரம் என்று பயத்தால் நடுங்கும் ஆயர் கூட்டங்கள் உரையாடுகிறார்கள்.

21-25. அந்த ஆபத்துக்குறியான மழை வீசுத்தால், மிகவும் தாக்கப்பட்ட பசுக்கள் "ஹம்பா" சப்தத்துடன் கத்திக் கொண்டு, ஸ்தம்பித்தவை போல் அசையாமல் இருந்தன. முழங்காலும், பாதங்களும் அசைவற்று, குளம்புகளும், முகங்களும் செயலற்று, மயிர் கூச்செடுத்து நனைந்த உடலுடன், மெலிந்த வயிறு பால்மடியுடையவனவாக இருந்தன. சில பசுக்கள் களைப்படைந்து, உயிர் நீத்தன; சில உபத்ரவப்பட்டு கீழே விழுந்தன; சிலகுளிர் நடுங்கி கன்றுகளுடன் விழுந்தன. சில நாய் பசுக்கள் கொம்பால் கன்றுகளை அணைத்துக் கொண்டு திற்கின்றன. சில முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு களைத்து முழங்கால்களுடன் உணவின்றி, வயிற்று மெலிந்து, மழையால் பலமாகப் பாதிக்கப்பட்டு நடுங்கி மனததுன்பித்துடன் விழுந்தன துன்புறுத்தப்பட்ட சிறு கன்றுகள்.

முகத்தை உயர்த்துக்கி, தாமோதரனைப் பார்த்து "காப்பாற்று"
என்று கெஞ்சும் முகத்துடன் சொல்வன போல் நின்றன.

26. துர்திலை லரடாட் உண்டான அந்த பசுக்களின் பெரிய
துன்பத்தையும், சமீபித்த நாசத்தையுடைய கோபர்களையும்
பார்த்து, க்ருஷ்ணன் கோபத்தை வரவழைத்துக் கொண்டான்.

27. பெரிய வார்த்தைகளுடைய க்ருஷ்ணன், கோபாவேசம்
கொண்டு, "என்னால் உபாயம் காணப்பட்டது" என்று பிள
வருமாறு தனக்குத் தானே சொன்னான்.

28. இப்போது (பெரிய) காடு, (சிறிய) வனங்களென
கூடிய, இந்த தூக்கித் தாங்கி முடியாத மலைய, பெயர்த்துத்
தூக்கி, மழையிலிருந்து காப்பதற்காக, கோலத்தானம்
அமைப்பேன்.

29. பூமி தேவிக்கு அமைக்கப்பட்ட வீடு போன்ற இந்த மலை,
என்னால் தாங்கப்பட்டு, ஆய்ப்பாடியுடன் கூடிய பசுக்களை
ரக்ஷிக்கப் போகிறது, ஏன் வசப்பட்டதும் ஆகும்?

30. 31. எதப் பராக்ரமனா (நினைத்ததை செய்யவல்லவனான)
அந்த க்ருஷ்ணன் இவ்விதம் ஆலோசித்து, புஜபலத்தை காள்
பிப்பவனாக, மற்றொரு கருநிற மலை போல், அருகில் (நின்று) அந்த
மலையைப் புஜங்களால் பெயர்த்தான். வீடு போன்ற தோற்றத்
துடன், மகங்கள் கலந்த அம்மலை க்ருஷ்ணனில் இடது கையால்
தாங்கப்பட்டு, அங்கு விடாகவே ஆயிற்று.

32. 36. பூமியிலிருந்து பெயர்க்கப்படுகிற அந்த மலையின்
தாழ்வானர்களில் பலமாய் பிளந்த கற்கள் நடுங்கின. மரங்களும்
விழுந்தன. நகரீத மலை, சுழற்றப்பட்ட சிகரங்களென்றும்,
நடுங்குகிற மரங்களென்றும், மேல் நோக்கி உதறப்பட்ட உச்சி
ப்ரதேசங்களென்றும், ஆகாசத்தை நோக்கிச் செவ்வதாயிற்று.
நடுங்கி இடமாறும், அருவிகளையுடைய பக்கங்களென்றும், (மலை
அசைவால் ஒன்றுடைய மெகக் கூட்டங்களென்றும், உடைந்த கற்
சையுடைய மலை அசைந்தது. பெருமழை பொழியும் மலையினு
டையவும், கர்ஜிக்கும் வாயுமூலையவும் உருவங்களை, அந்த
ஜனங்கள் பிரித்தறியவில்லை. மலையில் நிலைபெற்று அருவிகளில்
பொருத்தப்பட்ட காரி மெகங்களென ஒன்றுக்கப்பட்ட மலை
விரித்த தோகையுடைய (மலில்) போல் காணப்பட்டது.

37. வித்யாதரர், தாகர், கந்தருவர், அப்ஸரவ்ஸுக்கள் இவர்கள், "இந்த மலை மேகங்களாகிய இறக்கைகள் கொண்டு பறக்கிறது" என்று எல்லோரும் உரையாடினர்.

38. 43, பூதலத்திலிருந்து விடப்பட்ட மூலத்தையுடையதும். (க்ருஷ்ணனின்) உயர்த்திய கைத்தலத்தில் வைக்கப்பட்டதுமான் அது (மலை), பெர்ன், மை, வெள்ளிகளின், வரிசைகளை வெளிப்படுத்தியது. அம்மலையின் சில சிகரங்கள் (முழுதும்) உடைந்தன போலவும், சிலபாதி உடைந்தன போலவும் சில மேகத்தில் நுழைத்தன. போலவும் ஆயின, ஒருங்குகிற மலையால் அணைக்கப் பரவின. மலை ஆகாயத்தில் கிளம்பியதும். ஆகாயத்தில் வெளிக் கிளம்பி பாதி ஸ்வஸ்திக் அடையானத்துடன் விளங்கு. பெருந்தையுடையகளாகிற பறவைகள், கோபங்கெய்ந்து நாற்புறமும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பன வாயின. பறவைக் கூட்டங்கள், மனழ யாலும் பயத்தாலும், மனுவேதனையடைந்தன. உயரக்கிளம்பி உயரக் கிளம்பி மறுபடியும் மறுபடியும் ஆகாயத்திலிருந்து கீழ் முகமாக விழுந்தன. மக்க கோபங் கொண்ட ஸிம்வரங்கள் நீருண்ட மேகங்கள் போல் சுழித்தன. வலி மிக்க கட்டையும் மத்துக் கள் போல் சப்தித்தன.

44. அந்த மலை முன்னர் நடமாடத் தகுமிடங்கள் தகாதவை களாகவும், தகாதவை, தக்கவைபாகவும் தட்டுரறி மாசு உடலுடைய வெள்ளை முகில காணப்படுகிறது.

45-48 மேகங்களால் பெருமழை பொழியப்பட்ட, அந்த மலையின் உருவம் ஆகாயத்தில், குற்றால் ஸ்தம்பிக்கச் செய்யப் பட்ட தரிபாத்தில் உருவம் போல் இருந்தது க்ருஷ்ணனுடைய கையாகிற காய்மிகுந்த தந்த காங்கப்பட்ட அந்த மலையாகிற குடை. கோர் மேகங்கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டு, அப்போது எங்கும் பிரகாசித்தது. மேகங்களால் மூடப்பட்ட குகைகளாகிற வானையுடைய மலை க்ருஷ்ணனுடைய கையாகிற தலையினையில் ஆகாயத்தில் தாங்குவது போல் இருக்கிறது. தன் சிகரங்களால் குழப்பட்ட மலை புகழ் சப்தம் மரங்களாலும், மயில் சப்தமற்ற காடுகளாலும் உணர்ச்சியானது போல் காணப்படுகிறது.

49. இடமாறினும் மழை கொண்டும், அசைந்தி கொண்டுமிருக்கும் தாழ்வுகளால், மலையின் வனங்களும், சிகரங்களும் ஜ்வரமுடைய சுவை போல் தோன்றுகின்றன.

50 அந்த மலையின் கிரந்தையடைந்தனவும், காற்றை வாகனமாகவுடையவனுமான மேகங்கள் மனோந்தரனும் அவசரப் படுத்தப்பட்டு மிகுந்த நகர பொழிந்தன.

51 க்ருஷ்ணனின் கைமுனையில் நேராக ஏந்தப்பட்ட மேகங் களுடன் கூடிய மலை. சத்கு ராஜாவால் ஆக்ரமித்து வேண்டுகளால் முற்றுகையிடப்பட்ட தேசம்போலத்தோன்றுகிறது. அத்தமையைச் சுற்றி அந்த மேகக் கூட்டம் நின்றது. தலைநகரைச் சுற்றி விஸ்தரித் தும் விரிவான நாடு போல் அந்த மலையின் கையில் வைத்து (எடை திறுப்பது போல்) தெரியக்காட்டி, ஆயர்கள் ரக்ஷகன் "க்ருஷ்ணன்" ப்ரஹ்மா டோலிருந்து புன்சிரிப்புடன் சொன்னான்.

54. "ஆயர்களே! இது தேவர்களால் நினைக்கவும் முடியாதது திவ்ய முறைப்படி (விஷ்ணு மான்ய) என்னால் செய்யப்பட்ட மலை யிடு. காற்று புளாதது, பசுக்களுக்குப் புகலிடம்,

55; 56; 57. "பசுக்கூட்டங்கள் கோழித்தின் பொருட்டு இதில் சேரம் நுழையட்டும். கீர்த்திக்கீர்த விட்டங்களில் ஸுக குறை வில்லாமல் வளிக்கட்டும். என்னால் மழைத் தடுப்பெய்யப்பட்டது. அத்தன்மை, கூட்டம், மனப் பொருத்தம், ஸுகம். இவற்றுக்குத் தக்கபடி இந்த இடம் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கும். மலை பெயர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்தப் பெரிய இடம். என்னால் நிறுவப்பட்டது. ஐந்து கீரோச வட்டமும், ஒரு கீரோச குறுக்கன்வும் உடையது. பெரியது மூன்று ஹோகத்தையும் ரக்ஷிப்பதற்கு சக்தி வாய்ந்தது. ஆய்ப்பாடியை ரக்ஷிப்பதற்கு கேட்பானேன்!"

58, 59, 60, 61. பிறகு வெளியிலிருந்து "ஹம்பர" சப்தத் துடன் கிககிண சப்தமும் ஆயர்களுடைய பெரிய மேக கர்ஜனையும் உண்டாகிற்று. பின்பு, ஆயர்களால், கூட்டங் கூட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பசுக்கள், ஆழமான குகையிடத்தின் நடுபாகத்தை அடைந்தன. மலையின் அடியில் மலைக்குத் தூண்டோம் உயர்ந துள்ள க்ருஷ்ணனும் ஒரு கையால் மலையை அதிதியைப் போலத் தாங்கினான். பிறகு ஆய்ப்பாடியின் குடும்ப ஸாமான்கள் [மாடு] கட்டப்பட்ட வண்டிகள், மழைக்குப் பயந்த ஆயர்கள் எவ்வோரும் அந்த மலை வீட்டை நுழைந்தனர்.

62. பின்பு ப்ரபு தேவேந்தரன் க்ருஷ்ணனின் தெய்வத்தனத் தையும் மீறின அத்தச் செயலைப் பார்த்து, தன் ப்ரதிஜ்ஞை பொய்க்க, மேகங்களை [பொழியாமல்] தடுத்தான்.

63. ஏழு இரவு முடிந்ததும், பூமியில் விழா விழந்த இந்தரன் மேகங்களால் குழப்பட்டு உத்தமமான (தன் வதானமான) ஸ்வரகதையைடைந்தான்.

64. ஏழு இரவு கழிந்து, தேவேந்தரன், ப்ரயத்ன மற்றவனானதும் ஆகாயம், மேகம் நீங்கி தெளிவடைந்ததும், சூர்யன் தன்குப்ரகாசிக்கும் காலின், பசுக்கள் அந்த வழியாக வந்தது போலே திரும்பிச் சென்றன. அந்த ஆய்ப்பாடியும் மறுபடியும் தன்னிடத்தையடைந்தது.

65. அந்த பரமாத்ம ஸ்வருடையும் (பக்தர்களுக்கு) வரமளிப்பவனும், எங்கும் வ்யாபித்தவனுமாகிய க்ருஷ்ணனும், அந்த கிரிராஜனை, மங்களத்தின் பரீதனாகி அதன் இடத்திலே வைத்தான்.

18-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

19ம் அத்தியாயம்

இந்தரானால் க்ருஷ்ணனுக்கு கோவர்த்தப் பட்டாபிஷேகம்

1. உவரமபாயனுர் சொன்னார் : கோவர்த்தன் மலேதூக்கப் பட்டதையும் ஆய்ப்பாடி தன்கு காக்கப்பட்டதையும் பார்த்து ஆச்சர்ய மடைந்த இந்தரன், க்ருஷ்ண தர்சனத்தை விரும்பினான்.

2. அவ்விந்தரன் நேற்ற (வெண்)மேகம் போல் உருவுண்டய மதநீர் பெருகும் ஐராவத யானை மேலேறி, பூமிமையடைந்தான்.

3. சத்ரு நகரங்களை அழிக்கும் அந்த இந்தரன் அனாயாஸமாகக் கார்யம் செய்யவல்ல க்ருஷ்ணன், கோவர்த்தன் மலையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தான்.

4. பெரிய தேஜஸால் ஒளிலீசும், ஆயர் வேடங்கொண்ட குழந்தை அழிவற்ற விஷ்ணுவைப் பார்த்து இந்தரன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

5. அந்த இந்தரன் ஸ்ரீவத்ஸ அடையாளமுடைய நீலோத்பல இதழ் போல் நீல நிறங்கொண்ட அந்த க்ருஷ்ணனை கண் படைத்த பயன் பெற்றவனாய், எல்லாக் கண்களாலும் கண்களாகக் கண்டான்.

6. மலை முதுகில் பூமியின் தேவன் போன்று பெருமையுடன் வீற்றிருக்கும் இவனை (க்ருஷ்ணனை)ப் பார்த்து, அந்த இந்தரன் வெட்கமடைந்தவனாய்.

7. நங்கு வீற்றிருக்கும் அந்த கிருஷ்ணன் முகத்துக்கு பாம்பையுண்ணும் பசுரிராஜன் [கருடன்] மறைத்து நின்று நிழல் செய்தான்.

8. ஏகாந்தத்தில் வனத்தைபடைந்து, இந்தரன், யானையை விட்டிறங்கி உலகவர்த்த மானங்களிலேயே நோக்குடைய அந்த கிருஷ்ணன் ஸம்பத்தில் (வளர்க்கத்துடன்) நின்றான்.

9. திவ்யமான, மாலை, பூச்சுக்களையுடையனும், வஜ்ராயுதத் தால் நிறைந்த கையையுடையனுமான அந்த ப்ரபு தேவராஜன், கிருஷ்ணன் ஸம்பத்தை யடைந்தவனாகவே சோபித்தான்.

10, 11 மின்னலுக்கு ப்ரகாசம் கொடுப்பதும் சூர்யனுக்கு ஒப்பானதுமான கிரீடதரனும். திவ்ய குண்டலங்களால் எப்போதும் சோபிக்கும் முகமுடையவனும். ஐந்து பூங்கொத்துக்கள் போன்றதை (பதக்கத்தை) யுடைய ஹாரத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, மார்பையுடையவனும் தாமரை போன்று உடலுக்கழகு செய்யும் மனோஹரமான கண்களாயிரத்தால் பார்ப்பவனுமான, இத்தகைய இந்தரன் தேவர்களைக் கட்டளையிட்டுப் பழகிய மேக தோஷம் போன்ற குரலை (அடக்கி திவ்ய ஸ்வரத்தால் இனிமையாகச் சொன்னான்).

12. இந்தரன் சொன்னான்: "கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! நீண்ட தோளா! பந்துக்களுக்கு மதிழ்ச்சியூட்டுபவனே! பசுக்களிடம் அன்புடைய உன்னால் தேவர்களுக்கும் மேலான காரியம் செய்யப் பட்டது.

13 யுகாந்த ப்ரளயத்தை செய்யக்கூடிய மேகங்கள் என்னால் ஏவப்பட்ட போது உம்மால் பசுக்கள் காக்கப்பட்டது அகர்ஷ்ட நான் மிக மகிழ்ந்தேன்.

14. உமக்கே போற்றப்பட்ட தனி சக்தியால், இந்தச் சிறந்த பர்வதம், ஆகாயத்தில் வீடு போல் தாங்கப்பட்டது.

15, 16 இதனால் யார்தான் ஆக்சர்யமடைய மாட்டான்? என் விழா, நிறுத்தப்பட்ட காரணங்கொண்டு கோபமடைந்த என்னால், ஏழுநாள் பேய் மழை பசுக்களுக்காக (அவைகளின் துன்பத்திற்காக) செய்யப் பட்டது. நானிருக்கும்போது, அனூரர் களுடன் கூடிய தேவர்களாலும், தருக்க முடியாதபொறுத்தநிசரிய அத்தகைய இந்தப் பெரு மழை உம்மால் தடுக்கப்பட்டது.

க்ருஷ்ண! மனித ஸுடலெடுத்து கோபப்படுத்தப்பட்ட விஷ்ணு தேஜஸ் முழுதையும் நன்றாக மறைக்கிறாய். இது எனக்கு மிகவும் பிரியம். ஆச்சர்யம்! விஷ்ணு தேஜஸ்ஸுடன் நீர் மனிதத் தன்மையடைந்ததும் தேவர்களுடைய கார்யம் அழிவற்றதாகச் செய்து முடிக்கப்பட்டதல்லவா! (இப்படி) நான் நினைக்கிறேன்.

19, 30 எல்லா கார்ய பலனும் வித்திக்கவே போகிறது. சிறிதும் குறைவுபடாது ஏனெனில் எல்லா கார்யங்களுக்கும் முழு முதல்வனான நீர்தேவர்களுக்குத் தலைவன். தேவர்களுள் ஒப்புயர வற்றவனாய் ஒருவரே இருக்கிறீர். என்வா? உவகங்களிலும் நிரந்தரமானவர் அந்த வோகங்களையே பரந்ததை (யோககேமத்தை) வகிப்பவர். உன்னைத்தவிர இரண்டாமவன் நான் பார்க்கிறேன். உயர்ந்த காரை பொறுப்பேற்பதில் முதல் ஸ்தானத்தில் செலுத்தப்படுகிறது. அது போலக் குடலாகனாகிய நீர் துண்பத்தில் முழுவிய தேவர்களுக்கு இருக்கிறீர். க்ருஷ்ண! பரப்ரஹ்மமான (உம்மால்) நியமிக்கப்பட்டு உம்மை (தவ்வுதனை) விவரித்து, உன் இருமேனில் கலந்தது உன்கம் மூலப்பொருள்களில் கலந்திருந்ததும் தனித்து ஸுட்டாது விளங்கும் ஸ்வர்ணம் போல் நீர் இருக்கிறீர். நீதான் நோன்றியாகியபகவான். ஸ்வயம்பூவெனும் ப்ரஹ்மஸ்ப்ததியினோயே யோ வயதினாலேயோ உன்னைப்பின் தொடர்வதோடு வினாவாகச் செல்பவன் நொண்டி போல் சக்தியுள்ளவனாகியானில்லை. ராகைகள் வலியும் சிறந்தது. மடுக்கனும் ஸமுத்ரம் சிறந்தது. புகழினும் கருடன் சிறந்தவன். நீயோ தேவரும் சிறந்தவன். த்மேஸ் அபாம்; துலயோகம்; அதற்கு மேல் பர்வதங்கள் பர்வதங்களுக்கு மேல் பூமி; பூமிக்கு மேல் மனிதர்; கம் மனிதலோகத்துக்கு மேல் ஆகாசம்; ஆகாசம் பறவைகளின் இருப்பிடமேன் சொல்லப்படுகிறது. ஆகாசத்திற்குமேல் ஸ்வர்க்கம் வழியாகிறது. கிரணத்தனையே ஸ்வர்க்கம் அதற்குமேல் ஸிமாண் போக்குக்குரிய பெரிதான தேவலோகம். அங்கு க்ருஷ்ண! தேவேந்தர பதவியில் நான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், ஸ்வர்க லோகத்துக்கு மேல், ப்ரஹ்ம லிஷிக் கூட்டங்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மயோகம் அங்கு சத்திரன் தகதிரங்கள் முதுவிய மஹாந்தளக்களின் ஜோதிப் பொருள்களின் இடம் அதற்கு மேல் கோ (பசுக்களின்) லோகம்; அதை ஸாத்வர் (தெய்வீகங்களில் ஒன்று) காக்கின்றனர். க்ருஷ்ண! மஹாகாசத் தில் உன்னா அது எங்கும் விரிபித்து மிகப் பெரியது. அதற்கு மேல்மேலே உமது த்மேஸ்மயமான இருப்பிடம் அந்த இடத்தை ப்ரஹ்மஸுரிபீம் (ப்ரஹ்மாலிடம்) கேட்டுவந்த நாங்கள் அறிவித்து மிகவுந்தகைய

31. (பூமிக்குக்) கீழே பாபிகளுடைய உலகம் நகரகேதகரிம வென்றும் கொடியது. கரிம யோகத்தில் மனிடனவர்களுது எல்லா கரிமத்துக்கு இடம் பூமி.

32. வா வலுக்கம் மைமான தொழிலையுடைய திணைபற்றவர்களுக்கு உதவிய இருப்பிடம். கம. புத்திசூய் பரம். பொருளிடத்தில் திணையெறச் செல்பதல்) தம. (இந்தரிய ஐயம்) குணங்களால் பூர்ளர்களான புறங்குமரக்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் இருப்பிடம்.

33. ப்ரஹ்மாவைக் குறித்து தபஸ் செய்கிறவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம லோகம் உயர்ந்த ஸ்தானம். கோ. லோகமோ. வென்றால் பகக்களுக்கே அந்த இடம் ஏற முடியாது.

34. வீரக்குஷ்ணா! (ஸாதுக்களை) துன்புறுத்தும் கஷ்டங்களைப் போக்கவல்ல தைர்யமுடைய கடமை செய்து முடிந்த உழவனாக துன்பப்படுகிற அந்த கோலோகம் ரக்ஷிக்கப்பட்டது.

35. உக. கோகனது வார்த்தையால் ஏவப்பட்டு நால் உலகையுடைய பந்தங்களே பெரியோனே! ப்ரஹ்மாவின் தும், உளது மான தெனரவத்தானேயும் வந்தேன்.

36. 37. க்ருஷ்ணா! நான் தீவ் ராசிக்குத் தலைவன். தேவர்களு தலைவன் இந்தரன். அகதியின் (காசியபர் பதவியின்) கர்ப்ப காமத்திற் கிணத்து துன்புறுத்தவந்தவன் (வரமணவதாரத்தில்) செய்யப்பட்டுள்ளேன். ப்ரபுஷே நான் உன்னுடைய திவ்ய ப்ரா க்ரமத்தால் உளது கீர்த்தியை வெளிப்படுத்தினேன். வ்ஷணுடைய எவ்வா வந்தையும் (தோஷங்களையும்) பொறுத்தனா வேண்டும்.

38. ப்ராணலின் ப்ராக்ரமம் வாய்ந்த க்ருஷ்ணா! உம்முடைய குளிர்த்த சேரலுபயால் திருவுள்ளத்தில் பொறுமை கொண்டு கோக்கனதும், ப்ரஹ்மாவினது வாக்யத்தை என்முலம் கேட்டாள் வேண்டும்.

39. 42. பகவான் ப்ரஹ்மாவும் ஆகாயத்திலிருக்கும் பகக்களும் உபஸமக்குறித்து அங்கு (ஆகாயத்தில்) வார்த்தை சொன்னார்கள்! உம்மீக்குரிய ப்ரணம்ரக்ஷணம் முதலிய மேலான செயல்களால் ஸந்தோஷப்படுத்தப் பட்டோம். உம்மால் பகக்களும் இந்தப் பெரிய தெய்வமோதும் ரக்ஷிக்கப்பட்டன. இதனால் நாகுதன் தானே களுடைய ஸந்தோஷமும், அப்படியே வருத்தியுடனாகியும் விழுமியதை கொடுத்தும் தருதல் உங்களுக்கு மிகுந்தது. (சிவரி

விடுத்தது. வெளிப்பட்ட ரிஷபங்களால், உழவர்களைத் தழுப்தி செய்கிறோம். புனிதமான (பால், நெய், தயிர் முதலிய) உவ்யங்களால் ஹவிஸ்ஸால் தேவர்களைத் திருப்தி படுத்துகிறோம். டீக்பாதி விருந்து வெளிவரும் கோமூத்ர கோமயங்களால், ஸ்ரீதேவியை (வக்ஷமி தேவியை) த்ருப்தி செய்கிறோம். ப்ரபுவே இன்றுமுதல் நீவிர் எங்களுக்கு குரு அல்லவா, ப்ராணைகளைக் கொடுக்கும் மஹா பாவான் நீவிர் எங்கள் அரசன் எங்கள் இத்தரனும்.

43. ஆகவே, நீர் திவ்யமான பால் நிறைந்து என் கைகளால் கலிக்கப்பட்ட இந்தத் தங்கக் குடங்களால் இப்போது அபிஷேகம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

44. நான் தேவர்களுக்கு இத்தரன் அல்லவா, நீர் பகைகளுக்கு இத்தரனாயிருக்கும் தன்மைவை அடைந்துள்ளீர் உலகில் ஜனங்கள் உம்மை 'கோவிந்தன்' என்று என்மென்றும் வுதிப்பார்கள்.

45. அடியேனுக்கு மேல் இத்தரனாக நீர் பகைகளால்தயவராக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக ஸ்வர்க்கத்தில் தேவதைகள் உம்மை உபேந்தரன் என்று கானம் செய்வார்கள்.

46. இந்த நான்கு மஹா மாணவிகள் எனக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இவைகளுள் பித்திய பாதியாகியாகிய சரத்த காலத்தை உமக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

47. இன்று முதல் வர்ஷாகாவ முன் பாதியாகி இரண்டு மாதங்கள் எனக்குக் கொடி (ஏற்ற விழா) அதற்குப் பிறகு நீர் பூஜிக்கப்படுவீர். அந்தக் காலத்தில் (சரத்தகாலத்தில்) மயில்சை என்னால் ஏவப்பட்ட மேக நீரால் உண்டாகிய மத்ததை (மத அடைபாளமான) நாட்பத்தை விடப்போகின்றன.

48. மேகம் போல் சப்திக்கிற மற்ற எக்ஷா ப்ராணிகளும், என் விழாக்காலம் கழிந்ததை விசாரித்தறிந்து மகம் அடங்கி குரல் மல்கி சாத்தமடைகின்றன.

49. ஆயிரம் கிரணங்களையுடைய தூய்மை தன் தேஜஸனால் தூக்க வெப்ப மூட்டிக்கொண்டு, தாசைக்கு அகன்றபர்களுக்கு இடம் தரவில்லை (நெந்து) திக்கை அடைப்பப்போகிறேன்.

56. பிறகு சரக்காலை வந்ததும் மயில்கள், கிணங்குதலை விடும்புகின்றன. பறவைகள் நீர் விழ்ச்சிகளிலும், நீர் பெருக்கிலும் துலத்தை பாசித்துப்பருகுகின்றன. நதிகளின் மனம் தட்டுகளில் ஹம்ஸமும் ஸாரஸ பறவைகளும் நினைத்துள்ளன. கரேளா பறவைகள் மதங்கொண்டு திரிபுகின்றன. பசுக்கள் மிக மகிழ்ந்து பரவி நிறைபுகிறுகின்றன. உலகிற்கு நீரைப் பொழிந்து மெகங்கள் திரும்பின. வாள் போல் ஒளிவிடும் ஆகாயத்தில் அன்னப் பறவைகள் ஸஞ்சரிக்கின்றன. நீர் தேக்கங்களிலும் ஏரிகளிலும் நடைவாழ்கின்றன. தடாகங்களிலும் அழகிய தெளிந்த நீர் நிலைகளிலும் முதிர்ந்து வணங்கிய கருப்பு நெல் கொண்ட வயல் வரிசைகளிலும் ஓரங்கள் வற்றி நடுவில் நீர் போக்கு ஆரம்பத்தை உடைய நதிகளிலும் தாமரைகள் தோன்றுகின்றன. செழித்த பயிர்களை உடைய எல்லைப் புதங்கள் முனிவர்களின் மனதையும் கவர் கின்றன. பெரிய ராஜ்யங்களுடைய பூமி மனழக்கால முடிவில் அழகு மிகுள்ளது. எல்லா அழகு மிக்க வழி வரிசைகளில் பழங் களும் புற்களும் நிரம்பியுள்ளன. நாடுகளில் கரும்பு வளர்கள் செழித்துள்ளன. எங்கும் யானைகள் ஆரம்பிக்கப் பருகின்றன.

56. இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தில் (விஷ்ணுவாகிய) நீர் துயில் உணர்ந்ததும் புளையமான சரக்குத் ஆரம்பிக்கிறது.

57, 58. க்ருஷ்ண! ஸர்வர்க்க லோகத்தில் போல் இந்த லோகத்தின் மனிதர்கள் மஹந்தரனாகிய என்னையும் உபேந்தர நாகிய உபமையும் உச்சியில் தவஜ உருவங்கொண்ட தவஜஸ்தம்பங் களில் (ப்ரதிஷ்டை செய்து) விழா கொண்டாடுவார்கள்.

59. தம்முடைய மஹேந்தர உபேந்தர பெயர் கொண்ட இந்த அழியற்ற சரிதத்தில் (விச்வாஸமுள்ளவர்களாய்) எந்த மனிதர்கள் வணங்குவார்களோ அவர்களுக்கு அநீதி ஏற்படுதல் இல்லை.

60. பிறகு யோகத்தை யறிந்த தேவேந்தரனும் திவ்யமான பால் நிரம்பிய அந்தக் குடங்களை பெடுத்து, கோவித்தனுக்கு அபிஷேகம் செய்தான்.

61. பசுக்களும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து உட்கூத்தலைவர்களாகிய காளைகளுடன் பால் தாரை யோடு கடிய ஸ்திர்மங்களால் அந்தநாளுக் க்ருஷ்ணனை அபிஷேகம் செய்தன.

71. உமது அத்நைபிடத்திற் என அம்சமாகப் பிறந்து என
பேர்வவே யிருக்கிற அவன் (அர்ஜுனன்), உம்மால் காக்கத்
தக்கவன். கௌரவிக் கத் தக்கவனும் கூட, நன் பனாகவும் சேர்த்துக்
காங்ளப் பட்டமெ

72. உம்மால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு, உமது ஒழுக்கத்தைப்
பின்பற்றி, உமது வசத்தின்குந்து மிக்க, சேர்த்தியடைவான்.

73. பாதவம்சத்துக்குக் கிறந்த வில்லாளியும் (ஆவான்)
அந்த வம்சத்திற்குத் தக்கவனும் ஆவான். தீர் இல்லாமல்
ஸந்தோஷப் படவுமாட்டான்.

74. புருஷோத்தமனான உம்மிடத்திலும், அந்த அர்ஜுன
னிடத்திலும் தான் பாத வுத்தம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
இருவருடைய சேர்க்கையில் எல்லா அரசர்களும் நாமடைவார்கள்.

75. க்ருஷ்ண! இவ்விதம் (மேல் கூறியவாறு) சிஷிகள்
நடுவிலும், தேவர்களும், நடுவிலும், என்னும் ப்ரதிஜ்ஞை செய்பப்
பட்டது, என்னும் குஷ்ரேஷ்டன் அர்ஜுனன் என்னும்
புத்ரன் குந்தியிடம் மருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளான்.

76. அவன் (அர்ஜுனன்) அந்தரங்கனின் ப்ரத்தவத்தை
(மேலான விதையைய), அறிந்தவன், விக் இழுப்பதின் வல்லவன்
சங்கர வுத்தம் செய்யும் எல்லா அரசர்களும் அவனிடத்தில் அடக்க
மாடார்கள்.

77. அவன் ஒருவனே போரில் வல்ல குர்க்கனான அரசர்
கூனிக், அக்ஷௌஹினி (படைகளின் பெரிய தொகை)களைப் பேரார்
முறைப்படி மரணமடைவிப்பான்.

78. விக்விச்வாவகத்துடன், அம்பு விரும் முகறைய ப்ரபுல
உம்மைத் தவிர, வேறு எத்த தேவர்களும், அரசர்களும் பின்பற்ற
வல்லவரல்லர்.

79. அவன் வுத்தத்தில் அமக்கு உடனிருப்பவனாகவும், பந்து
யாகவும் ஆவான். கோவிந்தா என் பொருட்டு உம்மால்
அவனுடைய நெருங்கிய சேர்க்கை, ரக்ஷணம் செய்வத் தக்கது.

80. தான் எப்படியோ அப்படியே (அவனும்) உம்மால்
அப்போதும் கடாஷிக்கப்படவும் சேராட்டப்படவும் தக்கவன்.

மேலும் கொங்குகளை எப்போதும் கருத்தில் கொள்ளுதி - கேட்கி-
அர்ஜுனனையும் கொள்வீர் வேறுமீ.

81. உம்மால் அவன் பெரிய யுத்தங்களால் எக்காலத்திலும்,
நன்றி காக்கத்தக்கவன். உம்மால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அவன்
விஷயத்தில்தான் சக்தியுள்ளவன் ஆகான்.

82. க்ருஷ்ணா! அர்ஜுனன் அடியேனாக திருவுள்ளத்தில்
கொள்வீர் வேறுமீ. அடியேன் அப்பிராந்தம் கமித்து அந்தரங்க
முன்மொக உமது ஆதமாலாகவே கொள்ள வேண்டும். எப்போது
அடியேன் உமக்கு நிதய அந்தரங்கனே அப்படியே உமக்கு அந்த
அர்ஜுனம்.

83. உம்மால் மஹாபரியின் கையினிருந்து முன்று அங்கங்கள்
இந்த உலகங்கள் துயித்து, தம்பன் முன்றகொண்டு, அடியேன்
தேவர்களுக்கு அரசனாக ஆக்கப்பட்டேன்.

84. உம்மால் ஸதயன் கீழும், ஸதய: யஜுருமுர்த்தியாகவும்
ஸதய: பராக்கரம் குகவும் அறித்து தேவர்கள் ஸதய: பாவத்தர்
(மஹா விஸ்வாஸத்தோடு) உம்மை நெருங்கி சத்ரு நரிசு விசுவ
மாக சரணம் அடைகிறார்கள்.

85. உமது பிதாவின் ஸதேவா தரி பிள்ளையும், என் புத்ரன்
மான் அந்த அர்ஜுனன் என்பான், உமது கூட்டவே இருப்பவனாக
உமது நட்பை அடையட்டும்.

86. க்ருஷ்ணா! போர்: முனியின் யுத்தம் செய்யும் அவர்க
சர்க்கும் பெற்றுப்பு (அவன்) இருக்குமிடத்தினோ, அல்லது
விட்டிலோ, கானையினால் போல், ஸதர் உம்மால் ஏற்கத்தக்கது.

87. க்ருஷ்ணா! வரப்போவதை யறிந்து உம்மால் கம்மன்
வருமான தும், அரசர்களுடைய அந்த மஹாயுத்தம் நாற்புறமும்
உண்டாகும்.

88. அந்த யுத்தத்தில் மனிதர் தன்மை மீறிய செயலுடைய
வீரர்களின் வெற்றியைப் பெற்றது பவிப்பவன் அர்ஜுனன், உம்மை
புகழ் அடையட்டும்.

89. க்ருஷ்ணா! அச்சயதா! அடியேனும், தேவர்களும்,
ஸதயமும் உமக்கு பரியமாகவும் அடியேனது இந்த வார்த்தையை
முழுதும் செய்தருளவேண்டும்.

90. கோலித்த பட்டாபிஷேகம் பெற்ற க்ருஷ்ணன், பரிதி கொண்ட மனதுடையனாய் புதிற் வார்த்தை சொன்னான்.

91. "சகிபதே! இத்தரா! தேவா! உன்னைப்பார்த்ததால் பரிதி யடைந்தேன். உன்னால் சொல்லப் பட்ட இது, 99 சிறிதும் விடப்படமாட்டாது."

92. உன் கருத்தை அறிவேன், அர்ஜுனன். பிறப்பும், அறிவேன். மஹாத்மாவான பான்னடுவுக்கு, என் அதை விளக்கம் செய்து கொடுக்கப்பட்டதையும் அறிவேன்.

93. யுடனும் அருளப்பட்ட குத்தி குமாரனாய் புதிற் றாரையும் அறிவேன். வாய்வால் அருளப்பட்ட (குத்தி) புத்ரன் பிமனெனதையும், அறிவேன்.

94. அஸ்வினி தேவந்தகளால் அருளப்பட்டு மரத்தேவி வயிற்றை யடைந்த நகுலன் ஸஹதேவன், என்னும் புன்யாத்மக ளான இரு பிள்ளைகளையும் அறிவேன்.

95. அதையின் கன்னிப் பருவத்திலேயே சூர்யனால் முதன் முதலில் அருளப்பட்டு தேரோட்டியின் (வரைப்பு) பிள்ளை அர்ஜுனனையும் அறிவேன்.

96. த்ருதராஷ்டிர புத்ரர்களான துர்யோதனாதிகள் எல்லோரும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள், என்வந்தையும் அறிவேன். நிஷி சாபமாகிய இடி விழுதனால் உன் பாகிய பாண்ட மரணத்தையும் அறிவேன்.

97. உன் பாகிய பாகிய தேவர்களின், ஸுகத்தின் பிபாருட்டு ஸ்வர்கத்துக்குப் (நீ) போ, என் கன்மன் அர்ஜுனனின் கந்த குலனாய் வல்லவனாகமாட்டான்.

98. அர்ஜுனன் பொருட்டு, பாரத மஹாயுத்தத்தில், குத்தியுடன், அந்த பாண்டவர்கள் எல்லோரையும் குறை யில்லாமல் காப்பிபன்.

99. இத்தரா! உன் பிள்ளை அர்ஜுனன், என்னை என்ன சொல்லுகிறான், அதை, உன் ஸ்னேஹத்தால் தட்டப்பட்டவனாய் (அவன்) பன்யாள் பேசல் செய்வேன்."

100. தேவநதர் பரகையு ஸத்யஸந்தன் க்ருஷ்ணன்
அத்த பரிய வார்த்தையை தேவிக் கேட்டு ஸ்வர்த்ததை
யடைந்தான்.

19-ம் ஆத்தியாயம் முற்றும்

20-ம் ஆத்தியாயம்

ஆயிராளால் போற்றப்பட வு க்ருஷ்ணன்

நான்கு அடிகள்

1. வைஷ்ணவகுர் சொல்லு இத்தரங் சென்றதும் பிறகு
கேசவர்த்தன் தாரணத்தால் ஸ்ரீமாத் ஆகிய க்ருஷ்ணன் ஆயர்
கனால் கொண்டாட்டப்பட்டு ஆப்சேரினையே அடைந்தான்.

2. 3 கோப வ்ருத்தர்களும் கூடவிருக்கும் பந்துகளும்
கொண்டாடுகின்றனர். தன்யர்களானே உன் திவ்ய செயல்
களாலும் நீதியினாலும் அனுகூலிக்கப்பட்டோம். தேவர்கள்
பொத்த பராக்ரமம் வாய்ந்தவனே! கோவிந்தனே உன் க்ருஷ்ண
யால் பசுக்கள் மழைப் பயத்திலிருந்து கரையேறின நாய்கள்
பெரும் பயத்திலிருந்து கரையேறினே.

3. பசுக்கள் தலைவனே! உனது அமானுஷமான செயல்களை
பார்க்கிறோம் க்ருஷ்ண! இதை மகிழைத் தாங்கியதால் உன்னைத்
தெய்வமாக அறிகிறோம்.

4. (பந்திரோடு) வ்ருத்தர்களில் நீ யார்? பலவானா? நீ
ய்ருத்தர்களில் அன்பு வ்ருத்தர்களில் யார்? க்ருஷ்ணனே
(வணுதேவன்) நந்தன் உனக்குப் பிதாவானது எதற்காக உன்
பனமும், பாவுகரிடையும் எங்கள் குலத்தில் நீசப் பிறப்பும் திவ்ய
செஷ்டையும் இவைகளால் எங்கள் உன்னங்கள் ஸந்தேதரம்
வொன்றின்றனர்.

5. 6. 7. 8. கோப வேஷத்தோடு எங்களுடன் ஏன் விளையாடு
கிறாய்? இது நாழிவல்லவா? உலகக் காக்கும் வோகபான [மஹா
வில்லு] தேவனைப் போல் பசுக்களை நன்கு காக்கிறாய் என்ன உதி
நீ தேவனா? அயூரனா? யகனா? அல்லது கந்தர்வனே தானே
அத்தகைய நீ எங்கள் பந்துவாகப் பறந்திருக்கிறாய்! உனக்கு
வணக்கம்.

9. நீ ஏதோ ஒரு கார்யத்திற்காக உன் இச்சைப்படி இங்கு
வரிக் கிறாய். ஆதலால் நாங்கள் எல்லோரும் உன்னைப் பின்பற்றி
வோம். உன்னைச் சரணமாக அடைந்தோம்.

10. கருவுண்டாயினால் கோண்டு நாமரைத் தண்ணீர் கருவுண்டாயின், ஆயர் சொக்கெட்டு புவிநிப்பி கொண்டு கருவுக்குக்கும் எல்லா பத்துக்களையும் நோக்கிச் சொன்னார். தங்கை எல்லோரும் எங்கே எப்படி பயங்கர கருவுண்டாயினால் தங்கை உத்திரர்களோ அப்படியே நான். நமஸ்கரித்துப் பிறந்த பந்து என் நான் நாமரைத் தண்ணீர் கொண்டு.

11. 12. (தான்) உயர்ந்தபடி சொன்னார். கேட்டப்படி வேண்டியது அவ்வப்போதும் [கரு] மெய்யம் கொடுப்பார்க்கப் பட்டிருந்தும். பிறகு காதல் கேட்டார்கள்.

13. உயர்ந்தபடி என்னப் பார்த்தும், பெருந்திட்டுத் தேவன் போன்ற சோம்பையுடைய இந்த பந்து கொண்டுட்ட தக்கவனானும், இந்த அனுக்கரணம் [சகித்தம்] எனது அருள் தூரயத்ததிகாள் என்ன காரியம்?

14. கருவுண்டாயினால் இவ்வகை சொட்டப்பட்ட அந்த எல்லா ஆயர்களும், வாய்முடி. திடமான மென்மையுடையவர்களாய், நூற்றினைகளில் சென்றனர்.

15. கருவுண்டாயினால் நள்ளிரவில் பந்தரனுடைய பெளவன் [சோம்பையுடன்] வந்ததையும், சந்தகான் அழகிய இரவுவரும் பார்த்து, சந்தோஷமாகிடுக்க விருப்பினான்.

16. பந்தரனுடைய விருப்பினான் அப்போதி லீதினில், அவர் கருவுண்டாயினால் கருவுண்டாயினால் சந்தகான் பந்தரனுடைய விருப்பினான். ஏற்பாடு செய்தான்.

17. விரன் கருவுண்டாயினால் மிக்க பலமுடன் ஆயர்களை சந்தை விடச்செய்தான். பரபுவான அவன் காட்டில் எருதுகளை (ஒட்டிட்டு) முத்திர்போல் (கேட்டியாகப்) பிறத்தான்.

18. அமயமறிந்த கருவுண்டாயினால் இரவில் (புவதிகாச) கோப கருவுண்டாயினால். பரவலாழ்த்து. பெளவன் பந்தரனை ஆதரித்து. அவர்களுடன் மகிழ்ந்தான்.

19. அந்த அழகிய ஆயர்களுடன் இவன், முதிய அடைந்த மந்திரன் போல். அழகிய அவன் முத்திரை கடைத்தவனானும் பகுதினாகி.

20. மஞ்சள் வர்ணத்தால், நனைத்து, பொன்னிறமான பட்டாடையால், மங்கல வஸ்தரமணித்த க்ருஷ்ணன், அழகு பிக்கலனாக விருந்தான்.

21. கட்டப்பட்ட தோன்வனங்கள் கவிந்து, அழகிய வனமாயினால் ப்ரகாதிக்கிரவனால், கோலிந்தன், அந்த ஆய் ப்ரபாயை சோபையடையச் செய்தான்.

22. ஆய்ப்பாடியில் சோபையுள்ள அவனது விதித்ரமான செயல்களைப்பார்த்து, கோப கன்னிகைகள், அப்போது "தாமோதரா!" எனும் நாமத்தைச் சொன்னார்கள்.

23. அந்த உத்தம கோபிகள், கைவங்கனால் நிமிர்ந்த மார்புகளால் அவனை, மிகவும் துன்புறுத்துகின்றனர். முகத்திற் கழல்கிற கண்கள் கொண்டு ஆர்ப்புறுகின்றன.

24. க்ருஷ்ண சேர்க்கையில் ப்ரியமுடைய அந்த கோப ஸ்த்ரீகள், அன்னையர்களாலும், கணவர்களாலும், உடல் பிறந்தாராலும் தடுக்கப்பட்டு, இரலில் க்ருஷ்ணனைத் தேடுகின்றார்கள்.

25. அந்த கோப கன்னிகைகள் எல்லோரும், இரட்டையராக (கோபிக்கு க்ருஷ்ணனாக பாலித்து வட்ட) தரிசையாக நின்று மனோஹரமான க்ருஷ்ண சரிதையை (கோபிகரீதம்) பாடிக்கொண்டு மகிழ்ந்தனர்.

26. யௌவன பாவத்திய அந்த உத்தம கோப ஸ்த்ரீகள் க்ருஷ்ண ஸ்த்ரீகள், தாம் க்ருஷ்ணனாகப் பாலித்து, நடிப்பவர்களால், க்ருஷ்ணனிடத்தில் செலுத்தப் பட்ட கண்களையுடையராய், க்ருஷ்ணனின் நடையை அப்படியே நடிப்பவராய் ஆனார்கள்.

27. அப்படியே மற்றும் நில ஆயர் பெண்கள், தாமும் போடும் கைகளுடன், அந்த க்ருஷ்ணனின் சரிதத்தை பாடிக்கொண்டு வனங்களில் ஸஞ்சரித்தனர்.

28. அந்த ஆயர் பெண்கள், க்ருஷ்ணனின் கவித்து, பாட்டு வினையாட்டு, புன்கிரிப்பு, பார்வை முதலியவற்றை நடித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் விளையாடுகின்றனர்.

29. தாமோதரனையே கருத்தில் கொண்டு அந்த உத்தமப் பெண்கள், (க்ருஷ்ண சரிதத்தில்) பாவத்தில் ஈயித்து வினையாடி பாடிக்கொண்டு ஸுகமாக ஆய்ப்பாடியை அடைந்தனர்.

30. கோலம்து : துலியாக் பூசப்பட்ட - உடையெனைய
அப்பென்கை : தனக்கு மந்திரகொண்ட அனையாடாண்மப், பென
பாடிகை : பொன் கருவாடை : மெழுகித்துக் கொண்டு : பின்
கொண்டுகை :

[illegible]

38. காம தாகம். கொண்ட ஆயர். பெண்டன். இரவில் அறுபுலத்துள் ஆழ்த்தவர்களாய். இத்தக்ருஷ்ணனின் தாமரை போன்ற பூக்களைப் போக்கிரளத்தின் மூழ்கிப் பருகினார்.

33. தீர்நீ தீர்நீ என்று பெயர் உவ் யுளழங்கும் அந்த
உருஷனானிடம் அந்த உத்தம பெண்டிர் மகிழ்ந்து தாமோதரனால்
சொல்லப்பட்டு வெளிவந்த லார்தைதனய் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

36. பொருத்தமாக இயங்கிப்பட்டு கைகொப்பப்பட்டு 'அந்த' கோபிகளின் குழக்கள்' வலி கைந்து. அலிபுத்து, கந்தகங்கள் வலியில் பரக்கி.

35. இவ்விதம் நடந்திருப்பதால் கோபிகளின் விட்டாவதனை களால் அளங்கரிக்கப்பட்டு சத்திரனோடு கூடிய சரத்திரால் இரவுகளில் ஸு கமான் மிழந்தான்.

சென்னை, 20ம் அக்டோபர் (புதுவா) -

21-ம் அத்தியாயம்

அரிஷ்டம் என்னும் காரணம் அளவற்றதாயிற்று.

1. **புறப்பாபயனர்** : நோக்கம் : ஒரு சமயம் கிருஷ்ணன் ராஸ்கிரீஸ்டயில் ஆழ்ந்திருக்கும் போது ஆய்விப்பாடினவ துருங்கச் செய்திற மதக்கொண்ட 'அரிஷ்டன்' எனும் காளை (அணுரன்) காணப்பட்டான்.

2. அமைத்த கொள்கை: கட்டுமைவாதமும் சுதேசமேகத்தையும் போன்ற நிறம், அரசியலின் கொள்கை, சூரியன் போன்ற கொள்கை, கால் முறையில் கரிமியலின் சூரியமேகம் இத்தகைய அருப்பம்

(அஸூரன்). இன்னொரு யமன் போல் இருந்தான். உதடுகளை அசைத்துக் கொண்டும், நாக்கால் தக்கிக் கொண்டும், கர்வத்தால் வாலைத் துக்கிக் கொண்டும், கடினமான திழிலுடனும், திழியால் முன்பார்கம் உயர்ந்தும், உடலு பரிமகணத்தால் எவராலும் வெவ்வேறு முடியாத படியும் சாணியாலும் முத்தாத்தாலும் மேல் பூச்சுடனும், பசுக்களுக்கு மிகவும் பயத்தைச் செய்யும், பருத்த இடுப்புடனும், தடித்த முகத்துடனும், வலிய முழங்காலுடனும், பெரிய வயிறுடனும். கொம்புகளைத் தாழ்த்திக் கொண்டு போக்குடனும், தொங்கும் கழுத்துத் தோலுடனும், பசுக்கள் மேல் ஏறச் செய்க் கொண்டும், மரத்தை முட்டி அடையாளம் செய்யப் பழுட்ட முகத் தோடும் போக்குக்குச் சித்தமான கொம்பு நுனியுடனும், சத்த விரும்புபவர்களை அறித்தும், பயங்கர ரூபத்தோடும் பசுக்களைத் துன்புறுத்துபவனுமாகிய அரிஷ்டன் எனும் அஸூரன் விரும்பப் பூத்துடன் தொழுவங்களில் சுற்றி வேகமாக ஓடுகிறான்.

8. பசுக்கள் கர்ப்பத்தை நழுவச் செய்து கொண்டு (பயங்கரமாகப்) போகிறான். தலையிற்றுப் பசுக்களைப் பருவமிக்காத காலத்தில் அடைகிற சபலரூப ஸஞ்சகித்தான்.

9. கொம்பை ஆயுதமாகவுடையவனும், கொடியவனும், கெட்ட திமிர் கொண்டவாறுமான அந்த அஸூரக்காளை பசுக்களை அடிப்பவனாக (எதிர்த்து) சண்டையில்தாழ், தொழுவங்களில் ஸந்தோஷ மடையவில்லை.

10. சிறிது நேரம் கழித்து, பலம் மிகுந்து யமன் வசத்தில் அகப்பட்ட அந்த அஸூரக்காளை தேசவனுக்கு முன்னால் வந்தான்.

11. அந்த பலம் மிக்க அஸூரன், அங்கு பலாத்காரமாக பசுக்களைத் துன்புறுத்தி காலை, காலைக்கன்றுகள், மற்ற கன்றுகள் ஒன்றுத் தொழுவிலினாமக் (ஒட்டி) செல்து விட்டான்.

12. அதே ஸமத்தில், க்ருஷ்ணன் பக்கவில் அடைந்த பசுக்களை யமன் வசத்தில் இருக்கிற, அந்த துஷ்டாத்மாவான (அவ் வஸூரன்) நடுங்கச் செய்தான்.

13. இடிகுடிய மேகம் போன்ற அம்மஹா அஸூரன், கர்ஜித்தான். க்ருஷ்ணன் தான சப்தத்தினாலும் ஸூர்வகர்ஜனைகளாலும் அவ் வஸூரன் மயங்கச் செய்தான்.

14. கோவிந்தன், வருஷப் ரூபங்கொண்ட அணுரனைத் தொடர்ந்தோடினான். அந்த அணுரன் க்ருஷ்ணனை நோக்கி, மகிழ்ச்சி, காட்டும் வலையும் கன்களையும் உடையவனாய், கோபங்கொண்டு, குளம்பாலு (மண்ணெலெட்டும்) தாள் சப்தத்துடன் புத்தத்தை விரும்பி, கர்ஜித்தான்.

15. ஓடிவரும், அயோக்யனான காளை ரூபங்கொண்ட அவ்வணுரனைப் பார்த்து, க்ருஷ்ணன், அசைவில்லா மலைபோல் அந்த விடத்திலிருந்து நகரவேயில்லை.

16. க்ருஷ்ணனின் வயிற்றில், நோக்கை வைத்து, உயர்த்திய முகத்துடன், க்ருஷ்ணனின் நாசத்தை விரும்பி விரைவாக துள்ளிக் குதித்தான்.

17. (தன்னை) நோக்கி வேகமாக, தடுக்கமுடியாது ஓடிவரும் அந்த அணுரக் காளை, கருத்த திமூடைய காளை போன்ற க்ருஷ்ணன் எதிர்த்துப் பிடித்தான்.

18. மஹா வருஷம், சாதாரண காடையுடன் போல, க்ருஷ்ணன் (அந்த) அணுரக் காளை நன்கு மோதினான். பிறகு அந்த அணுரக் காளை வாயிலிருந்தும், முக்கிலிருந்தும், சப்தத் தோடு துரையைச் (கக்கினான்) வெளிவிட்டான். போரில் பரண்பரம் தாக்கிய உடலையுடைய, க்ருஷ்ணனும், காளை அணுரனுமாயிய அவ்விருவரும், மழைக்காலத்தில், ஒன்று சேர்ந்த மேகங்கள், போக் விவங்கினர்.

20. கொம்புகளின் நடுவில் காலை வைத்து, திமிர் பவத்தை அடக்கி, அரிஷ்டனின் கழுத்தை, நனைத்த வஸ்திரத்தைப் போல் நகக்கிப் பிழிந்தான். அந்த அணுர காளைபின்

21. யமதண்டம் போன்ற, இடது கொம்பைப் பிடுங்கி மறுபடியும் அதனுடைய முகத்தில் அடித்தான். மிகவும் அடிக்கப்பட்ட அணுரன் இறந்தான்.

22, 23. கொம்பொடிந்து, வாய் உருக்குவிந்து, கழுத் தொடர்ந்த அவ்வணுரன், ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு, நீர்தாரையுடன் உடிய மேகம்போல் விழுந்தான். கொழுந்த வருஷபாணுரன், க்ருஷ்ணனால் கொல்லப் பட்டதைப் பார்த்து, எல்லாப்ராணிகளும் இந்த க்ருஷ்ணனின் செயலை "நன்றுநன்று!" என்று எங்கும் துதித்தனர்.

24-ம் தாமரை போன்ற கனகையுடைய அந்த உபேந்திரனுடைய
தொண்டை அஸுரனைக் கொன்று, அழகிய சந்திரனுடைய இரவி
பிறப்படியும் ராசகிரிடை செய்தான்.

25-ம் எல்லா தேவர்களும் இந்தரனைப்போல் அந்த எல்லா
ஆயர்களும், மகிழ்ச்சியுடன் தாமரைக்கண்ணன், கிருஷ்ணன்
புரஸித்தனர்.

21-ம் அமுற்றிற்று

22-ம் அத்தியாயம்

கம்ஸனிடம் மத்திராலோசனம்: ராம
கிருஷ்ணரை அக்குர்முலம் வில்விழாவிற்
மதுரை அழைத்தல்

கம்ஸம்பரியன் சொன்னான்: ஆய்ப்பாடி அடைந்த
கிருஷ்ணன், வருத்தியடையும் நெருப்புப்போல் சொன்ன
கேட்டு அவனிடமிருந்து பயத்தை எதிர்பார்த்து கம்ஸன் மிகுந்த
கலக்கத்தையடைந்தான்.

2-ம் புதுகை கொல்லப்பட்டான்: கோவர்த்தனம் மலை தாக்கித்
தரங்கப்பட்டது: இந்தரன்கட்டளை வினாயிற்று: காளியன் தோய்
கடிக்கப்பட்டான்: தேனுகள் இனத்துடன் அழிக்கப் பட்டான்
புரஸம்பன் வீழ்த்தப்பட்டான்: உகந்து செய்ய புரித்து பசுக்கள்
காக்கப்பட்டன: பிமல்கொண்ட அரிஷ்ட நூரக்கர்கொல்லப்
பட்டது கோபர்கள் ஆனந்தப் படுகின்றனர்: தாசமும், தோன்றி
மஹாபயம் நெருங்கிய ஸமயம் (உரலுடன் பிணக்கப்பட்ட)
கிருஷ்ணனும், மரங்கள் இழுத்து வீழ்த்தப்பட்டன, அப்படியே
சகடாஸ்ரனும் (தள்ளி வீழ்த்தப்பட்டான்) வருத்தியடையும்
சத்ருக்களிடத்தில், நன்குத்தற்கரிய அச்செயல்களைக் கேட்டு
மதுரை மன்னனாகிய கம்ஸன், தன்னை, துரதிர்ஷ்டம் பிடித்தவன்
கவே எண்ணினான்.

3-ம் உணர்ச்சியற்ற. இந்தரியங்களை உடையவனாய்
உயிரிழந்தவன் போலக் காணப்பட்டான்.

4-ம் தாழ்ந்த குமதரை ஓசையடங்கி மௌனமாயிருக்கும் இரவி
தேவர்களுக்கு ஸம்மான வஸுதேவர் கங்கர். ஸதயகன்
யிருந்து கங்கர் தம்பி, போஜன், வைதரணன், மிக்க பலமுடை

விசத்ரு: பயமுட்டும் தர்பஜ்ஞன், பெருஞ்செல்வன். விசத்ரு
கொடைஎன்னல் பூரிதேதன், பூரிஸ்ரவன். ஆகிய எல்லாப் பந்துக்
களையும், பாதவர்களுடைய, வரவழைத்து "கேளுங்கள்" என்று
அழைக்கக் கடுமையான கட்டளைபுடைய மதுரை மன்னன்
உரையேன் குமரன் ராஜாகம்ஸன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

12. நீங்கள் எல்லா கார்பங்களையும் அறிந்தவர்
வேதங்களைக் கரைண்டவர்; நீதி சரிகைகளில் ஸைந்தர்;
சுமார் தத்தகாமம் (முன்னறி) அனுஷ்டிப்பவர்; செய்ய வேண்டிய
புறநகர் செய்பவர்; பூமிக்குத் தேவர் போன்றவர்;
புறநகர் ஒழுக்கத்தில் திணை திற்பவர்; அசைவற்ற
மகன் போன்றவர்; ஆடம்பரச் செவ்வற்றவர்;
எல்லோரும் குருகுல வாஸம் செய்தவர்; ராஜ்யவிலக மந்திர
வேதனைகள் நன்கு அறிந்தவர்; எல்லோரும் தனுர், வேகத்தின்
கரைகண்டவர்; உலகிற்குப் புதுத் திபங்கள், வேதார்த்தங்களைத்
சொல்ல ஆசைப் படுகிறார்; நான்கு ஆப்ரமங்களின் (ப்ரதம்,
சர்ப, க்ருஷ்ண, வானப்ரஸ்த ஸத்யாஸ) தத்துவத்தை அறிந்தவர்
நான்ருவரினங்களுடைய க்ரமத்தை நன்கு அறிந்தவர்; நீண்ட
சுதிராட்டைச் (சட்டத்தை) சாப்பவர்; நீதி உறிந்தவர்களுக்குத்
தலைவர்; சத்ரு ராஜ்யங்களை அழிப்பவர்; சரன் புருத்தவரைக்
காப்பவர்; இவ்விதம் குறைவற்ற ஒழுக்க முடையவர்களும்,
பூமிநிலைகளும் (முறைப்பாமை) செய்பவர்களும் ஆகிய
உய்தவர்களுக்கே போகக் கூட அனுகூலிக்கப் பட்டதற்கும்

18. பூமியைப் பற்றி கேட்பானேன், உங்கள் நடத்தை
களையெல்லாம் போன்றது பெருமை (ஸப்த) மருத்துக்
களுடையது போன்றது; கோபம் குதர்களுடையது போன்றது.

19. தேஜஸ் அக்ஷியைப் போன்றது காங்குத் ப்ரஸிய
புழுமுடையவர்களுக்காய் உங்களால் பாரம்பரியமாக வரும்
இந்த மிகப் பெரிய யத்ருவும், சேர்ந்திருக்கும். போது, வருத்தி
யுடையும் என் கேடு; உங்களால், அவக்யம் செய்பப் பட்டது
ரன்.

20. ஆயப்பாடியில் நத்தகோபன் மகன் என்று கிர்த்தி
பெற்ற இந்த க்ருஷ்ணன், பொங்கி வரும் கடல் போல் நம்
புறநகர் அழகியது.

21. ப்ரதகன் மந்திரியினராவதனையும், குளங்களையும், செய்யப்
பட இயலா தனங்களையும், கிடை ஒற்றனில் ஸாய்மயாக - குருட் ஸுமாரன்

எனது (இந்தக்) காரணத்தாலேயே (ராஜ்யத்தில்) ஸுகமாக வளிக்கிறது.

23. அனேக்யம் செய்யப்பட்ட நோய் போலவும், நீர் நிறைந்த கார் மேகம் போலவும் கோடை முடிவில் கர்ஜிக்கும் மேசம் போலவும், அந்த அயோக்யன் க்ருஷ்ணன் விஷேமாக வளர்கிறது.

24. 25. நந்தகோபன் வீட்டில் பிறந்த அற்புத கார்யங்களைச் செய்கிற அந்த க்ருஷ்ணனின் கதியோகம் பாரக்ரமம், ஆகிய இவற்றை நான் அறிகிறேன் இப்போது, அவன் தனியேதான் நிய பூதமா? அல்லது தேவக் குழந்தையா அறியேன். தேவருக்கும் மீறின; மனிதருக்கும் மீறின செயல்களால் ஊக்கிப்படுகின்றன.

26. சாய்ந்த கோவத்துடன், ஸ்தன்ய பானம் செய்ய விரும்பிய இனம் குழந்தையால், நெருங்க முடியாத பறவை வடிவு கொண்ட பூதனை, உயிரிடன் குடிக்கப் பட்டான்.

27. அப்படியே யமுனை மடுவில், கானிய நாகம் அடக்கப் பட்டு ஒரு நொடியில் எவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல், பாதா வத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனாகச் செய்யப்பட்டான்.

28. மறுபடியும் பஸ்ம் வளர்ந்த, நந்தங்குமரன் (வகுக்ரம்) உபாயம் செய்து, (அவனால்) தேனுக்கன், உயிரில்லாமல், படுகமர உச்சியிலிருந்து உள்ளப்பட்டான்.

29. எந்த பிரவர்பனை, தேவர்கள், போரின் வெள்ள வல்லரல்லரோ, அவன் குழந்தையான இவனால், ஸாதாரண மனிதன்போல் ஒரே குத்தில் கொல்லப்பட்டான்.

30. இதிர லீழாலை நிறுத்தி இதிரன் கோபத்தான் உண்டாகிய பழைய லேற்று பகக்களின் வீட்டிற்காக கோவர்த்தன மஹாதுக்கித் தாங்கப்பட்டது.

31. கோவலத்தில் பலவான் அரிஷ்டன், கொல்லப்பட்டான். கொட்டிக்கொடுக்கவும் செய்யப்பட்டான். உண்மையில் பாலவிலலாத அஸல் (க்ருஷ்ணன்) பால்யாலஸ்தையை, யேற்று குழந்தை வினையாட்டால் மகிழ்கிறான்.

32. அப்படியில் ஸுக்ருஷ்ணன் (க்ருஷ்ணன்) இப்போது செயல்களின் மொத்தம், எனக்கும் கேதிக்கும் மிக நெருங்கியிருக்கும் பயத்தை (காட்டுகிறது) நிச்சயம்.

33. அவன் (சுருஷன்) என்னை முன்னரே ஏற்படுத்தப் பட்டவன், எப்போதும் பூரித்தேவரத்தையே (விஷ்ணு வரூபத்தையே) உடையவன், அவன் யத்தத்தை விரும்பி, என்முன்னாலே, இங்கே நிற்கிறான்போலும்.

34. மருதபுலிற் கு (சாமிற்கு) எதிர்ப்பு சக்தியற்றதும், மனிதத்தன்மைபுள்ளதும், இழிவானதுமான இக்குலப் பிறப்பு எங்கே? என் இடைச்சேரியில் தேவர்களின் பெருமையோடு வினையாட்டு எங்கே?

35. தன் (திவ்ய) சீரத்தை இழிவான தேஹத்தால் மறைத்து, வாக்குக் கேட்டாத தீதத் தேவன் (எனக்கு) கடுகாட்டு நெருப்பு போல் இங்கு மிழ்கிறான்.

36. முன்னோருள்தேவதைகளின் காரியத்திற்காக, விஷ்ணு வரூபம் கொண்டு, இந்த பூமியை (மஹாபலியிடம்) அப வரித்தானென்று கேட்கப்படுகிறதல்லவா?

37. பெரும் சக்தி வாய்ந்த விஷ்ணுவினால், விஷ்ணு ரூபம் கொண்டு அஸுரர் முதலானவன் ஹிரண்யகசிபு கொல்லப் பட்டான்.

38. முன் காலத்தில் ம்வேதாசல சிகரத்தில் தீர்புர ஸமஹாரம் செய்த ருத்ர ரூபம் தரித்த விஷ்ணுடால் (அங்குள்ள) அஸுரர்கள் விரட்டப்பட்டார்கள்.

39. (ஒரு) ஸபயிற் பரவுண்பதி புத்ரன் சௌல், தார்தரீ ஸனும் (உயிர்பிக்குடி), மூலாசக்தி உடையப்பட்டு அக்ரானயரி, தன் பரதீதுக்கு உருத்த தழுவப்படி கேட்கப்பட்டார். அதனால் அஸுர ராஜ்யத்தில் மனமுயன்மை உண்டாயிற்று.

40. அந்த விஷ்ணு அதத்தன், என்று இருப்பான், ஆயிரம் தலைகள் உள்வன், அழிவற்றவன், (அவன்) வராஹரூபம் தடுத்து ஸமுத்ரத்திலிருந்து பூமியை உயரதுக்கினான்.

41. முன்னர் அம்ருதம் உண்டான போது, விஷ்ணு பெண் ரூபம் தாங்கி, வேர்சுளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும், மிகக் பெரிய யத்தத்தை உண்டுபண்ணினான்.

42. அம்ருதத்தின் பொருட்டு, தேவாஸுரர்கள் கூட்டத்தில் ஸமுத்ரத்தில், விஷ்ணு (ஆமைபாலி), மந்த்ரமாயைத் தாங்கினான் என்பது சொல்லிக் கேட்கப்படுகிறது.

43. முன் காலத்தில் எல்லோரும் கொண்டாடக் தக்க வாழ்வு ருபம் தரித்து, பனியிடம் குந்து முன்று அடிகளால், முன்று உடைகளையும் தேவனோட ஆட்சியாகச் செய்தான்.

44. இந்த விஷ்ணுவே தன் தேஜஸ்ஸை நான்கு பாகமாகப் பிரித்து தசரதன் விட்டில், ராமனாகப் பிறந்து, அப்போது ராவணனை கொன்றான்.

45. இப்படி இந்த விஷ்ணு வஞ்சனையாக தேவர்களின் காரிய வித்தி பொருட்டு அந்தந்த ருபமடைந்து, தன் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறான்.

46. ஆகையால் இவன் கிருஷ்ணன்! நிச்சயமாக விஷ்ணுவே மருத்துகளுக்கு அதிபதியான இந்த்ரனோ! எனக்கு இறுதிச் சடங்கு செய்யும் விருப்பத்தால் வந்தவன். நாரதர் இதை முன்னரே சொல்லியிருக்கிறார்.

47. இந்த விஷயத்தில் என் புத்தி வஸுதேவனாக் குறித்து ஸந்தகப்படுகிறது. நிச்சயம் இவருடைய (வஸுதேவருடைய) புத்தி விசேஷத்தால் நாம் பயத்தை அடைந்தோம்.

48. நான் கட்டாங்க பானத்தில் நாரதரைச் ஸந்தித்தேன். அந்த அந்தணனோ மறுபடியும் இரண்டாம் முறை என்னிடம் சொல்லினார்.

49. "கம்ஸா! தேவகி கர்ப்பத்தை அழிப்பதற்கு எந்த பேரு டியறிக் உன்னால் செய்யப்பட்டதோ, அந்த உளது செயல் வஸுதேவரால் இரவில் விஞ்சப்பட்டது.

50. கம்ஸா! உன்னால் எந்தப் பெண் குழந்தை இரவில் கல்லில் மோதப்பட்டதோ, அந்தக் குழந்தை யசோதையின் பெண்ணாகத் தெரிந்துகொள். கிருஷ்ணனையும் வஸுதேவர் பிள்ளையாகத் தெரிந்துக்கொள்.

51. மித்ரவேஷம் கொண்ட சத்ருவான வஸுதேவரால் உன் வேதத்தில் பொருட்டு பிறந்த இந்த இரண்டு குழந்தைகளும் இரவில் மாற்றப்பட்டன.

52. அந்த யசோதையின் பெண்ணே, சிறந்த பர்வதமான; விற்றியத்தில்; ஆகாயத்தில் திரியும் சுமப்பன் சுமப்பன் எனும்

இரண்டு அஸூர்களைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, வரம் கொடுப்பவனாய், பூதனர்களால் வணக்கப்பட்டு, மீர்மிஸம் கலந்த அன்னம், ம்ருக பனி, இவைகளில் ப்ரியம் கொண்டு மிக்க கொடிய கொள்ளைக்காரர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

54. மாம்ஸம் நிறைந்த குடங்களால் மிக வினங்குகிறவன். அழகிய மயிக்(குப) தோளைகளாலும், தோளைக்கற்றைகளாலும், அவங்கரிக்கப்பட்டவன்.

55. மகிழ்ச்சிகொண்ட சோழிசப்தம் உடையது; காக்கை குரல் ஒலி கொண்டது. ம்ருகக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது; அணுகலமான பகழிகளை யுடையது; எம்மும் புலி, பன்றி, இவைகளின் ஒலியால், எதிரொலி, கொண்டது. உயர்ந்த மரங்களால் நெருக்கமானது; சுற்றிலும் நுழைய முடியாத இடமுடையதும் திவ்யமான பொன் கிண்டி, சாமரம், கண்ணாடி, இவைகளால் வினங்குவது; நூற்றுக்கணக்கான தேவ வாத்ய உபத்திகளால் எதிரொலி யுடையது; வித்தய மலையில் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸால் நிறுவப்பட்ட, அவருடைய ஸ்தனம் பூதனைகையது. மனதை மகிழ்விக்கும். அவ்விடத்தில் சந்தைக்கு நோக்கம் உண்டு பண்ணும் பிதலனைகளாலும், பூஜிக்கப்பட்ட அவள், மிகவும் ப்ரிதி கொண்டவளாய் வளிக்கிறாள்.

56. எந்த இவன் (க்ருஷ்ணன்) நந்தகோபன் மகன் என சேர்ந்தப் படுகிறானோ, மிகப் பெரிய ஸாதகன் (பூதன் கூட்டாதி) வந்ததுக்குக் காரணம், இவன் (இந்த க்ருஷ்ணன்) தான் என்று சொல்லுகிறான்.

57. வரஸுதேவரிடமிருந்து இரண்டாவது வரஸுதேவன் (பித்தன்) உண்டாவான் அவனே உனக்கு இயற்கையான யமன் பரிதாபம், ஸ்வாஸ்.

58. வரஸுதேவ புத்ரன் பலம் வாய்ந்த அந்த வரஸுதேவனே தர்மப்பற ஈனத்தும் பந்து (அனுவ) என் திருதயத்தால் என்னை மறக்கவும் சற்கு.

59. காக்கை வால்களால் ஒருவன் தலைநிக் நிற்கிறது. அவன் கண்களையே கொடுத்துகிறது. அது போலவே இத் த வஸுதேவன் பித்தன் பரிதாபத்தால் என் பக்கவிலேயே ழிருந்து உன் கிறான்.

64. என் வேர்க்காய் அறுக்கெனப் பச்சின்ம் சிக் கொண்
(பாபம்) தாண்ட முடியும், பசுவதமும், பெண்வதமும் அப்படியே
ஆனான் செய் நன்றி கொன்றவனுக்கு அதிலும் விசேஷமாக
பந்துவுக்கு, நல்லுவகம் கிடையாது.

65. எந்த நன்றி கொன்றவன், மனதின் பகை கொண்டு
பிரிதி காட்டுகிறானு, அவன் சுற்றத்துடன், பாப உன்மை,
படைத்த பாவி பரம்பரை (நரக) வழியை சீர்தமே அடைகிறான்.

66. எவன் பாபமற்ற (என்) இடத்தில் பாவத்தை
செய்கிறானு, அவனும் நரகிற்குச் செல்லும் கொடிய வழி.

67. உறவை விரும்பும் உன்னும், ஒழுக்க முறைகளும்
குணத்தாலும், தடத்தையாலும் உன்னும் கொண்டாத் தக்கவன்.

69. தன் பந்துவான் நானா? என்னை விட. கொண்டா -
தக்கவன் உன் பிள்ளையான் அவனா? யான்களின் கொடிய
கைத்தின், வெட்டப் படும் துளிக்கும் கொடிகள்; நாசத்தை
யடைகின்றன், கலகம் முடிந்ததும் அக்கொடிகள், தாமும்
(யான்களின்) கூடவே உள்கின்றன (துளிர்க்கின்றன்). பத்துக்
களும் அப்படியே கலக்க காலத்தில் தன்னை சேர்த்தவனோ,
அச்சவனோ (பத்துக்களை) ஒழிக்கும் ஸமயம் எதிர் பார்ப்பவன்
கொல்லப் படுகிறான்.

70. வன-தேவா! நீ நன்கு அறிந்த என்னும். என் நாசத்தின்
பொருட்டு, யமனாக வளர்க்கப்பட்டாய். இந்த குலத்திற்கு
பெரிய விரோதியானாய்.

71. மூடா! நீ பொருமையுடையவன். விரோதத்தையே
ஒழுக்கமாகவுடையவன். ஸதா பாப சிந்தை யுடையவன் நன்மை
பொல் வேஷ முடையவன். சரியான ஸமயத்தில், யது குலம்
வருந்தும்படி உன்னும் செய்யப் பட்டது.

72. வன-தேவா வயது முதிர்ந்த நீ என்னும் வீனாக கைநர
விக்கப்பட்டாய்.

73. (உவவின்) எவனுடைய யுத்தி முதிர்ந்திருக்கிறதோ
அவனே பெரியோன். தலை நரைத்தாலும், நூற்றுக்கணக்கான
வயதானதாலும் பெரியோனல்லன்.

74. நீ கடியன்; கேள்வி ஞானம் நிறைத்தவன்வின்
சரத்தாவ மேகம் போல் வயதால் மட்டும் பெரியவன்.

75. மேலும் வீண் யோசனையுடைய வனுதேவா! நன்றாகத்
தெரிந்து கொள். சும்மன் மரித்த பின், என் மகன் மதுரையை
ஆள்வான்.

76. நீ நிறைத்ததுபொய். வீணாகவயதானவர். அறுக்கப்பட்ட
ஆசையையுடையவன். எனக்கு எவன் எதிரியோ அவன் உயிருட
னிருக்கும் ஆசையுடையவன் அப்பன்.

77. நீ கெட்ட எண்ணத்துடன் நம்பினவனைக் கொல்ல
விரும்புகிருய் ஆகையால் உன் பிள்ளைகள் இருவரும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிம் போது உனக்கு ப்ரதி செய்கிறேன்.

78. என்னால் இதற்கு முன், முதியோர் கொலை பெண் கொலை
அத்தனைக் கொலை. இவற்றில் ஒன்றும் செய்ப்படவில்லை. இனிமும்
செய்ய மாட்டேன்.

79. விஷமமாகப் பந்துவிடத்தில் இல்லை. நீ இங்கு பிறந்து
கணர்ந்தவன். என் பிதாவால் நன்கு வளர்க்கப் பட்டவன். என்
அத்தைபின் புகுஷன் நீ.

80. யாதவருக்கு முதல் குரு. கீர்த்தி வாய்த்த சக்ரவர்த்தியின்
பெரிய குலத்தின் புகழ் படைத்தவன். தர்ம புத்தியுடைய பெரிய
ஸாதுக்களால் கௌரவமாகப் பூஜிக்கப் பட்டவன்.

81. 83. நாம் எல்லோரும் என் செய்லோம்? ஸாதுக்களி
டத்தில் பேச்சுக்கு ஆனானோம். யாதவ குலத்துக்கே முக்யனான
உனக்கு இத்தகைய ஒழுக்கம்! வனுதேவரின் அக்ரமங்களால்,
என்னைக் கொல்லதோ. ஜயிப்பதோ, பிறகு யாதவ புகுஷர்கள்
மூட்டாக்கவிட்டுக்கொண்டு (வேட்கத்துடன்) ஸாதுக்கவிடத்தில்
போவார்கள்.

83. புத்தத்தில், எனது வத உபாயத்தை யோசனை செய்கிற
உன்னால், நன்றி கொன்ற கார்யம் பெய்யப்பட்டது. யாதவர்கள்
(பழி) வார்த்தை ஏற்கும்படி செய்யப் பட்டார்கள்.

84. கருஷ்ணன். நான், ஆதிய இருவருக்கும், தணிக்க
முடியாத விரோதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எங்கள் இருவரும்

ஒருவர் (மரண) சாந்தியடைந்தால், யாதவர் சாந்தி (சொர்க்கம்) அடைவர்.

85, 86. லள்ளால் அரசான தானபதி அக்ருரே! என் கட்டளைப்பால் அந்த ராமக்ருஷ்ணர் இருவரையும், தந்த கோபரையும், சுப்பம் கடும் மற்ற கோபர்களையும், ஆய்ப்பாடியி யிலிருந்து அழைத்து வருவதற்கு சீக்ரமாகப் போவீர்! வருஷ கப்பித்தளத்தில் போடுதல் போண்டு கோபர்களுடன் நகரத்துக்கு சீக்ரம் வருகின்ற தந்த கோபரிடம் சொல்லீர்.

87. லண்டன் பிள்ளைகளாகிய க்ருஷ்ண பலராமர் இருவரையும், கடலில் ப்ரோலிதகுடனும், ஏவலாளருடனும் பார்க்க விரும்புகிறான்.

88. இவ்விருவரும் (மற்போட்டிக்) களத்தில் மற்போ வல்லவர், வெருகாமமாகப் பயிற்சி பெற்றவர், லண்டன் வாயந்தவர், செய்திறன் உள்ளவர், உடல் வலிமைப் போட்டியில் ஊக்க முடைபவர் என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

89. நமக்கம் (மற்)புத்தத்தில் ஊக்கமுடைய ஆயத்தமான இருமல்லர் உண்டு, முன்னாகிய இவ்விருவரும், ராமக்ருஷ்ணர் போர் செய்வர்.

90. தேவர் போன்ற ஆய்ப்பாடி லாஸிகளும், காட்டில் திரிய வரும் பாலரும் முக்யமானவருமான என்று அதனை பிள்ளைகள் அழைக்கின்றனர்.

91. என்னால் அவசியம் காணத்தக்கவர், அச்சம் ஸாகமாக வில்லிழர் நடத்தப் போகிறான்: என்று ஆய்ப்பாடிய லாஸிகளின் பக்கல் ஆய்ப்பாடியில் சொல்லத்தக்கது.

92. பக்கவிலுள்ள வனத்தில் அவர்கள் ஸாகமாக வலிக் கட்டும், அங்கு அழைக்கப் பட்டவருக்குக் குறைவற எல்லாம் இருக்கும்.

93. பாலநெய் தயிர், போர் முதலியவை இஷ்டப்படி கொடுப்பதற்கும் உண்பொருள் சமைப்பதற்கும் குறைவற இருக்கும்.

94. அக்ருரே! சீக்ரம் புறப்படும், என் கட்டளைப்படி அவர்களை அழைத்து வாரும் பலராமனையும், க்ருஷ்ணனையும் பார்க்க என் மனம் குதாஹஸமுள்ளது.

195: அவர்களுடைய வரலில் பரமபரிதி எனக்கு செய்யப் பட்டதாகும். மஹாவிரய வான்களாகிய அவர்களுடும் பார்த்து எது ஹிதமோ அது செய்வேன்

96. என்ருல் சொல்லப்பட்ட கட்டளைகளைக் கேட்டு அவ்விருவரும் குறித்த காலத்திவ்வாராமகபேருள் அவர்களுள் கூட்டு என்னுள் தன்மக்கத் தக்கவர்கள்,

97: குந்ததைகளிடத்தில் முக்கியமான முதல் திது னமாதான வார்த்தையே. அந்த அல்பர்களை நீடு இனிமையாக அளித்தல் வாரும்.

98. அக்ருரோ அடைவதற்கு மிக அரிய இந்த ப்ருதியை எனக்குச் செய்யும். உத்தம் வரதமுனையவிர வஸுதேவரால் கவககப்பிட்டுமவிடுந்தால், அவர்கள் எப்படி இக்குவந்திது செருவர்களோ அப்படி செய்ய வேண்டும். அக்கருவியை அக்கருவியை

99. இவ்விதம் நிந்திக்கப்பட்ட போதிலும், னாஸரஸவது போல வரணுதேவர், கடல் போன்ற தன் ஆகமானவன் அனைத்து மற்றதாக தரித்தார்

100. நீர்க்கு ஆவோசானையில்லாத கம்னகுல்கு கரும் சொற்களால் தாக்கப்பட்ட வஸுதேவர், மஸதிம் பொறுமைகளை நிலைநிறுத்தி பதில் கூற வில்லை.

101. பஸபடியாக நித்திக்கப்படும் வஸுதேவனாக எவர்கள் பார்த்தாரானோ, அவர்கள், குனிந்த முகத்துடன், மெதுவராக பலமுறைக் கி.கி. உள்ளு, சொன்னார்கள்.

102. மஹா தேஹஸ் வியான. அக்ருரரும், குரணக்கள னுல் அறிந்து தரக்கொண்டவன், தன்னை ரபி பார்த்தால் பேரல் (கருணாநிடம்) அனுப்பப் பட்டவராய். பரிதி மானுரார்.

103. அந்த முதலில் தத்திலேயே, தானபதி அக்ருரர் பரிதிமானாய் தாமரைக் கள்ளனைப் பார்ப்பதற்கு முதுளரய் விருந்து தாமே புறப்பட்டார்.

22-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

கம்பையன் வஸுதேவரை நிந்திக்கத் தவிர்த்த அந்தகன் புத்திமதி

வஸுதேவரை சொன்னார் : யதுகுல திவகர் வஸுதேவர்
நிந்திக்கப்பட்டதைப் பார்த்து, அந்த எல்லா யாதவப்
பெரியாரும்; கைகளால், காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டு, அந்த
கம்பையன் ஆயுள் முடிந்தவனாகவே நினைத்தனர்.

2. அந்தக்கூட்டத்தில் நாலவரில் சிறந்த அந்தகன் என்பார்
மனதில் சிறிதும் பயமின்றி, தைரியமாக கம்பையன் பார்த்து
கம்பிரத்துடன் விகாரமற்ற நேர்மையான வார்த்தையைப்
சொன்னார் :

3. குழந்தாய்! நீ கொண்டாடத்தக்கவனில்லை. யென்பது என்
கொண்டை உன்னுடைய கடுஞ்சொற்களால்; ஏற்படும் ஆயாஸம்
குலத்துக்குள் பொருத்தமானதில்லை; பந்துக்களால். நீ நிந்திக்கப்
பட்டவன்; ஸாதகர்களால் விசேஷமாக அப்படியே. நீ யாதவ
குலத்தில் பிறந்தவனல்ல. இருந்தாலும் நான் சொல்வதைக்
கேள் உன் திறமைக் கொண்டு யாதவர்கள் உன்னை யாதவனாக
வைக்க வில்லை.

4. குழந்தாய்! எவர்களுக்கு நீ அரசனா அந்த யாதவர்கள்
கொண்டாடத்தக்கவர், இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ஓர் அரசன்
(கிவததிற்சாக) தானே ஓர் அடியாக நீக்கப்பட்டான்.

5. நீ போஜனே யாதவனே, எப்படியோ இரு எப்படி
கம்பையனாகவேயிரு. அப்பா உன் தலை உன்னுடன் பிறத்தது ஜடை
வளர் த்தக்கொன்றி உலகம் மொட்டையடித்துக் கொண்டுவது
இரு. (கீட்டம் வேறு உலக்கு). உகிரஸேனன் அனுதாபப்படத்
தக்கவன். துரத்திஷ்டமுள்ள எவனால் குலத்தைக் கேடுக்கும் பின்னை
உண்டு பண்ணப்பட்டாய்.

6. அப்பா! பெரியோர் தம் குணங்களை யெடுத்துச் சொல்ல
மாட்டார். (அது தோஷமாகும்) பிறரால் சொல்லப்பட்ட குணங்
களை வேதாசித்துக் கொப்பான தன்மையை யுடையவனாய்
குணம் என்றும் தன்மையை அடைகின்றன.

7. பூமியில் குலத்திற்கு முடிவை (நாசம்) செய்யும் முடச்
சிறவனான உன்னை அரசனாகக் கொண்ட இந்த யதுகுலம் அரசன்
களால் நிந்திக்கத்தக்கது

10. உன்னால் நல்லவை என்று எண்ணிச் சொல்லப்பட்டதுஷ்ட வார்த்தைகளால், காசிய வித்தியுமில்லை. உனது உன் எண்ணம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

11. அனங்கர மற்றவன் பெரியோராலும் போற்றப்படும் பூத்யன். அவனது நிந்தை ப்ராஹ்மண வதம் செய்யப்பட்டது போல உனது இதை எவன் ஸுபமாக நினைப்பான்?

12. அப்பா! சான்றோர் அக்னிகன் போன்று எதிரி கொள் டைழக்கத் தக்கவர் கௌரவிக்வும் தக்கவர். அவர்களின் கோபம் உபோபலத்தால் ஜயிக்கப்பட்டது உலகவதிகளும் எரித்து விடுமல்லவா? எப்போதும் இத்தரிவங்களை ஜயித்து உயர்கதி நாடிச் செல்லும் மனதுடையவனான் (வைபாவிகமராகவே)-தப்பி வழி பின்பற்றத் தக்கது. தன்னீரில் மீன் கதி போல

13. நீ அக்னிக்கு ஒப்பான பெரியோர்களை துழிக்கொண்ட உன்னைத் துதைக்கும் வார்த்தையால் துன்புறுத்துகிறாய் மற்றா மிக்காத ஆஹுதிபோல (விண்) புத்ரனின் பொருட்டு இந்தவஸு தேவரை நிந்திக்கிறாய். அது பொய்ப் புலம்பன் வார்த்தை பயனற்றது இதற்காக நான் உன்னை நிந்திக்கிறேன்.

14. புத்ரன் கொடியவன். இதன் பொருட்டு பிதா கொடியவன் ஆகவே மாட்டான். பிதாக்கன் புத்ரனின் பொருட்டு கொடிய கஷ்டங்களை யடைகிறார்களல்லவா?

15. வஸுதேவரால் இப்போது பிள்ளை ரஷிக்க மறைக்கப் பட்டானேயானால், அதை நீ செய்யத் தகாதது. நினைத்தாயானால் அதை உன்னை ரஷித்த உன் பிதாவைக்கேன்.

16. வஸுதேவரை நிந்திக்கிற உன்னால். அதனால் யாதவ வம்சத்தையும் நிந்தித்த உன்னால், யாதவ புத்ரர்களின் விரோதத் தால் உன்டாபிய விஷம் ஸம்பாதிக்கப்பட்டது.

17. வஸுதேவரால் புத்ரனுக்காகச் செய்யப்பட்டது தகாத தானால் சிகவான போது (உன் பதின்) உரஸைனால் நீ ஏன் நாசம் செய்யப்படவில்லை.

18. 'புத்ர' எனும் நரகத்திலிருந்து எக்காரணத்தால் புத்ரன் பித்துக்களை காக்கிறானே அக்காரணத்தால் அப்போது, தர்மம்

யந்தத் பெரியோர்கள். புந்ரணை 'புத்ரன்' என்று சொல்லு
கிறார்கள்.

21. ஜாதியில் க்ருஷ்ணன் யாதவன், வாலிபனான பல
ராமனும் அப்படியே அவர்கள் இருவர் பொருட்டும், விரோதம்
தோன்றிய மனதாளுந் விசேஷமாகப் பிடிக்கப்பட்டிருக்கலாய்.

22. வஸுதேவர் நிந்திக்கப்பட்டதாலும், வஸுதேவன்
(க்ருஷ்ணன்) கோபமூட்டப்பட்டதாலும் எல்லா யாதவர் ஹருத
யங்கள் அடிக்கும்படி செய்யப்பட்டன.

23. க்ருஷ்ணனைத் வேஷித்ததும், வஸுதேவரை நிந்தித்ததும்
இது முதலான துர் நடித்தங்கள் உனக்கு மரண பயத்தைக்
காட்டுகின்றன.

24. இரவு முடிவில் துர்ஸ்வப்னங்கள் காணுதல், ஸர்ப்ப
பண்களைப் பார்த்தல், இவை மிகக் கொடியவை. நகரமாயிய
நகரை விடவை நிலையடைதலை சூசிவிக்கின்றன. இந்த காரணங்
களைக் கவனிக்கின்றோம்.

25. (உனக்கு) கொடிய ராஹுக்ரஹமே, கிரணங்களால்
ஆகாயத்தில் ஸ்வாதி (துலாத்தில்) ஸடர்சம் செய்து கொண்டிருக்
கிறது. பயங்கரமாகத் தோன்றும் அங்காரகக்ரஹம் சிவக்ர கதி
யுடன் சித்ரை நகத்தரத்தில் ராசி சக்ரத்தில் இருக்கிறது.

26. ஸாயம் ஸந்த்யாகாலம் புதன் க்ரஹத்தால், கடுமையான
யான ஒளியோடு ஸ்வாபிக்கப்பட்டுள்ளது. சக்ரக்ரஹம் சூரியனைத்
தாண்டி அதிலேகமாகச் சஞ்சரிககிறது.

27. (துர்நிசுத்த) தாமசேது நகத்தரங்களாகிய பாணி
முதலிய பதினாறும், கேதுவால் பிரிக்கப்பட்டு சந்தரணைப் பின்
தொடரவில்லை.

28. மேக வரிசைகளுடன் கூடிய விடியற்காலம் ஒளியுடன்
கூடிய சூரியன் மறைக்கிறது. விலங்குகளும், பறவைகளும் பசுப்த
மிட்டுக் கொண்டு, துர்நிமித்த நிசையிலேயே செல்கின்றன.

29. நரி மகானத்திலிருந்து வெளிக் கிளம்பிப் பெருமூச்சாகிற
பெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டு, இரண்டு ஸந்திகளிலும், பலமாக
புகுபுகுக்கொண்டு பயங்கரமாக நகரைச் சுற்றி வருகிறது.

30. கொள்ளிக் கட்டை (ஆகாயத்திலிருந்து பெருகி சப்தத் துடன் பூமியில் வீழ்ந்தது. எதிர் பாராமல் பூமி அனைதின் ரது மலைகளின் முகங்களும் அப்படியே

31. ராஜஸூயம் சூர்யன் விழுங்கப்பட்டான். (பூரண
சூர்ய க்ரஹணம் நேர்ந்தது) பகலில் இரவு உண்டாயிற்று.
வெள்ளரிடியால் (மேகமில்லாமல் இடி விழுவதால்) அதிர்ச்சி
அடைந்ததிக்குகள். புனையாலும் உதமாதங்களாலும் வயாபிக்க
பட்டன.

32. இடியோடு கூடிய மேகங்கள் நெருக்கியிருந்து ரத்த மலம் பொழிகின்றன. தேவனாகியோ (தங்கள்) ஸ்தானத்திலிருந்து அசைக்கின்றனர். பறவைகள் மலைகளை விட்டு விலகுகின்றன.

அரசன் அழிவின் பொருட்டு என்னைன்ன அகபநிமித்
தங்கள் ச. சொல்கிறார்களோ அவைகள் எல்லாவற்றையும்
பார்க்கிறோம்.

9. நீயும் உன் இனத்தவரை, த்வேஷிக்கிரூய் தாஜ தர்மத்
தாதுவாகியும் செய்கிரூய் கர்மா மித்வாமஸ் கோபங்கொள்கிரூய்
மித்வாமஸ், மித்வாமஸ் - (முரண) பயத்தைமூடயவரூய்

இருக்கிறது. இதைப் பற்றித் தகவல்

35. திருநெல்வேலி யவணை எந்த நீ தேவர்களை யொத்த
வண்-ளவப் போன்ற விருத்தரின் வண்மைரை, புத்த மயக்கத்
தொழிநித்திகிறுபோர், அந்த உணக்கு ஆத்ம சாந்தி எங்கிருந்து
வெண்டாயும் பெறும்.

36. எங்களுக்கு உன்னிடத்தில் எந்த அன்பு உள்ளதோ அந்த நாயகர், இன்று அடியோடு விட்டு விடுகிறோம். குலத்திற்கு வேறு விலாப்பயலுள்ள உன்னுடன் ஒரு தொழில் போதும். சேர்ந்திருக்க மாட்டோம்.

37. தாமதமாகி கழி பேர்ப்புற்று விசாலமான கனகனை யுண்டிய
வானும் மயமத்திரை காரியங்களைச் செய்து, வனத்தின் வலிக்கும்
கூடுஷ்ணாநி பூமியா தீமாலான அந்த அக்ஞரன் பார்க்கப்
பொய்கிறும் அல்லவா!

38. இந்த மதுரையின் மன் கார்யமாக வெறுக்கப்பட்டது. அந்த கருவியின் பந்துகளைக் கட்டி ஒன்று சேர்ப்பான்.

39. இத்த புத்துமாள் வஸுதேவரால் நீ செய்தது எல்லாம் பொறுக்கப்பட்டது. யமனும் மதிசெடுக்கப்பட்ட நீ இஷ்டப்படி பேசு.

40. உன் நலத்துக்காக என் விருப்பம் இது வஸுதேவர் துணையாக க்ருஷ்ணானிடத்திற்குப் போ அவனுடன் சேர்க்கை செய்து கொள்.

23 அத்நியாயம் முற்றிற்று

24 அத்நியாயம்

கேசீ வதமும் நாரதர் க்ருஷ்ணானிடம்
தூதர்தம்

1. கவசம் பாயனார் சொன்னார்; அந்தகனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு கோபத்தால் கணிகள் சிவந்து, "கம்ஸன், துள்ளும் பேசவில்லை, தன் வீட்டில் புகுந்தான்.

2. அந்த எல்லா யாதவர்களும் வஸ்தாரமாக கேட்டு கம்ஸனின் துழங்கு மாறுபாட்டைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளு என்றுபுற்ற மனதுடன் தங்கள் தங்கள் வீடுகளை அடைந்தனர்.

3. அக்ருரன், கட்டளைபிட்டபடி க்ருஷ்ணனைத் தரிசிப்பதில் மிக்க ஆசை கொண்டவனாய், அவன் மனோ பீஷ்டத்துக்கு ஏற்ப (வேகமாகச்) செல்லும் சிறத்த தேவியைச் சென்றான்.

4. க்ருஷ்ணனுக்கும், அங்கங்களில் தோன்றிய சுப நிபித்தங் கண்ட பிதாவிற்கு ஸமமான உறவினரின் சேர்க்கையை குறிப்பிடுவீரான்.

5. முன்னரே மதுராபுதி உக்ரஸேனன் குமரன் கம்ஸனும் க்ருஷ்ண வதந்தின் பொருட்டு கேசி (அஸுரன்) இடம் தூதன் அனுப்பப்பட்டான்.

6. மனிதர்களுக்கு துன்பம் செய்யும், அடக்கமுடியாத அந்த கேசியும் தூத வார்த்தையைக் கேட்டு ப்ருந்தாலனத்திற்குச் சென்று கோபர்க்காத துன்புறுத்தினான்.

7. இந்தக் குதிரை அஸுரன் (கேசி) கோபமுற்றவன் ஓண்டவிரன். எல்லோருக்கும் ஹிம்ஸகன், நரபாமிஸம் உண்பவன். இத்தகையன் மிகவும் துன்புறுத்தினான்.

8. அகரன் கேசி பகமாம்ஸம், உன்பவனும் கோபர்களுடன் கூடிய பகர்களை அழித்து, துஷ்ட திரிசுடன் தடையின்றி இஷ்டப் படி திரிபவனாயும் இருந்தான்.

9. துஷ்ட குணமுடைய அந்த குதிரை அணுரால், கேசி எங்கு இருக்கிறானோ அந்த வனம், மசானம் போன்றது. மனித மாம்ஸம் எலும்புகள், நாற்புறமும் சிதறிக்கிடந்தன.

10. பூமியைக் குணம்புகனால் வெட்டுகிறான். வேகத்தால் மரங்களை அழிக்கிறான், கணத்தனால் பெரும் காற்று வீசி வாய்வுடன் போட்டியிடுகிறான் துள்ளி ஆகாசத்தைத் தாண்டுகிறான்.

11. ஒப்புயர்வற்ற துஷ்டன், மதங்கொண்டவன், வனத்தில் திரிபவன், வீசப்படும் விடரிமயிர், உடையவன், கோர வடிவினன் கம்ஸனின் ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றுபவன். இத்தகைய துஷ்ட குதிரை கேசி.

12. எல்லா கோபர்களையும் கொல்லும் பாபத் தொழிலுடைய அந்த குதிரை அணுரால், அவ்வனமுமுதும் குன்ய மாயிற்று.

13. கெட்ட ஒழுக்கமுடைய அவனான் கெடுக்கப்பட்ட அந்த வனமுமுதும், வனத்தில் வாழும் மனிதர்களும் பகச் செல்வ முடைய ஆயர்களாலும் பழகப்படுவதில்லை.

14. நர மாம்ஸங்களைச் சாப்படுகிற, மதங்கொண்டு ஒழுங் கிணமாக நடக்கும் அவனும், அவன் இருப்பிடத்துக்கும் போகும் வழி ஸஞ்சார மற்றதாகச் செய்யப்பட்டது.

15. மனிதக்குரல் கேட்டு கோபன் கொண்ட அவன் ஒரு ஸமயம் யமனால் தூண்டப்பட்டு, காட்டின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிற) ஆய்ப்பாடியை அடைந்தான்.

16. 17. அவனைப் பார்த்து கோபர்களும், பெண்களும் குழந்தை களுடன் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு ஐந்தாநாடாள் க்ருஷ்ணனைச் சரணடைந்தனர். பெண்களின் அழகைக் குரலாலும், கோபர்களின் கூக்குரலாலும், க்ருஷ்ணன் அபயமளித்து கேசியை நோக்கி வேக மாக ஓடினான்.

18. கேசியும் துக்கிய கழுத்துடன், தங்கு தெரியும் பற்களையும், கண்களையும் முடையனா வேகத்துடன் கோவிடுகளை எதிர்தோக்கிச் சென்றான்.

19. ஓடி வரும் குதிரை அஸூரனான் அந்த கேசியைப் பார்த்தது. மேகம் சந்த்ரனைப் போல் (க்ருஷ்ணனும்) எதிர் நோக்கிச் சென்றான்.

20. கேசியின் ஸமீபத்தில் இருக்கும் அந்த க்ருஷ்ணனைப் பார்த்தது. க்ருஷ்ணனை மனிதனாக நினைக்கும் கோபர்கள் அவனுக்கு நன்மையைக் கருதி அவனிடம் சொன்னார்கள்.

21. அப்பா! க்ருஷ்ணா! இந்த அதமனான குதிரை சிந்திக்காமல் சட்டென்று நெருங்கத் தக்கவனல்லவன். நீ குழந்தை இவன் நெருங்க முடியாத பாபி.

22. அப்பா! இவன் கம்ஸனின் கூடப்பிறந்து வெளியே விஞ்சரிக்கும் உயிர் உயர்ந்த குதிரைகளில் சிறந்ததன் போலில் ஒப்பற்ற அஸூரன்.

23. எல்லா ப்ராணிகளையும் நடுங்கச் செய்பவன் குதிரை களுள் மிக்க பலசாலி ப்ராணிகளெல்லாவற்றிலும் கொல்ல முடியாத ப்ராணி. பாபிகளுள் முதல்வன்.

24. சத்ருக்களை நாசம் செய்யும் மதுஸூதனாகிய க்ருஷ்ணன். சொல்லும் கோபர்களின் அந்த (அன்புச்) சொல்லை கேட்டு, கேசியுடன் யுத்தம் செய்ய எண்ணம் கொண்டான்.

25. பிறகு குதிரை அஸூரன் (முன்) இரண்டு கால்களாலும் இடமும் வலமும் வட்டம் போட்டு கோபத்தால் மரங்களை அழிக்கிறான்.

26. இவனது நொங்கும் மயிர்கற்றையுடைய முகத்திற்கு நெருங்கிய (பிடரி) மயிருடைய கழுத்திலும் நீர் அலைகள் போன்ற தோல் மடிப்புகள் கோப துவத்தைப் பொழிந்தன.

27. பனிகாலத்தில் சந்த்ரன் ஆகாயத்திலிருந்து பனிஷைப் பொழிவது போல, (கேசி) அவன் புழுதி, கவந்த வாயிலிருந்து வரும் நுரையையும் பொழிந்தான்.

28. பாரத! ஜனமே ஜயரே! அந்த கேசி களைத்தலால் வெளி வரும் ஜயத்துள்ளாளும், வாயிலிருந்து வரும் நுரைகளாலும், தாமரைக் கண்ணன் கோவிந்தனை ப்ரோக்ஷித்தான்.

29. குளம்புகள் (பூமியை) வெட்டுவதால் உண்டான தேன் நிறப் பொருள் தூள்கள் போல (மங்கிய) வெளுத்த தூசியான்.

கருணாநிதி, அந்தக் குதிரை அணுரன், சிலர் தம்மலிசுடைய
குதிரை செய்தான்.

30. கேலி அணுரன், துள்ளிக் குதிக்கும் கரணோடு, பூமி
மேலே குதிரைமாதிரியான வெட்டி, பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு,
கருணாநிதி தோக்கி ஓடினான்.

31. அந்தக் குதிரை மரேஷ்டகமேலி, கருணாநிதி
தோக்கி மூல்கள் களால் இருஷ்ணன் மாரியில் உதைத்தான்.

32. அந்தப் பலமடைய அணுரன், கேலி அணுரன் தோக்கி
மூலைய கருணாநிதி குதிரைமாதிரியான அடிக்கடி பக்கவாசில்
அடித்தான்.

33. அந்தக் கோபம் கொண்ட குதிரை அணுரன், கருணாநிதி
பற்கள் கொண்ட பலமடைய களால் கருணாநிதி தோக்கி
கடித்தான்.

34. தொங்கும் பிடரி மயிர் கொண்ட அந்தக் கேலி கருணாநிதி
மூலைய களையில் நங்கு மோத்த குதிரைமாதிரியான மேகத்துட
நங்கு மோத்திரியல் போல் பிரகாசித்தான்.

35. அந்தப் பவ்வான குதிரை அணுரன், கருணாநிதி
கோபத்தால், தோண்டு, பங்கு அடிக் கிரிவத்தால் அந்த
கருணாநிதி மாரியைத் தன் மாரியினால் வேகமாகத் தாக்கித்
தொக்கினான்.

36. அங்கு திற விளவல் கொண்ட பவ்வான் கருணாநிதி
கோபம் கொண்டு கிவத்துடன் வந்த அந்த அணுரனுக்குப் பங்கு
கையை முறையும் தீட்டி நங்கு துறைத்தான்.

37. அந்த அணுரன் அந்தக் கையை வடிவத்திலும், பின்பு
பற்களும் கத்தியற்றவரால், யெருடன் கழன்று பற்களோடு துள்ள
யுடன் பந்தத்தை நீக்கினான்.

38. நங்கு பிளக்கப்பட்டு வழிக்கப்பட்ட, கருணாநிதி
அந்த அணுரன் களைய, மகரவழித்து வெளியே விதுவியதாகத்
செய்யப்பட்டான்.

39. அந்த கேலி வழிக்கப்பட்ட களையுடன் ரத்தம் பூசின
களையுடன் கருணாநிதி கருணாநிதி துள்ளித் துள்ளித் துள்ளித்
துடித்தான்.

40. துள்ளும் கால்களுடன், துருமுறை மலமுத்ரங்களைக் கழித்து, படிந்த உடல் ரோமங்களை யுடையனாய், இளைத்து அசைவற்ற கால்களுடையவனானான்.

41. கேசி வாயில் சூத்தப்பட்ட க்ருஷ்ணனது வளைந்து தோன்றும் கை கோடை முடிவில் அர்த்தச் சந்திரனின் இரணங்களை மெகம் போல் சோபித்தது.

42. க்ருஷ்ணனது தனது அடக்கப்பட்ட கேசி உடல் அசைவற்று விடியற்காலையில் மறையும் சந்திரன் மேருமலை மேல் படிந்தாற்போல் பிரகாசித்தான்.

43. க்ருஷ்ணனது கையால் முகத்திலிருந்து உதிர்க்கப்பட்ட கேசியின் பற்கள், சரக்காவது நிரற்றவெண்மேகத் துண்டுகள் போல் விழுந்தன.

44. எளிதில் செயல் புரியும் க்ருஷ்ணனது தன்னை தனது நீட்டி (நீட்டினை மாதிரத்தில்) புலமாசப்பிளக்கப்பட்ட கேசி அப்போது முற்றிலும் சாத்தம் அடைந்தான்.

45. போரில் க்ருஷ்ணன் கையால் பிளக்கப்பட்டு விகாரமான முகமுடைய அணுரன் கேசி பெரிய சப்தம் போட்டு கொண்டு துய்யப்பட்டான்.

46. பெரிய சப்தம்போட்டு கொண்டும், உடல் நடுங்கிக் கொண்டும் வாலிலிருந்து ரத்தம் கக்கிக்கொண்டும், அவயவங்கள் கோணலாகித்துக் கொண்டும், பாதி அறுக்கப்பட்ட மலை போல் இருந்தான்.

47. மிகக் கொடிய அந்த அணுரன் க்ருஷ்ணன் கையால் பிளக்கப்பட்டு, இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்ட யானை போல் அறுக்கப்பட்டு விழுந்தான்.

48. க்ருஷ்ணன் கையால் அறுக்கப்பட்ட கட்டையுடைய கேசியில் கருவர, பரமகிலுல் கொல்லப்பட்ட பசுவின் ரூபம் போல் மஹா கோரமாக நின்றவிறு.

49. முன்பின் இரண்டு கால்கள், பாத முதுகு பாதி வாக் ஒரு காது, ஒரு கண், ஒரு பூக்கு, இப்படி இரண்டாக ஆக்கப்பட்ட கேசியின் இரண்டு பாதியும் பூமியில் விவந்தின்.

50. கேசி பல்லால் கடிக்கப்பட்ட க்ருஷ்ணன் தோளோ, காட்டில் சிறந்த யானையின் தந்தத்தால் அடையாளம் பண்ணப் பட்ட முதிர்ந்த ஆலைமரம் (கிளை) போல் விளங்கியது.

51. தாமரைக்கண்ணன் க்ருஷ்ணன் அந்தக் கேசியைப் போரில் கொண்டு இரண்டாக்கி, சிரித்துக் கொண்டு அங்கேயே யிருந்தான்.

52. கொல்லப்பட்ட அந்தக்கேசியைப் பார்த்து, எல்லா கோபர்களும் கோபிகளும் இடைபூறுகள் களையப்பட்டு கஷ்டம் நீங்கினர்.

53. ஸ்ரீமான் தாமோதரன், அடிக்கடி பாராட்டி இடத்துக் கும் வயதுக்கும் தக்கபடி பரிய வார்த்தைகளால் கொண்டாடினார்கள்.

54. கோபர்கள் கூறினர்: "குழந்தாய்! க்ருஷ்ண! ஆர்ச்சரயம்! செய்ய வேண்டியது. செய்யப்பட்டது குதிரை ரூபம் தடுத்து பூமியில் திரியும் உலகைத்துன்புறுத்தும் இந்த அஸுரன் கொல்லப்பட்டான்.

55. அப்பா! இந்தக் குதிரை அஸுரன் கேசியைக் கொன்ற உன்னால் ப்ருங்காவனம், மனிதர், ம்ருகம், பறவை, இளவியின் பழக்கத்துக்கும் ஸுகத்துக்கும், உரியதாகச் செய்வப்பட்டது.

56. இந்த துராத்மாவால், பல கோபர்களும் கன்றுகளிடம் ப்ரியமுள்ள பகைகளும், ஜனங்கள் பழகும் மற்ற இடங்களும் அழிக்கப்பட்டன.

57. இந்தப் பாபி மனித உலகை மனிதரற்றதாகச் செய்து இடைப்படி திரிய விரும்பிப் ப்ரளயம் ஆக்க முயன்றவனல்லவா?

58. இவன் எதிர் தீத்பதற்கு உயிரோடிருக்க ஆசை கொண்ட ஒருவனும் தேவர்களுக்களில் கூட இடில் பூமியில் (இருப்பார் பற்றி) கேட்பாணேன்?"

59. ஸ்ரீ வைசம்பாயனர் சொன்னார், பிறகு ஆகாயத்தில் செங்கிற அந்தண தாரதமுனி, மறைந்றிருந்து "விஷ்ணு! தேவேசா! க்ருஷ்ண! க்ருஷ்ண! நான் பரிதானுவன்" என்று மேலும் மேலும் சொன்னார்.

60. நாரதர் மேலும் சொன்னார் கேசியைக் கொல்லும் இச்சையுடன், செய்யப்பட்ட துஷ்கரம் (பிறர் செய்ய முடியாத) காரியம்: உன்னிடத்திலேயே பொருந்தும். தேவனோகத்தில் சிவனுக்காவது பொருந்தலாம்.

61. அப்பா! நான் உன்னை என்னில் இருத்தி, போரில் பார்க்க ஆவலுடைய நான், இந்த குதிரைக்கும் மனிதனுக்கும் நடக்கும் போரைப் பார்க்க ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து வந்தேன்.

62. பூதனை மரணம் முதலிய உன் காரியங்களைப் பார்த்தேன். கோவிந்தா! இதற்கு காரியத்தாலேயோ நான் பரம ஸந்தோஷ மடைந்தேன்.

63, 64. கொடிய ரூபம்கொண்ட கெட்ட எண்ணம் படைத்த இத்தக் கேசியிடம் பாலாஸுரனைக் கொன்ற தேவேந்திரனும், இத்தக் கேசியின் உடல் நீண்ட அணுக்கள் கொண்ட உன்னை யால் பிளக்கப்பட்டது. இது பிரஹ்மாவால் இவன் முடிவுகாக ஏற்படுத்தப்பட்ட யுகம்.

65. கேசி உன்னால் கொல்லப்பட்ட காரணத்தால் இனி நீ, கேசவன் என்ற பெயரால், உலகில் போற்றப்பட்டு விளங்குவாய் இது எனது உறுதிபதம் கேள்! உலகில் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

66. உன்னால் செய்யப்பட வேண்டிய காரியம் பாக்கி உன்னது. நீஸர்வசக்தன் காலதாமதம் வேண்டாம். நான் கீழ் சென்று வருகிறேன்.

67. நீ ஏதோ காரியங்களுக்காக அவதரிக்கும் போது, தேவர்களும், உனது பவத்தை அண்டி மனிதர் போல் வேஷம் பூண்டு விளையாடுகின்றனர்.

68. பாரத மத்தஸமுத்ரத்துக்கு ஸமயம் அருகில் உள்ளது (பிர)ஸைவரிக்கம் செல்லும் அரசர்களது போர்கள் கை

69. புகார்யத்தில் விமானபெற்றி போல் செல்லும் பானைகள் போல் பார்க்கப்பட்டன உலகிக்கொள்கத்தில் அரசர்களுக்கு பிடிக்கப் பிடித்து செய்யப்படுகின்றன.

70. தேசவா! உக்ரஸேனன் குமாரன் கம்ஸன் மரித்து, நீ ஸ்தானத்திலிருக்கும் போது, அந்தப்பெரிய அரசர்களுள் நான் புறமும் புத்தம் உண்டாகும்.

71 பாண்டவர்களும் ஒப்பற்ற செயலுடைய உன்னை ஆயிரப்பார்கள் அரசர்களின் பிளவின் போது பாண்டவர் புகுத்தில் நீ இருப்பாய்.

72. நீ அரச பதவியிலிருக்கும் போது உயர்ந்த மக்களமான ராஜ்யக்ஷயியை அரசர்கள் உன் பெருமையால் விடப்போகின்றனர் ஸந்தேஹமில்லை.

73. இது ஸ்வர்கத்தில் தேவர்களாலும் உலகத்தினதும் எனதுமான தூது வார்த்தை ஜகந்நாதனே! மறைகளால் ஜ்நதியடைவாய்.

74. உனது (வீரச்) செயல் என்னால் பார்க்கப்பட்டது பூபுவே! நீயும் பார்க்கப்பட்டாய். கம்ஸன் கொல்வப்பட்டதும் மீண்டும் வருவேன் நான் நல்ல விதமாகப் போய் வருகிறேன்.

75. அந்த நாரதர் இவ்விதம் கூறி ஆகாயத்திற் சென்றார். தேவ ஸங்கீதத்துக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமான நாரதரின் வார்த்தையைக் கேட்டு "அப்படியே" என்று மறுமொழி கூறி அக்ஷேபவன் மீண்டும் கோபர்களிடம் சேர்ந்தான்.

76. கோபர்களும் க்ருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து ஆய்ப்பாடியையே அடைந்தனர்.

24ம் அத்தியாயம் முற்றும்

25 அத்தியாயம்

அக்ருர் கோகுலத்தில் க்ருஷ்ணகோப பார்த்தல்

1. கௌரவமணி சொன்னார். பிறகு மந்த மிரளையி ளுடைய சூரியன், அஸ்தமித்து ஸந்தார காலதிகால, சிவந்த, ஆரத்திலும், சந்திரன், வெண்ணிற பூசையணிவ வகை உதித்தான்.

2. பசுக்கள் கூடுகளையடைந்து இளைப்பாறுகின்றன. (க்ருஹ) அக்னிகள் கொழுந்து விட்டெடிகின்றன. எல்லா திசைகளிலும் சிறிது சிறிதாக முழுதும் இருட்டு குழுகிறது.

3. ஆயர்கள் உறங்க ஏற்பாடு செய்கின்றனர். நரிகள் உலையிடுகின்றன. மாம்ஸ உணவை விரும்பி இரவில் திரியும் ப்ராணிகள் மகிழ்கின்றன.

4. இத்திரகோப (மின்மினி) பூச்சிகள், களிக்கின்றன. வேதமோதலை நிறுத்தும் (ஸாயம் ஸந்தியா) ப்ரதோஷ காவம் வந்தது. சூர்யன் ஸந்த்யை [அந்திப்பாது] ஆகிற குகையில் நுழைத்தான்.

5. க்ரஹஸ்தர் ஒளபாஸன; வேளை வந்தது. வைகாணை மந்த்ரங்களால் வாணப்ரஸ்தர் ஹோமம் செய்யும் வேளை வந்தது. வனத்தில் மேய்ந்து விடு திரும்பிய பசுக்களை பால்கறக்கும் வேளை வந்தது.

6. கட்டிப்பட்ட கன்றுகளையுடைய பசுக்கள் அடிக்கடி கத்துகின்றன. கத்தியழைக்கின்ற பசுக்களிடம் கன்றுகள், கயிறுகள் சிதற [அறுத்துக் கொண்டு நாயிடம்] ஒடின.

7. ஆயர் பெரும் சப்தம் செய்து பசுக்களைக் [கட்டுவகற்கு] அழைக்கின்றனர். எங்கும் உயர்ந்த கோமயக்குவியல்கள், ப்ரகாசிக்கின்றன.

8. விரகுச் சுமையால் ல்ளேந்த கழுத்துடன் கோபர்கள் வகுகின்றனர். சந்திரன் சிறிது தோன்ற மந்தமான கிரணங்களுடன் விளங்குகின்றான்.

9. பகல் கழிந்து இரவு சிறிது புதுந்தது. பகல் முழுதும் போயிற்று. இரவின் முகம்தோன்றிற்று. சூர்யன் ஒளி மறைந்தது. சந்திரன் ஒளி அருகில் வந்தது.

10. அக்நிஹோத்ரம் செய்யும் காலம். அழகிய சந்திரன் உதிக்கிறான். அக்நிஹோம [அக்னிக்கும், சந்திரனுக்கும் சேர்ந்து செய்யும் ஹோமம்] காலம்.

11. மேற்கில் வானம் அக்னி [சிவப்பு] நிறம். கிழக்கில் தாமரை புஷ்ப [சந்திரன்] நிறம். ஆகாயம் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் எலியும் மலை போல் ஒளி. சிறிது சிறிது நகர்த்ரக் கூட்டங்கள் தோற்றம்.

12, 13. பகடிகள் இருப்பிடத்தை அடைகின்றன. (லெனியே சென்றவர் திரும்பிவந்து) பத்துக்களை [விட்டை] சேர்கின்றனர் இத்தகைய காலத்தில் தாளபதியான அக்குவர், தேருர்ந்து சீக்ரமாக ஆய்ப்பாடியை அடைந்தார்.

14. அந்த அக்குரர் [ஆய்ப்பாடியில்] நுழைந்து கொண்டே, கேசவன் பலராமன், நந்தகோபன் இவர்களைக் காண விரும்பி இவர்களின் இருப்பிடத்தை அடிக்கடி வினவினார்.

15. பிறகு அந்த மஹாபலம் பொருந்திய, தேவர்களுக்கு ஒப்பான அக்குரர், தேரிவிடுத்து இறங்கி தங்கும் பொருட்டு நந்தகோபர் விட்டில் புகுந்தார்.

16. ஆனந்தம் பூரித்த முகத்துடனும், ஆனந்தக் கண்ணீர் ததும்பக் கண்களுடனும், வாசலில் புகுந்துகொண்டே பகைகள் பாக் கறக்கும் இடத்தில் கன்றுகள் நடுவிவிருக்கும் க்ருஷ்ணனை, கன்றுடன் கூடிய கரையைப் போவிருக்கக் கண்டான்.

17. தர்மமறிந்த அக்குரர், மகிழ்ச்சி பொங்கும் தழதழந்த குரலுடன் "அப்பா! கேசவா! வா!"

18. அன்பு கதும்ப அழைத்தார். லெஞ்சாவ முன் சிக பர்லத் தில் பார்த்து, மறுபடியும் [அப்போது] மிக்க சோபையுடன் வினங்கும் முதிராத யெனவனமுடைய க்ருஷ்ணனை பார்த்து அக்குரர் பலவாறு புகழ்ந்தார்.

19. 'இவன்' (வேதம் கூறும்) தாமரைக்கண்ணன் எம்ஹம் போன்றும், புனி போன்றும், மிடுக்கு தடையுடையவன். பூரண நீர் நிறைந்த மேகம்போன்ற காந்தியுடையவன்.

20. உயிர்த்த மலை போல் (கம்பீரத்) தோற்றமுடையவன். போயில் தாக்க முடியாததும் ஸ்ரீகந்தத்தோடு கூடிய மார்பினாலும், சத்ருக்களை நாசம் செய்வதில் வல்லமையுடைய புஜங்களாலும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவன்.

21. வேதம் கூறும் பரம்பொருள், முர்த்திகளித்து வந்துள்ள வன் இவன் உலகின் முதல் பூஜைக்குரியவன். ஆயர் வேஷம் பூண்ட விஷ்ணு.

22. நிமிர்ந்த அழகிய ரோமங்களையுடையவன். குடை போன்ற காந்தியுடைய மகுடு குடும் தகுதி வாய்ந்த காதுகளால் ஆம் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்.

23. உயர்ந்த [ரத்ன முத்து முதலிய] மாலை புணத் தக்க பிருத்த நன்கு பரந்த] உருண்டு, நிரண்டு, நீண்ட, இரண்டு கைகளாலு நன்கு விளங்குகிறவன்.

24. காமாசு கலக்கத்தால் ஆயிரம் ஸ்தரீகளால் உபாசிக்கத் தக்க திருமேனீ அழகுடையவன் மஞ்சள் வஸ்திரம் தரித்து இவன் என்றும் நினைத்திருக்கும் அந்த விஷ்ணுவே.

25. இவன் திருவடிகள் பூமிக்குப் புகலிடமானவை. மூன்று கைகளையும் ஆட்கொள்ள வல்லவை, சத்ருக்களை வெல்ல வல்லவன். இப்பூமியில் [அவதரித்து] க்ருஷ்ணனாக இருக்கிறான்.

26. இந்த க்ருஷ்ணனின் அழகிய ஒரு கையின் முனை, சக்கரத்தால் அடையாளம் கொண்டது போல் இருக்கிறது. மற்றொரு கை உயர்த்தப்பட்டு, சுதாயுதத்தின் சேர்க்கையை விகுப்புகிறது.

27. தேவர்களின் [ரக்ஷாபாரத்தை] வலிக்கும் தேவதேவன் பரமாத்மாவின் முல் ஸ்தானமான பரமபதநாதன் [நாராயணன்] நம் கேட்கத்தகுது இப்பூமியில் அவதரித்து க்ருஷ்ணனாக ப்ரகாசிக்கிறான்.

28. சுண்ணித்த யாதவ வம்ஸத்தை கோபாலனாக க்ருஷ்ணன் பெருகச்செய்வான் என்ற இந்த விஷயம் எதிர்காலமறிந்த தூக்க தர்சிகளான மனிதர்களால் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது.

29. இவனது திவ்ய ஆதாரசக்தி கொண்டு, யாதவர்கள் நூற்றுக்கணக்கிலும் ஆயிரக்கணக்கிலும் [நதிகளின்] வெள்ளம் மஹாஸமுத்ரத்தை போல வம்ஸத்தைப் பெருக்குவார்கள்.

30. இந்த நிலையான முழு உலகம், [பாபக்காரப்பற்ற] க்ருத யுகத்தில் போல, சத்ருக்கள் அழிக்கப்பட்டு அமைதியும் வளமும பெருகுந்தியதாகச் செய்யப்படும்.

இவன் புவியில் இருந்து உலகை தன் வசத்தில் நிறுத்தி, எல்லா அரசர்களுக்கும் மேலாவான். தான் ராஜாவாக மாட்டான்.

32. முன்னர், முன்று அடிகளால் [உலகளந்து பலியை] வென்று, ஸ்வர்க்க லோகத்தில் தேவேந்தர தேவர் தலைவனாகவும் அரசனாகவும், இவனான் செய்யப்பட்டான்.

33. நிச்சயமா மூவடிகளால், முன் ஜபித்து பூமிபை (இருட் சித்து) ஜபித்து, உக்ரசேனனை (இந்த்ரசேனனுக்குப் போன்று) அப்படியே அரசனாக நிறுத்துவான் சந்தேகமில்லை,

34. பகை வென்று கெடுத்த இவன், [கேதோப நிஷத் போன்ற] பல கேள்விகளால் விசாரித்தறியப் பட்டதாக நாம் சொல்லிக் கேட்கிறோம். பரமஹம்சனர்களாலும், வேத வாதங் களாலும், அநாதியாக இவன் புகழ் பாடப்படுகிறான். அல்லவா?

35. கேசவன்: உலகத்தாரால், விரும்பத்தக்கவனாவான் அல்லவா? அதனால்தான், மனிதத் தன்மை யேற்க இவனுக்கு எண்ணம் உண்டாயிற்று

36. நானும் இவனுடைய இந்த [ஆய்ப்பாடி] வாஸத்தை முறைப்படி பூஜிப்பேன். மனதினாலும் விஷ்ணு தத்வத்தை மந்த்ரத் துடன் பூஜிப்பேன்.

37. கோபர்கள் பந்துவாக இவனது எண்ணமும், மனிதப் பிறப்பும், மனிதத் தன்மையற்றதாக [தேவத்தன்மையாக], நான் நினைக்கிறேன். இப்படியே இவனை திவ்ய ஞானிகளும், திளைக் கின்றனர்:

38. அப்படி எண்ணும் நான், எல்லாம் அறிந்த க்ருஷ்ண னோ, இரவில் ஆலோசித்து, இவன் ஸம்மதப்பட்டால், இவனுட் டும் ஆயர்களுடனும் போவேன்"

39. இவ்விதம் [கீழ்க்கூறிய] பொருத்தமான காரணங் களால் வேரு தேமமாக க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து, க்ருஷ்ணனுடன் நந்தகோபன் இடத்தை அடைந்தான்.

25ம் அந்தியாயம் முற்றிற்று

26ம் அத்தியாயம்

அக்ரூரர் கோகுலம் சேர்ந்து உ ளையாடல்
கோபர் மதுரைக்கும் புறப்பாடு அக்ரூர் க்ருஷ்ணன் பராமனுடன்
கேரில் மசல்லுதல் காளிங்கன் மடுவில் ஸ்ரீரங்குசெய்யும் அக்ரூரர்
வில்புதபம்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: கேசவனுடன், நத்தகோபன்
இடத்தை யடைந்த அளவற்ற தகழினை கொடுக்கும் [தான்பதி]
அக்ரூரர், ஆயர் பெரியோரைதம் பஸ்ராமனுடன் கூடிய க்ருஷ்ண
னையும் ஒன்று கூட்டி, அன்புடன் [க்ருஷ்ணனை] நோக்கி

2. "அப்பா, நாளை மதுராபுரிக்கு ஸுகத்திற்காகப்
போவோம்" என்று சொன்னார்.

3. ஆய்ப்பாடியில் எல்லா ஆயர்களும், பரிவாரங்களுடன்
கம்ஸன் கட்டிப்படி தக்க வருஷ கப்பத்தை எடுத்து கொண்டு
போவார்கள்.

4. அங்கு கம்ஸனது விமர்சையான வில்விழா நடக்கும்.
விமர்சையான அனைத்து காளிங்கர்கள், பந்துக்களுடன் சேர்வீர்கள்

5, 6, 7, எப்போதும் துக்க கொள்கலறும் மெலிந்தவரும்,
பிதரவத்தால் களைத்தவரும், துர்புத்தியுடைய கமலனும், உதா
பிதிக்கப்படுகிறவரும், அஷ்டத்தையால் உடய வத்தியவரும்,
துக்கங்களால் மயன், உடய, ஒடிந்தவரும், வயதானவரும், கம்ஸ
பித்தால் நடுங்குகிறவரும், உய்கனிட்டுருத்தும் பிதித்தே எம்ப
வரும்; இரவும் பகலும் [உய்கனிப்பார்க்கும்] ஆவலாய் தபித்துக்
கொண்டிருப்பவருடைய பிதர வஸுதேவனு நீங்கன் இனிது சேர்
வீர்கள்.

8, 9, 10, 11. கொலிந்தால் பெற்ற குழந்தைகளால் பால்
உய்கனிப்பதால் உதா களைக்கடிதையவன்; தேவர்களுக்கு கோப்
பானவன்; ஞானமங்கியவன்; புத்த சோகத்தால் உலர்ந்தவன்;
உய்கனிக்காண்டிலேயே நோக்குடையவன்; உன்னைப் பிதிந்த
சோகத்தால் பிதித் துக்கிறவன்; கன்று பிதிந்த சோகத்தால் பிதித்
துக்கிறவன்; கன்று பிதிந்த பக போன்றவன்; சோகம் ததும்பும்
கன்றுடையவன்; மெலிந்தவன்; [மனவருத்தத்தால்] அழுக
கடை எப்போதும் மன உய்கனி; ராகுமுகத்தால் விழுங்கப்பட்ட
சத்திர ஒளி போன்றவன்; ஸ்ரீரங்கு உன்னையே காணவிரும்பு

பவன்; எப்போதும் உன் வரலையே எதிர்பார்ப்பவன்; உன் பிரிவால் உன் டான துக்கத்தால் வருந்துபவன்; உன்னைப்பற்றி புலம்பிக் சொல்லத் தெரியாதவன் [மனத்திலுள்ளேயே மறுகுறிவன்]; சிவவிலையே உன்னைப் பிரிந்தவன்; பரபோ!

12. சந்திர ஒளியையுடைய உன் தேசத்தின் அழகை அறியாதவன்; இப்படி வருத்தியிருக்கும் உன் தாய் அந்தத் தேவகியையும் நீ காண்பாய்.

13. அப்பா! உன்னைப் பெற்று அந்தத்தேவகி தபிக்கிருளே யானால் பிள்ளைப் பேற்றின் பயன் என்ன?

14. பிள்ளைபெறாமல் இருப்பதே மேல். பிள்ளைப் பேரில்லா பெண்களுக்கு அக்கம் ஒன்றா, பிள்ளை பெற்றவளோ, பிள்ளை பெற்ற பயன் கிட்டாதபோது சி! சி! குழந்தையால் வருந்துகிருள்;

15. தேவகிக்கு நீ இந்த்ரனுக்கொப்பான பிள்ளை; குணங்க ளால் உனக்கு ஒப்பு ஒருவருயிலை, நீ பிறகுக்கும் அபயம் கொடுப்பவன்;

16 17. [ஆகையால்] அந்தத்தேவகி துக்கத்துக்கு உரியவளல்லள் உன் மாதா பிதாக்கள் வயோதிகள்; பிறகுக்கு அடிமைகள். கெட்ட புத்தியுடைய கம்ஸனாக, உன் பொருட்டு னைதா அதட்டப் படுகிறார்கள்; பூமி போல் பொறுமை கொண்டு உயிர் தரித் திருக்கும் தேவகி உன்னால் போற்றத் தக்கவன்; ஆனால் சோகக் கடலில் முழுகியிருக்கும் அவளை நீ கரையேற்ற வேண்டும்.

18. ஸுகப்படவேண்டிய வருத்தமும் ப்ரியமான பிள்ளையை யுடையவருமான அந்த வஸுதேவரை பிள்ளையோடு இனிது கோர்த்து, தாமம் [அதன் பயனை] அடைவாய்.

19. யமுனை மடுவில் மிக அபோக்யன் நாகம் காளியின் அடக்கப்பட்டான்; கோவர்த்தன் மலை வேரற செய்ப்பட்டது திமிர் கொண்ட பலவான் காளை அரிஷ்டன் கொன்னப்பட்டான்;

20, 21, 22. பிறர் ப்ராணனை அபஹரிக்கும் கொடியன் குதிரை கேலிகொல்லப்பட்டான்; இத்தகைய ப்ரயத்னத்தாவேயே, துக்கித் திருக்கும் [மாதாபிதாக்கள் தேவகி வஸுதேவர்களை] வருத்தர் களை கரையேற்றி எப்படி தர்மத்தை வடைவாயோ அப்படி நன்கு யோசிக்கப்படட்டும், கர்ஸன் ஸபையில் வசைமாளி பெரழியப்

பட்ட உன் பிதா [வஸுதேவர்], எவர்களால் பார்க்கப் பட்டாரோ அவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் துக்கங்கொண்டவராய் கண்ணீர் வடித்தனர்.

23. கம்ஸனால் செய்யப்பட்ட சிசு ஹத்தி முதலிய மிகப்பெரிய துக்கங்களையும் உனது தாய் தேவகி செயலற்று ஸஹிக்கிறாள்

24. பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தையாலும் மாதா பிதாக்களுக்கு முறைப்படி ப்ரதி உபகாரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று தர்ம சர்ஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

25. மாயமற்றவனே! க்ருஷ்ணா! இப்படி செய்கிற உனக்கு மாதா பிதாக்கள் அனுகூலம் உண்டாகும். அவர்களும் துக்கத்தை விடுவார்கள். இது உனக்கு தர்மம் (கடமை).

26. வைசம்பாயனர் சொன்னார் செய்ய வேண்டியதைத் தனக்கு அறிந்த தேஜஸ்வீ க்ருஷ்ணன் அளவற்ற பராக்ரமருடைய அக்ரூரரை நோக்கி "பாடம்" (அப்படியே) என்ற ஒப்புக் கொண்டான்.

27. கோபம், கொள்ளவில்லை. நந்தகோபர் முன்னிட்ட அந்த ஆயர்கள் அக்ரூர் வார்த்தையைக் கேட்டு கம்ஸன் கட்டளைப்படி புறப்பட்டார்கள்.

28. ஆய்ப்பாடி வாஸிகளான அவர்கள் புறப்பட ஆயத்தமானார்கள்; கோப வ்ருத்தர்கள், காணிக்கை சேகரித்து புறப்பட்டனர்.

29,30. கப்பம், எருதுகள் நெய், தயிர், பால், முதலிய காணிக்கை பொருள்களை சக்திக்கும குழுவுக்கும் தக்கபடி ஆயத்தம் செய்து, அந்த எல்லா கோபத் தலைவர்களும், புறப்பட்டனர்.

31. க்ருஷ்ணன் பலராமனோடு முன்னுமவரும் க்ருஷ்ணனோடு கன் விழித்திருப்பவருமான அக்ரூரின் கதைகளுடன் அவ்விரவு கழித்தது.

32. பிறகு பொழுது விடிந்தது; பகலின் குரல் எங்கும் பரவியது. இரவு, கழிந்ததால் தந்திர க்ரகணங்கள் மறைந்தன. அகாலத்தில் அருண் ஒளி பரவிற்று.

33. நகத்திரங்கள் ஒளி மங்கிற்று; விடியற்காலையரக்காற்றின் விச்சால் பூமி நனைந்தது; சிறு வடிவுள்ள நகத்திரங்கள் உறுங்கு வது போல் ஒளி மங்கின;

34, 35, 36, 37. சூர்யன் மேல் எழுந்தான்; இரவின் உருவம் மறைந்தது. சந்திரன் கிரணங்கள் அடங்கி ஒளியற்றவன் ஆனான். ஒருவன் உருவத்தை மறைத்துக் கொள்கிறான். ஒருவன் உருவத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறான். ஆயர்பாடியிலிருந்து வெளிச் செல்லும் இடங்களில் பசுக்கள் பரவி நிற்கின்றன.

38. ("ஆயர்பாடியில்") "தயிர்" கடைபும் மத்தோசை திரம்பி யிருக்கின்றன. இளங்கன்றுகள் தாம்பால் கட்டப்படுகின்றன, ஆயர்பாடி வீதிகளில் கோபர்கள் எங்கும் நிரம்பியிருக்குவது ஸாமான்கள் நிரம்ப ஏற்றின வண்டிகளை பின்வரச்செய்து கோபர்கள் வேகமான வாகனங்களில் ஏறிச் செல்கின்றனர்.

39. பிறகு; க்குஷ்ணன், பலராமன், அந்த தானபதி அக்டரர் ஆகிய மூவரும் (ஒரே) தேரில் ஏறி முன்று ராஜாக்கள் போலச் சென்றனர்.

40. பிறகு, யமுனைக்கனையை யடைந்த அக்டரர் க்குஷ்ணனைப் பார்த்து "அப்பா! நிறுத்திய தேரைப் பார்த்துக், கொள் குதிரைகளைக் கவனித்தக் கொள்.

41. குதிரைகளுக்கு இளம்புற்களைக் கொடுத்து, குதிரை ஜேன ஸாமான்களிலும், தேரிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தி ஒரு சுணத் தில் "வண்டி" எதிர்ப்பார் என்று சொன்னார்.

42. "இந்த யமுனை மடுவில் ஸர் வலோக ப்ரபுவான" [ஆதி சேஷஞ்ஞிய] "நாகராஜனை" மேலான பாகவதரை [பக்தரை]ப் போற்றும் மந்திரங்களால் துடிப்பேன்.

43. பரம ரஸஸ்யமானவனும், பக்தனும் எல்லா வகங்களையும், தாங்கும் தேவனும், ஸ்வஸ்திக் அடையாளத்தை தமையில் உடையவனும்; நில, வஸ்திரம், தரித்தவனுமான அத்தனை தேவனை வணங்குவேன்

44. பிறகு, ஸ்வஸ்திக் அடையாளமுள்ள, கோணையுடன் கூடிய அந்த ஸர்பத்தைப் பார்த்து அந்த அனந்தவிடம் எந்த விஷம் உண்டாகுமோ அம்ருதத்துக்குச் சமமமாக எண்ணி அறு

முழு வளையும் தேவர் போல் உன்பேன், அங்கு அமைதியின் பொருட்டு பாம்புகளின் கூட்டம் இருக்கும்.

46. நாகராஜனுடைய உத்தம மடுவிலிருந்து திரும்பும் வரை நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து என்னை வழி பார்த்திருங்கள்.

47. மிக மகிழ்ந்த க்ருஷ்ணன் அக்ரூருக்குச் சொன்னான்: "தர்மிஷ்டரே! தாமதம் வேண்டாம் நீர் இவ்வாமல் (தனித்து) இருக்க நாங்கள் சக்தர் இல்லையல்லவா?"

48, 49. தானபதி அக்ரூர் யமுனை மடுவில் முழுகினார். அவர் பாதாள உலகில் நாகலோகத்தை, இந்த (பூ) லோகத்தைப் போல் பார்த்தார். அந்த லோகத்தின் நடுவில் ஆயிரம் வாயுடையவன்.

50, 51, 52. தங்க மயமான பனையடையானங் கொண்ட உயர்த்தப்பட்ட கொடியுடையவன்; (உலக்கை போன்ற உடலுடையவன்); கலப்பை போன்ற கைநுனியுடையவன் நீல ஆடையுடுத்தவன்; வெண்ணிறமுடையவன்; வெண்ணிற ஆஸதம் உடையவன்; மதங்கொண்டு உறங்குபவன்; தாமரைக் தீக்ஷணன்; தன் உடலை ஆற்றின் உயர்ந்த வெண்மை ஆஸதத்தில் ஸுகமாக வீற்றிருப்பவன்; பன்றி சின்னத்தாலும், ஸ்வுஸ்திக் சின்னத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்;

53, 54. பூமியைத் தாங்குபவன்; சிறிது இடப்பக்கம் இருப்பிய கங்கை கிரீடம் குடியவன்; ஸ்வர்ணமய தாமரை மாலை வரல் மறைந்த மார்பையுடையவன்; செஞ்சந்தனக் குழம்பு பூசப்பட்டவன்; நீண்ட கைகளையுடையவன்; சத்ருக்களை வெல்பவன் பத்மநாபன் (விஷ்ணு) போல் வெண்மேகக் காந்தியுடையவன்; ஒளிவீசும் தேரஸ்ஸுடையவன்; ப்ரளயத்தில் தனித்திருக்கும் உடலுள் வாஸுகி முதலிய நாகஸ்ரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவன்; இத்தகைய ப்ரபு ஆதிசேஷனைப் பார்த்தார்.

55. தர்மராசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அந்தத் தேவனை, ப்ரபுவை "அம்பள அய்வதர," என இரண்டு நாகர்கள் சாமரத்தை கையி லேந்தி விசி உபசரித்தனர்;

56. [நாகத் தலைவன் வாஸுகி காரகோடகன் முதலிய ஸர்ப மத்தரிகளால், குழப்பட்டு] அநந்தன் பக்கல் நின்று வணங்கு கினான்;

57. ப்ரளய ஸமுத்ரத்திங் ஸ்நாநம் செய்த அதந்தனை, தாமரைப் பூக்களால் ழடி ய நிவ்ய தங்கக் குடங்களால் அபிஷேகம் செய்வித்தனர்.

58. அதந்தன மடியில் மேகம் போல் கறுத்தும் ஸ்ரீவத்ஸத் தால் மறைக்கப்பட்ட மாந்ரப கொண்டும் பீதாம்பரம் தரித்தும் ஸுகவாக வீற்றிருக்கும் விஷ்ணுவைப் பார்த்தார்.

59. சத்தர்ஷ் போன்ற சரீரமுடைய திவ்யாஸன மில்லாத சங்கர்ஷணன் [பலராமன்] போல், உட்கார்ந்திருக்கும் வேரெரு வனைப் பார்த்தார்.

60. அங்கு அக்ருரர் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து உடனே பேச ஆரம்பித்தார். க்ருஷ்ணனைத் தேஜஸ்வான், அக்ருரர் வாக்ரை நன்கு ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விட்டான்.

61. அந்த தானபதி, அக்ருரர் அநாதியான, பகவத் பக்தன் அதந்தனைக் [கண்டு போற்றி] அனுபவித்து, ஆச்சர்யம் அடைந்து மறுபடியும் [தண்ணீரிலிருந்து] வெளியேறினார்.

62. அந்த அக்ருரர் அங்கு ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஆச்சர்ய ரூபத்தையுடைய பலராம கேசவர்களை தேயிலேயே வீற்றிருப்பவராகப் பார்த்தார்.

63. பிறகு அப்போதே துதாகஸத்துடன் அக்ருரர், அங்கு மறுபடி [தண்ணீரில்] முழுகினார். அங்கே நீலாடைபுடுத்து வெண் முகத்துடன் அந்தத் தேவன் பூஜிக்கப்படுகிறான் என்று நினைத்து.

64. "அதே போல் ஆயிரம் வாய் அதந்த தேவனது மடியில் அமர்ந்து பூஜிக்கப்படும் ப்ரபு க்ருஷ்ணனையும் அக்ருரர் பார்த்தார்.

65. மறுபடியும் உடனே [நீரிலிருந்து வெளி] எழுந்து அந்த மந்ரத்தை மனதால் ஐபித்துக் கொண்டு அதே வழியாக தானபதி அக்ருரர் தேரையடைந்தார்.

66. மயிற்ச்சியடைந்த கேசவன் வந்து நிற்கும் அக்ருரரைப் பார்த்துச் சொன்னான் "அதந்தனுள் பகவத் பக்தன் மனுவில் நாக ஸோமத்தின் விஷயம் எத்தகையது? உம்மால் மேலும் கீழும் சென்று வெகு காலம் தாமதமாக்கப்பட்டது. உம்மால், ஆச்சர்யம் காணப்பட்டதென்று என்னுகிறேன். உமது ஹ்ருதம் [த்யானத் தால்] அசையாத மலைபோன்றது?"

67. அக்ஞரர் க்ருஷ்ணனை நோக்கிப் பதில் கூறினார்: உன்னைத் தவிர கோகங்களில் ஸ்தாவரங்களில் ஸூங்க மங்களில் ஆச்சர்யம் என்ன இருக்கும்?

68. பூமியில் உன் அடைய முடியாததோ அந்த ஆச்சர்யம். இங்கு என்னால் காணப்பட்டது.

69. அங்கு எப்படியோ அதையே இங்கு கூட பார்க்கவும் மகிழவும் முடிகிறேன்.

70. இங்கு உலகுக்கெல்லாம் ஆச்சர்யமான ஒருபகுத்து உன்னோடு நன்கு சேரவும் செய்தேன். க்ருஷ்ண! இதற்கு மேலான ஆச்சர்யத்தைக் காண விரும்பவில்லை.

71. ப்ரபுவே! ஸா! கம்ஸ ராஜன் நகரை அடைவோம் நான் முடிவாக இந்த சூர்யன் மறைவதற்குள் நகரைப் போய் சேர்வோம்.

26ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

37ம் அத்தியாயம்

ராடகிருஷ்ணன் மதுராயிஸ் ப்ரவேசம்
வண்ணன் வதம்; மாஸகார வாதாமை கம்ஸன் பூஜை விலகி ஒடித்தல்
கூனியிடம் க்ருபை

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார். நிறைந்த தேஜஸை அடைய அந்த ஸங்கர்ஷணனுடனும், க்ருஷ்ணனுடனும் சேர்த்த எல்லாரும் சிறந்த தேரைப் பூட்டி புறப்பட்டு, கம்ஸனால் சூழப் பட்ட அழகிய மதுராயினை எப்படியே அடைந்தனர்.

2, 3 சிவந்த சூர்யனின் மாலக்காலம், அம்முவரும் அழகிய தகரில் புடிந்தனர்; புத்திமான் அக்ஞராம், சூர்யன் போன்ற காந்தியுடைய அந்த விரர் க்ருஷ்ண பலராமர் இருவரும் (அக்ஞரர்) தம் க்ருஷ்ணத்தைய அடைவிக்கப்பட்டனர்.

4 பாங்கொண்ட. பாபபதி அக்ஞரர் அப்போது உத்தம காந்தியுடைய அவர்களை நோக்கிச் சொன்னார் 'அப்பா! பலராமா! கிருஷ்ணா! வஸுதேவர் க்ருஷ்ணத்துக்குப் போதும் அனைத்திற்குப் போது விடத்தக்கது

5, 6. உங்களுக்காகத் தானே அக்கிரஷம் கம்ஸனுல் ஹிம்ஸிக்கப் படுகிறார். இங்கு இருக்கவும் கூடாது இரவும் பகலும் அதட்டப்படுகிறார். ஆகையால் ரிதாஷுக்கு உங்கள் இருவராலும் மேலான ஸுகந்தானே செய்யப்பட வேண்டும். எப்படி ஸுகமடைகிறாரோ, ஸூதத்துடன் கூடிய அதுவே செய்யப் படவேண்டும்.

7. பிறகு க்ருஷ்ணன் அக்ரூரரைப் பார்த்துச் சொன்னான், பெரியோய்! நாங்களிருவரும், மதுஸூயையும், ராஜபாட்டையை யும் பார்த்துக் கொண்டு, வீரரே, தர்மசீலரே, பெரியோரே, உமது எண்ணம் அதுவானால், (கம்ஸன்) அவனது வீட்டையே, துமரென்று (எதிர்பார்க்காதபடி) அடைவோம்.

8. வைசம்பாயணர் சொன்னார்: அக்ரூரரும், குறைவற்ற க்ருஷ்ணனே, மனதால் வணங்கி, மிக மகிழ்ந்த உத்தரஹத்துடன், கம்ஸன் பக்கல் சென்றார்.

9. அக்ரூரரால் அனுமதிக்கப்பட்ட அவ்வீரர் இருவரும் கருத்தறியிலிருந்து விடப்பட்ட, யுத்தம் வீரும்பும் யர்ணைகள் போல், நகரைப் பார்த்துக் கொண்டே புறப்பட்டனர்.

10, 11. பிறகு அவ்விருவரும், வழிச்செல்லும், சாயம் தோய்க்கும் வண்ணானைப் பார்த்து மனோஹரமான ஆடைகளை யாழித்தனர். அந்த வண்ணானும் அவர்களை நோக்கிச் சொன்னான் "நீங்கள் இருவரும் யாரைச் சேர்ந்தவர்கள் காட்டான்கள்! நீங்கள் யாரடா! பயமற்று ராஜாவின் வஸ்தரங்களை, முட்டாள் தனத்தால் கேட்கிறீர் அஃ"

12 நான், நானு தேசங்களிலுள்ளான் வஸ்தரங்களைக் கம்ஸனுக்காக, அவனிஷ்டப்பட்ட சாயங்கள் தோய்த்து நூற்றுக் கணக்கில் விசேஷமாகச் சாயமேற்றுவேன்.

13, 14. காட்டில் பிறந்தவர்; மிருகங்களுடன் வளர்ந்தவர். இந்த நம்ம விவந்த ஆடையைப் பார்த்து ஆகை கொண்டவர். நீங்கள் யாருடையவர்? அநேகர்! உங்கள் உயர் விடப்பட்டது. நீங்கள் அறிய அறிவுடையவர் முட்டான்கள்: வஸ்தரத்தை யாழிக்க விரும்புகிறீர்கள்.

15. அல்ப புத்தியுடைய துக்கம் கெடுகைய வாக்காகிற விஷத்தைக் க்கும் அந்த வண்ணன் பெருங்கு க்ருஷ்ணன் கோபம் கொண்டான்.

16. க்ருஷ்ணன், அந்த வண்ணானை வஜ்ராயுதம் போன்ற உள்ளங்கையால் தலையில் ஒங்கி யடித்தான். அந்த வண்ணான் மண்டை பிளங்கப்பட்டு உயிர் நீங்கி பூமியில் வீழ்ந்தான்.

17. கொல்லப்பட்ட வண்ணானைப் பற்றி அவளது மனைவியர் கூக்குரலிட்டு அழுதனர், தலைவிரி கோலமாக கம்ஸன் வீட்டுக்கு விரைந்தனர்.

18. க்ருஷ்ணன், பலராமன், அவ்விருவரும் நல்ல ஆடைகளணிந்து பூக்கடை வீதிகளில் புஷ்பம் வேண்டி, வாஸுதேயறிந்த மாலைகள் போல் சென்றனர்.

19. அங்கு ஏராள மாலைகள் கொண்ட, கடையுடைய, மாலை கட்டும் தொழிலுள்ள, பரிய தோற்றம் கொண்ட, இனிதாகப் பேசும் 'குணகன்' எனப் பெயருள்ள, லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் பொருந்திய ஒருவன் இருந்தான்.

20. பயமில்லாத அந்த மாலை கட்டுபவனிடம், அப்போது, மாலையை வேண்டிதககு இனிய சொற்களுடன் 'தேஹி' என்று சொன்னான்.

21. அவர்களிடம் ப்ரீதி கொண்ட மாலாகாரன், நிறைய மாலைகளைக் கொடுத்தான். இனிய தோற்றமுடைய அவர்களிடம் 'இது உங்கள் உடைமை' என்றும் சொன்னான்.

22. ப்ரீதி யடைந்த க்ருஷ்ணன் 'ப்ரியமானவனே! எனது லக்ஷ்மீ தேவி, செவ்வக் கட்டங்களுடன் உன்னை அடைவாள்' என்று குணகனுக்கு இனிய மனதுடன் வரம் கொடுத்தான்.

23. அந்த மாலாகாரன், சாந்தனாய், குனிந்த முகத்துடன் க்ருஷ்ணனைத் தலையால் வணங்கி, அந்தச் சிறந்த வரத்தை ஏற்றுக் கொண்டான்.

24. அப்போது அந்த மாலாகாரன் 'இவர்கள் யக்ஷர்கள்! என்று எண்ணினான். (கம்ஸ) பயத்தால் மிக நடுங்கிய அவன் பதில் சொல்வவில்லை.

25. ராஜ பாட்டையில் செல்லும் அந்த வஸுதேவகுமாரர் இருவரும், மேலும், வாஸுதேய பூச்சு ஸாமன்கள் கொண்ட பாத்ரங்கடையுடைய கூலியைக் கண்டனர்.

26. க்ருஷ்ணன் அவளை தோக்கி இவ்வாறு சொன்னான். 'கூலியே இந்த வாஸுதேய பூச்சை யாருக்குக் கொண்டுபோகிறாய்? தாமரைக் கூலியே! சீக்ரம் சொல்வாய்.'

28 மின்னல் போல் வளைந்து செல்லும் அவன் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து நின்று புன்சிரிப்புடன், மேகம் போல் கப்பிரமான தாமரைக்கண்ணன் க்ருஷ்ணனிடம் பதில் சொன்னான்.

28, 29. அசனது அங்க ஸ்தாந க்ருஷ்ணத்துக்குப் போகிறேன் வாஸனைப் பொருளை எடுத்துக்கொள். தாமரைக் கண்ணனே! அழகுமிக்க முகமுடையவனே! உன்னைப் பார்த்தவுடன் ஆச்சர்ய மடைந்தேன். விர! நீ இந்தப் பூச்சை இஷ்டப்படி எடுத்துக்கொள் நான் அடிமையாகியிருக்கிறேன், வா! உனக்கு மங்களம். என் உன்னத்துக்கு உகந்தவன் நீ!

30. நீ! சுந்தரமூர்த்தி எங்கிருந்து வருகிறீர்? என்னை (என் மனதை) நன்கு தெரிந்துகொள் எனில்லையே! ராஜாவுக்கு வாஸனைப் பூச்சு விஷயமாக நியமிக்கப்பட்டு அவருக்கு வேண்டியவள்.

31. க்ருஷ்ணன் சிரித்துக்கொண்டு நிற்கும் அந்தக் கூனியை நோக்கிச் சொன்னான்.

32. எங்கள் பூக்கு ஏற்ற வாசனைப் பூச்சு கொடுக்கப் பட்டதும், ஸுமுகியே; நாங்கன் தேசத்துக்குப் புதிய விருந்தாளி கள், ராஜ்யத்திலேயே மிக மேன்மை வாய்ந்த அந்த தீவ்ய தனுள்ளை பார்க்க வந்த மல்லீரர்.

33. அவன் பிறகு க்ருஷ்ணனுக்குப் பதில் உரைத்தான் "என்னைப் பார்ப்பதில் பிரியமுள்ளவனாயிருக்கிறாய். ஆதலால், அரசனுக்கேற்ற இந்த பூச்சுக்களை ஸுக மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்.

34. அவ்விருவரும் சந்தனப்பூச்சு கொண்ட அங்கங்களுடன் அழகிய திருமேனி கொண்டு முநா தீரத்தில் இறங்கிச் செறுபூசப் பட்ட உடலையுடைய ஸானாகன் போல் விசேஷமாகப் பரகாசித்தனர்.

35. விநாயாட்டு விதிகளை யறிந்த க்ருஷ்ணன் அந்தக் கூனியை கூன் முதுகு மத்தியில் இரண்டங்குலம் கை நுனியால் மெள்ள அழுத்தினான்.

36. அவ் சிரிப்பு கொண்டு அந்தக் கூனையும் கூன் அழுங்கி உலகமழிந்து இரண்டு ஸ்தானங்களுடைய நேர் கொடிபோல் நிமிர்ந்த தேவரத்துடன் உரக்கச் சிரித்தான்.

37. அவன் மிக்க ஸந்தோஷத்தால் பரகாசித்து க்ருஷ்ணனை நோக்கி, தாமக் கலக்கம் தோன்றப் பேசினான் "பரியனே! எங்கே போகாய்? என்னால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறாய்" நில், என்னை உமடனாய்க்கிக் கொள்!"

38 வார்த்தையைக் கேட்டு ஒருவருக்கொருவர் சிரித்துக் கொண்டு, குறைவற்ற அவ்விருவரும் அவனைப் பார்த்து கைதட்டி சிரித்தார்கள்.

39. க்ருஷ்ணனும், தாமத்துடன் கூடிய கூனியை (தன்: புன்) சிரிப்பால், (அந்நிதிரெய்து) விடை பெற்றான்.

40. பிறகு இருவரும் கூனியால் விடப்பட்டு, ராஜஸபையை அடைந்தனர். ஆய்ப்பாடியில் வளர்த்து ஆயர்வேஷம் கொண்ட அவ்விருவரும் மறைந்த விஷம் பார்வையுடன் அரசனின் இடத்தை அடைந்தனர்.

41. அங்கு எதிர்பார்க்கப்படாமல் தன்ஸ் மாலையை அடைந்த அந்த பாலர்கள் ஹிமயமலைக் காட்டில் பிறந்த ஸிம்ஹங்கள் போல் மதமிகுந்து விளங்கினர்.

42. அங்கு அப்போது புஷ்பாஸங்காரம் செய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய வில்லைப் பார்க்க ஆசை கொண்டு அவ்வீரர் ராம க்ருஷ்ணர் இருவரும் ஆயுத சாலைக் காப்போனைக் கேட்டார்கள்.

43. "வளைக்கம் அய்யா" கம்ஸன் விற்களைக் காப்பவரே! எங்கள் வார்த்தை கேட்கப்பட்டதும் ப்ரியரே! எதற்காக இவ்வில் விழா ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ அந்த வில் எது? உமக்கு இஷ்ட மிருந்தால் இந்த கம்ஸனின் விழாவுக்கு முக்யமாய் அந்த வில்லைக் காட்ட வேண்டும்.

44. அந்த ஆயுத சாலைக் காப்பானன், தூண் போன்றதும் அந்தரனோடு கூடிய தேவர்களாலும் நானேற்ற முடியாததும் ஒடிக்க முடியாததுமான அரிய வில்லை அவர்களுக்குக் காட்டினான்.

45. தாமரைக் கண்ணன், வீரபுமுடைய அந்த க்ருஷ்ணன் அப்போது, உலத்த உள்ளத்தையு, அந்த வில்லை கைகளால் எடுத்து தூக்கிப் பார்த்தான்.

46, 47. பலவான் க்ருஷ்ணன் அஸுரர்களால் பூஜிக்கப் பட்ட அந்த வில்லைத் தூக்கி, பலமுறை வளைத்து விருப்பப்படி நானாற்றயம் செய்தான் பூச்குட்டி தூபம் போடப்பட்ட மென் மையால், பாம்பு போன்ற (பிறராலும்) வளைக்கப்படாத அந்த வில் க்ருஷ்ணனால் இரண்டாகத் துண்டிக்கப்பட்டது.

48. அந்த வில்லை ஒடித்து க்ருஷ்ணன் பராக்ரமசாலியாக வேகம்மா வெளிக்கிளம்பினான். அந்த யுவா அவராமனும் மிக்க வேகத்துடன் பறப்பட்டான்.

49. விவ்லொடித்த சண்ட மாருதம் போன்ற சப்தத்தால் அந்தப்புறம் முழுதும் நடுங்கிற்று.

50. திக்குகளும் அந்த சப்தத்தால் நிரப்பப்பட்டன. ஆயுத சாலையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி கோபர்கள் முன்வந்தபல் அவர்கள் சென்றனர். ஆயுத காப்பாளனும் பரபரப்பு கொண்டு வேகமாகச் சென்று அரசன் பக்கம் அடைந்து, காக்கை போல் முச்சு விட்டுக் கொண்டு சொன்னான்:

51. "கேட்கப்பட்டும், என்னால், விஜ்ஞாபிக்கப்படுகிறது. விற்சாலையில் இப்போது நடந்த ஆச்சர்யம்!

53. உலகுக்கே பரபரப்பு ஊட்ட வல்லது எவர்க்கும் ஐப்பிஸ்ஸா இராமனிதர்; முடிச்சிடப்பட்டதலைமயிர் கொண்டவர்;

53, 54. நீலாடை ஒருவரும் மஞ்சளாடை ஒருவரும் அணிந்தவர்; ஒரூவனுக்கு மஞ்சள் பூச்சு மற்றவருக்கு வெள்ளை; எவரும் விரும்பும் தோற்றமுடைய அவ்விருவரும் முன் அநியப்படாதவர். உட்புறம் வந்தனர்; தேவக் குழந்தைகள் போன்றவர்; வீரர்; தீசு கடர் போன்ற குழந்தைகள்; திடீரென ஆகாயத்திலிருந்து வந்தவர் பேர்ந்தவர்; மனோஹரமான உடைகளையும் மாலைகளையும் அணிந்தவர்; பரிய தோற்றமுடையவர்; ஆயுதசாலையில் இருக்கும் இவர் இந்நிலை என்னால் நன்றாகப் பார்க்கப்பட்டனர்;

55. நங்கூரப் பார்க்கப்பட்டவர்; அவ்விருவறில், மஞ்சள் அடை, மாலை அணித்து நீல நிறமுடைய தாமரைக் கண்ணாடியை ஒருவர்; தேவர்கள் அந் தூக்க முடியாத அந்த வில்லை எடுத்தார்.

56. அந்தப் பரவல் இரும்பு யந்திரம் போன்ற (கனமான) பெரிய வில்லை, வேகமாக நானேற்றி, விளையாட்டாகவே வளைத்தான்.

57. தோள்வளையுடைய அவரால், அம்பில்லாமல் இழுத்து வளைக்கப்பட்ட அது கைப்பிடியால் பிடிக்கப்பட்டு இரண்டாக ஒடிக்கப்பட்டது.

58. பிறகு புதிது நடுங்கிற்று. ஆர்யனும் ப்ரகாசிக்கவில்லை விவ்லொடித்த சப்தத்தால் ஆகாயம் சுழல்வது போலிருக்கிறது.

59. அந்த மகத்தான ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்து மிகத்துணைப் படைநிலைப் பயனாட்டும் சத்ருக்களிடமிருந்து பயந்தால் சொல்லாதற்கு இடமு வந்தேன்

60. மஹாராஜா! மிக்க பராக்ரமம் வாய்ந்த அவர்கள் யாரென்று அறிவிதேவிலை. ஒருவர் சாகவாச மலை போன்றவர், மற்றொருவர் அஞ்சனகிரி போன்றவர்.

61. அவரே, அந்தச் சிறந்த வில்லுதந்தை, யானை, கட்டுத் தறியைப் போல் ஓடித்து அளவற்ற வீரத்துடன் தன்பின் வலுவை குடன் வாய்வேகமாகக் கிளப்பினார். 'அரசே! அதை' (விலை) இரண்டாக்கிச் சென்றான் இன்னொன்றறியேன்.

62. தனுர் பங்கத்தைக் கேட்டதும் எல்லாம் (யோசித்து) அறிந்த கம்ஸன்; ஆயுத காப்பாளனைப் போகச் சொல்லி, சிறந்த தன் வீட்டுன் புகுந்தான்.

27ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

28ம் அத்தியாயம்

யானைப்பாகனுக்குக் கம்ஸன் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட சிறப்பு விஷயத்தை சொல்லிப் பெருமைப்படல்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : போலு திலகனுன அந்த, கம்ஸன், தனுர் பங்கத்தை நன்கு ஆலோசித்து மனமுடைந்து அதே கலையாக மிக்க துக்கம் கொண்டவனான்.

2. 'சிறு பிள்ளை, காவல்காரரால் பார்க்கப்பட்டவனாகவே மிக்க வலிமையுள்ளவிலை பயமில்லாமல், அலக்ஷியமாக (வினை யாட்டாகவே) ஓடித்து எப்படி வெளியேறினான்?

3. இவனுக்காக வேகம் நிற்திக்கும்படியான பயங்கர காரியம் எவ்வளவு செய்யப்பட்டது! அதை (தேவகி) வீரபுத்ரர் (செக்கன்) அறுவரையும் கல்யில் மோதுக் கொள்கிறேன்.

4. (தன்) முயற்சியால் தெரிவித்தை மீற முடியாது. நாரதரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை என்னை நெருங்கிவிட்டது நிச்சயம்.

5. அரசன் யுத்திதன் ஆலோசித்து பிறகு தன் மானிகையி லிதுந்து வெளியேறி, ஆஸனங்கள் அமைப்பு (ஏற்பாடுகளை) பார்க்க சீகரம் காட்டுவான். அந்த நாளும் ந்தான்.

6. அந்தச் சிறந்த அரசன் எல்லாவிதத்தாலும் நிறைந்த காட்சி மண்டபத்தைப் பார்த்தான் திடமாக அமைக்கப்பட்ட சாபிவாஸனங்கள் வரிசையால் நிறைந்தது.

7. மேலான மாடி வீடுகள் கொண்டது; மேல் கூரை அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டது ஒரே தூண்மேல் அமைக்கப்பட்ட (இடை போன்ற) மேல் கட்டிகள் அமைந்தது.

8. நாற்புறமும் ஸாரமான அமைப்புகள் கொண்டது; வெரு விஸ்தாரமான இடம்; ஸ்திரமாக அமைக்கப்பட்டது; உயர்ந்து ஸுகமாக ஏறி இனிது அமர்தலுக்கானபடிக்கையுடையது; மிக மேலானது.

9. அரசர்களுக்குரிய ஆணைங்கள் நன்கு அமைக்கப்பட்டது; நாற்புறம் போய்வர வழிகள் அமைக்கப்பட்டது; திண்டினைகள் அமைக்கப்பட்டது; ஜனக்கூட்டங்களைத் தாங்கத் தக்கது.

10. 11. அந்த அலங்காரமுள்ள அரங்கத்தைப் பார்த்து புத்திமான் கம்ஸன் ஆஜ்ஞாபித்தான்: "சாய்வாணைங்கள், மேல் கட்டிகள், தேருக்கள், இவை சித்ரம் எழுதப்பட்டவைகளாகவும்; மாலை சூட்டப்பட்டவைகளாகவும், நறுமணம் கொண்டவைகளாகவும், நல்ல தோற்றமுடையவைகளாகவும். (ஆணைங்கள் மீது) நாழ அமைக்கப்பட்டு அலங்காரமான மேல் கட்டுகளுடையனலாகவும், செய்யப்பட்டும், மற்களத்தில் குறைவற்ற சாணக் குவியல்கள் குவிக்கப்பட்டும்.

12. கூரையோரங்கள் தக்கபடி வர்ணத்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும்;

13. ஆழமான பெரிய குடிநீர் திறைந்த கனமான மன்சால் களும் பொன்னுவானவையும்; முறைப்படி வைக்கப்பட்டும்.

14. உபஹாரமான தின்பண்டங்கள் விட்டத்தில் வைக்கப்பட்டும். களாயரஸங்கள், குடம் குடமாக வைக்கப்பட்டும், போட்டி முடிவு கூறும் மத்யஸ்தர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும். (ஏவலானர்) வரிசை வரிசையாக தலைவர்களுடன் நியமிக்கப்பட்டும்.

15. மல்வீரர்களும், மத்யஸ்தர்களும், கட்டளையிடப்பட்டும்; கூட்ட நடுவில் சாய்வாணைங்கள், சோபையுடன் அமைக்கப்பட்டும்?"

16. அந்த அரசன் விழாக் கூட்டத்திற்கான சட்ட திட்டங்களை, இப்படி கட்டளையிட்டு, காட்சி அரங்கிவிருந்து வெளித் திளம்பி தன் மானிகையை அடைந்தான்.

17. அங்கு, அளவற்ற பலமுடைய சாணூரன்; முஷ்டிகள் எனும் இருமல்லர்களையும் அழைத்து வரச் செய்தான்.

18. மஹாவீரர்களும், பலமுள்ளவரும் தோள்வலி கொண்ட வருமான அல்கு மல்லர்களும், கம்ஸனின் ஆஜ்ஞைப்படி (மானிகையை) ஸந்தோஷத்துடன் நுழைந்தனர்.

19, 20. அரசன் கம்ஸன், அருகில் வந்த உலகப்புகழ் பெற்ற அந்த மல்லர்களை நோக்கி, விரிவாக, பொருத்தமான வார்த்தைகளைச் சொன்னான்: "நீங்கள் க்யாதி பெற்றவர்; வீரக்கொடி நாட்டியவர்; எனது மல்லர் முறைப்படி கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

21. விசேஷமாக பஹுமானம் செய்யப்பட்டவர். ஆகையால் நான் செய்த ஸத்காரியங்களும், நற்செயல்களும், உங்கள் மனதில் கொண்மர்களானால், உங்களால் சொந்த பராக்ரமத்தைக் கொண்டு பெரிய காரியம் எனக்குச் செய்யப் படவேண்டும்.

22, 23. பஹுமன் க்ருஷ்ணன் என்ற இரு ஆயர்பிள்ளைகள் என ஆய்ப்பாடியில் நன்கு வளர்ந்தவர். குழந்தைகளாயினும் ஸ்ரமத்தை ஜயித்தவர் (அரியன்) எனினில் செய்ய வல்லவர். வனத்தில்திரிபவர் மற்களத்தை யடைந்து நன்கு யுத்தம் செய்யும் இவர்கள், கீழே விழுந்தவுடன் சீக்ரம் கொல்லத் தக்கவர். இதில் ஸந்தேஷமிக்கை.

24. இவ்விருவரும் சிறுவர் மின்னல் போல் மெனித்தவர். பயிற்சியற்றவர் என்று இவர் விஷயத்தில் ஒரு விதத்திலும் அக்கூயம் செய்யப்பட வேண்டாம்.

25. மற்களத்தில் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்ட அந்த ஆயர்களால், எனக்கு எப்போதும், எதிர்காலத்திலும் மேன்மைபுண்டாகும்."

26. அரசனின் ஸநேகத்தோடு கூடிய வார்த்தைகளால், மகிழ்ந்த மனதுடன், போரில் மதன் கொண்ட சாணூர முஷ்டகரனும் இரு மல்லர்களும் சொன்னார்கள்;

27. உணக்குக் கஷ்டங் கொடுக்கும் அவ்விரு ஆட்சுபாடிகள் எங்கள் இதிரில் வந்ததும் கொல்லப்பட்டுப் ப்ரேதமானவர் என்றே நினைக்க வேண்டும்.

28. வனசாரிகளான அவ்விருவர், எங்கள் தேரின்பு தியுத்தம் பண்ணினால், கோபங் கொண்ட எங்களால் அவர் அரிஷ்ட க்ரஹத் தால் பீடிக்கப்பட்டவராவார்."

29. இவ்விதம் வாக விஷத்தைக் கக்கிவிட்டு அரசனால் அனு மதிக்கப்பட்ட அவ்விருமல் வீரரும் தங்கள் வீட்டை மடைந்தனர்.

30. பிறகு கம்ஸன், "யானையைக் கொண்டு ஜீவிக்கும் யானை பாகளைப் பார்த்துச் சொன்னான்: "இவ்வாலய பீடம்" எனும் யானை சபை வாசலில் நிற்கட்டும். பலமடையது. மதத்தால் அசையும் கண்களையுடையறி; நிற்காமல் அசைவது மணிதரிடத்தில் கோபமுடையது; மதத் தாரையால் மிக வரம்பு மீறியது; பயங்கரமானது; மற்றொரு யானையைப் பார்த்து கோபங்கொள்வது; அத் தகைய யானை வனவாஸிகளான (ராமக்ருஷ்ணர்) அவர்களைக் குறித்து உன்னால் தூண்டப்பட்டதக்கது.

31, 32, 33. வீரராகிய அந்த வஸுதேவ புத்ரர் ஆயுள் நீங்கி யவராக எப்படியாவரோ. அப்படி (யானை) தூண்டப்பட்ட வேண்டும், உன்னாலேயும், கஜேந்திரனாலேயும் வாம்பு மீறிய அந்த ஆயுளிருவரும் மற்றவர்களில் விழுந்தவர்களாக ஆக வேண்டும்.

34. தான் பார்க்க வேண்டும். பிறகு கீழே விழுந்தவர்களைப் பார்த்து மனைவிகளுடனும், பந்துக்களுடனும் கூடிய வஸுதேவர். வேரறுக்கப்பட்டு ஆதரவில்லாமல் அழிவார்.

35. க்ருஷ்ணனையே கதியாகவுடைய இந்த மூலக்கர்களான எல்லா யாதவர்களும், கீழே தள்ளப்பட்ட க்ருஷ்ணனைக் கண்டு அழிக்கப்பட்ட ஆசையுள்ளவராய் நாசமடைவர்கள்.

36. இவ்விருவரையும் மல்லர்களைக் கொண்டோ, - கஜேந்திரன் கொண்டு கொண்டு கொண்டு, இந்த நகரையாதவப் பூண்டில்லாமல் செலுது நான் வாகமாக ஸஞ்சரிப்பேன். யாதவகுலதிலகனான என் தந்தை அடியோடு கைவிடப்பட்டான். க்ருஷ்ணனைச், சேர்ந்த மற்ற யாதவர்களும், என்னால் விடப்பட்டவர்கள்.

37, 38. தான், சொல் உக்ரணைனால், மகப்பேறுவிரும்பி உண் டானவன் இல்லையல்லவா? நாரதர அப்படி எனக்குச் சொன்னார்

39. யானைப் பாகன் சொன்னான் "ராஜா! முன்பு தேவரிஷி நாரதரால் எப்படி சொல்லப்பட்டது? சொல்லப்பட்ட இது ஆச்சர்யம். சத்ருக்களை வெல்பவனே!

40. உம்மிடமிருந்தே கேட்கப்படும் ராஜா! பிதாவான உக்ரவேனனைத் தவிர நீர் வேறொருவனும் எப்படி பிறந்தீர்? உமது தாயால் இத்தகைய இந்தக் கார்யம் செய்யப்பட்டது?

41. ஸாதாரண வேறு பெண் கூட இத்தகைய வெறுக்கத் தக்க கார்யம் செய்ய மாட்டாள். இதை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். எனக்கு உத்ஸகமாகவே யிருக்கிறது.

42. "உனக்கு கேட்க விரும்பமிருக்குமாயில் பிரபு. அந்தணு முனிநாரதர் எப்படி சொன்னாரோ அப்படியே நன்கு விரிவாகத் சொல்கிறேன்.

43. 44. 45. இந்தர லோகத்திலிருந்து இந்தரன் நண்பர் நாதமுனி சந்நரன் போன்ற வெண்ணிற ஆடை யுடையவர் மான் தோலை உத்தரீயமாகவுடையவர்; ஸ்வர்ணத்தால் பூனூல் தரித்தவர்; தண்டம் ஏற்றியவர்; கமண்டலம் கையில் வைத்தவர்; இரண்டாவது பிரஹ்மர் போன்றவர்; நானு வேதமும் கரன்ம் செய்பவர்; பிரஹ்மவித்; ஸங்கீத வித்யை யிடுபவர்; அந்தர நாரதர். தேவ முனிவர் பிரஹ்மலோகத்தின் லைஞ்சரிப்பவராக அநர் தியானவர். இத்தகைய முனிவர் வந்தார்.

46. "அப்படி வந்த அவரைப் பார்த்து முறைப்படி பூஜித்தி அர்சய பாத்ய ஆயனங்களைக் கொடுத்து அழைத்து அமரும்படி செய்தேன்.

47. பிறகு ஸுகமாக அமர்ந்த முனிவர் என்னைக் கேட்கும் விசாரித்தார்; சாந்தமான உள்வமுடைய அத்தேவரிஷி பரீதி குவிமுடையவராய் கூறினார்.

48. நாரதர் சொன்னார்! "வீரசாந்திர முறைப்படி உன்னால் நான் பூஜிக்கப்பட்டேன் எனது இந்த ஒரு வார்த்தை கேட்கப் பட்டும், மனநில் லவதற்குக் கொள்ளவும் பட்டும்.

49. தேவரி களிருக்கவும் ஸ்வர்ணமயமான மேரு பர்வதத்தை நான் அடைந்தேன்.

50. அப்படி அடைந்த நான் ஒரு ஸமயம் மேற்குச்சிகரத்தில் தேவர் கூட! த்தில். அங்கு மந்த்ரானோசனை செய்கிற தேவர்கள் நடுவில் உன்னைச் சார்ந்தவருடன் கூடிய உனது பயங்கர வதோபாயம் என்னால் கேட்கப்பட்டது;

51. லோகம் வணங்கும் விஷ்ணு, தேவியின் அடர்வது சிகரம்.

52. அந்த சிக உனக்கு யமன் ஆவான். அவன் (விஷ்ணு) தேவர்களுக்கு எல்லாமும் ஆவான். தேவர்களுக்குக்கும் புகலிடம் அவனே. தேவர்களும் (அறிய முடியாத) பரமாவஸ்தை அவன்.

53. உனக்கு யமன் ஆவான். கர்ப்பங்கள் (சிகரங்கள்) அழிவு பற்றி முயற்சி செய்யப்பட்டும். சக்ரவின்லிஷயத்தின் அலகியம் செய்யக்கூடாது. தூர்பாவனன் (சிக) பத்துவிடத்திலும் கூட அப்படியே அவக்யம் செய்யக்கூடாது.

54. அந்த உக்ரனோன் உன் பிதா இக்கி. மஹாபலம் வாய்ந்த. பராக்ரமமுடைய (தூர்பத்தில்) இக்கி. யெளபதேச அரசன் த்ருமிலன் என்பான் உன்மையான பிதா.

55. நான் அவரது அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு சிறிது கோபங் கொண்டு மறபடியும் கேட்டேன்:

56. த்ருமிலன் என்பான் அஸுரன். அவனுக்கு என் தாயென்று எப்படி சேர்க்கை? அந்தணரே! கூறும். தபோதனரே! இதை விஸ்தாரமாகக் கேட்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன்!

57. ராஜன்! கேள் உண்மையான த்ருமிலனுக்கு உன் தாயுடன் ஸம்வாதத்தையும் ஸமாகமத்தையும் சொல்கிறேன்.

58. ராஜன்! உன் தாய் ஸ்திரீகளுடன் உத்சாஹத் தரில் 'ஸுயாமுனம்' எனும் மலையைப் பார்க்கச் சென்றாள்.

59. அவன் அம்மலையில் அழகிய மரங்களுடைய தாழ்வகைகளிலும், மலைச்சிகரங்களிலும், குளங்களிலும் ஆரவணிலும் ஸஞ்சரித்தாள்.

60. இன்னவர்களால் பாடப்பட்டு காதுகளுகிது 'ஸுக்ம்' கொடுக்கும், கர்மவேடனக் உண்டு பன்னூறும் உத்சாஹியால் நாற்புறமும் கேட்கப்பட்ட இவிய வார்த்தைகளைக் கேட்டாள்.

61. மயில்களின் சப்தத்தையும் பறவைகளின் குரல்களையும், அடிக்கடி கேட்டு ஸ்திரீதர்மத்தை விரும்பினாள்.

62. இச்சமயம் புஷ்பவாஸனை நிரம்பிய வன வருஷங்களின் ஊடுவந்த காம வேட்கை தூண்டும் மனோஹரமான காற்று வீசியது. வண்டுகளை அணியாதவுடைய கதம்பமரங்கள் காற்றால் மோதப்பட்டும் இடைவிடாத நீர்த்துளிகளால் ஸ்தம்பிக்கப்பட்டு மிகுந்த வாஸனையை வெளிவிட்டன.

63, 64. புஷ்ப மரங்கள் மதழுட்டுபவைகளாய்ப் பூமாரிபெயர்ந்தன. கடப்ப மரங்கள் (சிவப்பு) முட்டூக்களைத் தரித்து திபங்கள் போல் விளங்கின.

65. புத்திளம் புற்களால் மறைக்கப்பட்டு, மின்மினிப்பூச்சிகளால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமி யெவ்வனப் பென்சு போல் தன் பர்வம் தோற்றும் உடலைத் தரித்தாள்.

66. பிறகு ஸௌப விமானத்தலைவன் மென்மையுடைய த்ருமிவனெனும் அஸுரன், தெய்வ எதிர்காலதிட்டப்படி, ப்ரஹ்மாவால் அங்கு சேர்க்கப்படுகிறான்.

67, 68, 69 பிறகு, மனதைக் காட்டிலும் வேகமாகச் செல்லக்கூடியதும், சத்ருக்கள் ரதத்தையழிக்கக் கூடியதும், இளஞ் சூர்யன் காந்தியுடையதும், விரும்பியபடி செல்லுமதுமான, தன் நேரிலேறி, ஆகாய, மார்க்கம், இஷ்டப்படி போகும் வன் ஸுயாமுனை மலையைப் பார்க்கும் ஆசை கொண்டு, அச்சிறத்த பர்வதத்தை யடைந்து மலையருகிலுள்ள வனத்தில் தேரை நிறுத்தி உத்தம ரதத்திலிருந்து இறங்கி, தேர்பாகனுடன் எவரும் எதிர்பாராமல் திரிந்தான்.

70. பிறகு பல பெரிய வனங்களையும் சிறியனவற்றையும் பார்த்தான். அந்த சிகரத்திலிருந்து வனம் இந்த்ரனது "நந்தன்" வனம் போல் எல்லா குதுக்களின் குளமும் கூடிப்பொருந்தி யிருந்தது.

71, 72, 73. நானாவித தாதுப் பொருள்கள் செறிந்துள்ள உயர்ந்த பல மலை முடிகள் கொண்டதும், நானாவித ஆஸ்சர்யமான ரத்னங்களால் சிசப்பு, கருப்பு, வெண்மை நிற முடையவைகளும் நானாபுஷ்ப மணம் நிறைந்தனவும் பலவித ப்ரானிக் கூட்டங்களின் கோஷம் நிறைந்ததும் பலவித புஷ்ப,

பழ மரங்கள் கொண்டதும், ரிஷிகளாலும் வித்தர்களாலும், பழக்கப்பட்டதுமான இத்தகைய மலைச் சிகரங்களிலும், குகைகளிலும் நதிகளிலும் ஸஞ்சரித்தான்.

74. வித்யாதரர், கிம்புருஷராகிய தேவகாண்டகன், கரடிகள் குரங்குகள், ராக்ஷஸர்கள், எம்ஹங்கள், புலிகள் பன்றிகள் எருமைகள் சர்ப்புப்பறவைகள், முயல்கள், புள்ளிமான் கலைமான்; சாமரமான் வகைகள், பாண்டுகள், யக்ஷராக்ஷர்கள், ஆக பன்வித ப்ராணிகளைப் பார்த்துச் சிறந்த மலையில் சஞ்சரிக்கிறவனாய்.

75, 76. தேவப் பெண் போன்று தோழிகளுடன் விளையாடி புஷ்பம் கொய்து கொண்டிருக்கும் ராஜபத்னியைத் தாரத்திலிருந்து பார்த்தான்.

77. பிறகு தோழிகளால் சூழப்பட்டு ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் அழகிய பின் பாகங்களுடைய அவனைப் பார்த்து ஸௌப அரசன் தாரத்திலிருந்தே ஆச்சரியப்பட்டு தன் தேர்ப்பாகளை நோக்கிச் சொன்னான்.

78. வன் மத்தியில் திரியும் மான்விழியான் யாகுடையவன் ரூப ஓனதாரிய குணமுடையவன் மன்மதனுக்கு ரதீபான்றவன்?

79 80. இந்திரன் மனைவி இந்த்ராணியோ! அவ்ஸது தியேகத்த மையோ? நாராயண ரிஷியின் துடையிக்கு கடைபயப்பட்டு அவதரித்து, புருரவஸ அரசனுக்கு ப்ரிய மனைவி, பெண் ரத்னம் ஊர்வசிப்பா? இவர்கள் போன்றவன் இவன் அம்ருத்துக்காக நேவராஜா கூட்டங்களுடன் மந்திர மலையை மத்தாகச் செய்து பாற்கடல் கடையப் படும்போது அம்ரத்திலிருந்து உலகம் வணங்கும் திருமகள் அவதரித்தான்.

81, 82, 83. நாராயணன் திருமாரியையடைத்த அத்திருவுருவோ இந்த அழகிய பெண் அவ்வளத்தில்; பெண்கள் கூட்டத்தில் மத்தியில் இருந்து தன் சோனபவை பேகம், அப்பெண், கார்மேகங்கள் இடையில் ஒளிவிகம் மின்னல் போன்றவள். அதி கத்தரகிய மினி முழுமதி முகத்தினன், குற்றமற்ற உடலுடைய இவன், அழகைப் பார்த்து, இந்திரியங்கள் கவங்கி மதிமயக்க மடைகிறேன்.

84, 85. காமன் வசப்பட்டன். மனது மிகக் கவங்குகிறது. மன்மதன் பாணங்களால் என் அங்கங்களை அறுக்கிறான். என்

மனதைப் பிளந்து ஹ்ருதயத்தில் ஐந்து புஷ்பபாணங்களையும், இரக்கமில்லாமல் எவ்வு கொல்கிறான், நெய் பெய்த அக்னி போல் என் ஹ்ருதய அக்னி (கொழுந்து விட்டு வளர்கிறது, காமாக்னியை சமனம் செய்யத் தக்கதாகும்).

86. இவ்விதம் வெகுவாக ஆலோசித்து உபாயம் ஒன்றும் அறியாமல், அணுரத் தேர்பார்களைக் குறித்துச் சொன்னான்.

87. "பாபமற்றவனே! நீ இங்கு முஹூர்த்த காலம் (3 நாழி) இரு. நான் இப்பெண் யாருடையவள் எனப்பார்க்கச் செல்கிறேன்"

88. தான் வரும் வரை எதிர்பார்த்திரு" அவன் வாத்தையைக் கேட்டு "அப்படியே" என்று [தேர்ப்பார்க்க] சொன்னான்.

89. அணுரத் தலைவன் இவ்விதம் கூறி, போக மனம் கொண்டான். நீரைத் தொட்டு சுத்தம் செய்து கொண்டு பலலானான் அவன் சிந்தையை தயான ததவ் செலுத்தினான்.

90. ஒரு முஹூர்த்தம் தியான மாத்ரத்தால் ஞான பலங் கொண்டு அறியப்பட்டது.

91. பிறகு உக்ரஸேனனின் பத்னியென்றறிந்து மகிழ்ச்சி கொண்டான். தனருபத்தை மாற்றி உக்ரஸேனன் ரூபம் கொண்டு சிரித்துக் கொண்டு நீண்ட கைகளையுடைய அவ்வணுரத் தலைவன் நெருங்கினான்.

92. அனவற்ற வீரமுடைய அவன் புன்சிரிப்புடன், மெதுவாகக் கைப்பிடித்தான் (உக்ரஸேனன் ரூபங் கொண்டு) உனது தாயைக் கலத்தான்.

93. பதியிலிடம் மிக்க பிரியங் கொண்ட அவன் அவனை முன்ன மனதுடன் நெருங்கினான் பிறகு மென்மையின் யாறுபாடுகண்டு னந்தேஹம் கொண்டான்.

94. பயந்த அவன் எழுந்து அவனை நோக்கிச் சொன்னான் "நீ என் கனவனில்லை நிச்சயம்! விகார ஒழுக்கமுடைய நீ யானைச் சேர்ந்தவன்?

95. உன்னால் நான் தோஷமுள்ளாக்கப்பட்டேன்? கீழ்மகனே! (என் பதியின் ரூபமெடுத்தா உனது நனத் தொழிலால்

எனது ஏகபத்தி விரதம் பாழாக்கப்பட்டது. கோபங் கொண்ட பந்துக்கள் குலத்தைக் கெடுத்த என்னை என்ன சொல்வார்கள் பதியைச் சேர்ந்தவரால் நீராக்கப்பட்டு அருவருப்புடனேயே வாழ்வேன்.

97. 81 சி நீ கெட்டாய் இத்தகைய நீ 'கூமிக்கமுடியாத தீய ஒழுக்கமுடையவன் சீழ் குலமகன்' இந்தரியங்களுக்கு அடிமை தம்பத்தகாதவன். ஒழுங்கினன் பிறர் மனைலியை விரும்புபவனும் (கூட) கோபங் கொண்ட அஸூரன்.

98. தன்னை திட்டும் அவனை நோக்கிச் சொன்னான்: "என் பெயர் 'தருமினன்' ஸௌபலிமான பதி, பராக்ரமமுடையவன்."

99. பண்டிதையாக நினைக்கிறவனே! முட்டாளே! கோபத் தால் ஏன் என்னைத் திட்டுகிறாய். யமன் வசப்பட்ட நீசனா மனிதன் உன் கணவன்.

100. ஸத்ரீகளுக்கே உரிய குணத்தால் கொண்டவனே! பெண்கள் விபசாரத்தால் தோஷமடைவதில்லை, இவர்கள் புத்தி நிலை யற்றதல்லவா? மனிதப் பெண்களுக்கு விசேஷமாக அப்டி.

101. அநேக பெண்கள் விபசார தோஷங்களால், நிலையான பராக்ரமம் வாய்ந்த தேவர்களையொத்த பிள்ளைகளைப் பெற்றார் களென்று கேட்கப்படுகிறதல்லவா!

102. நீ பெண் உலகிலேயே மிக உயர்ந்த பதிதர்மம் உடை யவன்! கற்புக்கரசி, சுத்தமானவன்! தலையசைத்துக் கொண்டு இஷ்டப்படி பேசுகிறாய்.

103. உத்தம ஸ்த்ரீயே! "கல்யத்வம்" நீயானாச் சேர்ந்தவன் என்று நீ கேட்ட காரணத்தால் 'கம்ஸன்' என்ற பெயருடைய சத்ருக்களை அறிக்கவல்ல பிள்ளை பிறப்பான்?"

104. அந்த தேவி மறுபடியும் கோபங்கொண்டு அவனுடைய அந்த வரத்தை நிந்தித்து வெட்கமின்றி அதட்டிப் பேசும் அஸூரனைப் பார்த்து துக்கத்துடன் சொன்னான்

105. அயோக்ய கிராமணிபே சீ! சீ! உனது சரிதத்தைச் சுடு, நீ எல்லாப் பெண்களையும் நிந்திக்கிறாய்.

106. ஒழுங்குகளான பெண்கள் உண்டு. பதிவிரதைகளு
மிருக்கிறார்கள். கீழ்க்குலத்தவனே! அடுத்ததி முதலிய ஸ்திரீகள் ஒ
பற்ற பதிவிரதைகள் என்று சொல்லக் கேட்கிறோம். அவர்களால்
எல்லா ஜனங்களும் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள்.

107. எல்லா வலகங்களாகுட, உன்னால் கொடுக்கப் பட்டு
என்று ஒழுக்கமழியப் பிறந்த இந்தப் பிள்ளை என்னால் மதிக்கப்
பட்டவனில்லை. மேலும் சொல்லப்படுவதைக்கேள்.

108. நீசனே! என் பதியின் மம்சத்தால் உன்னாலே கொடுக்கப்
பட்ட பருஷப் பிள்ளை எவன் பிறப்பானோ அவன் உனக்கு யமனா
வும் ஆவான்.

109. இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட த்ருமிலனும் வேகமாக
செல்லும் தேவசக்தி வாய்ந்த சிறந்த அந்தரதத்தின் மூலம் ஆன
சத்தையேயடைந்தான்.

110. துன்புற்ற உன் மாதா அன்றே நகரையடைந்தான்.
முனிபுங்கலான நாரத பகவான் தவமஹிமையால் அக்ஷியே
போல் ஒலிவீசி ப்ரகாசித்து ஏழுஸ்வரங்களும் எழுப்பப்பட்ட
அவர் வினையை வாசித்துப் பாடிக்கொண்டே [எல்லோருக்கும்]
தேரிகும்படி ப்ரஹ்மாவின் பக்கல் சென்றார்.

112. யானைப்பாகனே! இந்த என் வார்த்தையைக் கேள்.
தன்கு தெரிந்து கொள். மூன்றுவகறிந்த புத்திமான் நாரதரான
உண்மையே சொல்லப்பட்டது.

113, 114, 115. போதும். பலம், வீர்யம், நீதி, வணக்கம்
சட்டத்தின் எல்லை, தேஜஸ், பராக்க்ரமம், ஸத்யம்தானம், இவை
களில் எனக்கு ஒப்பு எவருமில்லை யானைப்பாகனே! என்கை நானே
யற்றது நாரதர் வசனம் எல்லாவற்றையும் நம்புகிறேன்.

116, 117, 118. அந்த உக்ரஸேனனுடைய பார்வைக்கே
பிறந்தவன். அவனுக்கல்ல. மாதா பிதாக்களால் அடியோடு விடப்
பட்டவன். தன் வீர்யத்தாலேயே நிலைப்பெற்றவன். மாதாபிதா
கள் இருவராலும் விசேஷமாகத் த்வேஷிக்கப்பட்டவன் பந்துக்
களாலும் (ஆப்படியே) த்வேஷிக்கப்பட்டவன். ஆகையால் ஆயர்
பாபிக்ஷிசுவரையும் (பலராம க்ருஷ்ணர்களை) யானையான்
கொல்வித்து, க்ருஷ்ணனைச் சேர்ந்த இந்த யாதவர்களையும்
கொல்வேன்; ஆதலால் பாகனே! ஈட்டி, தொரட்டி; தடி இவை

களுடன் யானை மீதேறி போர் அரங்கு வாசலில் நிலையாய் இருந்தம்தம் வேண்டாம்.

28-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

29-ம் அத்தியாயம்

ராம கிருஷ்ணர்கள் சுவாலாய பிடயானையைக் கொண்டு மற்களத்தையப் ப்ரவேசித்தல்

இவையையையர் கொள்ளுள்: 1, 2, 3. அன்று கழிந்து மறுதினம் வந்ததும், மற்போர் காணவிரும்பிய நகர மக்களால் பெரிய அரங்கு நின்றந்தது. (அந்த அரங்கில்) சாய்வாஸனங்கள், சித்ரங்கள் கூடிய எட்டு காலுடையன சில, மூன்று காலுடையன சில, கிழக்கு நோக்கியிருக்கன். திண்ணைகளும், தாழ்பாளாளுடன் கூடிய சட்டங்களும் கொண்டன. அர்த்த சந்தர ஜன்னல்கள் அமைத்தவை. மேலான அழகிய படுக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

4. நங்கு தொங்கும் மாலைகள், சிறியனவும், பெரியனவும் விளங்கின; அலங்காரங்களால் சரத்தால் மேகங்கள் போல் ப்ரகாசித்தன. போட்டிகளுக்கான தளங்கள் நன்றி அமைக்கப்படும் அலங்கரிக்கப்பட்டும், சுற்றி வியங்கும் சாய்வாஸனங்கள் கொண்ட இருப்பு இடங்களுடன் சேர்ந்தி, காட்சியரங்கு முழுதும், மேகக் கூட்டங்களுடன் கூடிய ஸமுத்தரம் போல் ப்ரகாசித்தன.

5. வந்த ஜனங்களில் தகுதி, தொழில், இவைகளுக்கு ஏற்ப ஆஸன வரிசைகளிலும், கூடங்களிலும், தனித்தனி கொடிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

6. அந்தப் புரஸ்தீகங்களுக்கான காட்சியிடங்கள் தங்கச்சித்ரங்களுடனும், ரத்னங்களின் ப்ரகாசத்தால் சோபிக்கின்றனவாயும், பனவிதமாக விளங்கின.

7. அவைகள் மேல் ரத்னங்களால் நிறைந்து கீழே, நகரத்து மூடும், நிறக்கும், நிராசரிமைகள் அமைக்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் இறக்கைகூட்டி கூடிய மலைகள் போல் விளங்கின.

8. அங்கு சாமரங்கள் ஆபரணங்கள், இவைகளின் (அசைவு) சப்தங்களாலும் விசித்ரமான ரத்னங்களின் விசித்ரமான (பற்பல வர்ண ஒளிகளாலும்) விளங்கின.

9. பணிப்பெண்களுக்கான தனிஇருப்பிடங்கள், மங்கனமான மேல் விரி ஆடைகளால் விளங்கின. மேலான பணிப் பெண்களால் அந்த இடங்கள், விமானம் போன்ற காந்தி வீசின.

10, 11, 12, அங்கு சிறந்த ஆஸனங்கள், தங்க மயக்கடிக் கள் புஷ்ப சிங்காரம் பொருந்தித் கீழ்விரிப்புகள் இருந்தன. தங்கக் குடிக்கும் பாத்ரங்களும், குடிக்கும் இடங்களும் விளங்கின. பாணத்துக்கான பழங்கள் நிறைந்த கூடைகளும், ஊறுகாய்கள் நிறைந்தவையும் இருந்தன. கட்டைகள் கொண்டு கட்டப்பட்ட வேறுபல காட்சியிடங்களும் விளங்கின. மற்றும் பல படுக்கு மிடங்களும் நூற்றுக்கணக்கிலும் ஆயிரக்கணக்கிலும் விளங்கின.

13. ஸ்த்ரீகள் காட்சியிடங்களில் சிறு த்வாரங்கள் மூலம் காட்சிகாணக்கூடிய மேல் மாடிகள் கொண்ட உத்தம வீடுகள் ஆகாயத்தில் ராஜஹம்ஸங்கள் டோல் ப்ரகாசிக்கின்றன.

14. கிழக்கு நோக்கியது; அழகிய நெஞ்சங்கன் உடையது. மேருவின் சிகரம் போன்ற காந்தியுடையது ஸ்வர்ணத் தகடுகள் பொதிந்தது போன்ற தூள்கள் உடையது சித்ரவேலைப்பாட்டால் ப்ரகாசிப்பது; பூமாஸ்களால் செடிகிறது.

15. வாஸம் செய்ய நல்ல வடிவம் உடையது; கம்ஸவின் இத்தசைய காட்சி இடம் அழகால் மிக விளங்கிற்று.

16. நானாவித துளிகள் நிறைந்தது; கூட்டங்களின் சப்தத் தின் எதிரொலி கொண்டது; அலைகடல் போன்றது இத்தசைய காட்சி அரங்கு அரசன் ஸரவால் நிச்சப்தமாயிற்று.

17, 18, 19. அரசன் "சுவலகா" டியாண்ட வசலில் நிற்கட்டும் என்று உறுதியான கூட்டமாயிட்டு காட்சி அரங்கை நுழைந்தான் அவன் வெண்ணிற ஆடையுடைய வெண் கீர்டம் தரித்து. வெண் சாமரம் விரிவி வீச வெண் மேகங்களிடையே சந்த்ரன் பெல்ல தன்கு ப்ரகாசித்தான் விம்மலாஸனத்தில் ஸுகமாக வீற்றிருக்கும் புத்திமானான அவனது ஒப்பற்ற மூபத்தைப் பார்த்து "ஜய ஜய!" என நகரமக்கள் ஆகி கூறினர்.

20, 21. பிறகு சுற்றிக் கூட்டிய வஸ்த்ரமுடையவரால் மல்லர்கள் அரங்கையடைந்தனர்; மிக்க பலமுடைய அவர்கள் மூன்று பிரிவாக நுழைந்தனர். பிறகு வாத்ய சப்தத்தாலும் மல்லர்களின் கர்ஜனையாலும் தோள்தட்டலாலும் ஸந்தோஷ

மடைத்தவ ஸுதேவ புத்ரர் இருவரும் அரங்கின் வாயிலை
யடைந்தனர்.

22, 23. தல்லாடையணித்து தேவ சத்தன பூசிக்கொண்டு
தலையில், மேல் நோக்கிய பூங்கொத்து வைத்து யாக்கியணிந்து
கையில் ஆவதமேந்தி தாழ்ப்பாளையோன்ற (நீண்ட) கைகளை
ஒருவருக்கொருவர் தட்டிக்கொண்டுள்ள பரிய தோற்றமுடைய
அழகிய முகத்துடன் வேகமாக வரும் இரட்டையர் இருவரும் மிக
துண்டப்பட்ட அந்த மதங்கொண்ட 'யாக்கியால்' தடுக்கப்
பட்டனர்.

24, 25. துஷ்டாத்மாவான அந்த மதயானை துண்டிப்பட்டு
கையை வளைத்து ராமக்ருஷ்ணர்களை கொல்ல முயன்றது. பிறகு
அந்த க்ருஷ்ணன் யாக்கியால் அசைக்க முயன்று விடவந்தபிறித்து
துராத்மா கம்ஸனின் அந்த கொள்கையையே பழித்தான்.

26, 27. "இவன் என்னை இந்த யாக்கியைக் கொண்டு தாக்க
விரும்புகிறான் இந்த கம்ஸன் யமனோகம் மோகத் துடிக்கிறான்
எல்லவா? பிறகு, யான் அணுகி, மேகம் போல் கள்ளிக்கும் போது
ப்ரபு கோவித்தன், நிமிரெனத் துள்ளியெழுந்து, என்னை
கொட்டினான்.

28, 29. யாக்கியின் முன் நின்று தோன் தட்டி யானையின்
நீர்த்துவிடும் கடிவ கையை, மார்பில் இறுக அணைத்துக்
கொண்டான். - க்ருஷ்ணன் கொம்புகளின் இடைவிலிருந்து
மீண்டும் காக்கன் நடுவில் வந்து, மேகத்தை (அணக்கும்) காற்று
போல் துன்புறுத்தினான்.

30. அந்த க்ருஷ்ணன் யானையின் கையில் முனைவினிருந்தும்
தத்தக்கன் முனைவினிருந்தும், வெளிக்கிணம்பி, காக்கன் நடுவினிருந்
தும் விட்டு வந்து யானையைப் பின்பக்கத்தினிருந்து இழுத்தான்.

31. பெரிய சரீரத்தையுடைய அந்த யான் மயக்கமடைந்து
க்ருஷ்ணனிடம் கொல்ல முடியாமல் தன்னுடையே அருத்துவதாய்
செய்தம் போட்டது.

32. பூமியில் முழத்தாக்களால் விழுத்து இரண்டு தந்தங்
களாலும் பூமியில் குத்திற்று. கைபத்தால் மதஜலத்தை
(புகாடை மன்ற போல்) கோண முடியில் மேகம் போல்
வடித்தது.

33. கருஷ்ணனும், அந்த யானையுடன் குழந்தை விளையாட்டாக விளையாடி, கம்மைவிட்டுத் தவெழுமுடைய மனதான், அதைக் கொல்ல எண்ணம் கொண்டான்.

பிறகு அந்த கருஷ்ணன் யானையில் மத்தகத்தின் முன்னால் பாதம் வைத்து, கைகளால் கொம்பைப் பிடித்து அந்தக் கொம்பினையே நன்றாக அடித்தான்.

35. வஜ்ராயுதம் போன்ற அந்த தனது தந்தாலையே கொல்லப்பட்ட அந்த யானை மல முத்ரங்களை விட்டது மிகத் துன்புற்று சப்தமிட்டது.

36. கருஷ்ணனும் நகைக்கப்பட்ட உடனுடையதும் மன முடைந்துமான யானையின் கவனங்களிலிருந்து நிரம்ப ரத்தம் வேகமாக ஒழுவிற்று.

37. மனையில், தன் மறைந்த ஈர்ப்பத்தின் பின் பாகத்தை கருடன் இழுப்பது போல் பராமன் யானையின் வான வேகமாக இழுத்தான்.

38. கருஷ்ணன், அந்த யானை தந்தத்தாலையே அந்த யானையைக் கொன்று, துஷ்டமான யானைப்பாகை ஒரே அடியால் கொன்றான்.

39, 40. அந்நகரத்த யானை கொம்பற்று, பெரிய கூக்குரலிட்டு வஜ்ராயுதத்தால் பிளக்கப்பட்ட மலையால் பாகனுடன் விழுந்தது. பிறகு புத்த விரர்களான அந்தப் புருஷஸுரேஷ்டர்கள் யானைப்பாகக் காவலர்களையும், கொன்றனர்.

41. அவர்களையும் கொன்று, அவ்விருவரும், ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து தன் இஷ்டத்தால் இறங்கி வந்த அழகான அர்வினி குமாரர்கள் போன, அரங்கு மத்தியில் புருந்தனர்.

42. யாதவர்களைச் சேர்ந்த, வ்ருஷ்ணிகள் அந்ததர்கள், பேரஜர்கள், எவ்வோரும், வனமாக தரித்த இருவரையும் பார்த்தனர், அவ்விருவரும் கர்ஜித்துக் கொண்டும், இரைந்து இட்டிக் கொண்டும் தோன்தட்டிக் கொண்டும், விரிவொதாதம் செய்தும், கைதட்டியும் ஜனங்கள் ஸந்தோஷப் படுத்தினர்.

43. யபாஜ ராஜன் கம்மைனும், அவ்விருவரையும் பார்த்து, அவர்களிடம் நகர மக்களின் பிரதியையும் ஸந்தோஷத்தையும் பார்த்து ஜனமேஜயரே எண்ணம் பழுதாடி மிக வருந்தினான்.

44. தாமரைக்கண்ணன். கர்ஜிக்கும் சிறந்த யானையைக் கொண்டு தமயனுடன் கடல் போன்ற அரங்கில் இறக்கினான்.

29ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

30ம் அத்தியாயம்

கம்ஸ வதம்

1. வையம்பாயனர் சொன்னார்: அண்ணன் பலராமனை முன் ளிட்டு, தாமரைக் கண்ணன் வேகமாக அரங்கில் 'புகுந்தான்' அவன் ஆடை, காற்று வேகத்தால் அசைந்தது.

2, 3. கஜ தந்தத்தை அலங்காரமாக ஏந்திய புஜம், அழகா யிருந்தது. யானையின் ரத்தத்தாலும் பதநீராலும், பூசப்பட்ட தோள்கள், விளையாட்டாக தோள்வளை பூண்டது போல் தோன்றின அப்படியே அவன் அங்கு திரியும் வீர எம்ஹம் போல் தோன்றினான்.

4. அவன் வருகை அரங்கின் மீது நாற்புறமும் சூழ்ந்து கலியும், மேகம் போல் தோன்றிற்று அவன் தோள்களில் மொலி பூமியை நடுங்கச் செய்தது இங்ஙனம் வரும் தேவபுத்ரன் கருஷ்ணனை மிக விரிந்த முகமுடைய கம்ஸன் கோபத்துடன் கடுமையாகப் பார்த்தான்.

5. "ஓர் சிவமூர்த்தியை மலை மேல் அர்த்த சந்திரன் அமைந் தாப் போல் தோளில் சாத்திய கஜதந்தத்துடன், கடிய கேசவன் நன்கு விளங்கினான்.

6. கோபித்தன் சுற்றி வரும்போது, அந்த அரங்காகுற கடல் முழுதும், ஜனக் கூட்டங்களின் (இவன்) தோள்களில் அறை கூலனுக்கு எதிரொலியால் நிறைந்தது போலாயிற்று.

7. பிறகு, மிகக் கோடங்கொண்டு கோபத்தால் மிகச் சிலந்த கண்களுடைய கம்ஸன், மிகப் பலங்கொண்ட, சுபானை ஆந்தர் மல்ல சாஹுரன் கருஷ்ணனுடன் போர் செய்யக் கட்டளை யிட்டான்.

8, 9. மலைகூட்டம் போன்று மஹாபலவானான முஷ்டிகளை யும் பலபூசைப் பெற்றுட்டு, கோபத்துடன் கட்டளைப்பட்டான் முன்னரே சாஹுர மல்லனும் "என்னுள் முழுமூச்சுடன் கருஷ்ண னுடன் சண்டை செய்யத்தக்கது? என்று கம்ஸனாலும் உறுதியாகக் கட்டளைப்பட்டப்பட்டவனல்லவா?

10. அந்த சாணூரனும் கோபத்தால் செந்நிறக் கண் கொண்டவனாய், நீர் நிறைந்த மேகம்போல், போர் செய்யமுன் வந்தான்.

11. கோஷமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கூட்டம், [ராஜ ஆஜ்ஞையால்] நிச்சயமாகப் பட்டதும், அங்கு ஒன்று கூடியிருந்த யாதவர்கள் இந்த வார்த்தை சொன்னார்கள்.

12. மல்லரங்கில் இந்த மற்றபேர் மத்யந்தரோடு கூடியதாக வேண்டும் போட்டியிடுபவர் பயந்தவர்களாகாது செய்கை பலத்தாலும், ஒத்தவர்களை யிருத்தல் வேண்டும் ஆயுதங்களை விலக்க வேண்டும் இப்படி மூன்றால் விதிக்கப் பட்டுள்ளது.

13. எப்போதும் மல்லர் களைப்படைந்த மையம் பார்த்து, பணியாட்களால் தண்ணீர் கொண்டு களைப்பு நீக்க வேண்டும் கோமக ஆர்ணங்கொண்டு காயமடைந்த மல்லருக்கு [பூச்சாண] உதவி செய்ய வேண்டும்.

14. மல் அரங்கு பூமியில் வந்தவன் எனவே, எப்படி எந்த முறையிலிருக்கிறானோ நன்கு அறிந்து மத்யஸ்தர்கள் தக்க முறைப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

15. பாலனுக்கு பாலன் விரும்பத்தலுக்கு விரும்பத்தன், மெவித்தவனுக்கு, மெவித்தவன், பலவானுக்குப் பலவானாக இப்படி கஷி [ஜோடி] அமைத்தல் வேண்டும்.

16. பணத்துக்கும் செய்நிறனுக்கும் தக்கபடி விதியுள்ளது. அறிவாரிபாட் [ஒருவன்] கீழே விழுந்தபிறகு ஒன்றும் செய்யப் செய்யப்படலாகாது.

17. மற்றபேரது கருஷ்ணனுக்கும் ஆந்தரமல்ல சாணூரனுக்கும் போர் ஏற்படவுள்ளது. கருஷ்ணன் பாலன்; ஆந்திரன் மிகப் பெரியவன் இதுபற்றி விசாரணை ஏன் இட்கை?"

18. பிறகு கலகலப்பு சப்தம் ஏற்பட்டது. கோவிந்தனும் துள்ளிக் குதித்தான். இந்த வார்த்தையையும் சொன்னான்.

19. "தான் பாலன் ஆந்தரோடு மிகப்பெரியவன் உடலால் மகிழ்போன் தவன் வீரனான இவனுடன் போரை தான் விரும்புகிறேன்."

20. என்னால் [விரும்பிச்] செய்யப்பட்ட இயுத்த விதி மறுதல் ஒன்றும் ஆகாது. மல் வீரரின் கொள்கையை நான் மீற மாட்டேன்.

21. கோமயப் பூச்சு தர்மம் கஷாய பானம் கொடுத்தல் இவை மல்லர் விதிகளாய் ஏற்பட்டவை.

22. உடல்கட்டு நிலைத்திருத்தல் குரத்தனம் தேகப்பயிற்சி உத்சேயல் பலம் மங்களத்தில் வெற்றி மன வறுதி இவை மற்போர் அறிந்தவர் கோட்பாடுகள்.

23. இந்த விரோதத்துடன் கூடியதாக ஆக்க [கம்ஸன்] ஏற்பாடு செய்வன்னால் இந்த விஷயத்தில் கொல்வதே கருமம் இனால் உலகத்தையே ஸந்தோஷப்படுத்துவேன்.

24. இந்தச் சாணூரன், கருஷதேசத்தில், பிறந்தவன் சரீரத் தாதுப் செயலாலும் மல்வீரன், இந்த விஷயத்தில் யோசிக்கப் பட்டும்.

25. இவனால் அநேக மல்லர் கிழே விழுந்த பிறகு கொல்வப் பட்டனர் மல் அரங்கு கீர்த்தியை விரும்பிய, இவனால் மற்போர் முறையே தோஷமடைந்தது.

26. ஆயுதப்போர் வீரருக்கு எதிரியின் உயிர் நீசதலை, கார்ய வித்தி ஆனால் மற்போரில், எதிர் மல்லன் கிழே வீழ்ச்சியே, கார்யவிரித்தி.

27. ஆயுதப்போரில் வென்றவனுக்கு, நிலைபெற்ற கீர்த்தி உண்டாகிறது, ஆயுதங்களால் கொல்லப்பட்டவனுக்கு ஸ்வர்க்க வேகம் கிடைக்கிறது.

28.29. போரில் வென்றவனுக்கும், கொல்லப்பட்டவனுக்கும் கார்யவித்தியே. அந்த யுத்த கார்யம் போர் முடிவையுடையது, மஹான்களால் பெரிதும் கொண்டாடப் பட்டது. இந்த மற்போர் முறையோ, பலத்தாலும் செயலாலும், வெளித்தோன்றுவது. மல் அரங்கில் உயிரிழந்தவனுக்கு ஸ்வர்க்கம் எங்கே? வென்றவனும் கூடம் ஏது?

30. 34 ஸ்வதோஷத்தால் பண்டிதஞ்சத் தன்னை நிலைத்த ராஜாவின், கீர்த்திக்காக, எவ்வாறா சிலமல்லர் கொல்லப்பட்டனர்.

கொன்ற மல்லருக்கு அதே கொலையான் [முடிவு ஆயுதப் போர் போல்]" இப்படி பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவ்விருவருக்கும் வனத்தில் யானைகளிடையே போல் பயங்கரமான மிக்க கொடிய போர் துவங்கிற்று. விசித்ர செயலுக்கு ப்ரதி செயல் முஷ்டி முள்ளால் குத்தல் கீழ் விழ்த்தல், உதறி வீசுதல், எறிதல் சுற்றுதல், முஷ்டியால் தள்ளுதல், பன்றி முச்சுபோல் உறுமுதல் அப்படியே இடிபோன்ற மணிக்கட்டுத்தல் நகத்தைப்படுத்தல் காலால் பயங்கரமாக உதைத்தல்கல்லெறி போன்றுமுழந்தாளால் குத்தல், தலையால் முட்டுதல் இவைகளால் அவ்விருவரும் மலைகள் போல் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

35, 36 இப்படி ஆயுதமற்ற போர் கைவலிமை கொண்டு நடந்தது. சூரரின் முழு பலத்துடன் நடக்கும் மற்றோர் விழாவின் ஜனங்கள் உத்ஸாஹத்தால் பெருமுழக்கம் எழுப்பி ஸந்தோஷித்தனர்.

37, 38. மற்ற ஜனங்கள் சால்வாஸனங்களில் (இருந்து) பிலே பிலே! என்றுநளவார்த்தைகள் கூறினர். பிறகுக் குஷ்ணன்களே நோக்கிய கண்களுடைய கம்ஸன் முகம் வியர்த்து இடது கைப்பால் வாத்யங்களை நிறுத்தினான். ம்ருதங்கம் முதலிய அந்த வாத்யங்களை (இங்கு) நிறுத்தியவுடன் ஆகாயத்தில் தேவ வாத்யங்கள் சேர்ந்தாற்போல பலவாக முழங்கின.

39, 40. தாமரைக் கண்ணன், ஹ்ருஷீகேசன், போர் புரியும் போது, நாலா பக்கங்களிலும் வாத்ய கோஷங்கள், தாமராவே எழுந்தன. அழகிய ரூபமுடைய விமானங்களுடன் தேவர்கள்க்ருஷ்ணன் வெற்றியை விரும்பி விக்யாதரருடன் மறைந்திருந்து ஸஞ்சரித்தனர்.

41, 42. ஆகாயத்திலிருந்த ஸப்த ரிஷிகளும் மற்றவரும் க்ருஷ்ண! மல்லருபியான அஸூர சாணூரனை வெற்றி கொள்வாயாக? என்று சொன்னார்கள். கம்ஸனது மறைவைக் காட்டும், உதவிக் புத்ரன் க்ருஷ்ணன் சாணூரனை வெருகாலம் விளைவாடி பலத்தை வரலழைத்துக் கொண்டான்.

43, 44. பிறகு பூமி நடுங்கிற்று ஆஸனங்கள் ஆடினகம்ஸனது கரீடத்திலிருந்து உயர்ந்த ரத்னம் வீழ்ந்தது. க்ருஷ்ணனும் மெலிந்த ப்ராணையுடைய சாணூரனைக்கைகளாலிழுத்து வணக்கி முழந்தாளால் மார்பில் உதைத்து முஷ்டியால் தலையிடித்தான்.

45, 46, 47, அவனது கண்கள் கட்டுவிட்டு கண்ணிலும் ரத்தமும் கலந்து பிதுங்கி வெளிவந்தன. அவனது அக்குஞ்சம் மேல் தொங்கும் இரண்டு தங்க மணிகள் போல் தோன்றின. சாணூரன் விழி பிதுங்கிப் பராசன் வெளியேறி வாழ்வு முடிவில் மல்லரங்கு நடுவில் பூமியில் விழுந்தான். ஆயுள் முடிந்த அந்த சாணூரன் மல்லனது தேகத்தால் நிறைந்த அந்த அரங்கு உட்புக முடியாது தடுக்கப்பட்டு மலையோடு கூடியது போல் காணப்பட்டது.

48, 49 பலத்தால் கர்வங்கொண்ட அந்த சாணூரன் கொள்ளப் பட்டதும், அரங்கில் பராமன் முடிபுக மல்லனைப் பிடித்தான். கருஷன் மறுபடியும் தோலெகல் எனும் மலையைப் பிடித்தான். அந்த இருதமல்லரும் முதல் வீழ்ச்சியில் கோபங்கொண்டு கண்கள் வசப்பட்டு நாமக்ருஷனரை அணுவினர்; அடிவாங்கி எண்க்கி அரங்க நடுவில் துள்ளிக்குதித்தனர்.

50, 51 பலவான் கருஷன் மலையினால் தோலெகல் தாக்கி நாலுமுறை சுற்றி பூமியில் அடித்துப்பிழித் தான் கருஷனாரும்; அடிக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டு மரண தளையிலிருக்கும் பலவான் அந்த தோலெகல் வாயிலிருந்து ரத்த வெள்ளம் பெருகிற்று.

52, 53 மறா பலவானும், மறாமல்லுமான் எண்க்கி அந்த மல்லனார் முடிபுகை வெகுநேரம் சண்டை செயல் இட் மனித்து பர்ப்பக்கக்காட்டி இவ் தமங்கும் சுற்றி குதித்தான். தேஜஸ்வி வீரன் பர்ப்பாமின் ஒரு மலையை வஜ்ராயுதத்தால் பேகை இடித்துக் கடிப் பேகை போன்ற முடிபுயால் தலையில் அசை அடித்தான்.

54, 55 முடிபுகை ஒடித்து தொங்கிய தலைபுடனும் பிதுங்கிய விழியுடனும் பராமனார் கொல்லப்பட்டு பூமியில் விழுந்தான். பிறகு பேரொலி முழங்கிற்று கருஷன் பராமன் இருவரும் முடிபுகையும் தோலெகலையும் கொண்டு கோபத்தால் மிகச் சிவத்த எண்க்கி கொண்டவராய் அரங்க மத்தியில் துள்ளிக் குதித்தனர்.

56, 57 ஆந்தர மல்லிகளான சாணூர முடிபுகர் கொல்லப் பட்டதும், காட்டி அரங்கு மல்லிகளற்றதால் பவங்கர தோற்ற முள்ளதாயிற்று. காணவந்த நற்கமோபர் முதலிய எண்ண ஆயர் களும் பவத்தால் கலங்கிய எண்ண அங்கங்கையுமுடையவரீ ளாய் அங்கு இருந்தனர்.

58, 59 நடுங்கிய தேவகி தேவி இதைப் பார்த்து ஆனந்த கண்ணீர் வடிந்து, பால் சுரந்த ஸ்தனங்களை உடையளாய் க்ருஷ்ணனைக் கண்ணுரக் கண்டாள். க்ருஷ்ண தர்சனத்தால் உண்டான ஆனந்த பாஷ்யத்தால், கண்கள் மறைக்கப்பட்ட வஸு தேவர், புத்ர வாத்ஸ்யத்தால் முதுமை நீங்கி இளையவராகத் தோன்றினார்.

60, 61. அந்த எவ்வா ஸ்ரேஷ்டமான மங்கையர் கூட்டங்கள் (வெற்றி பெற்ற) க்ருஷ்ணனது முகாரவிந்தத்தை தங்கள் நேத்ரங் களாகிற வண்டுகளால் இமைப்போதும் விடாது பருகினர்,

61, 62 பிறகு (வெற்றி பெற்ற) க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து உண்டான கோபத்தால் கம்ஸனின் புருவங்கள் இடையில் வியர்வை தோன்றிற்று. கோபத்தாலான பெருமூச்சுக் காற்றால் கம்ஸனின் மனதிலுள்ள கேசவனைப் பற்றிய கோபாக்கி தூண்டப் பட்டு அவனது ஹருதயத்தில் புகையுடன் கூடி ஜ்வாலையிட்டு எரிந் தது. கம்ஸனின் முகத்தில் கோபந்தோன்றி உதடுதுடித்து நெற்றி வியர்த்தது. அவனது உடல் சிவப்பு சூரிணம் போல் தோன்றிற்று.

63, 67 கோபத்தால் வெந்த அவன் முகத்திலிருந்து வியர்வைத் துளிகள் சூரியிரண்டாய் தொடப்பட்ட மரங்களின் பனித்துளிகள் போல் வெளிக்கிளம்பின. அந்த கம்ஸன் மிகக் கோபங் கொண்டு பல காசாட்படை ஆட்களை "இந்தக்காட்டான் ராமக்ருஷ்ணன் இரண்டு ஆயர்களும் அரங்குக் குழுவிலிருந்து வெளியேற்றப்படட்டும்" எனக் கட்டினாயிட்டான் "இந்த பாப தோற்றமுடைய விகார ரூபிகளான இந்த ராமக்ருஷ்ணர்களை நான் பார்க்க விரும்பவில்லை. ஆயர்கள் ஒருவர் கூட என் ராஜ்யத் திலிருக்கத் தக்கவரில்லை எனக்கு நீமை செய்வதுலேயே நோக்கம் கொண்ட, துர்புத்தியுள்ள நந்தகோபனும் இரும்புச் சங்கிலி தனை களால் பூட்டப்பட்டும்.

68, 69 எனக்கு ஸதா விரோதம் செய்யும் ஒழுங்கின் வஸு தேவனும் வயோதிகனைப் பார்க்காமல் இன்றே இப்போதே தண்டனையால் அடக்கப்பட்டும், இந்த நாகரீகமற்ற ஆயர்கள் தாமோதரரையே (பூதச்சியால் கட்டுண்ட பயலையே) கதியாக வுடையவர்கள் இவர்களில் பசுக்களும் மற்ற உடைமைகளும் அபஹரிக்கப் பட்டும்"

70, 71, 72, 73. இப்படி கட்டளையிடும் கடுஞ்சொற் கூறும் அந்த கம்ஸனை, ஸத்ய பராக்ரமன் க்ருஷ்ணன் கண்கள் விழித்துப்

பார்த்தான். நத்தகோபரும், பிதா வஸு-தேவரும் துற்றப்பட்ட போது, பந்துக்களின் துக்கத்தையும் முர்ச்சையடைந்த தேவனையும் பார்த்து, இந்தக்கேசவன் விம்மலம் போல் தோற்றம் வீரம் கொண்டு தோள்வலியுடன், கம்ஸனை அழிப்பதற்கு விரைந்து [கம்ஸன் விம்மலாஸனம்] ஏற விரும்பும் அச்சுதன் அரங்கு நடுவி லிருந்து வேகமாக உயரப் பாய்ந்தான் ஆகாயத்தில் காற்றினால் உத்தப்பட்ட கருமேகம்போல் விம்மலாஸனத்தின் பக்கல் அணுவினான்.

74. நகர ஜனங்கள் எல்லோரும் அரங்கு நடுவிலிருந்து தாவிப் போகும் அவனைக் காணவில்லை, கம்ஸன் பக்கத்தில் அவன் இருக்குமதை மட்டும் கண்டனர்.

75. கம்ஸனும் கூட அப்படியே ஆயாஸமடைந்து யமனால் குழப்பப்பட்டு, ப்ரபு, கோவிந்தனை ஆகாயத்திலிருந்து வந்தவனாவே நினைத்தான்.

76. ஸஸ்ப நடுவில் க்ருஷ்ணன் கதவுதான் போன்ற தன் கையை நீட்டி, அந்த கம்ஸன் சிகையைப் பிடித்தான்.

77. க்ருஷ்ணன் கையால் பிடிக்கப்பட்ட கம்ஸன் சிரஸ் விருந்து, அவர்க்கற்கள் பறிக்கப்பெற்ற அவனது தங்கக்ரீடம் கீழே விழுந்தது.

78. க்ரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட கேசத்தையுடைய அக் கம்ஸன், செயலற்றவனானான். அப்படியே செய்வதறியாத மூடனாக வயாகுல மடைந்தான்.

79- சிதை நன்கு பிடிக்கப்பட்டு உயிரிழப்பவன் போல் பெரு முச்சலிட்டான். அப்போது, க்ருஷ்ணனின் முகத்தைப் பார்ப்பதற்கு இயலாதவனானான்.

80, 81. காதுகளில் குண்டலங்களில்லை; மார்பில் ஹாரங்கள் அறுந்து விழுந்தன; கைகளிரண்டும் [வலிமையற்று] தொங்கின; உடலிலிருந்த ஆபரணங்கள் சிதறுண்டன; மேலாடை நழுவிற்று; தலை ஆடிப்போனது; க்ருஷ்ணனது பைத்தால் நன்கு இழுக்கப் பட்ட கம்ஸன் [இவ்விதம்] ஆனான்.

82 துக்கத்துக்கானான அந்த கம்ஸனை, கேசவன், தன்பலத் துடன் பிடித்து ஆஸனத்திலிருந்து வெளிக்கிளப்பி பெரிய அரங் கிடத்திலும் இழுத்து வந்தான்.

83. க்ருஷ்ணனால் இழுக்கப்பட்ட பெருங்கீர்த்தி பொருந்திய போஜுபதி கம்ஸன், உடலால் ஸுபைச்சகனத்தில், நீண்ட அகழி ஏற்பட்டது.

84. க்ருஷ்ணன் ஆயுள் முடிந்த கம்ஸனை [உட்கை] வேகமாக இழுத்து அரங்கில் விளையாடி, கம்ஸன் தேஹத்தை பக்கத்தில் விட்டான்.

85. ஸுகத்துக்கு உரிய கம்ஸனது தேஹம், தரையில் நசுக்கப் பட்டதாய்க் கிடந்தது, முறைதப்பி, புழுதியால் மலின மாக்கப் பட்டது.

86. அவனது முகம் கருத்து கண்கள் மூடி க்ரீடமின்றி தள்ளப்பட்டிருந்தது, இதழில்லா தாமரை போல் சோபையற்றிருந்தது.

87. அந்த கம்ஸன், போரில் கொல்லப்பட்டவிலை அம்பு களால் காயப்படவில்லை சிகை பிடித்திழுக்கப்பட்டதால் உயிர் நீங்கியவன், [ஆதலால்] வீர ஸ்வர்க்கத்துக்கு தகுதியற்றவன் ஆனான்.

88. கம்ஸனது தேஹத்தில், உயிரைப் பிரித்த கேசவனால், தசைகள் அறுக்கப்பட்ட, நசு அடையாளங்கள் ப்ராகாசித்தன.

89. தாமரைக்கண்ணன் [கம்ஸனைக் கொன்ற] மகிழ்ச்சியால் சோபை இரட்டித்து, விரோதி முட்கள் களைந்தவனாய், வஸுதேவ குடைய பாதங்களை வணங்கினான்.

90. யதுருதிஸகன் க்ருஷ்ணன் தாய் தேவகியாரின் பாசங் களையும் [கரங்களால்] பிடித்தும் சிரஸாத்தொட்டும் வணங்கினான் அந்த தேவகியாரும், ஆனந்தக் காரணமாக ஸ்தனங்களினின்று பெருமூல பாகால் க்ருஷ்ணனை நனைத்தான்.

91. க்ருஷ்ணன் [பரம் பொருளாகிய] தனதேவான தேஜ ஸால் பரகாசித்து அங்குள்ள எல்லா யாதவர்களையும் வயதுக்கும், தகுதிக்கும் ஒக்குமாறு கேசமம் விசாரித்தான்.

92. தர்மாத்மாவான பலராமனும், கம்ஸனின் பலமுற்ற ஸுபேந்திரன், ஸுநாமாவை கைகளாலேயே விரைவில் கொல்லினான்.

93. விரரான ராமக்ருஷ்ணர் இவ்வகும் சத்ருக்களைவென்று அழைப்பது கொபத்தையும் ஒழித்து, [மதுரைக்கு வெகுதூர முன்பு] உயிப்பாடியில், வெகுகாலம் வலித்து [தற்போது] மன மிழ்ச்சியுடன், தவது பிதாவின் வீட்டை அடைந்தனர்.

30-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

§1-ம் அத்தியாயம்

மரீதிக் கம்ஸனுக்காக ரோதனம்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: கொல்லப்பட்டு புன்யம் கழிந்த க்ரஹம் போல் விழுந்திருக்கும் பர்த்தாவாண கம்ஸனைப் பார்த்து, கம்ஸனின் தேவிகள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

2. ஆயுள் முடிந்து பூமியாகிற படுக்கையில் கொல்லப்பட்டுக் கிடந்து உறங்கும் அரசன் கம்ஸனைப் பார்த்து, மான் தலைவனைப் பார்த்த பெண்மாதையைப் போல்ராஜபத்னிகள் வருந்தினார்கள்.

3. 'வீர வ்ரதத்தில் ப்ரியமுடைய வீரனான நீ கொல்லப்பட்ட போது சிறந்த தோள்வலி படைத்தவனே! எங்கள் ஆசைகள் நாசமாயின. பந்துவை இழந்தோம். நாங்களும் பாழாக் கும்.

4. வேந்தர் வேங்கயே! உனது மனித இயல்பான இந்தமரண முடிவு நிலையைப் பார்க்கும் நாங்கள் பந்துக்களுடன் அனாதையாய் புலம்புகிறோம்.

5. எங்களுக்கு தக்க பலவானான நாதனாகிய நீ மரணமடைந்தாய் அதனால் ப்ரபோ! உன்னால் அறவே விடப்பட்ட நாங்கள் வேற்றுப்பட்டவராக ஆகோம்.

6. கலவியாசையால் ப்ரணய கோபத்துடன் கொடி போல் அலைமும் எங்களை எவன் படுக்கைக்கு அழைத்துப் போவான்.

7. சூர்யன் நீரற்ற குளத்தில் தாமரையை வார்டுகிறான் அழகவே! மனோரதத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முச்சக் கொண்ட உனது இவிய முகத்தை [காலன்] வாடச் செய்கிறான்.

8. இது உனக்குப் பொருத்தமினனாதது. எப்போதும் குண்டலங்கங்களில் ப்ரியமுடைய கழுத்துவரை தொங்கும் உனது இந்தக் காதுகள்.

9. குண்டலமின்றி குன்ய மாக சோவையற்றிருக்கின்றன சூர்யன் ப்ரபோன்ற காந்தியுடையதும் உனது சிரனுக்கு மிக்க மங்கனமானதும் எல்லா ரத்னங்களானும் அனங்கரிக்கப்பட்டது மானஅந்த உனது கீர்டம் வீரனே! எங்கே?

10. பரலோகம் சென்றபின் உனது அந்தப்புரத்துக்கு சோபை செய்யும் அபரீசுகளான மஹிஷிகளால் வாழ்வது எப்படி.

11. ப்ரியபோகங்களில் ஏமாற்றப்படாத பதிவ்ரதையான பெண்கள் கணவரிகளால் கைவிடத் தகாதவரல்லவா? அத்தகைய நீ எங்களை விட்டுச் செல்கிறாய்.

12. ஐயோ! யமன் மிக்க சக்தி வாய்ந்தவன்! சத்ருக்களுக்கு எவனான நீ முறைதப்பிய செயலுடைய அவனால் சீக்ரமாக அழைத் துச் செல்லப்படுகிறாய்.

13. நாதனே! நாங்கள் துக்கங்களுக்குத் தகுதியற்றவர். உன்னால் ஸுகுகளிலேயே வளர்க்கப்பட்டவர். பரிதாபமடைந்த விதவைகளான நாங்கள் எப்படி வளர்ப்போம்?

14. ஒழுக்கத்தில் மிக்க விருப்பங்கொண்ட மங்கையருக்குக் கணவன் ஒருவனே பேலான கதி. அந்த உயர்ந்த கதியான நீ பல வானான யமனால் துண்டிக்கப்பட்டாய்.

15. வைதவ்யத்தால் கைப்பற்றப்பட்ட நாங்கள் சோகத்தால் துக்கும் மனதைக் கொண்டுள்ளோம், அழகையாகிற மடுவின் மூழ்கினோம். நீ இல்லாமல் எங்கு போவோம்?

16. உன் மடியில் விளையாடினோம் அந்தக் காலம் உன்னுடன் போய்விட்டது. ஒரு வினாடியில் அதிலிருந்து (விளையாட்டுக் காலத் திலிருந்து) விடுபட்டோம், மனிதன் வாழ்க்கைநிலையற்றதுதானே!

17. கௌரவம் கொடுப்பவனே! நீ காலமானதும் பல் மற்றவர் ஆனோம் ஐயோ! வைதவ்யத்தையடைந்த நாங்கள் என் னோரும் ஒரேபாபத்தைச் செய்தவர்,

18. இன்பத்தில் விருப்பங் கொண்டு உன்னிடம் காமவசப் பட்ட எல்லோரும் உன்னால் ஸவர்க்க இன்பம் அடையுமாறு பாராட்டி வளர்க்கப்பட்டோம். அத்தகைய நீ எங்கே செல்கிறாய்?

19. எங்கள் உலக பதியே? தேவர்போன்றவனே! நாதனற்ற எங்களுக்கு நீயே நாதன். அன்றில் பறவை போல் புலம்பும் இவர்களுக்கு, கௌரவம் கொடுப்பவனே! ப்ரபோ! பதில் அருள் வாய்.

20. இவ்விதம் பந்துக்கள் அழும்போது, மனம் வருந்தும் மஹிஷிகளையுடைய உனது பரலோகம் போதல் எங்களுக்கு மிகவும் கொடுமமாகத் தோன்றுகிறது.

21. பரியசே பரலோகத்தில் மேலான ஸ்திரீகள் (உனக்கு மிகப்ரியர்கள், ஏனெனில் வீர. நீ இந்த ஜனங்களை லீட்டில்விட்டு புதுப்பிப்பீரென்றாய்.

22. வீர! கொண்ட வள்ளலே! இந்த மனைவிகன் அழுது
கொண்டிருக்கும்போது, இந்த அழுகைக் குரலை, மயக்கத்தால்
அறிகிறாயில்லை. என்ன காரணம்?

23. ஐயோ! மனிதர்களின் பரலோக யாத்ரை கருணையற்ற
யற்றது. தன் மனைவிகளை அறவே நீக்கி அபேசுயற்றுப் போகிறார்
களல்லவா!

24. பெண்களுக்குப் பதியில்லாதிருப்பது தவறு. பெண்க
ளுக்குச் சூரனான பதிவேண்டாம். சூரர்கள் ஸ்வர்க்க ஸ்த்ரீகளுக்கு
ப்ரியமானவர். அந்தச் சூரர்களுக்கும் அந்த ஸ்வர்க்க ஸ்த்ரீகளே
ப்ரியமானவர்கள்.

25. யுத்தப்பியனான உன்னை யழைத்துச் செங்கிறகண்ணுக்குப்
புலப்படாத யமனாவ், எங்கள் எல்லோர் ஹருதயத்திலும் நன்றாக
அடிக்கப்பட்டது.

26. யுத்தத்தில் ஜராஸந்தன் சேனையையழித்து யக்ஷர்களை
வென்று, இந்த உலகில், கேவலம் மனிதனால் எப்படி நீ கொல்லப்
பட்டாய்?

27. இந்த்ரனுடன் ஸிற்போர் செய்து தேவர்களால் போரில்
ஜெயிக்கப்படாத நீ எப்படி மனிதனால் கொல்லப்பட்டாய்?

28. உன்னால் அம்பு மழை பெய்வித்து கணக்க முடியாத கடல்
கலக்கப்பட்டு, வருணனைவென்று எல்லா ரத்னங்களும்
அபகரிக்கப்பட்டன.

29. உன்னால் இந்த்ரன் மெதுவாக மழைபொழிய, நாட்டு
மக்களின் பொருட்டு அம்புகளால் மேகங்களைவென்று பலத்தால்
மன்றி பெய்விக்கப்பட்டது.

30. எல்லா மன்னர்களும், உனது கித்தினைக் கேட்டு
வணங்கி, சிறத்த ரத்னங்களையும், வஸ்த்ரங்களையும் (சுப்பமாக)
அனுப்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

31. சத்துக்கனால் காணப்பட்ட வீரயத்தையுடைய, தேவர்
களையொத்த உனக்கு, இத்தகைய உயரை முடிக்கும் கோரமான
பயம், எப்படி வந்தது?

32. நாதனான நீ கொல்லப்பட்டதும் பலவானான யமனான நிராகரிக்கப்பட்ட அபலைகளான நாங்கள் விதவையென்ற பெயரையடைந்தோம்.

33. நாத இப்படி (பிரிந்து) போக வேண்டுமேயானால் வாயினாலாவது, "நான் போகிறேன்" என்று சொல்வதில் என்ன ஸ்ரமம்.

34. நாத! க்ருபை செய்க. பயந்துள்ளோம்; தலைகளால் உன் தாதங்களே அடைகிறோம் வெகுதூரம் போனது போதும் அரசே! திரும்பும்.

35. ஐயோ வீர! புற்களிலும், தூசியிலும் எப்படி படுத்திருக்கிறாய்? பூமியில் படுத்திருக்கும் உன் உடல் ஏன் நோவு படவில்லை?

36. எவனால் துங்கும் போது திடீரென அடித்துக் கொல்லப்பட்டது? எல்லாப் பெண்களிடத்தும், இந்த மிக்க கொடுமையான அடி கொடுக்கப்பட்டது.

37. உயிருடனிருக்கும் (விதவை) பெண்ணின் அழகை தொடர்ந்து முடிவற்ற அழகை, பர்த்தாவுடன் செல்ல வேண்டியிருக்க அழுது கொண்டிருப்பதென்?

38. இச்சமயம் வருந்திய கம்ஸனின் மாதா நடுங்கி "என் குழந்தையெங்கே? என் பிள்ளையெங்கே?" யென அதிகமாக அழுதாள்.

39. அவள் கொல்லப்பட்ட பிள்ளையை, பிணந்த ஹ்ருதயத்தால் மயங்கி, காந்தியில்லா சந்த்ரனைப் போன்ற பிள்ளையை அடிக்கடி பார்த்தாள்.

40. பிள்ளையைப் பார்த்துப் பார்த்து "ஹா கொல்லப்பட்டேன்!" என்று கூலிக் கொண்டு, நாட்டுப் பெண்களின் அழகைக் குரலுடன் (சேர்ந்து) புலம்பினாள் அழவும் செய்தாள்.

41. புத்ர வாத்ஸல்யமுடைய அவள், கம்ஸனின் வாடிய முகத்தை மடியில் வைத்து "பிள்ளாய்!" என்று துக்கத்துடன் கூடிய வார்த்தையாகி (பிதர்) அனுதாபப்படும்படி புலம்பினாள்.

42. "பிள்ளாய்! குரல்ரதம் கொண்டவனே! பந்துக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை ளர்ப்பவனே! குழந்தாய்! இந்த விரைவான புயப்பாட்டை ஏன் செய்தாய்?

43. "பின்னாய்! முறை தப்பி வெட்ட லெனியில் ஏன் படுத்திருக்கிறாய்? குழந்தாய் கூபலக்ஷணம் பொருந்திய இப்படிப் பட்டவர்கள் (உன்னைப் போன்றவர்கள்) பூமியில் படுக்க மாட்டார்கள்,

44. உலகிலேயே பலத்தில் சிறந்த ராவணனாவ், ஸாதுக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய இந்த ஸ்லோகம் முன்னொரு கால், ராக்ஷஸ் கூட்டத்தில் கானம் செய்யப்பட்டது.

45. "இவ்விதம் சிறந்த பலவானும், தேவர்களை அழிக்க உல்லலனுமான், எனக்கு பந்துக்களிடமிருந்து கோரமான பயம் தடுக்க முடியாததாகும்"

46. அப்படியே பந்துக்களிடம் பேராசை கொண்ட புத்தி மான், என் பிள்ளைக்கு அப்படியே (ராவணன் வார்த்தைப்படியே) பந்துக்களிடமிருந்து தேஹத்தை முடிக்கும் இப்பேராபத்து உண்டாயிற்று.

47. கம்ஸன் தாயார், பூபதியும், தனக்குப் பதியும் முரிச்சை யடைந்தவனும், வருத்தனுமான் உக்ரஸேனனைக் குறித்து, குட்டி யிழந்த பெண் மான் போல் அமது கோண்டு சொன்னான்:

48. "அரசே! சுத்தாதியாவே! வாரும்; வாரும்! வஜ்ராயுதத் தால் பினக்கப்பட்ட மலைபோல், வீர சயனத்தில் படுத்திருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஈசனான புத்ரனைப் பாரும்!

49. மஹாராஜா! பிரதத்தன்மையடைந்த யமலோகம் சென்ற இவனுக்கு, பரலோக யாத்ரைக்குரிய கார்யத்தைச் செய்வோம்,

50, 51. ராஜ்யங்கள், வீரர்களால் அனுபவிக்கத்தக்கவை, நாமோ, தொற்கடிக்கப்பட்டோம். விரோதங்கள் மரணத்தை முடிவாகவுடையன. [சத்ருகமஸன்] சாந்தனனும் (இறந்ததும்) எதிரி (க்ருஷ்ணன்) கோபம் சாந்தியடையும். [இறந்து] போனவன் என்ன குற்றம் பண்ணினான்? ஆகையால் ப்ரேத கார்யங்கள் செய்யத் தக்கவை போயின கம்ஸனது உத்தரக்ரியை பொருட்டு க்ருஷ்ணனிடம் விந்ஞாபித்துக் கொள்ளுங்கள்"

52, 53 போஜராஜனான தன் கணவனிடம் சொல்லி, அந்தக் கம்ஸனின் மாதா துக்கமடைந்து, தலை விரித்து பிள்ளையின்

முகத்தையே பார்த்து மிகவும் அழுதாள்: “அரசே (கம்ஸனே!) இந்த உனது மஹிஷிகள் நல்ல நாயகனான உன்னை தங்கள் பதியரசை அடைந்து ஸுகமாக வாழ்ந்தவர். இவர்கள் மீறொதங்கள் பாழாகி என்செய்வார்கள்?

54, 55 இறத உனது வயதான பிதா உக்ரஸேனர், க்ருஷ்ணன் வசப்பட்டிருக்கிறார், வற்றும் ஓடை நீர் போல் (வாடி) இருக்கும் அவரை எப்படி பார்ப்பேன். ‘பின்னாய்! நான் உன் தாய், ஏன் பேசுவா? இல்லை? ப்ரிய ஜனங்களை விட்டு நீண்ட மீளா வழியைக் குறித்து புறப்பட்டா.

56, 57 நியாய மமர்த்தா? வீரா குறைந்தபாக்யத்தையுடைய என் செவ்வமரின் நீ குழந்து திற்கும் யமனால் இடத்துச் செவ்வப் படுகிறாய். குலத்தலைவா! கொடையாலும் கௌரவத்தாலும் வசிக்கிறாய். அந்த குணங்களால் த்ருப்தியடைந்த இந்த உனது சேவகக் கூட்டங்கள், அழுகிறார்கள்.

58. மனிதப புலியே! நீண்ட கையா! மஹா பலா! எழுந்திருவருந்தும்-எல்லா ஜனங்களையும் நகரத்தையும் அந்தப்புரத்தைப் போல் காப்பாற்ற.

59. கம்ஸன் ஸ்திரீகள் மிகவும் வருந்தி மிக விரிவாக அழுது கொண்டிருக்க, மாதேச் சிவப்படன் அழகான தினகரன் அஸ்தமித்தான்.

31-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

32-ம் அத்தியாயம்

உக்ரஸேன பட்டாபிஷேகம்

1. அவசம்பாயனர் சென்னார் உக்ரஸேனனும் புத்ர சோகத் தாய் மிக வருந்தி, விஷத்தைக் குடித்தவன் போல், பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு துக்கத்துடன் க்ருஷ்ணன் அருகில் சென்றான்.

2, 3. யாதவர்களால் குழப்பட்டு, கம்ஸன் மரணத்தால் மனங்கலங்கி யோசனையில் ஆழ்ந்திருக்கும் க்ருஷ்ணனை அந்த உக்ரஸேனன் பார்த்தான், கம்ஸன் மஹிஷிகளின் கருணை காட்டத் தக்க பல புலம்பல்களைக் கேட்டு க்ருஷ்ணன் யாதவர் கூட்டத்தின் தன்னைத் தானே நினைத்துக் கொண்டான்:

4, 5. ஐயோ! என்னும் அவினேக தோஷக்கொண்ட அநிபாயம் காரணமாக கோபம்டைந்து (நேரிட்ட) கம்ஸவதத்தால் ஆபிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளின் விதவைத் தன்மை செய்யப்பட்டது. ஸாதாரண மனிதனுக்கும் பெண்களிடத்தில் கருவியம் உண்டு. இவ்விதம் என்னும் ஸ்திரீகளின் பர்த்தா கம்ஸன் கொடிய பட்டதும் அவர்கள் மனஉருக்கத்தால் புலம்பும் மாத்ரத்தாலேயே அவர்களுக்கு சோகந்தானே உண்டு பண்ணப் படுகிறது.

6, 7. அறிவொன்றில்லாப் பெண்கள் விஷயத்தின்பமனுக்கும் கருணை உண்டாகும் கமஸமது வதம் ஸ்வாக்யந்தான் முன்னரே இது நான் உகந்ததேயாகும்.

8, 9. ஸாதுக்களைத் துன்புறுத்துவனும் உலகில் இந்தக் குழுக்கம் உள்ளவனும் அவை புத்தியுடைவனமான வெறுக்கப் பட்டவனது துன்பமில்லா மரணம்-மோகனதே. உபிரோதருத் தன்மேலானதில்லை. கம்ஸன் பாபத்திலேயே தோக்குடையவன். ஸாதுக்களுக்குக் கூட வேண்டாதவன். 9! 9! என்று (அவர்களால்) இகழப்பட்டவன் இவன் ஜீவித்திருப்பதிலுங்கூட என்னதைய தபஸ்விகளுக்கு நல்வினைப்பயன், மேலான ஸ்வர்க்க வாலம்.

10, 11 ஸ்வர்க்க வானிகளால் இந்த பூலோக வாலங்கூட புகழோடுகடியதாக திச்சயிக்கப்படுகிறது உலகம் நிம்மதியாக இருக்க வேண்டுமேயானால் ஜனங்கள் தர்மதோக்குடவிருக்க வேண்டுமேயானால் தரிமச் செயல் புரியவேண்டுமேயானால் அரசனிடம் ஒழுங்கினங்கூடாது.

12 தர்மகுத்தியுடையவர்களை இகழ்த்தல் யமதர்மராஜா கொடுக்கும் பலன் இஷ்ட தர்மங்களுடைய உலகங்களில் உறுமைக்கு உரியவதச் செய்வ வேண்டும்.

13. எத் கார்யங்களைச் செய்யும் மனிதனை தேவர்கள் நன்கு ரஷிக்ருரர்கள் அஸத்கர்மங்கள் செய்யும் மக்கள் உலகில் அதிகம்.

14. அஸத்தர்மங்களைச் செய்த இந்த கம்ஸன் என்னால் கொல்லப்பட்டான். இது நல்ல தென்று மனதில் கொள்ளப்பட்டும், அவனது அஸத்தர்மத்தின் பேரீ அறுக்கப்பட்டது.

15. ஆகவே துக்கத்தால் வருந்தும் எவ்வா அந்தப்புர ஸ்திரீகளும் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டும் என்ன நகர ஜனங்களும் வ்யாபாரிகளும், ஸமாதானம் செய்யப்பட்டும் இவ்விதம் கோலிந்தன் சொல்லும் போது உகரசேனன் புத்ரன் (கம்ஸன்)

பயங்கனால் பயங்கொண்டு குளிந்த முகமுடையராய் ஆவர்
களுடன் கூட புகுந்தான்.

17. அந்த உக்ரவேஷன் யாதவர்கள் முன்னிலையில் கண்ணி
ரால் தழுதழுத்த தனித்த அவஸ்யம் வேண்டிய சில வரர் தலையால்
தாமரைக் கண்ணன் கருணைகளைக் குறித்துச் சொன்னான்:

18. சன் புத்ரன் உன் கோபத்தால் கொல்லப்பட்டான்.
உனது சத்ரு (கம்ஸன்) யமன் திசைக்கு அனுப்பப்பட்டான். உனது
சுவதர்மத்தால் நீர்த்தியடைவப்பட்டது உனது பெயர் பூமி முழு
தும் ப்ரசித்தியாக்கப்பட்டது.

19. ஸாதுக்களிடம் உனது மஹாத்ம்யம் நினைதிறத்தப்
பட்டது. சத்ருக்கள் பயமுடையவராகச் செய்யப்பட்டது. நன்னை
ஞ்ருதயமுடையவர்கள் பெருமையடைத்தவராகப் பட்டனர்.

20. சுற்றுமுள்ள அரசர்களிடத்தில் உன்பராக்ரமம்ப்ரகாசப்
படுத்தப்பட்டது நன்பர்கள் உன்னையடைந்து துதிப்பார்கள்.
அரசர் உன்னை யன்டிப் பிழைப்பார்கள்.

21. ஜனங்கள் உன்னை யனுஸரிப்பார்கள். ப்ராஹ்மணர்
உன்னை துதிப்பர், ஸமாதானத்திலும், போரிலும் வல்ல மத்திகள்
உன்னை யணங்குவார்கள்.

22. க்ருஷ்ணா பாண்ட குதிரை ரதம் நிறைந்ததும், காளை
பயம் மிகுந்ததுமான இந்த கப்ஸனிஷ் அழிவற்ற வேகையை
அங்கோரம் செய்ய வேண்டும்.

23. க்ருஷ்ணா! தனம், தான்யம், ரதனங்கள் ஆடைகள்
பெண்கள் ஸ்வர்ணம் வாகனங்கள், இன்னும் எந்தெந்த செல்வம்
உன்டோ இவ்வனைத்தையும் உன்னால் தியமிக்கப்பட்ட ஆட்கள்
ஏறி ஏகக் கொன்னட்டும்.

24. சத்ருவை யழிக்கும் க்ருஷ்ணா! இப்படி செய்ய வேண்டிய
விவான நன்முறைச் செய்கள் செய்யப்பட்டு முடிந்ததும் யாத
வர்களுக்கு ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும்.

25. யாதவருக்கு ஸந்தோஷவனிப்பவனே: நீ யாதவர்களுக்கு
ரக்ஷையும் சிஷ்ணுமாக இருக்கிறாய்.

26. வீரா! ஏழைகளாகிய நாங்கள் சொல்லும் இந்த வாரித்
தையைக் கேட்ட வேளும் உன் கோபத்தால் எரிக்கப்பட்ட பாபத்

செயலுடைய இக் கம்ஸனுக்கு கோவீர்தா உளது அனுமதியால் அப்ர காரியம் செய்யப்பட்டதும்,

27. மரித்த அரசனுடைய அபாரகார்யங்களைச் செய்து நாட்டுப் பெண்களுடனும் மனைவியுடனும் நான் மிருகங்களோடு கூட (வனத்தில்) ஸஞ்சரிக்கிறேன்;

28. கிருஷ்ணா! ப்ரேத தஹன கார்ய மந்த்ரத்தாலேயே, பந்து கார்யம் செய்யப்பட்டதும் லௌகிக கடமை முடித்தன அடைந்த வர்களாக (பந்துக்கள்) ஆகிறார்களல்லவா?

29. கம்ஸனுக்கு முறைப்படி சிதையில் கடைசி அக்னி கார்யம் செய்து ஜலதான மாத்ரத்தாலேயே கம்ஸனுக்கு கடன் தீர்த்ததையடைவேன் கிருஷ்ணா!

30. இது உன்னிடம் விண்ணப்பிக்கத் தக்கது. இதில் என் னிடம் அன்பு காட்டப்பட்டதும் அதில் ஏழை உன்னை கடைசி நல்ல கதிகாண செயலை அடைகின்றான்.

31. கிருஷ்ணன் உக்ரஸேனனுடைய இந்த வசனத்தைக் கேட்டு, மிக்க ஆச்சர்யமடைந்தான் உக்ரஸேனைப் பார்த்து ஸமாதான முறையில் இந்த வார்த்தை சொன்னான்

32. பெரியவரே! உம்முடைய இந்த வார்த்தை, காலததுக்குப் பொருத்தமானது வேந்தர், வேங்கையே! இந்த வார்த்தை உமது குலத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் தக்கது.

33. இந்த மீற முடியாது நடந்த (உதல்வீக) கார்யத்தில் நீர் இவ்விதம் சொல்வதால், ப்ரேதனுக்குக் கம்ஸனும் மன்னரீகேற்ற மரியாதையைப் பெறுவான்.

34. உமது பிறப்பு மேவான குலத்தில், வேதங்களை நன்கறிந் துள்ளீர்; பெரியவரே! ஊழ்வினை மீறமுடியாததென்பது ஏன் அறியப்படவில்லை.

35. அரசே! அசையும் பொருள்கட்கும் அசையாப் பொருள் கட்கும் முற்பிறப்பில் செய்த (புண்ய பாபகுபமான) கர்மங்கள் காலத்தால் பக்ஷமாக்கப் படுகின்றன

36. அரசரில் சிறந்தோரே! பெரியோய் வேதமறிந்தவர்கள், தன்வாண்கள், வள்ளல்கள் ப்ரிய தோற்றமுடையவர், ப்ராஹ் மண விஸ்வாஸ்திகள் நீதியொழுக்கத்தில் மிகச் சிறந்தோர்.

37 ஏழைக்கு இரங்குமவர், திக்பாலகர் போன்றவர் இத்தரணைப் போன்ற விரமுடையவர்; இத்தகைய [குண ஸம்பத்த ரான] அரசர்கள் யமனில் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள்.

38. தார்மிகர்யாவர் மனத்தவத்தையும்மறிந்தவர். தன் நாட்டு மக்களைக் காப்பதே தோக்குடையவர் கத்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பற்றியவர், இந்திரிய ஜயமான அடக்கமுடையவர். இத்தகையரும் யமனில் அழைக்கப்பட்டனர்.

39. தன்னால் செய்யப்பட்ட சுபகர்மாவே, அசுபகர் மாகவோ, காலம் வந்த போது, எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தக் கர்மாதானாகவே [காலக்ரமத்தில் தேடி வந்து] காட்சியளிக்கும்;

40. இது மறைந்துள்ள மாயையே தேவராலும் அறிய முடியாதது ஏனெனில் இந்த ஸோகம் [மாயையால்] மயக்க மடைகிறது. இந்த விஷயத்தில் கர்மமே மயக்கத்துக்கும் காரணம்.

41. 42 பூர்வ கர்மத்தால் தூண்டப்பட்ட கம்ஸன் காலத்தால் சொல்லப்பட்டான், அதில் நான் காரணமில்லை, காலமும், கர்மமும் காரணங்கள். பெரியோர் சூர்யன் சந்திரன் இவை இரண்டாலானது ஸ்தாவரஜங்கம் ரூபமான இந்த உடை முழுதும் காலத்தாலே அழிக்கப்பட்டு காலத்தாலே உண்டாகிறது.

43. அந்தக் காலம் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், கிஷ்கின் ரக்ஷசன் எனில் கருத்துடையது. ஆதலால் எல்லா ப்ராணிகளும் காலத்துக்கு வசப்பட்டவை;

44. நானே! அரசே! தன் தோஷத்தாலேயே எரிக்கப்பட்ட உன் பிள்ளையின் அந்த விஷயத்தில் நான் காரணமில்லை, காலமே காரணம்;

45, 46 அப்படியில்லாவிடில் நான் காரணமாவேன் இதில் ஸத்தேவையில்லை பிறையே காரணமாக்க நோக்கக்கொண்ட காலம், காரணமில்லாமல் என்ன செய்யும். அரசே! காலம் பலம் பொருத்தியது உயர்வு தாழ்வு அறிந்த பகுத்தறிவுடையோர் எந்த கதியடைகிறார்களோ! அந்த கதி (ஸ்தானம்) எவராலும் அறிய முடியாதது அது காலத்தின் போக்கு எல்லாங்காலத் துக்கே புலப்படக்கூடியது.

47, 48, பெரியோய்! நான் சொல்வதைக் கேட்டு அதன்படி தடக்கவேண்டும். எனக்கு ராஜ்யத்தில் கார்யம் ஒன்றுமில்லை. நான் ராஜ்யத்தை ஆசப்படவுமில்லை என்னால் கம்ஸன் ராஜ்ய ஆசை கொண்டு கொல்லப்படவில்லை

49. ஆனால் உமது தன்மைக்காகவும் புகழுக்காகவும் குலத்துக்கே தொஷமாயிருந்த உமது பிள்ளை அவன் தம்பியுடன் கொல்லப் பட்டான்.

50, 51 நான் அந்த ஆய்க்குலத்தவனுக்காகவே பகைகளின் இடைநிலை ஆயுருடன் கூடி வசத்தில் திரிப்பனாய் பரிதிபுடன் இஷ்டப்படி திரியும் யானைபோல் ஸஞ்சரிப்பேன் இவ்வளவே நான் தரம் இப்படி ஸத்யமாக உனக்குக் சொல்கிறேன் அரசனாக இருப்பதில் எனக்குக் கார்யமில்லை.

52. அரசன் ரேஷ்டனே! யாதவர் தலைவரும் ப்ரபுவும், கௌரவிக் தக்கவருமான நீர் ராஜாவாக இருக்க வேண்டும். வெற்றியின் பொருட்டு உமது ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளும்.

53. எனக்கு பிரியமானது உம்மால் செய்யப்படவேண்டுமானால் உமக்கு கஷ்டமில்லையானால் என்னால் கொடுக்கப்பட்ட உமது ராஜ்யம் வெகுகாலம் பரிபாஷிக்கப்பட்டும்.

54. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு பதில் சொல்லவில்லை. வெட்கத்தால் தலை நித்திருக்கும் அந்த ராஜாவுக்குக் க்ரஸேனன் ராஜதம்மதித்த கோவிந்தனும் யாதவர் சபையில் அபிஷேகம் செய்து வைத்தான்.

55. அந்த அரசனாகிய க்ரஸேனனின் எல்கா யாதவர் களும் நகர வழியின் தேவர்கள் இந்த ராஜப் பேரன் பின் சென்றனர்.

56, 57 அந்தக் கரீடம் தரித்த தேஜஸ்வியும் திருவுடைபனுமான க்ரஸேனனும், க்ருஷ்ணனுடன் கூட கம்ஸனது அபரகார்யத்தை செய்தான் பிறகு இரவு கழிந்து சூரியன் தோன்றியதும் அந்த யாதவ ஸ்ரேஷ்டர் கம்ஸனின் கமச் சடங்கைச் செய்தனர்.

58. பிறகு கம்ஸன் உடல் பங்கையில் ஏற்றி முறைப்படி அவனது இறுதிச் சடங்கு மரியாதை செய்தனர்.

59. அந்த அரச குமாரன் மேலான யமுனைக் கரைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு இறுதிச் சிதைநெருப்பால் விதிப்படியே மரியாதை செய்யப் பட்டான்.

60. அப்படியே யாதவர்கள் க்ருஷ்ணனுடன் கூட தோள் வலியுடைய 'ஸீநாம' என்று கம்ஸனின் தம்பியையும் ஸம்ஸ்காரம் செய்தனர்.

61, 62. க்ருஷ்ணிகள் அந்தக் முதலிய(எல்லா) யாதவர்களும் அவ்விருவருக்கும் (ஆநமாக்கள்) அழிவற்ற லோகத்தையே அடைபட்டும்' என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு நீர்க்கடன் செய்தனர், ஹரியான க்ருஷ்ணனும் கம்ஸனை உத்தேசித்து

63. ப்ரகாசிக்கும் பத்துகோடி பொன்னையும் பகக்களையும், ரத்னங்களையும், ஆடைகளையும், நகரம் போன்ற பெரிய கிராமங்களையும், ப்ராஹ்மணர்களுக்கு குறையில்லாமலிருக்கட்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு, த்ருப்தியாகும் வரை கொடுத்தனர்.

64. அந்த யாதவர்கள், அந்த இருவருக்கும் நீர்கடன் செலுத்தி, நலிந்த மனதுடன், உக்ரஸேனை முன்விட்டு, மதுரா நகரையே யடைந்தனர்.

32-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

33-ம் அத்தியாயம்

ராம க்ருஷ்ணர், ஸாந்தீப முனிபீடம் குருகுல வாசம் — குருஷ்ணபாக மரித்த குரு புத்ரனை மீட்டுக் கொடுத்தல்.

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: அந்த பலவான் க்ருஷ்ணனும் பலராபனுடன் சேர்ந்து, யாதவர்களைப் நிறைந்த, அந்த மதுரா நகரில் ஸுகமாக வஸித்தான்.

2. வெனவனம் மிளிரும் தேவத்துடன் அந்த வீரன் க்ருஷ்ணன் ராஜபூயுடன் கூடிய சோபையுள்ளவனாய், மிகச் சிறந்த பொருள்களின் கூட்டங்களை ஆபரணமாகவுடைய மதுரையில் ஸஞ்சரித்தான்.

3. சிறிது காலங்கழிந்ததும், ராமகேசவர் இருவரும் சேர்ந்து கயூர் வேதம் சுற்க, காசியில் பிறந்து அவந்தியில் வளிக்கும்

'சாந்திபலி' யெனும் குருவை தம் கோதரத்தை தெரிவித்துக் கொண்டும்.

4. தாம் முன் சுற்ற வித்தைகளை, தம் அனுஷ்டானத்தால் விளங்கச் செய்து கொண்டும் அடைந்தனர்.

5. குரு பணிவிடையில் ஆசை கொண்டும், கர்வ மிக்வாதவரான ராமஜனார்த்தனர் இருவரையும் காசிதேசசாந்திபலிமுனிவர் ஏற்றுக்கொண்டார். [வேதம் தவிர மற்ற] எல்லா [64] கலைகளை மட்டிலும் உபதேசித்தார்.

6. முன்னரே வேதம் பயின்ற அந்த இரண்டு வீரரும் முறைப்படி குருவைப் பணித்தடைந்து அறுபத்துநான்கு நாட்களில் அங்கங்களுடன் கூடிய வேதக் கதைப் பயின்றுார்கள்.

7. நான்கு பாதங்களோடு கூடிய தனுர் வேதத்தையும் எய்வதும் மீட்பதும் சேர்ந்த அஸ்திர வித்தையையும் [பூர்ணமாக] குறுகிய காலத்தில் குரு அவ்விருவரையும் பயிற்றுவித்தார்.

8. குரு சாந்திபலி அவ்விருவரின் மனிதர்கு மேற்பட்ட சிறந்த பேரறிவை சிந்தித்து அவ்விருவர்களை ஆகாயத்திலிருந்து அந்த சந்திர சூரியர்களாகவே நினைத்தார்.

9. தகுந்த காலங்களில் [ஆசார்யனாகிய தன்னை] வணங்கும் மஹாத்மாக்களாகிற அவ்விருவரையும், ஸாக்ஷாத் மஹாதேவன் [பலராமர்] ஆகவும் ஸர்வவ்யாபியான [க்ருஷ்ணன்] ஆகவும் கண்டார்.

10. "ஐனமேஜயரே! பாரதா! அப்யாஸம் முடித்த க்ருஷ்ணன் பலராமனுடன் சாந்திபலி குருவை நோக்கி ஆசார்யனுக்காக என்ன கொடுக்கக் கடவேன்?

11. என வேண்டிக் கொண்டான். அந்த ஆசாரியன் அவர்கள் பெருமையையறிந்து 'உப்பு ஸமுத்ரத்தில் இறந்த புத்ரனைக் கொடுக்கப்பட்டலனாக வேண்டுகிறேன்.

12. ஒரே பிள்ளை பிறந்தான். அந்த ஒருவனும் தீர்த்தயாத்ரை போது ப்ராபாஸ சேத்ரத்தில் பெரிய மீனும் கொல்லப்பட்டான். அவனை நீ என்விடம் அழைத்துவா" என மகிழ்ச்சியுடன் கூறினான்.

13, 14. பலராமன் அனுமதியுடன் க்ருஷ்ணன் அப்படியே [ஆகட்டும்] என்று சொன்னான். தேஜஸ்வியான ஹரி [க்ருஷ்ணன்] ஸமுத்ரத்தைப் படைத்து ஜலத்திற்குள் சென்றான். அப்போது ஸமுத்ரன், அஞ்சலி செய்து தன்னைக் காட்டிலும் க்ருஷ்ணன் 'பெரியாய்' னாந்தீபனியின் இறந்தபுத்ரன் என்று என அவனைக் கேட்டான்.

15. ஸஷீமபதியே பஞ்சனை என்னும் பெரிய அஸுரன் பெரிய மீனுவாய் கொண்டு, அந்த பாலனை விழுங்கினான். என இந்த பார்த்தையைப் பதில் கூறினான் அந்தப்புருஷார்த்தமன்க்ருஷ்ணன் பஞ்சனையைப் படைத்து அவனைக் கொன்றான். அப்போது அச்சுத அந்தக் குழந்தை குருபுத்ரனையடையவில்லை.

17. அந்த ஜனார்த்தனனும் பஞ்சஜனனைக் கொன்று சங்கை அடைந்தான், அது தேவர்களுடத்தும் மனிதர்களிடத்தும் பாவஞ் ஐயம் எனப்புகழ்பெற்றது.

18. பிறகு புருஷோத்தமன் யமலோகம் சென்றான். பின்பு யமன் அருகில்வந்து அந்த கதாதரனை வணங்கி வணங்கினான்.

19. அங்கு அப்போது புத்ரன் கொடுக்கப்பட்டதும் என்று சொன்னான் அங்கு அப்போது அவ்விருவரிடையே மிகக் கோபமான பெரிய போர் நடந்தது.

20. பிறகு புருஷோத்தமன் க்ருஷ்ணன் பயங்கரமான யமனை துயித்து அப்போதே குரு புத்ரனின் அந்தக் குழந்தையையும் அடைந்தான்.

21. வெகு கால முன்பே மறைந்த குரு புத்ரனை யமலோகத்தி லிருந்து அழைத்து வந்தபின் பிறகு வெகு காலமுன் இறந்திருந்த பீளி புத்ரன் அளவற்ற சக்தி வாய்ந்த க்ருஷ்ணனின் பெருமை யால் மறுபடியும் உடலுடன் கூடினவனானான்.

22. எவராலும் செய்ய முடியாததும் நினைக்கவு முடியாதது தான். அந்த பீளிப் பெரிய ஆயுசையத்தை பார்த்துப் பரஹ்மா முதல் பூதவரை எல்லா பிராணிகளுக்கும் வியப்பு உண்டாயிற்று.

23. அந்த சக்திப் பரஹ்மாவை ஆசார்ய புத்ரனையும் பாஞ் டுன் சங்கையின் மடியிலேயே மாணிக்கங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு நிறுப்பி வந்தான்.

24, 25. உபயேந்திரனா க்ருஷ்ணன் யமனது மதிப்பில்லா ஏராளரத்னம். முதலிய சிறந்த பொருள்களை ராகுஷங்களைக் கொண்டு எடுத்து வரச் செய்து குருவிடம் வணக்கமாகத் தெளிவித்தான் ராமக்ருஷ்ணர் இருவரும் கதை. தடி, பேரிலும் ஸர்வாஸ் தரங்களிலும் எல்லா லோகங்களிலுமுள்ள வில் வீரர்களுள் தலைமையை சீக்ரமே அடைந்தனர்.

26. க்ருஷ்ணன் அப்போது தெளிந்த மனதுடன் பேசுவள்ள லாய் சிறந்த பொருள்களுடன் அதே ரூபத்தையும் வயதையும் உடையபிள்ளையை சாந்திபனிக்குக் கொடுத்தான்.

27. ஜனமேஜயரே காலிதேச சாந்திபனி முனிவர் அப் போது வெகுதூரமூன் மறைந்த புத்ரனோடுசேர்ந்துராமக்ருஷ்ணர் களைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

28. அந்தரவிதையைக் கற்று முடித்த வீரரும் தன்னொழுக்க முடையவருமான அவ்விருவரும் அசார்யன் அனுமதி பெற்று, அவ்விருவரை தேவகுமாரர்களும் மீண்டும் மதுரையை வடைந்தனர்.

29. பிறகு எல்லா யாதவரும், உக்ரஸேனனை முன்னிட்டுக் கொண்டு மனமகிழ்த்து ஸைன்யங்களுடன் யதுகுல் திலகராள ராமக்ருஷ்ணர்களை எதிர் கொண்டழைந்தனர்.

30. வ்யாபாரக் கூட்டங்கள், ப்ரஜைகள் புரோஹிதருடன் கூடின மந்திரிகள், பாவர், வருத்ததுடன் கூடின நகரே எதிர் கொண்டழைத்தது.

31. ஆனந்த வாத்யங்கள் முழங்கின, எல்லோரும் ஜனார் தனனை ஸ்தோத்ரம் செய்தனர். நாற்புறமும் விதிகள் கொடி, வரிசைகள் கொண்டு விளங்கின. அந்தப்புரமுழுதும் மிக மிக, மகிழ்ச்சியுடன் ப்ரகாசித்தது. இந்திர பிழாவில் போய் கோலித் தன் வரலில் மிக மிக மகிழ்ந்தது.

32, 33. ராஜவிதிகளில் பாடகர்கள் ஸந்தே ராகுமாகப் பாடு கின்றனர். பிறகு அவ் கு யாதவர்களுக்கு பிரியத்தைச் செய்யும் கீர்த்தி தேம் காணம் செய்யப்பட்டது.

34. கோலிந்த ராமர்களை நாம் ஸாகமாக அடைந்தோம் உலகப் புகழ் பெற்ற ப்ராதார்க்கள் நும்மூரில் எல்லோரும் பயமற்று விளையாடுங்கள் பாடியாடி மகிழ்ங்கள்.

35. ஜனமேஜய ராஜனும் கோவிந்தன் நகரில் வந்ததும் மதுரையில் எளியவன் ஒருவருமில்லை; ஒருவனும் பாபியில்லை?

36 அறிவிவி ஒருவனுமில்லை. பறவைகள் நல்ல சொற்களை உடையன பகக்கள் குதிரைகள் யானைகள் மிக மகிழ்ந்திருந்தன ஆடவர் பெண்டிர் கூட்டங்கள் முழுவதும் மனோஸுசத்தை யடைந்தனர்.

37. காற்று மங்களகரமாக வீசிற்று. பத்து திக்குகளும் தூசியற்று தெளிந்திருந்தன. எல்லா கோவில்களிலும் தெய்வங்கள் மகிழ்ந்திருந்தன.

38. ஜனார்த்தன் நகரம் சேர்ந்ததும் முன் க்ருத யுதத்தில் உலகத்தில் என்ன அடையாளங்கள் இருந்தனவோ அவையெல்லாம் காணப்பட்டன.

39. பிறகு புன்யமான மங்கள காலத்தில் சத்ருக்களையழிக்கும் கோவிந்தன் குதிரை பூட்டிய ரதத்தில் மதுரை நகரில் புகுந்தான்.

40. அழகிய மதுரை நகரில் புகும், சத்ருநாசன் உபேந்திரன் க்ருஷ்ணனை தேவகணங்கள் இந்திரனைப் போல் யாதவக் கூட்டம் பின் தொடர்ந்தது.

41. பிறகு அவ்விரு யதிகுலதிலகரும், சந்திர சூர்யர்கள் மலையை யடைவது போல் வஸுதேவர் மாளிகையை மகிழ்ந்த முகத்துடன் அடைந்தனர்.

42. மேலான தேஜஸ்ஸுடன் கூடி வடிவெடுத்த தேவ ஸ்சேஷ்டர்கள் பேன்ற அவ்விருவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டில ஆயுதங்களை வைத்து விட்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தனர்.

43. வஸுதேவ புத்ரர் இருவரும் பழங்களாலும் புல்பங்களாலும் வளைந்த மரங்களையுடைய விசித்ரமான தோட்டங்களில் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

44. யாதவர்களால் குழப்பட்ட நல்ல மஹாத்மாக்களான அவ்விருவரும் ரைவத மலையின் அருகிலுள்ள தாமரை இலைகள் நிறைந்தும், காரண்டல பகடிகள் நிறைந்துமுள்ள தெளிந்த நதிகளில் விளையாடினர்.

45. ஒரே தோற்றங் கொண்டு மங்களமான முகமுடைய அவ்விருவரும் இவ்விதம் உக்ரஸேனகோப் பின்பற்றி சிறிதுகாலம் மதுரையில் மகிழ்ந்தனர்.

33ம் அத்பாயம் முற்றிந்த

34ம் அததியாயம்

**கம்ஸன் மாமனார் ஜராசந்தன் நண்பர்களுடன்
மதுரையை முற்றுகையிட்டல்**

வைசம்பாயனார் : அங்குயாதவர்கள் நிறைந்த அந்த மதுரையில், பலராமனுடன் இணையிரியாடல் அந்த க்ருஷ்ணன் ஸுகமாக வனித்தான்.

2. யெனவனம் ப்ரசாசிக்கும் தேஹமுடைய அந்த க்ருஷ்ணன் ராஜஸூயுடன் கூடி சோபையுள்ளவனாயி, உத்யான வனங்கள் வினங்கும் மதுரையில் ஸந்தோஷத்துடன் ஸஞ்சரித்தான்.

3. சிறிது காலம் கழிந்ததும், அரசர்களுள் மேலானவனும் பூபதியுமான ஜராஸந்த அரசன், கம்ஸன் கொல்லப்பட்டதை தன் பெண்கள் மூலம் அறிந்தான்.

4. 5. பிறகு ப்ராக்ரமம் வாய்ந்த ஜராஸந்தன், கம்ஸனின் மரணத்தை நினைத்து கோபங்கொண்டு கால தாமதமின்றி, சீக்ரமே ஆறங்கங்கூடிய ஸைன்ய படைத்து வ் கூடி பாநவரிகளைக் கொல்ல விரும்பி வந்தான். "ஜனபோ தயாபாஜிண" மத்த அரசன் அரசன் ஜராஸந்தனுக்கு மங்களகரமான "அஸ்தி ப்ராஸாதி" என இரண்டு பெண்கள் அவர்கள் பருத்த மாரியையும் பின்பாகத்தையு முடையவர்கள்.

6. அவ்விரு பெண்களையும் ப்ரஸாதிபதன் ப்ராஸாதி ஜராஸந்த அரசன் கம்ஸனுக்கு மரினவிகளாகக் கொடுத்தான்.

7. சூரஸேன முதல அரசனான கம்ஸராஜா பிதா க க்ரபேனனின் சிறையிலிட்டு, ஜராஸந்தனை வண்டியாநவரிகளை அடைதல் செய்து அந்த இரண்டு மரினவிகளுடன் மகிழ்ந்துகொண்டான். அவ்விரு பெண்கள் பலமுறை கேட்கப்பட்டினது

8. ஸஸுதேவர் பந்துக்களின் காரிய விதிநுக்காகவ் பிராதுத் உக்ரஸேனன் ஹிதத்தில் நாட்டமுடையவராயிருந்தார்.

9. கம்ஸன் அவரைப் பெறுக்காவில்லை, துராத்மா கம்ஸன் கொல்லப்பட்டதும், போஜர், வ்ருஷ்ணிகள் அந்தகர்கள் இவர் சூழப்பட்டு, ராமக்ருஷ்ணரையன்ம. உக்ரஸேனன் அரசனானார்.

10, 19 பிறகு ப்ரியத்துக்குரிய வீரப்பத்னிகளான பெண்-
களால் எவ்வா வித முயற்சிகளையும் செய்து கோபத்தால் அக்னி
போல் ஜ்வலித்துக் கொண்டு ஸேனைகளுடன் மதுரைக்கு வந்தான்.
ஜராஸந்தனின் ப்ராக்ரமத்தால் பயந்து வணங்கிய மற்ற அரசரும்
தன்பரும் பந்துக்களும் அந்தரங்கர் எல்லோரும் அப்படியே
வரவர் ஸேனைகள் சூழ ஒன்று சேர்ந்து ஜராஸந்தனையே பின்
தொடர்ந்தனர். பெரிய வில்லாளிகள் மஹாவீரர்கள் ஜராஸந்த
னைது ப்ரியத்தை விகும்புபவர் காருஷன், தந்தவக்தரன் வீரன் கி
பாலன் கவிங்க ராஜன் சிறந்த பலவான் பெனண்டான், ஸாங்க்ருதி
கேசிகன், ராஜா பிஷ்மகன் பின்னை சிறந்த வில்லாளி ரூக்மி
க்ருஷ்ணர் ஜனரிடப் போகும் மஹாபாரத்போரில் அவர்சகன்
எதிர்க்கப்போகும் வேணுதாரி சருதர்வா; க்ரதன் அங்கமான்;
பலவான் அங்கராஜன்; அப்படியே வந்த ராஜன் கோசல அரசன்
காகிராஜன் தசார்ண அரசன்; வீரன் ககேயரன் விதேக ராஜா
மத்ர ராஜா; பலவான் திரிகர்த ராஜன் வீரன் சால்வராஜன் மதரா
பலன் தரதன் யவன் அரசன் வீரன் பகதத்தன் ஸெய்யிர பாஜன்
சைப்யன்; பலவான் பாண்ட்யன்; காந்தார அரசன்; ஸாபுவன்
மஹாபலவான் நக்ரஜித் காச்மீராஜா கோவரித்தன்; தரதராஜன்;
க்ருதராஷ்டர குமாரர் பலவான்கள் துஷ்யோதனுதிகள் இவர்
களும் மற்ற பலவான்களான மஹாரகிகளும் ஜனாரகன் த்வே
ஷித்துக்கொண்டு, அந்த ஜராஸந்தனைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

20, 21, 22. அப்போது அப்போது அவர்கள் வராளமான் பூ
வைக்கோல், உடைய ஆரஸென தேசத்தைப்படைந்து, ஸஸன்யத்தை
வைத்து மதுரா நகரை முற்றுகையிட்டு எய்தினார்.

34-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

35-ம் அத்தியாயம்

ஜராசநித்யாடயி . ஜனையத்யாபித்யம் போருயம்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : எல்லா வ்ருஷ்ணிகளும்
ஜனாரதனை முயலிட்டுச் சென்று மதுரைரை முற்றுகையிடும்
அந்த அரசர்களைப் பார்த்தார்கள்.

2. க்ருஷ்ணன் மன மகிழ்ச்சியுடன் பலராமனைப் பார்த்துச் சொன்னான். "தேவர்களது கார்யத்தின் ப்ரயோஜனம் வேகமாக்கப் படுகிறது ஸந்தேஹமில்லை.

3. இந்த ஜராஸந்த ராஜா நெருங்கிவிட்டான். வாயுவேகத்தில் வரும் ரதங்களின் கொடிமுனைகள் காணப்படுகின்றனவே!

4. அண்ணா! ஜயத்தை விரும்பும் ராஜாக்களின் உயர்த்தி விரிக்கப்பட்ட சந்தரட்சப் போன்ற வெண்மையான குடைகள் ப்ரகாசிக்கின்றன.

5. ஆஸசர்யம்! தேர்மேல் உயர்ந்துள்ள அழுக்கற்றுவினங்கும் குடை வரிசைகள் ஆகாயத்தில் வெண்மை ஹமண வரிசைகள் போல, நம்மைநோக்கி வருகின்றன.

6. மஹிபதி ஜராஸந்த ராஜா நல்ல மையத்தில் வந்துள்ளான். வரப்போகும் நமது மஹாபாரதப் போருக்கு உரைகல்.

7. முதல் போர் விருந்தாவி அண்ணா! ஒன்று சேர்ந்திருப்போம். ஜராஸந்த ராஜா அருகில் வந்ததும் யுத்தாரம்பம் செய்யப்பட்டவேண்டும்.

8. எதிரி ஸைன்ய பலம் ஆராயப்பட்டும். க்ருஷ்ணன் இப்படிச் சொல்லி பிறகு நிம்மதியுடன் போரில் ஆசை கொண்டு ஜராஸந்த சக்தியை அறிய விரும்பி அவன் ஸேனையை பார்வை யிட்டான்.

9. யதுஸ்ரேஷ்டன் அழிவற்ற க்ருஷ்ணன் அந்த எல்லா அரசர்களையும் பார்த்துக்?கொண்டு ஆலோசனையில் சிறந்தவன் தனக்குத்தானே மனதிற்குள் வார்த்தை சொன்னான்.

10. "இங்கும் அங்கும் இருக்கும் அரசர்கள் அரசதர்மத்தில் (போர் செய்வதில்) இருக்கிறார்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி [சுதீரிய தர்மப்படி] அழிவப் போகின்றனர்.

11. இந்த அரச ஸ்ரேஷ்டர்களை, யாகத்துக்கு சுத்தம் செய்யப்பட்டவை போல் யமனால் ஜலந்தெனிக்கப்பட்டவர்களாய் நினைக்கிறேன்.

12. இவரது தேஹங்கன் ஸ்வர்க்கம். போகுபவை போல்
பிரகாசிக்கின்றன. இந்த ஸ்வர்க்கம் கூட்டங்களால்,
மிக துன்புறுத்தப்பட்டு; சுமையால் களைப்புடைந்த இந்தப் பூமி
தேவி [முறையிட] ஸ்வர்க்கம் சென்றுள்.

13. இது யுக்தமாஸ்தே ராஜ ஸ்வையங்களால் எங்கும் வியா
டக்கப்பட்ட இந்த பூமி எங்கும் [காவி] விடமற்றிருக்கிறது
நூற்றுக் கணக்கில் சொல்லப்பட்ட அரசுக் கூட்டங்களால், மிகக்
குறுகிய காலத்திலேயே பூமண்டலம் (முழுவதும்) காவியாகப்
போகிறது.

14. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: பிறகு அரசுத் தலைவனும்
மஹாதேஜஸி ஐராஸந்தந்ரன் கோபங் கெண்டு ஆயிரக்கணக்
கான அரசர் கூட்டங்களால் பின் தொடரப்பட்டு வந்தான்.

15. ஓரிடத்தில் ஸுகமாகச் செல்லக் கூடியவையும் [புத்தப்
பொருள் நின்றத்தவையும் புத்தப் பயிற்சிபெற்றவையுமானதென்று
உயர்ந்த குதிரைகளோடு பிணைத்தவைகளாய்தடையின்றிச் செல்லும்
உயர்ந்த குதிரைகளோடு பிணைத்தவைகளாய் தடையின்றி செல்லும்
ரதங்கள் இருந்தன.

16. ஓரிடத்தில் ஸ்வர்க்கக் கழுத்துக் கயிறுடனும் பெரிய
மணிகள் கொண்டுசிறந்த யானைப்பாகர்களால் ஏறப்பட்டும் புத்த
வனிமை கொண்டுமுள்ள மேகம் போன்ற யானைகள் இருந்தன.

17. ஓரிடத்தில் நன்கு அமர்ந்துள்ள வீரர்கள் தம்மேல்
கொண்டவையும் தாவிக்குதிக்கின்றனவும் வாயுபோன்ற வேக
முடையவையும் பறக்கும் பகி போன்ற குதிரைகளிருந்தன.

18. ஓரிடத்தில் கத்திகேடயம் தரித்தும் மிக்க பலம் பொருந்
தியும் துள்ளி வீழும் பாம்புகள் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான வீரர்
படைகளிருந்தன.

19. இவ்விதம் அசையும் மேகங்கள் போன்ற சதுரிவித (ரத,
கதா, துரக, பதாதி) ஸ்வையங்களுடன் பலவான் ஐராசந்தராஜா
வந்துதியான வழி வரதத்துடன் வந்தான்.

20. மேய முழக்கங் கொண்ட ரதங்களொடும் மதமொழுகும்
யானைகளொடும் கணைக்கும் குதிரைகளொடும் கர்ஜிக்கும் காலாட்
யானைகளொடும் எல்லா திசைகளையும் கோஷிக்கச் செய்து

கொண்டு நகர உபவனங்களில் கடல் போன்ற ஸேனையுடன் கூடி அந்த ஜராஸந்த ராஜா காணப்பட்டான் போரில் மகிழும் வீரர்கள் நிறைந்த ராஜாக்களின் அந்த ஸேனை போர் முழக்கத்துடன் மேக முழக்கங்கொண்ட ரதங்களொடும் மேகம் போன்ற யானைகளொடும்மிக்க வேகங் கொண்ட குதிரைகளொடும் பறவைகள் போன்ற காராட்டையொடும்.

21, 22, 23. எல்லாப் பக்கங்களிலும் கலந்து, நீர் ஒழுங்கும் யானைகள் நிறைந்து கோடை முடிவில், கடலையடைந்த வெண்மேகக் கூட்டம் போன்று விளங்குகிறது.

24, 25. ஜராஸந்தனை முன்விட்ட ஸேனைகளுடன் கூடிய அந்த எல்லா அரசர்களும் - நகரைச் சுற்றி தங்க ஏற்பாடு செய்தனர்.

26. தயிலியிருந்த அங்கப்படை வீட்டின் ஸையச் சேரமை சுற்றி வெண்ணிறமுள்ள கடலின் உருவம் போல் விளங்கிற்று.

27. பிறகு இரவு கழிந்ததும், காலையில் அந்த அரசர்கள் விழித்தெழுந்தனர். போர் விருப்பங்கொண்டு, நகர- (மதிள்) ஏறுவதற்கு முனைந்தனர்.

28. அந்த எல்லா அரசர்களும் ஒன்று கூட்ட யுழையுதலில் உட்கார்ந்து, யுத்தகால உதஸாஹத்துடன் ஆலோசித்தனர். அந்த அரசர்களது மிகப்பெரிய சப்தம், யுக முடிவில், கரைபுரண்ட கடலின் பேரொலி போல் கேட்கப்பட்டது.

30, 31. அவ்வரசர்களின் வயதான பணி ஆட்கள், கவசம் தரிப்பானை, தரித்து, கையில் பிரம்பு பிடித்தவராய், சப்தம் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு, அரசன் கட்டளைபரல் அங்குமியும் சென்றனர். சப்தமற்று அடங்கியிருக்கும் அந்த ஸேனையில் தோற்றம் (தன்னுள்) மறைந்துள்ள மீன்கள் முதலானவரின், சப்தமில்லா நீர் நிலைபோலிருந்தது.

32, 33. அந்த ஸைய ஸமுத்ரம் யோகத்தால் போல் நிச்சப்தமாய் அடங்கினதும் ஜராஸந்தன் ப்ரஹஸ்பதி பேரல் பேருதையாற்றினான்; "ராஜாக்களின் ஸேனைகள் சீக்ரம் கூட்டும் இந்த நகரமும் நாற்புறமும் படைகளால் சூழப்பட்டும்.

34. கல்வீசும் புற்கரங்கள் இணைக்கப்பட்டும் எறிவதற்கான இருப்புலகைகள் தயாராக்கப் பட்டும்; தரை முழுதும் மீன்

மாக்கப்பட்டும் நீர்த் தேக்கங்கள் நீரால் நிரப்பப்பட்டும்; மேலேவிற்கன் (தயாராக) வைக்கப்பட்டும்; ஈட்டிகளும்சலாக்குகளும் தயாராக்கப் பட்டும்.

44. இந்நகரம் (மதின்கள்) மண்வெட்டிகளாலும், கடப்பாறைகளாலும், பிளக்கப்பட்டும். போர் முறையறிந்த அரசர்களும் கூட அருகில் நிறுத்தப்பட்டும். இன்று முதல், இந்த வஸுதேவ புத்ரர் ராமக்ருஷ்ணரான இரு இடையர்களுக்கும் கூரிய அம்புகளால் நான் கொல்லும் வரை என் னேனைகளால் நகர முற்றுகை நடக்கட்டும்: ஆகாயத்தைக் கடபாணக் கூட்டங்கள் இடைவிடாது நிரப்பட்டும்.

45. இடங்களில், அரசர், என் ஆஜ்ஞைப்படி இருக்கட்டும் அத்தந்த இடங்களில் நகரம் ஆக்ரமிக்கப்பட்டும்; மத்ரராஜா கலிங்கராஜன், கேகிதானன், பாஹ்லிகன், காஷ்மீர், ராஜா கோநத்தன், கருஷ்ராஜன் தருமன் திம்புருஷன், பர்வதியன், அனாமன், இவர்கள் நகரின் மேற்கு வாசலை முற்றிக்கவிட்டும்.

பௌரவன், வேணுதாரி வைதர்பன், வேமகன் போஜராஜா குக்மீர், மாலவதேச, குர்யாகுல்; அவநீதி, தேசத்து விந்தன், அனுவிந்தன், வீரன் தந்தவக்தரன்; சாகலி, புரமித்ரன் விராட் ராஜா, குருவம்சத்து மாலவன், சந்தநிவா, விஜாரதன் பூமிஸ்ரவன், திரிபுத்தன், பாண்டன், பஞ்சநதன், கோட்டை, பிடிக்க, வவ்வரும் வஜ்ராயுதம் போன்ற வலிமை வாய்ந்தவருமான இவ்வரசர்கள், நகர வட்டக்கு வாயிலை ஏறி நகரிகட்டும்.

46, 47, உலூகன், மததவன், அம்ல சிமான்மகன் வீரன் ஏகவல்யன், ப்ரஹதக்ஷத்ரன், சுத்பரதரமா, ஜயநாதன், உத்தமர்ஜன், சல்யன், கௌரயர்கள் கேகயர்கள் சலதிசன், வாமதேவர், வாய்க்ருதி, வினீபதி இவர்களுட்குறித்து கிழக்குபடையமைப்பின் பொதுப்பு வைக்கப்பட்டும். இவர்கள் காற்று மேகங்களை (அடிப்பது) போல் நகரைப் பிளந்து கொண்டு ஓட்டும்.

48, 49, நானும், தரதனும் வீரன் சேதிராஜனும் நன்குவசம் பூண்டு நகர தெற்கு வாயிலைக் காப்போம். இவ்விதம் இந்த நகரம் சகிரம் னேனைகளால் சூழப்பட்டு இடி விழுத்தாற் போன்ற கொடிய பயத்தை அடைபட்டும்.

50, 51, 52 கதைபுடையவர்கள், கதைவாலும், உலக்கைகளாலும், மற்றவர் பகலித ஆயுதங்களாலும், இந்த நகரைப் பிளக்க

கட்டும். இத்தே இந்த நகரம் மேடுபன் அமாக்கப்பட்டு அரசராகிய உங்களால், தரைமட்டமாக்கப்பட்டதும்.

நான்கு வித படைகளாலும் அணிவகுத்து முறை செய்த ஜராஸந்தன், பிறகு, சோபங்கொண்ட எக்லா அரசருடன் கூட யாதவர்களை நோக்கி வந்தான்.

53, 54 தசர்ஜா யாதவர்கள் அணிவகுத்த படைகளுடன் ஆயுதமேந்தி எதிர்த்துச் சென்றனர். அவாகனிடையே தேவானூர புத்தம் போன்ற கோரமான புத்தம் மூண்டது. ரதம், பாணப் படைகள் கொண்டபோர், சிவரேயான [யாதவர்க்கும்] பலர் கொண்ட எதிரிகளுக்கும் நடத்தது. நகரிலிருந்து வெளிக்கிணம்பிய வனாதேவ புத்ரர் இருவருரையும், பார்த்து அரசர்ரேஷ்டர்களின் ஸேனை நடுங்கி மயங்கிய வாஹனங்களைபுடைத்தாய் கலங்கிற்று.

55, 56 தேரிலேறி கவசம் பூண்ட அவ்விரு யாதவர்களுடைய முத்தரத்தைக் கவக்கும் இரண்டு முதலிகள் போல் தன் நிமிர்ந்து ஸஞ்சரித்தனர் போர் புரியும் மஹாத்மாக்களான அவ்விருவருக்கும் தங்களுக்கே உரிய பழய ஆயுதங்களைக் கொன்ன வேணுமெனும் என்னும் உண்டாயிற்று.

57, 58 பிறகு பேரில் மிகப் பராசமூன்ன பெரிய மிக வலிய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த [ஆயுதங்கள்] ஆகாயத்திலிருந்து வேலி தாநாதிபாம்புபோல் வளைந்து வளைந்து மிதந்து இறங்கின. இந்த ஆயுதங்கள் ராக்ஷஸர்கள் மற்றும் மாம்ஸ பக்ஷிகளால் பின் தொடரப்பட்டவை நல்லுருவங்கொண்டவை மிகப் பெரியவை, பேரின் அரசர் உடல் மாம்சத்தை வண்ண மிகவும் ஆன கொண்டவை திவ்ய பூமாலைகள் குடியவை ஆகாயத்தின் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணிகளை நடுங்கச் செய்பவை மிக்க ஒளியால் சோனையிசைபவை, ஆகாயத்திலிருந்து இறங்குபவை.

61. ஸம்வத்ஸரம் எனும் கலப்பையும் 'ஸௌநந்தம்' எனும் உலக கையும் 'சார்ங்கம்' எனும் சிறக்க வில்லும், கௌமோதகி எனும் கதைபும், அந்த நான்கு ஒளிக்கம் விஷ்ணு ஆயுதங்கள் அவ்விரு யாதவர்களின் பொருட்டு மஹாயுத்தத்தில் நன்கு இறங்கின.

62, 63 முதலில் பலராமன் வளைத்து போகும் நாகராஜனைப் போன்றதும் மாலை போன்றதுமுள்ள திவ்ய பூமாலை குட்டப்பட்ட கலப்பைவை போலும் சூழ் கொண்டான். யாதவ சர்ரேஷ்டன் ஸ்ரீமான் பலதேவன் பிறகு சத்ருக்களுக்கு துக்கந்தரும் 'ஸௌநந்தம்' எனும் மேலான உலக்கையை இடது கையால் பிடித்தான்.

64. வீரன் கிருஷ்ணன் மெகசப்தமுடைய உலகங்களிலேயே அழகு மிகுந்த 'சார்ங்கம்' பெயரால் புகழ்பெற்றவிலைப்பிடித்துக் கொண்டான்.

65. தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கார்யத்தையுடைய தாமரைக் கண்ணன், மற்றொரு கையில் 'கௌமோதகி' எனும் பெயருள்ள கதாபுதம் வந்து பொருத்தியது.

66. ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவின் திருமேனியைப்போன்ற கோற்று முடையவரும் ஆயுதங்கள் தரித்தவருமான அவ்வீரர் ராமன் கோவிந்தர் போரில், சத்ருக்களுக்கு பதிலுத்தம் செய்தனர்.

67. ஒருவரையொருவர் அனுஸரித்து, ஆயுதங்கொண்டு அண்ணன் தம்பி எனக்குறிக்கப் படுபவரும் ராமன் கோவிந்தன் என்பதனைப் பெயருடையவருமான அவ்வீர விரகும் சத்ருக்களுக்கு தக்கபதில் போர் செய்து ஈஸ்வரனைப் போல் ப்ராக்ரமத்தைக் காண்பித்தனர். வஸுதேவ புத்ரர் அவ்விருவரும் தேவர்கள் போயு ஸஞ்சரித்தனர்.

69, 70. கோபப்பட்டப்பட்ட 'வீர' ராமன் நாகராஜன் போன்ற கலப்பையைத் தூக்கி சத்ருக்களுக்கு யமன்போல், போரில் ஸஞ்சரித்தான். மஹாத்மாகளான க்ஷத்ரியர்களைத் தேர்க்கட்டங் களை இழுத்து யானைகளிடத்தும் குதிரைகளிடத்தும் தன் கோபத் தைப் பயனடையச் செய்தான்.

72. மலைகளைப் போன்ற யானைகளைக் கலப்பையால் இடித்து உலகையால் அடித்து ஒளிவீசும் ராமன் போரில், கலக்கினான். போரில் ராமனால் தாக்கப்படுகிற க்ஷத்ரிய ஸ்ரேஷ்டர்கள், பயந்து போர்க்களத்திலிருந்து ஜராஸந்தன் பக்கத்தையடைந்தனர்.

73. க்ஷத்ரிய தர்மத்தில் நிலை நிற்கும் ஜராஸந்தன் அவர்களை நோக்கிச் சொன்னான், போரில் பவந்த உங்களுக்க்ஷத்ரியவருத்தியைப் பிடி எடு.

74. போரில் தேரில்லாமல் முதுகு காட்டி ஒடுகிறவனுக்கு பொறுக்க முடியாத சிக ஹத்தி (பாபத்தை) தர்மமறிந்தோர் சொல்கிறார்கள்.

75-77 ஏன் பயந்து திரும்புகிறீர்கள்? இந்தக்ஷத்ரிய வகுத்தியைப் பிடிக்கொள் வர்ந்தையால் தூண்டப்பட்டு சிக்ரம் (போருக்கு) திரும்பிப் போங்கள் இல்லாவிடில் நான் இந்த ஆயர்களை உயம் போகம் அனுப்பும் வரை ரதங்களோடு இங்கு ஒன்றுபிடுத்துப் போர்க்குக் கொண்டிருங்கள்.

ஐராஸந்தனால் தூண்டப்பட்ட எல்லா சுத்திரியர்களும் மகிழ்ந்து அம்புகளைப் போட்டுக் கொண்டு போர் செய்ய முன் வந்தனர்.

78, 79 தங்க ஜேனம் கொண்ட குதிரைகளையும் மேகசப்தங் கொண்ட தேரோடும் பாகர்களால் தூண்டப்பட்ட மேகம் போன்ற யானைகளையும் கவசம் பூண்டும், வாள் ஏந்தியும், கைகளையும், அடையாள்வங்கள் பொறித்த ஆயுதங்களையும் நாணெற்றப்பட்ட விற்களையும் அம்புறத் தூணிகளையும் கேடயங்களையும் குடைகளையும்.

80. விசப்படும் அழகிய சாமரங்களையும் போர் கைத்தில் வந்து சேர்ந்த அரசர்கள் தேரோட்டியுடன் தேரிலிந்துவிடலினால்

81. அந்த போரில் பரியங்கொண்டு ஸ்ரேஷ்டருமான தேர்ப்புடையினர் கனத்த கனதகளையும் எறியக்கூடிய குலங்களோடு [போரில்] புகுந்தனர்.

82, 83 இச்சமயம் அங்கு தேவர்களுக்கு அனுத்தத்தை வளர்க்கும், க்ருஷ்ணனும், கருடக்கொடியுடைய மேலான தேரில் ஏறி வந்தான். ஐராஸந்தனை எட்டு அம்புகளால் அடித்தான். ஐராஸந்தனின் ஸாரதியையும் ஐந்து கூரிய அம்புகளால் அடித்தான்.

84 வீரன் க்ருஷ்ணன் பதிவ் [போர் செய்ய] முய்தும் ஐராஸந்தனின் குதிரைகளைக் கொல்லவும்செய்தான். ஐராஸந்தன் ஆபத்தில் மிக்மினவனாக அறிந்து மஹாரதன் சித்ரஸேனனும் ஸேனாதிபதி கைகிகளும் க்ருஷ்ணனை அம்புகளால் அடித்தனர்.

85, 86, 87 அங்கு வந்த பலராமனையும் கைகிகள் மூன்று அம்புகளால் அடித்தான். பலராமன் போரில் கைகிகள் வில்லை அம்பினால் இரண்டாகத் துண்டித்தான். அம்பு மிழைகளால் சத்குக் களை லேகமாகத் துன்புறுத்தவும் செய்தான். நாற்புறமும் [சத்கு] வீரர்களை பலராமன் [தன்னைச் சேர்ந்தவருடன்] பலருடன் பலபடியாக அடித்தான். சித்ரஸேனைப் பரபரப்பிடும் அந்த பலராமனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். கைகிகளும் ஐந்து பாணங்

88 க்ருஷ்ணன் அவர்களை மூன்று மூன்று பாணங்களாலும் பலராமன் ஐந்தைந்து கூரிய பிளண்டுகளாலும் அடித்தான்.

89. வீரன் பல்தேவனும் இந்த சித்ரஸேனவின் தேரை வெட்டித் துணிந்தான் வில்லையும் இரண்டாக உடைத்தான்.

90. 91 அந்த வீரன் சித்ரஸேனன் வில்லுடைந்து தேரின்றிப் போளபின் கதைவயக் கொண்டு மிக வேகத்துடன் பலராமனைக் கொல்ல ஒடினான். அம்புகளைப் புதிது புதிதாய்ச் செலுத்தி சித்ரஸேனைக் கொல்லவிரும்பும் ராமனுடையவில்லை மஹாபலவான் ஜராஸந்தன் ஒடித்தான் மகத தேச ராஜாவும் வீரனும் மஹாபலவானுமான ஜராஸந்தன் கதை கொண்டு பலராமன் குதிசைகளைக் கோபத்தால் கொன்றான். ராமனையும் நோக்கி (அடிக்க) ஒடினான்.

93. பலராமனும் உலக்கையைக் கொண்டு ஜராஸந்தனை நோக்கி ஒடினான். ஒருவரையொருவர் கொல்ல விரும்பும் அவ்விருவருள் அத்தகைய பெரிய போர் மூண்டது.

94. பலராமனால் அருகில் நெருங்கி தாக்கப்படும் ஜராஸந்தனைக் சித்ரஸேனனும் அசுர தேரிலேறி ஜராஸந்தனைக் காப்பாற்றினான். பிறகு ஸேனைகளிடனும் யானைப்படைபுடனும் அவ்விருவரும் இடையில் சித்ரஸேனன் புதுந்து பிறகு குழப்பம் செய்தான்.

95, 96. பிறகு பெரிய ஸேனையால் நாற்புறமும் குழப்பட்ட மஹாபலவான் ஜராஸந்தன் ராமக்ருஷ்ணருக்கு முன்னால் உள்ள போஜர்களை நெருங்கித் தாக்கினான்.

97. பிறகு இரு ஸேனைகளிலும் பொங்கியெழும் ஸமுத்ரம் போல் பெரிய சப்தம் எழுந்தது.

98. ஜனமேஜய ராஜன்! இருஸேனைகளிலும் ஆயிரக்கணக்கில் வேணுபேரி. மருதங்கம், சங்குஇவைகளின் பேரொலி எழுந்தது.

99. துள்ளல், தோண்டட்டல் உரக்கக் கூவல் இவைகளின் குழப்பம் எழுந்தது குதிரைக் குளம்புகளாலும் தேர்ச் சக்கரங்களாலும் எழும்பின தூமையும் உயரக் கிளம்பியது.

100 அருகே போஜர்கள் உயரத் தூக்கப்பட்ட பெரிய ஆயுதங்கள் மூலம் பல போஜர்கள் உயிரிழந்தனர். ஒருவருக் கொருவர் கர்ப்பம் கொண்டும் ஆயிரக்கணக்கில் நிமிர்ந்து நின்றனர்.

101. தேர்ப்பாகர், குதிரைப்பாகர், காலாட்படை, மிகப் பயங் கொண்ட யானைகள் இவை அந்தப் போரில் ஆயிரக்கணக்கில் அங்குமிங்கும் விரைந்தோடின.

102. ஜராஸந்தனது மிக நெருங்கிய பயங்கரப் படைக் கூட்டம் ப்ராணனை விட்டு (முனைந்து) ஸ்ருஷ்விசனாடன (போரில்) கலந்தது.

103, 104. பிறகு ஜனமேஜயரே! சனி, அனாத்ருஷ்டி பப்ரு விப்ருதுஷுஹுகன் இவர்கள் பாதி படையுடன் கூடிய பலராமனை முன்னிட்டு சேதிராஜனாலும், காக்கப்பட்ட சத்ருபடையின் வலது பக்கத்தையடைந்தனர்.

105. பாரதா! ப்ரபோ; இடப் பக்கத்திலிருக்கும் மஹாலீரர் களான சங்க சால்வன் முதலியவர்களால் அம்பு மழை பெய்து, கொல்ல வதனம் செய்யப்பட்டவர்களான அவகாஹன்! ப்ருது, சங்கன், சத்தியும்னன், விதூரதன் ஆகிய இவர் க்ருஷ்ணனை முன்னிட்டு (மிகுதியான, பாதி படையுடன் சேர்ந்தனர்).

106, 107 பீஷ்மசுராஹன், மஹாத்மா ருக்ம், தேவகன் : மத் ரேசுவரன் இவர்களாலும் தக்ஷன் தேசத்து கிழக்கு தேசத்து அரசராலும் (சேர்ந்து) உயிரை விட்டு (முனைந்து), சக்தி ஹ்ருஷ்டி, ப்ராசம், பாணம், இவ்வாயுதங்களைக் கொண்டு போர் நடந்தது.

108, 109. சத்யசித்ரகன், ஸ்யாமன், வீரன் யுததானன் அரசர் தலைவன், ம்ருதுரன், மஹாரதன், ஸ்வபல்கன், ஸத்ராஜின் ப்ரஸேனன், இவர்கள் எல்லோரும். பேரிய தம் : ஸைன்யத்தால் குழப்பப்பட்டு சத்ருக்களுடன், போரில் அணி வகுப்பின் கடை பாகத்தை யடைந்தனர்.

110, 111. வேணுதாரி முதலான பல அரசர்களுடன் இதனால் நன்குரஷிக்கப்பட்டு, அணி வகுப்பின் மத்யபாகத்தையடைந்தனர்.

35-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

36-ம் அத்தியாயம்

மதுரை முந்நுசை இரு சேனைகளிடையே போர்:

ஜராஸந்தனுக்கும் பராசமனுக்கும் கதாயுதம் ஜராஸந்தன் தோற்றுத் திரும்புதல்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பிறகு ஸ்ருஷ்ணியாதவர்கள், மகததேச ஜராஸந்தனைப் பின் பற்றிய அரசர்களுடன், மிக பெரிய போர் புரிந்தனர்.

2-4 குக்மியுடன் க்ருஷ்ணனும்: பீஷ்மகனுடன் ஆஹுகனும்; க்ரதனுடன் வஸுதேவரும் கைரிகனுடன் பப்ருவும்: சேதி ராஜனுடன் கதனும், தந்தவக்தரனுடன் சங்குவும் அப்படியே மற்ற அரசர்களுடன் யாதவர்களும் படைகளுடன் படைகளும் ஜனமே ஜயரே! இருபத்தேழு நாட்கள், கொடிய போர் நடந்தது. ஜனமே கூச்செறியும் போரில் மோதல் உண்டாயிற்று.

5, 6, ஜனமே ஜயராஜனே! யானைகளுடன் யானைகளும் குதிரைகளுடன் குதிரைகளும் காலாட்களுடன் காலாட்களும் தேர்களுடன் தேர்களும் கலந்தும் வீரர்கள் போர் புரிந்தனர். ஜனமே ஜயரே! ஜராஸந்தனுக்கு வ்ருத ராக்ஷனுடன் போர் பயன் கரமாக மயிர் கூச்செறியும் போரில் மோதல் உண்டாயிற்று.

7, க்ருஷ்ணன் குக்மிணி தேவியின் பொருட்டு குக்மிணியைக் கொல்லவில்லை குக்மியால் விடப்பட்ட அக்னி சூர்யன், இலையின் காத்தியோடும் ஸர்ப்ப லிஷத்தொடும் கூடிய அம்புகளை தன் பயிற்சியின் பலத்தால் க்ருஷ்ணன் தடுத்தான்.

8, ஜனமே ஜயராஜனே! இவ்விதம் இந்த இரண்டு ஸேனைகளின் பல்படைக் கூட்டங்களுக்கும் மாம்ஸம் ரக்தம் இலையால் எங்கும் ச்சராக பெரும் நரசம் விளைந்தது.

9, அந்தப் போரில், எண்ண முடியாத பேரர் வீரர்களின் மிக அதிக தலையற்ற முண்டங்கள் நாற்புறமும் உயர்க்குதித்தன.

10, 11, பலராமன் தேரிலேறி ஸர்ப்பங்கள் போன்ற பாணங்களை ஜராஸந்தனைச் சுற்றி எய்து, கொண்டு, வேகமாகச் சென்றான், அந்த மகத ராஜாவும் விரைவாகப் போகும் தேரேறி வேகமாக ராமனை வளைத்தான்.

12, ஒருவருக்கொருவர் பலவித அஸ்திரங்களால் அடித்தடித்து கர்ஜித்தனர் அஸ்திரங்கள் குறைந்து தோற்று குதிரைகளும் ஸர்ப்பங்களும் கொல்லப்பட்டு அவர்கள் கதாயுதங்களை யெழுத்து பராக்ரமத்துடன் ஒருவரை நோக்கியொருவர் ஓடினர்.

13, உயர்த்தப்பட்ட, கதாயுதங்களையுடைய அவ்விருவரும் பூமியை நடுங்கச் செய்து சிகரங்கள் கொண்ட மலைகள் போல உத்ஸாஹத்துடன் காணப்பட்டனர் கதாயுதத்தில் கீர்த்தி பெற்று தோள்வலியை கொண்டு பரபரப்புடன் ஓடும்.

15. லோகத்திலேயே சிறந்த கதாயுத வல்லவரும் கீர்த்தி வாய்ந்தவருமான அல்விருவரும் மதங்கொண்ட யானைகள் போல் போர்களைத்தில் ஒருவரையொருவர் தாக்கினர்.

16 பிறகு தேவரும், கந்தருவரும், சித்தரும், மஹர்ஷிகளும், அப்ஸரஸ்ஸுக்களும், ஆயிரக்கணக்கில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்க்கக் கூடினர்.

17. தேவ, யக்ஷ, கந்தர்வ, மஹர்ஷி, இவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட போர்க்களம் 'ஜனமே ஜயரே; நக்ஷத்ரக்கூடங்களால் ஆகிய' போல் மிகமிக சோபையுடன் விளங்கியது.

18 மஹாபலவான் ஜராஸந்தன், இடது பக்கமாகச் சுற்றி ராமனை நோக்கி ஒடினான். பலராமனோ வலப்பக்கமாகச் சுற்றி ஜராஸந்தனை நோக்கி ஒடினான்.

19. பிறகு, கதாயுத்த வல்லவர் அல்விருவரும் ஒருவரை யொருவர் தந்தங்கள் கொண்ட யானைகள் போல் அடித்து, பத்து திக்குகளையும் நடுங்கச் செய்தனர்.

20. ராமானது கதையின் வீழ்ச்சி இடி ஒலி போல் கேட்டது ஜராஸந்தனை பிளக்கப்பட்ட மலையொலிபோல் கேட்டது.

21. ஜராஸந்தன் கையால் வீசப்பட்ட கதை கதாயுத்த வல்லவ ஸ்ரேஷ்டன் ராமனை காற்று விந்தய மலையைப்போல் அசைக்கவில்லை.

22. ராமனுடைய கதை வேகத்தையோ, மகதராஜன் வீரத் தாலும், மஹா நைர்யத்தாலும் தாங்கிக் கொண்டு தம் பயிற்சித் திறனால் பலனற்றதாகச் செய்தான்.

23. இவ்விதம் அந்தப் போரில் ஸஞ்சரிக்கிற சத்ருக்களை அடக்கவல்லவரான மஹாபலர்கள் அல்விருவரும் ஆச்சர்யமான சுற்று நடவடிக்கைச் செய்தனர்.

24. வெகு நேரம் போர் பயின்று, ஓய்வு வேண்டியவராகவும் இருந்தனர். ஒரு முறை வந்த காலம் இளைப்பாறி, மதுபடியும் ஒரு வகுக்கொருவர் போர் செய்தனர்.

25 இவ்விதம் யுத்த முக்ய வீரரிருவரும் ஸமமாகவே வெகு காலம் போரிட்டனர். வரும் போரில் தாழ்வு அடையவில்லை.

26. பிறகு வீரன் ராமன், ஜராஸந்தனின் கதைப்போர் திறமையைப் பார்த்தான் கோபங்கொண்டு கதையை விட்டு சிறந்த உலக்கையைப் பிடித்தான்.

27—29 அப்போது பெரும் போரில் கோபங் கொண்ட பலராமனால் பயங்கர தோற்றமுடைய உயர்த்திய வீணுகாந்த அந்த உலக்கையை, தேவர்கள் பார்த்து, பிறகு ஆகாயத்தில் இனிய ஒவியுடைய அசரீரி வாக்கு யாவரும் கேட்க உண்டாயிற்று. உயர்த்தி கலப்பை ஆயுதத்தையுடைய ராமனைக்குறித்துச் சொல்விற்று.

“கௌரவம் கொண்ட ராமா! இந்த ஜராஸந்தன் உன்னால் கொல்லத் தக்கவனில்லை. வருத்தம் வேண்டாம். இவன் மரணம் என்னால் அறிவிக்கப்பட்டது ஆகையால் நல்லவிதமாக [போரை] நிறுத்து ஜராஸந்தன் சீக்ரமே ப்ராணனை விடுவான்.

30, 31 ஜராஸந்தனும் அதைக்கேட்டு மனமுடைந்தான் ஜனமேஜய மஹாராஜா! போரை அவ்விருவரும் நிறுத்தினர் வ்ருஷ யாதவர்களும் ஈரக்கர்களும் அப்படியே இவ்விதம் வெகு காலம் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொல்லும்மிகக் கொடிய போர் அடங்கிவிட்டது.

32. ஜராஸந்த ராஜா தோற்றடிக்கப்பட்டு திரும்பியதும் சூர்யன் மேற்கு திக்கில் மறைந்தான். அப்போது இரவில் [யாதவர்களும்] அவனைப் பின் துரத்தவில்லை.

33. வக்யம் கைகடைய மஹாபல யாதவர்கள் தங்கள் ஸேனையை அழைத்துக் கொண்டு கேசவனால் காக்கப்பட்டு மகிழ்ந்து நகரைப் புதுந்தனர்.

34, 35. ஆகாயத்திலிருந்து இறங்கிய அந்த ஆயுதங்களும் இவ்விதம் அப்போது மறைந்தன. ஜராஸந்த ராஜாவும் மனமுடைந்து தந்தகருக்குச் [திரும்பிச்] சென்றான் இவனைப் பின் தொடர்ந்து வந்த அரசர்களும் தங்கள் தங்கள் ராஜ்யங்களையடைந்தனர்.

36. கௌரவர் வேங்கை ஜனமே ஜயரே! யாதவர்கள் ஜராஸந்தனை ஜயித்தும், ஜயிக்கப்பட்டவனாக நினைக்கவில்லை.

37-40 அந்த ஜராஸந்தன் மிக்க பலம் வாய்ந்தவனல்லவா! மஹாபலம் வாய்ந்த யாதவர்களும் ஜராஸந்தனுக்கு பதினெட்டு முறை போர் மேர்தல்கள் கொடுத்தனர். இலகீஷ்போரில் கொல்ல சக்தியுடையவர்களாகவில்லை. அந்த ஜராஸந்தராஜனுக்கு போருக்காக வந்த அந்தப் படைகள், மஹாமேதை ஜனமே ஜயரே! இருபது அக்ஷௌஹினி கணக்கில் இருந்தனர். ராஜேந்தரா! பரதரிஷபா! ராஜாக்களுடன் கூடிய ஜராஸந்தனால் யாதவர்களோ எண்ணிக்கைக் குறைவால் அலக்ஷ்யம் செய்யப்பட்டனர். மஹா சதராண யாதவஸிம்ஹங்கள், போரில் மஹா ராஜா ஜராஸந்தனை ஜயித்து ஸுகமாக விளையாடினர்.

38-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

37-ம் அத்தியாயம்

யது யாதவர், சரீத்ரம் ஜராஸந்தனிடம் பயமும், நிவர்த்தி வழியும்

1. வைஷம்பாயனுக்குச் சொன்னார் பலராமனார். சேர்ந்த பலவான் க்ருஷ்ணன், யாதவர்கள் நிறைந்த அந்த மதுரா நகரில், ஸுகமாக வசித்தான்.

2, 3. ராஜஸூயோடு கூடின யௌவன தேஹக கட்டுடமைந்த ப்ரபு க்ருஷ்ணன், நீர் நிகைகளைப் பூஷணமாயுடைய மதுரையில் மன மகிழ்ந்து ஸஞ்சகீத்தான். சிறிது காலங்கழிந்ததும், ராஜாதி ராஜன், -விளக்க- ஜராஸந்தன் கம்ஸன் கொல்லப்பட்டதை நினைத்தான்.

4. போரின் பொருட்டு, மறுபடியும் பெண்களால் தூண்டப் பட்டான், மஹாரதராண யாதவர்கள். ஜராஸந்தனுக்கு பதினெழு முறை போர் கொடுத்தனர். போரில் இந்தஜராஸந்தனைக் கொல்ல அவர்கள் சக்தி பெறவில்லை.

5. ஸ்ரீமான் மகதராஜா சதுரங்க படையுடன் திரும்ப பதினெட்டாவது முறை போர் செய்ய முனைந்தான்.

6, 7. அந்த இந்தரன் போன்ற வீரனும் அரசர் தலைவனும் பலவானும், ப்ரஹத்ரதனது மகனுமான ஸ்ரீமான் ஜராஸந்தன், க்ருஷ்ண வதத்தை விரும்பி, மனங்கலங்கி, பெரிய சேனையுடன் திரும்ப மதுரைக்கு வந்தான்.

8, 9. எவ்வா யாதவர்களும் மகத ராஜன் திரும்பி வந்ததைக் கேட்டு ஜராஸந்தனைக் குறித்து பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு (ஸபை

கூட்டி) ஆலோசனை செய்தவர் நீதியில் சிறந்த அறிவாளி, மஹா தேஜஸ்ஸுடைய (யாதவ) விக்ரம் உக்ரஸௌராஜன் செவிசாய்க்க தாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணனை பிதாக்கிச் சொன்னான்.

10—12 ப்ரியனை! கோலிந்தா! இந்தக் குலத்தினது உத்பத்தி கேட்கப்பட்டதும் சொல்கிறேன் கேள் பிறகு. தக்க காலம் வரும்பொழுது. மனதில் யுக்தமாகப்பட்டால் ப்ரியனை! என் வார்த்தைப்படி செய்வாய், முன் ஆத்ம ஸாநியான வ்யாஸரால் எனக்கு. சொல்லப்பட்ட விதமே இந்த வம்சத்தின் உத்பத்தி முழு வதையும் கேள், மனுவம்சத்தில் இக்ஷ்வாகு பிறந்து, இந்திரன் போன்ற வீரத்துடன் 'ஹரியஸ்வன்' எனும்ராஜா இருந்தான்.

13—15 அவனுக்கு, மதுவரூரன்பெண் "மதுமதி" என்பாள் இதரனுக்கு சகிதேவீபோல் ப்ரிய பார்வையாக விருந்தாள். அவள்மௌவனகுணமுடையவள்; உலகில் குபத்தால் ஒப்பற்றவன் அரசன் மன மறிந்து நடப்பவன். உயிரினும் மேலானவன். அஸூர ஸ்ரேஷ்ட குலத்தில் பிறந்தவன்; அழகிய பின்பாகத்தையுடையவன்; விரும்பும் புபமுன்னவன்; ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவன்.

16, 17. ரோஹிணி (சந்தரன் மஹிஷி) போல் ஒரே பதிவ்ரத முடையவள்; அந்த அழகி இந்த இக்ஷ்வாகு ஸ்ரேஷ்டன் விரும்பினாள். அந்த [ராஜகுமாரன்] நமையானும் ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டு அயோத்யையிலிட்டே வெளியேறினான்; அவமுடைய தாமரைக் கண்ணானான், அவன் ஸொல்ப பரிவாரத்துடனும் ப்ரியனை "மதுமதி"யுடனும் வனத்தி- காலமறிந்து மகிழ்ந்திருந்தான்.

18—20 ஸஹோதரனும் ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட அவனைக்குறித்து; தாமரை கண்ணி "மதுமதி" சொன்னான். ராஜனே! வா! வா! ராஜ்யத்தைப் பற்றி ஆசையை விடு; வீர! நாமிருவரும் சேர்ந்து, எனது பிதா மது'வின் வீட்டிற்குப் போவோம். விரும்பும், புஷ்ப, பழங்களையுடையது அழகிய மது வனம்" என்பது. அங்கு தேவலோகத்தையடைந்தவர்கள் போல் கூடி விளையாடுவோம்.

21. நீர்என் பிதாவுக்கு ப்ரியமானவர், ராஜனே என் மாதாவுக்கும் அப்படியே. என ப்ரியத்துக்காக என் ஸஹோதரன் வனம்னுக்கும் ப்ரியமானவர்.

22. அங்கு நாமிருவர் சேர்ந்து ராஜ்யத்திலிருப்பது போலவே இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்து மகிழ்ந்திருப்போம் அங்கு சென்று

ராஜனே! உமக்கு மங்களம். ஸ்வர்கத்தில் 'நந்தன வனத்தில் போல்
கனித்திருப்போம்.

23 மஹாராஜனே! கர்வங்கொண்டு நம்மை தீவஷிக்கும்,
ராஜ்யக்கொழுப்பால் எப்போதும் மதங்கொண்டிருக்கும் உன்
தமயனான அவனை அறவே விடுவோம்.

24 பணியாள் போல் பிறரை அண்டியிருப்பதான,
நிந்திக்கத்தக்க இந்த (அயோத்யா) வாஸத்தை சீ! சீ! விடு. எனது
பிதாவின் விட்டண்டை போவோம்.

25. தமயனைக் குறித்து நன்கு தொந்து கொண்டு மதுமதி
யிடம் ப்ரேபைக் கொண்ட அந்த ராஜனுக்கு பத்தியின் சொல் ருசி
யாக விருந்தது.

26. பிறகு புருஷஸ்ரேஷ்டனும் தோழியுமான அந்த
ஹரியஸ்வராஜா பரியையுமான பார்வையோடு மனநகரை
அடைந்தாள்.

27, 28. அத்த ஹரியஸ்வன் அஸுரபதிமதுவினும் இனிய சொற்
களால் வரவேற்கப்பட்டனர். குழந்தை ஹரியஸ்வா! நல்லரவு
...னைக் காண்பதால் மகிழ்ச்சியடைந்தேன் மது வனம் தவிர
எனது ராஜ்யமுழுதும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். வாஷஸ்தான
மாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படட்டும்.

29, 30 இந்த மது வனத்தில் இந்த வனனனும் உனக்கு உதவி
யாயிருப்பான். சத்ருக்களை பொழிப்பதிலும் போதுப்பாளியா
யிருப்பான். ஆயர்கள் போன்ற ஜனங்களையுடையதும் ஸமுத்ரம்
போன்ற பரந்த நீர் நிலைகள். கொண்டதும் ஆதினற மிகுந்ததும்
மாற்றாக செவ்வம் மிகுந்ததுமான இப்படி மங்களகரமாயுள்ள
ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்;

31 குழந்தாய்! இங்கு வஸிக்கும் உனக்கு, பெரிய மலை ப்ரதேச
அரண் உண்டு ஸௌராஷ்ட்ர தேச ராஜா வஸிக்கும் தலைநகராகும்
ஸமுத்ரம் பக்கத்திலுள்ள நீர் நிலை மிகுந்ததேசமானகயால் வ்யாது
யந்தது மாகும்.

32. [வருங்காலத்தில்] இது பெரிய நீண்ட 'ஆநர்த்தம்'
எனப்பெயர் கொண்ட ராஜ்யமாகும்.

33, 34. ராஜனே! காலக்ரமத்தில் இது இப்படியாகுமென என்
எண்ணம். ராஜாக்களின் உத்தம ஒழுகுகத்தைப் பின்பற்றி காலத்

துக்கிற்ப இங்கு இரு. உனது வம்சதி யராதிவம்சம் வழிலந்த யாதவ வம்சமாகப் போகிறது. உனது வம்சம் சந்தர வம்சம் போகிர்த்தி வாய்ந்ததாகும்.

35. குழந்தாய்! இது என் செல்வம் இந்த மேலான தேசத்தை உனக்குக் கொடுத்து நான் தடலின் பொருட்டு உப்பு ஸமுத்ரத்தை யடைவேன்.

36. குழந்தாய்! நீ வவணனுடன் சேர்ந்து இந்த மேலான தேசத்தை [முழுதையும்] நம் வம்ச பெருக்கின் பொருட்டு பரிபாலிப்பாயாக"

37. ஹரியஸ்வய் "அப்படியே" என்று சொல்லி அந்த நகரத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். அந்த மது அஸூரனும் ஸமுத்ரத்தைத் தவத்துக்காக அடைந்தான்.

38, 39 தேவருக்கொப்பான மஹாத்ஜனனுடைய ஹரியஸ்வயும் உயர்ந்த திவ்ய 'நிரிவா'த்தில் வலிப்பதற்காக நகர நிர்மலம் செய்தான் "ஆநாதம்! எனும் அந்தத்தேசம் நல்ல ராஜ்யமாகவும் பகச் செல்வம் கூடியதும் குறுகிய காலத்திலேயே செழிப்புள்ளதாயுமாயிற்று.

40, 41. பபீர் நிலம் நிரம்பியதும் நீர்திசையுள்ள வனத்தை எல்லையாகவுடையதும், சுற்றிலும் க்ராமங்களையுடையதும், ஆஸ்ரீயமானதும் பரந்ததுமான ராஜ்யத்தை ப்ரஜைகளுக்கு ஆதந்தத்தை மூட்டியும், ராஜ்யத்தை வளர்க்கும் ராஜ தாமத்துடனும் புகழ்பெறப்போற்றி அந்த ராஜா வளர்த்தான்.

42. அந்த மஹாத்மா ஹர்யயவனுடைய தல்லொழுக்கத்தால், அதை தேசம் ராஜ்ய நற்குணம் பொருந்தியதும், சத்ருக்களால் கவகிமூடாததால் ஒய்கி வளர்ந்தது.

43. அந்த ராஜா, பாண்டிதிலிருந்துகொண்டு ராஜ ஒழுக்கத்துடன் விளங்குபவனும், நா-கூறையாலும், நீதியாலும் குலத்துக்குரிய செல்வம் பெற்றான்.

44. மகர்யபிறரை பிழுவும் தீமரூன நல்லொழுக்கமுடைய அயறுக்கு மதுமயூரம் 'யது' எனும் பெரும்புகழ் வாய்ந்த பிள்ளை பிறந்தான்.

45. அந்த மஹாதேஜஸ்ஸுள்ள துந்துபியின் (இனிய) குரலுடைய 'யது' ராஜ லக்ஷணம் பொருந்தினவனாகவும், சத்ருக்களால் வெல்ல முடியாதவனாகவும் வளர்ந்தான்.

46. இவனது முன் தோன்றலான பூருஹிராஜா எப்படி பெரிய கீர்த்தியுடலிருந்தானோ, அப்படியே 'யது' யெனும் புத்ரன் ராஜ லக்ஷணங்களால் கௌரவிக்கப்பட்டவன் ஆனான்.

47. மஹாத்மா ஹரியர்வனுக்கும் பரம மங்களமானவனும் பலவானும் பூமி நாயகனுமான 'யது' ஒரே புத்ரன் இருந்தான்.

48. அந்த ஹரியர்வன், பூமியில் தர்மத்தால் ஒப்பற்றவனாக பத்ராபீரம் வருஷங்கள் ராஜ்யம் குறைவற நடத்தி, பரலோக மடைந்தான்.

49. பிறகு வள்ளல்தன்மை மிக்க யது பிரஜைகளால் ராஜா வாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். ராஜபூர்வியை அடைந்த யது பிதா பரலோகம் சென்றதும், முறைப்படி சூர்யன் போல் ப்ரகாசித்தான்.

50. இந்த்ரனுக்கு ஒப்பான யது ராஜன் இந்தப் பூமியை, தி அவயு, முதலான எல்லா பயங்களும் நீங்க ஆண்டான்.

51. அவனால் நாம் யாதவர் எனப்படுகிறோம். அந்த யது ராஜா ஒரு எமயம் நற்குணங்கள் நிறைந்த மனைவிகளுடன் ரோஷினி நகபுத்ரங்கூடிய சந்த்ரன் போல் ஸமுத்ரத்தில் ஜலக்ரீடை செய்தான்.

52. அக்கரை செல்ல ஆசைகொண்ட அந்த ராஜா திடீரென்று ணர்ப்பராஜன் "தூம்ரஸர்ண"னுக்குழுக்கப்பட்டான். அரணு அவன் லேசமாக ஜலத்தில் ணர்ப்ப நகரத்திற்கு இழுத்துச் செக்கப்பட்டான்.

53—56. ரத்னத்தூண் நாட்டப்பட்ட வீட்டு வாயிறுடைய தும், முத்து மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், வெள்ளசங்கு தொகுதிகளால், நிறைந்ததும், ரத்னக் குவியல்களால் பீரமாய் கொண்டதும், பலளம் போன்ற தனிறுடைய கூடிய ஆடிகள நிறைந்த மரங்களால் விளங்குவதும், கடலுள் வணிகரும் தாடிப் பெண்கள் கூட்டங்களால் நிறைந்ததும், ஸ்வர்ண நிறமும், சந்திர ஒளியுமுடைய ஸ்வஸ்திக் அடையாளங்களால், ப்ரகாசிப்பதும்

பூமியில் நிர்மிக்கப்பட்டது போல, நீரினுள் துமான பன்ன
கேந்தர நகரத்தை நிர்மலமான கடல் நீரில் அரசர் தலைஉள் யது
பார்த்தான்.

57. ஸர்ப்பப் பெண்கட்டங்கள் நிறைத்ததும், மேகத்
தோற்றமுடையதும் மிக ஆழமரனதும் மிகத் தெளிவான சோஸப்
யுடையதுமான அந்த நகரத்தை அங்கு யது அரசன், புகுந்தான்.

58. ரத்னமயமான தாமரை இலைகளால் நங்கு பரப்பப்
பட்டு, தாமரை நூல்களாகிய மேல்விரிப்புடையதுமான ஜலத்தி
லுண்டாகிய சிறந்த ஆஸனம் அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

59. அந்த உயர்ந்த பந்நகாஸனத்தில் அமர்ந்த யது அரசனைத்
குறித்து ஸர்ப்ப ராஜா தாமரவர்ணன் சாந்தமாகப் பேசினான்.

60. உமமுடைய பிதா இந்த 'யது' வம்சத்தைப் பெரிதாக்கி
தேஜஸனோடு கூடிய உம்மை அரசராகி வளர்க்கும் அடைந்
தான்.

61. ஸ்ரேஷ்டனான யதுவே யாதவரது இந்ருவம்சம் அரசர்க்
கெல்லாம் களஞ்சியமாக உன் பிதாவால், உமங்கள் தந்த
பொருட்டு, உன் பெயரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

62. பிரபுவே, இந்த உன் வம்சத்தில் 'ரிஷிகள்', தேவர்கள்,
தாக்கர்கள், இவர்களின் அபிவற்ற 'ந்தர்கள்', மனிதப் பிறவியர்கள்
உண்டாவார்கள்.

63. ராஜஸ்ரேஷ்டனே? எனது இந்த ஐந்து கன்னிப் பெண்
கள் ஒழுக்கத்தால் மேலானவர், யேனவனுஸ்வன், தங்கையிடம்
உண்டானவர்கள்;

64. இத்தப் பெண்களை (ப்ரஜா பத்யேன கர்மண) உய்து
விவாஹ விதிப்படி முறையாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், உமக்கு
வரத்தையும் கொடுப்பேன். நீர் வரத்துக்குத் தக்கவரென்பது என்
கொள்கை.

65. 'பைமர்', குரூர், பொஜர்; அந்தகர், யாதவர்; தாசர்
ஹர், வருஷ்ணி என அந்த ஏழு குலங்கள் நீர்த்தியடைவார்கள்.

66. அந்த தாம்ரவரினை இந்தரனையொத்த அவனுக்கு
கன்யா-வரத்திலிருந்த பெண்களை, தாரைவார்த்துக் கொடுத்

67. அந்த ஸர்ப்ப ராஜன், மகிழ்ந்து எல்லாப் பெண்களும் கேட்கும்படி முறையாக வள்ளல் போல் இவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தான்.

68. இந்த ஸர்ப்ப ராஜன் மகிழ்ந்து எல்லாப் பெண்களும் கேட்கும்படி முறையாக வள்ளல் போல் இவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தான்.

69. எங்கள் கொள்ளை கொண்டு நீருள் ஸஞ்சரிக்கும் இஷ்ட ருபவ் கொள்ள வல்ல அரசர் உனது வம்ஸத்தில் உண்டாவர்.

70. அந்த ஸரேஷ்டனான் யது அப்போது வரத்தையும் பெண் களையும் கொண்டு சந்திரன் போல், ஜலத்திலிருந்து தேகமாகமேலே விளம்பினான்.

71. ஐந்து கன்னிகைகள் மத்தியிலிருக்கும் அரசன் ஐந்து நகரங்கள் நடுவிலிருக்கும் சந்திரன் போல் அங்கு காணப் பட்டான்.

72. அந்த அரசர்ஷ்டன் தில்யமான மாணிகன் பூச்சுகள் உடையனாய், கல்யாண கோலத்துடன் எல்லா அந்தப்புரத்தையும் பார்த்தான்.

73. அந்த ராஜா, நெருப்புப் போன்ற மஹிஷிகளையும் ஸமா தானப்படுத்தி பரமபிரீதியுடன் தன் நகரை வடைத்தான்.

37-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

38-ம் அத்தியாயம்

விக்ரம் முலம் யது ஸந்ததி வர்ணனை

1. (வசம்பாயனம், சொன்னார்: அந்த அரசன் அந்த நாக மங்கையரிடம், ஸுலத்தை விளக்கும் மஹா பாஹு முககுத்தன் பீதம் வர்ணன், ஸாரஸன், ஹரிதன் என ஐந்து வீர ராஜபுத்ரரை உண்டு பண்ணினான்.

2. 3. பூமியில் ஒப்பற்ற வீரன் யதுராஜா பஞ்ச பூதங்களுக்கு [பிருத்தி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாசம்] ஒப்பான இந்த ஐந்து பிள்ளைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான்.

4. அந்த மலைகள் போன்ற எல்லோரும் வியதடைந்து பலத் தால் மதத்தால் சோபிக்கிறவர்கள் பிதா முன்னிலையில் கூறினர்.

5. "அப்பா! தங்கள் வயது எந்த வயதிலேயும் வெளியே புகும் வாய்த்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது. தங்கள் கட்டடையாக என்ன செய்யலாம்? சீக்கர் தங்கள் கட்டடையிட விரும்புகிறீர்களா?"

6. அந்த வயதில் புதித வேலை கொண்டு படிப்பாதுள்ள அப்பிள்ளைகளைப் பார்த்து அவர்கள் விரயத்தில் உதவாமைக் கொண்டு வந்திருப்பதுடன் சொல்லுவது.

7. எவ்வுடையவன் முகத்தின் வித்தியை நிகழ்வான் எனும் இரண்டு மனங்களின் பக்கத்தில் மனவையாடுத்து இரண்டு நகரங்களை முயன்று தீர்மானிக்கட்டிய.

8. என் னையான் பத்தொன்றையும் ஸதைய மனையின் மேல், தெற்கு திசையானாட்டுது ஒரு நகரை தீர்மானிக்கட்டும்.

9. என் னையான் ஸாரஸன் அந்த மனையின் மேலேயே சம்பத புஷ்பங்கள் என் னையான் அழகிய இடத்தில் தேர்த்தியான நகரை தீர்மானிக்கட்டும்.

10. மனையான ஸாரஸன் அந்த மனையின் மேலேயே சம்பத புஷ்பங்கள் என் னையான் அழகிய இடத்தில் தேர்த்தியான நகரை தீர்மானிக்கட்டும்.

11. என் னையான் அந்த மனையின் மேலேயே சம்பத புஷ்பங்கள் என் னையான் அழகிய இடத்தில் தேர்த்தியான நகரை தீர்மானிக்கட்டும்.

12. தங்கள் வயதில் எந்த வயதிலேயும் வெளியே புகும் வாய்த்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது. தங்கள் கட்டடையாக என்ன செய்யலாம்? சீக்கர் தங்கள் கட்டடையிட விரும்புகிறீர்களா?"

13, 14. முறையாக அறகுபடுத்திய நகரங்களையும் தேடினர் முகத்தின் வித்தியை நிகழ்வான் எனும் இரண்டு மனங்களின் பக்கத்தில் மனவையாடுத்து இரண்டு நகரங்களை முயன்று தீர்மானிக்கட்டிய.

15. அந்த முகத்தின் வித்தியை நிகழ்வான் எனும் இரண்டு மனங்களின் பக்கத்தில் மனவையாடுத்து இரண்டு நகரங்களை முயன்று தீர்மானிக்கட்டிய.

16. பாச வாகங்களில், தேவாலயங்களையும் தீட்டாணித் தான் தேவோடு விடுதலையும் மற்றும் கொடுக்கலையும், மனம் உடனடி விவரிகளையும் தாறுதலிகளையும் உத்யானவனங்களையும், உதவிகளைத் தான்

17. தாசனோஷ்டன் குறுகிய காலத்தில் இடம், உதவிகளைத் தான் இந்த நகர் போன்ற சேவை கொண்டு தாசனம் செல்லும் மிக்க தாசனம் செல்தான்.

18. தேவஸ்ரேஷ்ட வீரமுடைய ராஜஸ்தேஷ்டன், இந்த நகருக்கு தனது ப்ரபாலத்தைக் கொண்டே மங்களமான பெயரை யுமிட்டான்.

19. அந்த நகருக்கு வந்த மலைத் தாழ்வரையில் பெரிய கற்குலியல்கள் சேர்ந்திருப்பதால் "மாஹிஷி" நகர் என்றுபுகழ்ப் பெயர் பெருந்தும் விந்தியமலைகிரத்தின் [இரண்டு]பாதத்தின் இடையில் மேலானசெல்வம்வாய்ந்த இத்த மாநகரையமைத்தான்.

20, 21. தர்மாத்தமா முககுத்தன் தேவநகர் போன்ற 'புரிக்' எனும் நகரையும் தீர்மானித்தான்

22. 23. அதில் நூறு உத்யானவனங்கள் திருத்தன 'புரிகை' எனும் அந்த நகர் நோயிச்சு ப்ரதேசமான, மிக்கவான மலையைச் சுற்றியுள்ள நதிக்கரையில் தீர்மிக்கப்பட்டது தீர்மித்தல்தினைத் தரும், தர்மாத்தமா அந்தராஜா, தேவர்களால் அனுப்பிக்கத் தந்தது போன்ற மங்களமான அந்த பரந்த நகரங்களையும் பரிபாவித்தான்,

24. ராஜாஷி பத்ம வர்ணனும் ஸ்ரீமதேவ மலைகள் மேற்பக்கத்தில் மரங்கொடிகளால் நிறைந்த வேளா நதிக்கரையில் மேலான நகரை தீர்மானித்தான்

25. நாடு குறுகியிருப்பதைத் தெரிந்து ராஜ்ய முழுதையும் மேலான ஒரே அரண் வாய்ந்ததாகவே அவ்வரசன் அமைத்தான்

26. பத்ம வர்ணனால் அந்த தேசம் 'பத்மாவதம்' என்றும் அந்த நகர் கரவீரம் என்றும் பெயரிடப்பட்டது பரந்த முறைப்படி தீர் மாணிக்கப்பட்டவை அவை. நாட்டு

27. ஸாரஸனாலும் சம்பக அசோக மரங்கள் நிறைந்து செம்ம மலையையுடைய பரந்த அழகிய க்ரேனன் தான் தீர் மாணிக்கப் பட்டது.

28. அந்த நகரைத் தலைமகராகக் கொண்ட செழிந்த பெரிய தேசம் வளவாசிபெனப் புழைப்பெற்றது. செவ்வம் மக்கது எல்லா குதுக்களின் பவன் கொடுக்கு. மரங்கள் நிறைந்தது.

29. ஸ்ரீமதேவமாவதுமான ஸமுத்தினை நன்கு அறிபாணித்தபன் அந்தத் தீவின்மத்தார் எனும் மீனவர் தீவில் எழுவ ஸமுத்திக்குறிஞ்ஞன் சஞ்சரிக்கும் பவருகளை அப்போது கொண்டு வருவின்றனர்.

31-34 அங்குள்ள மற்ற 'தூண்' மீனவர் கூடிக்கூடி தீவில் உண்டாகும் பவழங்களையும், புதிய முத்தையுப, அக்காலத்தும் சேகரிக்கின்றனர். படகுகளில் வெகு தூரம் செல்கிற அங்குள்ள 'நிஷாதர்' எனும் மீனவர் கூடிக்கூடி ஐசத்திலுள்ள ரத்னங்களைத் தேடுகின்றனர். ரத்னத்திலில் வலிக்கும் அந்த மனிதர் எயலேரூம் எல்லா ரத்னம் முதலிய சிறந்த பொருள்களை எக்காலமும் சேகரித்துக் கொண்டு, மதஸ்ய மாம்ஸத்தையுண்டு ஜீவிக்கின்றனர். வெகுதூரம் செல்லும் (ரத்ன) வியாபாரிகள் வெகு தூரம் (தேசம்) சென்று சேகரித்த தனத்தால் குபேரனை (யகர்போல்) ஹரிதனையே தருப்தி செய்தனர்.

35; இவ்விதம் இஷ்வாகு வம்சத்திலிருந்தே யது வம்சம் பிரிந்தது. மறுபடியும் நூல்து யது புத்தர்களை நான்கு கிளை களாகப் பிரிந்தது.

36. அந்த யதராஜன், யது ஸ்ரேஷ்டன் மாதவனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்படைத்து. பூமியில் சரிசத்தை விட்டு ஸவர்க்கம் சேர்ந்தான்.

37. மாதவன் மகன் 'ஸத்பதன்' என்பவன். விரயமுடையவன் அரசர்சூரிய குணங்கள் பொருத்தியவன்.

38. அவன் அரசனான ஸத்பதன் மகன் பீமன் என்பவன். மேன்மைமுடையவன் பின்பு அரசனான. இவனும்? (வம்சஸ்தர் கள்) பீமர்கள் எனப்பெயர் பெற்றனர். ஸத்வதனைக் கொண்டு ஸாத்வதர் எனவும் பெயர் பெற்றனர்.

39. பீமன் ராஜாவாக யிருக்கும் போது; [தயோதனயயில்] ராமன் ராஜாவாக இருந்தான். அப்போது சத்ருகளின் வவனனைக் கொன்று மதுவனத்தையுறிந்தான்.

40, 41. ஸ்ரீமதேவன் அந்த மதுவன் திடத்தில் ஸுமித்ரைமகன் ப்ரபு சத்ருகளை மதுராபுரிவை நிறுவினான். ராமன் பரதன்

ஸுமித்ஸர குமாரர், ஸக்ஷமன், ஸத்ருக்ஷன் இவர்களது காவல்
கடத்தலும், [சத்ருக்ஷன் ஆளப்பட்டு ஸக்ஷமன் சத்தனமான்]
மதுவன் பிமனன் அடைபட்டது.

42. இந்த நகர், ராஜரங்க நடவடிக்கை காரணமாக, தன்
வஸத்திலேயே நிறுவப்பட்டு தன்னுடைய தேரில் ஆளப்பட்டது.

43. பிறகு குசன் [ராஜன் மகன்] ராஜரங்கவும், உவன் யுவ
ராஜரங்கவும் இரந்த ஸமன், பிமன் புத்ரன் அத்தகன் மதுரை
யில் அரசாண்டான்.

44. அத்தகனுக்கு 'ரேவதன்' எனும் அரசுமாரன்
உண்டானான். ரேவதனுக்கு அழகிய மலைகரத்தில் ரிகுதன் எனும்
'ரைவதன்' பிறந்தான்.

45-47 பிறகு ஸமுத்ரக் கரையில் ஒரு பர்வதம் உண்டா
யிற்று. அதை 'நாவத்' எனியெனப் பூமியில் சொர்ஜப்படுகிறது.
அப்பர்வதவின் மகன் பெருங்கீர்த்தி வாய்ந்த விஸ்வகர்பன்' அந்த
ப்ரபு பூமியில் ப்ரஸித்தி பெற்ற மிகச் சிறந்த அரசனுக்குந்தான்.
அவனது தேவமங்கையர் போன்ற அழகிய மூன்று மனைவிகளிடம்
'கேராரா' கோக டாலகர் போன்ற மங்களகரமான உட்குடிகள்
கன் பிறந்தனர்.

48-50 வீரயமுள்ள வசு பப்பூ, ஸுஷேனன் ஸபாஷன்
என ராஜா வர்கள், வேக பாலகர் போன்று விளங்கினர். அந்த
அரசர்களால், இந்த பரதவ வம்சம் பெருகிற்று க்ருஷ்ண' உவன்
களால் இரீஷஸ்கில், அரசர் மக்கட்செல்வம் மிகப் பெற்றனர்.
மகன்குற்றி தேசத்தில் ஸுஷேன்குப்ரபுவஸிதேவன் பீடத்தான் பிறகு
அந்த வம்சம் தன்வகாந்தியுடைய இரண்டு பெண்களைப் பெற்றான்.

51, 52 அவர்களுள் ஒருத்தி, பூமியில் ஸஞ்சகீக்தம் தேவதை
போன்ற பானாது மஹிஷி குந்தி; மற்றொருத்தி செதிராஜனின்
'காப கேபாஷனின்' மனைவி க்ருஷ்ண' உன்தன் உபஸசத்துப்
பெருமான் தன் கு விவரிக்கப்பட்டது என்னும் தீவ வ்யாஸரிட
மிருந்து மான் கி'கப்பட்டது.

53 அவ்வரர் முரிநீயாகுள் சிறந்தவனே! தீட்டபாது மிக
மெலிந்த ஸ்ரீத வம்சத்தில் வச்சஸ்குத்திரின் பெருந்த தானாகத்
தோன் ஸிவன் போல அவதரித்தாய்.

54. கீதவர்கள் அழியாத ரஹஸ்யங்களையும் அத்தக வம்சத்து
குன்றி எல்லைவாரையும் வழுவிப்பனும் நீ ஆக உன்னை நடவகன்

எங்கோரையும் வாழ்விப்பவனும் நீ ஆக உன்னை விடுத்தவர வாதியாக மட்டும் மறைத்துச் சொல்ல நாங்கள் சக்தரல்ல.

55. ப்ரபுவே: ஜரானத்த அரசனை போரில் வெல்ல நீ சக்தி யுடையவனும் கூட. நாங்கள் எவ்வோரும் உன் புத்தியைப் பின்பற்றுபவராய் யுத்த வீரர் உரதத்தின் இருக்கிறோம்.

56-57 பலவான் ஜரானத்தனும் அரசர்களுக்கு தலைமை வகித்திருன். தளவிட முடியா வேளை பலமுடையவன். நாமோ குறைத்த மூர்தனத்தை யுடையவர் இந்த நகரம் ஒரு தாங்குட முற்றுக்கைத் துடையைத் தாங்காது. பக்குவப்பட்ட உணவுகளும் பசுவை செய்ய விடதும் மிக மிகக்குறைவு கற்றி அரண் காவல் வைக்கப்படவில்லை.

58. அகழியில் தீ நிரப்பி முன்னேற்பாடு செய்யப்படவில்லை வாய்க்கனில்; யந்திரங்கள் வைக்கப்படவில்லை. மதில்கள் ப்ரகாரங் கள் மிக விஸ்தாரமாகச் செய்யப்படவேண்டும்.

59. படைவீடுகள் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும் செங்கற் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். முன்னர் கம்ஸன் தன்பலத் தால், [இத்தகரை] அனுபவித்துக் கொண்டிருந்ததால் காவல் ஏது பாடுகள் அதிகம் செய்யப்பட வேண்டும்.

60-62 கம்ஸன் திடீரென வீழ்த்தப்பட்டு நம் பழய ராஜ்யம் புதிதுபோல உதித்திருப்பதால் நகர் ஜரானத்தன் முற்றுகையைத் தாங்காது. தாக்குதலால் பிளவுபட்ட வேளை சத்ருக்களால் இழுக்கப்பட்டு இந்த ராஜ்யமும் ஜனங்களிடன் கூட நாசமடையும் எந்தெதையிலை ராஜ்யம் ஆசையுள்ளவர் ஜயிக்கப்பட்டு விரோது கள் எங்கோரும் யாதவர்களிடம் பிளவை விரும்புகின்றனர். எது உசிதமோ அது செய்யப்படட்டும்.

63. ஜரானத்தன் தம் பயத்தால் [போரைவிட்டு] ஒடுகின்ற ராஜாக்களுக்கு ராஜ்ய பரபரப்பில் [போர்க்கணக்கத்தின்] தர்ம பாடி என்ற காரணங் கொண்டு தாம் ஏமாற்றப்படுவோம்.

64. கேசவா! நம் நகரில் முற்றுகையிடப்பட்ட எல்லா ஜனங் களும் யாதவர்களின் விரோத காரணம் [கம்ஸன் கொல்லப்பட்ட தால்] நாசமடைந்ததாம் என உணர் வகுந்திச் சொல்வார்கள்.

65. கிருஷ்ண! தீது என் கொங்கை விசுவாஸத்தால் மோர்சை மட்டது முன் கூட்டியே விஜ்ஞாபித்துக் கொண்டேன். உலகத்து தெரியாததைச் சொல்லவில்லை.

66. க்ருஷ்ண! இந்த விஷயத்தில் நங்களுக்கு எது தகுதியாக படுகிறதோ அது செய்யப்பட்டும் இந்த ஸேனைக்கு நீர் தலைவர் நாங்கள் உம்முடைய கட்டளைவில் நிற்கிறோம். இந்த வீரோதம ஏற்பட்டதிற்கு நீரே காரணம். உம்முடன் கூடி எம்மையும் காப்பாற்றும்."

38ம் அத்யாயம் முற்றிற்று

39ம் அத்தியாயம்

**விகத்ருவினா யது ஸந்ததி வர்ணனை
தொடர்ச்சி**

ராமக்ருஷ்ணத் தென்றிசை யாதரை : பரகராமம் ஸந்திப்பு

1. வைரம்பாயனர் சொன்னார் : பெருங்கிர்த்தி வாய்த்த வஸுதேவர் விகத்ருவின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிக மகிழ்ச்சி கொண்டமனதுடன் கீழ்வரும் வார்த்தையைச் சொன்னார்.

2. "க்ருஷ்ண! அறு குண விஷயங்களும் மந்த்ராலோசனையும் கொண்ட ராஜநீதியையும் அதனால் வரும் நன்மையையும் புத்தி மான் விகத்ரு சொன்னான்.

3. யாதவ ஸ்ரேஸ்டனே! விகத்ருவினால், ராஜதர்டங்களுள், ஜகத்துக்கு ஸ்மிதமான உன்மைகளும் சொல்லப்பட்டன எது நன்மையோ அது செய்யப்பட்டும்.

4. பிதாவின் இந்த வார்த்தையும் விகத்ருவின்மேலான சொற் கையுள் மிக்க கவனத்துடன் கேட்டு புருஷோத்தமன் க்ருஷ்ணன் சொன்னான்.

5. காரணத்தொடும் முறைப்படியும் நீதியுடனும், சாஸ்த்ரங் களுக்கு இணங்கவும். தெய்வத்தை அணுசரித்தும் சொல்கிற உங்கள் வார்த்தை கேட்கப்பட்டது.

6. நான் சொல்லும் பதிகை கேட்டபின் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் அரசராக முறைப்படியாயத்துடன் வார்த்தை சொல்லப்பட வேண்டும். ஸமாதானம், சண்டைப்போரில் முன்னேறுதல் அல்லது டிள்வாகுதல், பலத்துடன் ஒரே நிலையில நின்றல் மித்ர பேதம் செய்தல், கரணாகதி செய்தல், இந்த ஆறு ராஜ தத்வங்களை எப் போதும் யோசிக்க வேண்டும்.

7, 8. பாவிகளுள்ள சத்ருவின் ஸமீபத்தில் புத்திசாலியர்ஸ், யிருக்கத்தக்கதில்லை. சமயமறித்து இடத்தைவிட்டு விலகவேண்டும்

9. பலம் மிக்கவன் போரிட முற்பட வேண்டும். தான் சக்தி வானாயிருந்த போதிலும் அசக்தனைப் போல் உயிரைக் காக்க வேண்டி இந்த நல்ல முறையிற்றத்தத்தில் அண்ணனுடன் வெளி யெழவேன்.

10. பிறகு ஸஹய மலைபக்கத்திலுள்ள சோபையுடைய குறைவற்ற தென்னாட்டை ஈருடலும் ஒருயிருமாகிய அண்ண னுடன் நான் புதுவேன்.

11. அங்கு கரவீர நகரையும் அப்படியே அழகிய க்ரௌன்ச நகரையும் சிறந்த கோபமந்த மலையையும் நாங்கள் இருவரும் சேர்த்து பார்ப்போம்.

12. எங்கள் வெளியேற்றத்தைக் கேட்டு வெற்றியை வளங்கும் அந்த ஜராஸந்த ராஜா நகரத்தில் நுழைவாமல் திரி காரணமாக எங்களைப் பின் தொடர்வான்.

13. பிறகு அந்த ராஜா தங்கைச் சேர்ந்தவளுடன் அந்த ஸஹய மலைக் காடுகளில் செல்வான் எங்களைப் பிடிப்பதிலுமா ராஜா முயல்வான்.

14. எங்கள் இந்த யாத்திரை யாகவாகைத்தீர்த்தும் நகர மக்க ளுக்கும் பிறகு நகருக்கும் தேசத்துக்கும் ஸுகந்தைக் கொடுக்கும்.

15. புகழ் கொண்டதாகும். சத்ருஸிபுரிந்து நழுவிய ஜரா ஸந்தன் போன்ற ராஜாக்கள் ஜயம் பெற விரும்பி போரில் பிற ராஜ்யங்களில் சத்ருக்களின் அழியில்லாமல் சாத்தியடைய மாட்டார்கள்."

16. இப்படிச் சொல்லி க்ருஷ்ணனும் பலராமனுமான ஸமர்த்தரான வீரர்கள் பரபரப்பில்லாமல் தென்னாட்டை யடைந்தனர்.

17. அழகிய ருபமுடைய அவ்விருவரும் நூற்றுக்கணக்கான ராஜ்யங்களில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, தெற்கு திசை நோக்கி சிறந்த வழியில் சென்று ஸுகமடைந்தனர்.

18. அழகிய ஸஹய மலையில் மேல் பாகங்களில் இருவரும் சந்தோஷத்துடன் ஸஞ்சரித்து தொடர்ந்து தெற்கு நோக்கிப் போகும் வழியையடைந்தனர்.

19. அவர்களுள் குறுதிய காலத்தில் ஸஹ்யமகையால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தம் வம்சத்தாரால் வினங்குவதுமான கரவீர நகரை யடைந்தனர்.

20. அவர்கள் அங்கு சென்று வேணுநதிக்கரை யின்முடிவிற் புள்ள விழுதுகள் நிறைந்த விருக ஸ்ரேஷ்டமான ஆலமரத்தை அடைந்தனர்.

21. அந்த மரத்தின் கீழே மந்த்ரமலையிலிருக்கும் சூர்யனைப் போல் வீற்றிருக்கும் பரசுராமரை அவ்விருவரும் சேர்ந்து பார்த்தனர். அவர் போலான தபோதவத்தையுடையவர்.

22, 23, 24. தோளில் தொங்கும் கோடரியைக் கொண்டவர் ஜடைமையார் மரவுரியையும் தரித்தவர். வெண்ணிறத்தவர்; அக்னி ஜ்வாலையோ போன்ற தோற்றம் சூர்யன் போன்ற தேஜஸ் கூத்திரியர் களே அழித்தவர்கலக்க முடியாதவர் உருவெடுத்த கடல் போன்ற கம்போமுடையவர். அக்னி கார்யங்களைச் சுருக்கிக் கொண்டவர், காலத்தில் தோராமம் செய்பவர்த்ரிகால ஸ்நாதம் நீரால் தனைந்தவர். ஆதி தேவனரு ப்ரஹ்ஸ்பதிபோன்றவர் மஹேந்தரகிரியில் வசிப்பவர்.

25. தோராமம் பொருள்களையும் மற்றும் வெண்டியவற்றையும்கொடுக்கவல்ல 'கபீராணி' எனும் கன்றுடன் கூடிய வெண்ணிறப்பகவை கையில் பிடித்து வந்து கொண்டிருந்தார் அப்போது நாய்க்குஞ்சைப் பார்த்தனர்.

26. வணுதேவரின் அவ்விரு வீர புத்ரர் பரசுராமரைப் பார்த்து முறைப்படி திருவடியை நோக்கி அஞ்சலி செய்து தோராம குண்டத்தில் தீவலிக்கும் அக்னிபோல் விளங்கி நின்றனர்.

27. சொல்லிச் செல்வனும் வெளகிக விஷயங்களில் நிபுணனுமர்னக்ருஷ்ணன் லிஷிபுங்கவரான பரசுராமரை நோக்கி இனியதும், ம்ருதுவானதுமான வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

28. 'பகவானே! நீர் ஜமதக்னி புத்ரர் முனிஸ்ரேஷ்டர் கூத்திரிய குல நாசகர், ப்ருகுலத்து ராமர் எனும் பெயர் பொருந்தியவர். இப்படி உம்மை அறிவேன்.

29. பார்க்கவரே! அம்பு வேகங்கொண்ட உம்மால் அம்பெய்து ஸமுத்ரம் தூரத்தள்ளப்பட்டு 'சூர்டார்கம்' எனும் நகரம் நிராமாணிக்கப்பட்டது.

30. கூற்றய மலை தாழ்வரையில் ஸமுத்ரக் கரைமையத் துள்ளி மற்றொரு கரையை வைத்து ஐநூறு வில்லடி தூர நீளமும் ஐதாறு அம்படி தூர அகலமும் உள்ள விஸ்தாரமான பெரிய தேசம் ஸம்மக்கப்பட்டது.

31, 32. பிதாவின் மரணத்தை மனதில் கொண்டு உம்மால் கார்த்த வீரனது ஆயிரங்கைளாகிய காடு உமது ஒரு கோடரியாலேயே வெட்டப்பட்டது.

33. உமது கோடரியால் சுತ್ತುக்களை அழிக்க எல்ல கூத்திய வீரர்களின் ரத்தம் சிந்தப்பட்டு. இந்த பூமி இன்னும் ரத்தச்சேர் படிந்திருக்கிறது. உம்மை இப்புவியில் ரேணுகா தேவியின் மகனாகவும், ஆத்ரியர்களிடம் க்ரோதம் கொண்டவராகவும் தான் அறிகிறேன்.

34, 35. இங்கு எப்படியோ அப்படியே போரிலும்கையில் கோடரி உவ்ளது. ஆதலால் ப்ராஹ்மணரே! உம்மிடம்ஒருவிஷயம் கேட்க வீசும்புகிறேன் எங்களுக்கு யமுனைக் கரையில் விளங்கும் மதுரை நகர் சொந்த ஊர்.

36. மூனி ஸ்ரேஷ்டர்! நாங்கள் யதுகுலத்தவர். நாங்கள் கேட்டிருக்ககாம் உத்தம இடமிக்கமுள்ள வஸு தேவர் எங்கள் பிதா பிறந்தது முதல் நாங்கள் இருவரும் கம்ஸன் பயத்தால் ஆய்ப்பாடியிலேயே இருக்க நேர்ந்தது. பயத்துடனேயே வளர்க்கப்பட்டோம்

38, 39 முக்ய பர்வமான பெளலன் பர்வமடைந்ததும் மதுரையில் புருந்தோம் அந்த நாங்கள் மரியாதை மீறிய கமஸனை பொதுக் கூட்டத்தில் பலத்தால் கொன்று அங்கேயே அவன் பிதாவைராஜாஸாக ஸ்தாபித்து பசுக்களுடன் திரிபவராய் எங்கள் சொந்த தொழிலைச் செய்கிறோம்

40 பிறகு எங்கள் நகரை முற்றுகையிட ஜராஸந்தன் மூன் வந்தான். மிகப்பெரிய புத்தங்கள் செய்து தானாகவே வக்ஷயம் (ஜராஸந்தன் திரும்புதல்) எககடியும் எமது நகரின் வக்ஷணத்தை யும் ப்ரணைகளின் வக்ஷணத்தையும் மனதில் கொண்டு உத்தம வீரரும் உடையவரே!

41. நாங்கள் கார்யம் செய்து முடிக்காது முயற்சியும் அற்று சௌபலம் மற்றஸாதஸாதனங்களைசெய்யவேண்டியநேரில்லாமல் பாதசாரிகளாய் போரில் கவசம் ஆயுதம் இவையில்லாது ஜராஸந்தனின் முயற்சி பயத்தால் நகரின் இருவராக வெளிவந்தோம்.

42, 43. முனிவரே! இவ்விதம் நாங்கள் உரிமடம் வந்துள்ளோம். எங்களுக்கு ஆலோசனை மாத்ரத்தில் உபகாரம் செய்ய வேண்டும்"

44. ரேணுகாதேவி புத்ரர் பார்க்கல ராமர் துதைக்கேட்டு தோஷமற்ற அவர்கள் வார்த்தைக்கு தர்மத்துடன் கூடிய பதிலுரைத்தார்.

45. "ப்ரபோ! க்ருஷ்ணா! நான் சிஷ்யரில்லாமல் தனியாகவே உங்களுடைய ஆலோசனை காரணமாகவே அக்கரையிலிருந்து இப்போது தான் இங்கு வந்தேன்.

46. தாமரைக் கண்ணா! ஆய்ப்பாடி வாஸமும் அஸுரர் வதமும், துராத்தமா கம்ஸன் கொல்லப்பட்டதும், என்ஞல் அறியப்பட்டது.

47 புருஷோத்தமா! அழகியமுகனே! ஜரானத்தன்ஷிஷ்யத்தில் ப்ராதாஷுடன் கூடிய உஸ்தன் விரோதத்தையும்றிந்து இங்கு வந்திருக்கிறேன்.

48 க்ருஷ்ணா! உன்னை ஜகத் ரக்ஷகனாகவும் குறைவற்ற ப்ரபு வாகவும், தேவகார்யத்துக்காக பாலனாகத் தோன்றினும், (உண்மையில்) பாஸனல்லாதவனாயும் யான் அறிவேன்.

49. மூன்று உஸங்களிலும் உன்ஞல் அறியப்படாதது ஒன்று மில்லை. ஆயினும் (உன்னிடம்) எக்தி மாதாத்தாலேயே உனக்குச் சொல்கிறேன்.

50. வார்த்தையையக்கேள், 'கோவிந்தா! கரவீரபுரம் எனும் நகரம் முன்னர் உனது மூதாதையரால் நிறுவப்பட்டது. இந்த ராஜ்யமும் அமைக்கப்பட்டது.

51. க்ருஷ்ணா! இந்த நகரில் பெரும் புகழ் பெற்று ஸதா பெருங்கோபங் கொண்ட வாஸுதேவன் எனும் ராஜா 'சருகாலன்' எனக் கிர்த்தி பெற்றவன்.

52. கோவிந்தா! வீர! அந்த ராஜாவால் த்வேஷம் காரணமாக, உன் வம்சத்தில் உதித்த பங்காளிகளான எல்லா ராஜாக்களும் கொன்று அழிக்கப்பட்டனர்.

53, 54 ஸதா அகங்காரமுடைய வன்மிகப் பொருமை கொண்டவன், ராஜ்யத்தாலும், செல்வத்தாலும்மதம் கொண்டவன், தன்

பின்னாளிடத்தும் கொடியவன். புகுஷ்சுரேஷ்டனே! ஸதா ராஜா
வால் த்வேஷிக்கப்பட்ட. கோரமான இந்த கரவீரநகரில், உனது
இருப்புஎனக்கு இஷ்டமில்லை. சொல்கிறேன்கேட்கப்படட்டும்.

55. சத்குக்களைத் துன்புறுத்துந் நீங்கள் இருவரும், பலமிக்க
ஜராஸந்தனை எங்குபோர்செய்வீர்களோ, அந்தஇ-த்தைச் சொல்
கிறேன்.

56. இன்றே இந்த புண்யமான வேணு நதியைக் கைகளால்
(நீந்தித்) தாண்டி, தேச எல்லையில் அடைய முடியாத மலையை
வாஸத்திற்காக அடைவோம்.

57. மாம்ஸ பக்ஷினிகளான கொடுந்தொழில் திருடர்களுக்கு
இருப்பிடமான ஸஹ்ய மலையின் தொடரான யஜஞ்ய கிரியை
அடைவோம்.

58. பலவித மரங்கொடியுடையதும், பூத்த மரங்கள்
கொண்டதும் விசித்ரமுமான 'கட்வாங்கம்' எனும் நதிக்கரையில்
ஒரிரவு தங்குவோம்.

59. உனக்கு மங்களம் கூழாங்கற்களை பூஷணமாகவுடைய
கங்கைவேகமாக ஓடுவது போன்று பெரிய மலையிலிருந்து கீழே
விழும் நதிக்கரையில் ஒரிரவு தங்குவோம்.

60. தபஸ்விகளை பூஷணமாகவுடைய ஆந்தக் காட்டில் அந்த
நதியின் நீர் விழ்ச்சியைப் பார்ப்போம். அங்கு இந்தக் காஷிகளைப்
பார்த்து, மேலும் சென்று அந்த மலைகளைக் காண்போம்.

61. அங்கு மேலான அடக்கமுடைய ப்ரஹ்ம ரிஷிகளையும்
காண்போம். க்ரௌஞ்ச புரம் எனும் மேலான அழகிய நகரையும்
அடைவோம்.

62. க்ருஷ்ணா! அங்கு உன் வம்சத்தில் பிறந்த ராஜா ஸதா
தர்மிஷ்டன் 'மஹாகபி' யென க்ஷாத்திர பெற்றவன் வனவாசியம்
எனும் நாட்டுக்கு ராஜா அந்த ராஜாவைப்பார்க்காமலேயே அங்கு
இருந்து கொண்டு புகல் மறைந்தும் அங்கு-தங்குவதன்பொருட்டு
'ஆனருணம்' எனும் புண்ய தீர்த்தத்தைச் சேர்ந்து இருப்போம்.

64. அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஸஹ்யமலையின் இடைவெளியில்
பல சிகரங்களால் விளங்கும் 'கோமந்தத்' எனும் புகழ் பெற்ற
மலையையடைவோம். ஸ்வர்க்கம் வரை உயர்ந்தது.

65. ஒரு சிகரம் பறவைகளால் ஏற முடியாதது. தேவர்களுக்கு இளைப்பாறுமிடம். நகர்த்ரங்களாலும் சந்த்ரஞர்யர்களாலும் சூழப்பட்டது. ஸ்வர்க்கத்துக்குப் படிக்கட்டு போன்றது.

66. ஸ்வர்க்க மலைபோல் உயர்ந்தது தேவ விமானங்கள் இறங்குமிடம். இரண்டாவது மேரு மலை போன்றது.

67. அந்த மலையில் உயர்ந்த பெரிய சிகரத்தில் தாண்ட முடியாத தீவுகளைப் பூஷணமாகவுடைய தேவ ரூபமுடைய ப்ரகாசிக்கும் ஜ்யோதி ஸ்ரேஷ்டரான சந்த்ரஞர்யர் அந்தமிப் பலதையும், உதிப்பதையும், விசும் அலைகள் கொண்ட ஸமுத்ரத் தையும்; பார்த்துக் கொண்டு, அந்த மலைச் சிகரத்தில் ஸுகமாக ஸஞ்சரிப்பீர்கள்.

69. அந்த கோமந்த மலையின் சிகரத்திலிருந்து கொண்டு வனத்தில் திரிபவர்களாய் துர்க்க யுத்த முறைப்படி மலைப்ரதேச யுத்தம் ஓடுகிறவர்களாய் ஜராஸந்தனை வெல்வீர்கள்.

70. அங்கு மலையிலிருக்கும் உங்களைப் பார்த்து, யுத்த மதங் கொண்டு ஜராஸந்தன் மலைப்போர் செய்ய முற்படுவான்.

71—73 அங்கு கோர யுத்தம் தொடங்கினதும் உங்களுக்கும் ஆயுதங்கள் சக்ரமாகவே அடைதலைப் பார்க்கிறேன் க்ருஷ்ண! அங்கு யாதவர்களுக்கும் மற்ற அரசர்களுக்கும் ரக்த மாம்ஸங் களால் சேஷுநிய பெரியபோர் தேவர்களாக்குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. அங்கு சக்ரம், உலப்பை கொமோதரி யெனும் கதை ஸௌஸந்தம் எனும் உலக்கை அப்படியே விஷ்ணு ஆயுதங்கள் எல்லாவற்றையும் தாமே காட்டப்போகின்றன.

74—76 போரில் கொல்லப்பட்ட ராஜாக்களின் ரத்தத்தை யம்ஸ் பொன்ற தேஹத்துடன் குடிக்கவும் போகின்றன. க்ருஷ்ண! சகரமுசகம் எனச் சொல்லப்பட்ட கீர்த்தி பெற்ற அந்தப்போர் தேவதைகளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த யுத்தம் யமனது கட்டளைப்படியானது. க்ருஷ்ண! தேவ நிர்வாஹகணே! அந்தப் போரில் உமது மிகத் தெளிவான விஷ்ணு ரூபத்தை எல்லா சத்ருக் களும், தேவர்களும் காண்பார்கள்.

77—80 க்ருஷ்ண! அந்தக் கதையையும் வெருகாவம் மறுக்கப் பட்ட சக்ராயுதத்தையும் தேவர்களின் வெற்றியின் பொருட்டு ஸ்வயரூபத்துடன் அடைவாயாக லோகத்தால் பூஜிக்கத்தக்க இந்த பஸ்ராமனும் சத்ருக்களைப் பிளக்கும் உலக்கையும் பயங்கரமான

- கலப்பையும் தேவ சத்ருக்கள் அழிப்பதற்காக அடைபட்டும் க்ருஷ்ண! பூதேவியின் பொருட்டு பாரம் இறக்குவதில் பூ பார் னுடன் இது முதல்புத்தம் என்று தேவர்களால் சொல்லப்பட்டது ஆயுதம், விஷ்ணு குபம், லக்ஷ்மி, தேஜஸ்வ சத்ருக்களின் வ்யூ ஹங்களைத் தகர்த்தல் இவையெல்லாம் நீ அடைதல் இங்கேயே.

81-83. க்ருஷ்ண! இது முதல் பூமியில் ஆயுதங்கள் கனந்த 'பாரதம்' எனும் பெயர் கொண்ட பாங்கரமான பெரிய போர் வரப்போகிறது. ஆதலால் க்ருஷ்ண! மலையரசனான சிறந்த கோமந்த மலையை அடைவாயாக ஜரானந்தன் போரிக் வெற்றி உமது பக்கம் உள்ளது. ஹோமதேனுவின் அம்ருதம் போன்று இனிய இந்தப் பாலையும் குடித்து நான் சொன்ன வழியாகவே செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம்.

39-ம் அத்தியாயம் முற்றும்

40-ம் அத்தியாயம்

1. வைசம்பாயனன் சொன்னார்: பிறகு அவ்விருவதும் ரேஷ்டரும் ஹோமதேனுவின் அந்தப் பாலைப் பருகி பரசுராமனுடன் கூடப் புறப்பட்டனர்.

2. சொல்லின் செல்வரான அவ்விருவரும் 'கோமந்த' பர்வதத்தைப் பார்க்க பரசுராமரால் சொல்லப்பட்ட மார்க்கமாக மதவ் கொண்ட கதேந்திரர் போல் சென்றனர்.

3. தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துவது போன்று பரசுராமரோடு மூவரான, அம்முவுரும், முன்று அக்னிகள் போல் வழிசயச்சாபையடையச் செய்தனர்.

4. பிறகு அம்முவுரும் நான் க்ரமத்தில் க்ரமமான வழியாக தேவர்களின் பர்வதத்தைப் போல் கோமந்த மலையையடைந்தனர்.

5. அம்மலை கொடிசனால் அழகாகவும் விசித்ரமாகவும் உள்ளது. பலவித மரங்களால் விளங்குவது. நானாவித வானக மரங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட இடங்களை யுடையது மனைதக் கவரும்.

6. அசோகமரங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட இடங்களை உடையது மனைதக்கவரும் அசோகமரங்களால் அழகியதுவண்டுக்கட்டங்கள் மிகுந்தது. மரங்களை அணுக்கடினமான கற்கள் கொண்டது. மேக சப்தமுடைய மதங்கொண்ட மயில்களின் கோஷங்கள் நிறைந்தது.

7. ஆகாயத்தைத் தொடும் சிகரங்கள் மேகங்களைத் தொடும் மரங்கள்; மதங்கொண்ட யானைகளின் தந்த முனைகளால் உராய்ந்த அடையாளங் கொண்ட கற்கள் இவையுடையது.

8. பறவைகளின் சத்தத்தால் நூறுபுறமும் எதிரொலி கொண்டது குளக்கவனின்று வரும் நீர் வீழ்ச்சி ஒலி நிறைந்தது.

9. அப்படியே புலிகளின் சபதமும், நீலக்கற்களின் குவியல்களால் அம்மலை பலவாசனமுடைய மேகம் போல் தோன்றுகிறது. தாதுப் பொருள்கள் நீரோடு கலந்து அம்மலை சந்தனம் பூசப் பெற்றது போல் உளது. தாழ்வமரக் நீர் வீழ்ச்சிகள் பூஷணமாகவுள்ளன.

10. ப்ரகாசமுடைய தேவகணங்களால் நிறைந்தது, மைனாகப் பர்வதம் போல் இஷ்டப்படி கொல்லக் கூடியது; மிக உயரமானது மிக விசாலமான உச்சியையுடையது. உச்சியிலிருந்து அடிவரை நீர் ப்பெருக்குடையது.

11. காடு, குகை, சிகரம், இவைகையுடையது வெண் மேகக் கூட்டங்களை பூஷணமாகவுடையது; பலா; காட்டுமா, நாட்டுமா திணிசம் மூங்கில், சந்தனம் இந்த மரங்களுடையது; மாவிலங்க, மரம் ஏவமரம் இவை கொண்டது; மிளகு மற்ற செடிகளுடன் கூடியது.

12. திப்பிலிக் கொடி, எங்கும் படர்ந்தது. இலுப்ப மரங்களால் அழகானது. ஆச்சா மரங்களால் எங்கும் சோபிக்கிறது. உயர்ந்த வால் வ்ருஷங்களுடன் கூடியது.

13. அழகான பல வனங்கையுடையது. வெண்தேக்கு வேம்பு இந்த வனங்கையுடையது. பாதிநீர் மரக்கூட்டங்கள் நிறைந்தது. கூந்தல் பனை, ஆச்சா, புன்னை, இம்மரங்களால் சோனையுள்ளது.

14, 15. நீர் நிலைகள் நீரில் உண்டாகுமவற்றால் நிறைந்தன. தரைவிலுண்டாகுமவற்றாலும் நிறைந்தன. தாமரைகளாலும் மரக் கூட்டங்களாலும் நாற்புறமும் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

16. நாவல்மரம் ஜம்புல மரம் ஆகியவை நிறைந்தது. சத்ரு சந்தல மரங்களால் விளங்குகிறது. சர்ப்பக அசோக வ்ருஷங்கள் மண்டியது. வில்வ திந்துக மரங்களால் சோனையுடையது.

17. செடி கொடி அடர்ந்த தங்குமிடங்களாலும் நாகபுஷ்பங்
களாலும் நார்புறமும் விளங்குவது யானைக் கூட்டங்களால்
நிறைந்தது மான் கூட்டங்களால் அழகியது.

18. சித்தர், சாரளர்; ரக்ஷஸ்ஸிகள் இவர்கள் தங்குமிடங்களை
யுடையது. கத்தர்வர் கூடுமிடம். பகடிகள் குன்றுகள் இவர்கள்
வாக்குமிடம்.

19. வித்யாதரர் கூட்டங்கள். எப்போதும் செருமிடம்
வற்றும் புவி இவையின் பெரிய கோஷம் எதிரொலிக்குமிடம், நீர்
வீரிகளாலும் சந்தர கிரணங்களாலும் சோபிக்குமிடம்.

20. தேவகந்தர்வர்களால் புகழ் பெற்ற இடம். அப்ஸரஸ்ஸி
களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடம். உயர்ந்த மரங்களின் திவ்ய
பூப்பங்கள் உள்ள இடம்.

21. இந்திர வஜ்ராயுத அடிகளான மின்னல் இடியை ஒரு
ஒரோளும் அறியாதது. காட்டுத்தி பயபற்றது.

22. பேய்க்காற்றுப் பயமில்லாதது, நீர் அருவிப் பெருக்
கெத்த நதிகளால் விளங்குவது, முகம் போன்ற வனங்களால்
விஷே சோபையுடையது.

23. நீர்ப்பாசி படர்ந்து சிகர உச்சிகள் சோபையுடன்
விழுதுப் பார்ப்பது போல் இருந்தன. மான்களுடன் கூடிய
இடங்கள் அழகு தோன்ற இருந்தன.

24. சுற்களால் கரடுமுரடான பக்கங்கள் மேகங்கள் போல்
ப்ரகித்தது. புஷ்பிக்கும் மரங்களால் மறைக்கப்பட்ட தானை
யுடைய சிகரம் வனக் கூட்டங்களால் பெண்களால்கணவன்போல்
அலங்கரிக்கப்பட்டது.

25. அழகான குளங்களாலும் அப்படியே பள்ளத்தாக்கு
களாலும் அந்தந்த விடங்களில் மனைவிகளுடன் கூடியது போல்
ப்ரகிப்பது.

26. ஒளஷதச் செடிகளால் விளங்கும் சிகரத்தையுடையது
வாய்ரஸ்தர்களால் வளிக்கப் பெற்றது. அழகிய வனப்ரதேசங்
களால் செயற்கை உத்யானவனம் போல் ப்ரகாசிப்பது.

27. மிக விசாலமான அடிவாரத்தாலும் மிக உயர்ந்த சிகரத்
தாலும் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது
போல் இருப்பது.

28. தேவர்கள் போன்ற அம்மூவரும் பர்வதங்களின் மேலான அழகிய கோமதித்தை அடைந்து மனதிற்கிசைந்த இடத்தை வளிப்பதற்கு விரும்பினார்கள்.

29. கருடன் போன்ற பராக்கரம்முடைய அவர்கள் சிறந்த மலையை மேலே வானத்தை பறவைகள் போல் தங்கு தடையின்றி வேகமாக ஏறினார்கள்.

30. அம்மூவரும் அம்மலையின் வடக்கு சிகரத்தை தேவர்கள் போல ஏறினர். மனக் கற்பனையால் அமைந்தது போன்ற இருப் பிடத்தைச் சட்டென்று அமைத்துக் கொண்டனர்.

31. அமர்ந்திருக்கும் யாதவர்களைப் பார்த்து, புத்திமான் பருசராமர், மனதுக்கிசைத்ததும் கஷ்டமில்லாததுமானமுறையில் விடைபெற ஆரம்பித்தார்.

32. "கருஷ்ணா! அப்பா! நான் சூர்பாரக நகருக்குச் செல்வேன். ப்ரபுலே! உங்கள் இருவருக்கும் தெய்வங்களாலும் கூட போரில் தோல்வி கிடையாது.

33. கருஷ்ணா உங்களுடன் கூடி வழிநடந்தாலும் அடைந் துள்ள பிரீதி எனது அழிவற்ற சரீரத்தையுங் கூட அனுகூலிக் கிறது.

34. எந்த இடத்தில் ஆயுதங்கள் கெட்டு சேர வேண்டுமோ அந்த உத்தேசிக்கப்பட்ட இடம் இது; உங்கள் இருவரது சண்டை சமயம் தேவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

35. தேவதேவா! வைகுண்டா? விஷ்ணு! தேவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டவனே! கருஷ்ணா! எல்லா உலகிற்கும் ஹிதமான என் வார்த்தையைக் கேள்.

36. கோவிந்தா! மனித உருவம் கொண்ட உன்னால் மனிதர் நன்மைக்காக லௌகீகமான; எந்தக் கார்யம் ஆரம்பிக்கப் பட்டதோ அதன் முதல் பாகம் இது. இந்த ஸத்திரப்பமானது காலத்தால் பக்தமானது.

37. ஐராஸந்தனுடன் போர் மிகக் கிடீனபோது அங்கு ஆயுத பலத்தையும் போரில் கொடிய ருபத்தையும் தன்னாலேயே தனக்கு அமைத்துக் கொள்

~ 3.11 ஜகவே போரில்-ஜயிக்கும் சக்கரத் தையொடும்
 வந்தேஜகதையொடும் பருத்து வனிய எட்டுக் கைகளொடும்
 பண்டிதத்து தேவதீபத்தொடும் பண்டிதொடும்.

1. காரவம் தருபவனே! நீ ஆயுதம் ஏந்த நினைத்தபோது
 இந்தப் பூமியில் அரசவரேஷ்டர்களுக்கு ஸ்வர்க்க யாத்ரை
 நிகழ்த்திட்டது.

4. ஆள் வல்லமையனே! கோலிந்தா சோல்லிங்
 பள்ளையாடனே அழைப்பதையும் கொடியேற்று விழாவில்
 ஈன் ஈனானதையும் சீக்கரே செய்.

ஐ. ஸ்ரீராமர் போரில் விருப்பமுடையவர் ஸ்வர்க்கத்துக்கு
போக முற்சியுள்ளவர். துர்யோதனன் வசத்திலுள்ளவர்.
பா. 6-ஆயத்தமாக நிற்கின்றான்.

4. அரசர்களின் (அன்மைமையில்) அழியும் பலனைப் பார்த்து
காது (செம் தரித்து புலப்பயின்றி தலைப்பின்னல் மாத்ரமே
செல்லுந்த பூதேவி, உம்மை, எதிர் பார்க்கிறாள்.

ஈ க்ஷ்ணா! சத்ருக்ஷண அழிப்பவனே! உமது பரஸ்வ
கங்கை நேருக்கி, மலிதப்பிறுவெடுத்து போர் அன்னையரில்
நிந்தப்பட்டது எதிரி, அரசர் களின் நுகுத்தம் துர்க்கர ஹங்களால்
பூக் பிடிப்பட்டுள்ளது.

1. கீழ்க்கண்ட அலுவலர்கள் அறிவதற்கும் அரசர்கள் ஸலர்க்கு
உரியதெல்லாம் மேல்களின் உதவியுடையதாகப் போரின் பொருட்டு
மேல்களும் கீழ்க்கண்ட

தி. கம்மாலை சென்ற விக்கப்பட்ட நான் அண்ட சராசரங்
கொண்ட விக்கப்பட்ட கருணை. ஏனெனில் உலகங்களெல்லா
யற்றும் சென்ற விக்கப்பட்ட கம்மாலை நான் சென்ற விக்கப்பட்ட
புத்திரன்.

“உயிர்கள் வலிமை கொண்டவனே! உமது காரிய ஸீத்தியின்
மோதல்” (புதிதான கருதி) போய் வருகிறேன்.

தி அறியின் பரமிகரப் பேரில் நான் நினைக்கத்தக்கவனாக
 டும் இக்கூறல். பரகரமாரும் ஸரமப்படாமல் வகுவாக
 டியும் டெயும் க்குள் ண்டைக் குறித்துக் கூறி 'ஜய ஜய' எனும்
 டிசை. டால். உதஸா டுமட்டி. விரும்பிய திக்கை நோக்கிச்

41ம் அத்தியாயம்

கோமந்த மலை வாசம் :

பலராமன், கதிர், காந்தி, கச்சி இவர்களை ஸந்தித்தம்.
விஷ்ணுக்கீடம் வைந்தேயசால் மீட்பு:

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பரகராமன் சென்றதும் அழகிய ரூபமுடைய அவ்விரு யதுஸ்ரேஷ்டரும் ரம்யமான கோமந்த சிகரத்தில் ஸஞ்சரித்தனர்.

2 (முறையே) நீல மஞ்சள் ஆடைகள் அணிந்தவர் நீல வெண்ணிற தேவமுடையவர் ஆகாயத்துள்ள மேதறம் போன்றவர்.

3 விளையாட்டில் விருப்பங் கொண்ட அவ்விரு யுங் புருஷர் சிகரத்தில் தங்கியிருந்து மலை மண் பொடி பூசிக்கொண்டு அங்கு அழகிய வனங்களில் ஸஞ்சரித்தனர்.

4. மலையில் தீயோதிகளில் சிறந்த உதய சந்த்ரனையும் க்ரஹங்களின் உதயாஸ்தமனங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு ஸஞ்சரித்தனர்.

5. பிறகு ஸ்ரீயானம், வீரனுமான, பகைபோன்ற பலராமன் க்ருஷ்ணவிலாது (தனியே) அந்த மலை சிகரத்தில் ஸஞ்சரித்தான்.

6 ம்ருதுவான நறுமணம் கொண்ட காற்றால் வீசப்பட்டு நன்கு புஷ்பித்த கதம்ப மரத்தின் அழகிய நிழலில் அமர்ந்தான்.

7. அங்கு (பகவேறு மனங் கொண்ட) காற்றுத் தொகுதிகளால் உபசரிக்கப்பட்ட பலராமனுக்கு மதுவை ஸ்பரிசித்த வாஸனை முக்கனக அடைத்தது.

8. அப்போது மதுவைப் பற்றிய ஆசை அவனுக்குவிரைவில் உண்டாயிற்று. மதுநான் மதம் கொண்டவனுக்குப் போல் அவன் முகம் வாடியது.

9. முத்தடத்த அம்ருத பானத்தை நினைவில் கொண்ட அந்த ப்ரபு தாகமடைந்தவராய் மதுவைத் தேடிக் கொண்டு அந்த மரத்தைப் பிறகு பார்த்தான்.

10. மனழக காவத்தில் பூத்த அந்த மரத்தில் மேகத்தால் விடப்பட்டு அம்மரத்தின் பொந்திவிருக்குப் தண்ணீர்மனோஹரமான மதுவாக மாறிற்று.

11. தாகத்தால் கவரப்பட்ட மனதையுடைய அந்த ப்ரபு அளவு கடந்த ஆசையுடன் அடிக்கடி குடித்துக் கொண்டு மயக்கத் தால் ஸ்வரூபம் மாறினவனானான்.

12. மதங் கொண்ட அவன் முகம் அசையும் கண்களையுடையது; உடலும் சுழல்கிறது. சரத்தால் சந்த்ரன் போன்ற காந்தி யுடையதாயிற்று.

13. கதம்ப மரத்தின் பொத்தில் பிறந்தவன் அவன் பெயர் காதம்பரி; தேவர்களுக்கு அம்ருதம் கடைந்து கொடுக்கும் வாகுணி என்பான் உருவெடுத்து வந்தான்.

14. க்ருஷ்ணனின் தமயன் பலராமனை மதுமத்தனாக அறிந்து ப்ரிய வார்த்தை பேசும் (மதுதேவி) மதிரா சந்த்ரனுக்கு ப்ரியமான காந்தி. தாமரைக் கொடியிலுள்ள பெண்களுள் சிறந்த ஸஷீ தேவியுமாக மூன்று தேவப் பெண்கள் தனித்தனி உருவெடுத்து அவனை அணுகினர்.

15, 16. "மதிரையுடன் கூடி மதுமத்தனா யிருக்கும் பலராமனை மதிரா தேவி அஞ்சனிக் கையனார்; கிட்டி வார்த்தை சொன்னாள்.

17. "ஸ்வர்க்கத்திற்குத் தலைவனே! பலதேவா! அனூர ஸேனையை வெற்றி! கொள்வாயாக உனக்கு ப்ரிய மஹிஷி, வருணன் மகள் வந்திருக்கிறேன்.

18. சுத்தமுடையவனே! படபாக்கனியில் றியையாக மறைந் திருக்கும் அழிவற்ற உன்னிடமே புன்யம் சுழிந்தவனைப் போல். இப்புனியில் வந்திருக்கிறேன்.

19. மகரந்தம் படிந்த பூக்களில்லெல்லாம் நான் வளிக்கிறேன் அசைவில்லா பூங்கொத்துகள் கொண்ட குருக்கத்திக் கொடி களிலும் நான் வளிக்கிறேன்.

20. நான் மழைகாலத்தில் கதம்ப மரத்திலிருந்து கொண்டு உமது ப்ரியமுள்ளவனாய், தாகங்கொண்ட உன்னைத் தேடி வலய ரூபத்தைமறைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

21. தோஷ மற்றவனே! அந்த நான் பிதா வருணனுவே! உனது ஸம்பம் அனுப்பப்பட்டு அம்ருதம் கடையும் போது. முழு அம்சத்துடன், இருந்தது போன்று (இப்போதும்) படபாக்கியான உன்னிடம் அப்படியே நான் வந்திருக்கிறேன்.

24—25: எனக்கு மனதுக்குகந்த ஒரு அல்லவா? உன்னுடன் ரமிக்க விரும்புகிறேன். தோஷமற்றவனே! உன்னால் அதட்டப் பட்டாலும், அந்தத்தனைய உன்னை நான் விடமாட்டேன். நீர் இல்லாமல் லோகத்தை அடைவதற்கு நான் விரும்ப மாட்டேன். ஆதி பத்மநாபனாயம், தாமரைபாடியாளமுள்ள அழகிய கர்ண பூஷணத்தையும், ஸமுதரத்துக்குத் தக்க நீல பட்டாடையும், தரித்து உன்னுடன் ரமிக்க விரும்புகிறேன்.

25. மதிரா தேவிக்குப் பிறகு காந்திதேவி, சிறிது அசையும் பின்பாகத்தையுடையளாய், சிறிது கழலும் கண்களோடு ஸங்கர்ஷணனை அடைந்தாள்.

26. அஞ்சலிக் கையொடு டுக் சிரிப்புடன், காந்திதேவி, பொருள் செறிந்த வார்த்தையை "ஜபங் ஜயங்" என்னும் வெற்றி சப்தத்துடன் கூட்டி மிக்க பீர்தியுடன் சொன்னாள்.

27. சந்திரனுக்கு மேலான ஆயிரம் தலையையுடைய (ஆதி சேஷனாகிய) ப்ரபு உன்னை என் பிறவிக் குணங்களால் மதுரா தேவி போலவே உன்னிடம் பீர்தி கொண்டேன்..

28. தாமரைபிவிருப்பவன் விஷ்ணுவின் மார்பில் தித்தவளாமை செய்பவன் பலராமன்மார் பிலணித்த (துணை) மாலை போன்று தோஷமற்றவன் தாமரை முகத்தான்.

29. தாமரைக்கையான் இத்தகைய வக்ரம் குற்றமற்ற மாலை (திருத்துழாய் மாலை) கையில் கொண்டு பலராமன் மார்பை யடைந்து பிறகு அவனை (ஸங்கர்ஷணனைப்) பார்த்துச்சொன்னாள்

30. ராமா, பலராடா! மதிராதேவி அலங்காரத்தால் மதுர மத்தியாவிருக்கும் தேவ தேவனே! நீர் காந்தியொடும் என்னோடும் சேர்ந்து வெகு அழகாயிருக்கிறீர்.

31. ஆயிரம் தலையுடைய உமது கிரகில் சூர்யன் போல் ஜ்வலிக்கவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்த, அதே கீர்டம் என்னால் ஸமுதரத்திலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டது.

32. உத்தமராமனா. வைரங்கள் அழகாகப் பதித்த ஒரு குண்டலமுடன், ஆதி பத்ம (தாமரை) மணி திலக கர்ணபூஷணம்.

33. ஸமுதரத்துக்குத்தக்க நீலப்பட்டாடைகள், ஸமுதர மத்தியாவிருந்த பருக்கமுத்து மாலை ஆகிய இந்தப் பழய -ஜபரணங் களையெல்லாம் தேவனை; ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

34—36 தோள் வலிமை கொண்டவனே! இது நீ! பூஷணங்களைத் தரித்த வேண்டிய ஸமயம் ஆபரணங்களுக்கு இது அலங்காரம் பலதேவன். அந்த அலங்காரத்தையும் அந்த மூன்று தேவ மங்கையரையும் நன்கு [தண்ணுள்] ஏற்றுக் கொண்டு சரத்கால சந்தரன் போல் ப்ரகாசித்தானன்றோ! அந்தப் பலராமன் நீலோத்பலமும் மேகமும், க்ரஹங்களுடன் கூடிய சந்த்ரன் போல், மிக மேலான ஸத்தோஷத்தையடைந்தான்.

37. பிறகு அய்ஹிசுவருக்கும் வீட்டிற் போய் ஸம்பாஷணை நடத்து கொண்டிருக்கும்பொழுது கருடன் வேரமாக அந்தவழியைக் கடத்து சென்றான்.

38. போரிவிருந்து விடுபட்டவன், தேஜஸ்வி, பராக்ரமசாலி அஸுர ஆயுதங்களால் அடையாளமுடையவன். தேவர்களால் கொண்டாடப்படும் வெற்றியுடையவன்.

39. திய்ய மாகி பூசிக உடையவன் வருணன் வளிக்கும் பாற்கடலில் பருத்துறக்கும் விஷ்ணுவின் கீடத்தை "வைரோசன அஸுரன் அபகரித்தான்.

40. அதற்காக அந்த யுத்தம் தன்குரு விஷ்ணுவிற்காக கீடத்தைப் பெறவேண்டி, மஹாத்ர மத்தியில் அஸுரக் கூட்டங் கருடன் போர் செய்யப்பட்டது.

41. விஷ்ணுவின் கீடத்தை மீட்டுக் கொண்டு பகிஸ்ரேஷ்டன் வைந்தேயன் தேவதைகளுக்கிருப்பிட்டமான ஆகாயத்தை வேகமாகத் தாண்டிச் சென்றான்.

42. விரியாட்டாகவே (வேசாக) மூக்கால் எடுத்துக் செல்லப்படும் ப்ரமாசிக்கும் கீடத்துடன் அந்த கருடன் வேறு காரியமாக வந்துள்ள பகவான் விஷ்ணுவை (க்ருஷ்ணன்) மலையில் பார்த்தான்.

43. பர்வத ப்ரேஷ்டத்தில் நிகரத்திலிருக்கும் மனித ரூபத் தரித்த விஷ்ணுவை ப்ரேஷ்டாதி விஷ்ணுவின் வ்யாபாரங்களை விட்டு கீட மலையாக மாறினான் அந்தக் கருடன் பார்த்து அவ் விஷ்ணுவின் [க்ருஷ்ணனின்] மனோபாலத்தையறிந்த பகிஸ்ரேஷ்டன் கருத்மான் ஆகாயத்திலிருந்தே கீடத்தை க்ருஷ்ணனின் கிரணில் மகிழ்ச்சியுடன் கீழே நழுவ விட்டான்.

45. அந்த க்ரீடம் உபேந்த்ரன் க்ருஷ்ணன் தலையில்மெதுவாக இறங்கியமர்ந்தது. சிரஸில் அமர்ந்து மேகு சிகரத்தில் நடுப்பகல் சூர்யன் போல் க்ருஷ்ணனைப் ப்ரகாசப்படுத்தியது.

46. வைணதேயர் முயற்சிபால் க்ரீடம் வந்ததாக அறிந்து மகிழ்ந்த முகத்துடன் பலராமனை நோக்கிச் சொன்னார்.

47. மலையில் நம் புத்த எற்பாடு செய்யப்பட்டதால் தேவதைகளின் கார்யம் துவரைப்படுகிறது. அல்லவா? ஸந்தேகமின்லை!

48. மஹா சமுத்ரத்தில் உறங்குகிற என் க்ரீடம் வைரோசனனும் இந்த்ரனுக்கு நேரான திவ்ய ரூபமெடுத்து ஸமுத்ரத்திலிருந்து முதல் உருவத்துடன் எழுத்துச் செல்லப்பட்டது.

49. (ஆச)பாம்புகளையினிருந்து முன்பு அபகரிக்கப்பட்டு கருடனும் அது மீட்டு இங்கு நழுவ விடப்பட்டது.

50. தன்கு தெவிடாகிறது. அந்த ஜராஸந்த ராஜா மிக நெருங்கி விட்டான் காற்று வேகத் தேர்களின் கொடி நுணிகள் காணப்படுகின்றனவல்லவா?

51. வெற்றி பெற விதமும், ராஜாக்களின் சந்த்ரன்போன்ற இந்தக் குடைகள் பூஜ்யனே! அங்கிருந்து ப்ரகாசிக்கின்றன.

52. அளவுக்குட்பட்டே யிருக்கின்றன. ஆச்சர்யம்!) அரசர் ரதத்தின் உச்சியிலுள்ள அழுக்கற்ற குடை வரிசைகள் ஆகாபத்தில் வெண்ணிற ஓம்னை வரிசைகள் பேர்வறு நம்மை நோக்கி வருகின்றன.

53. ஆச்சர்யம்! ஆகாயம் நிர்மல முகத்தோடிருக்கிறது. ஆபுதங்கள் அழுக்கற்ற சோணபஞ்சு யகாந்தியுடன் கலந்து பத்து திக்குகளிலும் பரவுகின்றது போலும் போரில் அரசர்களால் என்னிடத்து விடப்பட்ட எல்லா ஆபுதங்களும் நிச்சயமாக போரில் நாசமடையும்.

54. நம் புத்த உரைகளிலும் முதல் புத்த விருத்தானியுமான, உலகமும் ஜராஸந்த ராஜா நம் ஸமயத்தில் வந்தடைந்தானல்லவா;

55. பூஜ்யரே! நாம் சேர்ந்து நிற்போம் (ஜராஸந்த) ராஜா வராதபோது புத்தாரம்பம் கூடாது. (எதிரி) சேனை ஆராயப் படட்டும்.

57. இவ்விதம் சொல்லி பிறகு க்ருஷ்ணன் போரில் பரிபக்ஷம் கொண்டு ஜராஸந்தன் வதத்தை விரும்பி ஸுகமாக (எதிரி) சேனைவைப் பார்வைவிட்டான்.

58. குறைவிடலா யது ஸ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணன் வந்த எல்லா ராஜாக்களையும் பார்த்துக் கொண்டான்.

59. முன்னர் மேலுலகில் நான் ஆலோசித்தபடி, இந்த ராஜதர்மத்தில் நின்று சாஸ்திரத்தில் கண்ட முறைப்படி அழிவார்கள் (ஸ்வர்க்கம் போவார்கள்).

60. யமனால் நன்கு பார்க்கப்பட்டவர்களாக இந்த ராஜ ஸ்ரேஷ்டர்களை நினைக்கிறேன். இவர் உடல்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்பவைகளாக விளங்குகின்றன.

61. இந்த ராஜ ஸம்ஹங்களின் வேலைக் கூட்டங்களால் மிக துன்புறுத்தப்பட்டு பாரம் தாங்க முடியாமல் இதைத்து இந்த பூ தேவி (ஈரஜமாவிடம்) முறையிட மேலுலகம் சென்றுள் அது சரியே!

62. சிறிது காலத்திலேயே பூமி ஒருவருமில்லாமல் குன்யமாய் விடும் ஸ்வர்க்கமோ ராஜகூட்டங்களால் நிறைந்திருக்குமெல்லாம்.

41-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

42-ம் அத்தியாயம்

கோமரீது மகைப்போர் ஆரம்பம்

அசன் மகைக்குத் தீ வைதல்

1. வைசம்பாயனர் : சொங்கு: பிறகு ராஜாதி ராஜன் ஜராஸந்த ராஜாஸேனையுடன் கூடிய ராஜாக்கள் பின் தொடரமிக்கதேதான் ஸுடன் வந்து சேர்ந்தான்.

2. சில இடங்களில் பயிற்சி பெற்ற தலை நிமிர்ந்த குதிரைகள் கட்டிய போர்த் தேர்கள் யுத்த சாமான்கள் நிறைந்திருந்தன. அவை தடையின்றி எங்கும் செல்வக் கூடியவை ஒரு பக்கம் வந்தன. தங்கக் கயிறு கொண்டவை பெரிய மணிகள் கட்டியவை மேகம் போன்றவை போரில் கர்வங் கொண்டவை மேலான பாசர்கள் ஏறப்பட்டவை.

4. ஒரு பக்கம் குதிரைகள் நன்கு ஏறி அமர்ந்திருக்கும் பாசர்களுடையவை; நடனமாடுபவை. துள்ளிக்குதிப்பவை வாயுவேகம் கொள்ளடவை பறக்கும் பறவை போன்றவை.

5. ஒரு பக்கம் காலாட்படை கத்தி, கேடயம், கொண்டுபலத் துடன் நிமிர்ந்திருப்பவை, மேலான பலம் பொருந்தியவை. ஆயிரமாயிரமாக அனிலவகுக்கப்பட்டவை.

6. மேலெழும்பும் ஸரிப்பம் போன்றவை இவ்விதம் தட மாடும் மேகங்கள் போன்ற நான்கு வித படைகளொடும் வரதங் கொண்ட பலவான் ஜராஸந்த ராஜா நெருங்கி வந்தான். அந்த ராஜா சகர்ச பத்தத்துடன் கூடிய ரதங்களுடனும் மதங் கொண்ட யானைகளுடனும், கணக்கும் குதிரைகளுடனும் கர்ஜிக்கும் காலாட் படையுடனும், எல்லா திசைகளையும், குகைகளையும், முழங்கச் செய்து கொண்டு, ஸமுத்ரம் போன்ற ஸேனையுடன் ஜராஸந்தன் காணப்பட்டான்.

7. 8. மகிழ்ச்சி கொண்டு கர்ஜனை தள்ள சப்தங்களூடைய புத்த லிரர்களால் குழம்பிய அந்த ராஜாக்களின் ஸேனை மேக ஸன்யம் போன்று விளங்கிற்று.

10. காற்று வேகம் செல்லும் ரதங்களாலும் கார்மேகம் போன்ற யானைகளாலும் வெண்மேகம் போன்ற குதிரைகளாலும் சித்தமாயிருக்கும் காலாட் படையாலும் கலந்து மதயானைமிகுந்த அந்த ஸேனை கோடை முடிவில் ஸமுத்ரத்தைவடைத்த வெண் மேகக்கூட்டம் போல் விளங்கிற்று.

11. 12. ஜராஸந்தனை முன்னிட்ட அந்த எல்லா ராஜாக்களும் படைகளுடன் மலையைச் சுற்றித் தங்க ஏற்பாடு செய்தனர்.

13. நங்குமைக்கப்பட்ட படைவீட்டுக் கூட்டத்தின் சோபை ஸ்ரீனிமையாகப் பொங்கும் கடலின் சூழ்நிலை போன்றிருந்தது.

14. பிறகு இரவு கழிந்த போது மலையேறுவதில் விருப்பங் கொண்ட அந்த அரசர்கள் போரில் ஊக்கமுடையவர்களாய் ஒன்று கூடினர்.

15. அந்த எல்லா ராஜாக்களும் மலைத்தாழ்வாரங்களில் ஒன்று கூட்டப்பட்டு அமர்ந்து போர்காலத்தை யெதிர் பார்த்து உதனா ஹத்துடன் ஆலோசனை செய்தனர்.

16. இந்த அரசர்களின் பெரு முழக்கம் வட முடிவில் கரை கடந்த ஸமுத்ரங்களில் சப்தம்போல் கேட்டது.

17. அவர்களில் கவசம் தலைப்பாகை தரித்து பிரம்பு பிடித்த வயதானவர்கள் ஜராஸந்தராஜா கட்டளையால் சப்தம் செய்யா தீர், என சொல்லிக் கொண்டு ஸஞ்சரித்தனர்.

18. சப்தமில்லாது அடக்கிய அந்த ஸேனைவின் உருவம் மறைந்த மீன்களையும் பாம்புகளையுமுடய சப்தமற்ற நீர் நீரை போலிருந்தது.

19. அந்த ஸேனைப் பெருங்கடல் யோக பந்தரால் போல் அடங்கி சப்தமற்றிருக்கும்போது ஜராஸந்தன் ப்ரஹ்மபதி போல் பெருரை ஆற்றினான்.

20. "இங்கு ராஜாக்களின் ஸேனைகளின் சீகரம் வந்து கூட்டிடும், இந்த மலையும் படை கூட்டங்கனால் சுற்றி முற்றுகை விடப்படட்டும்.

21. கல்லெறி உத்தரங்கள் எறியத்தக்க உலக்கைகள் பூட்டப் பட்டிடும். விசியெறியப்படும் ஈட்டிகள் சலாக்குகள் இவைகள் மேல் நோக்கி வைக்கப்பட்டிடும்.

22. மேல் நோக்கி எறியதற்கு உறுதியானவையும் சேகானவையையும் எதிர் ஆயுதங்கள் விழுவதைத் தடுக்க வல்லவனவா பாணங்கள் தயாராக்கப்பட்டிடும்.

23. ஒருவருக்கொருவர் மதங்கொண்டுபோர் செய்யும்குரர் களுக்கு ராஜா (சிகபாஷன்) சொல்படி சீகரம் செய்வப்பட்டிடும்.

24. இந்த உறுத்த மலிசெம்மட்டிகளாலும், பாறைக்குச்சிகளாலும் பிளக்கப்பட்டிடும், மலிசுப் போர் முறை தெரிந்த அரசர் அருகில் அமைக்கப்பட்டிடும்.

25. இந்த இரு வஸுதேவ புத்தர்களைக் கீழே தன்னும் வரை இன்று முதல் என் ஸேனைகளால் மலிசு முற்றுகை தொடங்கப் பட்டிடும்.

26. இந்த மலிசு கல்லால் ஆனது; பகடிகள் பறக்க முடியாது அசைவற்றதாகச் செய்யப்பட்டிடும். ஆகாயம் முழுதும் பாணக் கூட்டங்களால் இடைவெளியில்லாது செய்யப்பட்டிடும்.

27. எல்லாச் கூட்டங்களிலுமிடத்து ராஜாக்கள் மலைப்பிரதேசங்களில் அந்தந்த மிடங்களில் நிற்கட்டும், மலை விரைவின் ஏற்பு பட்டிடும்.

28-29. கவிங்கராஜா, மத்தாரன், சேகிதானன் பாணவிகள், தாஷ்மீர ராஜா கொந்தந்தன் கருஷராஜன், கிம்புருஷன், த்ருமன்

மலை ஜாதியினர் இவர்கள் மலையின் எதிர்பக்கத்தை சீக்ரம் ஏறட்டும்.

30. புருவம்சத்து வேணுதாரி விதர்பதேசத்து சோமகன், போதுஅதிபதி ருக்மி மாவல ராஜா சூர்யாகுன் பாஞ்சாலஅதிபதி த்ருபதன், அவந்நி தேசத்து விந்தன் அனுவிந்தன், வீரன் தந்த வித்தரன் கௌசாம்பி ராஜாமாவலன், சாகவி, புரமித்ரன், விராட அரசன் சததன்லா விதூரன் பூமிஸ்ரவன், த்ரிகர்தன், பமணன் பஞ்சநதன்; இந்தக்கோட்டையை புகவன்ல அரசர்கள்.

31, 32, 33. வடக்கு மலைப்பிரதேசத்தை துன்புறுத்தி கொண்டு வஜ்ராயுதம் போன்ற கௌரவமுடையவர்களாய் ஏறட்டும்.

34. கைதவேய் உலூகன் அம்கமான் மகன் வீரன் ஏகவன்யன் த்ருடாச்வன், சுத்தர தர்மா, ஜபத்ரதன்

35. உத்தமௌஜா, சாவிலன், கேரண தேசகைசிகன், விதிரா தேசத்து ராஜா வாமதேவன், வீரஸுகேது, இவர்கள் மேகங்களைக் காற்று விரட்டுவது போல் பிளந்து கொள்ளும், ஓடியும், மலையின் கிழக்கு பாகத்திலிருக்கட்டும்.

36, 37. நானும் தரதனும், வீரசேதிராஜனும், தெற்கு மலைப் பாகத்திலிருந்து பிளப்போம்.

38. இவ்விதம் இந்த மலை விரவில நாற்புறமும் வேளைகளால் வளைக்கப்பட்டு இடிவிழுந்தாற்போல் மஹரபயத்தை யடையட்டும்.

39. கைதயுடையவர்கள் கைதயாலும் தாழ்பான், தடியுடையவர் அவற்றாலும் மற்றவர் பவவித ஆயுதங்களாலும், இந்த உயர்ந்த மலையைப்பிளக்கட்டும்.

40. மேடு பள்ளமான கற்களையுடைய இந்தமலை அரசர் களைய உங்களால் முழுவதும் இன்றே தரைமட்டமாக்கச் செய்யப்படவேண்டும்.

41. ஜராஸந்தன் வார்த்தையைக் கேட்டு, அரசர் ராஜக் கட்டளைப்படி ஸமுத்ரங்கள் பூமியைப் போல் கோமத்த மலையைச் சுற்றிக் கொண்டனர்.

42. சேதிராஜன் தேவர்களுக்கு இந்தரன் போல் சொன்னான்: "இந்த உயர்ந்த அணுகி ஏறமுடியாத கோமந்தமலையில், போதால் என்ன பயன்?

43. உயர்ந்த மரங்களையும் முட்களையுமுடைய இந்த மலையில் ஏறமுடியாது. உயர்ந்த கட்டைகளையும், புல்லையுங்கொண்டு பல ராஜம் நாற்புறமும் குழப்பட்டு, விரைவில் இன்றே தீ வைக்கப் பட்டும்.

44. போரில் விற்போர் செய்யும் சுத்திரியர், மருதுவான தேவமடையவரல்லவா? தளத்தில் ஈ-ந்த போர் புரிபவர். ஏற முடியாத மலையில்; ஏறும்படியும், எதிர்த்து முன்னேறும். புடியும் ஏவப்பட்டனர்.

45-47. பெரியவரே! இந்த மலை தேவர்களாலும் துன்புறுத்த முடியாது. மலைப்போரில், போர்முறை முக்யமானது. ஏறி யெதிர்த்துப் போரிடுவதால், மலையை அணுகின அரசர், ஊன், தண்ணீர், வீரகு இவை குறைந்தவர்களால், தாழ்த்தப் படுகின்றனர். நாம் மிகப் பலர் எனும் இதுவும், புத்திசாலித்தன மான நயாயமாகாது.

48. இந்த இருயாதவர்களும் போரில் நிற்கும் ஸமயம் அக்கமம் செய்யத்தக்கவரல்லர். அறியப்படாத பழமுற்ற இவர்க ள் தேவருக்கு ஒப்பானவராகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

49. மிக மிக பலங்கொண்ட சிறுவரை; அவர் செயல்களால் தேவர்களாக அறிகிறோம். யதும்ரேஷ்டர்கள் இங்கு [இவ்வுலகில்] பிறரால் செய்ய முடியாத செயல்கள் புரிந்துள்ளனர்.

50-52. உயர்ந்த மலையை உயர்ந்த விரகுகளாலும் புற் களாலும் நாற்புறமும் சுற்றி அதியினால் கொளுத்துவோம். கொளுத்தப்பட்டு வெளிக் கிளம்புவார்களேயா ஆல் இங்கிருந்து பக்கத்தில் ஒன்று கூடி தீயில் தள்ளுவோம். பிறகு உயிரை விடுவா ர்கள் அரசருக்கு ஹிதம் சொல்லும் சேதி ராஜனாகச் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தை ஸேனையுடன் கூடிய அரசர்களுக்கு இனிமை யாயிருந்தது.

53. பிறகு, விரகுகளாலும், புற்களாலும், முங்கில்களாலும் உயர்ந்த இடங்களையுடைய மரங்களாலும் உயர்ந்த மலை கொளுத் தப்பட்டு ஓர்ய கிரணங்களால் மேகம் போல் ஒளிவீசிற்று.

54—56 எனிதாகப் போர் செய்யும் அவ்வரசர் உத்தேசித்த படியும் காற்றுப் போக்கின் படியும் அங்கு மலை நாற்புறமும் விரைவில் தீ வைத்தனர். வாயுவால் தூண்டப்பட்ட அந்த தீ புகை ஜ்வாலை வரிசைகளுடன் வானத்தை விளங்கச் செய்வது போல், நாற்புறமும் மேல் கெட்பிற்று. ஓராகக் குவியல்களை ஆரம்பமாகவுடைய அந்த அக்னி காற்றால் பெருக்கப்பட்டு அழகிய விரகங்களுடைய செவ்வம் பொருந்திய கோமத்த மலையை எரித்தான்.

57—59 கொளுத்தப்படுகிற அந்த உத்தமமான மலை பெரிய கொள்ளிக் கட்டை வடிவாகத் தோன்றி, நூற்றுக்கணக்கில் நூறு ப்ரகாரமாக, பெரிய ஏற்களை [வெடித்து] வெளிப்படுத்தியது. நாற்புறமும் ஜ்வாலைகளால் உயர்ந்த அந்த அக்னி ரூபவிரண் களில் மேகத்தைப் போல் சிறந்த மலையை வெண் பூச்சு பூசினான். எரித்துப் பக்குவமாக்கப்படுகிற தாதுக்களாலும் கொழுத்து விட்டெரியும் மரங்களாலும், மிக மயங்கின காட்டு மருகங்களை யுடைய அந்த மலை ராஜன் ஆயுதங்களால் குத்தப்பட்டது போல் சப்தமிடுகிறான்.

60—62 அந்த அக்னியால் கொளுத்தப்பட்டு நன்கு எரியும் மலை, தங்கம், மை, வெள்ளி போன்ற திறங்களை வெளிப்படுத்தியது. அக்னியால் ப்ரகாசப்படுத்தப்பட்ட உடையுடைய மலை, புகை விருவால் உயர்ந்த உடையுடையதாய் கன மழை பொழித்தேழும் மேகம் போல் அதிகப் ப்ரகாசமில்லாமலிருத்தது. சிதறுகிற கற் கட்டங்களுடையதும், கெட்டியான தண்டை வர்ஷிப்பதுமான மலை நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டு கொள்ளிக் கட்டை மழை யுடைய மேகம் போல் விளங்கியது.

63 நெருப்புக் குழம்பு மேலே வீசப்பட்டு கிழே பாயும் தீ அருவியுடையதும், புகை மண்டிய மத்ய ப்ரதேசத்தையுடையது மதன்! அந்தமலை ப்ரளயாக்கினால் அழிக்கப்பட்டது போன்று பஸ்மமாயிற்று.

64 பயந்து கலங்கிய பெரிய தலைகளையுடைய ஸர்ப்பங்கள் பாதி உடல்கள் எரிக்கப்பட்டு, மங்கிய கண்களையுடையவைகளாய் அந்த மலையின் பக்கங்களிலிருந்து வெளிக்கிளம்பின.

65 67 எரிந்து போன பூவிகளும், தியால் கலங்கி உயரத் துள்ளித்துள்ளி அடிக்கடி கீழ்தோக்கி பயங்கரமாகச் சப்தித்தன. மரங்கள் தியால் வாட்டப்பட்டு உண்டாகிய (பிசின) ஜலத்தை

ஒவ்விவிட்டன. சாம்பல் கலந்த தீயால் மிக்க பொன் சிலப்புநிற முடைய காற்று மேல் நோக்கி வீசிற்று ஆகாயத்தில் புகையின் தோற்றமும் கொழுத்த மேகம் போல் இருந்தது.

68 காட்டு மிருகங்களாலும், பறவைகளாலும் வெளியேறி விடப்பட்ட, பெரியதாழ்வரையுடைய அந்தமலை. நெருப்பின் கொடுமையால், துக்கமடைந்தது.

69 அசைகிற மேல் முனைகள் கொண்ட கற்களையுடைய அம்மலை. இத்தரன் வஜ்ராயுதத்தால் பிளக்கப்பட்டது போல் கற்களை வெளிப்படுத்தியது.

70 அணிவகுத்து நின்ற அந்த சுத்தியர்கள் அந்தச் சிறந்த மலையை நாற்புறமும் கொளுத்தி தீயின் வெப்பத்தால் தாக்கப் பட்டு அரை க்ரோச தூரம் விலகிச் சென்றனர்.

71, 72 [அக்ஷியால்] துன்பப்படுகிற பெரிய மரங்களுடன் சிறந்த மலை. எரிக்கப்பட்டும், புகைக் கூட்டங்களால் மறைக்கப் பட்டும் அடித்தலங்கள் ஆடியும் இருந்த போது, தாமரைக் கண்ணனும், கேசியை வதம் செய்தவனுமான க்ருஷ்ணனைக் பலராமன் கோபத்துடன் சொன்னான்

73. தம்மிடம் விரோதத்தால் தம்பீ! க்ருஷ்ண! தாழ்வரை சிகரங்கள் மரங்களுடன் கூடிய இம்மலை பலவான்களான அரசர்களால் கொளுத்தப்படுகிறது.

74. க்ருஷ்ண! பார்! மலையின் பக்கத்தில் தீ வெப்பத்தை யுடையனவும், புகையுடன் கூடினவுமான காடுகளின் நாற்புறத் திலும் மேலான யானைகள் சப்திக்கின்றன. தம்பீ நம்பொருட்டு இந்தக் கோமந்த மலை எரிக்கப்படுமேயானால் இது உலகத்தில் [தமக்கு] அபகிர்த்தி அபவாதமும் உண்டாகும்.

75. மலைக்கு நம் கடனைச் செலுத்த மலைபோன்றவனே சிறந்த வீரனே! தோன்பாளாலேயே சுத்தியர்களைக் கொக்லோம்.

76. தம்பீ! இந்த சுத்தியர்கள் எல்லோரும் மலையைச் சுற்றிக் கொளுத்தி பின்பு யத்த விரும்புதுடன் தேரேறி அவரவர்க்குரிய விதத்தில் இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றனர்?

77. துள்ளி மாலைமேலேறிந்த யுவா ஸ்ரீமான் பலராமன் இவ் விதம் கூறி முழு மிகு தலிலிருந்து சந்தரன் போல் குதித்தான்.

79, 80 மது மதங்கொண்ட நீலாடையுடுத்தி துளசி மாகை புரளும். வயிறுடன் சரத்கால சந்த்ரன் போல் வெண்முகமுடை யனாய் அழகிய ஒரு குண்டலமும் கீர்டமும் தரித்துகேசவன் தமயன் பலராமன் சிழ் நோக்கி அரசர் நடுவில் குதித்தான்.

81. பலராமன் குதித்ததும் பிறகு அளவற்ற வீரமுடைய கார் மேக போன்ற க்ருஷ்ணன் கோமந்த சிகரத்திலிருந்து குதித்தான்.

82. க்ருஷ்ணன் குதிக்கும் பாதங்களால் அந்த சிறந்த மனைவிய அழுத்தினான். அவனால் அழுத்தப்பட்ட அம்மலைநாற்புறமும் தன் கு அழுங்கிற்று. அங்கு மதநீர் கொண்ட பாலை போல் [அம்மலை] ஜலத்தால் பரவப்பட்டதாயிற்று.

83. அந்த நீரால் அந்தத் தீர் அந்தக் கணத்திலேயே அணைந்தது. கல்ப முடிவில் மேகக் கூட்டங்களால் நீர் தாமரைகள் மூலம் சூர்யம் [உஷ்ணம்] அடங்குவது போல அக்வி அடங்கியது.

84. விம்மலு க்ருஷ்ணபோன்ற சப்தம் உடையவன்; பீதாம் பரம் அணிந்தவன்; மேகத்தோற்றமுடையவன் கீர்டம் தரித்தவன் இனிய முகமுடையவன்; தாமரைக் கண்ணன் ச்ரீவத்ஸ மார்பன் அழகிய வர்ய உடையவன்; இந்தரன் போன்ற காந்தியுடையவன்.

85. இத்தகைய வீரவரன் க்ருஷ்ணன் அம்மலையிலிருந்து பலராமனுக்குப் பிறகே குதித்தான்.

86. குதித்த அவர்களுடைய பாதங்களால் அழுத்தப்பட்ட பாலை, கொடிய தீ அகையல் பொருட்டு நீர் தாரைகளை வெளிப் படுத்தியது.

87. நீர் தாரை பெருகுவதைப் பார்த்து அரசர் பயமுடைந்தான்.

42-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

43-ம் அத்தியாயம்

கோமந்தமலைப் போர்

1. கவசம்பாபனர் சொல்லு: மலையிலிருந்து குதித்த அந்த வ்ஸுதேவ புத்ரர், இருவரையும் பார்த்து அரசர் ஸேனை முழுதும் மயங்கின வாகனங்கடையுடையதாய் கலக்கமடைந்தது.

2. அந்த இரு யாதவர்கள், கைகளையே ஆயுதமாகக்கொண்டு ஸூத்ரத்தைக் கவக்கும் இரண்டு முதலைகள் போல மிக்க பர்ப்பு புடன் சுற்றித்திரிந்தனர்.

3. போரல் புகுந்த அந்த இரண்டு யாதவர்களுக்கு தமது பழைய ஆயுதங்களையெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனும் எண்ணம் உண்டானது.

4. பிறகு ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களின் நடுவில் போரை விரும்பும் மஹாத்மாக்களான அவர்களுக்கு மதுரைப் போரில் போர்செய்தபோது எந்த ஆயுதங்கள் வந்தனவோ, அவை ஆகாயத்திலிருந்து மீண்டும் இறங்கின.

5. யாதவர் இருவரும் அங்கு (மதுரையில்) எந்த ஆயுதங்களை விட்டு வந்தனரோ, அந்த வளைந்து மிதந்து இறங்கும் கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னிபோல் ப்ரகாசிக்கும், திவ்யமான அவை போரில் நன்கு குடிக்கும் போது இறங்கின.

6, 7. மாம்ஸ பசுநிணிகளால் பின் தொடரப்பட்டும் பெரிதாகவும் (தங்கள் சக்தியின் உருவங்கொண்டும்) போரில் எல்லா விதத்தாலும் அரசர் மாம்ஸங்களை உண்ண ஆசைகொண்டும் பலவித மாலைகள் தரித்தும் ஆகாயத்தில் நடமாடுமவர்களை நடுங்கச் செய்து கொண்டும் ஸ்வய ஒளியால் கோபித்தும் பத்து திக்குகளிலும் அமர்ந்தன.

8, 9. ஸாமவர்த்தகம் எனும் கலப்பை அப்படியே 'ஸௌ நத்தம்' எனும் உலக்கை ஸூத்ரசனம் எனும் சக்ரம், கௌமோதகி எனும் கதை, ப்ரகாசிக்கும் இந்த நான்கு விஷ்ணு ஆயுதங்களும், மஹாயுத்தத்தில் அந்த யாதவர்கள் பொருட்டு இறங்கின.

10, 11. பலராமன் நாகராஜன் போல் வளைந்து வருமதும், திவ்யமாலைகளால் அவங்கரிக்கப்பட்டதும் நெற்றிணைம் போன்றது மான கலப்பையை முதலில் எடுத்தான்.

12. யாதவஸ்ரேஷ்டனும் பலவானுமான பலராமன் சத்ருக்களுக்கு துக்கம் கொடுக்கும் ஸௌ நந்தமெனும் சிறத்த உலக்கையை இடது கையால் பிடித்தான்.

13. கேசவன் உலகத்தாரால் காணத்தக்க (அழகுமிக்க) ஸூத்ரசன மெனும் சூர்யதேஜஸ்ஸுடைய சக்ரத்தைப் பரீதியுடன் எடுத்துக் கொண்டான்.

26. இந்த கோபர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பும் வரை என் சொல்லால் தூண்டப்பட்டு சக்ரம் திரும்பியிருங்கள்!

27, 28. பிறகு ஜராஸந்தனால் தூண்டப்பட்ட அந்த எல்வா கூத்தியர்களும் தங்க ஆபரணங்களுடைய குதிரைகளோடும் சந்த்ரன் போன்ற காந்தியுடைய ரதங்களோடும், பாகர்களால் தூண்டப்பட்ட மேகம் போன்ற யானைகளோடும், அம்புக்கூட்டங்களை வீசிக்கொண்டு மதிழ்ச்சியுடன் போர் செய்ய முற்பட்டனர்.

29, 30. கத்தி, கவசங்களோடும்; ஆயுதம் ஆபரணம், ஆடைகளோடும்; தரணைற்றிய வற்களோடும் அம்பரூத்தூணி அம்புகளோடும்; தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்ட குடைகளோடும், வீசப்பெற்ற சாமரங்களோடும்; ரதங்களிலிருக்கும் அரசர்களை, போர்களைத் தையடைந்துப் ப்ரகாசித்தனர்.

31. போர்க்களத்தில் குதித்து வேகமாக ஓடும் தோன் வலிமையுடைய வனுதேவ, வீர புத்ரர் இருவரும், போரில் வீரப்பங்கொண்டவர்களாக காணப்பட்டனர்.

32. அங்கு போர்க்களத்தில் அவ்விருவருக்கும் அரசர்களுக்கும் அம்பு வீச்சு நிறைந்தும்; கதைவாழ்கல் பயங்கரமாகவும், அத்தப் போர் நடந்தது.

33. பிறகு ஆயிரக்கணக்கான (சத்யி) அம்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு போர் புரியும் சுவ்விரு போர் வீரரும் மழை பெற்றியப் பட்டமகிபோல் இருந்தனர்.

34. கனத்த கதைகளாலும் விகம் குலங்களாலும், பிடிக்கப் பட்ட, சிறந்த வில்வீரர் யாதவரிருவரும் அசையவேயில்லை.

35. பிறகு சங்க சக்ர கதாநரனும் மேகம் போன்றவனுமான கிருஷ்ணன், காற்றாடல் கூடிய தீ போல் மிக்க தேஜஸ்ஸுடன் கோப மூண்டெழுந்தான்.

36. அந்த வீர கிருஷ்ணன், சூர்யன் போன்று ஒளி விகம் சக்ரத்தால், காளான், யானை, குதிரை தேர் படைகள் யாவற்றையும் துண்டம் துண்டமாக்கினான்.

37. போரில், கதை வீற்ச்சியால் அடிக்கப்பட்டு கலப்பையி னால் இழுக்கப்பட்டு அந்தஅரசர் நிற்க முடியவில்லை.

38. சக்ரத்தின் கூர்மைவால் அறுக்கப்பட்ட அரசரின் விசித்ர ரதக் கூட்டங்கள் உடைந்து, போரில் அசைய முடியவில்லை.

39. உலக்கை வீச்சால் பங்கமடைந்த அறுபது வயது யானைகள், உடைந்த முகாமுடன், யானை முடிவில் மேகம் போல் வீட்டன.

40. காவாட்டிபடைபுடன் கூடின தேர் வீரர் சக்ரரயுதத்தில் தீ நவாயையால் தாக்கப்பட்டு வஜ்ரரயுத அடிபட்டவர் போல அங்கு உயிர் நீங்கி விழுந்தனர்.

41. சக்ரத்தாலும் கலப்பையாலும் நன்கு தீய்க்கப்பட்டும் பிளக்கப்பட்டும், அந்த வேளை முழுதும் விழுந்து, யுகமுடி விவழ்க்கப்பட்டது போல் விளங்கிற்று.

42. முறித்த கரித்த திவ்ய விஷ்ணு ஆயுதங்களின் விளையாட்டு பூமியை (போர்களைத் த) பார்ப்பதற்குக்கூட அந்த அரசர் பல் வர்றவாரானார்.

43. சில ரதங்கள் நன்கு நொறுக்கப்பட்டன. சில கொல்லப் பட்ட அரசர் உடையன. மற்றவை ஒரு சக்ரம் முறிந்தவை.

44. இவ்விதம் பூமியில் சிதறி கிடந்தன. சக்ரமும், கலப் பையும் இட்ட கொடிய யுக்த வெள்ளத்தில், கொடிய ராகுதர் களும், துர்நிமித்தங்களும் தோன்றின.

45. முங்கில் போல் இரண்டகாப்பிளக்கப்பட்டு, துன்புற்று சப்திக்கும் மனிதர், யானை, தேர், குதிரைகளின் முடிவு எண்ணிச் சூரண முடியவில்லை.

46. வீழ்த்தப்பட்ட அரசர் ரத்தத்தால், நனைந்த அந்த போர் பூமி சந்தனப் பூச்சாவ் நனைந்த உடலுடைய பயங்கரப் பெண் போல் காணப்பட்டது.

47. மனிதரின் மயிர், எலும்பு, மஜுறை, நரம்பு இவைவயாலும் தொல்லைப்பட்ட யானைகளின் ரத்தப்பெருக்காலும், பூமி மறைக்கப்பட்டது.

48. அந்த மஹா பயங்கர மனித வாஹன அழிவில், நரி களின் அமங்கன சப்தங்கள் ஒலித்தன. பயங்கர காட்சி துன்புற்றவரில் பெரிய சப்தத்தையுடையது.

4. ரக்த நீர் மடுக்களால் நிறைந்தது; யமன் விளையாட்டுத் துன்போன்றது நாற்புறமும் யானை உடல்கள் கொண்டது.

5. வெட்டின கைகள், பிளக்கப்பட்ட குதிரைகள் ஊண்டது. வல்லூருக்கள், கழுஞ்சுள் இவையின் சப்தமும் திவிலியும் கொண்டது.

6. மரணத்துக்கு நினைக்களமாயும், அரசர் விழ்த்தப்படுமிட மாய உள்ள போர்க் களத்தில் க்ருஷ்ணன், யமனது தோற்ற மாவனாய், சத்த வகம் செய்வதற்குச் சுற்றித் திரிந்தான்.

7. கேசவன் யுகாந்த குர்ய காந்தியுடைய சக்ரத்தையும், (அ) இருப்புக் கதைகளையும் எடுத்து போர்க்களம் அடைந்து யானை நோக்கிச் சொன்னான்:

8. "குரர்களே! ஏன் போர் செய்யவில்லை? யானை, குதிரை, (அ) ஏன் (திரும்பிப்) போகிறீர்கள்? குரர்களே! ஆயுத வலம் கொண்டவர்களே! நான், என் தலைமையுடன், எவ்வகலே, போர்க்களத்தில் உங்கள் எதிரிக் நிலைத் திருக்கிறேன்.

9. கஷ்டங்களைப் பாராமல் எவனாவ் போரில் தாக்கப் பட்டவனா, அந்த ஜராஸந்தன் ஏன் முன்வறவில்லை?

10. இப்படி சொல்லப்பட்டதும் வீரன் தரதன் எனும் ராஜா (வெடிலில் இருக்கும் கலப்பை) ஏந்திய கொடிய தோளுடைய இயல் எதிர்த்து வந்தான்.

11. தரதன், சிவந்த கண்களையுடைய காளைகளைத் தார்க்கோடு (அ) ஊண்டிச்) சொன்னான் "ராமா! வா! வா! சத்ருக்களை (அ) என்ன! என்னுடன் போரிடு!!

12. ராமன் தரதன் ஆசிய அவ்விருவருக்கும், உலகில் சிறந்த இரகசியங்களுக்குப் போல் போர்க்களத்தில் கடுமையான போர் நடந்தது.

13. சிறகு பல மிக்க ராமன் போரில் தரதனை, கலப்பையால் எதிர்த்து உலக்கையால் அடித்தான்.

14. உலக்கையால் அடிக்கப்பட்ட தரதன், தன் உடலில் இரத்த நிலையையுடையவனாய், இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்ட நிலையுடையவன் விழுந்தான்;

60. ராஜஸ்ரேஷ்டனான அந்த தரதன் ராமனால் கோவ்வப் பட்டதும் ராஜா ஜராஸந்தனுக்கு மஹேந்தரனுக்கு வ்ருத்ராணுர னுடன் போல், மயிர்கச்செறியும் பயங்கர மோதல் ராமனுடன் மூண்டது.

61. கதாயுதங்கடையெடுத்து வீரத்துடன் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடிப் பூமியை நடுங்கச் செய்து உயரத்துக்கிய கதை களுடன் மஹாதமரர்களாகிய அவ்விருவிரும் சிகரத்துடன்கூடிய மலைகள் போல் காணப்பட்டனர்.

62. கதாயுதத்தில் புகழ் பெற்ற கோபாலேசத்துடன் ஓடும் அவ்விரு புகுஷ ஸ்ரேஷ்டர்களுயும் பார்த்து யுத்தங்கள் தின்று விட்டனர்.

63, 64. உலகில் சிறந்த கதை வீரரும் புகழ்பெற்றவரும் மிக்க வல்லமையருமான அவ்விருவரும் மதங்கொண்ட இரு யானைகள் போல் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடினர்.

65. பிறகு சுந்தர்வருடன் கூடின தேவர் வித்தர்பரமேஷிதன் யகூர், அப்ஸரஸ்ஸுகள் ஆகிய எல்லோரும் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து கூடினர்.

66. இதையகூ சுந்தர்வ மஹர்ஷிமனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ஆகாயம் ஜனமே ஜயஜே! நகைத்ர கூட்டங்களால் மிகப்பிரகாசித்தது.

67. ஜராஸந்தராஜா ராமனை நோக்கி இடதுபக்கம் சுற்றி ஓடினான். பலராமனோ வலப்பக்கம் சுற்றியோடினான்.

68. கதைப்போரில் வல்ல அவ்விருவரும் இருயானைகள் தந்தங்களால் போல், பத்து நிசைகளை ஒலிக்கச் செய்து, ஒருவரை யொருவர் தாக்கினர்.

69. போரில் பாடினது கதை வீழ்ச்சி இடியொலிபோல் கேட்டது. ஜராஸந்தரோடு பிளக்கப்படும் மலையொலிபோல் கேட்டது.

70. ஜராஸந்தன் கையிலிருந்து நழுவின கதை கதாதாசிகளில் சிறந்தவனான ராமனை காற்று வீர்த்தா மலையைப்போல் அசைக்க வில்லை.

71. ராமனது கதாலேகத்தை அந்த மகத அரசன் (ஜராஸந்தன்) வெகு கையாடல் பொறுத்துக் கொண்டான். பயிற்சித் திறமையால் தடுத்தான்.

72. வெகு காலம் அடித்துக் கொண்டனர். பிறகு ஆகாயத்தில் அசீரி வாக்கு எழுந்தது. "ராமா! கௌரவத்தைக் கொடுப்பவனே! உன்னால் இவன் கொள்வதக்கவனல்ல சீரமம் போதும்."

73. இவன் மரணம் துட்டப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் நல்ல முறையில் (போரை) திறத்து: மகத ராஜா விளரவிலேயே ப்ராணனை விடப் போகிறான்.

74. ஜராஸந்தன் அதைக் கேட்டு மனமுடைந்தவனானால் பலராமன், பிறகு அவன் பொருட்டு மீண்டும் அடிக்கவில்லை. அங்கு அனைவரும் அரசர்களும் போரை நிறுத்தினர்.

75. ஜராஸந்த ராஜா, தோற்றுத் திரும்பிச் சென்றதும், திரும்பிச் சென்ற மஹா ரதர்களின் ஸேனை செயலற்றிருந்து.

76. தூண்டப்பட்ட யானைகள், குதிரைகள் இலையுடன் அந்த அரசர்கள் பயந்த மனத்தராய் புலியால் நுகரப்பட்ட மாங்கள் போல் ஓடினர்.

77. கொழுப்படங்கிய மஹா ரதர்களான, அரசர்களால், அறவே விடப்பட்ட அந்தப் போர்க்களம், மாம்மை பகடிகளால் வ்யாபிக்கப்பட்டு, கொடிய பயங்கர தோற்ற மடைத்தது.

78. முக்ய தேர்ப் படைகள் ஓடும் போது, மஹாதேஜன்வி, சேதி ராஜன் (சிக பாலன்) யாதவர் உறவை நினைத்து க்ருஷ்ணனை அனுஸரித்தான்.

79. குற்றமற்ற ஜனமனுயா? க்ருஷ் ஸேனையாலும் சேதி ஸேனையாலும் குழப்பிட்ட அந்த சேதி ராஜன், உறவை விரும்பி, கோபித்தனை நோக்கி இந்த வார்த்தை சொன்னான்:

80. "நான் உன் அந்தையில் பிள்ளை யது ரேஷ்டரே! ஸேனையுடன் உன்னை அடைந்தேன். ப்ரபுவே! நீ எனக்குப்ரிய மாணவன் அல்லவா?"

81. என்னால் இந்த அப்பகுத்தியுடைய ஜராஸந்த ராஜா துர்ப்புத்தியுடையவனே! போரில் க்ருஷ்ணனுடன் போரிடுவது விருந்து விவகு எனக் சொல்லவும் பட்டான்.

82. ஆகையால், என் வார்த்தையை நிந்தித்த இவன் இப் போது என்னும் விடப்பட்டான். போரில் உன்னால் தோற் கடிக்கப்பட்ட ஜராஸந்தன் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடன் ஒடுகிறான்.

83. இந்த ஜராஸந்தராஜா வீரோதமில்லாமல் தன் நகருக் குத் திரும்பவில்லை. மீண்டும் உன்னிடமே மற்றொரு குற்றம் செய்து காட்டப்போகிறான்.

84. ஆகையால் நீ கொல்லப்பட்ட மனிதர்களால் நிரம்பி யதும் மாமன பகிணி, கூட்டங்களால் வ்யரபிக்கப்பட்டதும் மனிதரல்லாதாரால் பழகத்தக்க இந்த பூமியை (பேரர்க்களத்தை) சீக்ரம் விட்டு விடுகு.

85. க்ருஷ்ண! ஸேனையுடன் சரவீரபுரம் செல்வோம். அங்கு ச்ருகாவன் என்றும் வாஸுதேவன் என்றும் அழைக்கப்படும் ராஜாவைப் பார்ப்போம். உங்கள் இருவர் பொருட்டு மெலான் இரண்டு ரதங்கள் என்னால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

86. நல்ல அச்ச சீக்ரம், பார்த்து இந்த அங்கங்களை யுடைய ரதங்கள் வேகமாகச் செவ்வும் குறுகைகளுடன் பூட்டப்பட்டுள் ளன. பஸ்தேவனுடன் சீக்ரம் தேரில் ஏறு.

87. உனக்கு மங்களம் சரவீரபுரத்தில் இருக்கும். அந்த அரசனைப் பார்க்க விரைவோம்.

88. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : "சேதராஜனின் அபராத மகன் சொல்லக்கேட்டு ஸோககுரு க்ருஷ்ணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தை சொன்னான்.

89. ஆஸ்சர்யம். போரில் நன்கு வாட்டப்பட்ட (தூங்கன்) பந்துவுக்குத்தக்க உனது வார்த்தையாகிற் நீரால் நன்கு (குவிர) நனைக்கப்பட்டோம். சேதிராஜனே! தேசகாலத்துக்கு யுக்தமாயும் ஹிதமாயும் இனிமையுமான வார்த்தையை சொல்வோர்கள் கிடைப்பது.

90,91. சேதிராஜனே! உன்னைக் கண்டதால் நல்ல தலைவ னுடன் கூடினவரானோம் உன்னைப் பந்துவாகப் பெற்ற எங்க ளுக்கு அடைய முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

92. சேதிசுவ அரசனே! உன்னுடன் கூடியதால் ஜராஸந்தனையும் [அப்படியே] போன்ற மற்ற அரசர்களையும் வீழ்த்திவிட தகுதியுள்ளவராய் நுக்கிறோம்.

93, 94. சேதிராஜனே! எல்லா யாதவ அரசருக்கும் நியே முக்யமானவன் இது முதல் யுத்தங்களைப் பார்ப்போம். உயிர் பிழைத்திருக்கும் போர்த்தொழில் அரசர்கள் இத்த உலகச் சக்ரயுத்தம் உலகை யுத்தம் யென இந்த உத்தத்ததைச் சொல்லார்கள்.

95; 96. சிறந்த கோலந்த மலையால் போரில் அரசர் தோல்வியைக் கெட்பதானோ, மனதில் எண்ணுவதானோ ஸ்வர்க்கனோகம் அடைகிறார்கள்ல்லவா! சேதிராஜா! மஹாராஜா! உன்னால் உத்தேசிக்கப்பட்ட வழியால் மங்களத்தின் பொருட்டு அந்தச் சிறந்த கரவீர நகரை அடைவோம்.

97. அந்த எல்லோரும் காற்று வேகத்தில் செல்லும் குதிரைகளைப் பூட்டிய நேறிலேறி உருவெடுத்த அக்னி போல் வெகுநூரம் சென்றனர்.

98 அவர்கள் முன்று இரவு வழியில் தங்கி. சிறந்த கரவீர நகரையடைந்தனர். மங்களத்தின் பொருட்டு, மங்களமான இடத்தில்; தேவர்கள் போன்ற அவர்கள் தங்கினார்கள்.

43-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

44-ம் அத்தியாயம்

**கரவீரபுரம் ஸ்ருகாயனுடன் போரில்
ஸ்ருகாவராஜா கொல்லப்பட்டு
அவன் மகள் சக்ரதேவன் பட்டாபிஷேகம் மதுரை திகழ்புதம்**

1. ஸவசம்பாயனச் சொன்னார் : 'நேரு வந்த அவர்களைறித்து, போரில் துர்மதங்கொண்ட அந்த ஸ்ருகாவன், நகரை ஆக்ரமிக்க வந்ததாக நினைத்து இந்தரன் போன்ற வீரத்துடன் வெனிச் சினம்பினன்.

2; தேர் சூரிய வர்ணம், ஒளிவிகக் கொண்டு போரில் செல்வது, ஆயுட்கங்கள் நிரம்பியது சக்ரத்தின் சப்தத்தால் சிரிப்பது போன்றது. சித்ர வேலைப்பாடுள்ள ஆபரணங்களையுடையது. அம்பருத் தூணி நிறைந்தது.

3. ஸ்முத்ரா கோஷமுடையது. மலைச் சிறங்கள் தூக்கம்
அதிவேகமாகச் செல்லும் பழுப்புநிறக் குதிரை பூட்டியது.

4. தங்கமயமான பார்த்தடி கொண்டது உறுதியான அச்
சுவை மிகவும் சோபிக்கிறது. அழகாக அசைந்தாடிச் செல்லும்
ஒளிவீசும் கருட வேகங் கொண்டது.

5. ஆகாயத்தில் செல்லும் இந்திரனின் மலை வடிவமுடைய
தேர் போன்றது. ஸாவிதர வரதம் முடிவில் சூர்யனாகக் கோடுக்கப்
பட்டது.

6. சூர்ய கிரணங்கள் போன்ற தன் ஒளிவீச்சிலேயே கூடங்
கொண்டது.

7. உதிரிகளது தேரை அழிக்கவல்ல அந்தச் சிறந்த தேரில்
அந்த சீருகாவன், விளக்கு விட்டில் பூச்சி; தீயப்போல்,
கிருஷ்ணனை அடைந்தான்.

8—10. வில் ஏந்தி மிக்க கூரிய அம்பு கொண்டு, கவசம்
பூண்டு; தங்கமாலையணிந்து விவண்ணிற தலைப்பாகை சூடி, தீ
போன்ற கண்களுடன். நானேற்றிய கொடியவன் மலை, அடிக்கடி
இழுத்து நாதம் எழுப்பி நாற்புறமும் அக்னி ஜ்வாலை விகம்
கோபப் பெருமூச்சு கக்கிக் கொண்டு. பூஷண அடுக்குகளால் ஒளி
வீசி, மேருபோன்று அசைவற்று தெரிவிருந்தும் மலை உச்சம் போல்
சீருகாவன் காணப்பட்டான்.

11. அவனது கர்ஜனை சப்தத்தாலும், தேர் சக்ர சப்தத்தா
லும், எனக்காலும், வளைந்த பூமி பயத்தால் கலங்கி நடுங்கிற்று.

12. உருவெடுத்த மலைபோல் ஓடி வருகிற ஸ்ரீமானும், லோக
பாலகர் போன்ற சோபையடையவனுமான சீருகாவனைப்
பார்த்து, கிருஷ்ணன் பயப்படவில்லை.

13. சீருகாவனும் மிகக் கோபங்கொண்டு வேகமாகச்
செல்லும் தேருடன். கிருஷ்ணன் அருகில் போர் செய்ய விருப்ப
முடைய சீருகாவன், அங்கிருக்கும் கிருஷ்ணனை எதிர்தோக்கி
மேகக் கூட்டம் மலையைத் தோக்கி ஒடுவதுபோல் வேகமாக
ஓடினான்.

15. கிருஷ்ணன் புன்சிரிப்புடன் எதிர்த்துப் போரில் முற்
பட்டான். அவ்விருவரும் காட்டில் மதங்கொண்ட திரு யானை
களைப் போல், பயங்கர தோற்றமுடைய போர் மூண்டது.

16 17 போரில் ப்ரியத்தால் மதியாய்வி அருகேயிருக்கும் க்ருஷ்ணனை நோக்கி, கௌரவர் குறையச் சொன்னான். 'க்ருஷ்ண! கோமந்தத்தில் தலைவனற்ற நமர்க்கரான ராஜாக்களின் சக்தியற்ற ஸேனையில் உன்னால் போர் செய்யப்பட்டது

18. க்ருஷ்ண! போரில் விவகமற்று சக்தியற்ற போர் செய் யாமலிருக்கும் கூத்தியர்களது தோல்வி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

19 இப்போது இஷ்டப்படி நீ நான் அரசன் நிலையில் சிறக்கிறேன். போரில் பாதிச்செயற்ற நீ; என்னால் உடுக்கப்பட்டு எங்கே போவாய்?

20. ஸேனையுடலிருந்தும் நான் ஒருவனாகத் தடுத்து நிற்கும் உன்னுடன் போர்க்களத்தில் போர் செய்யத் தகுதியற்றவன்

21. நான் ஒருவன் நீயும் ஒருவனாயிருந்து இருவரும் போர் செய்வோம். இந்தப் பாடைகளைக் கொன்று என்ன ப்ரயோஜனம், போர்க்களத்தில் நிற்கும் நீயோ. நானே யாரோ ஒருவர் தர்ம யுத்தத்தால் நாசமடையட்டும்.

22. நீ கொல்லப்பட்டாய், இந்த உலகில் நானே ஒருவனே வாஸுதேவனாவேன். நான் கொல்லப்பட்டாலோ நீ ஒருவனே வாஸுதேவனாயிருப்பாய்."

23. ச்ருகாலன் வார்த்தையைக் கேட்டு, கூலமயே மேலான தாகக் கொண்ட க்ருஷ்ணன், பொருமை கொண்ட ச்ருகாலனைப் பார்த்து, "அடி, போரிடு" என்று சொல்லிச் சக்ரத்தையெடுத்தான்.

24. ஒரு வீரனான ச்ருகாலன், கோபங்கொண்டு பயங்கர அம்புக் கூட்டங்களை போரில் க்ருஷ்ணனிடத்து எறிந்தான்.

25. புதுப்பெற்ற அந்த ச்ருகாலன் உலக்கை முதலிய எல்லா ஆயுதங்களையும் கொலிந்தன்பால் தள்ளினான்

26. ச்ருகாலனால் விடப்பட்ட அக்ஷி த்வாலை வரிசைகளு டைய ஆயுதங்களால் இரக்கமின்றி அடிக்கப்பட்ட. க்ருஷ்ணன் மலைபோல் அசையாமல் நின்றான்.

27. ஆயுதத் தாக்குதலால் மோதுண்ட க்ருஷ்ணன் கிழிது கோபங்கொண்டு, சக்கரத்தை உயர்த்தி ச்ருகாலனை நோக்கி மேழிந்தான்.

28. யுத்த துர்மதங்கொண்டவனும், மஹாபகவானும், யுத்த நெறியில் தின்றவனும், கொழுப்புடையவனும், தேசியர்ப்ப வனுமான அந்த ச்ருகாலன், சக்ரம் போரில் மாய்த்தது.

29. பிறகு சக்ரம் சக்ரம் க்ருஷ்ணத்திருக்கையின் திரும்பச் சேர்ந்தது. சக்ரத்தால் மார்பில் பிளக்கப்பட்ட அதன் திரும்பப் பெருக்கிட்டு, கர்வமடங்கி, வீழ்த்தப்பட்ட உடைபோல் கிழே வீழ்ந்தான்.

30. ச்ருகாலன் கொல்லப்பட்டு, இடி விழுந்த மலை போல் அவன் விழுந்ததைக் கேட்டு, அவனுடைய படைகள் மனமுடைந்து திரும்பிச் சென்றனர்.

31. லிபர் நகரில் புழுந்து, துக்கத்தால் மிக வாடி சூட்ச்சையடைந்து நுலையன் (மனறந்த) சோகத்தால் பிடிக்கப்பட்டு ஓலமிட்டனர்.

32. லிபர் அங்கேயே துக்கித்து, அவன் செய்த துஷ்டமகளை நினைத்து பூமியில் விழுந்திருக்கும் அந்த அரசனைத் துக்கத்தினால் விட்டுப் பிரியவில்லை.

33. பிறகு சக்ர நாசகனும், தாமரைக் கண்ணனுமான க்ருஷ்ணனும், மேக நாத ஸ்வரத்துடன், ஜனங்களுக்கு அபயம் கொடுத்தார்.

34. சக்ரத்துக் கேற்ற சோபிச்சும் விரல்களுக்களுடைய (யலது) கையால் அமர்த்தி "பயம் வேண்டாம்! பயம் வேண்டாம்" என்று அவர்களை நோக்கிச் சொன்னான். இந்த பாடியில் (தேர்ஷத்தால், குற்றமற்ற ஜனங்களை போரில் கொல்லமாட்டேன்.

35, 36, 37. இது (ஸாது ஜனங்களைக் கொல்லாதல்) குரர் கொள்ளையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதில்லை. [பெரியோரால்] கண்ணீர் திறைந்த முகத்துடன் ஓலமிடும் மிக மெய்த அவர்கள் அப்போது, சக்ரத்தால் பிளக்கப்பட்ட மார்புடன் பூமியில் சிகரம் பிளந்தமலைபோல் விழுந்திருக்கும் அரசனைப் பார் கணர்.

38. நீர் சொரியும் கண்களுடன் துன்பத்தில் புத்திய ஜனங்களுடன் கூடிய அந்த எல்லா மந்திரிகள் செவித்து வருந்திப் புலம்பினர்.

39. அந்த நகர ஜனங்களின் கோர குரல்கள் கொண்ட அழகை சப்தத்தால் ச்ருகாலனின் மஹிஷிகள் அழுது சப்தத்துடனும் பிள்ளைகளுடனும் வெளி வந்தனர்.

40. அந்த மஹிஷிகள், தங்கள் மேலான பதியான விழுந்த உள்ள அரசனைப் பார்த்து, நகங்களால் ஸ்தனங்களை துன்புறுத்திக் கொண்டு மிக மனம் வருந்திப் புலம்பினர்.

41. அந்தப் பெண்கள் மார்பையும் ஸ்தனங்களையும் பரந்த தலை மயிரையும், துறக்கமென்று [பலமாக] அடித்துக் கொண்டு கோரக் குரலுடன் அழுதனர்.

42. எல்லாப் பெண்களும், மிக்க துக்கத்தால் வருந்தி, மார்படித்து கண்ணீர் வழிய, கைகளை உயரத்தூக்கிக் கொண்டு, வேரறுத்த கொடிபோல் சீருகாவன் மார்பில் விழுந்தனர்.

43. அந்த மஹிஷிகள் நீர் நிறைந்த கண்கள் தண்ணீரால் அடிக்கப்பட்ட தாமரை போல விளங்கினர்.

44, 45. அத்தப் பெண்கள் தளரவில் விழுந்துள்ள அரசனைப் பார்த்து அழுது மனம் கொந்து (பார்ப்பவர்கள்) இரங்கும்படி புலம்பி வருந்தினர். சருகாவனது, கண்ணீர் பெருக்கும் சிறுவனான புத்ரன் 'சக்ர தேவனை' பிதாவின் பக்கம் நிறுத்தி இருமடங்கு அழுதனர்.

46, 47. வீர! இந்த உன் மகன் பராக்ரமமுடையவன் சிறுவனே இன்னும் பார்ப்ப! முடிக்காதவன். உன்னைப் பிரிந்து பாரம்பர்யமான வீடத்தில் (ராஜாவாக) எப்படியிருப்பான்? உன்னுடன் நாங்கள் ஸுகந்த அனுபவித்து முடிக்காதவர்கள் மேலான அத்தப்புரத்தை விட்டு இரேன எப்படி மாய்ந்தாய்?

48. வகவைகளான நாங்கள் என் செய்வோம் பெண்களில் சிறந்த, மகிஷி பத்மாஸ்தி பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு, க்ருஷ்ணனை அணுகினாள்.

49. "வீர, யுத்தமுறைப்படி, எவன் உன்னால் வீழ்த்தப்பட்டானோ, இறந்த அவனது மகன், இவன் உன்னைச் சரணமாக அடைந்தான். இவன் உன்னை வணங்கி விட்டான்.

50. உன் சுட்டளைப்படியே செய்வான். இந்த ஜனம் இரேன உனது ஒரே அடியால் பயங்கரமாகக் கஷ்டத்துக்குள்ளாகக் கூடாது.

51. இந்த மூடன் (சீருகாவன்) உன்னிடம் பந்து முறையைச் செய்தானேயானால், இப்படிக்காலமாகி பரிதபிக்கும்படி பூமியில் விடக்கூடாது!

52 குற்றமற்றவனே' இறந்து போன இந்த பந்தவன் ஸந்ததியான பிள்ளை உனது பிள்ளை போல வாழ்க்கப்பட்டான்"

53. சொல்வல்லாரில் சிறந்த புரேஷ்டன் திருஷ்ணன் அம்மவரிஷியின் அம்வாரத்தை யைக் கேட்டு மருதுவான இவ்வார்த்தையைச் சொன்னான்

54. "ராஜ பத்னி! இங்க லூடாத்தம், ஷடன் கோபம் போய் விட்டது. நாம் ஸாதாரண [கோபமற்ற] நிலையிலிருக்கிறோம். தேவி! இந்த நான் உனக்கு பந்த.

55. இவன் சருகாலலிய பிள்ளை, எனக்கும் அவன் அப்படியே ஸந்தேகமில்லை பதிவீரையே! உனது குற்றமற்ற வாழ்த்தைகளால் எனது கோபம் போய் விட்டது.

56. இவனுக்கு ஸுகத்திற்காக அபயததையும் அபிஷேகத் தையும் கொடுக்கிறேன். ஜனங்கள் அழைக்கப்பட்டும். அப்படியே மந்திரிகளும் புரோஹிதர்களும்; பித்த, பிதாமஹ பாரம்பரிய ராஜ்யத்தில் உன் பிள்ளை அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டனும்".

57. பிறகு எல்லா ஜனங்களும் அப்படியே மந்திரிகளும் புரோஹிதர்களும் அபிஷேகத்துக்காக ராமகேசவர் திருக்கூட்டம் வந்தனர்.

58. பிறகு ஜனார்தனன் வீர க்ருஷ்ணன், ஸேம்ஹாஸனத் திலிருக்கும் ராஜ புத்ரனுக்கு துவ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்து வித்தான்.

59 சருகாலன் பிள்ளையைக் கரவீரபுரத்தில் அபிஷேகம் செய்து அந்நாளே க்ருஷ்ணன் சேகரம் தன் புறப்பாட்டை விரும்பினான்.

60 கோவன் பிள்ளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட; ததையோடு கூடிய தேவி சேவிய இந்தரன் ஸவர்க்கத்தைப் போல [உதுரை] தன் வழி புறப்பாட்டான்.

61, 62. தன் தாயா ல் தர்மாத்மாவான சக்ரகேவ ராஜாவும் சிறுவர், பெரியோர் [கூடிய] பெண்களும் அப்படியே ப்ரஜைகளும் போரில் துர்மதங்கொண்ட சருகாலன் [உடனே] பக்கத்தில் ஏற்றி ஒன்று கூடி, தொழுகையில் மேற்கு முகமாகச் சென்றனர்.

63. பிறகு அவர்கள் அவனுக்கு பித்கு கார்யத்தை, மரண விதிப்படி செய்தார்கள். பித்குக்களின் பரலோக க்ரியைகளைச் செய்வித்தனர்.

64. சருகாவதேவன் கருதி. அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் ஸ்ராததம் செய்து நாம கோத்ர சீர்த்தவத்துடன் நீர் கடன் கொடுத்து. பிறகு தகப்பன் அபசன் கோரமாக மறைந்ததும், துக்கம் தீராத மனதுடன் நீர்க்கடன் இறுத்து, பின்பு, மேலான நகரில் புதுத்தான்

44ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

45ம் அத்தியாயம்

ராமக்ருஷ்ணன் மதுரை திரும்புதல் அமோக வரவேற்பு

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: பிறகு, பலராமனும் க்ருஷ்ணனும், சிகபாஸனுடன் கூடி வழியை யனுசரித்துச் சென்றனர்.

2. வழியில் அவர்கள் ஒரே இரவு தங்கினாற்போல் மிக்க மயிற்ச்சியுடன் ஐந்து இரவுகள் தங்கினர். வஸுதேவ புத்ரர் வீரர் ஐரோகும் சிகபாலனுடன் சேர்ந்து சென்று; எல்லல்ப காலத் துறையே மதுரை நகரையடைந்தனர்.

3. பிறகு எல்லா யாதவர்களும் உக்ர ஸேனரை முன்னிட்டு ஸேனையுடன் மனமகிழ்ந்து யாதவ ஸரேஷ்டரான ராமக்ருஷ்ண னார் எதிர் கொண்டு சென்றனர்.

4. தொழிலாளர் திரள் குடி மக்கள் மத்திரிகள் முறைப்படி மிழுவர் முதியோருடன் கூடிய நகரமே எதிர்கொண்டது.

5. ஜகத்கவாந், புகள் முழங்கின, அல்லிகு புதுஷ் ஸரேஷ்டர் ராமக்ருஷ்ணன் வீரதீபம் செய்யப்பட்டனர். விதியை எங்கும் புகழ் வரலாகக் புகழப்படுத்தின.

6. அவ்வருகில் யாதவர் வரவில் திர்த்த விழாவில் பீடம் நகரம் முழுவதும் புகது, மிக மிக சோனையுடைய தாக்கர் மீது.

7 அந்தகரில் பாடகர்கள் யாதவர்களுக்கு பரியமான ஸ்தோதர ஆசீர்வாதங்களால் மிகுந்த பாடல்களை ராஜ வீதிகளில் மகிழ்ச்சியுடன் பாடுகின்றனர்.

8. ஸ்தோதரர்களான கோவிந்தராம், உலகப்புகழ்ப் பெற்று வந்து சேர்ந்தனர். யாதவர்களே! எல்லோரும் உங்கள் உயரில் [இனி] பயமற்று ஸுகமாக விளையாடுங்கள். அந்த மதுரையின் ராமக்குஷணர் நல்லரவில் ஒருவனும் ஏழையிலலை.

9, 10. அழுக்குடையவனில்லை துக்கமுடையவனில்லை. பறவைகள் நல்லார்த்தை பெகினை:

11 பசு, குதிரை யானைகள் மிக மகிழ்ந்தன. ஆன்கள் பெண்கள் யாவரும் மனோஸுகமடைந்தனர். பிறகு காற்றுகள் மங்கன சுரமாக வீசின பத்து திசைகளும் தூசியற்று இருந்தன கோவில்களில் எல்லா தேவதைகளும் மகிழ்கின்றன.

12 அவர்கள் வத்தபோது உலகில் த்ருதயுகத்துக்குரிய அடையாளங்கள் முழுதும் தோன்றின.

13 பிறகு மங்களமான புஷ்ய காலத்தில் சத்ருவை வெல்லும் அவ்விரு வீரரும், குதிரை பூட்டிய தேரில் மதுரை நகரில் புருந்தனர்.

14. அழகிய நகரில் புகும் கோவிந்தனையும் ராமனையும் இருவரையும், யாதவக் கூட்டங்கள், இந்திரனைத் தேவர்களுடைய போவின் சென்றனர்.

15. அவ்விரு யது ஸ்ரேஷ்டரும் பிதா வாஸுதேவரின் நிறுமானிகையை சந்தர சூர்யர் மலையை யடைவது போல் அமைந்தனர்.

16 யது ஸ்ரேஷ்டரான வஸுதேவ புதர் இருவரும் அவ்ருதம் மாளிகையில் ஆயுதங்களை வைத்து, இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்து மகிழ்ந்தனர்.

17. பிறகு அவ்விருவரும் வஸுதேவர் இருவரையும் நன்றி வணங்கி, அங்கு உக்ரஸேன ராஜாவையும் இதர யது ஸ்ரேஷ்டர்களையும், முறைப்படி கௌரவித்து, அவர்களிடையே ராஜம் கொண்டாடப்பட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் தம் தாயார் வீட்டையேயடைந்தனர்.

18, 19. ஒருவரையாவனவரும் மங்களமுகத்தையுடையவரு
யான அய்யர்நவரும் சக்ரணைனெப்பின் பற்றி இருந்து இவ்வதம்
சிறிது காலம் மகிழ்ததனர்.

45ம் அத்யாயம் முற்றுற்று

46ம் அத்யாயம்

**பலராமன் ஆய்ப்பாடி சென்று மகிழ்தல்
யமுனைவை கலப்பையால் இறத்தல்**

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார். பிறதகொஞ்ச காலமகழித்து
க்ருஷ்ணன் அனுஸரித்து இருந்த பலராமன் கோபர்களிடத்து
தட்பை நினைத்து, ஒருவனாய் ஆய்ப்பாடியை யடைந்தான்.

2. அங்கு சென்ற அந்த ராமன் முன் அனுபவிக்கப்பட்ட
அழகிய பெரிய வாஸையுடைய வனங்கடையார், குளங் கையார்
பார்த்தான்

3. [க்ருஷ்ணன், குபயன் அந்த] பலராமன் அழகிய வன
அலங்காரத்தாய் (வன புஷ்பம், தனர முதனியவற்றால்) அலங்கரிக்கப்
பட்டு, விலாவில் ஆய்ப்பாடியைப் புகுந்தான்

4. சத்ருக்களை வெல்லும் அந்த பலராமன் அந்த கோபர்களை
கோபரின் முறைப்படியே நயாயத்தையும், வாயத்தையும் அனுஸரித்து
முன்போன்றே பேசினான்

5. அந்த எல்லா ஆயர்கடையும் முன் போலவே எந்தோஷப்
படுத்திக் கொண்டு, அப்படியே ஆய்ப்பென்களுடன் இனிய கதை
களைத் தொகுத்து நடந்தபடியே சொன்னான்.

6 இனியன பேசும் கோபமுதியோர், வெகுகாலம் பிரிந்
திருந்து திரும்பிவந்து மகிழ்விப்பவரில் சிறந்த அந்த பலராமன்
பிரியத்துடன் சொன்னார்கள்.

7. "சிறந்த கைகளை யுடையவனே! யாதவதவத்த மகிழ்விப்
பவனே! உனக்கு நல்லரவு குழத்தாய்! நாங்கள் இன்று மனநிறைவு
பெற்றோம். ஏனெனில் நாங்கள் உன்னை நேரில் காண்கிறோம்.

8 வீர! சத்ருக்களுக்கும் பயமுட்டி. புஷ்பகம் புகழ்பெற்ற
"ராமனாகிய நீ திரும்பவும் இங்கு வந்தாய். நாங்களும் பிரீதி
கொண்டவராகவே யானோம்.

9. வீர! யாதவதந்தன! உன்னால் நாங்கள் பெருமைப்பட்டத் தக்கவர் இகழ்க்கா குழந்தைய், எல்லோரும் ஜன்ம பூமியில் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்!

10. அதற்கோ, நீ வந்தது: தெவந்த முகத்தினாலே! சந்த தாய், உன் வரவை எதிர் பார்த்திருந்த நாங்கள் உன்னைக் கண்டோம்! நாங்கள் தேவர்களால் கொண்டாடத் தக்கவர்கள்!

11. நிச்சயம் உன்னால் மல்லர் கொல்லப்பட்டனர், சகல னும் ளிழ்த்தப்பட்டனர். உன்னுடைய பெருமையால் உகரஸை னன் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான்.

12. ஸமுத்திரத்திலும் திமிங்கிலத்துடன் போரும் பஞ்சஜன அஸுரன் வதமும் எங்கனால் கேட்கப்பட்டது. கோமந்த மலையில் சுத்திரிய அரசருடனும் நடந்த போரும்கேட்கப்பட்டது.

13. தரதன் வதமும், ஜராஸந்தன் தோல்வியும், அந்தப் பெரிய போரில் ஆயுதங்களின் (வானத்திலிருந்து) வருகையும் எங்கனால் கேட்கப்பட்டது.

14. நிறந்த கரவீர நகரலில் சருகலனுடையவதமும், பிள்ளை யின் பட்டாபிஷேகமும் நகர மக்களைச் சாந்தப் படுத்திவதும் கேட்கப்பட்டது.

15. மதுஷ நகர ப்ரஸேசமும் உத்தம தேவச்சனாலும் கொண்டாடத் தக்கது பூரியும் தலைநிலுத்தப்பட்டது அரசர் களும் வலப்படுத்தப்பட்டனர்.

16. உனது வரவையும் பார்த்து, முன் போல் பாசகவான் களாயிருக்கிறோம் அதனால் நாங்கள் பந்துக்களுடன் கூட, மிக்க மகிழ்ந்திருக்கிறோம்.

17. பிறகு ராயன் நாற்புறமிருக்கும் அவர்கள் வல்லோரை யும் நோக்கி எல்லா யாதவர்களைக் காட்டிலும் நீங்கள் எனக்கு பந்துக்கள்

18. இந்த ஆயிரப்படியில் எங்கள் பால்யம் சென்றது. இங்கேயே எங்கள் விளையாட்டுக்களெல்லாம். உத்தமாலைய வனர்க்கப்பட்டுமாம். சர்ப்படி உங்களிடம் அன்பில்லாத மாறு பட்டிருப்போம்?

19. உங்கள் வீடுகளில் எங்களால் உண்ணப்பட்டது. பசுக் கனும் நன்றி, ரக்ஷிக்கப்பட்டன. நீங்கள் எல்லோரும் எங்களிடம் மிக்க அன்பை கொண்ட பந்துக்கள்"

20. ஆயர்கள் நடுவில் பலராமன் உள்ள படியே இப்படிச் சொல்லும் போது ஆச்சியர் மிக்க மகிழ்ந்த முகமுடையோர் ஆனார்.

21. பிறகு, மிக்க பலம் வாய்ந்த ராமன் வன மத்தியில் சென்று மகிழ்ந்தான். அங்கு வனம் "த யடைந்த ராமன் மதம் வளர்க்கும் பாஷத்தை [வரும்பினான்],

22 23 இச்சமயம் இவன் தன்மை அறிந்து தேச காலந் தெரிந்த ஆயர்களால் மது கொண்டு வரப்பட்டது. வெண்மேகம் போன்ற அவன், அப்போது பந்துக்களுடன் சேர்ந்து குடித்தான்.

24. பிறகு, பலவித காட்டுப் பொருள்களையும் புதிய அழகிய புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் பலவித பரிசுத்த வாஸனைப் பொருள்களையும், மனைத ஈர்க்கும் பசுயங்களையும் அப்போது: பந்தம் தாமரைப் பூக்களையும் அலறுக்காகக் கொண்டு வந்தனர்.

25, 26. சிறிது ஆழ்ந்த கீர்த்தோடும், அழகிய குழல்களை யுடைய சிரஸ்ஸோடும் ஒரு செலியில் தொங்கும் (ப்ரகாச) குண்டலத்தோடும், சந்தனப் பூச்சால் நனைந்து, துணி மாலை தொங்கும், மஞ்சள் நிறமுடைய மார்போடும் பலராமன். மந்திர மலை, கைலாச (சிகர)த்தால் போல விசேஷமாக ப்ரகாசித்தான்.

27. நீருண்டெழும் மேகம் போல் காந்தியுடைய நீல ஆடை களை யுடுத்திய ராமன் தன் திருமணியால் இருந்திரனில் வெண் ணைய சந்திரன் போல் ப்ரகாசித்தான்.

28. பாம்பின் உடல் போல் தோற்றமுள்ள கவப்பையொடும் அப்படியே காந்தியுடைய கைமுனையில் பிடித்திருக்கும் உலகனை யொடும் விளங்கினான்

29. சிறந்த பலவானான, மதங்கொண்ட ராமன், அசையும் தலையொடு குளிர் கால இரவுகளின், வியர்வையுடன் கடிய சந்திரன் போல் சோபித்தான்.

30, 31. [அப்போது] ராமன் யமுனைவாய் பார்த்துச் சொன்னான்! "மஹாநதி யமுனா! அழகியே! என்னிடம் வா!" பலராமனுடைய மதங்கொண்ட அவ்வார்த்தையை அவச்யம் செய்யாது பெண் ஸ்வபாவத்தால் மயங்கிய யமுனை அவனிடம் வரவில்லை.

32. பிறகு மதத்தால் தூண்டப்பட்ட பலவான் ராமன், கோபங் கொண்டான். பலவானான அவன், கலப்பையை யிழுப்ப தற்குக் கீழ்முகமாக வைத்தான்.

33. அந்த பூமியின் மேல் தாமரை மாலையின் விழுத்தன பூக்கொத்துகளிலிருந்து மகரத்தம் கலந்து சிவப்பு நிறை வெளி விட்டன.

34. அந்த ராமன், வளைந்த முனையையுடைய கலப்பையால் அந்த மஹா நதியைக் கரையில் பிடித்து, ஸுதத்த்வரயான பெண்ணைப் போல் இழைத்தான்.

35. அந்த யாறான நதி கலங்கின ஜலப்பெருக்கோடு [கலப்பை] மடுவின் வழி புறப்பட்டு கலப்பையின் போக்கைப் பின்பற்றியபயப் பட்டுத் திரும்பினாள்.

36. கலப்பை குறித்த வழிச் செல்லும் அந்த நதி, வளைந்த வேகமாய்ச் சென்று, பலராமனிடத்து பயத்தால் தடுங்கி பெண் கனக்ககதையான நதாயி. மணல் திட்டுக்களாகிற பின்பாகத்தை ஏழ், கோவையாழம் ம.கட்டையாழமடையவன்; தண்ணீரால் அடிக் கப்பட்டு நிகழ்ந்த நுரைகளாகிற மேகநிலைமால் மேகம் போல் செல்லாள்.

37, 38, 39 அந்நகரால் ஸபன்வாதிரோபுஷ்ணமுடையவன் சக்ரவாக பகடிகளாகிற உயர்ந்த எதனங்கடையுடையவன்; நெகத் துடையும் 175 நுடையுடனும் வளைந்த உடலைக் கொண்டவன்;

40. துள்ளும் மீன்களாகிற ஆபரணங்கள் கொண்டவன் வெண்வழி றும்ஸங்களாகிற கடைக்கன் பார்வையுடையவன் நானல் புஷ்பங்களாகிற வெண்பட்டாடை தரித்தவன்; மரங்களா கிற குழல் சுற்றையுடையவன்; நீரால் அசையம் நையுடையவன்; கலப்பை முனை போன்ற கடைக்கன் பார்வையுடையவன்; கலங்கி ஸமுத்தத்தைச் சேர்ப்பவன்!

41. ராஜபாட்டையில் செக்கிரலணங்கிய உடலுடைய மதங்கொண்ட பெண் போன்றவள்; பாவாகத்தால் அடைந்து செல்பவள் தேர் வழிக்கு மாறாக வலிய இழுக்கப்பட்டவள்; இத்தனைய யமுனாதி ப்ருந்தாவனத்திடம் பேசுக இழுக்கப்பட்டாள்.

42. நீலில் வாழும் பறவைகளே! அந்த யமுனா நதி ப்ருந்தாவன நடுவுக்கு இழுக்கப்பட்டாள். அந்தப்பறவைகள் செய்த கோஷம் அவள் ஒலிடுவது போலிடுந்தது.

43. ப்ருந்தாவனக்காட்டை வ்யாபித்த போது அந்த யமுனா நதி பெண் வடிவங்கொண்டு பலராமனை நோக்கிச் சொன்னாள்.

44. நாதனே! க்ருபை செய்யவேண்டும்! மாளுன கார்யத்தால் பாந்துள்ளேன். எனது இந்த உருவமுட ஐலமும் தப்நிலைமாறி இருக்கின்றன.

45. சிறுத்த கையுடையவனே! ராமா! உம்மால் நதி வழியி லிருந்து இழுக்கப்பட்டதால், தன் முறை விலகிச்செல்லும் தேர்ஷ முள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டேன்.

46. தன்னைத் திருப்பப்பட்டுச் சென்று ஸமுத்ரத்தை யடைந்த என்னை, முன்னாள் வேகத்தால் கர்வங்கொண்ட, ஸபத்தி நதிகள், துவரயாகிற சிரிப்பால், பரிஹஸிப்பார்கள்.

47. வீர! தேவர் தலைவா! க்ருஷ்ணன் தமையனே! உம்மை யாசிக்கிறேன் எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்யும் எப்போதும் மிகத் தெளிந்த மனமுடையவனாயிரும்.

48. கலப்பை ஆயுதங் கொண்ட தோள் வலிமையனே! கலப்பையால் இழுக்கப்பட்டேன். இக்கோபம் தணிக்கப்படட்டும் உமது திருவடிகளை நான் தலையால் வணங்குகிறேன். நீர் வழி காட்ட விரும்புகிறேன். எங்கு போவது?"

49. ஈலசம்பாடனர் சொன்னார் கலப்பை ஆயுதங்கொண்ட பலராமன் வணங்கிய யமுனையை ப்ரீதியால் பார்த்து மதத்தால் கலங்கியவனாய் ஸமுத்ரப் பத்நியை நோக்கி இந்த வார்த்தையை பதில்சொன்னான்.

50. 'மங்களகுபியே! பரியதோற்றமுடையவளே! நீ ககப்பை வழிச் சென்று இந்தத் தேச முழுதும் சிறந்த தீர்த்த தானத்தால் புனிதப் படுத்துவாயாக'

51. அழகிய பருவமுடையவளே! ஸாகரத்தையடைபவளே உனக்கு இந்த தல வார்த்தை சொல்லப்பட்டது. 'புன்பவதியே சாந்தி அடைவாயாக. ஸுகமாகப் போகலாம். இந்த உலகமுள்ள வரை, எனது புகழ் (உன்னைக் கவப்பையால் இழுத்த புகழ்) இடுக்கட்டும்.'

52. ஆய்ப்பாடி வாஸிகள் எல்லோரும் யமுனை தீழுக்கப் பட்டதைப் பார்த்து 'தனது! நனது' என்று சொல்லிப் பலராமனை வணங்கினார்கள்.

53. மஹாபுன்யவதியமுனையை விட்டு அந்த எல்லா ஆய்ப்பாடி வாஸிகளையும் விட்டு, பிறகு போர்வீரரில் சிறந்த மகான் ராமன் நல்ல மனதால் ஆலோசித்து திருப்பதீக்ரமாக மதுரையை அடைந்தான்.

54, 55. அந்த ராமன் மதுரையை யடைந்து பூமீபீஸ் ஸாப் பமயம் குகாவற்ற க்ருஷ்ணன் வீட்டில் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான்.

56. அப்படியே ராமன் வழிநடந்த வேஷத்தோடு புதிய துளசி மாலையை புரண்டு விளங்கும் மார்புடன் க்ருஷ்ணனை ஆலிங் கவும் கொண்டு கொண்டான்.

57. அந்த கொலிந்தன் கவப்பைதரித்து வேகமாக வந்த ராமனைப் பார்த்து திடீரென எழுந்து உயர்ந்த ஆனந்தத்தைக் கொழுத்தான் அப்போது உட்கார்ந்திருக்கும் ராமனை ஆய்ப்பாடி யில் பரிசுடிகள் எல்லோரையும் பற்றியும் பசுக்களைப் பற்றியும் க்ருஷ்ணன், க்ஷமன் விசாரித்தான்.

58. பிறகு ராமன் இனிமையாகப் பேசும் தம்பினைப்பார்த்து க்ருஷ்ணன் தீ வி அம்புவித எல்லோரும் கேள்மே.

59. எல்லா பற்றுடையதான். பிறகு ஸுந்தவா முன், ராமன் கோவர் திருவருக்கும் அப்போது ஆர்ச்சயமான விஷயங்களுடைய புன்வாரண பழங்கதைப்பேச்சுக்கள் நடந்தன.

47ம் அத்வாயம்

**கிருஷ்ணன் யாதவர்களுடன் குண்டின்புரம்
ருக்மிணி ஸ்வயம்வரத்துக்காகச் செல்லாதல்**

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : இந்த ஸமயம் உலக விவகார
மறியும் ஒற்றர்கள் எல்லோரும் வோகபாலஹி க்ருஹம் போன்ற
சக்ரபுதனான க்ருஷ்ணன் க்ருஹத்தை யடைந்தனர் :

2. ஒற்றர்கள் இங்கு அரசர் துரிதம் பற்றிய வார்த்தையைத்
தெரிவக்கும் போது குறிப்பறிவிக்கப்பட்ட யாதவப் பெரியோர்
க்ருஷ்ணன் ஸபையில் யாதவப் பெரியோர் க்ருஷ்ணன் ஸபையில்
வந்து கூடினர்.

3. ஸபையில் யாதவப் பெரியோர் எல்லோரும் வந்து கூடிய
தும் ஒற்றர்கள் அரசர்களின் வேகம்பற்றிய வார்த்தையைச்
கொன்னார்கள்.

4. ஜனார்த்தனா பலபடியாக ஒன்று கூடிய பல அரசர்
களின் கூட்டம் ஏற்படும்.

5. தாமரைக் கண்ணாடி போலு ராஜ குமாரன் (ருக்மியினது)
கூட்டினைப்படி நானாந்தர அரசர் அந்த குண்டின நகருக்கு வேக
மாகச் செல்கின்றனர்.

6. ஜனார்த்தனா அங்கு ஜனங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகள்
வெளிப்படையாகக் கேட்கப்படுகின்றன

7. ருக்மியின் முகம் ஸிவோதரி ருக்மினி என்பவன் உண்டன்
பலவாடி அளந்து ஸ்வயம்வரம் நடக்க விருக்கிறது இதன்
பொருட்டு இந்த அரசர் வேகமுடன் செல்கின்றனர்!

8. யாதவனே! சொல். ஆபாணம் பூண்ட அந்த முவுலக
சூத்தரியின் ஸ்வயம்வரம். பின்னதற்கு முன்றும் நான் நடக்க
விருக்கிறது.

9. அங்கு ஒன்று கூடிய பாண்ட குதிரை ரதம் முதலியவைகளைச்
செல்லும் மஹாத்மாவைக் கண்டிய அரசரது தங்குமிடங்களை நூற்றுச்
கணக்கில் பார்ப்போம்.

10. விறம்ஹம், புலிபோன்ற திமிருடையவர், மதங்கொண்ட
பாண்டமேல் செல்பவர்; எப்போதும் புத்த ஆசையுடையவர்; ஒரு

வருக்கொருவர் க்ரோதங்கொண்டவர்; இத்தகைய அரசர் வெற்றிக்காக ஸேனைகளை அனுப்பி நேருக்கு வேகமாக ஒன்று கூடியுள்ளனர்.

11. அரசர் (சண்டையிட்டும் கொள்ளாமல்) தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். நாங்கள் (இங்கு) தனியே ஏன் திரிய வேண்டும்? தனியே இருந்தால் உத்தராமூரின் ஆகிவிடுவோம்.

12. க்ருஷ்ண நாமப்போவோம் தன் ஹரதயத்தில் கட்டி பாய்ந்தாற்போன்ற இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு யதார்த்தமே உண்மையென யாதவ ஸேனையுடன் வெளிக்கிளம்பினான்.

13. போரில் யிக் விருப்பங்கொண்ட பலத்தால்மெய்தியிருந்த அந்த எல்லா யாதவர்களும் சிறந்த தேர்களில் ஏறி கர்வம் தேவர்கள் போல் வெளிக்கிளம்பினர்.

14. க்ருஷ்ணன் சிவனைப்போல் முன் செல்லும் ஸேனையுடன் சக்ரக்கையுடனும் கதாயுதக்கையுடனும் விசேஷமாகப் ப்ரகாசித்தான்.

15. அங்கு வாஸுதேவனைப் பின்பு தொடர்ந்து செல்லும் மறி யாதவர்களும் கிங்கினி சப்தத்தால் எதிரொலி கிளப்பும் சூர்யன் போன்ற தேர்களில் ஏறிச் சென்றனர்.

16. கோவிந்தன் உறுதியான எண்ணங்கொண்டு உக்ர ஸேனைக் குறித்துச் சொன்னான்.

17. "பாபம்ற்ற ராஜ்யமேஷ்டரே! நீர் என் தமயன் பகாரம் னுடன் இங்கு இருக்கீர்! லீரா! கத்திரியர் நீதி நூலில் உறுதியான ஞானம் உடையவர், கபடமான எண்ணம் உடையவர் ஒருவரு மில்லா இந்த நகரை சிழித்தரமாக ஆக்கிப்பார்க்கு.

18. நம்மிடம் வெறுப்பு கொண்ட ஞானந்தகேயப் பின்பற்றும் எல்லா அரசர்களும் அங்கு (குண்டினபுரத்தில்) தேவ ஸேனையில் தேவர்கள் போல் ஸுகமாக மகிழ்த்திருக்கின்றனர்.

19. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: அவனது அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு, பெருங் கீர்த்தி வாய்ந்த உக்ரனேத மஹாராஜன் க்ருஷ்ணவிடம் அன்பால் தழதழத்த குரலில் நல்வார்த்தை கூறினான்.

20. "க்ருஷ்ண! க்ருஷ்ண! இதாள் வலிமைபுடையவளே! (சத்ருக்களை யழிப். வ'வ யாதவருக்கு ஸந்தோஷத்தை வளர்ப்பவனே!) நான் சொல்கிறேன் கேட்கப்படட்டும்;

21. "நீ யில்லாமல், நாங்கள் எல்லோரும் இந்தகரிலும். இந்த தேசத்திலுமே கணலனைப் பிரிந்த பெண்கள் போல் ஸுகமாயிருக்கச்செதியற்றவர்கள்.

22. குழந்தாய்! கௌரவம் கொடுப்பானே! உன்னுடன் கூடி உனது தோள் வலிமையை யன்டி. இந்த்ரனுடன் கூடின அரசருக்கும் நாங்கள் பயப்பிடாம்.

23. யதுச்ரேஷ்டனே! யாதவருள் காளை போன்றவனே! நீ, வெற்றியின் பொருட்டு எங்கெங்கு செல்கிறாயோ, அங்கு, எங்களுடன் கூடினவனாகவே செல்ல வேண்டும்"

24. அந்த ராஜனின் வார்த்தையைக் கேட்டு. தேவகீ புத்ரன் க்ருஷ்ணன் புன் சிரிப்புடன் "இன்று உமதிஷ்டப்படி செய்வேன், ஸந்தேகஹமிஸ்சே."

25. வைசாம்பாயனர் சொன்னார்: க்ருஷ்ணன் இப்படிச் சொல்லி தேரேறி வேகமாகச் சென்றான். சூரியன் சிவப்பு நிறங் கொண்ட மாலைப் போது (குண்டினபுரத்தின்) பீஷ்மகராஜர் வீட்டின் படைந்தான்.

26. அரசர் தங்குமிடங்கள் நிறைந்த அரசர் கூட்டத்தை அடைந்ததும். விஸ்தார இடை வெளி முற்றத்தைக் கண்டு க்ருஷ்ணன் ரஜோ குணத் தோற்றத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டான்.

27. அரசர்களை நடுங்கச் செய்யவும் தன்னை ப்ரகாசப் படுத்தவும், பழமைபான மஹாபலம் பொருந்திய கருடனை மனதால் நினைத்தான்.

28. பிறகு, நினைத்த மாத்ரமே கருடன் (க்ருஷ்ணன்) என்னை மறிந்து அழகான சரீரம் அடைத்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணன் அருகில் மறைந்து நின்று

29. அக்கருடனது இறக்கையடிப்பதால் காற்று கழிவிச் செய்ய, எல்லா மனிதர்களும் நடுங்கினர். வளைந்து பூமியின் விழவும் செய்தனர்.

30. கருடனூல் [காற்றூல்] அடிக்கப்பட்ட எங்கோரும், பாம்புகள் போலச் செயல் பட்டனர். அசையாத மலைமொன்ற க்ருஷ்ணன் கீழே விழுந்த அலாகளைப் பார்த்து அப்போது இறக்கைக் காற்றூல் கருடன் (வரலை) அறிந்தான்.

31. இறக்கைக் காற்றூல் அடிக்கப் பூமியை அசைச் செய்து நிலைய மாலையும் பூச்சுக்களும் அணிந்து வந்தடைந்த கருடனை க்ருஷ்ணன் பார்த்தான்

32, 33, 34. முதுகிலுள்ள ஆயுதங்கள், பாம்புகள் வளைத்து சுற்றிக் கட்டியது போலிருந்தன. விஷ்ணுவின் [க்ருஷ்ணனின்] கைகளால் தடவுதல் விரும்பி குனிந்த தடையுடையவன் காந்தளால் சிறந்த வெண்ணிற ஸர்ப்பத்தை இழுத்துக் கொண்டிருப்பவன்; பொன்னிற இறக்கைகளால் தாதுக்களையுடைய மலைபோலத் தோன்றுபவன்; அம்ருதத்தை வேகமாக அபஹரித்தவன்; சிறந்த ஸர்ப்பங்களைமெல்லும் மொல்லக் கூடியவன்; அஸுரக் கூட்டங் களை நடுங்கச் செய்பவன்; விஷ்ணுவின் வரஹனமாகவும் கொடியாகவுமிருப்பவன்

35, 36. இத்தகைய யுத்த மந்த்ரியும் கொடியாய்விடுக்கும் கருடன் வந்ததைப் பார்த்து மதுஸூதனன் [க்ருஷ்ணன்] தாய் வானும், சிறந்த இயற்கையுடையவனும் மற்றுமொரு தேவனைப் போன்றிருப்பவனுமான அந்தக் கருடனைக் குறித்துப் பொருத்தமான, திறமை கொண்ட வார்த்தை சொன்னான்:

37. க்ருஷ்ணன் சொன்னான் "நல்லரவு பகழி ராஜனே! தேவ சத்ரு ஸேனையைக் கொல்பவனே! விநதா தேவிக்கு ஆதர்த்தத்தைக் கொடுப்பவனே! நல்லரவு!

38. கேசவ ப்ரியனே! பகழி ராஜனே! கைசிக ராஜன் [பீஷ் மான் பிதா] வீட்டிற்குப் போ நாம் அங்கேயே சென்று [ருக்மணி] ஸ்லயம் வரத்தை இன்று எதிர் பார்த்திருப்போம்.

39. அங்கு யானை குதிரை தேரில் செங்கிற மஹாத்மாக் களான ராஜாக்களை நூற்றுக்கணக்கில் பார்ப்போம்.

40. வையதேயருக்கு மேற்புறம் தோள் வலிமையுடைய ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணன் மிக்க பலமுடைய கருடனுக்குச் சொல்லி, யாதவரோடும் பெரிய தேர்களோடும் கைசிகனது நகரை யடைந்தான்.

41, 42. தேவகி மகன் க்ருஷ்ணன் விதர்ப்ப நகரை யடைந்தான். சஸ்த்ரமும், ஆயுதங்களும் தரித்த பயம்மிக்க அரசர் எல்லோரும் மிக மகிழ்ந்து தங்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யத் தொடங்கினர்.

43 மகசம்பாயனர் சொன்னார் இந்த ஸமயமே, நீதியறிந்த அரசன் கைதிகள் அங்கிருந்து எழுந்து, நாளை அர்க்யம் [பாத்யம்] ஆஸனம் கொடுத்து, முறைப்படி கௌரவித்து, க்ருஷ்ணனைத் தன் னருக்குள் அழைத்துச் சென்றான்.

44, முன்னரே க்ருஷ்ணன் பொருட்டு, அழகிய மாளிகை அமைக்கப்பட்டது சங்கரன் கைலாசத்தைப் போல் ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணன் வேளையுடன் புகுந்தான்!

45 இந்த்ரன் தம்பியான க்ருஷ்ணன் உணவு பானம், ரத்னங்கள், இலைகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டு நட்பு மிக்க மனதால் பூஜிக்கப்பட்டு, அந்த ராஜ மாளிகையில் ஸுகமாகத் தங்கினான்.

47.ம் அத்யாயம் முற்றிற்று

48ம் அத்யாயம்

ஸ்ரீஸுமின நகரில்க்ருஷ்ணன் வரவைக்குறித்து அரசர்கள் மந்த்ராலோசனை ஜாஸநத்தன் ஸுத்தன நல்லுரை

1. மகசம்பாயனர் சொன்னார் : அந்த எல்லா ராஜ ஸ்ரேஷ்ட ருப் கருடனுடன் கூடி வந்த அச்சுதன் க்ருஷ்ணனை கண்டு கவலை நிறைந்தவர் ஆனார்.

2. ஜனமேஜயனே! பயங்கர பெரிய வீரமுடைய நீதிசாஸ்த்ர மறித்த மந்த்ராலோசனையில் வல்ல பயங்கர பெரிய வீர முடைய ராஜாக்கள் ஆலோசனைக்காக சபையையடைந்தனர்.

3. அந்த ராஜ ஸ்ரேஷ்டர், பீஷ்மக ராஜாவின் நங்குத்தால் கீழ்க்கப்பட்ட அழகிய சபையை யடைந்து ஆய்சர்யமான மேல் விளிப்புடைய நேர்ந்தியான விம்ஹாஸனங்களில், தேவர் தேவ ஸபையில் போல் அமர்ந்தனர்.

.. 4. அவர்கள் நடுவில் மஹாபாஹுவும் மஹாபலவானும் மஹாதேஜஸ்வியுமான ஜராஸந்த ராஜா தேவர் நடுவிலே தேவந்தரன் போல் பேசினான்.

5. ஜராஸந்தன் சொன்னான்: "அரசர்ரேஷ்டர்களை! மஹா புத்திமான் பீஷ்மமகராஜாவே! நாவலர்களை! என் புத்திக்குத் தோன்றும் வார்த்தைவையைக் கேளுங்கள். வஸுதேவர்மகனும் பலமான, புகழ் பெற்றார்க்குஷ்ணன், கருடன் துஷையுடன் இந்தக் குண்டின நகருக்கு வந்திருக்கிறான் இவன் கன்னி காரணமாக யாதவர்களால் சூழப்பட்டு கன்னியை யாடத் தவ் மும்டிபும் வரை அவசரம் முயற்சி செய்வான்.

6, 7, 8. வேந்தர்வேங்கைகளே இந்த விஷயத்தில் பலாபலத்தை நிர்ணயம் கெய்து கொண்டு நல்ல நீதியுடன் கூடியதும் நிறைவு கொண்டதுமான உபாயத்தையும் கார்யத்தையும் செயல்படுங்கள்.

9. அந்தச் சிறந்த மலையில் பெருவீரர்களான வஸுதேவ புரீசர் இருவரும் காரணங்களால் கருடனில்லாமல் மிகக் கோர புத்தும் புரிந்தனர், உங்களால் அறியப்பட்டதல்லவா?

10. வ்ருஷ்ணிகள் யாதவர் போஜர், அந்தவர் மஹாரதர்கள் இவர்களுடன் கூடி புத்தம் செய்திற அவனது சன்டை எப்படியிருக்கும்.

11. கன்னிகைக்காக முயலும், கருடன் மேல் வீற்றிருக்கும் இந்த விஷ்ணுவுடன், அத்தப் போரில் தேவரொடு தீத்தரனும் (நிற்க மாட்டான்) மற்று எவன் நிற்பான்?

12. பெண் இவனுக்கு ஒரு போதும் கொடுக்கப்படாமல் போனால், பிறகு, இவன் தேவர்களுடன்கூட இவளை. அழைத்துப் போவதற்கு சக்தனல்லவா?

13. முன்னர் பயங்கர ஒரே ஸமுத்ரமாயிருந்ததில் இந்தப் புரி யாதவத்தில் ஆடிமுழகிப் போனான். ஸர்வ சக்தி வாய்ந்த விஷ்ணு ஸால் வராஹரூப மேடுத்து உயரத்துக்கப்பட்டான்.

14. ஐகத்துக்கு முதல் காரணமான வராஹமூர்த்தியால் அஸுரஸாஷ்டன் ஹிரன்யர்க்குணம் கொள்ளப்பட்டான்.

15. ஹரண்ய கசியபும் மிக்க பலமும் வீரமுமுடையவன். தேவர், அஸுரர், ரிஷிகள், சந்தர்கர், தின்னரர், யக்ஷர் ராக்ஷஸ், நாகர், இவர்களால் கொல்லப் பட்டான்.

16, 17 வீட்டுள்ளும், இரவிலும், பகலிலும், உலர்ந்த பொருளாலும் கொல்லப்படமுடியாதவன்; அந்த அஸுர ராஜனோ, மூன்று லோகங்களிலும் ஜயிக்கப்படாதவன், ந்ருவிம்ஹ ரூப மெடுத்த விஷ்ணுவால், முன்னர் கொல்லப் பட்டான்.

18. காச்யபருக்கு அதித வயிற்றில் தோன்றிய பலமுள்ள மகன் லாமண ரூபம் கொண்டு அஸுர ஸ்ரேஷ்டன் பனியை ஸத்யமாகிற நூல் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட கயிறுகொல் கட்டி பாதாளத்தை அடைந்திருக்கக் செய்தான்.

19, 20 கார்த்த வீர்யன், மஹா வீரன் ஆயிரந்தோள் படைத் தவன். தத்தாத்ரோய அனுக்ரஹத்தாலும் ராஜ்ய மதத்தாலும் திமிர் கொண்டவன். ஜமதக்ஷி மகன் 'மஹா தேஜஸ்வி, ரேணுகா தேவிக்குப் பிறந்தவன் த்ரேதா யுகம் த்வாபரயுகம் ஸந்தியில் வாழ்ந்தவன் பரசுராமன் ஆயுத வீரரில் சிறந்தவன்

21. ஏழு தீவுகளுக்கும் தலைவனாக 'கார்த்த வீர்யான் காம தேனு பசு காரணமாக வஜ்ராயுதத்துக்கு நேரான (கோடரி) ஆயுதங்கொண்டு மறுபடி கபட, கேஷம் [பரசுராமன்] கொண்ட விஷ்ணுவால் கொல்லப்பட்டான்.

22. இக்ஷ்வாகு குலத்தில் உதித்த தசரத ராமன் மூன்று லோகத்தை வென்ற வீரனான ராவணனை, முன்னர் அடியோடு வீழ்த்தினான்.

23. முன்னர் க்ருத யுகத்தில் ஆகாயப் போரில் வீரன் விஷ்ணு எட்டுக் கைகளுடையனாய். கருடன் மேல் இருந்து, வரம் பெற்ற தாய் கர்வம் கொண்ட அஸுரர்களைப் போரில் கொன்றான்.

24, 25. தேவர்களுக்கு பயம் கொடுக்கும் கால நேமி அஸுரனும் மஹா யோக பலமுடைய விஸ்வரூ விஷ்ணுவால் ணர்ய; காந்தியுடைய சக்ராயுதத்தால் போரில் கொல்லப் பட்டான்.

26. மஹாபலமும் வீரமும் வாய்ந்து வளத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் அந்த ப்ரலாபன் அரிஷ்டன், தேனுகன், முதலிய பல அஸுரர்,

காலம் முடிந்தவராய், இவனும் குழந்தை [வினையாட்டு] ஆகவே வளத்தில் கொல்லப்பட்டனர்.

27, 28. சகுனி, கேசி, இரு மருதமரங்கள், குவையாபீட யானை, சாணூர் முஷ்டிக மல்லர், அப்படியே தன் இனத்தாருடன் கூடியிருந்து, பவலான்களின் மிறந்த கம்ஸன் (இவர்களெல்லோரையும்) தேவகி மகன் கேசவன், கோபர் வேஷம் கொண்டு, வினையாடுபவனாகக் கொன்றான்.

29. பெரும் சக்தி வாய்ந்த சக்ராயுதம் ஏந்திய விஷ்ணுவால் கபட வேஷம் கொண்டு திப்பு குபத்திதாடு இங்விதமானவை செய்யப்பட்டன.

30, 31, 32, 33. ஆகையால் நான் உங்களுக்கு நன்மை கருதி அவிளக்கிக் சொல்கிறேன். கேசவன் ஆதிதேவன் அணுரர் யமன் எல்லாப் பூதங்களையும் படைப்பவன்; நாராயணன் ஐகத் காரணம்; புராண பருஷன்; தித்யன்; அறியன்; [பக்தருக்கு]; அறியெளியன்; ஆதிபகவன்; எவருக்கும் அஞ்சாதவன் எல்லா; உலகும் வணங்கிமவன்; ஆதி, மத்யம், அந்தம் அற்றவன்; சுரன் அக்ஷர்; அவ்யயன்; தான்தோன்றி; பிலப்பிலி; நிலைத்து நிற்பவன் சராசரங்களால் ஜயிக்க முடியாதவன்; திருவிக்ரமன்; த்ரிலோகேசன்; தேவிவந்த்ரன்; சத்ருவை அழிப்பவன்; இத்தகையனாக நான் அவனை [க்ருஷ்ணனை] அறிகிறேன்.

34. இது என்ன நிச்சயமான எண்ணம் இவன் (க்ருஷ்ணன்) மதுரையில் சக்ரவர்த்திகளான அரசர்களின் கீர்த்தி பெற்று, பரந்த குலத்தில் பிறந்தவன்.

35. வேறு மனிதனுக்கு எப்படி கருடன் வாழ்ந்தமாவான்? ஜனர்த்தகன் கன்லி, ரகக்காக விசேஷ வீரத்துடனிருக்கும் போது கருடனுக்கெதிராக எந்த பலம் வாய்ந்த வீரபருஷன் நிற்பான்?

37. பூங்க விஷ்ணு எல்லாம் வரத்திற்காக தானே இங்கு வந்துள்ளான் விஷ்ணுவின் போர் வரலிலோ, பெரிய துன்பமே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது இதை நன்கு ஆலோசித்து பிறகு செய்ய வேண்டியது உங்களால் செய்யப்படட்டும்"

வைஷம்பயணாக் சொன்னார் இப்படி மகத ராஜா ஜராஸந்தன் விசேஷமாகச் சொன்ன பின்னரே மிகக் அறிவாளி ஸுந்தன் இந்த வார்த்தைச் சொன்னான்.

39, 40. ஸுந்தன் சொன்னான் : 'கோமந்தம்மலையில் எவரும் செய்ய இயலாத மிகப்பெரிய கார்யத்தை ராமக்ருஷ்ணரால் செய்யப்பட்ட மஹாயுத்தத்தில் நடந்தபடியே அரசர் முன்னிலையில் மஹாபாஹு மகதத்தலைவன் ஜராஸந்தி ராஜா நன்றாகச் சொன்னார்

41. யாவை குதிரை தேர் மிகுந்ததும் பலகோடிகள் கொண்டாலாட்படை நிறைந்ததுமான பெரிய ஸேனை சக்ரம் கலப்பை ஆயுதங்களின் தீயால் அடியோடு கொளுத்தப்பட்டது.

42. அதனால் இந்த ஸ்ரீமான் ஜராஸந்தன் வருங்காலத்தை ஆலோசிப்பினார் அங்கு [கோமந்தத்தில்] காலாள்களான ராம கேசவர் போரில் எவ்விதமும் தடுக்கமுடியாத கொடுமையான ஸேனை நாசம் ஏற்பட்டது.

43, 44. அந்த மிகக்கொடிய பெரிய நாசத்தை எண்ணி இந்த அரசர் கூட்டத்தில் சொல்கிறார். ராஜஸ்ரேஷ்டர்களே நல்லரவை தோற்றுவிக்கும் கருடனது இறக்கைக் வேகக் காற்றால், தள்ளப்பட்ட ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர், ப்ரமித்தார்கள்; இது உங்களுக்குத் தெரிந்ததே.

45. எல்லா ஸமுத்திரங்களும் கலங்கின மலை அசைந்தது; பூமியும் அடிக்கடி நடுங்கியது! நர்மெல்லாரும் இது உத்பாதமோ வெனக் கலயாமி மிக நடுங்கினோம்.

46. எப்போது கேசவன், கருடன் மீதேறி போர் தொடங்குமிருநேர, அப்போது நம் போர்நவர் யுத்தங்களத்தில்; எதிர் நிற்க எப்படி சக்தராவோம்?

47. அரசருக்கு ஸலயம்மா மென்பது, மிக்க மகிழ்ச்சியை வளர்க்கும் குதுஸல் கார்யம். பழய பெரியோர்களால் கீர்த்தி கர்மத்தின் மஹாபாகக் செய்யப்பட்டதல்லவா?

48. 'அரசர்களை, இம்முதுஷ்டின் நகரையடைந்துள்ளனர் சக்ரம் மறுபடியும் மஹாபாஹுன் க்ருஷ்ணனுடன் லிரேர்தம் ஏற்படும்.

49. அந்த அரசருமாரி குக்மிணி வேறெருவனை (க்ருஷ்ணனைத் தவறு) வரிப்பாளானால், க்ருஷ்ணனது புஜவீர்யத்தை எந்தபுருஷன் ஸ்ஹிப்பான்?

50. ஸ்வயம் ஸ்ர மஹாத்மஸ்த்தி இக்குன்றி என்னால்
சிசாஸ்ஸப்பட்டது. க்ருஷ்ணன் அதற்காகவே வந்திருக்கிறான்.

51. நாடோடி அரசர், கன்னிகை காரணமாக க்ருஷ்ணன்
வருகை, ஜராஸந்தன் சொல்கிறபடி அரசர்களுக்குத் துன்பம் தரக்
கூடியது.

48-அத்தியாயம் முற்றிற்று

49-ம் அத்தியாயம்

**உந்துபக்தார், சால்வகன் வார்த்தையை
கேட்டுப் பிஷ்மகன் க்ருஷ்ணன் பெருமையைக்
கூறல்**

1. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: இவ்விதம் மஹாத்மா ஸ்ரீத
னால் வார்த்தை சொல்லப் பட்டதும், க்ருஷ் நாட்டரசன், வீரன்
தந்தைகூடான் பேசினான்.

2. தந்தைகூடான் சொன்னான்: அரசர்களே! ஜராஸந்தனாலும்
ஸந்தீதனாலும் சொல்லப்பட்ட, அதை மிகவும் உதிதமாக
நிலைப்படுத்தேன், அந்த வார்த்தை நமக்கு ஹிதமானது.

3. விசேஷத்வேஷம் காரணமாகவோ, அஹங்கார வாதம்
காரணமாகவோ, தனது வெற்றியாகை காரணமாகவோ இந்த
அம்ருதமான வார்த்தையை நான் தூஷிக்க மாட்டேன்.

4. நீதி மூல் தத்வங்கொண்டு விவரிக்கப்பட்ட, மிக்க ஆழநத
பொருள் கொண்ட வாக்ய ஸமுத்தத்தை இந்த ராஜசபையில்
முடிதும் விளக்க யார் சக்குராவார்? (ஒருவருமில்லை)

5. ஆனால் நான் சொல்லப்படுகிறது (அந்த வாக்ய ஸமுத்தத்
தை) அதுபற்றித் துறிக் வேண்டுமென்பதற்கே, அரசர்களே
க்ருஷ்ணன் பிறகு வந்தது என்பதில் என்ன ஆச்சர்யம்?

6. நாம் எல்லோரும் எப்படி (காரணம் பற்றி) வந்திருக்கி
ருமோ; க்ருஷ்ணனும் கூட அப்படியே வந்திருக்கிறான். இதில்
தேரடிமென்ன? குணமென்ன? எல்லோரும் கன்னிகையின்
பொருட்டு வந்திருக்கிறோம்?

நாம் எல்லோராலும் சேர்ந்து ஒன்றுகூடி கோமந்த முயற்சியைச் செய்யப்பட்டது. அங்கு போரால் செய்த தோஷத்தை எப்படி சொல்ல அர்ஹதையுடையவராவீர்?

9. ஐராவதம் உடையவரே! ராம ஜனார்த்தன வீரமும், கம்ஸனுக்கு மணக்கைக்கம் காரணமாக காட்டில் வளித்தனர். தேவரிஷி நாரதர் வார்த்தையால் ப்ருந்தாவனத்தின் ஓரத்தில் இருந்தனர்.

9. அவ்விருவரையும் கொல்வதற்காக அழைத்து யானையால் கோபமுட்டப்பட்டனர். யானையைக் கொன்று [மல்போர்] அரங்கைப் புகுந்தனர்.

10. பிறகு போர் அரங்கக்கடலில் உயிர் நீங்கினவன் போல் உட்கார்ந்திருந்த மதுரைமன்னன் கம்ஸனும் தன்னைச் சேர்ந்த வனுடன் க்ருஷ்ணனது வீரத்தால் கொல்லப்பட்டான்.

11. கம்ஸ வதம் காரணமாக நாமெல்லோரும் ஒன்று கூடி, மீதுளிரையை முற்றுகையிட்டோம். லயோதிகர்களுடைய நம்மால் என்ன தோஷம் செய்யப்பட்டது?

12. நமது ஸேனை பல மிகுதியைக் கண்டு, மிகவும் பயந்த ராம கேசவர், நகரையும், ஸேனையையும் வீட்டுவிட்டு, கோமந்தத் திற்கு, இருவரும் சென்றனர்.

13. அங்கும், போர் புரியும் நம்மால், யௌவனம் வராத காலாள்ளுகளான அவருடன் போரிட்டுக் கொல்ல போர்களைத் துக்குச் செல்லப்பட்டது.

14. நம்மால் தே, குதிரை யானை, காலாள்ளுகளால் சண்டை கொள்ளப் பட்டிலும், மனையை முற்றுகையிட்டு கூத்திரிய முறைப் படி தீ வைக்கப்பட்டது.

15. ஸ்ரேஷ்டர்கள் எல்லோரும் க்ருஷ்ணன் அடக்கப் பட்டதைத் தினைத்தோம். மிக்க தபோ பலமுடைய அவ்விருவரும், காட்டுத் தீ முகத்தில் புகுந்து வெளி வந்து பதில் போர் செய்யப் பட்டபோது ஜனார்த்தனனை இவ்விதம் தூஷித்தோம்.

16. நம்மால் எந்தெங்கு போகிறோமோ, அங்கங்கு கலகம் நடக்கும். [ஆகையால்] அரசர்களே! க்ருஷ்ணனுடன் பரிதியின் பொருட்டு, முயல்வோம்;

17. க்ருஷ்ணன் இந்தக் குண்டின் புரத்துக்குக் கலிக்கத்துக் காக வரவில்லை. கன்னியின் பொருட்டு வந்த விடத்தில் எவ்விராடு போர் புரிவான்?

18. இந்த மனித வலையில் இவன். க்ருஷ்ணன் புருஷ ஸரேஷ்டன் ப்ரகருதி ஸம்பந்தமுள்ள ஒரு மனிதனில்லை. தேவலோகங்களில், தேவர்களில் மிக மேலானவன்.

19. புருஷோத்தமன் இவன் தேவர்களையும் படைப்பவன் எல்லா உலகங்களையும் விசேஷமாகப் படைப்பவன் பாலர்களது அல்ப புத்தி இல்லவே யில்லை.

20. பொருளையயில்லை, பேராசையில்லை, கடினமானவனில்லை துர்பவனில்லை, சோகமுடையவனில்லை எப்போதும். தன்னை வணங்குபவர் சோகத்தை போக்குபவன் இந்தக் க்ருஷ்ணன் விஷ்ணு ப்ரபு தேவன் தேவ தேவன்.

21. இங்கு தன் மாயையை விளங்கச் செய்யும், பொருட்டு கருடனுடன் வந்துள்ளான். நானூவித அஸ்தரங்களோடு கூடிய க்ருஷ்ணன் சத்ரு நாசத்துக்காத ஸஞ்சரிக்கிறான்.

22. யாதவ ஸரேஷ்டர்களுடன், போஜர் வீருஷ்ணிகள், அந்தகர்களுடனும் கூடிய இந்த யாத்ரையை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தன்ப்ரியத்துக்குகாக விஷ்ணு வந்துள்ளான்.

23. அரசர்களே! நாம் எல்லோரும், மஹாத்மா கேசவனுக்கு அரக்யம் ஆச மனம் கொடுத்து. அதிதி பூஜை செய்வோம்.

24. இவ்விதம், க்ருஷ்ணனுடன் ஸந்தி செய்து கொண்டு, க்ருஷ்ணனுடன் கூடி, நாம் பயமின்றி. தாபமின்றி. கோபமின்றி வாழ்வோம்.

25 26 புத்திமானான தந்தவக்த்ரனின் அந்த வர்த்தையைக் கேட்டு சொல்பவரில் சிறந்த சால்வன், அரசர்களைப் பார்த்துச் சொன்னான். சால்வன் சொன்னான் அரசர்களே! க்ருஷ்ணன் பயத்தால் நடுங்குகிற எல்லோரும். ஸமரச காரணமாக ஆயுதங்களைக் கீழே வைப்போம்.

27, 28. இவன் பயத்தால் நமக்கு என்ன பயம்? தன் பவுத்தியை நினைத்து. பிறரைத் துதியால் என்ன கரர்யம்? அத்தியுத்தரத்தில் இமக்கிற அரசர்களுக்கு இது கர்மயில்லை.

38, 39. (நீங்கள்) பெரிய அரசகுலங்களில் பிறந்து குலத்தை விளக்கு மவர்கள். அத்தகைய உங்களுக்கு இந்த கீழ்த்தரபுத்தி எப்படி உண்டாகிறது? நானே க்குஷ்ணனை அறிவேன் ஆதிதேவன் நித்யன், ப்ரபு, எல்லா தேவேந்த்ரர்களுக்கும் ப்ரபு, பரமான நாராயணனே இவன்;

30, 31. வைகுந்தன், அஜ்யன்; சராசரங்களை ஆள்பவன் ஹரி; தேவகீ கர்ப்பத்தில் தோன்றியவன்; விஷ்ணு; உலகால் வந்தனை செய்யத்தக்கவன்; கம்ஸ ராஜன் வதத்துக்கும் பூபாரம் தீர்க்கவும், நம்னம அடியோடு ஒழிக்கவும், லோக ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவும், காரணமாக அவதரித்தவன். விஷ்ணுவின் விசேஷ காரியங்களை எல்லாம் நான் அறிவேன்.

32, 33. அரசர்களே! விஷ்ணுவுடன் ஒப்பற்ற (ஏற்றத் தாழ்வுள்ள) போர் செய்து அவன் சக்ரத் தீயால் அடியோன கொளுத்தப்பட்டு யமன் வீட்டை அடைவோம்.

33, 34. ராஜஸ்ரேஷ்டர்களே! தத்வத்தை யறிவேன். காலத்தால் ஆயுள் தேய்கிறது. ஒருவனும் அகாலத்தில் சாகமாட்டான் காலம் வந்த போது ஜீவிக்கவும் மாட்டான் இவ்விதம் நிச்சயம் செய்து ஒருவனுக்கும் பயமடையப்படாது.

35, 36. அந்தப் பகவான் விஷ்ணுவே தபஸ்ஸின் குறைவைப் பார்த்து காலப்படி யோக பலத்தால் அணுரஸேரேஷ்டர்களைக் கொல்வான். கொல்ல முடியாத மஹாபுலம் வாய்ந்த வீரோசன புத்ரன் ப்ரியை இவ்விதம் கட்டி தேவ தேவேசனான விஷ்ணு, பாதாள லோக வாஸியாகச் செய்தான்.

37. அரசர்களே! விஷ்ணுவின் சிலைகள் இத்தகையக் கயிறு? ஆதலால் சன்னைக்காக ஆலோசனை உங்களுக்கே தகாதது.

38. இங்கு க்குஷ்ணனின் வரவும், போர் காரணமாக இவ்விதம் வீரோருவனுக்கு கவ்விதை; அவனை அவன் வரிக்கப்போகிறான். ராஜாக்களே! போர் எதற்கு? நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி உண்டா கட்டும்.

வைகுந்தபாயனர் சொன்னார்: இவ்விதம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் புத்திமான்களால் அரசர்களுக்கு பீஷ்மகராஜா (புத்ரன் காரணத் தால்) ஒன்றும் சொல்லவியலா.

40. பிச்சவீர்ய மதத்தால் கர்வம் கொண்டும், பரசுராம அஸ்த்ரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டும், யுத்தகளத்தில் வேகமாகத் தேர் செலுத்துமவனுமான மகனை மனதால் நினைத்து ஒன்றும் சொல்ல வில்லை.

41. பீஷ்மகன் சொன்னான் "பலத்தால் கர்வங்கொண்ட என் பிள்ளை எப்பொழுதும் அகங்காரம் கொண்டவன். போரியலும் ஒருவனுக்கும் பயப்படுவதில்லை. எப்போதும் க்ருஷ்ணனை ஸஹிப் பதேயில்லை.

42. க்ருஷ்ணனது புஜ பலாக்ரபத்தால் இவன் கீர்த்தியிழந்து அவமானப்படுவான். இதில் ஸந்தேகமில்லை பிறகு மஹாபுருஷன் க்ருஷ்ணனுடன் விரோதம் காரணமாக போர் மூளும்.

43. பரத்வேஷமுடையவன் ஸ்வாபிமானங் கொண்டவன், என் மகன் எப்படி வாழ்வான்? என் மகனுக்கு கேசவனிடமிருந்து வாழ்வை நாள் பார்க்கவேயில்லை.

44. பித்தருக்களுக்கு ஸந்தோஷம் வளர்க்கும், மூத்தபிள்ளையை எப்படி போர் புரியச் செய்வேன். கன்னியின் பொருட்டு வந்த க்ருஷ்ணனை மகனுடன் எப்படி போர் செய்விப்பேன்.

45. மகன் ருக்மி. தேவானுள நாராயணனை மேலானவனாக விருப்பவில்லை. மூடன் மதத்தால் கர்வங்கொண்டவன் போரில் புறங்காட்டுவதில்லை நெருப்பில் பஞ்சுக்கூட்டம் போல் நிச்சயமாக சம்பளாய்ப் போவான்.

46. விசித்ர யுத்தம் புரியும் பலவான் கேசவனால் ஓரன் கரவீர மன்னன் ச்ருகாவன், ஒரு தொடியில் சாம்பலாக்கப்பட்டான்.

47. 48. 49. சிறந்த பலவான் ஸ்ரீமான் கேசவன் ப்ருந்தா வனத்தில் வசித்தான். மலையை ஒரு கையால் தூக்கி ஏழு நாட்கள் தூங்கினான். அவன் செயற்கரிய செயலை என் மனம், நினைத்து, நினைத்து மிகவும் கவலை கொண்டிருந்தது.

49. [அத்த] சிறந்த மலையில், தேவேந்த்ரன் தேவர்களுடன் சீக்ரமாக வந்து க்ருஷ்ணனுக்கு [கோவிந்த] பட்டாபிஷேகம் செய்து தேவேந்தரன் [நீ எனது தம்பி] சபேந்த்ரன் என்றும் சொன்னான்.

50. யமுனை மடுவில் தாவியன் எனும் ஸரீர்ப்பம் கொடியவன் விஷாக்கினியால் ஜலவிப்பவன் காலன் போன்றும் அந்தகன் [யுட்குளது அதிகாரிகள்] போன்றும், காந்திபுடையவன் அக்தையை லன் அடக்கப்பட்டானல்லவா?

51. குதிரை ரூபங் கொண்ட மஹா வீரய்முடைய தேவன் ஊராலும் அந்நக முடியாத கேசி அஸூரனும், வஸுதேவ புத்ரன் க்ருஷ்ணனால் அழிக்கப்பட்டான்.

52. கடலில் வெகுகால முன்னர் நஷ்டமான சாந்தீபனி முனிவர் புத்ரனும் பஞ்சன அஸூரனைக் கொன்று, யமன் வீட்டினி ருந்து [போர் புரிந்து] கொண்டு வரப்பட்டான்ல்லவா?

53, 54. கோமந்த மலையில் பல அரசர்களால் சூழப்பட்ட அவ்விருவர், யானை குதிரை தேர் இவைகளை யழிக்கும் பெரு த்டுக்கம் செய்யும் மிகப் பெரிய போர் செய்து, வஸுதேவ புத்ரன் மஹாவீரரான அவ்விருவரும், யானைக் கூட்டங்களை யானையாலும் தேர்வீரர்களை தேராலும் குதிரைப் பாகர்களை குதிரை போராலும் காலாட் படை வீரரை மனிதராலும் கொன்றார்கள்.

55, 56. தேவர் அஸூரர், கந்தர்வர் யக்ஷர், உரகர் ராக்ஷஸ் நாகர், அஸூரஸ்ரேஷ்டர், பிசாசர் குஹ்யத்ர [இவரில் எவரும்] அம்மாதிரி யானை; குதிரை, தேர், முகலியவற்றினை கோர நாசம் செய்தவரில்லை அந்த போரை நினைத்து என் மனம் மிகத் தவிக்கிறது.

57. தேவஸ்ரேஷ்டன் வஸுதேவனைத் தவிர, அம்மாதிரி வேரு மனிதன் ஓரிடத்திலும் என்னால் இதற்கு முன்; கேட்கப் பட்டதுமில்லை, பார்க்கப்பட்டது மில்லை.

58. புஜபராக்கரம முடைய தந்த வக்த்ர ராஜா அழகாகச் சொன்னான்- மஹாவீர க்ருஷ்ணனைச் ஸமாதனம் செய்து, "து தகுதியோ அதைச் செய்வோம்"

59. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: பலா, பல உண்மையை; இம் விதம் மனதால் நன்கு ஆலோசித்து அதிசயனாகிய க்ருஷ்ணனை சமணப் படுத்த எண்ணி முற்பட்டான்.

60. நீதிமான்களான பல அரசர்களுடன் ஆலோசனை செய்த அரசன்: பிஷ்மகனும் [ஸூப்ரபாதம் பாடும்] ஸுதமாகத வந்தி களின் - மங்கள ஸ்துதிகளால் [மறுநாள்காலை] துயிலெழுப்பப் பட்டான்.

61. பொழுது விடிந்ததும், காலேக்கடன் முடித்துக் கொண்டு ஸ்ரீமந். அரசர் களும் அவரவர் இளைப்பாறும் இடங்களில் அமர்ந் திருந்தனர்.

62. விதர்ப்ப நகரில் [ஆலோசனை செய்த] அரசர்களால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் தங்கள் அரசரிடம் வந்து ரதவன்யமாகச் சொன்னார்கள்.

63. க்ருஷ்ணபிஷேகத்தைக் கேட்டு சிலர் மகிழ்ந்தனர் பயந்த சிலர் பயங் கொண்டனர் மற்றவர்கள் அகக்ஷயமாக யிருந்தனர்.

64. மனித யானை குதிரை, வரிசையுடைய அத்த ஸேனை மூன்று லகையாகப் பிரித்து க்ருஷ்ணபிஷேகத்தால் அகவேடுத்து மற்றா ஸமுத்ரம் போல்கலங்கிறது.

65, 66. ராஜா க்ரேஷ்டனான பீஷ்மகன் அரசர்களின் பிளவைப் பார்த்து, அரசனான தன்னால் செய்யப்பட்ட திளைக்க முடியாத, க்ருஷ்ணனுக்கு ஆதித்ய முறை தவறியதை நன்கு ஆலோசித்து, ராஜா பீஷ்மகன் மனம் தபித்துக் கொண்டு, அரசர் [பொது] கூட்டத்தில் தெளிவுபடுத்துவதற்கும்சென்றான்.

67. இச்சமயம் தேவதூதர், க்ரதன், கைசிகன், இரவந்தமும் வந்தனர், பிறகு ஒலையை சிரமேஸ் வகித்து அரசர் கடலை யடைந்தனர்.

49ம் அத்யாயம் முற்றுற்று

50ம் அத்யாயம்

பி.மு. 1, னாகரீகர் தங்கள் இராஜ்யங்களை க்ருஷ்ணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தல் பகவான் பி.மு. 1, னாகரீகரின் இந்திரனின் வீரப்பத்தால் எல்லா ராஜாக்களாலும் சக்ரவர்த்தியாக அபிஷேகம் செய்துகொள்ளல் எல்லோரையும் ஸமாதானம் செய்தல்

நுனமேஜயர் சொன்னார் : 'தேவர்கள் எல்லாம் அனுக முடியாத, ஸுறாவிரஸ் கம்ஸனைக் கொன்று, ராஜ்யத்தில் தான் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளவில்லை, எம்மஹாஸனத்தின் உட்காரவுமில்லை.

2. கஸ்ஸியின் பெருட்டு க்ருஷ்ணன் வந்தான். அக்கேயும் அதுதியாக (பிரியந்தால்) ஏற்கப்படவில்லை ஒப்பற்ற அவமானம் மீட்டித்து எக்கிராணத்தால் கொறுத்திருந்தான்?

3. விந்ஸையான கருடனும் மஹா பல பராக்க்ரமமுடையவன் அவனும் பொறுமையோடிருந்தான். என்ன காரணம்? பகவான் வைசம்பாயனரே. இதைக் கேட்க எனக்கு மிக்க உத்ஸாகமிருக்கிறது.

4. 5. வைசம்பாயனர் சொன்னால் அச்சதனோடு கூடின கருடன் விதப்ப நகரை அடைந்ததும், கைகிகரரான் க்ருஷ்ணன் பொருட்டு மனதால் நினைத்தான். க்ருஷ்ணனைப் பார்த்தது ஆச்சர்யமல்லவா? (இதை) எவ்வாறு அரசர்களுிடமும் சொல்கிறேன். வஸுதேவர் மகன் க்ருஷ்ணன் பார்க்கப்பட்ட போது பாபம் தேய்ந்து போகும். க்ருஷ்ணன் கடாசுகதத்வத்தால் நாமிருவருக்கும் மனச்சக்தம் உண்டாகும்.

6. 7 தேவதேவன் க்ருஷ்ணனைக் காட்டிலும், மூவுலகிலும் அதிதிபூஜை செய்ய மேலான பாத்ரம் வேறு எவன் இருக்கிறான். அரசனே! க்ரதனே! க்ருஷ்ண தர்மம் குறைவேற்படாதபடி, நாமிருவரும் எதைக் கொடுப்போம்.

8. இவ்விதம் க்ரத கைகிக ஸஹோதரர் இருவரும் ஒன்றுக்குக் கொடுவர் ஆலோசனை செய்து, தங்கள் ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க விரும்பி கேசவன் பக்கம் அடைந்தனர்.

9. விதர்ப்ப நகர் தலைவர்களான அந்த இரு வீரர்கள் க்ரத கைகிகர், தேவன் க்ருஷ்ணனை யடைந்து, மிக புண்யலான்களான அவ்விருவரும் ஹரியைத் தலையால் வணங்கிச் சொன்னார்கள்:

10. "தேவரீர் எங்கள் க்ருஹத்து வந்ததும், எங்கள் இருவரின் ஜன்மம் கடைத்தேறியது புகழும் அப்படியே, இன்று எங்கள் பிதருக்கள் க்ருப்தியடைந்தார்கள்.

11. சாமரம், விசிறி, குடை கொடி வம்ஹாஸனம், ஸேனை நிறைந்த செவ்வந்தையுடைய இந்த நகரமும், எங்களுடன் சேர்த்து உனக்கு அர்ப்பணம்.

12, 13. மஹாபாஹோ? தேவேந்த்ரனால் 'உபேந்த்ரனாக' அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் இந்த ராஜ்யத்தில் நாங்கள் இருவரும் உமக்கு அபிஷேகம் செய்வதென்றும். எங்களாலும், பல அரசர்களாலும், மகதராஜன் ஜராமுநதனாலும் செய்யப்பட்ட கார்யம் மாற்றி செய்ய முடியாது.

14. மஹா தேஜஸ்விமகத ராஜன் ஜராஸந்தன் உமது சக்தி அரசர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கும் அவன் உமது (திவ்ய) கதைகளை அப்போதும் சொல்கிறான்.

15. அரசர் லாக்கு சொன்னது "இந்த (கரணுக்காண) லிம் ஹாஸனம் க்ருஷ்ணன் உட்காரத் தக்கநிலை இவனுக்கு ஏற்ற தகரமுமில்லை இந்த அரசர் கூட்டத்தில் தேவரீ புதரன் க்ருஷ்ணன் எப்படி அமர்லான்?

16. க்ருஷ்ணனோ மிகப் பெரிய வீரன் தானம் கொன்னாத கௌரவ முள்ளவன், மிக்க தேஜஸ்வி, இந்த ஸ்வயம் வரத்தில் என்னிகைக்காக வர மாட்டான்.

17. அரசர்கள் தங்கள் லிம்ஹாஸனங்களில் அமர்ந்த பிறகு, தாழ்மையான தகரத் ஆஸனங்களில் மஹா தேஜஸ்வி க்ருஷ்ணன் எப்படி உட்கார்லான்?

18. "இப்படி நன்கு ஆலோசித்து எங்களால் தாண்டப்பட்ட பீஷ்மக் அரசன், எங்கள் இருவருடன் கூட கேட்டு ஆலோசித்து சண்டை வராமல் அடக்கவும் உனது இளைப்பாறு வதற்காகவும், இந்த உத்தமமான மாளிகை நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

19 20 தேவர்களுக்கெல்லாம் நீர் ஆதிதேவன் என்று உலகங்களிலும் வணங்கப்பட்டவன். மனிதர் வலிக்கும் மேலான தன்மையை அடைவாயாக இந்த அரசர் கூட்டத்தின் ஆஸனத் தெர்ப்பற்றிய சங்கடம் வேண்டாம்.

21. விதர்ப்ப நகரில் இந்த அரசர்களுக்கு அரசனுக்கும் கௌரமஸய நடத்திக் காட்டு மஹா தேஜஸ்வியே! நான் காலை அழகிய ஆஸனத்தில் அமரலாம்.

22. இன்று நன்னை சாஸ்திர விதிப்படி [பட்டாபிஷேகத் திற்கு] பூர்வரங்க கார்யங்களைச் செய்து, தேவேந்தரன் கட்டளைப் படி, அரசர்கள் வருகை தரும்படி செய்வேன்"

23. பூர்வீதம் பூர்வீகுளிரும் சொல்லிக் கைகூப்பி, தேவ மரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனை வணங்கி, தேவ தூதர்களை அனுப்பினார் கள் [49 அ—67].

24. மிக்க தேஜஸ்வி கைகிர ராஜா தேவேந்தரனாக் சொல்லப் பட்ட வார்த்தையை எழுதி [தேவேந்தர] கட்டளையைச் சொல்லுவன்.

25-27 கைசிகள் சொன்னான்: "அரசுப் பெரிதாயாரே! கருடன் கூடிய அச்சதன் ஹரி விருந்தானியாக விதர்ப்ப நகருக்கு வந்திருக்கிறான். உங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம் [இது] சிதர்ப்ப ராஜன்வந்த க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து இவன் ஸத்பாத்ரம் எனத் தீர்மானித்து தர்மத்தின்படி, தன் "அஞ்சலி" வர "தேவனுக்குத் தானம் பண்ணினான். பிறகு உன் ஸதேவாதரன் க்ரதனும் இத் தீர்மானத்தில் அடர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்ட போது ஆகாயசாரியான ஏதோ ஒரு அசிரியியால் வார்த்தை சொல்லப்பட்டது.

28 தேவதூதன் சொன்னான் "ராஜா! நீ உபயோகித்த ஆஸனத்தை கொடுப்பது ஸரியல்ல இவனுக்கு நீத ஆஸனம், திவ்யமானது, எல்லா ரத்னங்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

29, தங்க மயமானது, மிக அழகியது வர்ணகர்மாவால் செய்யப்பட்டது, தேவராஜன், இத்த்ரனும் அனுப்பப்பட்டது. ஆம்ஹலக்ஷணத்தால் அடையாளம் செய்யப்பட்டது.

30. இதில் அமர்த்தி சராசரங்கள் வணங்கும் தேவதேவன் ராஜஸ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனை பல அரசர்களுடன் அபிஷேகம் செய்யட்டும்.

31. குண்டின புரத்தில் கன்னியின் பொருட்டு அரசர்கள் வந்துள்ளனர் இந்தப் பட்டாபிஷேகத்துக்கு வராதவன், கொல் உப்படத்தக்கவன் ஆவான்.

32. இந்த ஏட்டு கலசங்களும் [அஷ்ட] நிலிகளின் அம்சமாக உண்டாயினவை, குறைவற்றவை, ராஜரக்ஷணம் மந்திரம் சூபேரனுடையவை, திவ்யமானவை தங்கம் ரத்னம் பட்டாபிஷேகம், திவ்யாபரணங்களுக்கு முல காரணமாயினவன் ராஜஸ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனது அபிஷேகத்திற்காக தேவ அரசர்களால் குரப்பட்டு வருகின்றன.

33. இது இத்த்ரனது கட்டளை அரசர்களை! உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆஜ்ஞா பத்ரத்தில் மூலம் கந்த எல்லா அரசர்களையும் வரவழைத்து கேசவனைப் பட்டாபிஷேகம் செய்யுங்கள்."

34. கைசிகள் சொன்னான்: இவ்விதம் ஆஜ்ஞையைச் சொல்லி பாலசூர்யனைப் போன்ற காந்தியுடைய ஆஸனத்தை க்ருஷ்ணனிடம் கொடுத்து ஆகாயத்திலிருந்து இந்த தேவ தூதன் வவர்க் கததிற்குப் போனான்.

36. அதனுள் நான் உங்களை நனக்குவக்கிறேன். உன் குடன் வந்தவர்களுக்கும் அப்படியே. இது தேவனந்தரன் அன் குடையே சொல்லப்பட்டது. உலகில் இவர்க்கு மாறு செல்வ ருடையது

37. உலகங்களால் பார்க்கத் தக்கது அற்புதமானது உலகில் துர்லபமானது ஆகாயத்திலிருந்து தானாகவே கவசங்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிற ஆஸ்தர்யத்தைப் பார்க்கது. நமக்குப் பாபம் தேய்ந்து விடும்.

38, 39 நிச்சயமல்லவா? தேவ தேவன் க்ருஷ்ணனது அபிஷேகத் திற்கு வந்து செருங்கள்! அரசர் ரேஷ்டர்களை பயப்பட வேண்டாம். க்ருஷ்ணன் உங்களுக்காக எங்கள் இடுவருடன் பரியமாயி ருக்கிறான். ஹரியான க்ருஷ்ணன் எல்லா அரசர்களுக்கும் அபயம் கொடுக்கிறான்

40 41 க்ருஷ்ணனோ கடாசு தத்வத்தால் தம்மிடம் விசேஷ சுத்த மனதுடையான். ஜராஸந்தனிடம் விசேஷ க்ருபா பாவம் கொண்டிருக்கிறான். க்ருஷ்ணன் ஹரதயத்திசு, விரோதம் காணப் படவில்லை, இதில் காரண கார்யம் உங்களால் ஆலோசிக்கப் படட்டும்

42 43 வைசம்பாயனம் சொன்னார்: இந்தான் ஆஜ்ஞைக்குப் பயப்பட்டு அரசர்கள் இப்படி ஆலோசித்தனர். மஹாத்மா கேசவனைப் பற்றி ராஜரேஷ்டர்கள் மறுபடி அசரீரி வாக்கு கேட்டார்கள். தேவராஜன் இந்தரன் கட்டளையால் மேக கம்பீர நாடத்தால் ஆராயத்தை நிரப்பி சித்ராங்கதனுன் அசரீரி வார்த்தை சொன்னான்.

44 ஸ்ரவுகபுரிபதி, தேவேந்தரன் ஜனங்களை ரகசிக்கும் காரணமாக அரசர்களுக்கிடய உங்கள் நன்மையைக் கருதி கட்டளை யீடுவருள். அரசர் ரேஷ்டர்களே! க்ருஷ்ணனுடன் ஒருவருக் கொருவர் விரோத பாவத்துடன் வாழிப்பது உசிதமில்லை

45, 46 தங்கள் ராஜ்யங்களில் பிரீதியை உண்டு பண்ணி வலியுங்கள் க்ருஷ்ணன் வணங்கியவரின் துக்கத்தைப் போக்கடிப் பவன். இவனுடன் நல்ல பிரீதி கொண்டு பொறுமையின்றி மகிழ்வுங்கள்.

47. மலிதருக்கு அரசர் தலைவர் ஆவார். அரசருக்குத் தலை வராவார். தேவருக்கு இந்த்ரன் தலைவன். இந்த்ரனுக்கோ ஜனார்த தனன் தலைவன்.

48. இந்தப் பாப விஷ்ணு தேவன் தேவர்களுக்கும் தேவியும் இந்த கேசவன். மனித உலகில் மனிதர்களுக்கும் உலகநிக் கிருன்.

49 எவ்வளவிலும், தேவராலும், அவுரராலும், ஜயிக்க முடியாதவன்; கார்த்திகேய ஸ்ரீராமனான குணப் பிடித்த சங்கரன் தன் சக்தியாலும் ஜயிக்க முடியாதவன்

50. தேவாதிதேவனான மஹாத்மா கேசவனுக்குத் தலகநுடன் கூடி அபிஷேகம் செய்ய விரும்புகிறேன் இதற்கு மோனது என்ன?

51. அரசர்ரேஷ்டர் அபிஷேகத்தில் ஸாமான்ய தேவர் களுக்கு அதிகாரமில்லை. ஆகையால் நான் எல்லாவுமாகும்வனாகும். ச்ருஷணை பட்டாபிஷேகம் செய்யவில்லை.

52. அரசர்ரேஷ்டனது பட்டாபிஷேகத்தில்தான் அதிகாரம் அரசர்களுக்கே அரசர்ரேஷ்டர்களை! நீங்கள், கைசிகர்களுடன் கூடி வீதர்ப நகரை யடைந்து நன்கு யோசித்து முறைப்படி செய்யுங்கள்.

53. அரசர்களை! இது பரஸ்பரம் பரிதி செய்ய உடையம் எனத் தேவலந்தரன் நன்கு யோசித்து உங்களைத் தேர்விப்பதற்காக நான் அனுப்பப்பட்டேன்.

54—56' விதர்ப்ப நகரில், ஸ்ரீராம, கைசிகர், திரு ராஜம் க்ருஷ்ணன் ராஜா திராஜனாக அபிஷேகத்திற்காக பூர்வ உங்க விதிகளைச் சொல்ல க்ருஷ்ணன் கேட்டான். அரசர்ரேஷ்டர்களை! அவர்களுடன் கூடி பெரிய (பட்டாபிஷேக) உத்ஸவத்தைச் செய்து அபிஷேகத்தை செய்வித்து நக்கனையும் பெற்று மிக்க மகிழ்ச்சி யுடன் திரும்பவும் ஸ்வயம்வரத்து வாருங்கள்

57. ஜராஸந்தன், ஸுந்தன், மஹாரதன் குகம் ஸௌபாது கால்வன், இந்த நான்கு சிறந்த அரசர்களும் இந்த ஸப குன்யமில்லாமலிருக்க இங்கே யிருக்கட்டும்."

58, 59 கவசம்பாயணர் சொன்னார், எல்லா ராஜரேஷ்டர் களும் சித்ராங்கதனால் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரன் கட்டளைபக் கேட்டு புத்திமான் ஜராஸந்த ராஜாவால் அனுமதிக்கப்பட்டு செல்ல இசைந்தனர்.

60, 61 பீஷ்மகளை முன்னிட்டு தங்கள் சகல குழப்புறப் பட்டனர், மஹாபாஹு பீஷ்மகளும், தவ்ஸேனேசை, மனஸ்கா பத்துடன் க்ருஷ்ணன் இருக்கும் கைகிகன் மாத்ரகக்கு அரசர் களுடன் சென்றான்.

62 வெகுதுபர்த்திவிருந்த ஒளி விகம் வந்ததுக் கொடிகள் த்வஜங்கள் இவைகளின் வரிசைகளையுடைய பங்களகரமான தேவசபை அபிஷேகத்துக்காக இங்கு வந்தது.

63. திவ்ய ரத்ன காந்தி நிறைந்தது தேவ த்வஜங்களால் சூழ்ந்தது. திவ்ய வஸ்த்ரங்களாலான விசுதுக் கொடிகள் நிறைந்தது; திவ்ய பரணங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டது.

64. சிறை மாலைகளும், மார்பு மாலைகளும், மிகக் கொண்டது; திவ்ய வாஸனைப் பொருள்களால் தறு மணம் கொண்டது; லக்ஷணமான விமானங்களாலும் வானவனங்களாலும் நாற்புறமும் சூழப்பட்டது.

65. திவ்ய அப்ஸாஸ் கூட்டங்கள் வித்யாதரர் கூட்டங்கள், கந்தர்வர், முலிகன் கிஷ்கரர் இவர்கள் எல்லோரும் ஆகாயத்தை மூடினது. தெய்வந்த்ரண ஸ்துதி பாடுகின்றனர்.

66. முலிகன் கிதர், பராமரிஸிகன் இவர்களும் ஸ்தோத்ரம் செய்கின்றனர். தேவதுந்துரிகளும், நாமே ஆகாயத்தில் ஒலித்தனர்.

67. வந்து முலிக் பொருள்களால் ஆகிய வானனைச் சூர்ணங்கள், ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவர்களால் நாற்புறமும் சூவப் பட்டனர்.

68. தெய்வந்த்ரண திந்த்ரானியுடன் தானே வந்து, நிறைந்த விமானத்தில் கந்தி ஒளி விகயாலாய் ஆகாயத்தின் இருந்தான்.

69. எட்டுலோக பாலகர்கள் தங்கள் தங்கள் திக்குகளி லிருந்து நாற்புறமும் பாடுகின்றனர் ஆடுகின்றனர் ஸ்தோத்ரம் செய்கின்றனர்.

70. எல்லா அரசர்களும் [வானத்தில்] மிக அதிகமான சபிதத்தைக் கேட்டு, ஆர்ச்சயத்தால் கண்கள் மலர்ந்து, மங்கள் மாவ (தங்கள்) ஸபையில் புகுந்தனர்.

71. பலவானான மஹாபாஹு கைகிகளும் அரசர்களை மூடத்து, முறைப்பா கௌரவித்து உள்ளே உரச் செய்தான்

72. தேவ தேவன் கிருஷ்ணனிடம் அரசர்களின் வரவு தெரியப் படுத்தப்பட்டது என்ற மங்களமாவது இம் நங்கனாதில் புதித்கப் பட்ட ஸ்ரீமான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செவ்வியந்தான்.

73. பிந்த ஆகாயத்திலிருந்து வந்தவர்கள் கட்டிய அழக்துடைய, மாண்புடைய காமயுகந்திரிமா உலகங்கள், நோக்கிகள் போல் வர்ஷித்தன.

74, 75, 76, 77. திவ்யமான ஸ்வம்சம், ரத்னக் குவியில்கள் திவ்ய புஷ்பங்கள் நறு மணமுடைய சூர்ணங்கள் இவைகளாக ரஜேந்தர பட்டாபிஷேகத்தில் ஜனாத்தனனே, சாஸ்த்ர விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து மங்களமான தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த (ஸபையில்) ப்ரகாரங்களைச் சுற்றி அரசர்களுக்குக் காண்பித்து திவ்ய வஸ்த்ரங்கவாலும், மாலை பூக்கங்களாலும் முறைப்படி ராஜாக்களை பஹுமணித்து, பிறகு அபிஷேகத்துக்காக இங்கு வந்த அழகிய தேவ ஸபையில் ஜனாத்தனன் (கைகிதன் வெண்ட) அமர்ந்தான்.

78—80 வாதவர்களாலும், விதர்ப்ப வானிகளாலும், அரசர்களாலும் கௌரவிக்கப்படுகிற அழகிய ருபமுடைய பலவான் கருடன், மன்த உருவங்கொண்டு (க்ருஷ்ணன்) வலது பக்கம் அடைந்து ஆஸவத்திலிருந்தான். மஹா பலமுடைய க்ரதன், வீரன் கைகிதன் ஆகிய மஹாத்தமாக்களான அரசர் இருவரும் அப்படியே க்ருஷ்ணன் அனுமதிபட்ட இடது பக்கம் உட்கார்ந்தனர். அவ்விதமே க்ருஷ்ணன், சுந்தர் மஹாரதர் சாத்யகி, முகஸ்ய, மஹாபலமுள்ள வீரர்கள் இடது பக்கத்தில் உட்கார்ந்தனர்.

81—83 சூர்யன் போன்றதும் திவ்யமாவ விரிப்பு கொண்ட, தெய்வத்தன்மையுள்ள விறமஹாஸனத்தில் ஸுகமாக வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணனே, அபர்ந்ததாக மந்த்ரிகளால் அறிவிக்கப்பட்ட அரசர்கள் இத்தரணை அமர்த்துன தேவர்கள் போல ஸபையில் எல்லா ராஜாக்களும் முறைப்படி க்ருஷ்ணனைப் புஜித்து தம்தம் ஆஸனங்களில் ஸுகமாக அபர்ந்தனர்.

84. எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவரில் ப்ரஜேஷ்டனும், மஹாபுத்திமானும் சொல்லல்லோரில் சிறந்தவனுமான கைகிதனும் க்ருஷ்ணனைப் புஜித்து ந்யாயப்படி சொன்னான்:

85. கைசிகன் சொன்னான்: "ப்ரபுவே! அரசர்கள் எல்லோரும் அறியாதவர்கள். நீர் [ஸாமான்ய] மனிதனென என்னை உன்னை எதிர்த்த இவர்களை மன்னிக்குமா வெண்டும்"

86, 87 க்ருஷ்ணன் சொன்னான்! கைசிகனே! என்ன—த்தில் ஒரு நாள் கூட விரோத மனப்பான்மை நிற்காது ஷத்ர தர்மத்தை உறுஸரிக்கும் அரசர்களிடையே, இந்ருக்கவே யிருக்காது தர்மப் படி பொர் செய்கின்றனர். அதர்மத்தில் சிந்தாக்கிடங்கே, ஆக அரசரிடம் எக்காரணங்கொண்டு கோபம் கொள்வது சென்றது சென்றதே.

88, 89 மாண்டவர் ஸவர்க்கம் புத்தனர். இது இந்த மனித உலகில் தர்மம்; பிறக்கின்றனர். இறக்கின்றனர் அரசர்களே! இறந்தவனுக்காக நீங்கள் வருந்த வேண்டாம். பெருமை எாக்கு இஷ்டம் அவர்கள் விரோதம் நீங்கியவராக இருக்கட்டும்.

வைசம்பாயனர் சொன்னார்: மஹா தேஜஸ்சி மது வுதனன்' அந்த அரசர்களை இவ்விதம் சொல்லி ஸமாதானப் படுத்தி கைசிகன் முகத்தைப் பார்த்துப் பேசாமலிருந்தான்.

91 இந்த ஸமயத்தில் செ. க்ருஷ்ண பெரிய சிறந்த தயாபத்துல் ஸமயத்தினால் பீஷ்மகன் க்ருஷ்ணன் முறைப்படி கஜித்துச் சொன்னான்:

50 அத்தியாயம் முற்றுற்று

51-ம் அத்தியாயம்

பிரபுவே! எல்லோரும் எய்வகாலம் பீஷ்மர்

பிரபுவே! எல்லோரும் இறுதிக்குள்

பிரபுவே! எல்லோரும் மதுரை வகுவை

பிரபுவே! எல்லோரும் உடையாடல்

பிரபுவே! எல்லோரும் ஸேதுதி மதுரை

வகுவை.

பீஷ்மகன் சொன்னான்: என் மகள் குழந்தைத் தன் ஸமயாக ஸமேதநரிபயம் ஸமயாஸைத்தில் அரசர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறான்.

2. அப்படி க்ருஷ்ணன் ஸ்ரீஷ்டமிக்கே அவன் மக்க பள்ளைப் பேதமையால் [அப்படி] கொடுக்க விரும்புகிறான் என நான்

நனைக்கிறேன், எனது அபிப்பிராயம் ஒருத்தி ஒருவனையே நன்கு அலோசித்து வரிப்பாள்

3. ஆதலால் பிள்ளையின் துர்மார்த்தம் காரணமாக, உம்மை (உன் அம்மை) வேண்டுகிறேன், தேவ தேவே! அனுகூலமும் செய்யும் உன் விஷயத்தின் கருணை காட்ட வேண்டும்.

4. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொன்னான்: உனது மகன் பிள்ளைத்தனத்தாலேயே! அரசர் கூட்டமே ஆட்டப்பட்டது. பெரியவனானால், எத்தனைய முட்டுத்தனம் உண்டாகுமோ?

5, 6. எவன் ஒரு ராஜா எதிரில் மயக்கதால் பொய் சொல்வானோ, அவன் இவ்வுலகில் வாழமாட்டான் இவ்வுலகில் உயர்ந்த அரசகுலப் பிறப்பாலாகிய நனத்தால் பெற்ற மேன்மையுடைய சூர்ய சந்திர ஸமான உலகங்களையும் நீதி தண்டனையாகிற அக்னி எரித்து வீடும்

7. ப்ரயோ! பிஷ்மகா! இது அரசர் நீதியென உமக்குத் தெரியும் லோக தீதியை முன்னிட்டு, முன்னர் ப்ரஜ்ஜமாவான் சொல்லப்பட்டது.

8. ராஜாஸே உமது மகன் இந்த அரசர்களுக்கு எதிரில், ராஜ ஸபையில், உன்மையல் வாக வந்ததை எப்படிச் சொல்லாம்?

9. உமது மகன் எத்தனையா ஓப்பற்ற அரச சபை ஏற்பட்டு செய்து, உமக்குத் தெரியாது என்பது, எவக்குப் பெரிய ஸந்தேஹம்.

10. அக்னி, துர்வா, சந்திரன் போன்ற தேஜஸ்வியுடைய அரசர்களுக்கு, கதறிப்படி புலித்து வந்தவருக்கு அருளி புணை செய்திருக்கிறீர்!

11. தேர், குறியா, காலாள், யானை, இலைகள் செய்த அமனியாசிற, உமது மகன் துர்ப்புகனத்தை, நீர் எப்படி அறிவீர்கள்?

12. இவ்வு சதுரங்க போட்டி வானம் கட்டை உண்டாக வந்தே! ராஜா அவர் நீர் எந்த எப்படி அறியாம துத்தி? இது பற்றி என் மனம் ஸந்தேஹப்படுகிறது

13. ராஜாஸே அத்தகைய இவ்வு, என் கருவச தான் உமக்கு ஹந்தமில்லை, அல்லவா! ஆகையால் பாத்நியாள் வாக எனக்கு அநிதி புணை செய்யப்படவில்லை,

14. ராஜாவே! என்னை விட்டு விட்டு, கன்னினை சுத்பாத் ரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட என் லரவின் தோஷத்தால் என் கண்ணை கையை (மணம்செய்து) கொடுக்கிறீரில்லை?

15. கன்னிகா தானத்தைக் கெடுப்பவன் மீளர் நரகத்திற் தள்ளப்படுகிறான். எனத் தர்ம மறிந்த மனுமுதலிய அரசர்களாக் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

16. அரசரே! ராஜாவே! இதற்காகவே அதிதி பூஜை செய்யப்பட்டது அறிந்து அங்க நடுவில் உமது வீட்டில் நாள் புகவில்லை.

17. அரசே! ஜனத்தலைவா! விதர்ப நகரில் ஸேனைகள் (எங்கும்) தங்கியுள்ள காரணத்தால் ராஜாளுந் நாள் வெட்கம் கொண்டேன்.

18. எங்கள் இருவருக்கும் (க்ருத கைசிகரால்) அதிதி பூஜை செய்யப்பட்டது, கைசிகன் பிரிய அதிதியை அடைந்தான். அவன் மாவிகையில் முன்னர் நாங்கள் (கேசலனும் கருடனும்) எவர்க் கத்தில் போல், ஸுகமாக இருந்தோம்.

19. வைசம்பாயனர் கொன்னார். சூல்விதமே, வஜ்ராயுதம் போன்ற வார்த்தைகள் கூறும் க்ருஷ்ணனை ம்ருதுவான வார்த்தை களாகிற தன்னீரால் குவிரச் செய்ய, அணைந்த திப்போல் க்ருஷ்ணன் சாத்தியடைந்தான்.

20. பிஷ்மகன் சொன்னான்: தேவாலாகத்தலைவனே! உலகங் களை ஆள்பவனே! அறியாமையால் குழப்பட்ட எனக்கு ஞானக் கண்ணை அருள வேண்டும்.

21. மணித வுலதில் ஞானக் கண் அல்லது ஸாமான்யமாம்கக் கண்களுடன் இருப்பதால் நாங்கள் நல்லறிவில்லாதவர்கள். ஆலோசிக்காமல் செய்வதால் சோபிப்பதுமில்லை

22. தேவர்களுக்குத் தெய்வமான உம்மைச் சரணடைந்து எனக்கு ஞானப் பார்வை உண்டாகட்டும் என் கார்யங்கள் எல்லாம் செவ்வனே முடிய வேண்டும்

23. மஹா ஸேனாபதி திறமையற்ற ஸேனையைக் கொண்டு கார்ய வெற்றி கொள்வது போல் உபரியோர் குறையுள்ள கார்யங் களையும் நீதியுடன் கூடி பலன் பெறச் செய்கின்றனர்.

24, 25 உம்மைச் சரணடைந்து. எனக்குப் பயம் சிறித
மில்லை. என்னால் சிந்திக்கப்பட்ட காரியத்தைக் கேட்டருள
வேண்டும் அரசர்களுக்கு ஸ்வயம் வரத்தில் கன்னிகையைக்
கொடுக்க நான் தேவதேவா! அனுக்ரஹம் செய் கோபங்கொள்—
வேண்டா. .

26. ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னான்: மஹாபுத்திமானே: ராஜா! வ
வார்த்தை சொல்லிப் பயன் என்ன? உன் பெண்ணை ஒருவனுக்குக்
கொடுக்கிறாய் கொடுக்கவில்லை. உபமற்றவனே! இந்தவிஷயத்தில்
உனக்கு நியமிப்பவன் யார் இருக்கிறான்.

27 (உனது இஷ்டமே) "நீ கொடுக்காதே" என நான்
சொல்லத் தக்கதில்லை. 'கொடு' என்றும் என் வார்த்தையில்கூட
ஆனால் அவளது தெய்வத்தன்மைமொண்ட ரூபத்துக்கு (விஷ்ணு
வாண) எனது ஸம்பந்தமே காரணம்.

28. முன்னொருகால், மேரு சிகரத்தில், தேவர் ஊரால் அவரவர்
அம்ச அவதாரம் செய்யப்பட்டது. அப்போது முதல் முதல் லக்ஷ்மீ
தேவி தோற்றுவிக்கப்பட்டாள்.

29. அழகிய ப்ருஷ்டபாகமுடையவனே! தேவேந்த்ரனுக்கா
பூவுலகில் குண்டினபுரத்தில் பீஷ்மகன் பத்னி வயிற்றில் தோன்று
வாம் என்றும் கூறப்பட்டாள்.

30. ராஜா! நான் உனக்குக் கீபிடமற்ற வார்த்தையைச்
சொல்கிறேன். கேட்டு நீயே யோசித்து எது யுக்தமோ அதைச்
செய்.

31. அந்த 'ருக்மிணி'யெனும் உன் பெண் ஸாதாரணமனிதப்
பெண்ணல்ல. இவள் லக்ஷ்மீ தேவி ஏதோவொருகாரணங்கொண்டு
ப்ரஹ்மா வார்த்தையால் தோன்றியவள்.

32 அவளும் மனித அரசருக்கு ஸ்வயம்வர முறைக்கு ஏற்ற
வளில்கூட. 'அவள் ஒருவனே ஒருவனுக்கே கொடுக்கத் தக்கவள்
என்று தரிமம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

33. ராஜா! அந்த லக்ஷ்மினிய ஸ்வயம் வரத்தில் கொடுக்க
நீ தக்கவளில்கூட ஏற்ற வரனைப் பார்த்து தரிமப்படி கொடுக்க நீ
தக்கவன்.

34. இதற்காகவே, அந்தக் கருடன், வீக்னம் உண்டாகலாம் எனும் காரணத்தால் தேவதேவனால் தூண்டப்பட்டு தன்டின புரத்துக்கு வந்துள்ளான். நானும் அரசர் மனோஹர்வைத்தையும், தாமஸையை விட்டு வந்த சிறந்த குணவதி லக்ஷ்மியாகிய அந்தக் கண்ணிகையையும், காணவிரும்பி இங்குள்ளேன்.

35, 36. ராஜாவே! என் எதிரில் பொறுமைகாட்ட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டது யுத்தமானதென நான் என்னு கிறேன். வேறு உன் தோஷகாரணமில்லை.

37 முன்னரே என்னால் சொல்லப்பட்டது. எதனால் உன் தேசத்தில், நல்ல எண்ணத்துடன் வந்தேனோ, அதனாலேயே நான் பொறுமை கொண்டேன்,

38. [என அறி] பொறுமை கொண்டவனிடம் நற்குணங்கள் பூர்ணமாயிருக்கும். பிறர் [செய்தி] தோஷத்தை மறப்பது சுமை. ராஜாவே! என் போன்றவர் ஹ்ருதயத்தில் கோபம் எப்படி வளிக் கும்.

39 இவ்வளவில் நற்குலத்தில் தோன்றி ஸத்யகுணம் நிறைந்து திமிரிந்து உண்மை பேசும் உன் போன்றவரிடம் ராஜாவே எப்படி தோஷமிருக்கும்?

40 வேலையுடன் வந்திருக்கும் என்னால் பொறுமை கொள் ளப்பட்டதென அறி நான் வேளையோடுசத்ரு ஸன்யத்தை [பொருக் காக] அடைய மாட்டேன்.

41. பொறுமையில்லா ஸமயம் சந்தர குர்யன் போன்ற ஆயுதங்களை கைகளில் தரித்து, கருடன் துமேலிருந்து செல்வேன்

42. ராஜாவே! நீ என்னால் கௌரவிக்கத் தக்கவன். வயதா லும் அப்படியே என் பிதாவுக்கு ஸமமானவன். நகரை நன் காப்பாற்ற.

43. சுதநியமிடம். பிதாவிடம் போய் இரு. ராஜ ஸ்ரேஷ்டா தோஷமெவ்வது. கீழ்த்தரப்பட்ட மனிதரிடமிருக்கும் சுத்தமன துடைய லிரவரிடம், எப்படி தோஷமிருக்கும்?

44 இது என் ஸ்வபரவம் நம் பிள்ளைகளிடம் பிதா போன்ற லர் விதரிப்ப நகரத் தலைவர்களான [கரககைசிகர்] ராஜாக்களு

எனக்கு ஆதித்யத்தில் தம் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தனர். அந்த தான் பலனாக இவர்கள் முன் பத்து தலைமுறையினர் ஸ்வர்க்கம் சென்றனர்.

45, 46. வரப்போகும் பிள்ளை, பேரன் முதலியபின் பத்து தலைமுறை ராஜாக்கள் அந்த ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போலார்கள்.

47. இவர்கள் இருவரும் வெகு காலம் இன்-யூறில்லாமல் ராஜ்யத்தை அனுபவித்து மோகும் விரும்பும் போது கவலையின்றி மோகத்தை உடைவர்.

48 இந்த அபிஷேகத்துக்கு வந்த அரசரெல் லோரும் உர்யகாலத்தில் ஸ்வர்க்கம் அடைவர். உங்கள் எல்லோருக்கும் மங்களம்.

49. கருடனுடன் போஜராஜன் உக்ரஸேனனால் ஆளப்படும் அழகிய மதுரைக்குச் செல்வன்.

50. யது ஸ்ரேஷ்டனும், பீஷ்மகராஜனிடம் இவ்விதம் கூறி விதர்ப அரசர் க்ருதகைசிகரிடமும் விசேஷமாக விடைபெற்றுக் கொண்டு சபையிலிருந்து வெளியேறி தேவத் தலைவர்க்குஷணம் தத்திவ் பக்கம் செல்லுன்.

51. பிசுது ராஜர்ஷி பீஷ்மகன் சேவகனைப் பற்றி சந்தோஷ மடைந்தானல்லவா? அந்த எல்லா அரசர்களும் சோக முகத்துடன் விருந்தனர்.

52. ஆதி முதல்வன்; தான் தோன்றிய ரூபம்; தேவர் அஸுரர் இருவரும் வணங்குமவன்; பாதங்கள் ஆயிரம் கண்கள் ஆயிரம் முடிகள் ஆயிரம், கைகள் ஆயிரம் கொண்ட திருமேவி சோபிக் கும் கரீடங்கள் ஆயிரம் திவ்யமாலை, வஸ்திரம் தரித்தவன்.

53. திவ்ய வாஸனைப் பூச்சுடையவன்; திவ்யாபரணங்கள் அணிந்தவன்; பல திவ்ய ஆயுதங்கள் ஏந்தியவன்; க்ருஷ்ணன் செந் த மலராக் கண்ணன்

54 சந்திர, சூரிய, இலை கண்களாகவுடையவன்; இத்தகைய ராஜஸ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனை, பீஷ்மகராஜா பார்த்து வணங்கிக் கை கூப்பி அப்போது வாக்கு மனஸ்ஸு, காயம் இலை மூன்று வும் ஒன்று பட்டு ஸ்துதி செய்ய ஆரம்பித்தான்.

55,56. பீஷ்மகன் சொன்னான்: "தேவதேவா! தாராயண! பாராயண! ஆத்யந்த மற்றவனே! நிலையானவனே! ஆதிதேவா! உனக்கு தமஸ்காரம்.

57. ஸ்வயம்பூ! விஸ்வனே ஸ்தாணுவே! விதந்தேவ பத்ம னாபா! ஜடாதாரி! தன்மை! பிங்களவண்ணனே! ஹம்ஸ காந்தியனே சக்ரகுபினே இத்தகைய உனக்கு வணக்கம்.

58. வைகுண்டனே. அஜனே! பரமாத்மா? ஸதனத் தன்மை யனே! புராணபுருஷா! உனக்கு வணக்கம்.

59. புருஷோத்தமா! எங்முள்ளவனே! ஹேபஞ்ஜமற்ற வனே! உனக்கு வணக்கம்!

60. ஸுரோத்தமனே! உன் பக்தனான எனக்கு எப்போதும் வரம் கொடுப்பனாயிரு: நாதா! நீ வேகதாதனாயிருக்கியாய். ஆத்ம ஸ்வரூபமறிந்த ஞானிகளுக்கு நீ விஷ்ணுவாயிருக்கியாய்.

61. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: பீஷ்மகராஜா விடை மதிக்க முடியாத ரத்னம் முத்து. வைரம். வைரேயம், திவை விரிப்பது போல் ப்ரகாசிக்கும் ஆபரணங்களுடையவனான மஹாதேவன் க்ருஷ்ணனை இப்படி ஸ்தோத்ரம் செய்து தங்கங்குலி யங்களை க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்தான். மறுபடியும் மஹாபல முடைய கருடனை வணங்கினான். பீஷ்மகன் சொன்னான்: பகழி ராஜனே! வாயுவேபமுடையவனே! திவ்ய ஸ்வரூபிமே! கர்ச்யபர் புத்ரனே! உனக்கு வணக்கம்.

62,63,64. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: இவ்விதம் கருக்கமாக ஸ்துதி செய்து சிறந்த ஆபரணங்களைப் பஹுமானமாகக் கொடுத்து பிறகு தாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணனை புறப்படச் செய்தான்.

65,66 அரசர்களும் புறப்பட்ட க்ருஷ்ணனை கொஞ்ச தூரம் பின்பு தொடர்ந்து சென்றனர். வீரன் க்ருஷ்ணன் பஹுமானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அரசர்களிடம் விடைபெற்று குணீர்த்த முக முடைய பகிராஜனை முன்னிட்டு பத்து திக்குகளையும் ப்ரகாசப் படுத்திக் கொண்டு மதுரையைடைந்தான்

67. நாற்புறமும் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் குழப்பப்பட்டு பேரி டடசபுகத்தாலும் சங்கம் துத்துப் பி ஓடியதும், யானை

பிள்ளைகளையும், குழைகள் களைத்தவரையும் தேர் சக்ர சப்தத்
தாலும் பெருத்தமேக சமீபப் போன்று மிகப்பெரிய முழுக்கம்
இருந்தது;

68 69, 70 மஹாவீரன் க்ருஷ்ணன் சென்றதும் தேவர்கள்
தீவ்ய ஸம்ஹாஸனத்தையும் சபையையும் எடுத்துக்கொண்டு
தேவனாகத்தையடைந்தனர்.

71. அந்த அரசர்கள் பெரிய ஸேனையால் சூழப்பட்டு க்ரோச
தாரம் [2½ மைல்) பின் சென்று ஜனார்த்தனன் அனுமதி கொடுத்த
தும் எல்லோரும் திரும்பி ஸ்வயம்வர இடத்திற்கே சென்றனர்.

52ம் அத்யாயம் முற்றிற்று

53ம் அத்யாயம்

சால்வகன் சொல்படி காலபவனிடம்
ஜராசந்தன் அனுமதியின் பேரில் சால்வகனே
தூது செல்லல்

வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பிறகு வஸுதேவர் மகன்க்ருஷ்ணன்
சென்றதும் 'ஆபரணங்களால் அங்க அலங்காரம் கொண்டு
தேவேந்திரனையொத்த அரசர்கள் ஊருக்குப்புறப்பட்டுப்போவதில்
மகிழ்ச்சிகொண்டு [பீஷ்மகனிடம்] விடை பெற ஸபையையடைந்
தனர்.

2. ஸபையையடைந்து, அழகிய ஆஸனங்களில் ஸுகமாக
அமர்ந்திருக்கும், சத்திர சூர்ய ப்ரகாசமுடைய அரசர்களைப்
பார்த்து, நல்ல நீதிவார்த்தை பேசும் அரசர் ரேஷ்டன், பீஷ்மக
ராஜா வார்த்தை சொன்னான்!

3. "அரசர்களே! வயது சென்ற எனது துரத்ருஷ்ட பானூச
ஸ்வயம் வரம் வைத்த தோஷத்தை அறிந்து நீங்கள் பொறுத்துக்
கொள்ள வேண்டும்.

வைசம்பாயனர் சொன்னார் : இப்படி பீஷ்மகன் அந்த எல்லா
அரசர்களுக்கும் சொல்லி, முறைப்படி பஹுமானம் செய்துபிறகு,
மதிய தேசதரசர்களையும், கிழக்கு, மேற்கு தேச அரசர்களையும்
வடதேச அரசர்களையும் கூட விடை கொடுத்தனுப்பினான்.

4-8 எல்லா ஜனங்களும், சிறந்த வில்லாளியான ராஜாக்
களும் முறைப்படி, கௌரவிக்கப்பட்டு, மன மகிழ்ச்சியுடன்

சென்றனர். ஜராஸத்தன், ஸுந்தன் வீரதந்தவக்தரன், சௌப்பதி சால்வன், மஹா தர்மராஜா க்ருதனகசிகர், முதலிய உயர்குலத்த துதித்த அரசர்களும், ராஜர்ஷி வேணுதார், காஸ்மீர ராஜா, இவர்களும் மற்ற தென் தேச அரசர்களும் வார்த்தை ரஹஸ்ய மாகக் கேட்க விரும்பி பீஷ்மகன் பக்கத்திலிருந்தனர்.

9-10 ராஜஸ்ரேஷ்டனும் பலவானுமான அந்த பீஷ்மகன், அங்கிருக்கும் அரசர்களைப் பார்த்து அன்பு மிக்க மனதுடன் நட்பு பொருந்தியதும், தர்பார் காமத்துடன் கூடியதும் ஷ்ட்ருணங்கள் பொருந்தியதும் ம்ருதுவான துமான வார்த்தைகளை விதயத்துடன் சொன்னான்.

11, 12 (முன்னர்) பூபதிகளான உங்கள் நீதியான வார்த்தை களைக்கேட்டு, இந்த (ஸ்வயம் வர) கார்யம் செய்வப்பெட்டது. ஸாதுக்களாகிய உங்களால், பொறுத்துக் கொள்ளத் தக்கது நான் எப்போதும் அபராதம் செய்கிறவன்.

வைசம்பாயனர் சொன்னார் அந்த நீதிவல்லவன் பீஷ்மக ராஜா, இவ்விதம் கூறி, அரசர் ஸபையில் மகன் விஷயமாக வார்த்தை சொன்னான்;

14. பீஷ்மகன் சொன்னான்: மகனின் தகாத செயலைப் பார்த்து பயத்தால் கலங்கிய கண்களுடன், இந்த உட்க மக்கள் எல்லைகளும் (விவேகமற்ற) குழந்தைகளாக எண்ணுகிறேன். அந்த வந்திருந்த க்ருஷ்ணன் ஒருவனே உயர்ந்த புருஷன்.

15 அவனே கீர்த்தி: கீர்த்தி பெற்றோரில் தனித்தந்தவன்; அப்படியே விரிதிர யசஸ்ஸும் (புகழ்) கொண்ட சனிதமும் இம் மனிதவுலகில் அவனது நிர்ந்தர பூஜாபலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக் கிறது.

16. பெயர்களில் விறந்த மஹா புண்யவதிதேவகி க்ருதார்த யல்லவா? முஷலகாளியும் தாமரைக் கண்ணனும் செல்வக் குவி யலும் தேவர் வணங்குபவனும், கேசவனுமான க்ருஷ்ணனை கர்ப்பத்தில் பீஷ்மியாகத்தரித்து அன்பு நிறைந்த கண்களால் அவன் தாமரை முகத்தைக் காண்கிறான்.

18. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: இப்படி புகழ்பெற்ற பீஷ்மக ராஜாவை, மஹா தேஜஸ்வி சால்லராஜா ம்ருதுவான வார்த்தை சொன்னான். சால்வன்

19. சத்ருக்களை வெல்லும் மகன் பொருட்டு நக்கப்படுவது
பாதும் ராஜாவே! போரில் ஷத்ரீயனுக்கு வெற்றியோ தோல்வி
யோ (ஒன்று) நிச்சயம் இது புராண தர்மமும் ராம க்ருஷ்ணர்
களைத் தவிர மூன்றாவது எந்த புருஷன் மஹாபலம் வாய்ந்த உமது
மகனுடன் போரில் சண்டை "பேட" க்கு இலா?

20, 23 ரதர், அதிரதர், இந்த கூட்டத்துள் தோள் வலிமை
கொண்ட உன் மகன் ஒருவனே போர்களைத்தில் லிம்பிடித்து
சத்ருக்களைத் துன்புறுத்த சக்தி வாய்ந்தவன். தேவர்களாலும்
தேருங்கமுடியாத மிகக்கொடிய "பார்க்ல" அஸ்த்ரத்தை தோள்
வலிமையால் ப்ரயோகிக்கும் உன் மகனை எந்த புருஷன்
உதறிப்பான்?

23. இந்த க்ருஷ்ணனே ஆத்யந்தமில்லாதவன்; குறைவற்ற
வன்; அந்தக்ருஷ்ணனை பூலோகத்தில் தானாக ஜயிப்பவன்.

24 குலதாரி பாமசிவனுமில்லை. மஹாராஜாவே! எல்லா
சாஸ்த்ரப் பொருள் நுட்பமும் அறிந்த உன் மகன் அறிந்து கேசவ
னிடம் போர் செய்ய மாட்டான்.

25. ராஜாவே! இப்போது க்ருஷ்ணனைப் போரில் வெல்பவன்
யவன அரகன் காலயவளன். அவன் கேசவனால் கொல்லப்பட
முடியாதவனல்லவா!

26. செய்தற்கு மிக அரியதும் மிக்க பயங்கரமானதும் கொடி
யதுமான உபஸ்ஸை செய்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இரும்பு
குர்ணம் உண்டு.....

27. குத்ரனை ஆராதித்தார். பிள்ளைப் பேறு வேண்டியமுனிவ
ரால் குத்ரனை மகிழ்வித்து மகன் வேண்டப்பட்டான். இவன்
மதுரையில் பிறந்தவரால் கொல்லப்படத்தகாதவன், என்றும்
சங்கரனை வேண்டினான்.

28. குத்ரனும் 'இப்படியே ஆதக' வேண்டினிக்கு மகனைக்
கொடுத்தார் இவ்விதம் கார்க்ய முனிவருக்கு குத்ரவரத்தால்
உண்டான ஸ்ரீமானு இந்நப் புத்ரன்மதுரையில்பிறந்தவன்பாக்
கொல்லத்தகாதவன் விசேஷமாக மதுரை நகரில் கொல்லத்
தகாதவன்.

30. இந்த க்ருஷ்ணனும் பலமான். இவன் உதவியில் பிறந்தவன். அந்த காரக்ய புத்ரன் காலயவணன்! உதவர்க்குச் சென்று க்ருஷ்ணனைப் போரில் வெல்வான்.

31. அரசர்களே! நான் சொன்ன வார்த்தை உங்களுக்கு உசிதமாகத் தோன்றினால் யவன ஸரேஷ்டன் நகரக் கிணற்று அந்த விஷயமாக தூதனுப்புங்கள்."

32. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: சௌபராஜன் உடர்த் தைநாக் கேட்டு அந்த ஸரேஷ்டர்கள் எங்கோரும் உத்தேஷ மடைந்து மஹாபலவான ஜராஸந்தனை நோக்கி 'செட்கேளும்' என்று சொன்னார்கள்.

33. ஜனமேயராஜனே! அந்த ஜராஸந்த ராஜா அவர்கள் வாகத்தையக் கேட்டுப் ப்ரஹ்மரயின் வார்த்தையைத் தீர்த்து மனமுடைந்தவனாக ஆனான்.

34. ஜராஸந்தன் சொன்னான்: முன்பு எங்கேயும் அரசர் பலத்தால் பிடிக்கப்பட்ட அரசர்கள், அபஹிக்கட்டிட பணி யாட்கள் ஸேனை, வாகனம், இவைகளுடைய ராஜ்யத்தை (கிடுப்ப) அடைந்தனர்.

35. இப்போது அவர்களால் வேறொரு ஆசனம் அரசா மாக தன் கைவனிடம் கொடுக்கால் இன்பம் காட்டு பெண் வேறொருவனை (யடைவது) போல துண்டப் படுகிறது.

36. தூதரும் தெய்வம் மிக்க பலமுள்ளது அந்த உதவியைச் செய்வது முடியாதது நான் க்ருஷ்ணனிடம் பயங்கரமாகச் சொன்னேன். அதிக பலமுடைய வேறொருவன் (காலயவணன்) அடைகிறான். நிச்சயம் நான் உபாயம் இல்லாதவன் பிற ஆஸ்ரயத்தைச் செய் யப்படுகிறேன். எனக்கு மரணமே பேலானது.

37, 38. அரசர்களே! வேறொருவனை யடைவது உட்கேள். க்ருஷ்ணனோ பலதேவனோ அல்லது யாரொரு அரசனோ என்னைக் கொல்ல வருபவனை திருப்பிப் போர் செய்வேன்.

39. இது எனது நிச்சயமான பத்தி இது உதவியுள்ளது வ்ரதம்: ஆகையால் வேறு விதமாக மற்றொருவனைத் துண்டிப்பதைச் செய்வதற்கு நான் சக்தன் இல்லை.

40. க்ருஷ்ணன் நல்லொழுக்கமுடைய உங்களுக்குக் கெடுதல் செய்ய மாட்டான் ஆகையால் அரசர்களின் பொது ரகசியத்துக் காக தூதனைத் [தேர்ந்து] கொடுக்கிறேன்.

41. அரசர்களே! க்ருஷ்ணன் நம்மைத் துன்புறுத்தாதவனாய்க் ஆகாய மார்க்கமாகப் போக வேண்டும் நன்கு ஆலோசித்து [தூது போகிறவனை] அனுப்புங்கள்

42. இந்த சௌபபதி ஸ்ரீமான், அக்னி, சந்த்ரன் சூர்யன் இவர்கள் பராக்ரமமுடையவன். பலவானான இவன் சூர்யகாந்தியுடைய ஆகாய ரதத்தின் மூலம் தந்ததரை அடைகிறான்.

43. க்ருஷ்ணன் நம்முடன் [நரிம] சண்டைக்கு வராவன்னமும், அரசர்களான தம் கூட்டத்தில் காலயவனை சேரும் வன்னமும் நம்மால் தூது வார்த்தை யமைக்கத் தக்தது.

44. வைசம்பாயனர் சொன்னார்: ஜராஸந்தராஜா மறுபடியும் தேஜஸ்வி சௌப பதியை நோக்கிச் சொன்னான்: "கௌரவம் கொடுப்பவனே! நீ போ.

45. எல்லா அரசர்களுக்கும் ஸஹாயம் செய் யவன ராஜா எப்படி நம்முடன் சேர்வானோ, எப்படி க்ருஷ்ணனை ஜெயிப்பானோ நாமும் எப்படி ஸந்தோஷப் படுவமோ, அத்தகைய முறை செய்யப்பட்டும்."

46. இவ்விதம் எல்லோரிடமும் சொல்லி, பிஷ்மக் ராஜாவை முறைப்படி பூஜித்து, தன் ஸேனை சூழ ஜராஸந்த ராஜா தந்தகரை யடைப்தான்.

47. ராஜ ஸரேஷ்டன் சால்வனும் தான் அந்த அரசர்களை முறைப்படி பூஜித்து காற்று வேகத் தேர் மூலம், ஆகாய வழியாகச் சென்றான்.

48. தெற்கு தேச வாஸிகளான அந்த எல்லா அரசர்களும், ஜராஸந்தன் பின், சென்று தம் தம் நகரங்களை யடைந்தனர்.

49. பிஷ்மகன், அந்த இகு, சால்வ, ஜராஸந்த அரசர்களின் அந்நையத்தை யோசித்து துக்க முடையவனாய் க்ருஷ்ணனையே தியானித்துக் கொண்டு பிள்ளையுடன் தன் மாணிகையில் வலந்தான்,

50. பதி சுத்தையான குக்மினி க்ருஷ்ணன்வந்த கரணத்திற்
அரசர்களின் தர்சனமாகிற தோஷமுடைய ஸ்வயம்வரம் விக்ரகப்
பட்டதை யறிந்து, தோழிகளினிடை சென்று, வெட்க மடைந்த
முகமுடையனாய் சொன்னான்: "நான், தாமரைக்கண்ணன்,
க்ருஷ்ணன் மூலம் மற்ற அரசருக்கு பத்னியாவதை ஸஹிக்க
மாட்டேன். எனது இந்த வார்த்தை ஸத்யமானது.

52-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

53-ம் அத்தியாயம்

**காலயவனனிடம் சாஸவகன் தூது-
ஜராஸந்தன் சொன்னவது
காலயவனன் கேட்டல்**

1. வைம்பாயனர் சொன்னார்: யவனருக்குள், பசுத்தில்
சிறந்த அந்தக் காலயவன அரசன். நகர மக்களை முறைப்படி
ரக்ஷிக்கும் அரசனாக விருந்தான்.

2. தர்மார்த்தகாம தத்வ மறிந்தவன்; புத்திமான்; ஸந்தி
முதலிய ஆறு ராஜநீதி குணங்களையும் அனுஸரித்து, ஜீவிப்பவன்.
ஏழு வித தோஷங்களொன்றும் அறியாதவன்.

3, 4 5. நற்குணங்களிலேயே எப்போதும் மகிழ்பவன்; வேற
மறிந்தவன்; தர்மத்தை ஒழுக்கமாகவுடையவன். ஸத்ய வாதி
இந்திரியங்களை ஜெயித்தவன். போர் முறையறிந்தவன்; அகிழ்
மதிவ், கோட்டை, காடு முதலிய புகழுடியாத துர்கங்களால்
அமைப்புப்பயக அனுஸரிப்பவன்; சூரன், ஒப்பற்ற பலமுடைய
வன்; மேலான மந்திரிகளை அனுஸரித்து நடப்பவன்; அழகிய
(ஸாதுக்கள்) ஸபையில் ஸுகமாக வீற்றிருப்பவன்; மந்திரிகளால்
சூழப்பட்டவன்; ஒருவருக்கொருவர், நிவ்யகதைகளைச் சொல்லும்
ஆத்ம தத்வமறிந்த யவன ஞானிகளால் சூழப்பட்டவன்.

6. இது ஸமயம் நல்ல மனமுள்ள காற்று வீசியது. ஸுக
மாக குளிர்த்தியா-விருந்த காற்று; தன்னறியா இன்ப உணர்ச்சி
யை உண்டாக்கியது.

7. ஸபையினிருந்த யல்லோரும், 'இது வெண்ணெய் ஒரு
மனதுடன், ஆர்சரியத்தை யினக்கும் விழித்த கண்களுடன்,
இருந்தனர். அந்ந ராஜாஸன் அல்லிதமே பார்த்தான்.

8, 9. திவ்ய ரதத்தைப் பார்த்தார்கள், - அது சூர்யன் போன்றிருந்தது; நங்கமயமான சக்ரங்களால் ப்ரகரிக்கிறது; மிக்க சோனா மயமுடையது; திவ்ய ரத்ன காந்தியைப் பரப்புகிறது; திவ்ய த்வணிகளையும் பிசுது கொடுக்கையுமுடையது; மீனோ வேகம் வாய்வேகம் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டப்பட்டது.

10, 11, 12. சந்திர, சூர்ய ப்ரதிமைகள் செய்து பொருத்த பட்டது தங்கமயமானது; விஸ்வ கர்மாவால் செய்யப்பட்ட திறந்த புலிகளால் நார்புறமும் விளங்குவது; சத்ருக்களை நடுங்கச் செய்வது; மித்ரர்களுக்கு மிகுந்தி ன்னட்டுவது; சத்ரு தேர்களை அழிக்க வல்லது; இத்தகய தேரில், சூரிமானும், தேஜஸ்வியுமான செனபபதி சால்வன் அடர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, (ஆலோசனை யில் நிறங்க காலயவணனின்) மதக்கீ மகிழ்ந்து "அர்க்யம் பாத்யம் வஸப் பலமுறை சொக்ருன்.

13. தேரால் வலிமையுடைய காலயவணன் "அச்சமயம் எயில்வராஸைக் கீழிருந்து எழுந்து தானே அர்க்யம் எடுத்துக் கொண்டு எதிர் சென்று தேர் இறங்குமிடத்தில் நின்றான்.

14, 15. மஹாதேஜஸ்விசாவனும் மிக மகிழ்ந்து, இந்தான் போன்ற கோளபயுடன் வந்திருக்கும் அரசனைப் பார்த்து, மிக்க மாயமயமுடையனும் தான் ஒருவனே இறங்கி மிகப் பதிவுடன், நவம்போப் பார்த்தும் ஆசையால் உட்புச்சந்தான்

16. ராஜா ரிஷிகளில் திறந்த சால்வ ராஜா, உயர்த்திய அசீக ராஜைப் பார்த்து மிகதுவான வார்த்தைகளைச் சொன்னான். மஹாதேஜஸ்விசை நான் அர்க்யத்திற்குக் கக்கவனிலை.

17. மஹா ராஜா! நான் அச்சர்சனிடமிருந்து உங்கனிடம், புத்திரமால் ஸாஸக்தனில் பங்குடன், அனுப்பப்பட்டேன்.

18. அதனால் அர்க்யத்திற்குத் தக்கவனில்லையென் னீதிக் கிறேன். காலயவணன் சொக்கிறான்.

19. மஹாப்ரஸேர! நீ தானாக வந்திருப்பதை நான் அறி கிறேன். திறந்த புத்தி மானே! அரசர் உட்கத்தில் ஜரானந்த ஞன் அதுவாப் பட்டிருக்கிறாயல்லவா;

20, 21. நிறங்க புத்திமானே! அதனால் அர்க்ய பாத்ய முடையவன் மஹாராஜங்களால் முறைப்படி ஆவனமனிப்பதானும் உன்னை விசேஷமாக அர்ச்சிக்கிறேன் தாங்கள் பூஜிக்கப்பட்ட

போது, எவ்வா அரசர்களும் புலிக்கப்பட்டதாக ஆகும் ராஜாவே! என்னுடன் இந்த சோபையுள்ள ஆஸனத்தில் அமருங்கள்.

22. வைசம்பாயனர் சொன்னான் : கைகுலுக்கி, கேசம் ஆரோக்யம் விசாரித்து, இருவரும் சேர்ந்து, மங்களமாஷம் ஸிம்ஹாஸனத்தின் இனிது அமர்ந்திருந்தனர்.

23. 24 காலயவனன் சொன்னான் : "அரசர்களாகிற நாமெவ்வேளையும், தேவர்கள் தேவேந்திரனைப் போல், ஜாஸந்தன் தோன் வலிமையன்டி, பயமற்று வளிக்கிறோம்; அவனால் என்னிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறீர், எனக்கு ஏது அஸரத்யம்? அவனது உண்மையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுங்கள். அந்தப் பரபு என்ன கட்டளையிடுகிறான்? அவனது வார்த்தை செய்ய முடியாத காரியமாயிருந்தாலும், செய்து முடிப்பேன்.

25. காலவன் செவ்விறுன் : "யவன, அரசே! கேட்கப்பட்டதும், அரசர் ரேஷ்டனை! மகதராஜன் எப்படிச் சொல் கிறானோ அப்படியே நான் உனக்கு நன்கு சொல்கிறேன்.

26. ஜராஸந்தன் சொல்கிறான். "இந்த மிகவும் வெல்ல முடியாத கருஷ்ணன், உலகங்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பவனாகப் பிறந்தான்.

27. 28. 29. நான், அவனது தீய ஒழுக்கத்தையறிந்து கொல்ல முயன்றேன். நிறைந்த ஸேனை, வாகனங்களுடைய பல அரசர்களுடன், சிறந்த கோமந்த மலையை பெரிய ஸேனைகளால் முற்றுகையிட்டு சுதிராஜன், (சிக பாலனின்) போருட் செறிவு கொண்ட வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்போது, ராமக்ருஷ்ணர் இருவரையும் அழிப்பதற்குத் தீவைத்தேன்".

30. நூற்றுக்கணக்கான அக்னி ஜ்வாலைகள் நிறைந்துப் பரள வாக்கிப் போன்ற காந்தியுடைய மலையைப் பாகித்துவங்க படை மரசு கொடி கொண்ட ராமன் மலைச் சிகரத்திலிருந்து துள்ளி வருகிறதுக் கடல் போன்ற ஸேனை நடுவில், வேகமாக இறங்கி, தடுக்க முடியாதவனாய், காலாள், குதிரை, தேர், யானைப்படை களை நாற்புறமும் அழித்தான்.

31. வளைத்து செல்லும் ஸர்ப ரேஷ்டனைப் போன்ற நிலைப்பையை எறிந்து இழுத்துக் காலாட் படை யானைத் குதிரைக் கூட்டங்களை உலகங்களையா அழித்தான்.

32. யானையால் யானையையும் ரதத்தால் ரத வீரர்களையும், குதிரையால் குதிரை வீரரையும், காலாட்களால் காலாட் படை வீரரையும் அழித்தான்.

33. நூற்றுக் கணக்கான அரசர் நிறைந்துள்ள போரில் போட்டக்காவ சூர்யன் போல், பலவிதமாகச் சத்ருக்களை தபிக்கச் செய்தான்.

34. 35. சத்ருக்களை தபிக்கச் செய்தான். ராமனுக்குப் பிறகு ஆதினா செலுத்துவோரில் சிறந்த க்ருஷ்ணன், ஆர்யனை யொத்த ப்ரகாசமுள்ள சக்ராயுதத்தை நன்கு பிடித்தான். மஹாவீரனுள் அவன் கால் பலத்தால் மலையை அசைத்தான், கிரத்திமானுள் யதுவீரன் க்ருஷ்ணன், ஸிம்ஹம் அல்ப மிருகங்களைப் போல் சத்ரு ஸேனையின் மேல் குதித்தான்.

36. சிறந்த கோமந்த மலை நாட்டிய மாடுவது போல, நீர்த் தாரையால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. நெருப்பையனைத்து கோஷம் போட்டுக் கொண்டு தரையை யடைந்தான்.

37. ராஜாவே! க்ருஷ்ணன் நாற்புறமும், ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும். சிகரத்திலிருந்து குதித்து, சக்ராயுதம் சுழலும் கையால் ஸேனையைக் கொன்றுள்.

38. கம்பீரமான சக்ராயுதத்தை விசி கதையாலடித்து, உலக்கையால், காலாட் படை யானை குதிரைப் படைகளை சூர்ண சிம்மாக்கினான்.

39. கோபக் காற்றால் துண்டப்பட்ட சக்ரம், கலப்பை, நெருப்பால், அரச சூர்யர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பெரிய சேனை கொளுத்தப்பட்டது.

40. காலாள், யானை, குதிரை இவைகள் நிறைந்ததும், கொடி வரிசைகள் கொண்டதுமான தேர் படை, காலாட்களால் இவ்விருவரால் ஒரு கணத்தில் அழிக்கப்பட்டது.

41. 42. சக்ராயுதத் தீ பயத்தால் தொல்லைகொண்டு அழிக்கப் பட்ட போனையைப் பார்த்து, நாற்புறமும் சூழ்ந்த மையம். இத்த க்ருஷ்ணனின் தம்யன் பல்வான், புருஷ ரிஷபன், சூரன், கதைக் கைவன், கலப்பை ஆயுதமாகவுடையவன், இத்தகைய பலராமன் என் எதிரில் நின்றுள்.

43. முடி நிமிர்ந்து, முழங்கிப் புறப்பட்ட ஸிம்ஹம்போல், பன்னிரண்டு அகௌஷினி, ஸேனையைக் கொன்று 'ஸௌ நந்தம்' எனும் கலப்பையை விட்டு விட்டு கதையால் என்னையடித்தான்.

44. என்மேல் வஜ்ராயுதம் விழுந்தால் போன்ற வேகத்தை தள்ளி, திரும்பவும் என்னைக் கொல்ல விரும்பி வைசாகுப் புரூர் முறையில் தரையில் நின்றான்.

45. முன்னொரு கால், சுப்ரமணியன், வைசாக முன்றியின்று 'க்ரோளச்ச' மனையை தகர்ந்தது போல் நீண்ட கன்களால் கொளுத்துகிறவன் போல் என்னைப் பார்த்தான்.

46. அத்தகைய குபமுடைய பலராமனை யுத்த களத்தில் நேரே பார்த்து உயிரோடு இருக்க விரும்பிய எந்த புருஷன் இவ்வுலகிலிருக்க முடியும்?

47. யமன் சட்டியால் தள்ளினது போலும் உயிர் த்தப்பட்ட காலதண்டம் போன்றும் உள்ள பயங்கரமான கதையை [கையில்] பிடித்து அவன் என் முன்னாலேயே நின்றான்.

48. பிறகு உலகபிதாமகரான ப்ரஹ்மா நீ நண்ட மேகத்வனியார் ஆகாயத்தை நிறைத்துத் தானாகவே அசரீரியாகச் சொன்னார்: "கலப்பை ஆயுதமாகவுடையவனே!

49. பாபமற்றவனே! இந்த அரசன் கொல்லத்தக்கவனில்லை, உன்னால் கொல்லப்பட த்தகாதவன் இவன் அழிவு வேறொருவன் மூலமாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

50. ப்ரஹ்மாவால் தன்னாலேயே சொல்லப்பட்ட என்னுயிரை அடியோடழிக்கும் பயங்கரமான வார்த்தையைக்கேட்டு அதனால் மனங்கலங்கித் திரும்பி விட்டேன்.

51. அதனால் அரசர்கள் ஹிதத்தை விரும்பி நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜ்யரேஷ்டனே [காலயவனா!] நீயே செய்ய வல்லவன்"

52. மஹாமுனி-கார்க்யர் இரும்பு சூர்ணம் உட்கொண்டு பன்னிரண்டு வகுஷம் தலமிருந்து தேவர் அணுரர் இவர்களால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்ட திருவடியுடையவராம் விரும்பிய புத்ரப் பேற்றையடைந்தார் உக்ரமான பெரிய தலத்தான். புத்ரனை விரும்பி மஹாதேவன் சங்கரனை மகிழ்வித்து மதுரை ஜனங்களால் அழிக்கப்படாதவனாக உன்னை அடைந்தார்.

53, 54. மஹாத்மாலான கார்க்ய முனிலர் தபோபலந்தால் பிறைச்சந்திரனைப் சூடிய பரமசிவன், வரத்தின் பெருமையால் ஜனித்த உன்னை ஜனாநிந்தனன் க்ருஷ்ணன் அடைந்து. "சூர்யகிர ணத்தால் பனிபோல் மறைவான்"

55-ம் அரசன் வார்த்தைகளால்-தூண்டப்பட்டு முயற்சி-செய். எனது சென்றிக்காக கேசலன் (இருப்பிடம்) குறித்துப் புறப்படுவாயாக. மதுரை நகரை ஸேனையுடன் அடைந்து க்ருஷ்ணனைக் கொன்று உன் தீர்த்தியைப் பரவச்செய்.

56-ம் க்ருஷ்ணனும் பலராமனும் பந்துக்களுடன் மதுரையிலு் பிறந்தவர். அம்மதுரை நகரை யடைந்து போரில் அல்லிகுவரை உம் ஜெயிப்பாய்."

57-ம் சாஸ்தன் சொன்னான்: "அரசரில் சூர்யபுர ஜராஸந்தனும் சொல்லப்பட்ட அரசரின் நன்மைக்காக இந்த வார்த்தை சொல்லப்பட்டது. அதை எல்லா மந்திரிகளுடன் புத்தியால் ஆராய்ந்து, ராஜாவே! உனக்கு யுக்தமாகத் தோன்றியதைச் செய்வாய்."

53-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

54-ம் அத்தியாயம்

காலயவனன், க்ருஷ்ணனை ஜெயிக்க
மதுரைக்குப் புறப்படல்

1. காலயவனன் சொன்னான்: இப்படி அரசன் கட்டளையால் சொல்லும் சாவர ராஜனை; யவன் ராஜன் மிகப் பீதி யடைந்த வனுய்ச் சொன்னான்.

2. காலயவனன் சொன்னான்: "தவ்யானேன் அனுக்ரஹிக்கப் பட்டவானேன் என் வாழ்க்கையையடைந்தது பல அரசர்களால் க்ருஷ்ண தீக்ரஹ காரணமாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறேன்."

3. தேவ அஸுரக் கூட்டங்களாலும் முவுலகிலும் ஜெயிக்க முடியாதவன் க்ருஷ்ணன். அவனை தீக்ரஹிக்கும் காரணமாக என்னைத் தேர்த்தெடுத்து. 'ஜய' ஆகி: கூறி ஸந்தோஷமடைந்த அத்தராஜ-விம்ஹங்களால், எனது வெற்றி நிச்சயிக்கத் தக்கது. அவர்களின் கொல் மாரியால் என்னைக்கு வெற்றி வரும்.

4. அரச ராரேஷ்ட ஜராஸந்தனும் சொல்லப்பட்ட அவ் வரசன் வார்த்தையைச் செய்வேன். ராஜ ராரேஷ்டனே எனது தேர்தலிலும் வெற்றி யொத்தீதே.

5. சாஸ்த ராஜனே! இப்போதே திது நக்ரத்திரம் முகவர்த்தம் காரணம். சுபம் (யோகம்) எல்லாம் சுபம். கேசலனைப் போல வெல்ல மதுரைக்குப் போவேன். (இப்போதே)"

7. 8. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : சைவ புதி தேவஸ்து சால்வ ராஜாவை, இப்படி சொல்லி விடும்படிக்கு முடியாத சக்தி ஆபரணங்களால் முறைப்படி பூஜித்து (காலயவன்) அரசன் கீழ்ப்படிவது பொருட்டு ஆசிர்வாதத்துற்காகப் ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் தனம் வழங்கினான். ஜனமே ஜயரே! ப்ரோஹிதருக்கு. கனா மிகுதியாகக் கொடுத்தான்.

9. காலயவனராஜா யாத்ரா காலத்திற்கு உரிய மக்களங் களைச் செய்து, ஜனார்த்தனனை ஜயிக்க விரும்பி நல்ல முறையில் புறப்பட்டான்.

10. ஜனமேஜயரே சால்வராஜாவுடன் செய்யவேண்டியபதை முடித்தவனாய் காலயவனராஜாவை ஆலிங்கனம் செய்து தன்னார் அடைந்தார்.

54-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

55-ம் அத்தியாயம்

கருடன், துவாரகை இடம் பார்க்கச் செல்லுதல் மதுரையில் க்ருஷ்ணனுக்கு வரவேற்பு.

1. ஜனமேஜயர் சொன்னார் : ப்ரஹ்ம ஞானியே. மஹப் முனிவரே! இந்ந்ரணை யொத்த விரமுடைய க்ருஷ்ணன். விதர்ப்ப தகரிலிருந்து [மதுரை] செல்லும் போது கருடன் எத்தகர அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்?

2. கருடன் என்ன கார்யம் செய்தான்? பகவான் க்ருஷ்ணன் மதுரா பவலான் கருடன் மேல் ஏறவுமில்லை. ப்ரஹ்ம ஞானியே! இது என் ஸந்தேஹம் அதன் தத்வத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

3. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : ஜனமேஜய ராஜாவுடன் கேளுங்கள். கருடனால் அதிமானுஷமான கார்யம் செய்யப்பட்டது மஹாதேஜஸனி கருடன் விதர்ப்ப நகரை அடைந்தார்.

4. க்ருஷ்ணன் மதுரா நகரை அடையாமலிருக்கும் போது அந்த ஸவந்தேயர் ஆலோசித்தார்.

5. 6. விதர்ப்ப நகர அரசர்களிடம், தான் போது நானால் பரிபாலிக்கப்பட்டதும் அழகிய மதுரை அடைவேன் என்று

சொன்ன வளவில் ஸ்ரீமான் - கருடன், கைகூப்பி, வணங்கி, இவ்விதம் சொன்னான்.

7. கருடன் சொன்னான். தேவனே ரைவத ராஜாவின் 'குசஸ்தலி' நகரையும் ரைவத மலையையும். அழகான [இந்திரன்] நந்தன தோட்டம் போன்ற வளத்தையும் அடைவேன்.

8. 9. 10. ருக்மி மலையிலிருந்து, ஸமுத்ரம் வரையுள்ளதும்; மரம், புதர்களால் நிறைத்ததும், புஷ்ப மகரந்தத் தூள்கள் பரவி யுள்ளதும், ஸ்ரேஷ்டமான யானைகள், ஸர்ப்பங்கள் கொண்டதும், கரடிகள், வானரங்கள் வளிப்பதும், பலதர மான் கூட்டங்கள் கொண்டதுமான, அத்தகைய பூமியை உமது வாஸத்துக்காக, தூர்புறமும் நன்கு பார்த்து உமக்கு அழகிய புகழக் கூடிய நகர மாகத் தக்க பூமியை முட்கள் கொடுத்து உம்மிடம் வருவீன்"

11. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பலவான் பஹிராஜனும், தேவ தேவன் க்ருஷ்ணன் வணங்கி, மேற்கு திசை தோக்கிச் சென்றான்.

12. 13. க்ருஷ்ணனும் யாதவர்களுடன் மதுரை நகரைப் புகுந்தான். உக்ரஸேன ராஜாவும் பணிப் பெண்களும், நகர மக்க ளும் நாற்புறமும் மகிழ்ச்சி கொண்ட ஜனங்களால் சூழப்பட்ட க்ருஷ்ணன் எதிர் கொண்டு கௌரவித்தனர்.

14. ஜனமேஜயர் சொன்னார் : பல அரசர்களால் க்ருஷ்ணன் ராஜாதி ராஜனாக பட்டாபிஷேகம் புண்ணப் பட்டதாகக் கேட்டு உக்ரஸேன மஹாராஜன் என்ன செய்தான். (ஸமர்ப்பிந்தான்)

15. 16. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : பல அரச ஸ்ரேஷ்டர் களால், ராஜராஜன் க்ருஷ்ணன், அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதாகக் கேட்டு, இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் சித்ராங்கதனால், ஒவ்வொரு அரசனுக்கும், தக்கபடி தூறு ஆயிரம் கணக்கில் பஹமாவும் செய்யப்பட்டது. ராஜந்திரன், க்ருஷ்ணனுக்குப் பத்து கோடி கொடுக்கப்பட்டது. சாதாரண மனிதர்களுக்கு பத்துக் கணக்கில் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு வந்தவர் "ன் எவரும் ஒன்றுமிக்காமல் போகவில்லை"

17. சங்கதிதி யாதவருபம் தரித்து ஹரியாசிய க்ருஷ்ணன் திருவுள்ளப்படி வாரி வழங்கியது. தூப்படியே ஸ்ரீமான் திதிபதி ருபேரனும், தேவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு க்ருஷ்ணன் திரு வுள்ளப்படி வழங்கினான்.

18. உக்ரஸேனன் இப்படி ஒற்றர்கள் மூலம் கேட்டு, தேவதை கோயில்களிலும், பெரிய பூஜை செய்தான்.

19. வஸுதேவன் மானிகையில் தோரணத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தடிப்பவர்களின் ஆடல் பாடல்களும் நாற்புறமும் நிகழ்ந்தன.

20. உக்ரஸேன ராஜா, கம்ஸராஜன் 'மண்டபத்தை விசித்ரமான ஆடைகளால், நல்ல காந்தியுடையதாகவும், விழுதுக்கொடித்வஜம் இலைகளின் வரிசையால் நிறைந்ததாகச் செய்வித்தான்.

21. போஜ ராஜா உக்ரஸேனன், பலவித விழுதுக் கொடிகளைக் (மக்சர் குட, கொடுக்கச் செய்தான். ராதேந்திரனான விருஷ்ணன் இருக்குமிடத்தில் வெள்ளைச் சாந்து பூசச் செய்தான்.

22. அப்படியே தோரணத்தையும் (கோபுர முகப் பட்டையையும்) கோபுரத்தைச் சாந்து பூசச் செய்வித்தான்.

23 (நாற்புறமும்) தடிகர்களின் ஆடல் பாடல்கள், வாத்யங்கள், நாற்புறமும் விழுது கொடிகள், திருத்துழாய் மானி குடிய பூர்ணமும்பங்கள், சந்தன ஜலம் தெளிக்கப்பட்ட பட்டணத்தின் ராஜ விதிகள்.

24. ராஜ உக்ரஸேனன் (வீதிகளின்) தரைவில் அலங்காரமான நடை பாவாடை விரிக்கச் செய்தான்.

25 இரு பக்கங்களிலும் சந்தனம், அகிலம், குங்கிலியம் முதலிய தூபங்கள் சுமழச் செய்தான். ஆங்காங்கு வேல்சம் கலந்த குங்கிலியம் கொளுத்தப்பட்டது.

26. வயதான ஸ்திரீ கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு மடிகள ன்றுதி பாடினர். பெண்கள் தங்கள் இடங்களில் அர்ப்பம் 'ராத்ரம் ஏந்தி க்ருஷ்ணன் வரனை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்.

27 இவ்விதம் நகரத்தை ஆனந்தமாக்கி, ராஜ உக்ரஸேனர். வஸுதேவர் மானிகைக்குச் சென்று (க்ருஷ்ணன் வருகையாகிற) பரிய வார்த்தையைத் தெரிவித்து ராமனுடன் நன்கு ஆலோசித்து (க்ருஷ்ணன்) தேர் அருகில் சென்றார்.

28. 29 30 : ஜனமேஜயரே! அதே சமயம் பேரிய சங்கத்வனி உண்டாயிற்று. மதுரையில் வலிக்கும் மங்கையர், லயோதிகரும், பாலகும், ஸுதித, வந்தய மாகத முதலிய இசை வல்லோர் யாவரும் கூடிய பெருங்கூட்டம், ராமனை முன்னிட்டு, அர்க்கய பாடியும் எந்தி புத்திமான் உக்ரஸேனுடன் புறப்பட்டது.

31-35 உக்ரஸேன மஹாராஜா, க்ருஷ்ணன் கண்ணுக்கு தென்பட்டதும், சோபையுடைய தேரிலிருந்து இறங்கி, முன்னால் கால் நடையால் (சென்றால்) அழகான தேரில் அமர்ந்திருப்பவன் திவ்ய ரத்தவங்காளர்வான் ஆபரணங்களுடையவன்; திவ்ய ரத்ன காந்தியோடு கூடிய ஆபரணங்களைக் கையிலணிந்தவன்; திருமார்பில் வன்மாவை சூர்யனைப் போன்று ஒளிவிடபவன்; சாமரம், வீசுந், குண்ட, கருட க்கொடி உயர்ந்தி ருந்தவன்; ராஜலக்ஷணங்கள் பூர்ண மர்க அமைந்தவன்; அருகே இருக்கிற சூர்யன் போல் மிகக்காத்தி விடபவன், தேவதேவன்; காணக்கூகம் ஒளிபுடையவன்; துத்தசைய ஹரியாமித க்ருஷ்ணனைப் பார்த்தான் ஜனமேஜயர்! உக்ரஸேன ராஜர், தாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து ஸந்தோஷத் தமதமக்க குரலுடன் சத்த ஸேனையுக்கும் தேரிலிருக்கும் ராமனைக் குறித்துச் சொன்னான்.

36 37 புகழ் படைத்தவனே! என்னும் தேரில் ஏதச் செல்லுதல் பொருந்தாது; என நினைந்து கிற இறங்கினேன். தேரிலேயே போ! விஷ்ணுலால் கபட வேஷத்துடன் மதுரை நகரை யடைந்து, கண்ணத் தேவ ஸ்ரேஷ்டனாக அரசர் கடலில் பிரகாசரிப்படுகின்றான். அந்தக் கேசவதே, நான் என்னை பிரகாரத் திலும் ஸந்தோஷம் செய்ய இயைப்படுகிறேன்.

38 க்ருஷ்ணன் குமயன் மஹா தேவன்வி பலராமன் உக்ர ஸேனனை நோக்கி பதிலுரைத்தான் "ராஜன்! வந்த ரகொண்ட ருக்கும் பீதவஸுரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனை ஸ்துதி செய்வது உசித மிஷ்டம்; ஸுரர்த்தவன் ஸ்துதிபல்லாய்வு. உன்னிடம் ஸந்தோஷம் கொண்டவன்.

39 ஸந்தோஷ மடைந்தவனுக்கு ஸந்தோஷம் என்ன பரமோஜனம்? உன்னைப் பார்த்த மாத்ரமே க்ருஷ்ணன் ஸ்துதிக்கப்பட்டான்.

40. ராஜவே! ராஜாதி ராஜனான தன்மை பெற்று, உனது மர்மீரக வந்துவ்வான், அமாலுஷமான திவ்ய ஸ்துதிகளால் ஏற்கனவே ஸ்துதிக்கப்பட்டுள்ளான் உன்னால் தேவையில்லை.

41, 42. இவ்விதம் பேசிக்கொண்டு கேசவன் பக்கம் திருவமுடி வந்தனர் அர்க்யம் ஏந்தியுள்ள உத்ரஸேனனைப் பார்த்து சிறந்த தேரை திறுத்தி, சொல்வோர் சேர்மல் க்ருஷ்ணன் உத்தொஸன ராஜானைக் குறித்துச் சொன்னான்.

43. என்னால் மதுரைத் தலைவனாக நீர் அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டுள்ளீர். மதுரை ராஜனே! நீரே முறைமாறிக் செய்வது பொருந்தாது.

44. அர்க்யம், பாத்தியம், ஆசமனீயம், இவை நான் உமக்குச் செய்ய வேண்டியதை நீர் எனக்குச் செய்வது பொருந்தாது, இது நான் எனக்கு இஷ்டம்.

45. ராஜாவே! உமது அபிப்ராயமறிந்து வார்த்தை சொல் கிறேன் நீரே மதுரைக்கு அரசன். பொருத்தமின்வாதது செய்யத் தகாதது.

46. எல்லா அரசர்களுக்கும் போல் எமக்கும் உமது அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப பஹுமானம் ஸமர்ப்பிப்பேன் நீர் மேகான முதல் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்.

47. வஸ்தியங்கள் ஆபரணங்கள் கணக்கிடாமல் ஒரு வகை (தங்க நாணயங்கள்) தனபாகம் உமக்குக் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

48. நீர் ஸ்வர்ண அலங்காரங்கொண்டப்ரகாசமானரதத்தில் ஏறிக் கொள்ளும். புஷ்யவானே! ராஜனே! சாமரம், விசிறி, குவட நீர்நீர் கொடி கொண்டு திவ்ய ஆபரணங்கள், சூர்ய ஒளி வீசும் கிரீடம் இவைகளை அணிந்து கொள்ளும். இந்த மதுரை நகரை ஆட்சி கொள்ளும்.

49. புத்ர பெண்த்ரர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து மதுரையை ஆட்சி புரிவீர். சத்குக் கூட்டங்களை ஜயித்து போஜ வம்சத்தை வருத்தி செய்வீர்.

50—53. தேவதேவனாகிய ஆதிசேஷன் பலராமனுக்கு வஜ்ராயுத மேத்திய இந்திரனால், திவ்யா பரணமும், வஸ்திரமும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. எல்லா மதுரை வானகனுக்கு, பத்து, பத்துக்களாக தங்க நாணயங்கள், ஸலித, மாகத வந்திகளான இசை வல்லுனர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம் 'திராக' தங்க நாணயங்கள்; வ்ருத்த ஸ்திரிகள், பணிப் பெண்களுக்கு தனித்தனி நூறு திராகங்கள். அரசன் மெய்க் தாடனர், வித்திரு

முதலியவர்களுக்கு தனித்தனி பத்தாயிரம் தீராகங்கள், இவ்வாறு இந்திரனும் பங்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

54. கைசம்பாயனர் சொன்னார் : திவ்விதம் மதுரை வேட்டையெதிரில், உக்ரஸேன மஹாராஜாவை நன்கு கௌரவித்து, மதுரை பிச் பிக குதுகலமடையச் செய்து மதுரைக்கு வந்தான்.

55. ஸ்வர்க்க வோகத்துத் தேவர்கள் போன்று திவ்யாபரண மாலைகளாலும், திவ்ய ஆடை பச்சக்களாலும், நாற்புறமும் ப்ரகாசிக்கின்றன.

56. 57. (மதுரை வானிகள்) பேரி, படஹ சப்தங்களாலும், சங்கம், துத்துபி, இவைகளின் த்வனியாலும், யானைகளின் பிளிதுதலாலும் குதிரைகளின் களைப்பாலும், குரர்களின் விம் ஹநாதத்தாலும் தேரிச் சக்ர ஓசையாலும், ஆகாசத்தில் மேக சப்தம் போல பெரிய முழக்கம் எழுந்தது.

58. வந்திகளால் ஸ்ரூதி பண்ணப்பட்டு, மற்ற ப்ரஜைகளாலும் வணங்கித் துதிக்கப்பட்டார் அவ்வற்ற கானங் கொடுத்தும் கூட ஹரியாகிற க்ருஷ்ணன் பெருமிதமடையவில்லை.

59. இயற்கையாகவே, உயர்ந்த குணத்தாலும், இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக முன்னர் கண்டிருப்பதாலும், அஹங்கார பாவமில்லாமையாலும், க்ருஷ்ணன் பெருமிதம் கொள்ளவில்லை.

60. அதுகில் வரும் சூர்ய காந்தியுடைய தன் திருமேனி ஒளி வீசும் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து, மதுரை வானிகளான பெண்கள் அடிக்கடி வணங்கினர்.

61. "இவன் ஸ்ரீமான் நாராயணன், பாற்கடலில் நிலையா யிருப்பவன் நரச யானையாகிற (பலராமனை) முன் அவதரிக்கச் செய்து, மதுரை நகரை யடைந்திருக்கிறான்.

56. தேவர்களாலும் வெல்லமுடியாத, மதுரை வீரமுனை பவியை (அடக்கியாண்டு) கட்டி, வஜ்ராயுத மேந்திய இந்திரனுக்கு முவுலகாட்சி கொடுத்தான்.

63. எல்லா அஸுரக் கூட்டங்களையும் அழித்தான் பலவான் களில் சிறந்த கம்ஸனையும் கொன்று உக்ரஸேனுக்கு மதுரை யைக் கொடுத்து, தேவி அஸுரனை அழித்த க்ருஷ்ணன், தானே ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்து கொள்ளவில்லை;

64.- ராஜஸிம்ஹாஸனத்திலும் அமரவுமிகிலை; சாஜர்திராஜ
ஐகப் பதவியடைந்து, பிறகு மதுரைக்கு வந்துள்ளான்.

65. நகரவாஸிகள், ஓடுவருக் கொருவர், இவ்வித ஸம்பாஷ
னையை, வந்திகள். மாசுதன், ஸுதர் ஆகிய இசைவத் துணர்களின்
கூட்டத் தலைவர்கள் கேட்டு, துப்படிச் சொன்னார்கள்.

66. “குணஸாகரமே! உளது நீர்த்தி வாய்ந்த விசித்ர சக்தி
யால் வெளிப்படுவதைத் துணங்களை மனிதனின் ஒரு நாலினால்
சொல்வதற்கு முடியுமா என்பது?

67. அந்த விஷயத்தில் புத்திமான் ஸர்ப்பராஜன் வாகுதி
இராயிடம் நாக்குகளால் சொல்வான்.

68. இந்த பூவுலகில் அரசர்களிடத்து இந்த அற்புதம்
முன்னரும் நடந்ததில்லை. இவையும் நடவாது. என்ன ஆச்சர்யம்?
இந்திரனிடமிருந்து விம்ஹாஸனம் க்ருஷ்ணனுக்கு உந்தது.

69. தேவசபை சைவர்கள் தாமாகவே வகுசையும் முன்
கேட்கப்பட்டதும்கிலை, சாணப்பட்டதும்கிலை. அதனால் அற்புத
மாக விளைக்கிறோம்.

70. மங்களையரில் சிறந்த [தேவகிதேவி] மஹாபுண்யஸதி,
கல்யாண, க்ருஷ்ணனைப் பெற்ற பயன் படைத்தவன். தேவர்
தலைவன்! கேசவன்? தாமரைக் கண்ணன், செவ்வக் களஞ்சியம்
[தேவர் வணங்குபவன்!]

71. இங்குகைய கிருஷ்ணனாகிற, உம்மை, தேவகி வயிற்றில்
பெய்திருந்து அன்பு நிறைந்த கண்களால் உனது முகத் தாமரை
வாசக காண்கிறான்.

72. 73. இவ்விதம் பேசுகிறவர்களின் அவரவர் வார்த்தை
களைக் கேட்டுக் கொண்டு உத்தரனை முன்னிட்டு ஸ்ரேஸாதரர்
இராம க்ருஷ்ணர் பிரகார வாசலையடைந்தனர். அச்சமயம்
அச்சமஸீரம் கொடுத்து, பாத்யம் பாத்யமென்று சொன்னான்.
புத்திராண் உகிரஸேனன், பிறகு கேசவன் தேர் எதற்கு பூஜித்தான்.

74. ரெளப ல் க்ருஷ்ணன் வணங்கி, வீரன் உகிரஸேனன்,
யானை மேலேறி, மேகம், மழை, தாமையால் போல், பொன் மழை
பொழிந்தான்.

75. பொன். க்ருஷ்ணன் களால் வர்ஷிக்கப்பட்டவனும், க்ருஷ்ணன், பிதா மாலிகைக்குள் புகுந்தான். மதுரை நாயகன் ஸ்ரீமான் உக்ரஸேனன், மதுஸூதனனை நோக்கிச் சொன்னான்.

76. ப்ரபுவே! ராஜாதிராஜனாகிய பதவியை ஏற்று என்ன ராஜக்ருஹத்தில், இத்திரனும் கொடுக்கப்பட்ட ஸிம்மாஸனத்தை உதாபிப்பது பொருத்தமானது.

77. மதுரை மன்னன் கம்ஸன், புலுபலத்தால் சம்பாதிக்கப் பட்டுள்ள ஸபைக்கு அழைத்துச் செல்வேன். பகவானே! அது கிரேக்க வேண்டும்.

78. கோபங் கொண்டக் கூடாது. தேவகி, வாஸுதேவர், ரோஹிணி மூவரும் ஜனமேஜயரே, ஸந்தோஷ மிகுதியால், மயங்கி ஒன்றும் சொல்ல முடியாதவராய் இருந்தனர்.

79. பிறகு ஜனமேஜயரே! கம்ஸனின் தாயார், தேசவன் பூஜித்தான். நாந்திசை தேசங்களில் விளைந்து ஸம்பாதிக்கப்பட்ட செல்வத்தை காலதேசத்தை நன்கு ஆலோசித்து, திருவடித்தாமரை கனிரண்டிலும் ஸமர்ப்பித்தான்.

80. உக்ரஸேனரை அழைத்து, (க்ருஷ்ணன்) மிருதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான்.

81. க்ருஷ்ணன் சொன்னான்: "நான் மதுரையை ஆசைப்பட்ட வில்லை. நன் ஆசையாக உமது பிள்ளை என்னும் கொல்லப்பட்ட வில்லை. இவன் காலத்தால் மரணமடைந்தான்.

82. பலதாப்பட்ட யாகங்களைச் செய்யும்; நிறைந்த செல்வத்தைக் கொடும்; என்னு தோன் லலிமை உத்வி கொண்டு சத்ரு ஸேனைகளை வெற்றி கொள்ளும்.

83. கம்ஸன் மரணத்தால் உண்டான பயத்தையும், மன்ன தாபத்தையும், விடும். என்னும் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்ட தனக் க்ருஷ்ணன் யெடுத்து கொண்டு போம்"

84. பிறகு. க்ருஷ்ணனும், இவ்விதம் உக்ரஸேனனை ஸமாதானப்படுத்திப் பின்பு ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணன் கலப்பை ஆயுதம் கொண்ட பலராமனுடன், மாநா பிதாக்கள் அருகில் சென்றான்.

85. மஹாபலம் வாய்ந்த ராமகிருஷ்ணன் இருவரும் ஆநரிதம் நிறைந்த ஹிருதயத்துடன், பிதாமாதாக்கள் திருவடிகளை ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கினர்.

86. அந்த முஷூர்த்தத்தில், அந்த மதுரை நகரை, ஸவர்க்க உலகைவிட்டு கீழ் இறங்கிய இந்திரன் தலைநகர் அபராலதி போலவாயிற்று.

87. நகரமக்கள் வாஸுதேவன் திருமானிகையை நன்கு கண்டு மன்தாவி தேவனோகமாக நினைத்தனர்.

88, 89. இப்பூமியாகஸஸ்ஸ அப்போது மஹிஷபுடன் இருக்கும் மதுரை மன்னன் உக்ரஸேனன் ராஜாவை யனுப்பி வைத்து வாஸுதேவர் மானிகையில் புகுந்து ராம கேசவர் இருவிரரும் (ஆயுதங்களை) அவ்வான இடத்தில் வைத்து தம் மானிகையில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தனர்.

90. பிறகு நித்ய கடமைகளை முடித்து, கதைகள் பேசிக் கொண்டு ஸுகமாக இருந்தனர். இதே சமயத்தில் பெரிய உத்பாத முண்டாயிற்று.

91. வானத்தில் மேகங்கள் சுழன்றன; பூமியில் மலைகள் அசைந்தன. எல்லா ஸமுத்ரங்களும் கலங்கின, ஆத்சேஷனும் மயங்கினான். எல்லா யாதவர்களும், நடுங்கி, வளைந்து வீழ்ந்தனர்.

92. அசைவற்ற ராமகிருஷ்ணர்களும், அவர்கள் விழுந்ததைப் பார்த்து, இறக்கைகளின் வேதத்தால் கருடன் வரவை அறித்தனர்.

93. திவ்யமாலை பூச்சுக்களுடன், வந்து சேர்ந்த கருடனைக் கிருஷ்ணன் பார்த்தான். கருடன் அவ்விருவரையும் தலையாள் வணங்கி, இனியமுகத்துடன், கொடுத்த ஆஸனத்தில் அமர்ந்தான்.

94. பரிணய அடக்கின கிருஷ்ணன், புத்த மந்திரியான் தீரன் கருத்மான் அருகில் வந்ததும் பார்த்து சொன்னான்.

95. 'தேவனானைகளின் சந்ருக்களை யழிப்பவனே! பக்ஷி ராஜனே! வித்தைதின் மனதுக்கு ஆநந்தமளிப்பவனே! கேசவா பிரியனே! உனக்கு நல்லரவு.'

96. பிறகு, தன்னொப்பாரில்லா ருபத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் கருடகைப் பார்த்து; க்ருஷ்ணன், ஸந்தர்ப உசிதமான வார்த்தை சொன்னான்.

97. க்ருஷ்ணன் சொன்னான்: "பகழி ஸ்ரேஷ்டனே! போக ராஜனின் பெரிய அந்தப்புரத்துக்குச் செல்லோம். அங்கு சென்று இனிதமர்ந்து மனதிலிருப்பதை ஆலோசிப்போம்."

98. வைசம்பாயனர் சொன்னான்: "பிறகு மஹாவிரர்களான பததேவ ஜனர்த்தனர், வைன தேயருடன், மூலராக (அந்தப்புரம்) புருந்து, ரதையை ஆலோசனை செய்தனர்.

99. "இந்த ஜராஸந்தன் (வரத்தினால்) நம்மான் கொல்லப் படத்தகாதவனாக செய்யப்பட்டிருக்கிறான். சத்ருஸைவென்றும் பெரிது.

100. பெரிய ஸேனையால் சூழப்பட்ட பெரிய அரசர்களையும், அளவற்ற ஸேனைகளையும், சழிக்கவும், ஜராஸந்தனது ஸேனையை சழிக்கவும், நூற்றுக்கணக்கான வரிஷங்களானாலும் முடியாது.

101. இதற்காகவே, வைந்தேயனே! உனக்கும் சொல்கிறேன். மதுரை மீயில் வளிக்கும் நமக்கு, மேன்மைமயன்டாகாது என்பது உண்மை."

102. கருடன் சொன்னான்: "தேவனே தேவ, தேவனுடைய உம்மை வணங்கி, வலிப்பதற்கு தகை உதவி. பார்க்க, க்ருஷ்ணன் மிகுந்து குரல்தலிக்கு நான் சென்றேன்."

103. தேவ ஸ்ரேஷ்டனே! நான் வானத்திலிருந்து, நான் பிறழும் பார்த்து, எக்ஷயங்கள் அமைந்த அந்த நகரைப் பார்த்தேன். அப்பகுதியுள்ள விலாஸதேசம், கிழக்கும், வடக்கும், குவிர்த்தி மிகுந்தது.

104. நாரிபுறமும் கடல், நடுவில் உள்ளது. தேவர்களும் தகைக்க முடியாதது. எல்லா ரதையங்களுக்கும் இருப்பிடம். விரும்பும் எல்லா பழமரங்களுடையது எப்போதும் எல்லா ருதுக்கள் புஷ்பங்களுமுள்ளன; நாரிபுறமும் மனதுக்கிடையது, பிரஹ்மசரிய க்ருஷ்ணன் முதலிய எல்லா ஆஸ்ரம வானிகளுமிருக்கின்றனர்.

105. நம் விருப்பமெல்லாம் கிடைக்குமிடம் ஆன். பெண்
கூட நின்றந்தது. ஸதா ஆனந்தத்தை வளர்க்க கூடியது (பிராகா
ரங்கள்) திருகற்றுகள், — அகழ்கள் கொண்டது.

106. பல அடுக்குகள் கொண்ட கோபுர வகைகளை
புடையது; விசித்திரமான, நாற்சந்திகளையுடையது. விசைகளை
வாசல்களையும், தோரணங்களையுமுடையது.

107. ஆச்சர்யமான யந்திர தாழ்பாங்கள் கொண்டது.
தங்க திருகற்றுகளால் விளங்குவது. காவான், யாண், குதிரை
நின்றந்தது. தோப்படை கொண்டது.

108. நாற்றிசை தேசங்களில் உண்டான பொருள்கள்
மிருந்தது. திவ்ய புஷ்ப பழங்கள், உடைமரங்கள் கொண்டது.

109. விழுதுக் கொடிகள், த்வஜக் கொடிகள் இவைகளின்
வரிசைகள் நின்றந்தது. பெரிய மாளிகைகளால் நின்றந்தது.
சத்திரக் கூட்டங்களுக்குப் பயங்கரமானது. நவப்பர்களுக்கு
ஸந்தோஷத்தை வளர்க்கக் கூடியது.

110. ராஜாக்கள் வாஸஸ்தவங்கெல்லாவற்றிலும் சிறந்தது.
மிகச்சிறந்த நகரம் இத்தகைய நகரைப் பார்த்தேன்.

111. தேவஸ்ரேஷ்டனே! சிறந்த ரைவதமலை இந்தரன்
உத்யான வனமாகிய நந்தனம் போன்றது தெய்வத்தன்மை
வாய்ந்தது நகர வாசலுக்கு அலங்காரமானது.

112. அங்கு சென்று தேவஸ்ரேஷ்டனே! வாஸஸ்தானத்தை
அமைக்கச் செய்.

113. அதை தேவாலயமாகச் செய் பெண்களின் மஞ்சார
மும் அடிக்கடி அமையப்போகிறது, "த்வார்வதி" எனும் பெயரால்
அறியத்தக்கது. பூவுலகப் புகழ் பெற்றது. அழகிய நகராக
அமையும்.

114—117 ப்ரபுவோரத்னம், முத்து, பவழங்களாலும் லைரம்
வைரோயம் போன்ற காந்தியுடைய தேவத்தன்மை வாய்ந்த
முஷலிதுழிவீட்டான திவ்ய ரத்னங்களாலும் இஷ்டப்படி
பொருத்தப்பட்ட தூண்கள் கொண்ட ஸ்வர்க்கலோக தேவஸபை
போன்ற சொக்கநகரமயான ஒளிவீகம், எல்லாரத்னங்களாலும்
அலங்கரிக்கப்பட்ட திவ்ய விருதுகொடி, த்வஜக்கொடி கொண்ட
தேவ கந்தர்வர்களால் ரகசிக்கப்பட்ட சத்திரஞர்வ சோபை
கொண்ட உப்பரிகைள் அமைக்கச் செய்"

வைசம்பாயனர் சொன்னார்: இப்படி எங்கெப்பித்துக்கொண்டு
பிறகு வைந்தேயர் கேசவனை சிரஸால் வணங்கி ராமக்ருஷ்ணரால்
ஆவணம் கொடுக்கப்பட்டு அமர்ந்தார்.

119 க்ருஷ்ணனும் ராமனுடன் கூடி ஆலோசித்து 'கருடனான்,
சொல்லப்பட்ட நன்மையைச் செயல்படுத்தவிரும்பி வைந்தேயனை,
விடை மதிக்க முடியாத உயர்ந்த ஆபரணங்களை முறைப்படி
பலனுமாளித்து அனுப்பி விட்டு ஜனமே ஜயரே!

120. தேவலோகத்து தேவர்கள் போல் அங்கு ஸுகமாக
மகிழ்ந்திருந்தனர்.

121. அந்த க்ருஷ்ணனுடைய (மந்த்ராலோசனை) வார்த்தையை (உக்ரஸேன மஹாராஜா, கேட்டு நடப்பினால் நம்பிக்கை
புடவ் அழைத வார்த்தை மொழிந்தான்.

122. 'க்ருஷ்ணா! க்ருஷ்ணா! மஹாபாஹோ! யாதவர் களுக்கு
ஆதத்தம் கொடுப்பவனே! உனக்கு இப்போது சொல்கிறேன்.
கேட்கப்படட்டும்.

123. உன்னைவிட்டுப் பிரிந்த நாங்கள் எல்லோரும் இந்
தகரத்திலே தேசத்திலே, நாங்களைப் பிரிந்த பெண்கள் போல்
ஸுகமாக விருந்து சக்தியற்றவர்கள்

124. பெரிதோடோ, கொளலாவிடப்பவனே! உன்னை தாதனாக
வுடைய நாங்கள், உனது 'புதுபலத்தையன்டி, சிந்திரனோடு கூடிய
சுரகர்களுக்குக் கூட அஞ்சோம்.

125. யது ம் தேஷ்டா! யாதல வருஷபா! வெற்றியின்
பொருட்டு, எங்கெங்கு செல்லாயோ அங்கங்கு நீ எங்களுடன்
கூடவே செல்லாயாக!

126. அந்த உக்ரஸேன, ராஜாவின் வார்த்தையைத் தேவகி
புத்தன் க்ருஷ்ணன் கேட்டான். இப்போது உங்கள் இஷ்டப்படியே
செல்வென் வாந்தேவரமிட்டே (என்று கூறினான்)

55-ம் அத்யாயம் முற்றும்

56ம் அத்யாயம்

**க்ருஷ்ணன் ஆஜ்ஞைநூற்படி மதுரை வீட்டு
தீவாரனாகைய இரும்பீடமாக அடைதல்
க்ருஷ்ணன் சொல்படி - யாதவர்கள்
தீவாரனாகக்ருப் போதல்**

வைசம்பாயனர். சிறிது காலங்கழித்தபின் யாதவ வண்பயில்
வழையோர்களை நோக்கி, தாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணன்
காரணத்துடன் கூடிய சிறந்த வார்த்தையைச் சொன்னான்:

2. "ராஜ்யங்களை மாண்பாகவுடைய இந்த மதுரை நகர்,
யாதவர்களுடையது. நாம் இங்கேயே பிறந்தவர் காட்டில் ஆய்
பாடியில் வளர்ந்தவர். சத்ருக்கள் ஜெயிக்கப்பட்டனர்.

3. இப்போது துக்கம் போயிற்று. (ஆயினும்) அரசர்களிடம்
விரோதம் பிறந்தது.

4. தமக்கு வாகனங்களும் இருக்கின்றன. காலாட்படைபோ
அவற்றது. ஸ்ரேஷ்டமான பொருள்கள் (நம்மிடம்) படைரப்
பட்டன. நண்பர்களோ வெகு அதிகம்.

5. இந்த மதுரை நகரம் சிறியதாயுள்ளது. சத்ருக்கள்
(எளிதில்) வரக்கூடியதாயிருக்கிறது. தம்சேனையும் நண்பர்களும்
பெருகியுள்ளனர்.

6. இங்கு காலாட்படைக்கும் யுவகோடிகளுக்கும் வாகனப்பு
எதிர்பார்க்கிறேன். யது ஸ்ரேஷ்டர்களே! இங்குவசிக்கப்படுவதற்கு
உசிதமாகப் படவில்லை.

7. அனையால் நகர் ஒன்று புதிதாக நிர்மாணிக்கப் போகி
யேன். என்னுடைய இதை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ள
வேண்டும்.

8. காலத்துக்குப் பொருத்தமாக யாதவ வண்பயில் உங்கள்
நன்மைக்காக என் அபிப்ராயமாகிறது இந்த வார்த்தை உங்களுக்கு
ஏற்றது.

9. அப்போது எல்லா யாதவர்களும், மனமகிழ்ந்து க்ருஷ்ண
வீடம் சொன்னார்கள். "இந்த ஜனங்களின் கேட்கத்திற்கு உமது
அபிப்ராயம் எதுவோ அது நிறைவேற்றப்படட்டும்.

10. பிறகு வ்ருஷ்ணிகள் சிறந்த ஆலோசனை செய்தனர் 'ஜரானத்தன்' தம்மால் கொல்லப்பட முடியாதவன். சத்கு ஸேனை மிகப்பெரிது. அரசர்களின் பெரிய ஸேனை (சிறிது) அழிக்கப் பட்டது.

11. அவர்கள் ஸேனைகளோ அதிகம். நாற்றுக்கணக்கான வர்ஷங்களாயினும், தம்மால் அழிக்கமுடியாது ஆகையால் இதை விட்டு வெளியேறுவதில் எங்கள் மனம் நாடுகிறது.

12. அதே ஸமயத்தில் காலயவண ராஜா, தனக்கொத்த ஸேனையுடன், மதுரைக்கு வந்தான். அப்போது, ஜரானத்தன் ஸேனை ஜபிக்க முடியாத அளவில் வந்தது.

13-15 பிறகு காலயவணன் வந்ததைக் கேட்டு இந்த இடத்தை அடைத்தனர். அப்போது ஸத்யஸங்கல்பனான கேசவன் மதுபடியும், யாதவர்களைக் குறித்துச் சொன்னான் "இன்றே புன்மரமான நான், சட்ட ஸேனைகளோடு புறப்படுவோம். பிறகு எல்லா யாதவர்களும் க்ருஷ்ணன் கட்டளைப்படி ஸமுத்ர ஜல வெள்ளம்போல், ஸேனைகளின் கூட்டத்தால் எதிரொலி எழுப்பப் பட்டு வெளிக்கிளம்பினர்.

16: வஸுதேவரை முன்னிட்டு அந்த எல்லோரும், காப்பாற் றப்பட்டவேண்டியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, நன்கு தயாராக்கப் பட்ட மதயானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், இலையுடனும், தம் பந்து ஜனங்கள், எல்லோருடனும் துந்துபி வாத்யங்கள் முழக்கி மதுரையை விட்டு வெளிக்கிளம்பினர்.

18, 19 தங்கக் கும்பங்களுடைய ரதங்களாலும், மதங்கொண்ட சிறந்த வானங்களாலும், ஸாரதிகளால், சாட்டை, கடிவான்ங் கொண்டு துண்டித் துள்ளும் குதிரைகளாலும், தம் தம் சேனை முகங்களை, ப்ரகாசப்படுத்தி நடத்திக் கொண்டு மகிழ்ச்சி கொண்ட வ்ருஷ்ணிகா ஜனமே ஜயரே! மேற்கு திசை நோக்கிச் சென்றனர்.

20. பிறகு அந்த வஸுதேவனை (க்ருஷ்ணனை) முன்னிட்டுச் செல்லும் போரில் ஸமர்த்தரான மிக முக்ய எல்லா யாதவர்களும் ஸேனை முகத்தை நடத்திக் கொண்டு நானாவத கொடிகளால் அழியினும்.

தென்னந்தோடங்கள் கொண்டதும், யானைக் கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிப்பதும் அழகியதும், தாழைப் புதர்கள் நிறைந்ததும். சில விடங்களில், பனை, புன்னை, பருளம், த்ராகை வனங்களால் நெருங்கியதும் ஆவிய ஸமுத்ரராஜனின் தாழ்ந்த ஜல ப்ரதேசத்தை யதுஸ்ரேஷ்டர்கள் அடைந்தனர்.

23. ஸுகத்தில் ப்ரியமூட்டைய எல்லா யாதவர்களும் அங்கு அழகிய இடங்களிலிருந்து, ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள தேவர்கள் போல் மகிழ்ந்தனர்.

24. சத்கு வீரரையழிக்கும் அந்த க்ருஷ்ணனும் மலைகள் அமைக்கு மிடத்தைத் தேடி ஸமுத்ரத்தால் ப்ரகாசிக்கும் பரந்த இடத்தைப் பார்த்தான்.

25. வாகனங்களுக்கு நலமானது; மணல் செம்மண் கலந்த பூமி நகர லக்ஷணங்கள் கொண்டது! லக்ஷ்மி தேவி விரும்பியிருக்கு மிடம்; கடல் காற்று வீசமிடம் கடல் நீர் குழந்தது;

26. 27 நகர லக்ஷணங்கள் வீசங்குமிடம் இத்தகைய கடலிடம். அங்கு 'நரவதம்' எனும் மலை வெகு தூரத்திலேயே. மந்தர மலைச் சிகரமொத்த உயர்ந்த சிகரங்கள் நார்புறமும்; சோபையுடையது;

28. அது எகலவ்யன் வலிந்த இடம் வெகு மனிதர்கள் இருந்த விடம் எல்லா ஸ்ரேஷ்டமான பொருள்கள் இருக்குமிடம்.

29 31 அங்கேயே அந்த உக்ரஸேன ராஜாவுக்கு பின்பாடு மிடம் நன்கு நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. "தவராவதி" எனும் பெயர். நல்ல மிஸ்தரமான கைவாசம் போன்றது. அங்கு நகரம் அமைக்க கௌரவருலே புத்தி கூர்ந்து செலுத்தப்பட்டது. அங்கு ஸேனையிருக்குமிடத்தை யாதவர் ஏற்படுத்தினர். மலைச் செந்நிற ரூர்ய லேசா, அங்கு யாதவர் ஸ்ரேஷ்டர் ஸேனத் தலைவர் வீட்டையும், படைவீட்டையும் நன்கு அமைத்தனர்.

32. அந்த யது ஸ்ரேஷ்டன் ப்ரபு கேசவன், யாதவர்களுடன் ஸ்திரமான வாஸத்துக்காக அங்கு குங்கினான்.

33, 34 யாதவாத்தமஹா ப்ருஷ ஸ்ரேஷ்டன் விஷ்ணு அந் நகருக்கு வளிகுரு மிடங்களையும் (அதனதன்) பெயரையும் நிச்சயித் தான். ஜனமே ஜயமே! "தவராவதி" நகரையடைந்து பத்துக் களுடனும் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவ கூட்டங்கள் போல் ஸுகமூடையு

ய்வேச்சரர்களும். இப்படியே தூற்றுக் கணக்கில் காலயவனது அனுஸரித்தனர்.

21. காலயவன், வினக்கு விட்டில் பேர்வறி, அந்த மீனச் சரர்களால், குழப்பட்டு நானாவித பயங்கர ஆயுதங்களுடன், மதுரையை நோக்கிப் படையெடுத்தான்.

22. காலயவன் ராஜா, யானை, குதிரை, கழுதை, ஒட்டகம், இவைகளின் வகை கணக்கில், பெரிய ஸேனையால் குழப்பட்டு, பூமியை நடுங்கச் செய்தான்.

23. சூர்ய வழியே தூதியால் மறைந்தது. ஸேனையின் முத்தரத் தாலும், மலத்தாலும், நதியே யுண்டாயிற்று.

24. குதிரை, ஒட்டகம் (இவை) உமவங்களின், சூரியல்களின் விருந்து நதி உண்டானதால், ஜனபேஜயரே! பிறகு, 'அஸ்வ ஸக்ருது' (குதிரை மலம்) எனும் பெயர், அந்நதிக்கு ஏற்பட்டது.

25. ப்ருஷ்ணி அந்தகர், இவர்களைத் தலை உன் வாணாதேவன், பெரிய ஸேனை வருகிறதைக் கேட்டு, பந்துக்களை யழைத்து இவ் விதம் கூறினான்.

26. "இந்த பெரிய கொடிய ப்ருஷ்ணி, அந்தகருக்கு பயம் மிக ஏற்பட்டு விட்டது. பரமசிவன் வர்தானத்தில், நமது சத்ருவும் கொல்ல முடியாதவன்.

27. ஸாமதான முதலிய உபாயங்களும் எல்லா வழியாலும் செய்யப்பட்டன. அஹங்கார மதத்தாலும், பனத்தாலும், நிமிர் கொண்டு, அவன் போர் புரியவே விரும்புகிறான்.

28. இந்த மதுரை வாஸம், 'இவ்வளவுதான்' என நாரத முனியால் எனக்குச் சொல்லப்பட்டது.

29. இவ்வளவு பலவானான, சத்ரு விடத்தில் நன் வார்த்தை தான் சொல்ல வேண்டுமென்பது மேலான கொள்கை.

30. ஜராஸந்த ராஜனும், நம்மை எப்போதும் பெற்றுப் பதிக்கை. (விரோதமான மனதில்) கம்ஸ சத்திரவ் வெறுப்புக் கொண்ட சில அரசர்களும், அப்படியே, ப்ருஷ்ணி கட்டத்தால், தொக்கை கொடுக்கப்பட்ட மற்ற அரசர்களும் அவனை (ஜராஸந்தனை) சேர்ந்து விட்டனர்.

31. "ஜராஸந்தியேயஸ்ய" நம்மைத் துன்புறுத்த விரும்புகின்றனர். அரசர்களால் யார்தவர் பலர் கொல்லப்பட்டனர். இந்நகரில் வஞ்சித்தியஸ்ய நம்மால் இயலவில்லை. என்று கேசவன் வெளியேற நினைத்து, இறங்க காலையிலே தூதனை அனுப்பினான்.

32. பிறகு வெட்டிய மைக்கட்டி போன்ற மிகக் கருநிற முடையதும், கொடியதும் கோரைப் பற்களில் விஷமுடையதுமான பெரிய கருநாகத்தை, ஒரு குடத்தில் அடைத்தான்.

33. பின்பு அந்தக் குடத்தை முடி முத்திரையிட்டான். தன் தூதனைக் கொண்டு (காலையிலுக்கு) கொடுக்கச் செய்தான்.

34. கோவிந்தன், கிருஷ்ணாந்தத்துக்காக (கேவலம் கீர்த்திக்காக கிருஷ்ணனுடன் போருக்கு வருவதைக் குறித்து) அந்த காலையிலே பாயிப்படுத்தினான். கிருஷ்ணன் காலையிப்பம் போன்றவன் என அந்த தூதன் சொல்லி, காலையிலிடம் பாம்புக் குடத்தைக் காட்டினான்.

35. அதை யாதவர்கள் பயங்காட்டுவதாக நினைத்து கொடிய ஏறும்புகளால் அக்குடத்தை நிறைத்தான்.

36. அந்த பாம்பு, அந்த பல கொடிய ஏறும்புகளால் அங்கங்கள் கடித்து, திண்ணப்பட்டு சாம்பலாகி விட்டது.

37. யவன் ராஜன் அந்தக் குடத்தை அதே போல் முடி முத்திரையிட்டான். பலபடி வர்ணித்து, கிருஷ்ணனிடம் அனுப்பினான்.

38. கிருஷ்ணனும் தன் செயல் வினாவதைப் பார்த்து, மதுரையை விட்டு சேரமங்கலம் தவாரகையை வடைத்தான்.

39. 40 ஜனமேஜயரே! பெரிய கீர்த்தி வாய்ந்த கிருஷ்ணன், "விருத்தித்திரிமுடி" செய்ய விரும்பிக் தவாரகையை வடைந்து, வஞ்சினிகளை எம்மாதார்ப்படுத்தி அப்போது புருஷ ச்ரேஷ்டன் கிருஷ்ணனும், கைகதிரே ஆயுதமாகக் கொண்டு கால் நடையாக மதுரைக்கு வந்தான்.

41. அந்த கிருஷ்ணனைப் பார்த்து லந்தோஷ மடைத்த அந்த காலை வஞ்சி. கோபத்துடன் வஞ்சிக் திண்பினான். மதுராவலவாள் கிருஷ்ணனும் தனனைக் காட்டிக் கொண்டு, [பாசுக்ககாட்டி] இழுத்துக் கொண்டு போனான்.

42. பிறகு, கோவிந்தனைப் பிடிக்க விரும்பிய யவன் ராஜன், கோவிந்தனைப் பின் தொடர்ந்தான். யோக தர்ம மறித்த க்ருஷ்ணன் பிடிப்பதற்கு அந்த ராஜா சக்தியற்றிருந்தார்.

43. மாந்தாதாவின் மகன், பெருங் கீர்த்தி வாய்ந்த முகந்த ராஜன், முன்னர் தேவாஸுரப் போரில் மிக்க பலங்கொண்டு கோரியதை முடித்து தேவர்களால் வரம் கேட்கும்படி தரிசுபட்டு நிதகரையையே வரமாகக் கேட்டுக் கொண்டான். அப்போது கடைப்படைந்த அவனுக்கு அப்போது இவ்விதம் அவன் வாய் விருந்து வார்த்தையேழுந்தது.

45. "தேவர்களே, தூங்கும் என்னை எவன் எழுப்புவானோ அவனை நான் கோபத்தி் கொண்ட கண்ணால் எரித்து விடுவேன்" இப்படித் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னான்.

46. அவனை இந்திரன் தேவர்களுடன் "இப்படியே இருக்கட்டும்" என்று சொன்னான். முககுந்தன் தேவர்களால் அனுமதிக்கப்பட்டு, மலை ராஜன், [ஹிமய மலையை] அடைந்தான்.

47. அவன் ஒரு மலைக் குகையில் புகுந்து ஸ்ரமத்தான் இடைத்து, க்ருஷ்ணனைத் தரிசிக்கும் வரை இவ்வளவு காலம் தாங்கினான்.

48, 49. "நாரத முனியான்" அந்த எல்லாம் தேவர்களால் வர தானத்தையும், அந்த காலயவன்ன் தேஜஸ்ஸையுப் பற்றி க்ருஷ்ண னுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

50. க்ருஷ்ணன் அந்த மனோச சத்ருவான், பின் தொடரப் பட்டு, முககுந்தனின் அந்த குகையைப் புகுத்தான்.

51. மிக்க துஷ்டபுத்தியுடைய அந்த உவகன் கூடத் திரைத் தாங்குகிற யமன்போன்ற அரசனை அணுகிப் பார்த்தான்.

52. அந்த அரசனை க்ருஷ்ணன் மூக, நினைத்து (விட்டில் தெருப் பைப் போல்) காலால் உதைத்தான்.

53. ராஜரிஷி முககுந்தனும், கால் தொடுதலாக எழுப்பப் பட்டு தாக்கக் கலிவரனும், அந்தக் கால் ஸ்பர்சத்தாலும் கோபம் கொண்டான்.

54,55. அந்த முக்குந்தன் இந்தரன்வரத்தை நினைத்து அதைக் கால் யவனனைத் தன்முன்னால் பார்த்தான். அந்தக் காலயவனன், பார்த்துக்கொண்ட மாத்ரத்திலேயே, நாற்புரம் கோபக்னியாக் (திப்பற்றி) ஜலவித்தான்.

56. அந்தக் காலயவனனை (முக்குந்தன்) கண் தேஜஸ் விலிருந்து வெளிப்பட்ட அக்னி, உயர்த்த மரத்தை இடிபோல் ஒரு கணத்தில் எரித்து விட்டது.

57. வெகு காலநிதரை கொண்ட பூர்மான் முக்குந்த ராஜனை புத்திமான் க்ருஷ்ணன் காரியம் செய்து முடித்தவனாக, இந்த வார்த்தை சொன்னான்.

58. "முக்குந்த ராஜனே! வெகு காலமாக உறங்கிக் கொள்ள முக்கிருன் எனக்கு, நாரதரால் சொல்லப்பட்டது. உனக்கு (உன்னால்) மிகப் பெரிய காரியம் செய்யப்பட்டது. உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக. போம் வருகிறேன்."

59. (திரேதா யுகத்து) முக்குந்தராஜா உருவ அனலில் குறைந்த க்ருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்போது, வெகு காலமாக யுகம் கடந்து விட்டதை எண்ணினான்.

60. ராஜா முக்குந்தன், கோவிந்தனை நோக்கிக் சொன்னான். "நீ யார்? எதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறீர்? நான் தூங்கி எத்தனை காலம் ஆயிற்று? உனக்குத் தெரியுமேயானால் சொல்லப்பட்டதும், "

61. பூர் க்ருஷ்ணன் சொன்னான் "சப்தர், வம்சத்தில் உதித்த அரசன் நகுஷனின் புத்ரன் யயாதி என்பவன், அவனது முத்த மகன்யது. மூற்ற நால்வரி இளையனர்."

62. அரசனே! ப்ரபுவே நான் யதுவம்சத்தில் பிறந்த வாஸு தேவர் மகன் வாஸுதேவன், என்று அறியும், நான் இங்கு வந்துள்ளேன்.

63. த்ரேகாயுகத்தில் தூங்கத் தொடங்கினீர். நாரதரால் இத்தகி செய்தி, நான் அறிந்தேன். இதைக் கவியுமாக அறியும், இன்னும் உமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?

64. தேவர்களைக் கொடுக்கப்பட்ட வர்த்தத்தை உடையவனானது சத்து உம்மால் எறிக்கப்பட்டார். அவன் தூதுவர்களைகளானும், என்னுள் கொல்லப்பட முடியாதவன்?

65. காலயவனாக் கொண்டு : க்ருஷ்ணனாக் ஜீவீதம் முசாலப்பட்ட முக்குந்தனும், காரியம் செய்து முடித்த புத்திமான்

15, 16. அந்த மந்தபதிகள், 'அப்படியே' என்று மந்தாபாஹு கிருஷ்ணனிடம் சொல்லி, அப்போது வேண்டிய உபகரணங்களை முறைப்படி யமைத்து, துர்க்கங்களையும், இருப்பிடங்களையும், முறைப்படி நிர்மாணம் செய்தனர்.

17. ப்ரஹ்மா முதலியவர்க்கு இடங்களையும் கர்மப்படி அமைத்தனர். அப்பு [ஜல] தேவதை, அக்னி, இந்த்ரன், விஷ்ணு தேவதை [சிவன்] ஆகிய நான்கு தேவதைகளையுடைய நான்கு வரல்களை அமைத்தனர்.

18. சுத்தாஷ, ஐந்த்ர, பல்லாட, புஷ்பதந்த இந்த நான்கு முர்த்திகளை ஆவாஹனம் செய்து அந்த வீடுகளில், மஹாத்மாக் களான யாதயர்கள் வந்து சேர்ந்ததும், மாதுவன், நகரம் சீக்ரம் அமைச்சு ஆலோசித்தான்.

19. யாதவர்களுக்கு பரிசும் செய்து வருத்தி யுண்டு பண்ணும் பரிசுத்தமான நகரை சீக்ரம் அமைச்சு, எண்ணம், கிருஷ்ணனுக்கு வத்குஷ்ட வசத்தால் உண்டாயிற்று.

20. "தேவர்களின் ஸ்ரேஷ்ட தச்சன், ப்ரஹ்ம புத்ரன், சக்தி புள்ள விச்வகர்மா, தன் புத்தியால், இந்த நகரை நான்கு அமைப் பாள்."

21. கிருஷ்ணன், விச்வகர்மாவின் வரவு காரணமாக, மனதில் தயாவித்து, தேவதா அபிமுகமாக மேஷ்டோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டு தனித்திருந்தான்.

22. பிறகு அந்த ஸமயத்தில் தேவர்களின் சிறந்த மிக்க புத்தியுடைய, கிம்ப வல்லவனான, விச்வகர்மா கிருஷ்ணன் எதிரில் நின்றான்.

23. விச்வகர்மா [சொன்னான்] : துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரி பாலனவ்ரதத்தை கடைப்பிடிப்பவனே! விஷ்ணுவே! உம்மிடம் இந்திரனும், சீக்ரமாக அனுப்பப்பட்டேன். பணியாளாக வந்துள்ளேன். எனக்கு பணியிடும் உமக்கு ஏன் செல்வேன்?

24. ப்ரபுவியாளனக்கு எப்படி சங்கரனும், ப்ரஹ்மாவுமோ அப்படியே தேவர்களால் கொண்டாடத் தக்க நீரும் உங்களுக்குள் [என் பொருட்டு] பேதமில்லை.

25. "பெருமை" வாய்ந்த தோன் வலியையுடையவனே! முயலுக்கும் நியமிக்கும் - வார்த்தையைச் சீசெர்க்க - வேண்டும், எனக்குப் பணிவிடும்.

26. சத்ருக்கன், கேசி, கம்ஸைக் கொன்றவன், யதுவரேஷ்டன், கேசவன், வணக்கத்துடன் கடிய விச்வகர்மாவின் வார்த்தையைக் கேட்டு, ஒப்பற்ற வார்த்தையைச் சொன்னான்.

27. தேவஸ்ரேஷ்ட, விச்வகர்மாவே! நாம் என்கேயிருந் தோமோ [பரமபதம்] தேவரணஸ்பத்தை நீயறிவாய். எனக்கு இருப்பிடம் [அதபோன்று] இங்கு செய்யப்பட்ட வேண்டும்.

28. ஆகையால் எனக்காக இந்தகரம் உன் வேலைத் திறனைப் பரகாசப்படுத்த அமைக்கத் தக்கது. நல்ல விரதமுடையவனே! என் பெருமைக்குத் தக்க வீடுகள் நகர நூற்புறமும் அமைக்கப் பட்டனும்.

29. சிறந்த புத்தியுடையவனே! வைக்கத்தில் அம்ராவதி எப்படியோ அப்படி இந்தகர் உலகினையே சிறந்ததாக உன்னால் செய்யத்தக்கது.

30. தீஸமர்த்தனல்லவா! வைக்கத்தில் போல் என் இந்த இடம் செய்யத்தக்கது, எனதும், எக்யதுருவத்ததுமான நகரத்தின் சோபனைய மனிதர் காணட்டும்! (கண்டு வியக்கட்டும்).

31. இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட, புத்தியில் சிறந்த விச்வகர்மா தேவ சத்ருக்கனைப் பழிக்கும் எளிதில் எதையும் செய்யும், கிருஷ்ணன் நோக்கிச் சொன்னான்.

32. "பிரபுவே உயராக்" நியமிக்கப்பட்ட இந்த எல்லா வற்றையும் செய்வன். இந்த நகரமோ, இந்த யதுருவத் தேவைக்கு மேலாகவேயிருக்கும். புருஷோத்தமர் கோலிந்தர்.

33. மிக லிஸ்தாரமானதாக அமைபும், இந்நகருக்கு மக்களும் வருத்தியடைபட்டும், இந்நகரில் தரங்கு ஸமுத்ரங்களும் உருவெடுத்து ஸஞ்சகிக்கும்.

34. ஐராவத ஸமுத்ரம் சிறிது பூமி உத்பத்தி செய்துகொடுப்பானேயானால், பிறகு நகரம் நல்ல விஸ்தார, லக்ஷணமுடையதாக அமைபும்.

35. சொல்பொரில் செம்மலான கிருஷ்ணன், இப்படிச் சொன்னபின், முன்பே தீர்மானம் செய்தவனாகி, பிறகு நதி களுக்கு நாயகன் ஸமுத்ரத்தைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

ஸமுத்ரமே! என்னிடத்தில் உனக்குக் கௌரவமிருக்குமே யாகில், ஜலமிருக்குமிடத்தில் பன்னிரண்டு யோஜனே தூரம் உனது ஆத்மாவுரகித ஜலம் கருக்கிக் கொள்ளப்பட்டும்.

37. உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் இந்த நகர் போதுமான விஸ்தாரமுடையதாகவும், அழகியதாகவும், எனது ஸேவை முழுதுக்கும் இடமளிப்பதாகவுமிருக்கும்.

38. பிறகு நதங்களுக்கும், நதிகளுக்கும் தலைவனான ஸமுத்ரம், மாருதயோகத்தால் (காற்றின் சேர்க்கையால்) அருக்கப்பட்டு ஜலமிடத்தை வெளியிட்டான்.

39. பிறகு விஸ்வகர்மா, அந்தப் பரப்பைப் பார்த்துப் பிரதிபடைந்தான். அப்போது ஸமுத்ரமும் கோவிந்தனிடத்தில் பெருமையையே செய்தான்.

40. பிறகு விஸ்வகர்மா, யது ஸ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனிடம் சொன்னான்: "கோவிந்தா! இன்று முதல் எல்லோரும், நகரிக் புகுந்து வசியுங்கள்.

41.42 ப்ரபுலே! என்னால் இந்த ஸ்ரேஷ்டமான நகரம், எனது மனதால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது சிகரமே, க்ருஷ்ணனின் தெருங்கிய வரிசையுடையதாயும் சிறந்த வாசல்களுடையதாயும் மிக உயர்ந்த தோரணங்களையுடையதாயும் உப்பரிசைகளாகிய புஜ பூஷணத்திப்பூண்டதாயுமுள்ள இந்த அழகிய நகரம் பூமிக்குச் சிகரம் போல் விளங்கும்.

43. தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இடமான அந்நகரிக் க்ருஷ்ணனுக்குப் பரிசுர்பை செய்யும் இடமாகிய பெரிய அந்தப் புரத்தையும் செய்தான்.

44. பிறகு விஸ்வகர்மாவால் அந்த அழகிய விஷ்ணுவின் நகரமாகிய த்வாரவதி, மன யத்னத்தால், நிர்மாணிக்கப்பட்டது. விதிப்படி செய்யப்பட்ட வாயில்களையுடையது.

45. சிறந்த ப்ராகாரங்களாக விளங்குவது அகழ்களாக நான்கு காக்கப்பட்டது மாடி ப்ராகார வரிசையுடையது.

46-55 அழகிய ஆண் பெண் கட்டடங்களையுடையது வ்யாபாரிகளால் விளங்குவது. நானுவித வ்யாபாரிகளால் விளங்குவது நானுவித வ்யாபாரப் பொருள்களால் நிறைந்தது. ஆகாயத்தில்

இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. தெளிந்த தண்ணீர் கொண்ட
தண்ணீர்ப் பந்தங்களும் குளங்களும் உடையது உத்தராவனவன்
களால் விளங்குவது. நாற்புறமும் மறைக்கப்பட்ட உடலும்
நீண்ட கண்களுமுடைய பெண் போன்றது. பூர்ணமான நூற்சந்தி
கொடியுடையது. மேகம் போன்று உயர்ந்த வீடுகொடியுடையது.
வெண்ணிற ராஜ வீதிகளால் சிறந்தது. இந்தர்புரி ஸ்வர்க்கத்தைப்
போல் ஸமுத்ரத்தை அழகு படுத்துவது. உலகில் எல்லா ரத்னங்
களின் கூட்டங்களால் விளங்கும் ஒரேயிடம். தேவர்களுக்கும்
மங்களமானவிடம். சுற்றி உள்ள அரசர்களைக் கலகச் செய்வது
ஆகாசம் தெரியாதபடி மறைக்கும் உயர்ந்த மாடிகளுடையது
பெரிய ராஜ்யங்கொடியுடைய பூமியில். இந்தநகர் (அதிச) தூண்க்
கூட்டங்களில் எதிரொலியுடையது. ஸமுத்ரத்தின் (அலைத்)
தொகுதிகளால் குவிர செய்யப்பட்ட காந்தை உபவனங்களாலும்
ரற்பட்ட சோபையால் ஜனங்களது உமனதை மகிழ்விப்பது.
நகரங்களுடன் கூடியவானம் போல் அந்த த்வாரகை விளங்கு
கிறது. ஸ்வர்ணமயமான சூர்யநிற ப்ராகாரத்தால் சூழப்பட்டது
கம்பீரமான இன்னொவியுடைய பொன்விற. வீடுகள் நிறைந்தது
வெண்ணிற மேகக் காந்தியுடையது வாசல்களாலும் மாடி
களாலும், சோபிக்கிறது சிறிசை விடங்களில் மிக உயர்த்த மாடி
களின் உச்சிகளால் (நிழலால்). எப்போதும் மறைக்கப்பட்ட
பெரியசாலைகொடியுடையது. குன்னிஷ்டம் ஜனங்களால் திறைத்த
இந்தகைய நகரில் க்ருஷ்ணன் வானத்தை விளங்கச் செய்யும்
சந்திரன் போல் வளித்தான் எல்லா யாதவர்களும் வளித்தனர்.

56. வில்வகர்மாவும். இந்தர நகர் போன்ற அந்த நகரை
நிரமாணித்து கோவிந்தனால் பஹுமானிக்கப்பட்டு ஸ்வர்க்கம்
சென்றான்.

57. தன் ஸ்வரூமறிந்த க்ருஷ்ணனுக்கு மதுபடியும் விண்ணம்
உண்டாயிற்று. இந்த ஜனங்களைச் செல்வக் குவியல்களாக நான்
தருப்தி படுத்துவேன். ப்ரபு அந்த க்ருஷ்ணன் குபேரனை தேடித்த
நிதிகளில் உத்தராவன சங்கநிதியை இரவில் தன் மாளிகையின் வர
வழைத்தான். நிதி ராஜாண அந்த சங்க நிதி கேசவன் அழைப்பை
யறிந்து. (அந்த த்வாரகா நகரின்) ஸம்பத்தை தானே
அடைந்தான்.

58. அந்த சங்கநிதி பூமியை அடைந்து வணக்கத்துடன்
அஞ்சல் எழுமாணன் குபேரனிடம் போல் க்ருஷ்ணனிடம்
விண்ணப்பித்துக் கொண்டான்.

61. பகவானே யது ஸ்ரேஷ்டனே தேவர்கள் செவ்வந்தைக் காக்கும் என்னுல் செய்யத்தக்க கார்யத்தை நியமிக்க வேண்டும்.

62. ஹ்ருஷ்சேகன், க்ருஷ்ணன், மேவான சங்க நிதியிடம் சொன்னான் : "இந்த நகரில், செல்வம் குறைந்தவர்களை தனத்தால் யறைந்தவராகச் செய்ய வேண்டும்.

63. இந்தநகரில் சாப்பிடிவல்லாதவன், அழுக்கடைத்தவன், 'கோடு' என்று யாசிப்பவன், தன்மில்லா ஏழை இத்தகைய மனத்தோ [நான்] பார்க்க விரும்பவில்லை.

64. வைசம்பயனர் சொன்னார் : கேசவனின் ஆஜ்ஞையை ஸ்ரமேல்லலித்து நிதி ராஜன் சங்கன், மற்ற நிதிகளை ஆத்ராபித் தான்; "தவாரவதி நகரில் வீட்டிற்கு வீடு செல்லக் குவியல்களை நாற்புறமும் பொழியுங்கள்." எல்லா நிதிகளும் அப்படியே செய்தன.

65, 66. மஹாத்மா கேசவனது தவாரவதி நகரில், ஏழை குறைந்த பக்கமுடையவன், மெலிந்தவன், அழுக்கன் இதுவரை எங்கு தேடினும் இல்லை.

67. யாதவர்களுக்கு பிரியத்தை செய்யும் பகவான் புருஷோத்தமன், யாதுபடியும் அங்கிருந்தே வாயு தேவனை அழைத் தான்.

68. தன்னிமயில் ஒருவனுயிருக்கும் தேவரஹஸ்யங்களைத் தன்னிடம் கொண்டிருக்கும் ப்ரபு க்ருஷ்ணனை, ஜீவன்களுக்கு ப்ரபுஷ ஹதுவான [வாயு] அனுசினன்.

69. "பாபமற்றவனே! சீக்ரம் எங்கும் செல்லும். என்னுல் என்ன செய்யக் கடவது?"

70. ஹரிபுருஷோத்தமன், க்ருஷ்ணன், பிறகு உருவேடுத்து வத்திக்கும், உலகுக்குயிரான அந்த வாயுவை நோக்கிரஹஸ்ய மாகச் சொன்னான்.

71. "வாயு தேவனே! போ. தேவர்களுடன் இத்தர்கள் அனுமதி கொண்டு தேவ ஸபையாகிய, 'ஸுதர்ஸைய' தேவர் களிடமிருந்து, வாங்கி இங்கு கொண்டு வா.

72. இந்த யாதவர் தர்மத்தில் நிலை நிற்பவர், வீரமுடைய வரும், ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் அதில் [தேவ ஸபையில்] உட்காரட்டும்; செயற்கையான ஸபையில் அன்று;

73. 'ஸுதர்ஸம்' ஸபை குறைவற்றது அழகியது. இஷ்டப் படி செவ்வது. அழகிய சூபம் உடையது. அந்த ஸபை தேவர் களால் போல், எல்லா யாதவர்களையும் தாங்கும் "

74. எளிதில் எதையும் செய்யும் அந்தக் க்ருஷ்ணனுது வார்த்தையை நன்கு ஏற்று, தன்னைத் தானே போத்த போக்குடைய வாயு தேவன், ஸ்வர்க்கத்துக்கு விரைந்தான்.

75. அந்த வாயு தேவன் எல்லா தேவர்களின் அனுமதி கொண்டு, க்ருஷ்ணனின் வார்த்தையைத் தெரிவித்து 'ஸுதர்ஸம்' ஸபையை யெடுத்துக் கொண்டு திரும்ப பூமியையடைந்தான்.

76. வாயுதேவன் எதையும் எளிதில் செய்யும் தர்ம ஸ்வரூபி யான க்ருஷ்ணனுக்கு 'ஸுதர்ஸம்' யாகிய தேவ ஸபையைக் கொடுத்து, மறைந்தான்.

77. ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களுக்குப் போல், த்வாரவதி நகரின் நடுவின் யாதவப் பெரியோருக்கு ஸுதாஸம் ஸபை கேசவனால் அமைக்கப்பட்டது.

78. இவ்விதம் குறைவற்ற ஹரி தேவலோக செவ்வங்களா லும் ஸுமந்தர செவ்வங்களாலும், தந்தகரை பெண்ணைப் போல் அவங்கித்தான்.

79. எல்லாத் திட்டங்களையும், வரம்பிட்டமைத்தான்; வ்யாபாரிகள், ஸுணங்கள், ஸௌகுந்திகன், ப்ரஜா தீவனங்கள் எண்ணத்திற்கும் திட்டமிட்டான்.

80. உக்ரணைகளை அரசனாகவும், காகிலிப் பிறந்த சாந்திப் பூஷிணை, புரோஹிதராகவும், அனுத்ருஷ்டி என்பாளை ஸௌபதி யாகவும் விகத்ருவை முதல் மந்த்ரியாகவும் ஏற்படுத்தினான்.

81. அங்கு புத்திமான் க்ருஷ்ணன் யாதவ குலத்திற்கு மூல புருஷனாக பத்துப் பெரியோர்களை, என்னக் கார்யங்களுக்கு ஆலோசகர்களாக அமைத்தான்.

82. தேர் பாகரில் தேர்ந்தவனான தாகுடன், க்ருஷ்ணனுக்குத் தேர்ப்பாகன், வீரர்களில் நிறந்த ஸாத்வகி போர்த் தலைவனா லியமிக்கப்பட்டான்.

83. பிறகு லோக ஸ்ரஷ்டி கர்த்தாவான குறைவற்ற கீர்த்தி வாய்ந்த க்ருஷ்ணன், இவ்விதம் ஏற்பாடுகள் செய்து, பூமியில் யாதவர்களுடன் இருந்து மகிழ்ந்தான்.

84. பிறகு க்ருஷ்ணனது அனுமதியுடன் ஒழுக்கம் நிறைந்த ரேவத ராஜன் குமாரி ரேவதியை பலதேவன் விவாகம் செய்து கொண்டான்.

58 அத்தியாயம் முற்றும்

59-ம் அத்யாயம்

**பூத்க்ருஷ்ணன் பூத்குக்மிணியை அபஹரித்தல்
யாதவர்கள் ஜராஸந்தன் சிகபாலனுடன்
கரும்போர்**

கவசம்பாயனார் சொன்னார் : இதே சமயத்தில் கீர்த்தி பெற்ற ஜராஸந்தன் சேதி ராஜன் சிகபாலனுக்கு ப்ரியம் செய்யும் ஆசையால் அரசர்களை ஒரிடத்தில் சேர்த்தான்.

2. பிறகு, பீஷ்மக புத்ரியான குக்மிணிக்கும் சிகபால அரசனது ஸ்வர்ணத்தால் எல்லாமான விவாகம் வரப்போகிற தன்மனா?

3-8 தந்தவக்தரன் மகன் அளவற்ற சோபையுடையவனும், இந்திரனுக் கொப்பானவனும் பேரில் நூற்றுக்கணக்கான மாயம் செய்வவன்வனமான 'ஸாலக்தரன்' தவிப்பிட்ட ஒரு அக்ஷேப ஹினிகளக்குள்ள னேனைத் தலைவன் மஹாபலம் வாய்ந்த வீர்ய வான், பெளண்டிர வாஸுதேவன் மகன், மஹாவீர்யவானும், பலவானுமான ஏகலவ்யன் மகன், பாண்டியன் மகன் கலிங்கத் தரசன் க்ருஷ்ணனிடம் அப்ரியம் செய்து கொண்ட வேனுதாரி, அம்னுமான் கீர்த்தன் மகன் ஸ்ருததர்மா, சதருவில்லாத கலிங்கன் மகன், காலிங்கன் காந்தாராதிபம் மஹா வீர்யன் னெனகாம்பி அதிபது பெ்ரிய னேனையுடைய பூதத்தன், சலன் மஹாபலன் சாலவன் பெ்ரிய னேனையுடைய பூரிஸ்ரவன் வீர்யமுடைய குந்த வீர்யன் இந்த அரசர் எல்லேரகும் ஸ்வயம் வரத்திற்காக போஜ ராஜன் (குண்டின) நகருக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

இவ் ஜனமேஜயர் சொன்னார் "ரிஷி ஸ்ரேஷ்டரே" ஸ்வயம் பாயனரே வேதவித்துக்களில் சிறந்தகாந்தியுடைய அரசன் குக்மி ணந்த தேசத்தில் பிறந்தான்? எந்த வம்சத்தில் தோன்றினான்?

10. 'யாதவன்' எனும் ராஜ்ரிஷிக்கு 'விதர்ப்பன்' எனும் மகன் பிறந்தான். விந்த்ய மலையின் தென் பாகத்தில் விதர்ப்ப நகரில் வளித்தான்.

11. அந்த விதர்ப்பனுக்கு 'க்ரதன்' கைசிகன் முதலிய மிக்க பலம் வாய்ந்த விரிய ஸம்பத்துடைய தனித்தனி வம்சங்கள் உண்டாக்கக் கூடும் அரசர் இருந்தனர்.

12. அந்த வம்சத்தில் தோன்றிய பிஷ்மகனுக்கு வருஷணி அரசர் தோன்றினர். க்ரதனின் வம்சத்தில் 'அம்சுமான்', தோன்றினான் கைசிகன் வம்சத்தில் பிஷ்மகன் தோன்றினான்.

13. தென் தேசத்தரசனான அவனை அரசர் 'விரன்ய ரோர்மா' என்றும் சொல்வர். அந்த அரசன் குண்டிணபுரத்திலிருந்துகொண்டு அகஸ்த்யரால் காக்கப்பட்ட தென் திசையை ஆண்டான்.

14. ஜனமேஜயரே அவனுக்கு மகன் குக்மி. மகன் குக்மினி மஹாபலவான் குக்மியும், த்ருமணிடமிருந்து, திவ்ய அஸ்த்ரங்களை யடைந்தான்.

15. அப்படியே, ஜமதக்னி மகன், பரசு ராமகிட்டமிருந்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டான்.

16. ஜனமேஜயரே! குக்மினியும் ருபத்தால் பூயிபிக் ஒப்பற்ற வளாரிருந்தான். மஹாதேஜஸ்வியான வாஸுதேவன் க்ருஷ்ணன் கேன்வி மாதரத்திலேயே அவனை விரும்பினான்.

17. அந்த ஜனூத்தனன் க்ருஷ்ணன், தேஜஸ், வீர்யம், பலம் இவை கூடியவன். 'அத்தனையவன் எனது நாயகன் ஆவான்' என்று கேன்வி மாதரத்திலேயே அவனால் (குக்மினியால்) விரும்பப்பட்டான்.

18. மஹாபலன் குக்மி, யாசிச்சிற அளவற்ற தேஜஸ்ஸுடைய க்ருஷ்ணனுக்கு, கம்ஸனைக் கொன்ற வருத்தத்தால் த்வேஷம் காரணமாக இவன் கம்ஸனுக்கு விரோதி என நினைத்து, க்ருஷ்ணனுக்கு அவனைக் கொடுக்க வ்ருமபவிக்கே.

19. அரசன் ஜராஸந்தனும் ஸுந்தன் மகன் சிகபரத்துக்காள் அவனை (குக்மினியை) பயங்கர வீரங் கொண்ட பிஷ்மக அரசர் விடம் வரித்தான்.

20.. சேதி. ராஜன் வஸுவுக்கு ப்ரஹ்மரதன் எனும் மகன் இருந்தான். முன்னர் அவனும் மகத தேசத்தில் க்ரிவர்ஜம் எனும் இந்த நதரம் நிர்மிக்கப்பட்டது.

21. அவனது வம்சத்தில், மஹாபலம் பொருந்திய ஜராஸந்தன் பிறந்தான். வஸுவின் வம்சத்திலேயே அப்போது, சேதி ராஜன் தமகோஷனும் உண்டானான்.

22. நீதனூய தமகோஷனுக்கு வஸுதேவன் ஸஹோதர ஸ்ருதன் பலவிடத்தில் ஐந்து பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

23. சிகபாலன், தசக்ரிவன் ரைப்யன், உபதிசன், பனி எனும் ஐந்து பிள்ளைகள். எல்லா அஸ்த்ரங்களிலும் ஸமர்த்தர், வீரர் மேன்மை பொருந்தியவர். மஹாபலம் வாய்ந்தவர்.

24. ஸமான வம்ச பங்காளியாகிற ஜராஸந்தனுக்கு, சிகபாலன் எனும் பிள்ளையைக் கொடுத்தான். ஜராஸந்தனும் இந்த சிகபாலனைத் (தன்) பிள்ளை போல் பார்த்தான். காக்கவும் செய்தான்.

25. வ்ருஷ்ணிகளுக்கு அப்ரிபத்னத விரும்புகிற சிகபாலனோடு வ்ருஷ்ணி சக்கு மஹாபலமுடைய ஜராஸந்தனை முன்விட்டு அப்ராதங்கள் செய்யப்பட்டன.

26. அந்த ஜராஸந்தனுக்கு கம்ஸன் மாப்பிள்ளையானான். புத்தத்தில்! அவன் கொல்லப்பட்டதும், க்ருஷ்ணனின் பொருட்டு வ்ருஷ்ணிகளிடம் வீரோதம் ஏற்பட்டது.

27. ஸுந்தன் மகன் சிகபாலனுக்காக, பீஷ்மகனிடம், ருக்மிணியை வரித்தான். வீர்யவான் பீஷ்மகனும், அந்த ருக்மிணியை சிகபாலனுக்கு (மனதால்) கொடுத்தான்.

28. பிறகு ஜராஸந்தன் சிகபாலனை அழைத்துக் கொண்டு தந்தவக்தரனுடன் கூடி விதர்ப்ப தேசம் சென்றான்.

29. அங்க, வாரக கலிங்க தேசங்களுக்கு ராஜாதிராஜன், மஹாபலன் ஜராஸந்தன், புத்திமான் பெளண்ட்ர வாஸுதேவனும் அனுமதிக்கப்பட்டான்.

30. ருக்மி அரசர்களை எதிர் கொண்டு வரவேற்று கௌர விலிக்கு வேண்டி, அவர்களை மிகவும் பூஜித்து, நகரை நோக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

31. ராமக்ருஷ்ணர் இருவரும் கூட அத்நைபின் ப்ரியத்திற்
காகச் சென்றனர். அங்கு ஸேனையுடன் கூடிய மற்ற வீரகுடிசை
களும் தேரினேறிச் சென்றனர்.

32. க்ரத கைசிக தேசத்தை ஆளும் பீஷ்மகனும், பூஜிக்கத்
தக்க அந்த அரசர்களை, முறைப்படி வரவேற்று கௌரவித்தான்.
வெளியில் தங்கியிருக்கவும் செய்தான்.

33. 34. நாளை நடக்கப் போகும் விவாகத்திற்காக கபலமான
இந்திரன் கோவிலில் இந்திராணி தேவியை பூஜிப்பதற்கு கங்கள்
ஸநாதம் செய்து, சோபையுடைய ரூபத்துடன் பெரிய சேனையால்
குழப்பட்டு நாலு குதிரை பூட்டிய ரதத்தினேறி ருக்மிணி வெளியே
சென்றாள்.

35. 36. க்ருஷ்ணன், சிறந்த ரூபத்துடன், ஸாக்ஷாத் ஸக்ஷி
தேவியைப் போடிவையிருக்கும் அந்த ருக்மிணியை அப்போது
கோவிலருகில் பார்த்தான்.

37. அக்னி ஜ்வாலைக் கொழுந்து போன்றவன், பூமியை
யடைந்த தேவ மானை போன்றவன், பூதவத்திலிருந்து மேல்
கிளம்பிய, கம்பீர்மான பூதேவி போன்றவன். தாமரைவை நீங்கி
லந்த ஸக்ஷி தேவி போன்றவன். வரப்போகும் [தவாரக] செல்வத்
துத் தோழி போன்றவன்; தேவர்களாலும் கர்ணமுடியாதவன்.
வித்தகைய ருக்மிணி க்ருஷ்ணன் மனதால் பார்க்கப்பட்டான்.

38. ருக்மிணியாகிற அவள் உத்தம, ஸக்ஷணம் வாய்ந்த
கார்மேனியன்; வெகு அழகியவள்; பெரிய அழகிய தீண்ட கண்
களுடையவள்; சிவந்த உதும் உடைக்கண்களும் கொண்டவள்;

39. உருண்டு திரண்ட ப்ரஷ்ட பாகத்தையும், ஸ்தனங்களை
யும் உடையவள்; ஒப்பற்ற பெருமை வாய்ந்தவள், மெல்லியவளாள்.
சத்திரன் போன்ற காந்தி வீசும் முகத்தினன்;

40. சிவந்து உயர்ந்த நகத்தினன்; அழகிய ப்ருவத்தினன்;
இரண்டு கருண்ட குழவினன்; ரூபத்தால் மிகவும் விரும்பத்தக்க
வன்; பருந்த ப்ரஷ்ட பாகத்தையும், ஸ்தனங்களையும் உடையவள்;

41. கூரிய வெண்மையான, ஸமமான ஒளி வீசும் பற்களால்
அளங்கரிக்கப்பட்டவன்; ரூபத்தாலும், கீர்த்தியாலும், சோபை

யாதுயிர் துப்பிற் பெண்; ருக்மிணி [மான்ட] உருவெடுத்த வடிவம்
தேயி; சென்பட்டாடைவாள்.

42. நெய்யினால் ஹோமாக்னியின் ஜலாலைபோல் ப்ரியமான
தோற்றமுடைய அவளைப் பார்த்து க்ருஷ்ணனுக்கு இச்சை
மிகுந்தது அவளிடம் மன்னைத் திலைநிறுத்தினான்.

43. மஹா பலவான் கேசவன், பலராமனுடன் நிச்சயத்து
வ்ருஷ்ணிகளுடனும் கலந்து, அவளைத் தூக்கிச் செவ்வதில்
புத்தியைச் செலுத்தினான்.

44. தேவதா பூனா முடிந்ததும்: தேவாலயத்திலிருந்து வெளி
வரும் ருக்மிணியைத் திடீரென்று க்ருஷ்ணன் தூக்கி தன் சிறந்த
தேயில் ஏற்றினான்.

45. பலராமனும் மரத்தைப் பிடிங்கி பின்தொடர்த்து வரும்
சத்ருக்களைக் கொன்றான் அவனால் கட்டளையிடப்பட்ட யாதவ
வீரர்களும் நூற்புறமும் போருக்குத் தயாரானார்கள்.

46. அந்த யாதவ வீரர்களும் நங்கு உயர்த்தப்பட்ட த்வஜக்
கொடியுடைய; பலவித வடிவுடைய- ரதங்களுடனும் குதிரை
யாணிகளுடனும், பலராமன் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

47. வீரயவான் க்ருஷ்ணன் ருக்மிணியை எடுத்துக் கொண்டு
பலராமனிடத்திலும் புதானனிடத்திலும் அந்து யுத்தபாரத்தை
வைத்துவிட்டு, சீக்ரமாக த்வாரகா புரியை நோக்கிச் சென்றான்.

48-51. அக்ருஷ்ண ப்ருதுகதன் க்ருமவரீமா சக்ரதேவன்
ஸாதேவன், மஹாபலன் ஸாரணன், நிவ்ருத சத்ரு, பராக்ரம பங்க
காரணிக்ஷுதாரதன், உக்ரனேனகுமாரன் கங்கன்; சதத்புமன்,
ராஜாதிதேவன், ப்ருதுன், ப்ரனேனன், சித்ரகன், அதிதாந்தன்,
பாஸுமத்தரீகன்; ஸவபக்ஷன், எதய்கன், ப்ருது இவர்கள் முதலிய
விருஷ்ணி அந்தக முகவர்களிடத்தில் மதுஸுதனன், க்ருஷ்ணன்,
அந்தப்ரெரிப் பாரதன், இவந்து த்வாரவதி நகரைக் குறித்துச்
சென்றான்.

தீர்த்தவிக்ரன், ஜராஸந்தன், வீரயவான் கிபபாகன்,
இவ்ருஷ்ணிகளும் கோபால் கேசன், ஜனார்த்தன் க்ருஷ்ணனிடம்
கொண்டிருந்த பாரீக வெளிக்கிளம்பினர்.

53. சேதிரர் ஜன் ஸஹோதரர்களுடனும், அங்கவங்க அலிங்க மஹாரதர்களான பெளண்டாரர்களுடனும் வெவிக்கிணம்பினான்.

54. வீருஷ்ணி வீர மஹாரதர்கள் பரபரப்புடைபவராய் மருத்துக்கள் இந்திரனைப் போல் பலராமனை முன்னிட்டு அவர்களை எதிர்த்துப் போராடினர்.

55. ஸாத்திரி, பெரும் போரில் வேகமாக வரும் மஹாபுலன் ஐராஸந்தனை, ஆறு அம்புகளால் அடித்தான்.

56-59 அக்ரூரனையும் காருஷ்ணனும் சேருந் தேவகியைச் செல்லும் பத்து பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். விப்குதுவும், சிகபாலன் ஏழு அம்புகளால் அடித்தான். சிகபாலனும் அவனை எட்டு அம்புகளால் திருப்பியடித்தான். சைத்யன் சிகபாலனை, கருஷ்ணன் ஆறு அம்புகளால் அடித்தான். அப்படியே அதிதாந்தன் எட்டு அம்புகளாலும், ப்ரஹத்துர்களுடனும் அம்புகளாலும் அடித்தனர். ஸாமர்த்யவான், சிகபாலனும் அவர்களை ஐந்தைத்து அம்புகளால் திருப்பியடித்தான். நாலு பாணங்களால், விப்குதுவின் குதிரைகளைக் கொன்றான்.

60. ப்ரஹத்துர்களுடைய சிரன்ஸ் சத்ருவைக் கொல்லும் சிகபாலன் பல்லமெனும் பாணத்தால் அறுத்தான். கவேஷணன் ஐந்து தேர்பாக்களை யமலோகத்துக்கனுப்பினான்.

61. மஹாபலன் வீரன் விப்குதுவும் குதிரை கொல்வப்பட்ட தனது தேரை விட்டு ப்ரஹத்துர்களுடைய ரத்தத்தைச் சக்ரமாக ஏறினான்.

62. விப்குதுவின் தேரோட்டியும் கவேஷணன் தேவிலேறி வேகக் குதிரைகளைச் செலுத்த ஆரம்பித்தான்.

63. 64 அவர்கள் (யாதவர்கள்) கொப்பங்கொண்டு விறைபுடனும் அப்பருத்துணியுடனும் தேர் வழியில் துள்ளிக் குதிக்கும் சிகபாலன் மேல் அம்பு மழை பொழிந்தனர். சக்ரதேவன் கந்த வக்திரனை அம்பில் மார்பில் அடித்தான். இந்தப் பாணங்களால் ஷட்ரதனையும் போரில் அடித்தான்.

65. அவர்களால் மரிமஸ்தாணங்களைப் பிளந்து செல்லும் கூர்மைவாய் பத்து பாணங்களால் (திருநா. 9) அடிக்கப்பட்டான். பிறகு பவி என்பான் பத்து அம்புகளால் சக்ரதேவனை அடித்தான்.

— 88 — அகநாடிக விதாரதிலும் அரத்திலிருந்தே ஐந்து பாண்ட
களாகப் படித்தான். விதாரதிலும் போலும் அவன் ஒரு வகை
பாண்டகளை நிரப்பியிருந்தான். .

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

பெரிய கிணற்றுக்குள் சென்று அங்கு இருந்த கிணற்றில் குதித்து விட்டார். அங்கு இருந்த கிணற்றில் குதித்து விட்டார்.

[illegible]

7-9 குக்மி திமிர் பலங்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் தவத்த
 புத்தம் செய்ய விரும்பி அந்தச் சேனையை நிறுத்தி மதுஸூதனை
 நோக்கிச் சென்றான். குக்மி கோவிந்தனை அறுபத்து நான்கு கரிய
 அம்புகளால் அடித்தான் குக்மியைக் குஷ்ணன் போரில் எழுபது
 பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். மஹாபலமுள்ள வீரன்
 குக்மி (வெற்றிக்கு) முயலும் இந்த குக்மியின் தவத்த
 கொடியை அறுத்தான் அவனது தேர்பாகனின் தலைவையும்
 உடலிலிருந்து பிரித்துத் தள்ளினான்.

10. தவத்திலிருக்கும் குக்மியை யறிந்த தென்னாட்டரசர்
 கங்கலோருமே தஞ்சாவூர் தனக்கே கொல்ல விரும்பி சூழ்ந்து
 கொண்டனர்.

11. அந்தக் குஷ்ணனை மஹாபாஹு அம்ஸுமான் பத்த
 அம்புகளால் அடித்தான்; சகுதர்வா ஐந்து அம்புகளால் கோபத்
 கொண்டு வேணுதாரியை அம்புகள்.

12. பிறகு வீரன் கோவிந்தன் அம்ஸுமானை மார்பிவடித்
 தான் அடிபட்ட அந்த அம்ஸுமான் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்
 தான்.

13. சகுதர்வாவின் நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு அம்பு
 களால் கொன்றான் வேணுதாரியின் தவஜத்தை யறுத்து வளது
 கையில் அடித்தான்.

14, 15. அப்படியே தவஜத்துடன் சகுதர்வா ஐந்து அம்பு
 களால் அடிபட்டு கருந்தி உட்கார்ந்தான் பிறகு காத கைகித் தேச
 வம்முக்கயஸ்தர், மஹாரதர், எலனோரும், அம்பு மறை பொழித்து
 கங்கலோருமே குஷ்ணனை எதிர்த்துச் சென்றனர்.

16. போரில் அவர்கள் பாணங்களைத் தன் பாணங்களால்
 அழித்தான் முறித்தான் விழுந்த அவர்களுது பாணங்களைத்
 கோபக் கொண்டு அழித்தான்.

17. மதுஸூதன் பன்முடைய குஷ்ணன், மறுபடியு
 அறுபத்து நான்கு அம்புகளால் கோபங்கொண்டு எதிர்த்து விடுகிற
 மற்றவர்களையும் கொன்றான்.

18. (பிங் வாங்கி) தடுத்த தன் சேனையைப் பார்த்து, கோ
 வசத்தாலிய குக்மி, ஐந்து கரிய பாணங்களால்; கேசவின்
 மார்பில் அடித்தான்.

19. அவனது தேர்பாகளையும் மூன்று கூரிய அம்புகளால் அடித்தான். (சலாக்கு போன்று) வளைந்த முனையுடைய அம்பால் அவனது கொடியையும் அடித்தான்.

20. கேசவன் பாய்ந்து கோபக் கொண்டு அம்புகளால் வேகமாக ருக்மினைய அடித்தான். வெற்றிபெற முயலும் ருக்மினின் விலையையும் முறித்தான்.

21. பிறகு ருக்மின் வேறு விலை யெடுத்துக் கொள்ளும்படி வீரவங்கொண்டு வேறு துவய அன்றாடிகளையும் பரப்புகின்றான்.

22. மஹாபலன் கருஷ்ணன் அவனது பாணங்களைத் தன் பாணங்களால் தடுத்து மூன்று அம்புகளால் அந்த இரண்டாவது விலையையும் முறித்தான்.

23. வில்லொடிந்து தேரிழந்த ருக்மின்கத்தி கெடப்பட்டு விடுவதன் போல், தேரிவிழுந்து துள்ளிக் குதித்தான்.

24. தன்னை நோக்கி ஓடிவரும் ருக்மினின் கத்தியைக் கேசவன் போரில் முறித்தான். கோபம் கொண்டு மூன்று அம்புகளால் இவனை மார்பிலும் அடித்தான்.

25. அந்த மஹாபாலன் ருக்மி ராஜா மயங்கி மூர்ச்சை அடைந்து, வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட பெரிய அணுரன் போல் பூமியை அதிர்ச்செய்து சப்தத்துடன் கீழே விழுந்தான்.

26. மறுபடியும் அந்த எவ்வாறரசர்களையும் அம்புகளால் அடித்தான். அந்த அரசர்கள் கீழே விழுந்த ருக்மினையப் பார்த்து (திருமயி) கொடியை எட்டப் பிடித்தனர்.

27. ருக்மினி தேவிக் கீழே பூமியில் விழுந்து துடிக்கும் உதேறாதரனைப் பார்த்து. அவன் உயிருடனிருந்தான். விரும்பி வந்து கருஷ்ணனின் திருவடிசையில் விழுந்து உணங்கினான்.

28. கேசவன் உடைத்துக்கி நன்கு ஆவிக்கனம் செய்து அமாதானப் படுத்தினான், ருக்மிக்கு அபயம் கொடுத்து, தந்தகனர்த்வாரவதியை அடைந்தான்.

29. வ்ருஷ்ணிகளும் ஜராஸந்திகளையும் அந்த அரசர்களையும் எதிர்த்து உயிருக்கியுடன் பலராமனை முன்னிட்டு த்வாரவதியை யடைந்தனர்.

30. தாமரைக் கண்ணன் க்ருஷ்ணன் சென்றதும் போர்க் கனத்தில் சாகுதரன் வந்து குக்மினயத் தேவியேற்றிக்கொண்டு தன் நகரை நோக்கி சென்றான்.

31. அபிமான மதங்கொண்ட அந்த குக்மியும், ஸ்வேனா தரினய யழைத்து வராமல் சபதம் நிறைவேறுது குண்டினபுரம் நுழைய விரும்பவில்லை.

32. வலிப்பதற்காக விதர்ப்ப தேசத்தில் வேறு பெரிய நகரை நிர்மாணித்தான். அது போஜகடம் என்றே பூமியில் புகழ்பெற்றதாயிற்று.

33. அந்த மஹா தேஜஸ்ஸுடைய குக்மி தன் மனத்திற் பத்தின் தென் திசைக் கடைந்தான். தோன் வலிமையுள்ள பீஷ்மக ராஜாவும் குண்டின புரத்திலேயே வலித்தான்.

34. வ்ருஷ்ணி. ஸேனையுடன், ராமனும் த்வாரகையை கடைநதான் ப்ரபு கேசவன் குக்மினி தேவியின் கையை முறைப் படி பிடித்தான்.

35. பிறகு மிக்க பிரி கொண்ட அந்த பாண்டியுடன் முன்னர் ஸேனையுடன் ராமன் போலவும், தீதிராணிபுடன், இந்திரன் போலவும் ரசித்தான்.

36. அந்த குக்மினி தேவி க்ருஷ்ணனின் முகப் முதல் மஹிஷமாணன்: பதிவ்ரதை; நற்குணம் மிக்கவன் ருபம், ஒழுக்கம் ஆகிய குணங்களுடையவன்.

37. வீரன் க்ருஷ்ணன் குக்மினியிடத்தில் சாகுதேஷ்ணன், ஸுபேதேஷ்ணன், மஹாபலன், ப்ரத்யும்னன், ஸுஷேணன், சாகு குப்தன், சாகுபாஹு, சாகுவித்தன், ஸுசாகு, பத்ரசாகு, அப்படியே பாலவான்களின் ப்ரேஷ்டனுசாகு. இந்த பத்து மஹாரத புத்ரர்களையும் அப்படியே சாகுமதியென்னும் பெண்ணையும் பெற்றான்.

38. 39 அவர்களும் தரிமார் தந்தங்களில் ஸமந்தந்தர்கள். அந்தர பீத்துக்கள், சத்தத்தில் தேவையான மதங்கொண்ட வர்கள்.

40—43. பிறகு மதுஸூதனன், காளித்தி, மித்ரவிந்தை (நக்ஷத்திரின் மகன்) ஸத்யறு (ஜாம்பவான் மகன்) ஸாம்ஸதி ஸிருப்பும் ருபங் கொள்ளும் ரோஹிணி மத்ரராஜ புத்ரி, நவ் கொழுக்கமுள்ள கண்ணாழி லக்ஷ்மண, ஸத்ராஜித்தின் மகன்.

ஸ்த்யபாமா, ஸைப்யனின் மகன், அப்ஸரஸ்ஸுப்போல் ரூப முடைய அழகி காந்தாரி ஆக (ருக்மிணி தவிர) வேறு இத்த எட்டு மங்களமான மஹிஷிகளையும், கல்பானம் செய்து கொண்டான் ஒப்பற்ற ப்ராக்ரமமுடைய அந்த க்ருஷ்ணன் வேறு ஆயிரக்கணக்கான ஸ்த்ரீகளையும் மணம் புரிந்தான். ஹ்ருஷீகேசன், அவர்கள் எல்லோரையும், ஸமமாக வாழ்க்கை நடத்தினான்.

43. அவர்கள் விலைமதிக்க முடியாத வஸ்த்ராபரணங்களை யுடையவர்கள். எல்லா ஆசைகளையும் ஸுகமாக அனுபவித்தவர்கள்.

44. அவர்களிடத்தில் அந்த க்ருஷ்ணனுக்கு டீச புத்ரர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் பிறந்தனர்.

45. எல்லா பிள்ளைகளும், சாஸ்த்தார்த்தில் ஸைந்தத், பல வான்கள், மஹாரதர், யாகசீலர், ஸத்காரியங்கள் செய்பவர், பெரும் பாக்யவான்கள், மஹா பலவான்கள்.

60-ம் அத்தியாயம் முற்றும்

61-ம் அத்தியாயம்

ருக்மி புத்ரி சுபாக்கி, ப்ருத்யும்னனை மணத்தல், அந்ருத்தன் ருக்மியின் பெளத்ரி ருகம் வதினாய மணத்தல், பஸ்ராமனுல் ருக்மி பதும்

1. வைசம்பாயனர் சொன்னான்: பிறகு, பெரு காலங்கழிந்த பின், சத்ருக்களை அடக்க வலை விரிய ருக்மி, பெண்ணுக்கு ஸ்வயம்வரம் ஏற்பாடு செய்தான்.

2. அங்கு ருக்மியால் அழைக்கப்பட்ட ராஜாக்களும் மிக்க விரியமுடைய ராஜபுத்ரர்களும் நாளை திசைகவிக்குத்தும் செல்வத்தோடு கூட வந்தனர்.

3. அங்கு மற்ற ராஜகுமாரர்களால் குழப்பிட்டு (க்ருஷ்ணன் மகன்) ப்ரத்யும்னன் வந்தான். அந்த பெண் (ருக்மி புத்ரி) அவனைய விரும்பினாள் அவளும் அழகிய கண்களுடைய அவளை விரும்பினாள்.

4. அப்போது விதர்ப்ப ராஜன் 'சுபாங்கி' எனும் பெயர் கொண்டவன். குக்மி புத்ரி காந்தியுடனும், ஒளியுடனும் கூடி, பூமியில் புகழ் பெற்றவளாயிருந்தாள்.

5. மஹாத்மாக்களான எல்லா அரசர்களும் அமர்ந்த பிறகு, விதர்ப்பராஜ புத்ரி சத்ருக்களை அழிக்கவல்ல ப்ரத்யும்னனை விரித்தான்.

6. கேசவன் மகன் ப்ரத்யும்னன். எல்லா அஸ்த்ரங்களிலும் ஸமர்த்தன் விம்மறம் போன் மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவன். ரூபத்தில் உலகில் ஒப்பற்றவனாக விருந்தான்.

7. அந்த ராஜ புத்ரியை [தக்க] வயது, ரூபம், குணம் கொண்டவன். இந்த்ரனோடு நாராயணி போன்று அவனிடம் மிக்க ப்ரேமை கொண்டு இருந்தாள்.

8. ஸ்வயம்வரம் முடிந்ததும், அந்த ராஜாக்கள், தங்கள் நகரை யடைந்தனர். ப்ரத்யும்னனும் விதர்ப ராஜ குமாரியை, அழைத்துக் கொண்டு த்வாரவாகையை அடைந்தான்.

9. அந்த வீரன் அவ்ஞான நான் தமயத்தியுடன் போல் ரமித்திருந்தான். அவனிடத்தில் அவன் தேவகுமாரன் போன்ற பிள்ளையைப் பெற்றான்.

10. அந்தப் பிள்ளை அநிகுத்தன் எனப் புகழ் பெற்றவன். பூமியில் அரிய செயல்களால் ஒப்பற்றவன். யேதத்தினும், நீதி சாஸ்தரத்திலும், தனார் வேதத்திலும் கரை கண்டவன்.

11. ஜனமேஜயரே அந்த அநிகுத்தன் வயது வந்ததும், குக்மியின் ஸ்வர்ணம் போன்ற பெண்த்ரியை குக்மிணி தேவி அநிகுத்தன் பத்னிக்காக விரித்தான். அவளுக்கு குக்மவதியெனப் பெயர்.

12, 13. ஜனமேஜயரே! பிறகு, ராஜா குக்மி அநிகுத்தன் குணங்களாலும், ப்ரத்யும்னனாலும், குக்மிணியினதும், ஸம்பந்தத்தாலும், க்ருஷ்ணனிடம், பகை கொண்டிருந்த போதிலும், பகைமையை விட்டு, ப்ரீதி கொண்ட பெரிய கீர்த்தி வாய்ந்த ராஜா குக்மி, "ப்ரீதியுடன் கெட்டுக்கிறேன்" எனச் சொல்லான்.

14. ஜனமேஜயரே! கேசவன், குக்மிணி தேவியுடனும், பகை ராமனுடனும், புத்ரர்களுடனும், மற்ற யாதவர்களுடனும், ஸேனையுடனும், விதர்ப்ப தேசத்தை யடைந்தான்.

15. குக்மியின் பந்துக்களும், நன்சர்க்களும் ஒன்று சேர்ந்தனர். குக்மியினால் அழைக்கப்பட்ட அந்த அசர்க்களும் அங்கு வந்தனர்.

16. மஹா ராஜா ஜனமேஜயரே! மங்களமான திதியில் உத்தமமான நகரத்தில் அந்த மஹோத்ஸவமான விவாகம் அநிகுத்தனுக்கு நடந்தது.

17. வைதர்ப்பியான குக்மவதியின் கை அநிகுத்தனால் பிடிக்கப்பட்டதும், அங்கு விதர்ப்பதேசத்தவர்க்கும் யாதவருக்கும் போராடந்தம் உண்டாயிற்று.

18. அங்கு யாதவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டவர்களாய், தேவர்கள் போல் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

19. பிறகு அம்ம தேசாதிரதி, உதாரகுண வேணுதாரி, அகன், ச்ருதர்வாசானூரன், அம்சுமான் கலிங்க ராஜா ஹயத் ஸேனன், மஹாலலபான் பாண்டிய ராஜா.

20. அப்படியே ஸ்ரீமான் ரிஷிக ராஜா தென் தேசத்து மிக்க செல்வம் படைத்த இந்த எல்லா அரசர்களும் ப்ரபு குக்மியை ரஹஸ்யத்தில் அடைந்து சொன்னார்கள்:

21-23. நீ "சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் வல்லவன். நாங்களும் விளையாட்டிலும்புடிகிறோம். இந்த பலராமன் இந்த குதாட்டத்தில் ப்ரியமுடையவன், சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் ஸாமர்த்ய மற்றவன். உன்னை முன்னிட்டு, அந்த நாங்கன் அந்த பலராமனை ஜெயிக்க விரும்புகிறோம். என்று சொல்லப்பட்ட மஹாரதன் குக்மி, சொக்கட்டான் ஆட்டத்தை விரும்பினான். அவர்கள், ஸ்லர்ஷத்தான் உடையதும், புஷ்பங்கனான் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் சந்தனத் தண்ணீர் பூசப்பட்டதும், மங்களகரமானதுமான குதாட்ட மண்டபத்தை, ஸந்தோஷத்துடன், புகுந்தனர்.

24. பிறகு எல்லோரும், வெண்ணிற மாலையும் பூச்சுமுடைய வராய் வெற்றியினை கொண்டு அந்த மண்டபத்தில் புகுந்து ஸ்லர்ஷ ஆஸனங்களில் அமர்ந்தனர்.

25. குதாட்ட ஸாமர்த்திகளான, அயோக்யர்களால், அழைக்கப்பட்ட பலதேவர்களும் சரி என்று ஸந்தோஷத்துடன் சொன்னால், "சேர்ந்து விளையாடுவோம் பந்தயம் வைக்கப் பட்டதும்"

26. வஞ்சகையால் ஜயிக்க விரும்பிய தென் தேசத்தரசர் ரத்னங்கள், முத்துக்கள், ஸ்வர்ணங்கள் இவைகளை ஆயிரக் கணக்கில் அங்கு கொண்டு வந்தனர்.

27. பிறகு அவர்களது சூதாட்டம் ஆரம்பம்மாயிற்று. பரிதியைக்குலைக்கவல்லது. கவகத்துக்கு இருப்பிடம். துர்புத்தியுடையோருக்கு கொடிய நகரமானது.

28. பலராமன் ருக்மியுடன் சூதாட்டத்தில் ஆயிரம் நாணயங்களையும், பத்து முதலான ஸ்வர்ண நாணயங்களையும் பந்தயத்தில் வைத்துத் தோற்றான்.

29. பிறகு ருக்மி வெற்றிக்கு முயலும் மஹாபலவிஞ்ச பலராமனை ஜயித்தான். மஜபடியும் அந்த ருக்மி பலதேவனை அதே யளவு மேலும் ஜயித்தான்.

30. தேவன் தமயன் பலராமனும், ருக்மியால் அடிக்கடி ஜயிக்கப்பட்டான். ருக்மி அந்த மஹாத்மா பலராமனது கோடி ஸ்வர்ண நாணயங்களைப் பந்தயமாக ஜயித்தான்.

31. பிறகு வஞ்சமுடைய ருக்மி மகிழ்ந்து 'ஜயிக்கப்பட்டது' என்று சொன்னான். (மற்றவர்களால்) கொண்டாடப்பட்டவனாய் சிரித்துக் கொண்டே உணக்க ஆயதமாகவுடைய பலராமனைத் தாழ்வாகப் பேசினான்.

32. ஸ்ரீமான் (பலதேவன்) இந்த வித்தை நெரியாதவன் இதுவரை (போரில்) ஜயிக்கப்பட்டதை இவன் சூதாட்டத்தில் தோற்றுவிட்டான்.

33. 34. அப்போது அதைக் கேட்டு, பற்களைக் காட்டிக் கொண்டு, கலிங்க ராஜன் மகிழ்ந்து மிகச் சிரித்தான். அச்சமயம் பலராமன் கோபங் கொண்டான்.

35. தோஷி காரணமாக உண்டான அந்த ருக்மியின் வாரிதையைக் கேட்டு பீஷ்மகன் பின்னை ருக்மியினது கொடிய வாரிதைகளால் தாக்கப்பட்ட மஹாபலன் பலராமன் அவமானமடைந்து, மிக்க கோபங் கொண்டு கோபத்தை ஜயித்த தர்மவித் தாபிதும் கோபமடைந்தான்.

36. பிறகு, கைர்யத்தால், மனதையடக்கிக் கொண்டு வாரிதையை சொன்னான். பத்தாயிரம் கோடி ஸ்வர்ணம், இந்த எவ்வளவு அருத்த பந்தயம். இதை நன்கு ஏற்றுக் கொள் ராஜாவே!

37. (ருக்மியே!) அதை நான் படிந்த விடத்தில் கருப்பு மஞ்சள் பாசகங்களை உருட்டு? என்று இவ்விதம் பலராமன் ருக்மியை அழைத்தான்.

38. ராஜா ருக்மி ஒரு வார்த்தை சொல்லாமல் சரி என்று சொன்னான். பிறகு மகிழ்ந்தவனாய் பாசகங்களை உருட்டினான்.

39. நானாட்டம் முடிந்ததும், பலராமன் தர்மமுறைப்படி ஜயித்தான். ராஜா ருக்மி பலராமனைப் பார்த்து 'கூடல்' என்று சொன்னான்.

40. அந்த பலராமன், தைரியத்தால் மனதை அடக்கிக் கொண்டு ஒன்றும் பேசவில்லை. பிறகு ருக்மி 'என்னும் ஜயிக்கப் பட்டது' என்று பலராமனைக் குறித்துக் கர்வத்துடன் சொன்னான்.

41. ஜனமேஜயரே அந்தக் கபட வார்த்தையை மறுபடியும் கேட்டு பலராமன் மிகக் கோபங் கொண்டு, பதில் சொல்லவே வில்லை.

42. பிறகு அசூரி வாக்கு மஹாத்மா பலதேவனின் அந்தக் கோபத்தை வளர்க்கிறதாய், கம்பீரமான சபகத்துடன் சொல்லிற்று. 'ஸ்ரீமான் பலராமன் உன்மை சொன்னான்.'

43. இதற்குக் குறி தர்ம முறைப்படி தோற்கடிக்கப்பட்டான் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் பலராமன் செயலால் வெற்றி யடைத்தவனாகிறான்.

44. அது (ருக்மியின்) மனதால் நன்கு அறியப்பட்டது என்று அறியப்பட்டும்."

45. பூவ்விதம் ஆகாயத்திலிருந்து இந்த உன்மையான நல்ல வார்த்தையைக் கேட்டு, பலவான் பலராமன், அப்படியே எழுந்திருந்து, வர்ணமயமான பெரிய கனமான (சொக்கட்டான் பவகையால்) ருக்மிணியின் முத்த தமயின் அடிததுக் கொண்டு பூமியில் வீழ்த்தினான்.

46. விவாதத்தில் கோபங் கொண்ட யாதவ பலராமன், ஆகேபிக்கும் ருக்மியை சதுரங்க பவகையாலேயே அடித்துக் கொள்ளான்.

47. பிறகு கோபங் கொண்டு பூவ்வித குறித்து கவிஞர் ராஜனின் பற்களையும் உடைத்தான். பரபரப்புடன் விற்பனம் போல் கர்ஜிக்கவும் செய்தான்.

48. பிறகு பலவான்களில் சிறந்த பலராமன்; ஸபையின் தங்கத் தூணைப் பிடுங்கி கத்தினான். உயர்த்தி எல்லா அரசர்களையும் நடுக்கச் செய்தான்,

49. பின்பு பலராமன் கஜேந்திரன் போல், அந் தூணை இழுத்துக் கொண்டு ஸைப வாயிலினின்று வெளிக் கிளம்பினான். கைசிக தேசத்தவரை நடுங்கச் செய்தான்.

5051. அந்த யாதவச்ரேஷ்டன்பலராமன், கபடஸமர்த்தனாக் குக்மினையக் கொண்டு, எம்மும் அல்ப ம்ருகங்களைப் போல எல்லா சத்ருக்களையும் நடுங்கச் செய்து, ஜனங்களால் சூழப்பட்ட ராமன், தானாகவே தங்குமிடத்திக்குச் சென்றான். அவன் க்ருஷ்ணனுக்கு அங்கு நடந்ததையெல்லாம் அப்படியே தெரிவித்தான்.

52. அந்த மஹாதேஜஸுண்டைய க்ருஷ்ணன், அப்போது ராமனைப் பார்த்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அச்சமயம் தன்னை மிகவும் ஸ்ரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினான்.

53. முன்னர், சத்ரு வீரர்களைக் கொல்லக் கூடிய குக்மினியின் மூக்த-தமயணை குக்மினியிடம் அன்புக் காரணமாக, வாஸுதேவனால் கொல்லப்பட்டன.

54. பிறகு இந்தரனுக் கொப்பான் பகவான் ராஜா குக்மி குதாட்டக் கூட்டத்தில் பலராமனின் கைபால், விடப்பட்ட சொக்கட்டான் பகையைால் கொல்லப்பட்டான்.

55, 56 மஹாவீரமுடைய போரில் ஸமர்த்தனாக, தினமும் யாகம் செய்யும் த்ரும ரிஷ்யபாஸும், பார்க்கவ ரிஷ்யபாஸும் பயிற்று விக்ஷிப்பட்டு, அவர்களுக்கு: ஸமமான புண்யாத்மாவான, நித்ய யாகம் செய்யும் நிஷமகன் மகன் குக்மி கொண்டு விஷத்தப்பட்ட போது, எல்லா க்ருஷ்ணிகளும், அந்தவீரனும் வருத்தமுடைவர் ஆயினர்.

57. கவசம்பாயனர் சொன்னார்: மதரா பாக்வலதி ருக்மிணி யும் புலம்பிப்பறிதடித்தாள். அப்படி புலம்பும் அவளைப் பார்த்து கேசவன் ஸமாதானப்படுத்தினான்.

58. பரதச்ரேஷ்டனே! ஜன்மேஜயனே குக்மியும் அழிவும், வீரராத காரணமும் அப்படி ஏற்பட்டதோ இந்த எல்லாம் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது.

59. மஹாராஜாப ஜன்மேஜயச்ரேஷ்டருஷ்ணிகளும் எல்லா வுஷ்டியும், பெந்தி டிதனங்களை வெறித்துக் கொண்டு, ராம க்ருஷ்ணரை யாண்டி த்வாரவதி நகரைக் குறித்துச் சென்றனர்.

61-ம் அந்நிபாயம் முற்றும்

பலதேவனின் மஹாத்மயம் இவஸ்திதௌ
புரத்தனத கருங்கயில் துமுத்தம்

1. ஜனமேஜய ராஜா சொன்னார்: "பரஸ்ரமகிஸ்யே பூமிஸ்யத்
தாங்கும் சேஷாவதாரமான, புத்திமாண் பூதேவனது பெருமை
பையே திரும்பவும் கேட்க விரும்புகிறேன்."

3. முன் சரித்ரமறிந்த ஜனங்கள் அந்த உபதேவனின் தேஜஸ்
ஸுக்கு இருப்பிடமாகவும், ஜெயிக்கப்படாதவனாகவும், மிகப்
பெருமை வாய்ந்தவனாகவும் சொல்கின்றனர்.

3. பராஹ்மனோத்தமரே? ஆதிதேவனாகவும், மிக்க வீரய
முடையவனாகவும், முடிவிலாதவனாகவும் இவன் அழிகின்றான்
ஆவனது செயல்களை உள்ளபடி (விரிவாக) கேட்குநான்
விரும்புகிறேன்.

4, 5. வயசம்பாயன் சொன்னார் இவன் முன்னர் பூமிஸ்யத்
தாங்கும் ஆதிசேஷனாக நான்களில் சொல்லப் படுகிறது. இவர்
ஆதிசேஷன் தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடம்; ஸ்ரீமான; [பிறரால்]
நடுங்கச்செய்ய [பயப்படுத்தி] முடியாதவன்; ப்ருஷோத்தமன்;
யோகவித்யைக்கு ஆசாரியன்; வெய் வீரயம் வாய்ந்தவன்; தேவ
ஹஸ்யங்கள் அறித்தவரில் முக்யன்; பலவான்; ஜராசந்தனை
ஜெயித்தான் ஆனால் கொல்லவில்லை

6. பல அரசர்கள் பூமியில் புகழ் வாய்ந்தவர்; அவர்கள்
என்னோரும் ஜராஸந்தனைப் பின்பற்றினர் போலி (பலராமனால்)
ஜெயிக்கப்பட்டனர்.

7. பத்தாயிரம் யானை பங்குகொண்ட பயங்கர பராக்கர
முடைய ஜராஸந்தன்; மய்யுத்தத்தில், பலராமனால் பலமுறை
தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

8. ஜாம்பவதி ஸாம்பன், ஹஸ்தினாபுரம் என்னும் நகரில்
தூர்யோதனன் மகளை அபஹரித்துப்போகும் போது பிடிக்கப்
பட்டான். அரசர்களால் நாற்புறமும் தடுக்கப்பட்டபோது
பென்னை அபஹரித்தானல்லவா?

9. ஸாம்பன் தடுத்துப் பிடிக்கப்பட்டதாக அறிந்த மஹா
பலன் பலராமன் அங்கு வந்தான். அவன் விடுதலையைப் பொருட்டு
வந்த பலராபன் அவன் அடையவில்லை.

10-12 பிறகு பலவான் ராமன், கோபங் கொண்டான்
பெரிய அப்புதத்தையும் சொந்தான். சத்திரக்களால் நழுக

முடியாததும், முடிக்க முடியாததும், இதயவத்தன்மை வாய்ந்ததும் பணத்தில் ஒப்பற்றதுமான கலப்பைப் பாணத்தைப் ப்ரஹ்மாஸ்தரத் தால் அபிமந்தித்து, உயர்த்தி நகரின் ப்ராகார மதிளில் வைத்து, மிக்க தேஜஸ்வினான பலராமன், துர்யோதனின் நகரை, கங்கை நதியில் தள்ள விரும்பினான்.

13. அந்தக்ர் அசைவதைக் கண்டு துர்யோதனராஜா புத்தி மான் பலராமனுக்கு, பத்னியுடன் கூடிய ஸாம்பகன் திருப்பிக் கொடுத்தான்.

14. அப்போது மிகப்பெரிய மனதுடைய ராமனுக்குத் தன்னை சிஷ்யனாகக் கொடுத்தான் [ஸமர்ப்பத்தான்], இந்த பஹ்ராமனும் கௌரவ அரசனான துர்யோதனனை கதாயுதப்பயிற்சிக்கு சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டான்.

15. ராஜா ஜனமேஜயரே! ராஜ ஸ்ரேஷ்டரே! அது முதல் அசைக்கப்பட்ட இந்தகரம் கங்கையை நோக்கி இழுக்கப்பட்டது போல் [சாய்ந்து] தோன்றுகிறது.

16. பலராமனுடைய இந்த அதி ஆச்சர்யமான காரியம், பூமியில் சொல்லப்பட்டது. சூரன் பலராமனும் பாண்டிர மரம் [ஆலமரம்] அருகே சாயத்து முன்னர் சொல்லப்பட்டது.

17. கலப்பை ஆயுதமாகவுடைய பலராமன் ஒரு முஷ்ட [குத்தால்] ப்ரஹ்மபைக் கொன்றான், மஹாவீரன் தோனுகளையும் [பை] மரத்தூச்சியில் வீசியெறிந்தான், உயிர் முடிந்த அந்தக் கழுதை ரூபங்கொண்ட அஸூரன் உயிரற்று பூமியில் விழுந்தான்.

18. ஸமுத்ரத்தை நோக்கிச் செல்லுவது, வேக அலை வகைகளுடன், துரிதமாகச் செல்லதுமான யமனுக்கு தங்கை பமனுநதி, கலப்பை தரித்த பலராமனும் ப்ருந்தாவன நகரைக் குறித்து இழுக்கப்பட்டான்.

19. அனந்தனும், அனலிட முடியாதவனும், பூமியைத் தாக்குமவனுமான ஆதி சேஷ அவதார பலராமனது இந்தப் பெருமை என்னும் உணக்குச் சொல்லப்பட்டது.

20. புருஷஸ்ரேஷ்டனும், கலப்பை ஆயுதமாகவுடையவனும் மான பல ராமனின் பலவித மேலான செயல்கள் மற்றவையும் இடையே இங்கு சொல்லப்படாதவை, விஸ்தாரமான புராணக் கவித கண்டுகொள்.

நரகாஸூரர் பரிசியம் தவாரங்கக்கு. தீத்கர்ன்
வந்து நரகாஸூரர் வகுதிவதிக்கு வந்தான்.
செய்ய அவனை வேண்டுகதல் உதய
பாபா ஸ்வஸ்தியம் பாரக்தியோ தபுரம்
சென்று முழு முதலிய அஸூரர்களையும்,
நரகாஸூரர்களையும் வதம் செய்தல்

1. இன்மேஜயர் சென்னார் : முனிவரே! வைசம்பாயனரே!
குக்மி கொல்லப்பட்டது, மஹாபாஹு, வீரய விஷ்ணு, தவார
கைக்கு வந்து செய்ததை எனக்குச் சொல்லுங்கள்.

2. வைசம்பாயனர் சென்னார் : அந்த யாதவ க்ருஷ்ணனும்,
வீரயனும், பூமாவும் பகவான் விஷ்ணு க்ருஷ்ணன்
யாதவர்களுடன் குழப்பட்டு, தவாரகை நகரை, நன்னகர கவனத்
துடன் தட்டாக்கித்தான்.

3. தாமஸரக் கண்ணன் க்ருஷ்ணன், பலவித ரத்னங்களையும்
செல்லங்களையும் தக்கபடி கேகரிந்து வைத்தான்.

4. ராசாஸூரர்களை யழித்தான். அங்கு தவாரகைகள், நாதிய,
தானவ அஸூரர்கள், தொல்லை கொடுத்தார்கள். வந்தாலமதங்
கொண்ட அபிஷேகிய அஸூரர்களை மஹாபாஹு க்ருஷ்ணன்
கொன்றான்.

5. அங்கு யவிலா தேவர்களையும் நடுங்கச் செய்து இச்சா
னின் சக்தி 'நாகன்' எனப்படும் அஸூரனும் க்ருஷ்ணனுக்குத்
தொல்லைக் கொடுத்தான்.

6. லிங்க, அபழுதைய, க்ருஹத்தில் எட்டாத தேவர்களையும்
மிகத் துன்புறுத்தும் அந் நரகாஸூரன், அப்போது தேவர்களுக்
கும் ரிஷிகளுக்கும் தொல்லை செய்தான்.

7. அக்ஷயம், பூமி-புத்ரன் நரகன் தவஷ்ப்ரதபதியின்,
புத்ரியான 'கங்கை' எனும் பெண்ணிடம் சென்றான். யவனை குபடி
கொண்டு புதினானது ஸயதுள்ள அழகிய அவளை எடுத்தான்.

8. பராக்ஷயத்திற் தக்கன் ரீரஜானன் தரகாஸூரன்
2 குத்குமரம் பயமிசுற் றொலுத்தான். இவன் அழகன். அவளை
பலா தகாரமாக இழுத்து வளர்த்துக் கொள்ளான்.

9. தேவ மனிதர்களிடத்தில் பலதரப்பட்ட சத்தங்களையும், பூமி முழுதும் ஸமுத்ரங்கள் கொண்டிருக்கும் செல்வங்கள் பெல்லாமும்.

10. இன்று முதல், எல்லா அஸுரர்களும், கைத்யதானவர்கள் களுடன் ஒன்றுகூடி, உனக்கே தானிக்கையாகக் கொடுப்பார்கள்.

11. இவ்விதம் மேலான சத்தங்களையும், பணித ஆடைகளையும், அவன் அபஹரித்தான். அந்தபூமி புத்ரன், அவைகளை (தான்) அனுபவிக்கவில்லை.

12. கந்தர்வ கன்னிகைகள் எல்லோரையும் மீதம் மனுவன் கன்னிகைகளையும் ஏழு அப்ஸரக் கூட்டங்களையும், அபஹரித்தான்.

13. பதினாலாயிரத்து நூற்றிருபத்தொரு பெண்கள் (பழய) ஒரே பின்னடைக் கொண்டு கன்யா வ்ரதத்தை அனுஸரித்தனர்.

14. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : உன் குணமுடைய நரகாஸுரன், அந்தப் பெண்கள் வளிக்க முரணான முன் வளித்த விடமான மணி பர்வதத்தில் 'அளகை' யெனும் நகரை நிர்மாணித்தான்.

15. வைசம்பாயனர் சொன்னார் : முரணான பத்த பிள்ளைகளும், ராகுஸமுக்யர்களும், அந்தப் பதினாலாயிரத்து நூற்றிருபத்தொரு பெண்களும், நரகாஸுரனுக்கு பணிவிடை செய்து கொண்டு, அவனை அனுசரித்திருந்தனர். அத்தகைய இந்த பெரிய அஸுரன் கரைகண்ட தலத்தின் பயனும் மிக்க மகம் கொண்டவன்.

16. முன்னர் மஹா அஸுரன் நரகன்செய்த கோரகார்யம் அப்போது ஒன்று சேர்ந்த எல்லா அஸுரக் கூட்டங்களாலும் கூட முன் செயல்படவில்லை.

17. இந்தப் பெரிய அஸுரன், தேவமாதா கதிதில்பை, சூண்டலை காரணமாக அவமானப்படுத்தினான். அவரைப் பூவே பிழைத்தான். அவனது நகரம் ப்ராச் தியோதிஷ்டம். அவனுக்கு போரிக் வெறிகொண்ட நாளுக்கு த்வார பாலகருமிருந்தனர்.

18. ஹயக்ரிஷன், நிஸிந்தன், விரபஞ்சந்தன்; ஆரியம் சிங்கிர் களுடன் கூடிய வரத்தால் கொடுக்கப்பட்ட, பெரிய அஸுரன் முழு இவர்கள் அந்த நாளுக்கு த்வாரபாலகர்.

19. தேவையான வழியை, குறுபமான ராசுநாடு சென்று புன்சயாத் மக்களை நடுங்கச் செய்தான்.

20. அவனை வதம் செய்ய, சங்க, சக்ர, கதை, கட்டம் இவை தரித்த மஹாபாஹு ஜனார்த்தனன், வீருஷ்ணி வம்சத்தால், தேவகி யிடம் வஸுதேவருக்குப் பிறந்தான்.

21. பிறகு உலகப் புகழ் பெற்றதேஜஸ்வீ புகுஷ்ரேஷ்டன் க்ருஷ்ணனுக்கு, வாஸஸ்தானமாக த்வாரகை, தேவர்களை உபாய மாகக்கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டது.

22. இந்த்ரனது வாஸஸ்தானமான அமராவதியைக் காட்டி லும் த்வாரகாபுரி மிக அழமானதல்லவா? பெரிய கடலால் சூழப் பட்டது.

23. ஐந்து படைகளால் விளங்குவது. தேவபட்டணம் போன்ற அதில், தங்கத் தோரணங் கொண்ட ஸபை; 'தானார்ணி' எனப் புகழ் பெற்றது ஒரு யோஜனை நீளம், ஒரு யோஜனை அகலம்.

24. அந்த ஸபையில் ராமக்ருஷ்ணர்களை முன்னிட்ட எல்லா வீருஷ்ணி அந்தகர்களும், இந்த உலக வாழ்க்கை முழுவதையும் பரிபாலன செய்து கொண்டிருந்தனர்.

25. ஒரு ஸமயம், எல்லோரும் அந்த ஸபையில் உட்கார்ந் திருக்கும் போது, ஜனமேஜயரே! துவய நறுமணம் கொண்ட காற்று வீசிற்று. பூ மழை பொழிந்தது.

26. பிறகு ஒளி வீசிகளால் சூழப்பட்ட கிண்கிண சப்தம், ஒரு முகவிர்த்த காலம் ஆகாயத்தில் உண்டானது. பிறகு அது பூமியை [இறங்கி] நிலைத்தது.

27. அந்த ஒளியில் நடுவில் [தேவகணங்கள் சூழ] வெள்கை வான மேலிருந்தவனாய் இந்த்ரன் காணப்பட்டான்.

28. ராமக்ருஷ்ணரும், உக்ரஸேன ராஜாவும், வீருஷ்ணி அந்தகர் கூட்டங்களுடன், மஹாத்மா தேவேந்த்ரனைப் பூஜித்து எதிர்கொண்டழைத்தனர்.

29. அந்த இந்த்ரன் வானிலிருந்து கீழே உக்ரமாக இறங்கி, ஜனார்த்தனை ஆலிங்கன் செய்து, பலதேவகளையும், உக்ரஸேன ராஜா வையும் அப்படியே ஆலிங்கனம் செய்தான்.

30. வயதுக்கும் காலத்துக்கும் தக்கவாறு இதர வீருஷ்ணி களையும் அப்படியே ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டான். ராமக்ருஷ் ணர்களையும் பூஜிக்கப்பட்டு, அந்த ஸபைக்குப் புகுந்தான்.

31 அங்கு வண்படிக் குமர்ந்து அஞ்சரித்து, தேவேந்திரன் அரங்கம் புதலிய உபசாரங்களை யேற்றிக் கொண்டான்.

32. வைசம்பாயனர் சொன்னான் : பிறகு . . . மஹாதேஜன்வி இத்தான் தனது தம்பி க்குஷ்ணனை . . . அவனது . . . மங்கனமான முகத்தை தொட்டுத் தடவ சாந்தகத்துடனும் சொன்னான் . . .

33. "தேவகி புத்ரனே! சத்ருக்களை யழிப்பவனே! மதுஸூதன் இப்போது நான் வந்த காரியத்தைப் பற்றிய வார்த்தையைக் கேட்பாயாக. நரகன் எனும் : அஸூன் துதியின் வம்சத்தன். ப்ரஹ்மாவன் வரத்தால் அர்வம் கொண்டான். அத்தியின் குண்ட வர்களை ஆசையால் அபஹரித்தான்.

24 35 அவன் தேவர்களுக்கும் நிஷிகளுக்கும் ஸதா, அப்ரியம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். . . தேவனே! நீ அந்தப் பரம புருஷன் ஸமயம் பார்த்து வதம் செய்.

36. விரும்பக்கூக வீர மடையவனும், இஷ்டப்படி செல்பவனும். அந் தேஜஸ்வியும் ஆகாயத்தின் செல்பவனும், வினவத புதான். இந்தக் கருடன் வன்னை அங்கு (நரகாஸூரனிருப்பிடம்) அழைத்துச் செல்லவான்.

37 அங்கு நரகாஸூரன், பூமி புத்ரன் வல்லாப் பிராணிகளா ளும் கொன்றபடி அமர்ந்தான். அந்தப் பரிபாய அழித்து சீக்ரம் வாய்மையாக.

38. தாமதிக் கவ்வன் மஹாபுத்ரன் தேவன், தேவராஜா வான் குல் ரிதம் பரிபாய்மட்டி. துன்புறனைக் கொல்வதில் சாதம் செய்வான்.

39 பிறகு, அங்கம், கருடம், நன்கு, குடித்து இறுவு தரித்த கவ்வன் வந்தபாபவாயை ஸதாபயமா க் கொண்டு, கருடன் பேலேறியிப் பார்ப்பான்.

40 துத்தரேறு குடிவன் உலகவன் அத்த க்குஷ்ணன் உலக வின் வந்த மருத்துகளின் துடங்களைமும் தாண்டி யாதல மிம்ஹன் கள் பார்த்துக் கொண்டு புருக்கும் பேர்தே மேகே சென்றான்.

41. ஜராவதத்தன் மேல் இருக்கும் துத்தரேறு, தருட வரகன் க்ருஷ்ணன். அதன் ஸாரம் சென்றுதான் சந்திர சூர்யர் போன் பிரகரித்தனர்.

42. ஆகாயத்தில் கந்தர்வர்களாலும், அப்சரங்களாலும், ஸ்துதி செய்யப்பட்ட இங்கிலும் செவ்வும் கிரமமாக மனமந்தனர்.

43. தேவத்தலைவன் இந்தரன் இனி செய்ப வேண்டுகதைச் சொல்லி தன்னிருப்பிடத்தையே அடைந்தான். க்ருஷ்ணனும், ப்ராக் ஜ்யோதிஷ் நகரை நோக்கிச் சென்றான்.

44. கருடனது இறக்கைகள் அடித்து வீசும் காற்று, ஸாதா ணமாக வீசும் வாயுவுக்கு எதிர்த்திடுங்கிறது.

45. பிறகு பயங்கர சப்தத்துடன் ஆகாயத்தின் லஞ்சரிக்கும் மேகங்கள் சுழன்றன. ஆகாயத்தில் செவ்வும் கருடனும் ஒரு க்ஷணத்தில் போய்ச் போந்தான். தூரத்திலிருந்தே ராசுகஸர்களை யும் பார்த்து, அவர்களுக்குமிடத்திற்குச் சென்றான்.

46. வாயிலில் அங்கிருக்கும் யானை, தேர்ப்படை எனப் பார்த்தான். இரு முகையில் கத்திகள் தொங்கும் பூமீரன் மௌரவ பாசங்களைப் பார்த்தான்.

47—49. வைசம்பாயனச் சொன்னார் : கருடன் போல் சங்கம், சக்ரம், சளக தரித்தவன், நீலபோச உருவம் போன் கட்டன்; பிசுக் வானை யுடுத்தவன்; நாற்கோடி உடையவன்; சளகம் போல புரளும் மாடியவன்; ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஆபரண தாரன். அடைபாசு தவன் வான்; கிரத்தால் கட்டும் தரித்தவன்; சூரிய காந்தியுடையவன்; மின்ன லுடன் கூடிய கந்தரன் போன்ற ப்ரஹ்மபடவன்; இத்தகைய ப்ரஹ்மான் க்ருஷ்ணன் தானென்றான் இவ்வேளையில். சேரிப் சப்தம் கேட்டவன் விஷ்ணு தானே இவ்வுயக்தவன் என உரையுரைப்பான் அறிந்தான்.

50. காவாற்கன். போன்ற மஹா அணுரன் முதலு கோபம் தால் இரண்டு பங்கு நிலத்தகண்டினான். பாலமும் சக்தி அடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வேகமாக லுடி வந்தான்.

51, 53 வைசம்பாயன் கூங்கத்தாலும் அளங்கரிக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய சக்தி ஆயத்தந்த க்ருஷ்ணன் போல் விழ்ந்தான். வரியும் சொல்லிக் கட்டைபோய் ஒடினும் கந்த சக்தி ஆயத்தந்தப் பார்த்து அஞ்சித்தான். க்ருஷ்ணன் இறுவாடைய அளங்கையுத் தான் அந்த வீரன் அளங்குதென்ன் அந்தச் சக்தி ஆயத்தந்த யால் இரண்டாகத் துண்டித்தான்.

53. இந்த க்ருஷ்ணன் சக்தி ஆயுதத்தை முறித்தபோது முருகு கோபத்துடன் சிவந்த கண்களுடன், மின்னல் கூட்டம் போல் ஜ்வலித்துக் கொண்டு, திரும்ப பெரிய கதையை யெடுத்தான்.

54. தேவதேவன் க்ருஷ்ணன். அர்த்த சந்திர பாணத்தைக் காதுவரை யீழுத்து விட்டான். இந்திரனால் இழுத்து விடப்பட்ட இடிபோல் சப்தம் எழுந்தது.

55 முருகின் தங்க பூஷணம் கொண்ட அந்தக் கதையையும் இரண்டாகச் சிதைத்தான் மறுபடியும் பல்ல பாணத்தால் போரின் முகு அஸூரன் தலைவையும் அறுத்தான்.

56 57 அந்த எல்லா பாசங்களையும் அறுத்து, பந்துக்களுடன் முகு அஸூரனைக் கொன்று நரகனின் மிகு பளம் பொருந்திய சிறந்த ராக்ஷஸ் கூட்டங்களைக் கொன்று, கற்கூட்டங்களைத் தாண்டி அந்த தேவகி புதான் பகவான் க்ருஷ்ணன் அஸூர ஸேனைகளையும், மிக்க பலம் வாய்ந்த திதி புத்ரர் நிணுந்தன், ஹயக்ரீவன் அப்படியே வசித்ர யுத்தம் செய்யும் மற்ற அஸூரர்களையும் பார்த்தான்.

59 60 பலவான்களில் சிறந்த மிக்க பலமுள்ள நிணுந்தன் சகிரம் தேரினேறி க்ருஷ்ணன் வழியைத் தடுத்தான். தங்கத்தாள் அழகுபெற்றிய முதுகுடைய, தடுக்க முடியாத சிவ்யமான விசை எடுத்தான் மதுஸூதனனை நிணுந்தன் பத்துபாணங்களால் அடித்தான். சேசன் எழுபது கூரிய அம்புகளால் திருப்பி அடித்தான்.

61, 62 அந்த அம்புகளை தன்சையண்டயாமலேயே அகையத்திட்டாதவன் அறுத்தான். அந்த என்னா ஸேனையும் க்ருஷ்ணன் நாற்புறமும் சுற்றிக் கொண்டனர். பெரிய அம்புக் கூட்டத்தால் தேவதேவன் க்ருஷ்ணன் மறைக்கப்பட்டான். மதுஸூதன் கோபத்துடன் அந்த எல்லா அஸூரர்களையும் பார்த்தான்.

63, 64 சிறகு ஐனார்த்தன் வானுணுஸ்தரத்தால், தீவ, பெரிய அம்பு மழை பொழிந்த அந்த ஸேனையைத் தடுத்தான். வானுணுஸ்தர மகிமையால், ஒவ்வொன்றினாலும் அந்த அநேக அஸூரர்களை, எல்லோரையும் மர்ம ஸ்தானங்களில் அடித்தான்.

65—67 போரில் தோல்வியுற்று அந்த அஸூரர்கள் பயத்தால் தடுக்கி ஓடினர். தன் ஸேனை (பின் லாங்கி) ஒடுவதைப் பார்த்த நிணுந்தன் திருப்பிப் போருக்கு வெளிக்கிணம்பினான் நிணுந்தன் சரமழை பொழிந்தான் சேவனை மறைத்தான் போரில் ஓடுகிற

ப்ரகாசிக்கவில்லை. ஆகாயமும் பத்து திசைகளும். அப்படியே
ப்ரகாசிக்கவில்லை நின்றுந் தன் பாணங்களால் கருடவாகனனை
நன்கு மறைத்தான். புகுஷ்ணத்தமன் க்ருஷ்ணன், ஸாவித்ரம்
எனும் நிலைய ஸூர்யா ஸ்த்ரத்ததை எடுத்தான்.

68, 69 தேவ தேவன். ஹரி: க்ருஷ்ணன். போலிஸ் அந்
பாணத்தால் சத்ரு பாணங்களைச் சிதைத்தான். மஹாபலன்
க்ருஷ்ணன், சத்ரு பாணங்களை பாணங்களால் தங்குதலுத்து ஒரு
பாணத்தால் குடைவையும் மூன்று பாணங்களால் அத்தக்குதிரைப்
பாகளையும் மறுபடியும் நான்கு பாணங்களால் தான்கு குதிரை
களையும், ஐந்து பாணங்களால் த்வஜத்தையும் அழித்தான்.

70. க்ருஷ்ணன் ஒரு வெகு கூரிய அம்பால் உடையும், பல்ல
பாணத்தால் நின்றுந் தனின் தலைமையும் அறுத்தான்.

71. அந்த நின்றுந் தன் ஒருவனாகவே ஆயிரம் வர்ஷங்கள்
தனியே, எல்லாத் தேவர்களையும், போர் புரியச் செய்தான்.

72. (அத்தனைகய) நின்றுந் தன் விழுந்ததைப் பார்த்து, புகழ்
பெற்ற ஹயக்ரீவ அணுரன், பெரிய கல்லை யெடுத்துத் தூக்கினான்.

73, 74. ஹயக்ரீவன் மலை போன்ற கல்லை வீசி எறித்தான்
அஸ்திரபறிந் தோரில் சிறந்த, ப்ரபு க்ருஷ்ணன் கேட்பத்தன்மை
வாய்ந்த பாரதன்ய அஸ்தரத்தை எடுத்து. அந்த தீவ்யாஸ்தரத்
தால் கல்லை ஏழ் துண்டாக உடைத்தான். அந்தப் பெரிய கல்லைப்
பிளந்து பூமியில் விழச் செய்தான்.

75 பாதஸ்ரேஷ்டனே! ஜனமேஜயரே! சாரங்கத்திலிருந்து
வெளிக் கிளம்பிய பெரும்பல வர்ண பாணங்களாக், தேவாஸுரப்
போர் போல் மூண்டது நானாவித ஆயுதங்களாக் திறைந்து,
அவ்வளவு கொடியதாவிருந்தது.

76 (திறகு மஹாபாஹு க்ருஷ்ணன், கருடன் மேலமர்ந்து
நாரங்கத்திலிருந்து பெரிய பல வர்ணங்களுடைய பாணங்களாக்
பெரிய அஸுரர்களை அழித்தார்.

78. நில அஸுரர்கள் சக்ர அக்னியால், கொளுத்தப்பட்டு
ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்தனர். திவர் ஸம்பத்தையடைந்து
மயர் நீங்கி (தீப்புண்ணாள்) விகாரமடைந்த சூகத்தையுடைய
வராகரீசர்.

79. க்ருஷ்ணன் அம்பு மழை பொழிந்தான். க்ருஷ்ண
பாணங்களால் மிக துன்புறுத்தப்பட்டு, மழை பொழியும் மேகங்

கள் போன்று விகார அங்கங்களுடைய எவ்வா அஸூரர்களும், ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு, அப்பித்த சிம்சுக மரங்கள் போல காணப்பட்டனர்.

80. விசித்ர யுத்தம் செய்யும் அஸூரர்கள் மிக நடுங்கி, ஓடித்த பாணங்களுடன் விவ்ரந்து ஓடினர்.

81. மறுபடியும் வாய் வேகங் கொண்ட ஹயக்ரீவாஸூரன் கோபத்தால் சிலந்த கண்களுடன், பத்து பாகம் உயர்ந்த மரத் தைப் பிடுங்கியெடுத்து வேகமாக ஓடிவந்தான்.

82. மேகம் போன்ற உருவங் கொண்ட அந்த ஹயக்ரீவன், பசிற்சித் திறத்தால் பெரிய மரத்திலேறி வேகமாக க்குஷ்ணன் குறித்து பிடுங்கிய மரத்தை விரிவும் மரத்தை எறிந்த வேகத் தால், எழுப்பிவிட காற்றை. அதைப் பெரிய சப்தத்தை எழுப்பியது.

83. பிற , மிக முாற்றி கொண்ட ஜனார்த்தன், ஆயிரம் அம்புகளால் சூர்யன் போன்ற விசித்ர காந்தியுடைய அந்த அஸூரனை பலவீனமாக்க (அங்கங்களைத்) துண்டு துண்டாக்கினான்.

84. மறுபடி மரதவரேஷ பாணத்தால் ஹயக்ரீவன் மார்பில் விநாசிக்கப்பட்டு மரத்தவரேஷ அடித்தான்.

85. அக்ஷரி ஜகாந்நா போன்ற அந்த அம்பும் (மார்பில்) விநாசிக்கப்பட்டு, அந்த மரத்தவரேஷ பிடித்து மீசுபறம் வெளி வந்தது.

86. புதுபுதித்த பலா தேவரீ புதரன் க்குஷ்ணன், கோர பலங் கொண்ட பாணங்களால் அடிவயிறின் நடுவிலடித்துக் கொண்டான்.

87, 88. அவ்வுழலும் தாண்டவர்களைக் கொன்று, சத்ருக்களைத் தடுக்கக் செய்யும் புதுபுதித்தமன் க்குஷ்ணன், பர-சுஜ்யோதிஷ நகரத்தைக் குறித்து ஓடினான்.

89. பஞ்ச நுகலையும் நரகனைச் சேர்ந்த அஸூரனைக் கொன்று, பஞ்ச மகன்மரத்தால் வளங்கும் ப்ராஜ்யோதிஷ நகரை தாண்டி ஓடினான்.

90. அங்கு பெரும் போர் மூண்டது. பிறகு மஹாபலன் க்குஷ்ணன் பஞ்ச மகன் எவ்விதச் சிவக சப்தித்தான் ப்ரளயகால மெக சப்தம் போல் மகிழ்வு மீட்டது.

91. உயர்ந்தமரமால் பெரிய அந்த - - - - - மூன்று வேகங் கொண்டு கேட்டது அநைக் கேட்டு நரகாஸூரன் கோபத்தால் சிலந்த கண்களுடையவாயை பிடுந்தான்.

92. எட்டு இரும்பு சக்ரங்கள் கொண்டது; ஆய்ந்து இரு நூறு முழம் உயரம்; ரத்னத்தாலும், தங்கத்தாலும் சித்திர வேலைப் பாடுடையது.

93. விஸ்தார உட்கார மிடமுடையது. ஊரம் பதித்த பெரிய அங்கத்தாலும், நால விவங்குவது, தங்கப் பீடி கொண்டிருந்து கொடி களால் நிறைந்தது.

94, 95. தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. இத்தகைய தேரின் மத்தியில் அமர்ந்திருக்கும் வீர தரகாஸூரன், வத்தியா கால சூர்யன் போல் தோன்றினான்.

96. சந்திர நிறம் கொண்ட மிகக் கடின மர்ப்புக் கவசம். அக்ஷன் போல் இவ்விக்கடி மத்துமாலை; கவையக் கட்டம்; சூர்யன் அக்ஷி போன்ற உடல் காந்தி; அப்படியே இவ்விக்கும் காது, சூண்டலங்கள் இவையுடைய தரகாஸூரன் பீதாக்கி இருந்தான்.

97. பழுக்கு நிறம், பெரிய உடல், சிவந்த கண், விகாரமுகம் இத்தகைய ஸததபர், தானவர், ராக்ஷஸ் எவ்வளவுமே பலவித கவசம் பூண்டு வந்தான்.

98, 99. சிலர் சுத்தி கேடயம் கொண்டவர். சிலர் எல்ல அம்புநாட்டினி யுடையவர்; அப்படியே சிலர் சத்தி ஆடித்தனாக் கையல் படித்தவர்; வேறு சிலர் சூலமேந்திய கையவர்; சிலர் வலகோரும், யாணை, குதிரை தேர் கூட்டங்களுடன் பூமியை அதிரச் செய்கு கொண்டிரு, மிகவும் ஆயத்தமாய் போரிட்டுக் கொண்டே வெளிக் கிளம்பினர்.

100. மாரம் போன்ற தரகாஸூரன் அஸூரக் கூட்டங்கள் எந்நம்பி ஸுந்தரவரூபி சூலமும் வாய், சங்கட, மருதங்கம், பாயலம் இவற்றின் மேல் சப்தக் போன்ற பபிராஸியைக் கேட்டான்.

101. க்ருஷ்ணன் இருத்தமிடம் சென்று, விகார சகலையைய அளவெல்லோரும், கருடவாக் சுற்றிக் கொண்டிரு, சூண்டி கூடி போரிட்டனர்.

102, 103. வேளைகள் பெரிய அம்பு மழையால் மறைத்தவர்; சத்தி, சூலம், மட்டி, சலாக்கு, அம்பு இவைகளை, ஆய்ந்த கணக்கில் விடுமிறவர்களாய், ஆகாசத்தை மறைத்தவர்.

104. கார மேகம் போன்ற குபங் கொண்ட துனூர்த்தனன், க்ருஷ்ணன், மிகப்பெரிய சாரங்கவில்லை மேகமோல உண்டாகும் வகை நாமேவற்றி சரமழை பொழிந்தான்.

105. அந்த அஸூரர் வேளை அம்பு மழையால் பெரும் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடியே போய்ந்து.

106. மோர குபம் கொண்ட தரகாஸூரனுடன், அந்தக் கொடிய மோர் ஈரண்டது. க்ருஷ்ணனை அம்புகளால் மிகத் துன்புறுத்தப்பட்ட அவர்கள் எவ்வளவுமே, அணி வகுப்பு உடைந்து நவர் ஆயினர்.

107. சிலர் வாகையுந்தவர், சிலர் கழுதது, தலைமுகம் வெட்டுப் பட்டவர். மிலா சக்ரத்தால், இரண்டாகத் துண்டிக்கப்பட்டவர், மிலா பாயலங்களாக பீடிக்கப்பட்ட மார்பையுடையவர்.

108. சிலர் சக்தி ஆயுதத்தால் இரண்டாக்கப்பட்டவர். யாண்டு, குதிரை, தேர், வாகனம் கொண்டவர் சிலர். கௌமோதகியேனும் கதாயுதத்தால் தாக்கப்பட்டவர் சிலர் சக்ரத்தால் உருக் குண்டவர்.

109. காண்டன், குதிரை, தேர், கொண்ட ஸேனையெல்லாம் இவ்விதம் கலக்கப்பட்டது. இந்த க்ருஷ்ணனுக்கு நரகாஸுரனுடன், கடுமையான போர் முண்டது.

110, 111. ஜனமேஜயரே! சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன் நான் சொல்வதைக் கேள். தேவர் கூட்டங்கல் நடுங்கச் செய்கிறவனும், தேஜஸவியும், மேகம் போன்றவனுமான நரகாஸுரன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து புருஷோத்தமன் மதுஸூதனன் க்ருஷ்ணனுடன், மது அஸுரன் போல் போர் செய்தான்.

112. வீரன் க்ருஷ்ணன் இந்த்ரன் வில் போன்ற சிறந்த வில்லையெடுத்தான். அப்படியே சூர்ய கிரணம் போன்ற பாணத்தையும் தொடுத்தான்.

113. போரில் க்ருஷ்ணன் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அஸ்தரத்தால், நரகாஸுரன் ரதத்தை நிறைத்தான். பலவான் நரகன், சிறந்த அஸ்தரத்தை வேகமாக இழுத்து விட்டான்.

114. இடிபோல முழங்கி வரும் நரகனின் அஸ்தரத்தைப் பார்த்து, மஹா பாக்கயவான் மதுஸூதனன் கேசவன், சக்ராயுதத்தால் அதைத் துண்டித்தான்.

115. ஜனார்த்தனன் ஒரு விசேஷ சரத்தால் நரகனின் தேர்ப் பாகனைக் கொன்றான். குதிரைகளையும் தேரையும் தவஜதையும் சேர்த்து, பத்து சரங்களால் அழித்தான்.

116. மதுஸூதனன், நரகன் கவசத்தையும் துண்டித்தான். பிறகு ஸர்ப்பத்தின் உடல் போல கவசம் நீங்கினவனாக நரகன் ஆனான்.

117. போரில் குதிரை கொல்லப்பட்ட போதிலும், கவசம் கிழிந்தும், அந்த அஸுர வீரன், அழுக்கற்ற ஜ்வாலையுடையவன், உறுதியானவன், இரும்பால் கணமானதுமான சூலத்தை யெடுத்தான். இந்த்ரன் மின்னல் போன்ற காந்தியுடைய சூலத்தை வேகமாகச் சுழற்றி விட்டான்.

118. வருகிற அந்தத் தங்கப்பிடியுடன் அவங்கரிக்கப்பட்ட பட்ட சூலத்தைப் பார்த்து அற்புத கார்யம் செய்யும் க்ருஷ்ணனான் கத்தி கொண்டு அது இரண்டாகத் துண்டிக்கப்பட்டது.

119. கோர ரூபமுடைய மஹாத்மா நரகனுடன் அஸ்தரங்கள் விழுதலால் பொழிவு விளைவிக்கும் பெரும் போர் முண்டது.

120. மதுஸூதனன், நரகாஸுரனோடு ஒரு முறையித்த காலம் போர் செய்தான். பிறகு உக்ர சக்ராயுதம் கொண்ட க்ருஷ்ணன் ஜீவவிக்கும், சக்ரத்தால் நரகாஸுரனை இரண்டாகத் துண்டித்தான்.

121. சக்ரத்தால் இரண்டாக்கப்பட்ட நரகனின் உடல் நரகாயுதத்தால் இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம் போல் புவியில் விழுந்தது.

122, 123. தேவதேவன் க்ருஷ்ணனை யணுகி, நரகன், சூர்யன் போல் மறைந்தான். சக்ரத்தில் துண்டிக்கப்பட்ட உடலுடைய அந்த அஸுரன் வஜ்ரராயுதத்தால் பிளக்கப்பட்ட கைகை மலைபோல் போரில் விழுந்தான்.

124. பூமி தேவி, விழுந்த மகனைப் பார்த்து குண்டலங்களை கொடுத்துக் கொண்டு கோலிந்தனை வேலிக்க வந்தாள். இந்த வார்த்தையையும் சொன்னாள்.

125, 126. 'கோலிந்தா! உன்னாலேயே [இவன்] கொடுக்கப் பட்டான். உன்னாலேயே கொல்லப்பட்டான். குழந்தை விளையாட்டுப் பொருள்களைப் போல், எப்படி விருப்பமோ அப்படி விளையாடு. இவை உன்னுடைய குண்டலங்கள். அவனது ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்று.

63 அத்தியாயம் முற்றும்

64-ம் அத்தியாயம்

நரகாஸுரன் மானிகையில் புதுந்த செல்வங்களைத் தவாரணைக்கு அனுப்பதில் அப்படியே 16 அடியும் பெண்ணை விருளித்து தவாரணைக்கு கொண்டு போதல், தேவலோகத்தில் அத்தியாதிம குண்டலதீபதி கொடுத்துப் பாரிஜாதமரம் கொணர்தல்

1. வைரம்பரவளர் சொன்னார் : தேவேந்தரன் போன்ற வீரமுடைய பூமி புத்ரன், நரகனைக்கொன்று. இந்தரன் தம்பி லக்ஷ்ணு, க்ருஷ்ணன், நரகனுடைய மானிகையைப் பார்த்தான்.

2. பிறகு, ஜனார்த்தனன், நரகனின் பொக்கிஷத்தை, அடைந்து குறைவற்ற செல்வத்தையும், பலவித ரத்னங்களையும் பார்த்தான்.

3-8 ரத்னம், முத்து, பலளங்கள், வைடூர்யக் குவியல்கள், இந்திர நிலக்கற்குவியல்கள், வைரக் குவியல்கள், ஜாம்பூஜை சாத குடும்ப வளை தங்க மயமான, ஜவலிக்கும் நெருப்பு போன்றும் சந்தரன் போன்றும் உள்ள விலை மதிக்க முடியாத படுக்கைகள் எரிமலையளவங்கள், தங்கத்தண்டால் அழகிய சந்தரன் போன்றும், மறை பொழியும் மேகம் போன்றதுமான, குடையையும், சுத்தமான சொக்கத்தங்கத்தில் நாரைகள் போன்ற கிரண வரிசைகள் இவைகடையெல்லாம் பார்த்தான்.

7. நரகன் மானிகையில் காணப்பட்ட ச்ரேஷ்டமான செல்வங்களெல்லாம் முற்காலத்தில், வருணனிடமிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதென்று நிம்மாலை கேட்கப்பட்டது.

8. அபேரன், இந்தரன், யமன் இந்த ராஜாக்களிடமும் அத்தகைய செல்வக்கூட்டம் கேட்கப்பட்டதுமீதும் காணப்பட்டதுமீதும்.

9, 10 நரகாஸுரன், நிஸந்தன், ஹயகீவன், இவர்கள் கொள்ளப்பட்ட தூர், கொல்லப்படாது எஞ்சிய பொக்கிஷங்களை ரக்ஷிக்குள் அஸுரர்கள் சேவனுக்கேற்ற அந்த விலை

மதிக்க முடியாத காதலங்களையும் அந்தப்புரத்திலுள்ளவைகளையும்
கவனிடம் வைப்பித்தனர்.

11, 12 ஆணைகள் சொன்னார்கள் "இந்த பலகாப்பட்ட
கதைய மனசிலும், ரத்னங்களும், பயங்கர அபழமைய யானைகள்
பலகாத்தால் சேய்யப்பட்ட பாம்புகள், கழுத்தில் நங்குக்கயிறு வீசி,
சகாதகுப் கொண்டவை! மட்டுமே நமது மிருதுக்கொடிகள்
தாங்குபவை; அழகிய அம்புசம் உடையவை;

13, 14 இத்தகைய யானைகள் இருபதினாயிரம், பெண் யானை
கள் இரண்டு மட்டங்கு, நல்ல சேத்தில் பிறந்த குதிரைகள் எட்டு
வகைப் பசுக்களில் ஜனார்த்தன! தங்கள் இஷ்டப்படி அவை எல்லா
வற்றையும் வருஷனிதன் அந்தகர்கள் விடுகளில் கொண்டு
சேர்ப்போம்

15—17. மேல்விய கம்பளி படுக்கை போர்வை சித்ராணைம்,
பரிய தோற்றமுடன், நாம் விரும்பியதைப் பேசும் பறவைகள்:
சத்தன, அகில, கருப்பு அகில கட்டிடகள், முடியலிலுமுண்ட
சேவல், தர்மத்தால் அடையப்பட்டவை, இவையெல்லாம்
உனக்கு தேவ கந்தர்வர்களின் பிறந்த பொருள்கள், நாகர்கள்
சேவல், இவையெல்லாம் நாகன் மானிகளில் இருக்கின்றன.
இவையெல்லாம் வருஷனி அந்தகர் வீடுகளில் கொண்டு
சேர்ப்போம்.

வாசம்பாயனார் சொன்னார்: நன்றிசேசன் அவை எல்லா
வற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போவதில் அவ்வாறானதும்
தவறாகாபட்டி என்கிறதே ஆணைகள் போட்டுவரச்செய்தான்

19, 20. பிறகு நாகன் வாசம்பாமிடமிருந்து அபவறித்தபொன்
மேகம் பொயிதாம தவையா, மாகவன் காடுவ நாயகனாகி, மேகம்
கொண்டுக்கூடி பொயிதாமிடம் பாபிபாதின கட்டை பறவைகளை
எடுத்துவந்து, பிறகு மகன் பாக மகிஷாசுர வாகத்தான்

21, ஆங்கு அங்கமாகப் பிறழுகள் வியை ஆங்கு மதுஸூதனன்,
வாசுந்தரத்தன் திறங்காவன், தோரணம் உன், பிருதுக்கொடிகள்
உடைய வாய்க்கட்டையும் விழுவினமும் பார்த்தான்.

22. பரிவதம் குங்குமித் தங்குகொண்டமேல் கட்டிடங்களாலும்
நாகங்களாலும், விளம்பி நிர்வால் கொடுத்த மேகம் போல்
நாகாபித்தது.

23. அங்கு தோய, கந்தர்வத் தலைவர்களின் பரிய பெண்கள்
பிறந்த வாயினாகி காந்திய நாயகன் பெரிய பிருஷ்ட பாகத்தை
மனம் வாங்கின. பிறகு தோயன் அடைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள்
நாயகனின் கைகளால் கொண்டு வரப்பட்ட ரகசிக்கப்
படுபவர்கள் வாய்க்கட்டை கொடுப்பான் நேரத்திலிருப்பவர்
யாராலும் அழைக்கப்படாதவர்

26. ஸுகபோகத்தை நீக்கியவர். தேவப் பெண்கள் போல் ஸுகமாக விருப்பவர்கள் இத்தகைய பெண்களை மதுஸூதனன் பார்த்தான்.

27, 28 மாற்றாக ஒரே பின்னையுடைய உப்பெண்கள் மஹாபாஹு க்ருஷ்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். எல்லாப் பெண்களும் காஷாய ஆடை 'தரித்தவர். எல்லோரும் இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்தவர். வ்ரத உபவாஸந்தால் 'மெய்த்த உடையுடைய பெண்கள், க்ருஷ்ண தர்சனத்தால் எதிர் நோக்கியிருந்தவர். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து யதுஸ்ரேஷ்டனுக்கு அஞ்சலி செய்தனர்.

29, 30. நாகன் மஹாஸூரன், முரன், ஹயக்ரீவன், நிஸூந் தன் இவர்கள் சொல்லப்பட்டதையறிந்து, பெண்கள்க்ருஷ்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இந்தப் பெண்களைக் காக்கும் வயதாலும் ஞானத்தாலும், வருத்தரான எல்லா கஸூரர்களும் அஞ்சலிக் கையராய் க்ருஷ்ணனை வணங்கினர்.

31, 32 பிறகு, அந்த எல்லா உத்தம ஸ்த்ரீகளும் அந்தக் காளைக் கண்ணனைப் பார்த்து அவனை நாயகனாக மனதில் வரித்தனர். அவனது சந்த்ரன் போன்ற முகத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்த இந்திரியங்களுடன் மிக ஸந்தோஷித்து மஹாபாஹு க்ருஷ்ணனை நோக்கி இந்த வார்த்தை சொன்னார்கள்.

33-35 "முன்னர் வாயுவும், எல்லா ப்ராணீதலின் நீனை வறிந்த தேவரீஷி நாதரும், இங்கு எங்களை நோக்கிச் சொன்ன வாக்யம் என்னமென்கம், சக்ரம், கதை, கட்கம் இவை தரித், நாராயணன் விஷ்ணுதேவன் பூமி பத்ரன் நாகனைக் கொண்டு அவன் உங்களுக்கு, பர்த்காவாசவும் ஆவான். பெறப்பெறு பெற்றோம். வெகு நானால் கேட்டு சத்ருக்களை வெல்லவல்ல, மிகப் பிராமான உன்னைப் பார்க்கிறோம். மஹாத்மாவான உனது தர்சனத்தால் செய்த தன்னைப் பயனை நாங்கள் அடைந்தோம்"

36 பிறகு இந்த்ரன் தம்பி 'க்ருஷ்ணன்' அந்தப் பெண்களை ஸமாதானப்படுத்தினான். தாமரைக் கண்களுடைய எல்லாப் பெண்களையும் பார்த்து, மாதவன் சொன்னான்.

37. மதுஸூதனன், கேசவன் முறைப்படி கொண்டாடி, கலந்து பேசி கிங்கரர் சுமக்கும் பல்வகைகளில் இவர்களை அழைத்துச் சென்றான்.

38. அங்கு பல்லாக்குகளைச் சுமக்கிற காற்று வேகமுடைய, ஆயிரக் கணக்கான ராகுஸ கிங்கரர்களின், கோஷம் மிகப் பெரிய தரையிருந்தது.

39. அந்த மலை ஸ்ரேஷ்டமான மணி பர்வதத்தின் சிகரம்; கோஷமற்ற சூர்ய சுந்தரர் போன்றது;

40. ரத்னம், உங்கம் இவைகளால் ஆகிய தோரணங்கள் உடையது. பகழிக் கூட்டங்கள், யானைகள், மான்கள், ஸர்ப்பங்கள் மரங்களுடையது.

41. குரங்குக் கூட்டங்களால் வ்யாபிக்கப்பட்டது; கூழாங்கற்களையும் அமரக் கூடிய பெரும் பாறைகளையுமுடையது நயங்கு (மான்வதை) பன்றிகள், மான்கள் இவைகள் கொண்டது.

42. அருவிகள் உடையது; விஸ்தாரமான தாழ்வரையுடையது; ஆர்ச்சர்யமான கிளைகள் கொண்ட மரங்களையுடையது, மரக்கூட்டங்கள் நிறைந்தது.

43. தழைத்த வேங்கை மரக் கூட்டங்களையுடையது; மலிவான அகவும் சப்தம் கொண்டது. இத்தகைய மிக கொண்டாடப்பட்ட மிக ஆர்ச்சர்யமான, நினைக்க முடியாத, சிகரத்தையும்; மஹாபலவான் வீஷ்ணு தோள்களால் பிடுங்கி, ப்ரகாசிக்கிற அதை பகழி ஸ்ரேஷ்டன் கருடன் மேல் ஏற்றினான்.

44. மணி பர்வ சிகரத்தையும், பார்வையுடன் ஜனார்த்தனையும், பகஷ்ரேஷ்டமான கருடன் விளையாட்டாக சமந்தான்.

45. ஹிமயமலை சிதிரம் போன்ற அந்த பகழிராஜன், இறக்கைகளில் பலமான அடித்தலால், எல்லா திசைகளிலும் பரபரப்பை உண்டு பண்ணினான்.

46. அந்தக் கருடன் பர்வத சிரதங்களை தகர்த்துக் கொண்டும், மரங்களை அடியோடு தள்ளிக் கொண்டும் பெரிய மேகங்களைச் சிதைத்துக் கொண்டும், சில மேகங்களை இழுத்துக் கொண்டும் சென்றான்.

47. ஜனார்த்தனன் வசப்பட்டிருந்த அந்தக் காற்று வேகங் கொண்ட பகழி, சந்திர சூர்யர்கள் தேசத்தை தாண்டிச் சென்றான்.

48. அந்த மதுஸூதனன் தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட மேரு கிரியை யடைந்து எல்லா தேவர் இருப்பிடங்களையும் பார்த்தான்.

49, 50 ஜனமேஜய! மேலான தளமுடையவனே! ராஜாவே! விஸ்வே தேவர் மருத்துக்கள், விரித்பர், அக்ஷினி தேவதைகள் இவர்கள் இடங்களையும் தாண்டி, மிகச் சிறந்த புண்ய ஸோகங்களை யும் அடைந்து, சத்ருவை அழிக்கவல்ல க்ருஷ்ணன், தேவ ஸோகத்தை யடைந்து இந்தான் வீட்டில் புருந்தான்.

51. அந்த க்ருஷ்ணன் கருடனி லிருந்து இதங்கி, தேவராஜன இத்தரணைப் பார்ந்தான். சதகருது (நூறு யாகம் செய்து) தேவேந்தரனும் ப்ரிதியடைந்தவனாய் அவனைக் கொண்டாடினான்.

52. அப்போது மனிதஸ்ரேஷ்டன் ஜனார்த்தனனும், பார்வையுடன் குண்டலங்களைக் கொடுத்து தேவேந்தரன் உணங்கினான்.

53 தேவராஜனும் க்ருஷ்ணனைப் பூஜித்து, ரத்னங்களை ஸமர்ப்பித்தான். இதரராணியும், சத்யபாமையை முறைப்படி பஹுமாளிந்தான்.

54. அப்போது இத்தரனும், வானுதேவனும், ஒன்று கூடி தேவமாதா அநிதியின் மிக்க மேன்மை பொருந்திய, திவ்ய மாளிகையை அடைந்தனர்.

55. அங்கு நாற்புறமும் அப்ஸரசுகளால் பணி செய்யப்பட்டு தவமுடைய மிக்க பாக்கியவதி சுதிதியை அவர்கள் பார்த்தனர்.

56. அநிதியின் மகன் சிசி (இத்தராணி) நாயகன், இத்தரன், தன் தாயை உணங்கினான். பிறகு திவ்ய குண்டலங்களை ஸமர்ப்பித்தான். ஜனார்த்தனை முன்னிட்டு அந்த ஃ, ச் சேடலை (நரகாஸூர வதந்தை) சொன்னான்.

57. அநிதியும் அந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் ப்ரிதியால் அணைத்துக் கொண்டாடி, அனுகூல வார்த்தைகளால் ஆசீர்வதித்தான்.

58 59 இத்தராணியும் சத்யபாமையும் ப்ரிதியுடன் ஸ்ரேஷ்டமான அநிதி தேவியின் அந்த இரண்டு மங்கை திருவடிகளையும் உணங்கினார். மேத்து வாய்ந்த தேவமாதா அநிதி அவ்விருவரையும் ப்ரிதியுடன் ஆசீர்வதித்தாள்.

60. ஜனார்த்தனுக்கு, பொருத்தமான இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான். "எல்லா ப்ரராணிகளா லும் அனுக முடியாதவனாகவும் கொல்லப்பட்ட முடியாதவனாகவும் ஆவாய். இந்த தேவராஜன் இத்தரன் போல வேலித்தால் பூஜிக்கப்பட்டு, ஜபிக்கமுடியாதவனாவாய்.

61, 62. ஸ்ரேஷ்டமானவன்! ப்ரிய தோற்றம் முடையவன்! எல்லா உலகிலும் புகழ் பெற்றவன்; திவ்ய மணங்கொண்டவன் மனதுக்கினியாவன்! இத்தரகளை பாக்கியவதி உத்தம ஸ்திரீ ஸத்யபாமையால் இந்த மருமகள், க்ருஷ்ணா! நீ மனிதஸ்ரேஷ்டருடைய

வரை எப்போதும் அழியாத யௌவன முடையவளாயும், ஓப்படையாதவளாயும் ஆகட்டும்”

63. இவ்விதம் தேவமாதாவால் கௌரவிக்கப்பட்ட மஹா டவன் க்ருஷ்ணன், இந்த்ரனும் விடை கொடுக்கப்பட்டதும், ரத்னங் களால் பஹுலிமாணிக்கப்பட்டதும்,

64. ஸத்யபாமை ஸஹிதம் க்ருடன் மீதேறி தேவரிஷிகளால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட தேவதைகளின் உத்யானவனத்தைச் சுற்றிச் சென்றான்

65, 66. அந்த மஹாபாஹுலி க்ருஷ்ணன் இந்த்ரனது உத்யா னத்தில், தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்ட மேலான திவ்யமான புன்ய நறுமணமுள்ள பாரிஜாத மஹா வ்ருஷத்தைப் பார்த்தான்

67. அந்த மரத்தை அடைந்து எவ்வா ஜனங்களும் பூர்வ ஜன்மத்தை. நினைக்கிறார்கள். தேவர்களால் நன்கு ரக்ஷிக்கப்படுகிற அந்த மரத்தை. அளவற்ற வீரமுடைய விஷ்ணு, பீடுங்கி க்ருடன் மேல் ஏற்றினார்.

68, 69. அவனும் ஸத்யபாமாவும் அப்ஸரஸ்களின் திவ்ய கூட்டத்தைப் பார்த்தனர் அப்ஸரஸ்களால் திவ்யப் பெண் ஸத்யபாமையும் பிறகு பார்க்கப்பட்டார். பிறகு வாயு ஸஞ்சரிக் கும் ஆகாய மார்க்கத்தால் த்வராவதி நகருக்கு சென்றான்.

70. மஹாபாஹு தேவந்த்ரனும் அசீசமயம் க்ருஷ்ணனது அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு அதை ஏற்றுக் கொண்டான். செய்யப் பட்ட கார்யம் (உபகாரங்கள்) உடையவன்” எனவும் சொன்னான்.

71. சத்ருக்களை வெல்லும் அந்த க்ருஷ்ணன், ஸப்த ரிஷி களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டதும், கொண்டாடப்பட்டதும், தேவ மோகத்தினிழுத்து த்வாரகைக்குப் புறப்பட்டான்.

72. தேவராஜனால் பூஜிக்கப்பட்டு, மஹாபாஹுலி அந்த உருஷ்ணன் நீண்ட வழியைக் குறியது போல்கடந்து யாதவ புரி த்வாரகையைப் பார்த்தான்.

73. இவ்வான் நம்பி பகவான், க்ருட வாகனன் ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணன், அப்பேற்பட்ட பெரிய செயலைச் செய்து த்வாரகையை அடைந்தான்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
8	21	சத்தியையும்	சத்தியையும்
21	20	யமுனைக்கரை யில்	யமுனைக்கரை யில்
21	29	கழுகனா லும்	கழுகுகளா லும்
23	4	ஐந்தாம்	ஐந்தாம்
25	19	திடீரென்று	திடீரென்று
..	21	யசோனையும்	யசோனையும்
27	4	வினையாட்டுகளால்	வினையாட்டுக்களால்
32	25	நிர்மாவிக்கப்	நிர்மாணிக்கப்
32	25	ஆலோசித்தது	ஆலோசித்தது
35	2	ஆகாசயத்திலிருந்து	ஆகாசயத்திலிருந்து
36	5	கோபவருத்தங்கள்	கோபவருத்தங்கள்
38	17	நிறப்பப்பட்டன	நிறப்பப்பட்டன
39	1	கருத்து	கருத்து
40	6	தோன்றுகிறது	தோன்றுகிறது
"	13	யடைபிறது	யடைபிறது
"	21	க்ருஷிகர்கள்	க்ருஷிகர்கள்
41	10	ஸ்ரீலக்ஷ்மீநுடைய	ஸ்ரீலக்ஷ்மீநுடைய
"	25	வாஸனையையும்	வாஸனையையும்
..	30	(சிகப்பு)	(சிகப்பு)
42	4	வினையாடியும்	வினையாடியும்
43	12	வினை	வினை
"	15	நயனம்	நயனம்
"	16	யமுனைவ	யமுனைக்
"	21	யமுனை	யமுனை
45	11	மைத்திரன்	மைத்திரன்
46	14	உச்சியை	உச்சியை
"	18	கலக்கப்பட்டது	கலக்கப்பட்டது
51	8	விரித்தார்போல்	விரித்தார்போல்
"	11	கீழ்முனை	கீழ்முனை
52	6	கனைத்து	கனைத்து
53	26	முனை	முனை
53	1	ஜனமேஜயரே	ஜனமேஜயரே
"	5	சீமாலிகளை	சீமாலிகளை
"	6	கட்சி	கட்சி
"	9	பாண்டிரக்களை	பாண்டிரக்களை
"	14	பலராமனுடைய	பலராமனுடைய

பக்கம்	வரி	விழை	திருத்தம்
"	26	புண்ணாமாகக்	புண்ணாமாகக்
56	17	சரித்திரம்	சரித்திரம்
"	19	பூது	பூமி
"	24	சத்ருக்களை	சத்ருக்களை
58	5	தேவர்களால்	தேவர்களால்
62	33	தெற்க்கதிர்	தெற்கதிர்
63	11	அரசவற்	அரசவற்
65	13	தரமோ தரன்	தரமோ தரன்
"	21	புகலிடம்	புகலிடம்
71	23	தாழ்வாரைகளில்	தாழ்வாரைகளில்
83	17	கர்ணனை	கர்ணனை
86	5	ப்ரகாசிக்கிரவனால்	ப்ரகாசிக்கிரவனால்
"	17	தரிசையாக	வரிசையாக
"	18	சரிதையை	சரிதையை
87	28	அனைந்த	அனைந்த
88	4	பரிமாணத்தால்	பரிமாணத்தால்
"	10	செய்யப்பட்ட	செய்யப்பட்ட
"	19	கொண்டவாறுமான	கொண்டவாறுமான
"	21	மடையலில்லை	மடையலில்லை
"	23	அகப்பட்ட	அகப்பட்ட
"	27	ஸமத்தில்	ஸமத்தில்
"	28	இருக்கிற	இருக்கிற
89	3	வலையும்	வலையும்
"	7	அவ்வளவுரை	அவ்வளவுரை
"	22	நனைந்த	நனைந்த
91	15	ஆபிரமங்களின்	ஆசிரமங்களின்
92	14	பூதனை	பூதனை
92	24	இத்திர விழா	இத்திர விழா
94	18	அந்தணனோ	அந்தணனோ
"	20	பெருமுயற்சி	பெருமுயற்சி
"	22	வீணுக்க	வீணுக்க
95	8	மகிழ்ச்சி	மகிழ்ச்சி
97	11	டிருக்கிம்போது	டிருக்கும்போது
"	25	வெட்கத்துடன்	வெட்கத்துடன்
98	3	அக்குரோ!	அக்குரோ!
99	5	பொனால்	பொனால்
106	30	வேதாரித்துக்	வேதத்துக்
101	27	செய்யப்பட்டது	செய்யப்பட்டது

பக்கம்	வரி	பிறழ்	திருத்தம்
"	28	உரவேனனான்	உக்ரவேனனான்
103	31	பட்டது	பட்டது
104	11	வைசம்பாயனர்	வைசம்பாயனர்

குறிப்பு :- வைசம்பாயனர் என்ற இந்தச் சொல்லைப் பக்கங்கள் 200, 240, 277, 292, 293, 296, 301, 302, 308, 310, 317, 339, 340 இவைகளில் தவறாக அச்சிட்டுள்ளனர். அங்குத் திருத்திக் கொண்டு பாடிக்கவும்.

104	12	கணிகள்	கண்கள்
105	11	பிடரிமயிர்	பிடரிமயிர்
"	20	சாப்பிடுகிற	சாப்பிடுகிற
"	27	குரவிட்டுக்	குரவிட்டுக்
"	32	கண்களையும்முடைய	கண்களையும்முடைய
107	8	பலவான	பலவான
"	24	கடிப்பதற்கும்	கடிப்பதற்கும்
108	5	கிரணங்களால்	கிரணங்களால்
111	11	வார்த்தை	வார்த்தை
116	3	தேரில் செல்லுதல்	தேரில் செல்லுதல்
"	18	உடல்	உடல்
"	24	ஸ்தனங்களை	ஸ்தனங்களை
117	10	பின்னாப்பேறின்வா	பின்னாப்பேறின்வா
123	24	லுண்டான	லுண்டான
124	3	பிணக்கப்பட்டு	பிணக்கப்பட்டு
125	12	நியமிக்கப்பட்டு	நியமிக்கப்பட்டு
"	15	கொடுக்கப்	கொடுக்கப்
"	29	ஸ்தனங்	ஸ்தனங்
126	18	படுகிறதோ	படுகிறதோ
127	20	சூர்யனும்	சூர்யனும்
128	24	கொல்கிறேன்	கொல்கிறேன்
131	12	மூடையது	மூடையது
136	30	சனத்	சனத்
137	3	நிராகரிக்கப்பட்டு	நிராகரிக்கப்பட்டு
139	5	குலையாபீட	குலையாபீட
146	29	சாணாரன்	சாணாரன்
150	10	கறுத்துக்	கறுத்துக்
"	35	தமது	தமது
151	12	லேங்கையே	லேங்கையே
153	4	கருணை	கருணை

பக்கம்	வரி	மீனாழி	திருத்தம்
237	30	அனையம்	அனையம்
..	31	கடைக்கள்	கடைக்கள்
238	16	முள்ளவனாக	முள்ளவனாக
..	24	இழுக்கப்பட்டேன்	இழுக்கப்பட்டேன்
..	26	எங்கு போவது	எங்குப்போவது
..	28	யமுனை	யமுனை
240	13	சொன்னார்கள்	சொன்னார்கள்
..	17	அரசர்	அரசர்
..	21	குக்கிலி	குக்கிலி
241	8	இந்தியத்தில்	இந்தியத்தில்
..	10	கர்வந்தேவர்	கர்வந்தேவர்
			தேவர்
244	19	வார்த்தை	வார்த்தை
245	6	வார்த்தை	வார்த்தை
..	12	கெய்து	கெய்து
..	16	காலன்களாய்	காலன்களாய்
247	4	சான்றார் முன்பாக	சான்றார் முன்பாக
..	14	அழிபவர்	அழிபவர்
..	16	வணக்கிவரை	வணக்கிவரை
..	17	பின்புலி	பின்புலி
248	31	கலி	கலி
254	19	கெய்தவரினே	கெய்தவரினே
..	19	கேய்து	கேய்து
..	22	வார்த்தை	வார்த்தை
..	23	வார்த்தை	வார்த்தை
..	24	அரசர் முன்பாக	அரசர் முன்பாக
..	25	வார்த்தை	வார்த்தை
253	5-6	அவர்களுடைய கையிருக்கை	அவர்களுடைய கையிருக்கை
..	9	கலியுகத்து	கலியுகத்து
259	30	பிரம முனையின்றி	பிரம முனையின்றி
262	9	பிரம முனையின்றி	பிரம முனையின்றி
..	12	வார்த்தைகளாலும்	வார்த்தைகளாலும்
263	7	மலிந்தவென	மலிந்தவென
..	9	அதர்	அதர்
..	22	பின்புலி	பின்புலி
267	1	அருந்தமன	அருந்தமன
..	12	[கெய்து]	[கெய்து]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
270	1	கனைத்த	கனைத்த
"	10	52-ம் அத்தியாயம்	51-ஆம் அத்தியாயம்
"	11	53-ம் அத்தியாயம்	53-ஆம் அத்தியாயம்
"	12	காலயவனிடம்	காலயவனன் - ம
273	3	காலயவனன்	காலயவனன்
"	11	ஜனமேஜய	ஜனமேஜய
274	9	தந்ததனர	தந்ததனர
"	11	காலயவனன்	காலயவனன்
276	10	இத்தகய	இத்தகய
"	12	காலயவனனின்	காலயவனனின்
277	8	ஜரஸந்தன்	ஜரஸந்தன்
"	23	பொருட்செறிவு	பொருட்செறிவு
"	30	காவான்	காவான்
279	31	தபோபலத்தாக்	தபோபலத்தாக்
280	15	க்ருஷ்ணனை	க்ருஷ்ணனை
"	31	தக்ஷத்திரம்	தக்ஷத்திரம்
281	3	காலயவன்	காலயவன்
284	5	உக்ரஸேனூடன்	உக்ரஸேனூடன்
"	10	ஆபரணங்களைக்	ஆபரணங்களைக்
"	24	ஸ்தோத்ரம்	ஸ்தோத்ரம்
286	6	புகுத்தான்	புகுத்தான்
289	3	ஆநிதம்	ஆனந்தம்
291	3	அகழிகள்	அகழிகள்
"	10	நாற்றிசை	நாற்றிசை
292	25	வைந்தேயர்	வைந்தேயர்
"	22	ஸ்ரேஷ்டர்!	ஸ்ரேஷ்டர்!
293	22	புதிதாக	புதிதாக
295	1	தோட்டங்கள்	தோட்டங்கள்
"	3	பனை	பனை
298	1	நூற்றுக்	நூற்றுக்
301	3	நூற்புரம்	நூற்புரம்
"	3	கோபக்னி	கோபக்னி
"	11	முககுந்த	முககுந்த
"	14	போய்	போய்
302	13	வாஸுதவன்	வாஸுதவன்
"	26	நிர்மானிக்க	நிர்மானிக்க
303	32	திட்டமிடப்பட்ட	திட்டமிடப்பட்ட
304	4	நிர்மானம்	நிர்மானம்
307	25	நிர்மானித்து	நிர்மானித்து
"	27	ஸவருமறிந்த	ஸவருமறிந்த
308	5	யறைந்தவராக	யறைந்தவராக
311	18	ருக்மிணி	ருக்மிணி
312	3	தகரம்	தகரம்
313	8	இந்திராணி	இந்திராணி
315	8	அக்ரூரனை	அக்ரூரனை